UYKUSUZ

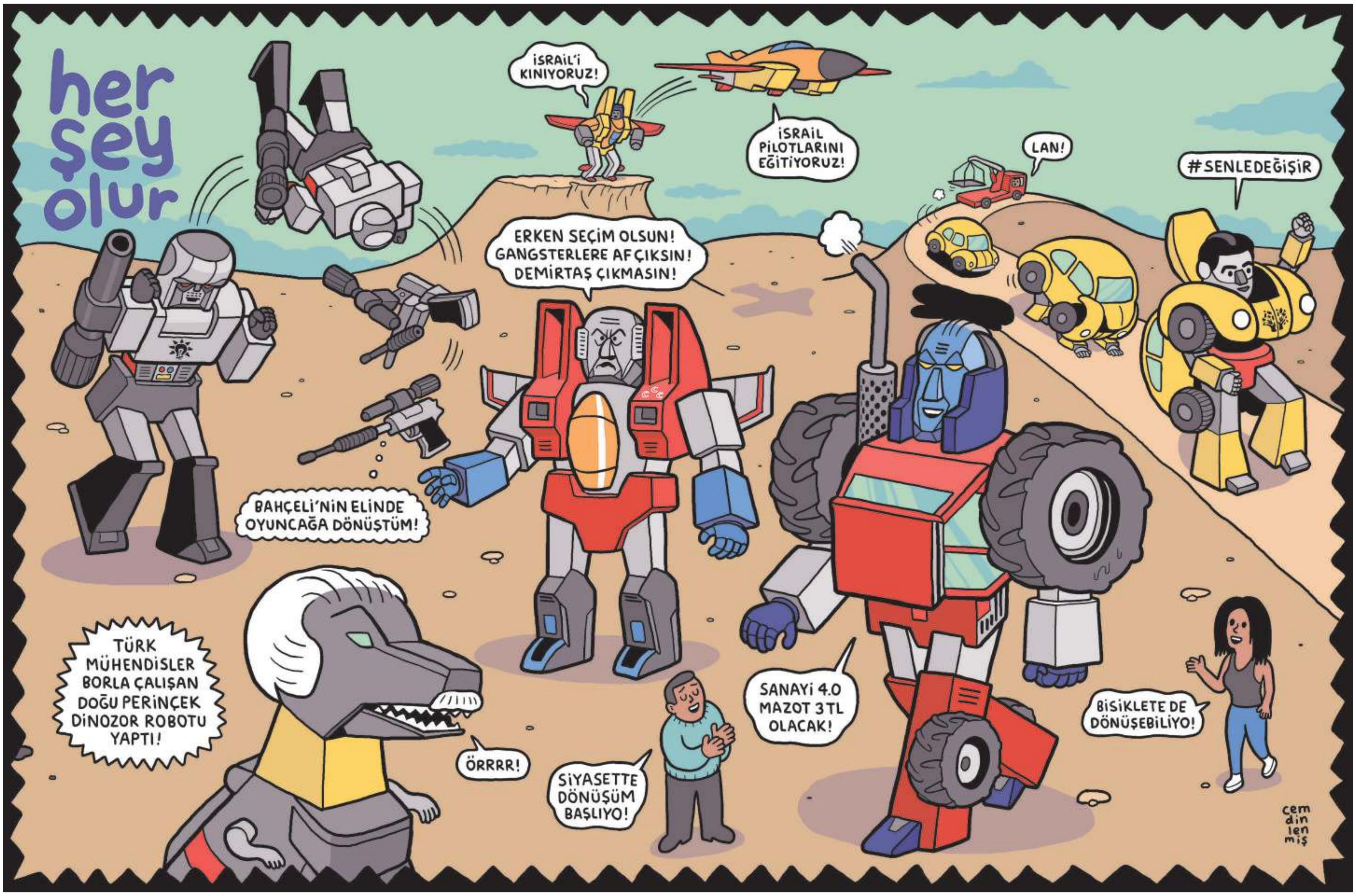
24 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2018/21 No: 560
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Dolar'da artış durdurulamıyor.
Lira günden güne eriyor.





YARALAMA İÇİN 10 BİN ALIYORUM.. ÖLDÜRME İÇİN 50 BİN... ACILI ÖLÜM, SÜRÜNDÜRMELİ 55 BİN.. PIÇAKLA KESİYORUM..
HOCAM 50 LİRALIK Bİ PANDİK ATIP KAÇSANIZ.. MORAL BOZMAYA YÖNELİK.. KAHVEDEN NİHAT.. İLİŞİKTE DOSYASI FOTORAFI VAR.. VEYA İKİ SEFER 25 LİRALIK YÜZÜNE TÜKÜRSENİZ..
AĞZINA *ÇARIM..
KAÇA?.
SENİN AĞZINA *ÇARIM
DAHA HALA ŞAPKADAN BENİ Mİ ÇIKARIYON OLM SEN?. ELALEMİN SİHİRBAZI HAVALARDA UÇUYO.. İNTERNETTE FENOMEN OLUYOLAR..
A?
NASIL YAPTIN LAN? NOLUR SÖYLE..
Konuşuyon ya sığır..
ÜÇ.. BU HARF HANGİSİ?.. İSTEDİĞİNİZ SORUDAN BAŞLAYABİLİRSİNİZ..
HOCAM SÖZLÜ YAPMAYACAK MISINIZ?
A
KECO
GÖZ
HELA APLİKASYONU FEYK.... ..İNDİRMEYİN... DONLOV ETMEYİN..
..MM..
METRO DURAĞA GELİP DE KAPILAR AÇILDIĞINDA "İNEN"LE "BİNEN"İN KARŞILAŞMASI VARDIR YA, İŞTE KADIN VE ERKEĞİN İLK TANIŞMASININ SÜMÜLASYONU GİBİDİR O.. YOL VERİRSEN GEÇER GİDER... YOK YOL VERMEZSEN KAVGA ÇIKAR.. ÇOK İNCE Bİ ÇİZGİDİR..
EVET HOCAM..
ANADOLUDAKİ DEPREMLERİN EN BÜYÜK NEDENİ AFRİKA PLAKASININ AVRUPA PLAKASINI İTTİRMESİDİR..
ARKADAN MI İTTİRİYOMUŞ?
NE O?
ZENCİ DEMEDİ Mİ?



N.S.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında gazeteciler, uzmanlık isteyen konularla ilgili uzman görüşlerine başvurur, farklı düşüncedeki uzmanların görüşlerini birlikte sunmaya ve konuyu kapsamlı ve anlaşılabilir bir şekilde halka sunmayı amaçlar. Ama **Yeni Türkiye'nin** yeni gazetecileri önemli konularla ilgili uzmanlardan aldığı görüşleri, halkın anlayabileceği değil iktidarın şarlamayacağı bir hâle getirmeyi amaçlar. Uzmanların görüşleri iktidarın hoşuna gidecek hâle getirilir, herhangi bir selle ilgili yerel yöneticilerin sorumluluğu olduğunu söylemeyen uzman bulana kadar uzman arayışı sürdürülür. **Yeni Türkiye'nin** gazetecileri, hep birlikte, bir beyefendi için pembe gazete çıkarmak için tüm güçleriyle çalışır.

Normal şartlar altında otoriter rejimler rejimi eleştiren ifadelere tahammül edemez, rejimi eleştiren her tür yayını yasaklamaya çalıştıkları gibi, insanların rejimi eleştiren herhangi bir pankart açmasına falan da izin vermezler. **Yeni Türkiye** rejimi ise tahammül konusunda adını tarihe yazdırmaya kararlı bir şekilde artık üzerinde **hiçbir şey yazmayan, boş** pankart ve dövizlere de müdahale etmekte, yalnız söz söylemeyi değil, söz söylememeyi de imkansız kılmaya başlamaktadır.

Normal şartlar altında popülist iktidarlar halka götürdükleri her hizmeti davul ve zurnayla duyurmaya, sıradanı olağanüstüleştirmeye bayılırlar. Yeri geldiğinde açılış masrafının yatırım maliyetinin çok daha üzerinde olduğu tesisler açılır, yeri geldiğinde bildiğin taksi durağı açmak bile memleket meselesi hâline getirilir. Ara ara, arsızlığı umursamayan iktidarların, zaten açık yerleri sanki yeni açıyormuş gibi bir kere de törenle açtığı görülebilir. Ama **Yeni Türkiye** iktidarı sıradan bir köprüyü, bir yıldan kısa bir zaman içinde tam üç kere açabilme özelliğiyle bütün bu iktidarlara nal toplatmayı bilecek ve üstelik nasıl da nal toplattığını da dev bir şenlikle duyurabilecek tıynettedir.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

"Laf Aramızda" programına konuk olan Esra Erol, ciple giderken otobüstekileri görünce ağladığını açıklayarak ağlamaya başlayalı **8 yıl,**

Kadir Topbaş, restore edilen bir çeşmenin açılışını makam odasına getirilen maket üzerinden yaparken çeşmenin önemine dair bir de konuşma yapalı **10 yıl,**



Cin Ali'ye cinsel organ çizdiği gerekçesiyle Memo Tembelçizer hakkında dava açılalı **18 yıl,**

"2,5-3 saatten fazla uçakta kalamıyorum," diyen manken Aysu Baceoğlu, "Amerika hayal mi yani?" sorusuna, "Aktarmalı gidebilirim," cevabını vereli **12 yıl,**

Hürriyet, John Lennon'un sakallarını kesmesini **"Hah... Şimdi Adama Benzedin"** başlığıyla haber yapalı **45 yıl,**



"Sevdaya Durmak" filminde rol alan oyuncu Kenan Ece, oynayacağı "Laz Mustafa" rolünü Hamlet'e benzediği için kabul ettiğini açıklayarak kalitesinden taviz vermeyeli **9 yıl,**



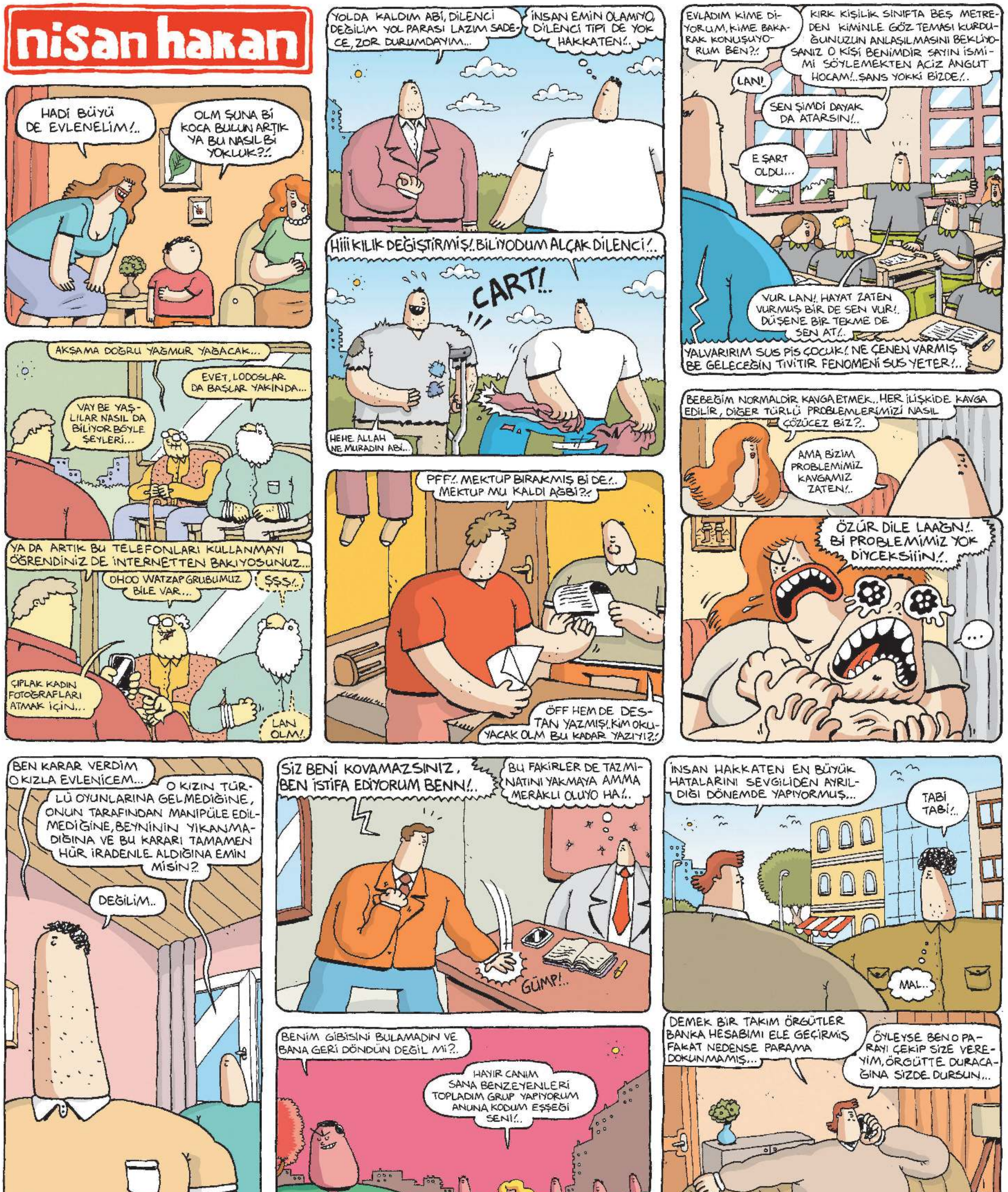
Ece Erken, "Sevgilimle ayrıldık, ama beni bir sene aldatmayacak," diyeli **17 yıl,**

Yonca Evcimik'in, "Okayi yamaşita kombamba..." sözlerinin ardından, Çelik de "Dum kah kah..." diye şarkı söyleyince, Türk pop tarihi anlamsız bir yıl geçireli **24 yıl,**



Eski bir boksör olan Uganda Devlet Başkanı İdi Amin, bölgedeki düşmanı Tanzanya Devlet Başkanı Julius Nyerere'yi aralarındaki anlaşmazlığı çözmek üzere ringe davet edeli **40 yıl,**

Dostluk maçı için Nijerya'ya gelen Pele'yi seyredebilmek için tüm ülkede iç savaşa 48 saatliğine ara verileli **51 yıl olmuş**


nisan hakan
HADİ BÜYÜ DE EVLENELİM!..
OLM ŞUNA Bİ KOCA BULUN ARTIK YA BU NASIL Bİ YOKLUK?!.
AKŞAMA DOĞRU YAĞMUR YAĞACAK...
EVET, LODOSLAR DA BAŞLAR YAKINDA...
VAY BE YAŞLILAR NASIL DA BİLİYOR BÖYLE ŞEYLERİ...
YA DA ARTIK BU TELEFONLARI KULLANMAYI ÖĞRENDİNİZ DE İNTERNETTEN BAKIYOSUNUZ...
OHOO WATZAP GRUBUMUZ BİLE VAR...
ŞŞŞ!..
ÇIPLAK KADIN FOTOĞRAFLARI ATMAK İÇİN...
LAN OLM!.
YOLDA KALDIM ABİ, DİLENCİ DEĞİLİM YOL PARASI LAZIM SADECE, ZOR DURUMDAYIM...
İNSAN EMİN OLAMIYO, DİLENCİ TİPİ DE YOK HAKKATEN!..
Hİİİ KILIK DEĞİŞTİRMİŞ!. BİLİYODUM ALÇAK DİLENCİ!..
CART!..
HEHE ALLAH NE MURADIN ABİ...
PFF!. MEKTUP BIRAKMIŞ Bİ DE!.. MEKTUP MU KALDI AĞBİ?!.
ÖFF HEM DE DESTAN YAZMIŞ!. KİM OKUYACAK OLM BU KADAR YAZIYI?!.
EVLADIM KİME DİYORUM, KİME BAKARAK KONUŞUYORUM BEN?!.
KIRK KİŞİLİK SINIFTA BEŞ METREDEN KİMİNLE GÖZ TEMASI KURDUĞUNUZUN ANLAŞILMASINI BEKLİYOSANIZ O KİŞİ BENİMDİR SAYIN İSMİMİ SÖYLEMEKTEN ACİZ ANGUT HOCAM!.. ŞANS YOKKİ BİZDE!..
LAN!.
SEN ŞİMDİ DAYAK DA ATARSIN!..
E ŞART OLDU...
VUR LAN!. HAYAT ZATEN VURMUŞ BİR DE SEN VUR!. DÜŞENE BİR TEKME DE SEN AT!..
YALVARIRIM SUS PİS ÇOCUK!. NE ÇENEN VARMIŞ BE GELECEĞİN TİVİTIR FENOMENİ SUS YETER!..
BEBEĞİM NORMALDİR KAVGA ETMEK.. HER İLİŞKİDE KAVGA EDİLİR, DİĞER TÜRLÜ PROBLEMLERİMİZİ NASIL ÇÖZÜCEZ BİZ?..
AMA BİZİM PROBLEMİMİZ KAVGAMIZ ZATEN!..
ÖZÜR DİLE LAAGN!.. Bİ PROBLEMİMİZ YOK DİYCEKSİİİN!..
...
BEN KARAR VERDİM O KIZLA EVLENİCEM...
O KIZIN TÜRLÜ OYUNLARINA GELMEDİĞİNE, ONUN TARAFINDAN MANİPÜLE EDİLMEDİĞİNE, BEYNİNİN YIKANMADIĞINA VE BU KARARI TAMAMEN HÜR İRADENLE ALDIĞINA EMİN MİSİN?
DEĞİLİM..
AMA O KIZLA EVLENECEM...
SİZ BENİ KOVAMAZSINIZ, BEN İSTİFA EDİYORUM BENN!..
BU FAKİRLER DE TAZMİNATINI YAKMAYA AMMA MERAKLI OLUYO HA!..
GÜMP!..
BENİM GİBİSİNİ BULAMADIN VE BANA GERİ DÖNDÜN DEĞİL Mİ?..
HAYIR CANIM SANA BENZEYENLERİ TOPLADIM GRUP YAPIYORUM ANUNA KODUM EŞŞEĞİ SENİ!..
İNSAN HAKKATEN EN BÜYÜK HATALARINI SEVGİLİDEN AYRILDIĞI DÖNEMDE YAPIYORMUŞ...
TABİ TABİ!..
MAL..
DEMEK BİR TAKIM ÖRGÜTLER BANKA HESABIMI ELE GEÇİRMİŞ FAKAT NEDENSE PARAMA DOKUNMAMIŞ...
ÖYLEYSE BEN O PARAYI ÇEKİP SİZE VEREYİM, ÖRGÜTTE DURACAĞINA SİZDE DURSUN...
ESTAĞFURULLAH BEN TEŞEKKÜR EDERİM...

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bir keresinde de kapıya küfretmiştim, o da çok komikti. Geçen ay İran'da Kiş Adası'ndaydık ya Art-İst Sanatçılar Futbol Takımı olarak. Gece üç dört gibi odada muhabbet oldu. Biz normalde odada dört kişi kalıyoruz. Odamız çok büyük, rahat ediyoruz. İki banyosu var. Çekzel oda. Aksel geldi odaya. Aksel ağır ruh hastası. O da dahil oldu muhabbete. Muhabbet uzadıkça uzadı. Uyku bastırmaya başladı ama Aksel sürekli konuşuyor. Anlattıkça anlatıyor. Ne anlattığı da belli değil. Vay efendim öyle olmuş da sonra böyle olmuş. Ben artık dayanamadım, dedim ki "Aksel git sen". "Git sen"i öyle bir dedim ki, "gitsen" demiş gibi oldum. "Gitsen" der gibi "git sen" dedim. Rica eder gibi kovdum Aksel'i odadan. Aksel'in de kafası karıştı. Aksel'i kapıya kadar yolcu ettim. Aksel odadan çıktı, arkasından kapıyı kapatayım dedim. Kapanmadı kapı. Bir iki denedim, kapanmıyor. "Ananı s.kiim ben senin kapı kere" dedim kapıya. Kapandı sonra kapı. Kapandı ama bizim de bir sinirler bozuldu odadaki kişiler olarak. Krize girdik. Nasıl gülüyoruz ama. İran Kiş Adası'nın sabahına yakınında yataklarımızda, ben de yatağıma girdim çünkü, ağlıyoruz artık gülmekten. Belki bir saat çıkamadık krizden. Uyuyacağız, uyuyamıyoruz gülmekten. Hani bir şey olur da tetikler ya, o oldu işte o anlarda resmen bize. Kapıya küfretmem çok komik oldu. Gün ışımasına yakın bayılmışız artık. Ertesi gün uyandığımızda çenelerimiz ağrıyordu. Nasıl gülmüşüz yarabbim, nasıl gülmüşüz ki biz öyle yarabbim ama.

æ Doğu Yücel'le konuşuyorduk geçen gün. Kuş mevzuu açıldı. "Bende on bir kuş var" dedim, şaşırdı. "Çalışma odamdalar" dedim, iyice aklı çıktı. "E nasıl çalışıyorsun ki kuşların o gürültüsünde" dedi. "Kuşların o gürültüsü olmasa çalışamam ki ben" dedim, iyice beyni yandı.

æ Twitter'da Cem Yılmaz'ı takip etmiyorum. Çünkü Twitter'da Cem Yılmaz'ı takip etmek gerçekten çok saçma. Ne yazsa önüme düşüyor çünkü zaten. Hemen, anında. Twitter'da Cem Yılmaz tweeti rt'lemek de çok saçma. Otuz iki takipçin var, milyon takipçili Cem Yılmaz'ı rt ediyorsun. Artı otuz iki de buradan duysun diyorsun. Ki senin o otuz iki takipçin de zaten Cem Yılmaz'ı takip ediyor. Cem Yılmaz'ı takip eden insanlara Cem Yılmaz tweeti rt'liyorsun. Lan nereden baksan çok saçma. Kısacası, Cem Yılmaz tweeti rt'lemek saçmalığı var olduğu sürece, ki öyle olacak, Cem Yılmaz'ı takip etmek çok saçma. Yani aslında Cem Yılmaz'ı takip etmiyorum, çünkü zaten takip ediyorum. Takip ettiğim bir kişiyi bir de fazladan çaba harcayıp niye takip edeyim.

æ Bundan üç sene önce de İran'da Keşm Adası'ndaydık. Ne gezdik be, ne gezdik İran'ı. El altından bira bulduk bir yerden. Biri getirdi yani. Yalnız bira otuz lira. Bir kutu bira. Normalde o parayı vermezsin de yokluk olunca cazip geliyor. Beş kişi beş kutu bira almaya karar verdik. Paralar toplandı, paralar sayılıyor, on lira eksik. Yüz elli lira olması gerekirken, yüz kırk lira var. "Biri eksik vermiş" dedi parayı toplayan arkadaş. Hemen atıldım öne ve dedim ki, "ben eksik verdim" dedim. "Neden" dediler. "Ne bileyim, otuz lira bir bira için bana çok geldi, yirmi lira verdim ben de, aranızdan biri üzerini tamamlar diye düşündüm, ama görüyorum ki hiç öyle bir niyetiniz yok" dedim. Buna nedense üç senedir gülüyor hayvanlar. Vay efendim ben pintiymişim, vay efendim bu nasıl bir mantıkmış, bu nasıl bir yaklaşımmış. Şımmış. Hayret bir olay yani. Üzeri tamamlandı gerçekten de. Biralar geldi. Sıcak biralar. Alkol oranı coşum. Nasıl kafa olduyduk o gece ama anlatamam. Mam.

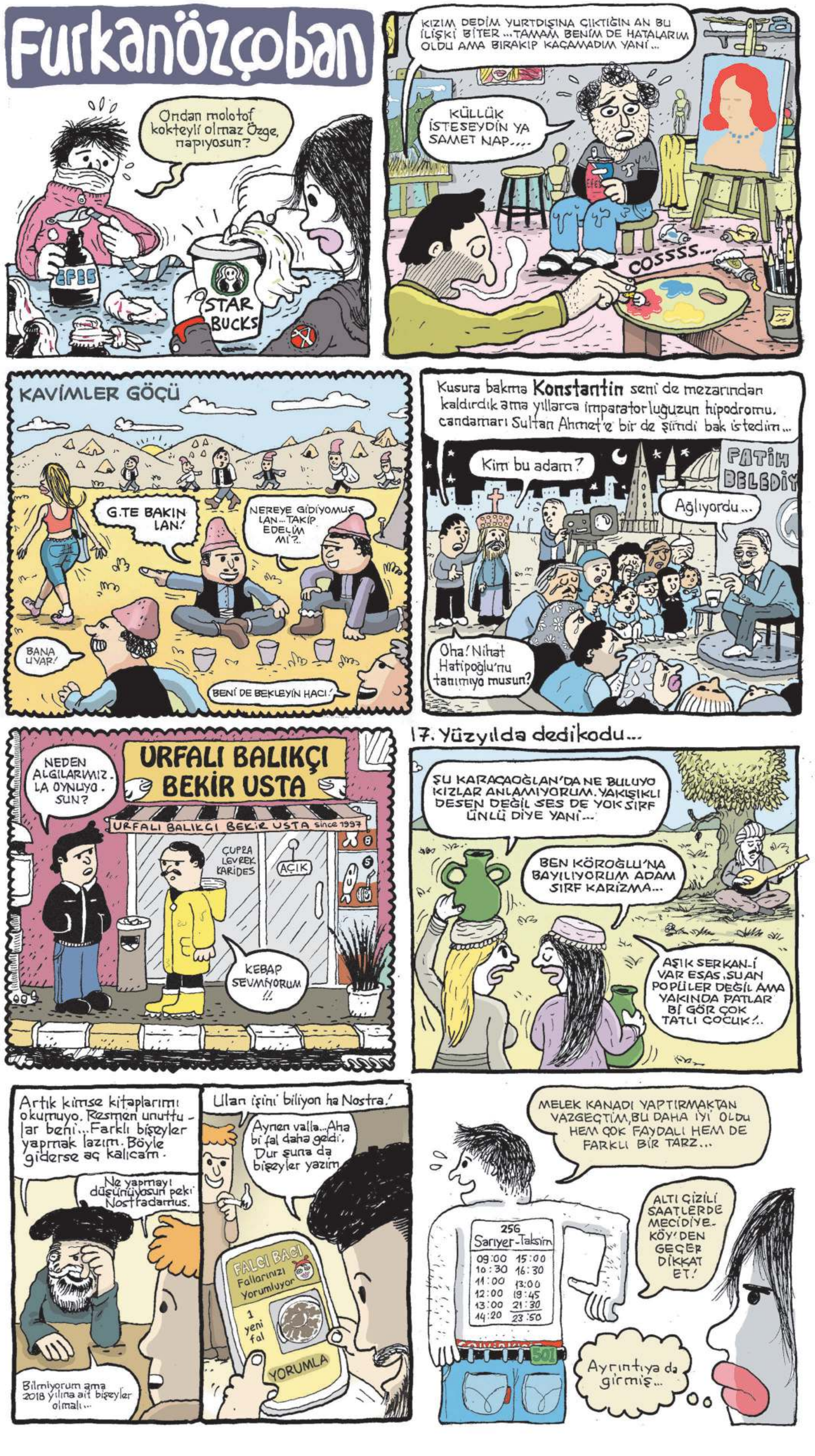
æ Bu arada karabiber de nasıl bir baharattır, anlasam kafayı yiyeceğim. Var ama sanki yok gibi. Bazen böyle pilava dökeyim diyorum. Karabiberliği alıyorum elime, başlıyorum karabiberi karabiberlikten pilavıma dökmeye. Normal karabiberlik bu. Döndürtmeçli değil. Döktürtmeçli. Arkadaş ne kadar çok dökersem dökeyim, o kadar az düşüyor sanki pilava bu karabiber. Sanki pilava düşmeden havada yok oluyormuş, sanki ne bileyim pilava düşmüyormuş da başka yanlara uçuyormuş, aslında çok azı pilava düşüyormuş gibi. Hep aslında döktüğünden daha azı düşüyormuş gibi. Tuz öyle değil bak. Tuz hep döktüğün kadar ve hatta fazlası. Ne bileyim, öyle işte. Bu konuya da bir parmak basayım dedim çünkü parmak basmadığım bir bu konu kalmıştı konu olarak, o olmuştu resmen.

æ Geçen cumartesi de tarihin en sessiz şampiyonluk kutlamasını kutladık, o oldu. Mustafa Öztürk'ün stüdyo evindeydik arkadaşlarcanak. Bahçede bir yandan mangal keyfi, bir yandan maç izlemece. Ayı gibi yiyoruz, ayı gibi maç izliyor, ayılar gibi sesler çıkarıyoruz. Tam bir hayvan taraftarız yani. Çoğunluklu olarak Galatasaraylıyız. Tam böyle maçın havasına girdik, iyice bir heyacan şekli oldu, iki üst kattan balkondan bir abla çıktı. "Arkadaşlar, biraz sessiz olalım" dedi. "Arkadaşlar" dedi bize. Bir anda asitledi ortamı. Kalakaldık öyle. Daha sonra Galatasaray penaltı kazandı, sevinemiyoruz. Sevininiyoruz da içimizden içimizden. Gomis vurdu gol oldu, havalara uçuyoruz, fakat abladan korktuğumuz için sessiziz. A Quiet Place filmindeki gibiyiz. Galatasaray şampiyon oldu, birbirimizi kutluyoruz ama yine sessiziz. Sessiz oldu yani her şey. Mutlu oldun mu ablacım, mutlu oldun mu.

æ Hoşça kal



-DEVAMI HAFTAYA-



En son kaça olur?

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

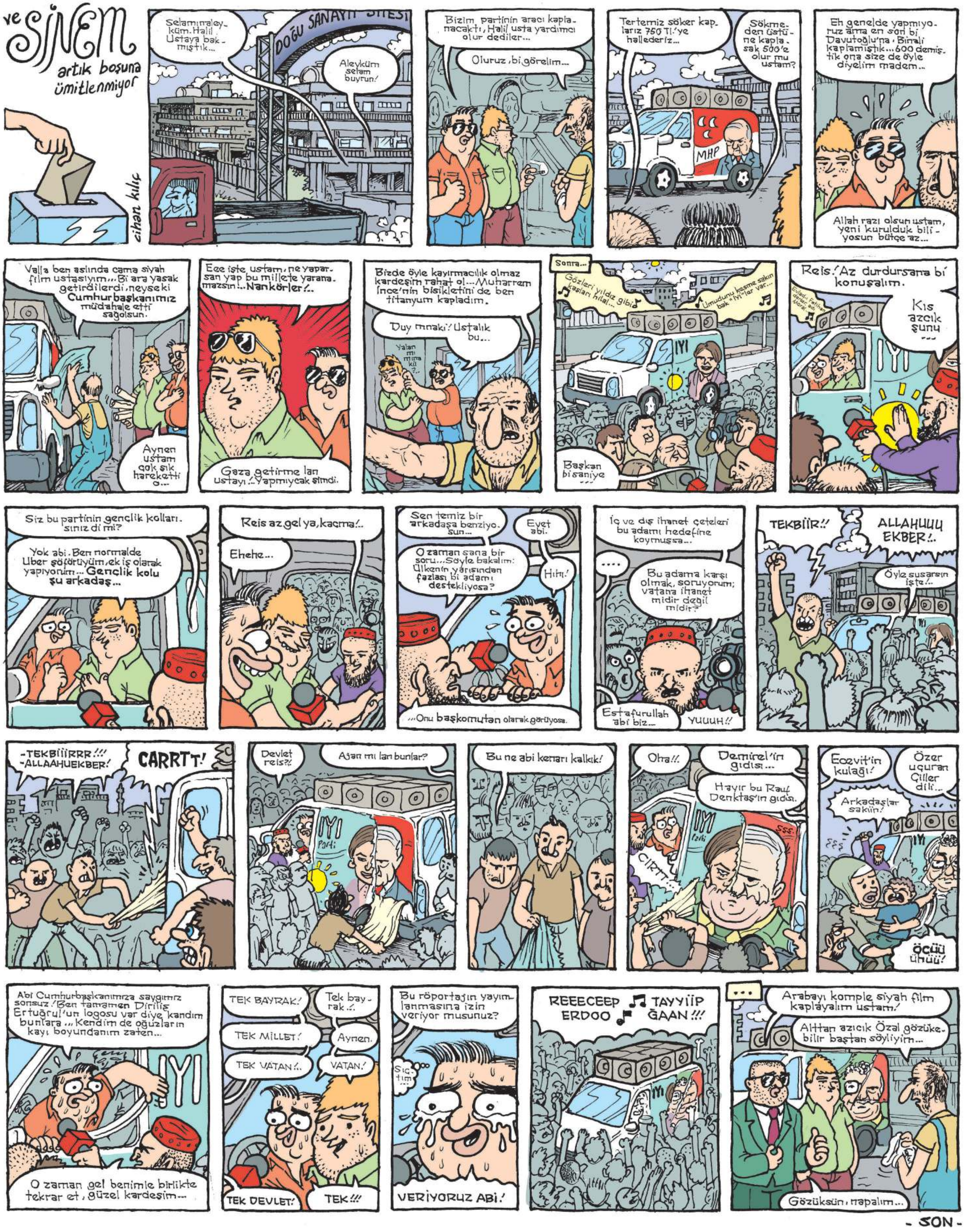
Galiba fakir parasının hesabını hiç bilmiyor. Bakın sadece dizilerden, belgesellerden, ve filmlerden (evet oxford virgülü attım) bildiğimiz bir hadise var: Ne zaman atıyorum FBI, şehir polisi, itfaiyesi falan bir soruşturma yapsa, bir dava açılsa bilmem ne, laf arasında ***"Soruşturma 3 milyon dolara mâloldu,"*** gibi cümleler geçiyor, bir şekilde izlediğimiz soruşturmanın, davanın, operasyonun falan, artık her neyse kaç paraya patladığı söylenmeden geçilmiyor. Hatta bence cezaevindeki adamlar arasında ***"Oğlum benim soruşturma iki milyon dolara patladı, senin gibi on bin dolara ebelenmedim ben,"*** diye geyik bile vardır. Peki siz, atıyorum ***"Ergenekon soruşturmaları devlete şu kadar paraya patladı,"*** gibi bir cümle duydunuz mu? Ben duymadım. Peki nedir, bize bedavaya mı geliyor da, Amerikalı keriz gibi para akıtıyor bu dosyalara, davalara?

Üşenmedim sizin için araştırdım (Amerika'da yaşayan Macar asıllı Rumen bir taksi şoförü arkadaşım var, onu aradım, hepinize selamı var. Taksiciliği bırakmış, tenis öğretmenliğine başlamış, değişik bir insan). Mesela bu O.J. Simpson soruşturması tam dokuz milyon dolara mâlolmuş. Üstelik bir de O.J. o davayı kimse masum olduğuna inanmadığı hâlde kazanıp beraat etmişti. Peki nedir bu dokuz milyon dolar? Efendim şöyle ki, O.J. Simpson davası sırasında, o dava üzerinde polis memurundan savcılık görevlisine, katipten fotokopiciye artık kim ne kadar çalıştıysa onun toplamıymış. Savcı'nın saati yüz dolar, polisin saati kırk, katibin saati otuz dolar diye, artık kim ne kadar saat ücreti alıyor ve dava üzerinde kaç saat çalıştıysa birbiriyle çarpıp herkesin yevmiyesini toplayıp hesaplıyorlarmış. Geçen yakaladıkları seri katil için on milyon dolar harcamışlar mesela. Herifin de bir ayağı çukurdaydı, resmen o kadar para boşa gitmesin diye yakalamışlar herifi. Mesela şu an devam eden, Trump'ın seçim kampanyası ve Rusya ilişkisini araştıran komisyon şimdiye kadar üç milyon doların üzerinde para harcamış. Valla insanın iştahını da açıyor ilk başta, ***"La oğlum verin bana yarısını ben size araştırayım, nedir yani iki tane facebook post'u, iki otelde gizli görüşme, yarısına yaparım ben onu,"*** diye insanın içindeki denyo girişimciyi de uyandırıyor ama herhâlde öyle kolay değildir o işler.

Zaten özellikle böyle çok para harcanıp daha sonra O.J. Simpson gibi sonuçsuz kalan davalardan sonra halk bu harcanan paranın hesabını da soruyormuş, neticede adamların verdiği vergiyi harcıyorsun. Böyle dava açıp para harcayıp kazanamayan savcının canını feci sıkıyorlarmış. Artık sistemlerini bilemiyorum, kimisi seçimle geliyor, kimisi atanıyor o kısım da karışık. Ama zaten bizim için önemli olan kısmı, bu tip bilgilerin es geçilmeyerek halkın gündemdeki soruşturmaların maliyetini öğreniyor olması.

Düşününce çok da mantıklı. Neticede babanın parasını harcamıyorsun, bir toplumsal sözleşme yapmışız ama atamayla ama seçerek, seni oraya bizim paramızı şu koşullarda harca diye getirmişiz. E sen ne yapmışsın? Benim belki üç tane daha lise açacağım, kırk tane kreşi büyüteceğim, iki üniversiteye elektron mikroskobu alacağım, bir yerden üstünü tamamlayabilirsem hadron çarpıştırıcısı yapacağım parayı yalapşap yürüttüğün, yürütürken adam suçlu bile olsa hukukun dışına çıktığın, yani işini yapamadığın veya sadece bir sincabın kanaati kadar değer taşıyan kendi kanaatin uyarınca suçsuz bir adamın suçlu olduğunda ısrar ettiğin için harcamışsın. Valla milletin parasını çarçur etmek bu kadar kolay olmamalı.

Ama anlaşılan biz Amerika'dan da, Almanya'dan da zengin olacağız ki ülkemizde binlerce polisin, yüzlerce adliye görevlisinin, onlarca savcının üzerinde yıllarca çalıştığı ve ama usul yönünden ama baştan saçma sapan olduğu için boş çıkan davalara kaç para harcadığımızı merak eden, bunu dile getiren bir insan evladı yok. Üstelik bütün bu işlere harcanan mesai saatinin hesabını soran kimse olmadığı için günün birinde yine ama usul hatalarıyla ama baştan saçma sapan olduğu için bir kez daha boşa harcanacak mesai saatinin haddi hesabı da yok. Hayır baştan saçma sapan olması, yanlış bilgiyle işe girilmesi yine bir nebze olabilir de, mesele usul hataları yüzünden patlıyorsa, bu yüz binlerce saat adli mesai yapan adamların kendi işlerini de hiç bilmediklerini gösterir ki biz işi bilmeyen çavuşlara adalet sistemini teslim etmişiz demektir. Hayır, bunun için kanuna falan da gerek yok. Biz şu an çekilen fotokopinin, mesai sırasında tüketilen elektriğin falan da derdinde değiliz. Sadece haberi yapan gazeteci soruşturmada kaç kişinin görev yaptığını öğrenecek, adamlar zaten devlet memuru, aldıkları para belli, oturup oradan hesaplayacak. Ama onun için gazeteci lâzım tabii. Onu da bu zamanda nerede bulacaksın?


ve Sinem
artık boşuna ümitlenmiyor
cihan kılıç
DOĞU SANAYİ SİTESİ
Selamınaleyküm. Halil Ustaya bakmıştık...
Aleyküm selam buyrun!
Bizim partinin aracı kaplanacaktı, Halil usta yardımcı olur dediler...
Oluruz, bi görelim...
Tertemiz söker kaplarız 750 TL'ye halledериz...
Sökmeden üstüne kaplasak 500'e olur mu ustam?
MHP
Eh genelde yapmıyoruz ama en son bi Davutoğlu'na, Binali kaplamıştık... 600 demiştik ona size de öyle diyelim madem...
Allah razı olsun ustam, yeni kurulduk biliyosun bütçe az...
Valla ben aslında cama siyah film ustasıyım... Bi ara yasak getirdilerdi, neyseki **Cumhurbaşkanımız** müdahale etti sağolsun.
Aynen ustam çok şık hareketti o...
Eee işte ustam, ne yaparsan yap bu millete yaranamazsın!.. **Nankörler!..**
Gaza getirme lan ustayı!.. Yapmıycak şimdi.
Bizde öyle kayırmacılık olmaz kardeşim rahat ol... Muharrem İnce'nin bisikletini de ben titanyum kapladım.
Duy mnaki! Ustalık bu...
Yalan mı mına kii?..
Sonra...
Gözleri yıldız gibi kaşları hilal...
Umudunu kesme sakın bak "İYİ"ler var...
İYİ
Başkan bi saniye
Reis! Az durdursana bi konuşalım.
Kıs azcık şunu
Siz bu partinin gençlik kolları sınız di mi?
Yok abi. Ben normalde Uber şoförüyüm, ek iş olarak yapıyorum... **Gençlik kolu şu arkadaş...**
Reis az gel ya, kaçma!..
Ehehe...
Sen temiz bir arkadaşa benziyorsun...
Evet abi.
O zaman sana bir soru... Söyle bakalım: Ülkenin yarısından fazlası bi adamı **destekliyosa?**
Hıhı!
...Onu **başkomutan** olarak görüyosa.
İç ve dış ihanet çeteleri bu adamı hedefine koymussa...
....
Bu adama karşı olmak, soruyorum; vatana ihanet midir değil midir?
Estafurullah abi biz...
YUUUH!!
TEKBİİR!!
ALLAHUUU EKBER!..
Öyle susarsın işte!..
-TEKBİİİRRR!!!
-ALLAAHUEKBER!
CARRTT!
Devlet reis?!
Ajan mı lan bunlar?
Bu ne abi kenarı kalkık!
Oha!!
Demirel'in gıdısı...
Hayır bu Rauf Denktaş'ın gıdısı.
CIRTT...
Ecevit'in kulağı!
Özer uçuran Çiller dili...
Arkadaşlar sakin!
ÖCÜÜ ÜHÜÜ!
Abi Cumhurbaşkanımıza saygımız sonsuz! Ben tamamen Diriliş Ertuğrul'un logosu var diye kandım bunlara... Kendim de oğuzların kayı boyundanım zaten...
O zaman gel benimle birlikte tekrar et, güzel kardeşim...
TEK BAYRAK!
Tek bayrak!..
TEK MİLLET!
Aynen.
TEK VATAN!..
VATAN!
TEK DEVLET!
TEK!!!
Bu röportajın yayımlanmasına izin veriyor musunuz?
Sıçtım...
VERİYORUZ ABİ!
REEECEEP TAYYİİP ERDOO ĞAAN!!!
...
Arabayı komple siyah film kaplayalım ustam!
Alttan azıcık Özal gözükebilir baştan söyliyim...
Gözüksün, napalım...
- SON -

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Kırgızistan'da batık bir vadide
Men seni bela sandım.''
Lale Müldür

ADAYLARI YAKINDAN TANIYALIM MI?
(Kaynak: Paşa Gönül Kriterleri)



● **Selahattin Demirtaş:** Bozuk akortlara tepki olarak doğdu. Kulağına adını okuyan imama, 'Bebek için bu isim biraz uzun değil mi' dediği rivayet edilir. Küçük Selahattin için en önemli şey mucit olmaktı. İkiye bölünmüş şeftali çekirdeğinden kulaklık, uzaktan kumandayla açılıp kapanan yüklük, ince belli kahve fincanı icatlarından bazılarıydı. Bu sayede askerliğini Tübitak'ta kısa zaman bükücüsü olarak yaptı. Edebiyata olan düşkünlüğü, Oblomov'u okuyunca sona erdi. Romanın uyuşukluk veren rehavet havasından etkilenip bağ evinde aylarca uyudu. Rüyasında ''Politikaya gir evlat!'' diyen Kadir Savun'u görünce uyandı ve politikaya girdi. Bir düğün yemeğinde, davetlilere güvercinli pilav verilmesine itiraz ettiği için çevresinden dışlandı. Bu günlerde Atakan adlı bir güvercin ''Bu kadar hassas olma ağbicim, nasıl ki tüm insanlar hayırlı değilse, güvercinlerin de alayı barış güvercini değil, aralarında komisyoncu var, yedek parçacı var'' diye Demirtaş teselli etti ve mücadele yeniden başladı. Bu arada, tek telli ''Mazlum'' adlı bir saz icat etti. Legal siyaset yaptığında illegal diyenler, illegal siyasete meylettiğinde 'ille gel' dediler. Gitti ve Ankara'nın bağlarını kürtçe ve zazacaya çevirdi. Bu çalışmasıyla ''Ya devlet başa ya kuzgun leşe veyahut İzzet Altınmeşe'' çeviri ödülünü aldı. Son olarak cezaevinde çay olunca, ''Abi'' diye seslenen çaydanlık icat etti. Günlüğüne yazdığı son cümlenin ''Bu coğrafyada Demirtaş olmak zor; ya demir olacaksın ya taş'' olduğu ileri sürülüyor...



● **Temel Karamollaoğlu:** Türkiye genelinde doğdu. O yıllarda gel git akıllı manyak bir vali, yeni doğan tüm erkek çocuklarının sırtına ''Elvan Dalton'' yazıyordu. Ailesi, minik Temel'i bu zulümden kurtarmak için bir zodyağa koyup Kızılırmak'a saldı. Minik Temel, çiğ balıkla beslendi ve oniki yaşındayken Kapadokya'da bir ailenin bahçesine vurdu. Kapadokya'nın anlamının ''güzel atlar diyarı'' olduğunu öğrenince bir doru ata atlayıp zalim valinin peşine düştü. Fakat manyak vali merkeze alınmıştı. Çevre illerde şikayetçi olan herkese alınmıştı. İntikamını unutan genç Temel, Necmettin Erbakan'ın ağır sanayi hamlesinin bir ucundan tuttu ve gündeme taşınmasına yardım etti. Refah Partisi kapatılınca kurulacak yeni parti için isim yarışmasına katıldı ve ''Fazilet'' adını bularak yarışmayı kazandı. Bu isimden dolayı Anadolu Kadın Müdür Yardımcıları Derneği tarafından plaket ve pilaki ile ödüllendirildi. Ak Parti kurulunca Milli Görüş ekseninde kalmak için, iyi bildiği ingilizce ve az almancasını unuttu. Eşi, İngiliz Kraliyet Ailesi'nin bir prensesiydi. Yalan. Değildi. İngiliz olan eşiyle Çorlu'da bir beş çayında, Bodur Hasip Kıraathanesinde tanıştı. 'Misafirperver' kelimesini 'Maysöfipörfı' okunuşuyla ingiliz dili ve edebiyatına kazandırdığı rivayet edilir...



● **Doğu Perinçek:** Milliyetçi Çin'in Sen Beno Kim Ola Bilmao eyaletinde olgun bir çocuk olarak doğdu. Devam sütü içmeyi reddederek evden ayrıldı ve Horasan'a göç etti. Dokuz yaşındayken Uygur alfabesini çözmüş ve Nejat Uygur hayranı olmuştu. Leningrad'da başladığı siyasal bilimler fakültesini bitirdiğinde şehrin adı St.Petersburg olmuştu. İstanbul Üniversitesi'nde Roma Hukuku konusunda yüksek lisans yaptı. Akabinde Roma Üniversitesi'nde İstanbul Hukuku alanında çok yüksek lisans yaptı. Kutu kola açarken parmağının kesilerek kanaması üzerine anti-emperyalist oldu. Amerikan bezi ve ingiliz ipinin çürüklüğünü belgeleriyle ispatladı, fransız öpücüğü ve italyan yokuşunun şehir efsaneleri olduğunu iddia etti. Yayılmacı kültürün 'sex on the beach' içkisine karşı, kımız ve kefirden oluşan 'seks olmadı hiç' kokteylini hazırlattı. Türkçe ve öztürkçe biliyor. İşçi Partisi'ne işçilerin oy vermediğini farkedince Vatan Partisi'ni kurdu. Karl Marks'ın ''İşçilerin vatanı yoktur'' sözünü okuyunca Marks'ı global tetikçi ilan etmeğe karar verdi lakin eşi Şule Perinçek tarafından vazgeçirildi. Cumhurbaşkanlığına ilk kez aday olduğu bu seçim, aynı zamanda da Doğu Perinçek'in cezaevinde olmadan katıldığı ilk seçim. Perinçek, kavun seviyor...

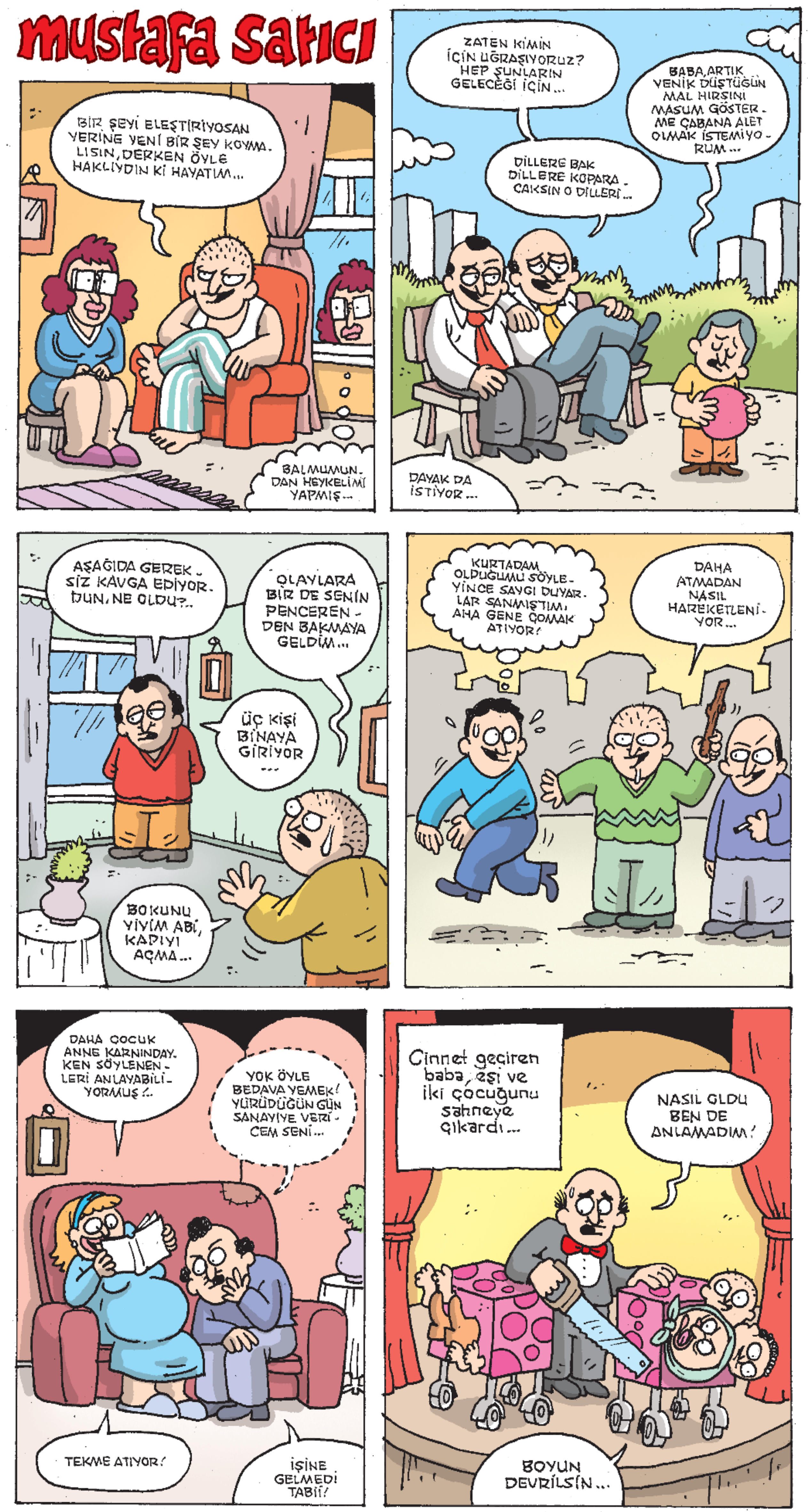
Notlar:

● *Polonya'da mezbahaya götürülmek üzereyken kaçan bir inek, bir çiti yıkıp yakındaki bir gölde bulunan adaya yüzerek hayatta kalmayı başarmış. 'Animasyon' dedikleri niçin hayvandan geliyor, anladınız mı şimdi? Bravo Kahraman Polonyalı İnek Yaroslav! Suyun altına dalışın bile tespit edilmiş. Sahibinin Yaroslav'ı azadedip adaya yem bırakması ayrıca takdire şayan...*

● *Kendi kendine konuşmak dedikleri, ruhunla söyleşmek. Kendimi ikna edemezsem, senle nasıl konuşurum? Bende mi dinlemeseydim peki beni?*

● *25 Mayıs 2018 Cuma akşamı, 22.oo'de Beşiktaş Leman Kültür sahnesindeyim...*

vedatozdemiro@gmail.com







"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı



HER ŞEY KÜÇÜLÜYOR: MİKROHAYAT

Bir gün boyunca, sabahtan akşama kadar yaşadıklarımı düşününce epey küçük bir hayatla karşılaştım. Baktım yazacak bir şey yok, anlatmaya bile değmeyecek olayları "mikro" kisvesi altında toparladım. Düşünce çok, ama eylem yok.

Mikroöfke

Yukarı katlardan birisi "bırak asansörü" anlamında kendi katının asansör kapısını tokatlıyor. Sabah sabah bu ne öfke? Al buyur, bıraktım. En önce sen çık apartmandan. Modern hayatı arkasına almış öfken, yüzünü bile görmediğin biri sayesinde haklılığını kanıtlasın. Ben de şehir insanıyım, benim de sana öfkelenmeye hakkım var. Aslında boş göndermesem asansörü, içine binip beni çağırmanı beklesem nasıl olur? Bir düşün; öfkesi henüz dinmemiş bir insan olarak boş kabinle değil benimle karşılaşıyorsun ve olaylar gelişiyor: "Merhaba, benim adım asansör tutan!" diye haykırıyorum şaşkın suratına. Yakandan tutup içeri alıyorum seni: "Bundan sonra beraberiz. Bir yukarı bir aşağı gezeceğiz. Öyle gıyabımda öfkelenmek yok, işte buradayım. Hayatta bırakmam seni. Beni dövüp benden kurtuluncaya kadar sürecek bu yolculuk. Tahminim beraberce bir 10 dakika kadar meşgul edeceğiz asansörü. Bu minik sabah performansı sayesinde ikimiz de farklı bir güne merhaba diyeceğiz.



Mikroısrar:

Ben dükkana girer girmez hazırlamaya başlamanı istiyorum kahvemi. Her sabah aynı saatlerde gelip aynı kahveyi alıyorum. "Double espressolu bir macchiato lütfen!" Bu seviyeye gelmek benim için kolay mı oldu sanıyorsun? Grande ne bilmezken, "double espressolu macchiato"ya yükselmek için neler çektim, haberin var mı? Arkamdaki kuyrukta, kendi siparişini ustaca kırbaçlamaya hazır sabırsız insanların baskısı altında telaffuz girdaplarında can verdim. Ben dükkana girerken, "Hah geldi bizim dabılcı dörtgöz," diyemez misin içinden? Şu modern hayatta bu kadarcık görkemi çok mu görüyorsun bana? Her sabah onca çeşit dururken aynı kahveyi içmek çok mu güzel sanıyorsun? Söyletme artık şu dabılı! Ya da s.ktir et dabılı, ver ordan normal bir mokka. Kusura bakma, sana değil asansör tokatlayana sinirliyim aslında.

Mikrobilgi:

İşyerinde mokkamı yudumlarken maillerimi kontrol ettim. Cervantes Enstitüsünden bir teklif var. Maile bakılırsa kolayca İspanyolca öğrenebiliriz. Öğrenebilir miyiz? Hayır. Ama deneyebiliriz. Birinci kuru şerefimizle terk ederiz. Hayatımızın "bu da olmadı" listesine şanlı bir ilave yapabiliriz. İngilizce yarımken aniden başgösteren bu Akdeniz coşkusu tatlı bir anı olarak akıllarda kalabilir. Sadece bizim aklımızda. Zira, on yıllık bir takipte, İspanyolcayı birinci kurdan terk edenlerle hiç İspanyolca bilmeyenler arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Geriye kalan sadece "Hola"dır. Hola!



Mikrofaşizm

Öğle yemeği için geldiğim esnaf lokantasında aynı masayı paylaştığım kişi çok fena ağız şapırdatıyor. Normalde pek de etkilenmediğim bu ses şimdi neden canımı bu kadar sıkıyor? Cevap, ağzını şapırdatan kişinin aşırı kilolu olmasında saklı. "Şu haline bak, hâlâ şapır şupur yemek yiyorsun!" diye düşünüyorum. Daha teorik ve dışarıdan bir dille ifade edersek, ağzını şapırdatan bir insanın aşırı kilolu olması, normalde hümanist söylemlere sahip Fırat Budacı'nın gizli öfkesini harekete geçiriyor. Çünkü Budacı, çağdaş görüntü adına üstünü örttüğü faşizan bilinçaltını bazen kontrol edemiyor. Bu durumu çoğu zaman kendisi bile fark etmiyor. Uygunsuz durumu yaratan, orantısız bir bedene sahipse, yaşanan öfkenin şiddetini arttırması faşizmin gizli tarihindeki nadide yerini koruyor. İşte buna mikrofaşizm diyoruz. Mikrofaşizm çağdaş görünümlü insanlarda vücut bulduğundan bilinen faşizmden daha tehlikeli olmaya devam ediyor. Fırat Budacı gibilerin bir an önce kendilerine çeki düzen vermesi gerekiyor.

Mikroburjuva

"Attırdın di mi bizim karides güveci?" Beşiktaş'ta bir meyhanede iki masa ötemden garsona doğru yükseliyor bu söz. Verdikleri bütün siparişlerde "bize özel" havası yaratmayı başarıyorlar. Özel siparişler tek tek masaya gelirken heyecanla konuşmaya devam ediyorlar. Büyük bir coşkuyla "piyasayı silip süpürme" arzusu taşıyan, ama muhtemelen pratikte başarısız olacakları bir iş hayalinden bahsediyorlar: "ARABA MUAYENENİZİ SİZİN YERİNİZE BİZ YAPTIRALIM!" Zaten hali hazırda yaptıkları bir işi internet ortamında coşturacaklarını düşünüyorlar. Her yerinde patlangaçlar olan, kırmızı rengin fütursuzca kullanıldığı, font seçiminin olmamışlık hissi verdiği, her şeyin tek sayfadan halledildiği bir site gözümün önüne geliyor. İnternet sitesini masadakilerden birinin yeğeni olan, web konusunda kendi kendini yetiştirmiş bir genç yapacak. Böylelikle, ortaya çıkan site güven vermek yerine "arabamı alıp kaçacaklar" hissi yaratmayı başaracak. Fakat onlara göre böyle bir sorun yok. Çok hızlı bir biçimde sınıf atlama hayali alkolle birlikte başlarını döndürüyor. Kurdukları işle ortalığı silip süpürecekler. Formül basit, biz onlara arabamızı teslim edeceğiz onlar da garsona karides attıracaklar. İşte bekledikleri sipariş de geldi. Karideslerin sıcak güveçte cızırdamaya devam etmesi zaten kıpır kıpır olan bünyelerine çok iyi geliyor. Masadakilerden biri karideslere ekmek banarak onay veriyor. Karides güveç tam istediği gibi olmuş. Sınıf atlamaları çok yakın. Şu an tam ortadalar. Güveç doğudan karides batıdan.

Mikrogurur

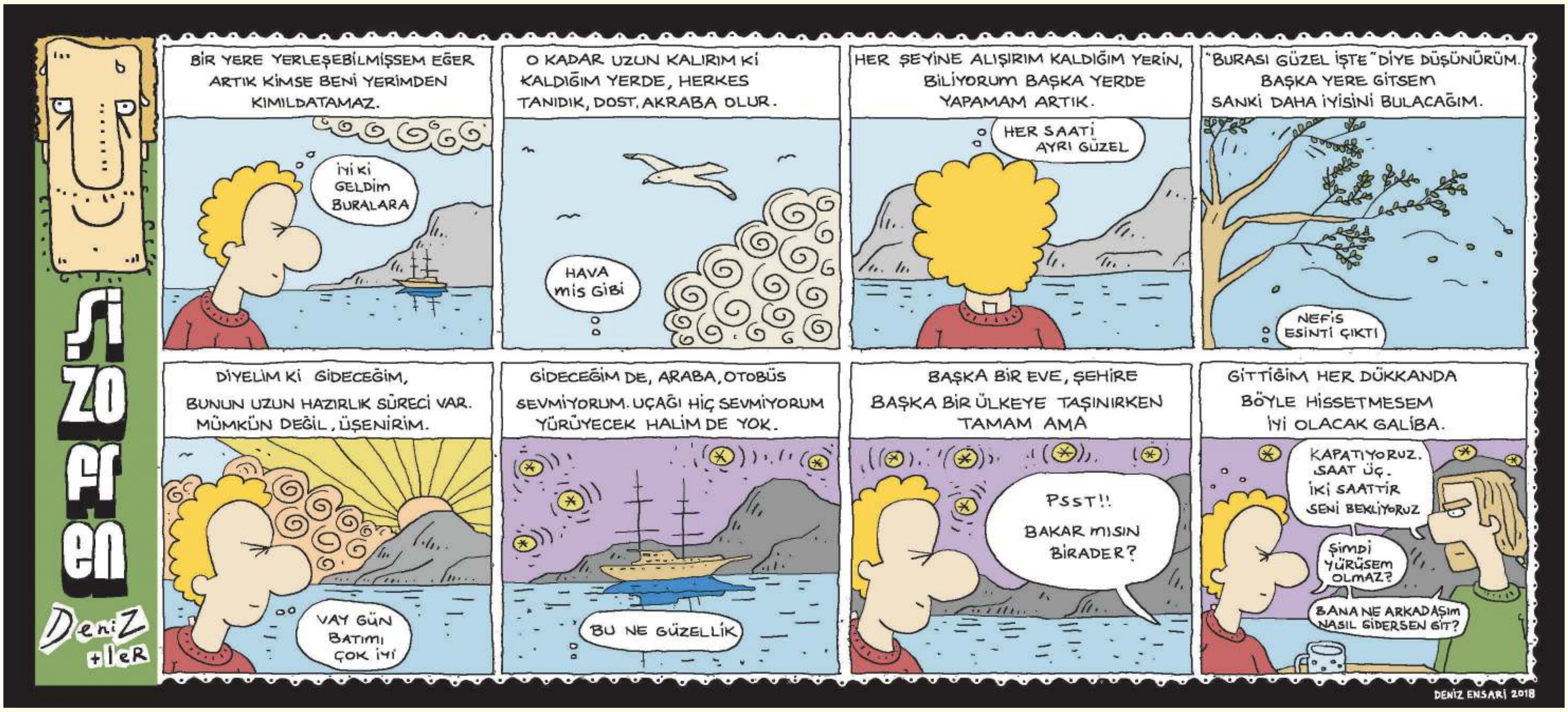
Sarıyer, deyince "haydaa" anlamında kafasını salladı taksici. İstikameti beğenmemişti. Buna alışığım, genelde ses çıkarmadan hareket etmelerini beklerim. Fakat bu sefer taksici bir türlü hareket etmeyince, alkolün de verdiği cesaretle, "Gidiyor musunuz gitmiyor musunuz, karar verin!" diye müdahale ettim. Sesimdeki gurur, o ana kadar kararsız kalan taksicinin yenilmesine yol açtı. "Gidiyoruz abi, ayıp ettin!" İşte bu kadar. Gidiyoruz tabi. Şimdi alternatif yol önerilerinden en uzununu senin için seçebilirim. Dinliyorum.

Mikrokaygı

Yazdıklarımı şöyle bir okuyunca olmamışlık hissiyle kaygıya kapıldım. Altı boş ukalalık yine diz boyu. Çıkıp biri bu yazının bir amacı var mı diye sorsa, ne cevap veririm?

Mikrotavır

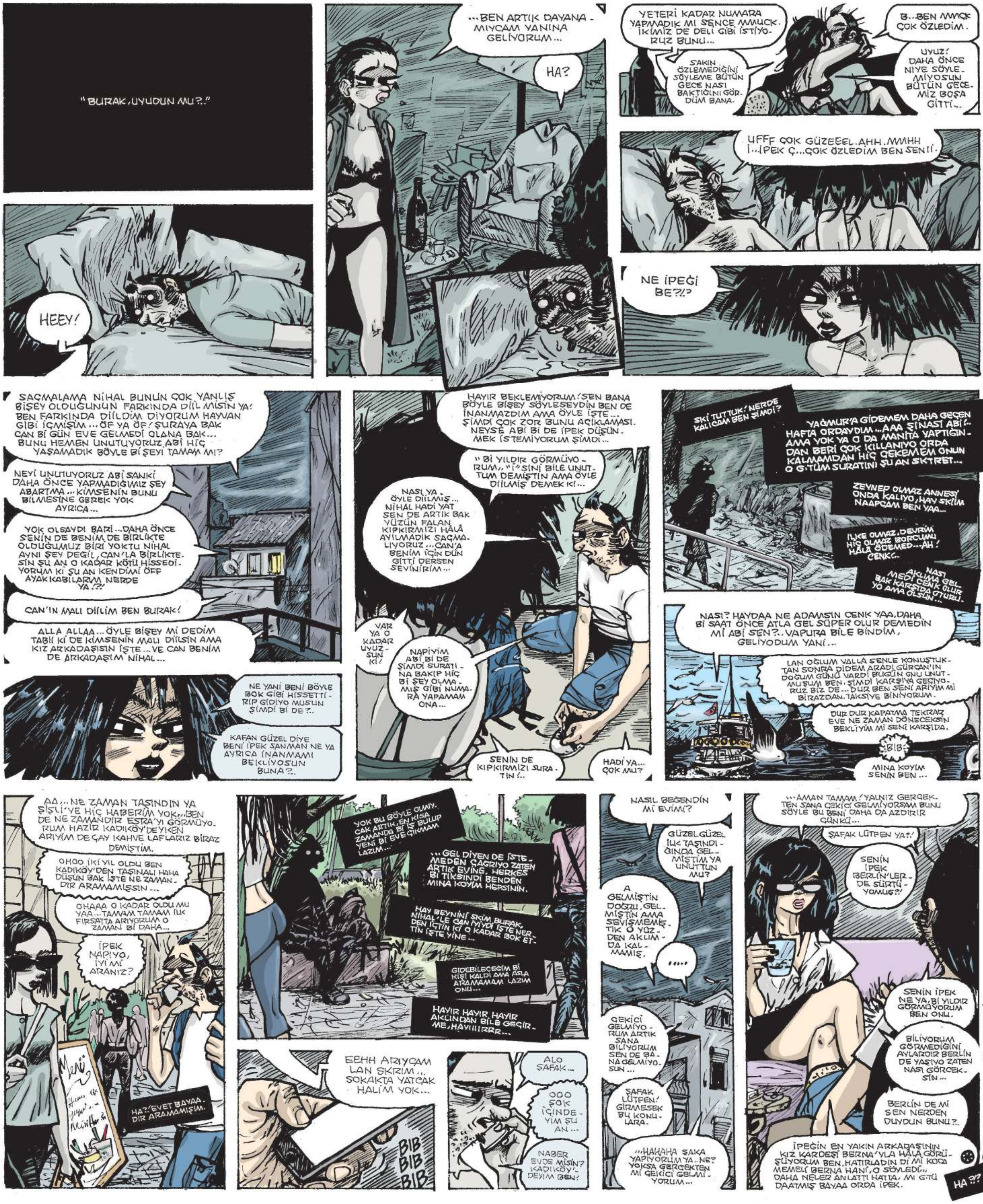
Var ya da yok. Bu seni ilgilendirmez. Canım sıkkın zaten.



Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen OKY



ÖMER GÖKSEL



ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Hele bir kere güneşler yansın,/ Kertenkeleler üşümesin,/ (…) Hele bir ballansın böğürtlen dikenleri!/ Gelincikler bedava,/ Gökler sahipsiz/ Bahçeler zilzurna…"

Bedri Rahmi Eyüboğlu



MAHMUR İKİNDİ

Büyük ressam/şair 'imiz: rahmetli Bedri Rahmi'nin "Hele bir başlasın ılık yaz yağmurları" dediği günler.(bak: yukarıdaki şiir) O "ılık yağmur" un eli kulağında. (*kostümlü son prova)* Sıcak. Koyu renk bulutlar. Caddeden seçim şarkısının iç bayıltıcı nakaratları. Nakaratların arasındaki kısa aralıklarda yandaki lisenin "teneffüs" melodisi. (Antalya) O meşum zil sesinin hatırlattıkları. *(seçim şarkısından beter--her seferinde karnımda çok hafif bir ağrıya sebep olan o ses--)* Yazın yaklaştığı günlerin lise sıkıntısı.



Lise sesleri.
Yazmıştım burada.
Tekrar olmasın.
(Cêzanne, kendi resimlerini tekrar tekrar kopyalarmış, defalarca.
Kendi tekniğini kendi yaptıklarını tekrarlayarak öğrenmek, kendi tarzına daha bir hakim olabilmek için yaparmış bunu, bak bak, ne akıllar--yok yazmıyıcam ben tekrardan aynı mevzuyu, müsterih olun-- tekniğim kalsın bu şekil--) Hep resimle ilgili çağrışımlar bu ara zihnimde. Resim de yaptığımdan. Balkonda kuruyor.

KALEİÇİ

Dar, bomboş bir sokakta onunla karşılaşıyorum. Yabancı. Bir doksan boylarında var. Enine boyuna. Çok çok heybetli. Yaşı da rahat bir altmış beş yetmiş falandır. Ama dimdik. Omuzlarından aşağı dökülen bembeyaz dalgalı saçlar. Neredeyse beline kadar o gür, bukleli sakalı da ekle. O da beyaz. Yüzünde binlerce yıl yaşamış, her şeyi; daha da fazlasını görmüş, yorulmuş o ifade. Mavi yorgun, yarı kısık gözler. Kendini bayaa uzun uzun tasarlamış. Yoksa şile bezivari çok çok eski zamanlardan kalma görünümlü o beyaz uzun, bol tişörtü niye giysin. Hiçbir Rönesans resminde bu kadar etkileyici bir "Tanrı" resmi görmedim. Zeus'ler meusler… Hepsi hava. Olmamışmış onlar meğer. (Mikelanj'ın *"Michelangelo"* o Sistine Şapeli'ndekileri de ekle) Hepsinden çok çok daha çarpıcı. (burada tam anlatamıyorum kelimelerle, --anlatabildiğimden en az on kat daha tuhaf; benzeri bir şey hiç görmedim, yüzündeki o ifadeyi de hiç bilmiyorum--) Gece kapını çalsa neye uğradığını şaşırırsın. Elin ayağın titrer.(gündüz de gelse olur) Tam çapraz geçerken bana şöle bi hafiften, çok kısa bi baktı. "Akıllı ol" mu demek istedi ("Anladığını" anlamadım sanma" bakışı mı) Tekrar karşılaşmak ister miyim. Tam bilemiyorum. Dilim dolaşmasa, etmese kimi sorularım yok değil.



Michelangelo

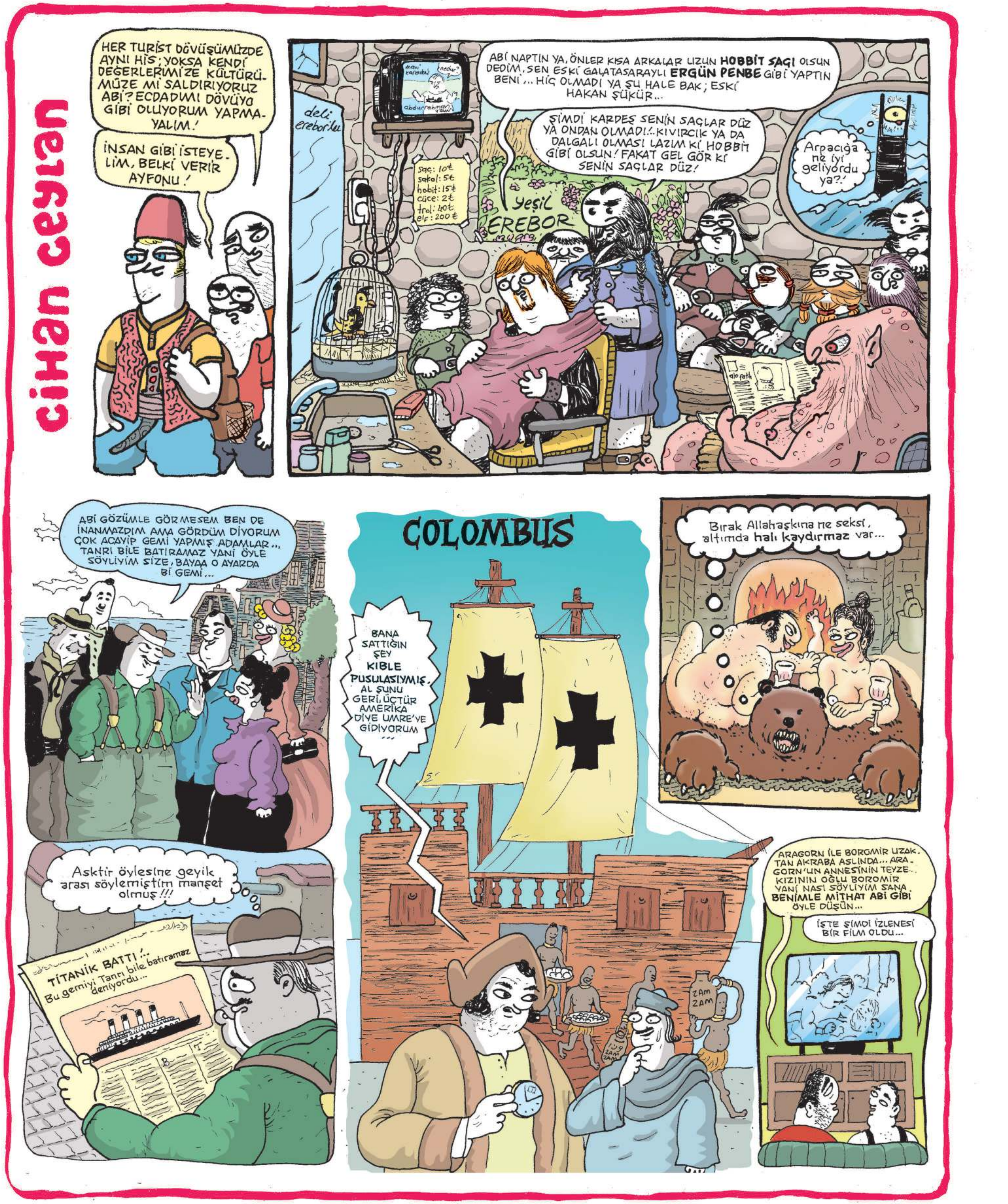
"TEMPO"

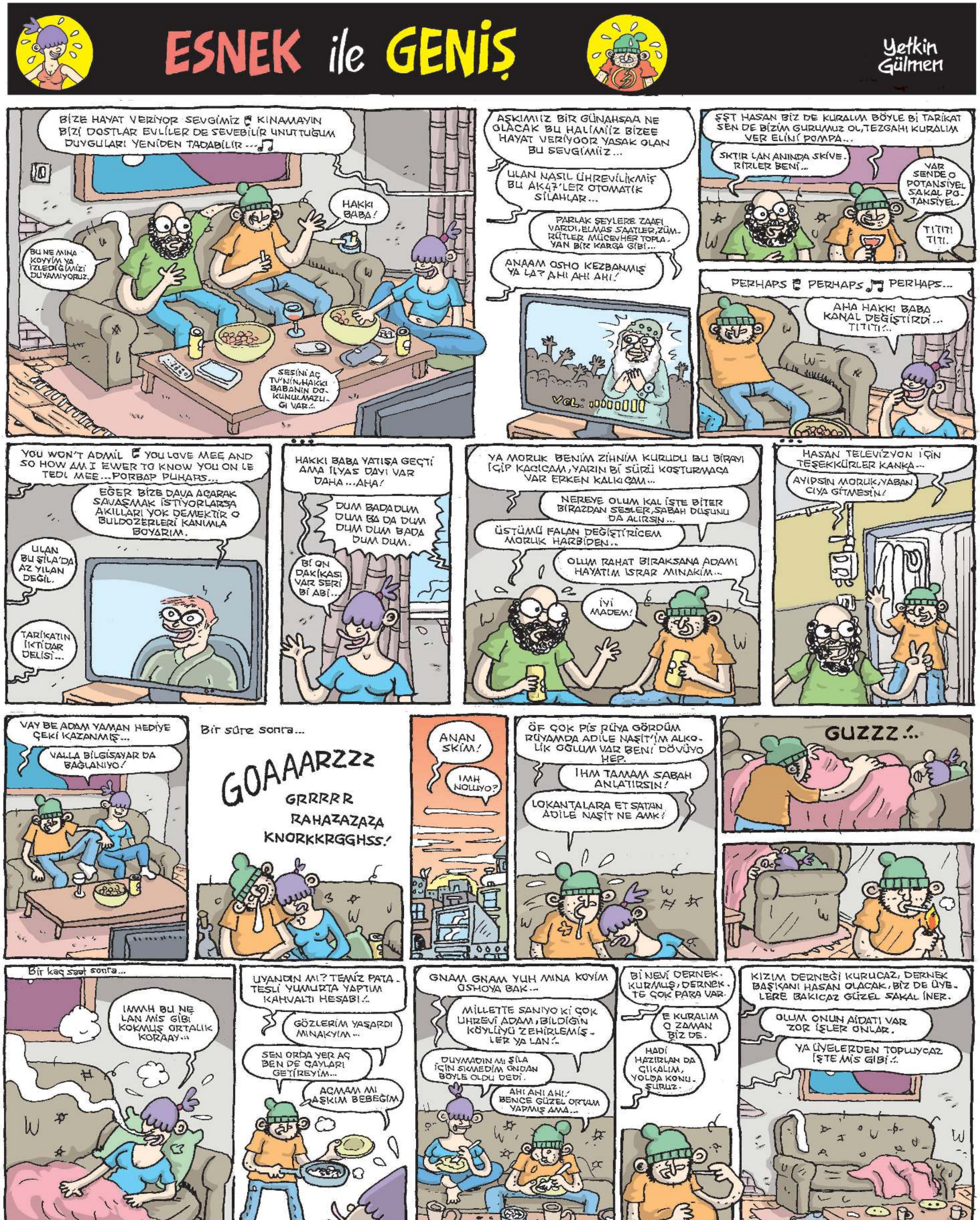
Arka odadaki dolabın içindeki eski gazete tomarlarının arasında neredeyse yirmi beş yıllık bir "Tempo" dergisi. Seviniyorum. Oluyor bende öyle bir sürü eski şey. Atamıyorum. Çok severim eski püskü. *(Çöp evleri boşaltılan yaşlı kadınlarla ilgili haberleri izlerken de çok üzülüyorum. Kadıncağızın evine girmişler. Eski naylon torba öbeklerini, plastik boş su bidonlarını, kutuları, boş deterjan şişelerini falan gülüşerek topluyorlar. Kadın ağlıyor: "Onu almayın o lazım" Gülüyor bunlar. Rezillik. Size ne. Belki kadın çok seviyor o şişeyi)* Herneyse. İşte o yirmi beş yıllık Tempo dergisinde bir köşe: "Geçmiş zaman olur ki" O köşede de derginin üzerindeki tarihten, yaklaşık yine bir "yirmi beş" sene daha önce olup bitmiş bir hadiseden söz ediliyor. Tıpkı şu an benim yaptığım gibi işte. Biraz ürpertici. Bulundukları an'ın geçiciliğinin, uçucu, kaçıcılığının farkında değiller gibi. Bilmiyorlar gibi. Dergiyi yapanlar. Şu an benim içinde bulunduğum hal gibi… Aynı…



Yazı biterken, Cadde üzerindeki ön cephesi tamamen açık o oyuncak/hediyelik eşya dükkanın önünde, hep aynı yerde uyuyan o yaşlı köpek. (dükkanın köpeği) O her zamanki gibi aynı yerinde uzanmış, etrafında bir sürü küçük pilli oyuncak yavru köpek. Tıkır tıkır geziniyorlar çevresinde. Pis pis de bir vik vik, sinir bozucu, mekanik; güya havlama sesi çıkarta çıkarta. Onun, yattığı yerden ara ara gözlerini aralayıp çok kısa onlara bakışı, tekrar gözünü yumuşu… Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com


cihan ceylan
HER TURİST DÖVÜŞÜMÜZDE AYNI HİS; YOKSA KENDİ DEĞERLERİMİZE KÜLTÜRÜMÜZE Mİ SALDIRIYORUZ ABİ? ECDADIMI DÖVÜYO GİBİ OLUYORUM YAPMAYALIM!
İNSAN GİBİ İSTEYELİM, BELKİ VERİR AYFONU!
ABİ NAPTIN YA, ÖNLER KISA ARKALAR UZUN HOBBİT SAÇI OLSUN DEDİM. SEN ESKİ GALATASARAYLI ERGÜN PENBE GİBİ YAPTIN BENİ... HİÇ OLMADI YA ŞU HALE BAK; ESKİ HAKAN ŞÜKÜR...
ŞİMDİ KARDEŞ SENİN SAÇLAR DÜZ YA ONDAN OLMADI!.. KIVIRCIK YA DA DALGALI OLMASI LAZIM Kİ HOBBİT GİBİ OLSUN! FAKAT GEL GÖR Kİ SENİN SAÇLAR DÜZ!
Arpacığa ne iyi geliyordu ya?!
deli erebor'lu
saç: 10₺
sakal: 5₺
hobit: 15₺
cüce: 2₺
trol: 40₺
elf: 200₺
yeşil EREBOR
ABİ GÖZÜMLE GÖRMESEM BEN DE İNANMAZDIM AMA GÖRDÜM DİYORUM ÇOK ACAYİP GEMİ YAPMIŞ ADAMLAR... TANRI BİLE BATIRAMAZ YANİ ÖYLE SÖYLİYİM SİZE, BAYAA O AYARDA Bİ GEMİ...
COLOMBUS
BANA SATTIĞIN ŞEY KIBLE PUSULASIYMIŞ. AL ŞUNU GERİ, ÜÇTÜR AMERİKA DİYE UMRE'YE GİDİYORUM...
ZAM ZAM
Bırak Allahaşkına ne seksi, altımda halı kaydırmaz var...
Aşktır öylesine geyik arası söylemiştim manşet olmuş!!!
TİTANİK BATTI!..
Bu gemiyi Tanrı bile batıramaz deniyordu...
ARAGORN İLE BOROMİR UZAKTAN AKRABA ASLINDA... ARAGORN'UN ANNESİNİN TEYZE.. KIZININ OĞLU BOROMİR YANİ NASI SÖYLİYİM SANA BENİMLE MİTHAT ABİ GİBİ ÖYLE DÜŞÜN...
İŞTE ŞİMDİ İZLENESİ BİR FİLM OLDU...


ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
BİZE HAYAT VERİYOR SEVGİMİZ KINAMAYIN BİZİ DOSTLAR EVLİLER DE SEVEBİLİR UNUTTUĞUM DUYGULARI YENİDEN TADABİLİR ---
HAKKI BABA!
BU NE MINA KOYYİM YA İZLEDİĞİMİZİ DUYAMIYORUZ.
SESİNİ AÇ TV'NİN, HAKKI BABANIN DOKUNULMAZLIĞI VAR!..
AŞKIMIIZ BİR GÜNAHSAA NE OLACAK BU HALİMİİZ BİZEE HAYAT VERİYOOR YASAK OLAN BU SEVGİMİİZ...
ULAN NASIL ÜHREVİLİKMİŞ BU AK47'LER OTOMATİK SİLAHLAR...
PARLAK ŞEYLERE ZAAFI VARDI, ELMAS SAATLER, ZÜMRÜTLER MÜCEVHER TOPLAYAN BİR KARGA GİBİ...
ANAAM OSHO KEZBANMIŞ YA LA? AHI AHI AHI!
VOL:
ŞŞT HASAN BİZ DE KURALIM BÖYLE Bİ TARİKAT SEN DE BİZİM GURUMUZ OL, TEZGAHI KURALIM VER ELİNİ POMPA...
SKTIR LAN ANINDA SKİVERİRLER BENİ...
VAR SENDE O POTANSİYEL SAKAL POTANSİYEL.
TITITI TITI.
PERHAPS PERHAPS PERHAPS...
AHA HAKKI BABA KANAL DEĞİŞTİRDİ... TITITI!..
YOU WON'T ADMIL YOU LOVE MEE AND SO HOW AM I EWER TO KNOW YOU ON LE TEDL MEE...PORBAP PUHAPS...
EĞER BİZE DAVA AÇARAK SAVAŞMAK İSTİYORLARSA AKILLARI YOK DEMEKTİR O BULDOZERLERİ KANIMLA BOYARIM.
ULAN BU ŞİLA'DA AZ YILAN DEĞİL.
TARİKATIN İKTİDAR DELİSİ...
HAKKI BABA YATIŞA GEÇTİ AMA İLYAS DAYI VAR DAHA...AHA!
DUM BADADUM DUM BA DA DUM DUM DUM BADA DUM DUM.
Bİ ON DAKİKASI VAR SERİ Bİ ABİ...
YA MORUK BENİM ZİHNİM KURUDU BU BİRAYI İÇİP KAÇICAM, YARIN Bİ SÜRÜ KOŞTURMACA VAR ERKEN KALKICAM...
NEREYE OLUM KAL İŞTE BİTER BİRAZDAN SESLER, SABAH DUŞUNU DA ALIRSIN...
ÜSTÜMÜ FALAN DEĞİŞTİRİCEM MORUK HARBİDEN..
OLUM RAHAT BIRAKSANA ADAMI HAYATIM ISRAR MINAKİM...
İYİ MADEM!
HASAN TELEVİZYON İÇİN TEŞEKKÜRLER KANKA...
AYIPSIN MORUK, YABANCIYA GİTMESİN!
VAY BE ADAM YAMAN HEDİYE ÇEKİ KAZANMIŞ...
VALLA BİLGİSAYAR DA BAĞLANIYO!
Bir süre sonra...
GOAAARZZZ
GRRRRR
RAHAZAZAZA
KNORKKRGGHSS!
ANAN SKİM!
IMH NOLUYO?
ÖF ÇOK PİS RÜYA GÖRDÜM RÜYAMDA ADİLE NAŞİT'İM ALKOLİK OĞLUM VAR BENİ DÖVÜYO HEP.
IHM TAMAM SABAH ANLATIRSIN!
LOKANTALARA ET SATAN ADİLE NAŞİT NE AMK!
GUZZZ!..
Bir kaç saat sonra...
IMMH BU NE LAN MİS GİBİ KOKMUŞ ORTALIK KORAAY...
UYANDIN MI? TEMİZ PATATESLİ YUMURTA YAPTIM KAHVALTI HESABI!..
GÖZLERİM YAŞARDI MINAKYIM...
SEN ORDA YER AÇ BEN DE ÇAYLARI GETİREYİM...
AÇMAM MI AŞKIM BEBEĞİM
GNAM GNAM YUH MINA KOYİM OSHOYA BAK...
MİLLETTE SANIYO Kİ ÇOK UHREVİ ADAM, BİLDİĞİN KÖYLÜYÜ ZEHİRLEMİŞLER YA LAN!..
DUYMADIN MI ŞİLA İÇİN SKMEDİM ONDAN BÖYLE OLDU DEDİ.
AHI AHI AHI! BENCE GÜZEL ORTAM YAPMIŞ AMA...
Bİ NEVİ DERNEK KURMUŞ, DERNEKTE ÇOK PARA VAR.
E KURALIM O ZAMAN BİZ DE.
HADİ HAZIRLAN DA ÇIKALIM, YOLDA KONUŞURUZ.
KIZIM DERNEĞİ KURUCAZ, DERNEK BAŞKANI HASAN OLACAK, BİZ DE ÜYELERE BAKICAZ GÜZEL SAKAL İNER.
OLUM ONUN AİDATI VAR ZOR İŞLER ONLAR.
YA ÜYELERDEN TOPLUYCAZ İŞTE MİS GİBİ!..



"Benim biraz acelem var."

Diye ağlamaklı bağırarak ptt ofisinin kapısından içeriye daldı bayan. Ofis zaten çok popüler olmayan, yalnızca semt sakinlerinin ve bu işe gerçekten meraklı olan bir avuç insanın bildiği bir ptt ofisi. İçeride benden ve seksen yaşında bir beyefendiden başka kimse yok. Benim de acelem vardı ama benim aklıma ofise girerken bağırmak gelmemişti. O yüzden sıramatikten sıra almıştım, sıra numaram 580 gibi bir rakam. Yaşlı beyefendinin elinde sıkı tutulmaktan hamura dönmüş sıramatik kağıdında ise 6300 gibi bir rakam yazıyor. Boş ptt ofislerinin sıramatiklerinin gizemli dünyası. Sen... Sen çok efendi bir oğlana benziyorsun. Bunu al, senin numaran 580. Kimseye sana 580 numarasını verdiğimi söyleme. Şu an bankomatiğin üzerindeki led tabelada 13 rakamı yanıyor. Biraz sonra 1354 yazacak. Bu Osmanlı'nın kesin olarak Rumeli'de yerleşmeye başladığı yıldır, panikleme. Bu benim ve diğer ptt şubelerindeki sıramatiklerin, numaratörlerin arasında gizli bir şakadır. Şimdi anlatsam da komik gelmez sana ama çok sevdiğimiz bir abimiz yapmıştı bu şakayı, o dönem bayağı bir gülünmüştü bu şakaya. Hey gidi günler. 1453'ten sonra sıra ya sana gelir, ya da şuradaki seksen yaşındaki beyefendiye gelir, o konuda kesin bir şey söyleyemiyorum. Ama 580 iyi bir rakam, öyle herkese vermediğimiz bir rakam. Kime sorsan söyler.

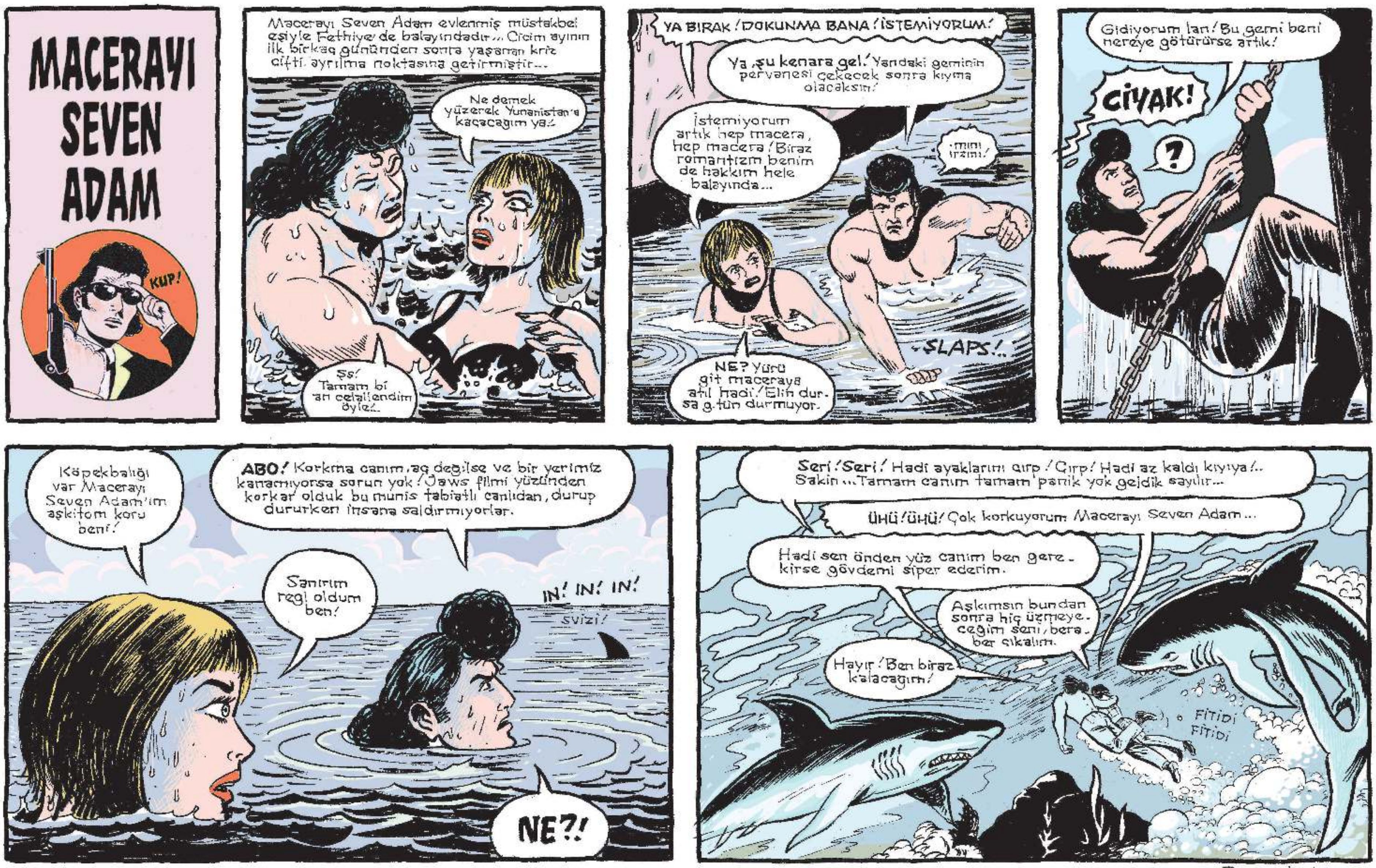


Hanımefendinin dramatik girişinden saniyeler sonra sıramatiğin led tabelasında 6299 rakamı belirdi. Seksen yaşındaki beyefendi elindeki sıramatik kağıdını şehvetle biraz daha sıkı kavradı. Burada da kazanan o olacaktı. Tıpkı ondan önce ölüp giden çağdaşları arasında olduğu gibi. Kendinden önce ölenlerin kerizliğine inanamıyordu. Yaşamak varken ölmek neden? Oysa televizyonda her gün yeni programlar başlıyor, televizyonların boyutu her gün biraz daha büyüyor. Oturup mis gibi televizyon izlemek varken ölmek neden? 6299 rakamına sahip kimse olmadığı için bankonun gerisindeki bayan memur yüzlerimize "söz verip gelmeyenler, ümit verip bekletenler değil mi bizleri bu hale getirenler?" der gibi yüzlerimize baktı. Onu bankonun arkasından çekip çıkartacak, okyanusötesi ülkelere mavi yolculuklara götürecek ve yatak odasında "pardon, benim çok acil olarak tatlı bir bayana ulaştırmam gereken bir paketim var... Siz acaba bana yardımcı olabilir misiniz?" diye şakalar yapacak olan numaranın sahibi yıllardır çıkıp gelmediği için acılaşmış, mahzunlaşmıştı. Tam sıradaki numarayı çağıracak düğmeye basmak üzereyken "benim acelem var" diye bağırarak içeri giren hanımefendi vücudunu boş bankoya doğru fırlattı. "Kusura bakmayın, çok acil, hemen iki dakikada halledebilir miyim? Teşekküler!" diye bağırdı, önce yaşlı adama, sonra bana, en son olarak da bankonun gerisindeki bayan memura gülümsedi.



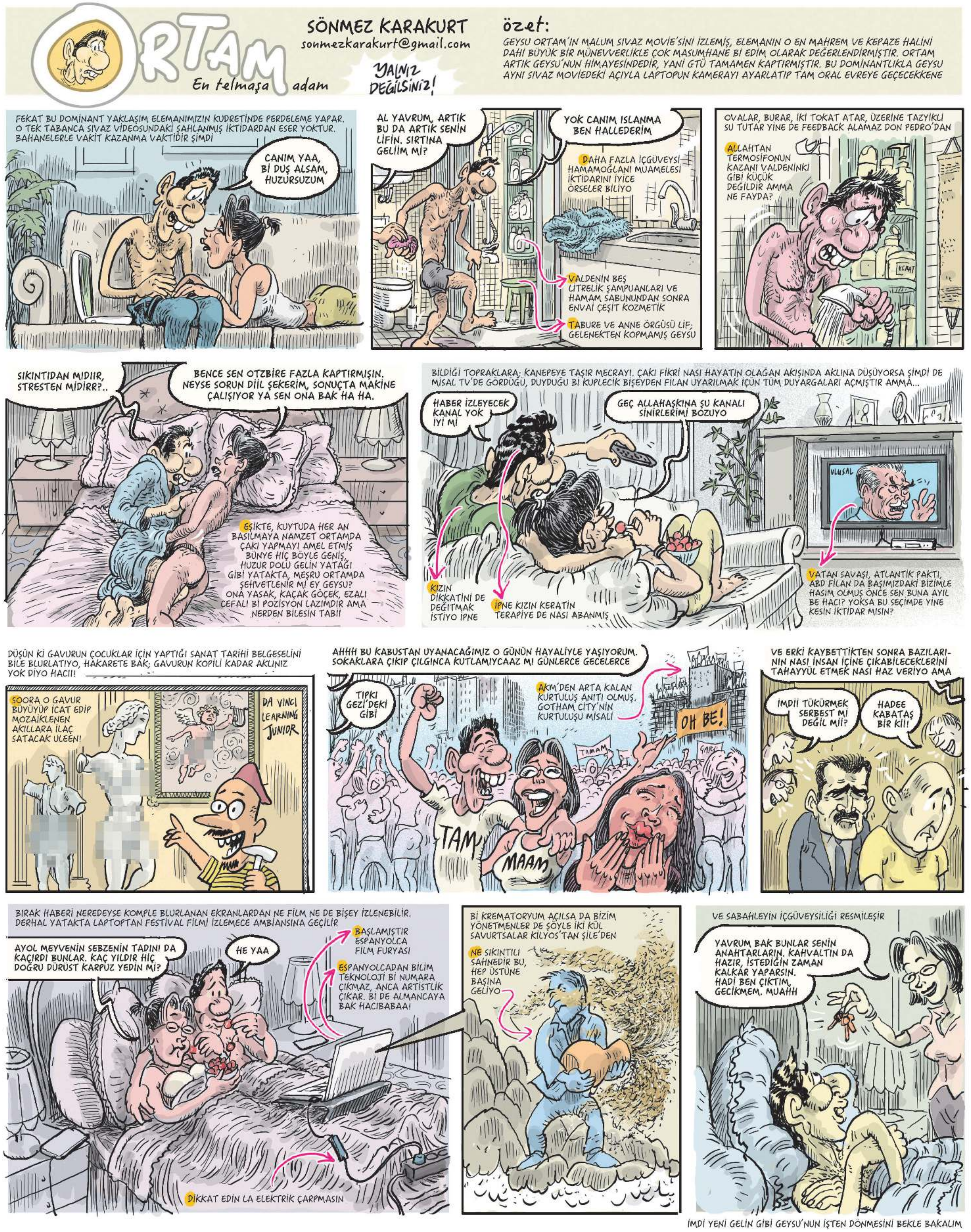
Ben gerizekalı olduğum için kadına geri gülümsedim. Bana gülününce ben de karşı tarafa gülüyorum, çocukluğumdan beri üzerimden atamadığım tik gibi bir şey. O yüzden ne kavga edebilirim, ne hak arayabilirim. Diğer yandan yaşlı beyefendi kendi sırasının kibarlık ve el çabukluğuyla zaptedildiğini anladığı anda inanılmaz bir değişim geçirdi. Bağırma sistemleri hızla aktive oldu, fakat anlamlı cümle kuran yapılar geride kaldı. "AAAOOOOOOOHHHAAAAA AAAAN!" gibi bir ses çıkarttı. Yine de "hanımefendi herkesin işi acil, herkesin planları, hayalleri var. İnsanların hayatlarına böyle bir anda girip her şeyi alt üst edemezsiniz." demek istediğini herkes anladı. Numarasının işlemediğini gören kadın, "tamam, bağırmanın lüzumu yok, kibarca bir şey rica ettim sonuçta, buyrun siz yapın işleminizi" diyerek kenara çekildi. Yaşlı beyefendi bir zafer beklerken iki zafer kazanmış bir insanın sevinciyle bankoya doğru ilerledi. Ancak kaderin poker masasında son kağıt oynana kadar kim kazandı kim kaybetti bilmek imkansızdır. Memur bayan sıramatiğin düğmesine basmasıyla yaşlı beyefendi bu gerçeği en acı şekilde tecrübe etmek zorunda kaldı. Led tabelada "580" yazıyordu. Bankoya doğru ilerlerken cep telefonumdan bu gibi durumlarda kullanmak için hazırladığım anonsu açtım, ses dışarıya verdim:

O GELİYOR! GÖZTEPE LORDU, ŞEYTANIN OĞLU GELİYOR! ERMAN ÇAĞLAR GELİYOR! MAZLUMUN GÖZÜNDE YAŞ, FAKİRİN KURSAĞINDA TAŞ OLMAYA GELİYOR! ERMAN ÇAĞLAR GELİYOR! (Anonsun arkasında müzik olarak Flight of the Valkries çalıyor. Öyle düşünürseniz daha etkili olur.)



UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 24 MAYIS 2018 | Sayı: 560
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**


ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU ORTAM'IN MALUM SIVAZ MOVIE'SİNİ İZLEMİŞ, ELEMANIN O EN MAHREM VE KEPAZE HALİNİ DAHİ BÜYÜK BİR MÜNEVVERLİKLE ÇOK MASUMHANE Bİ EDİM OLARAK DEĞERLENDİRMİŞTİR. ORTAM ARTIK GEYSU'NUN HİMAYESİNDEDİR, YANİ GTÜ TAMAMEN KAPTIRMIŞTIR. BU DOMİNANTLIKLA GEYSU AYNI SIVAZ MOVIEDEKİ AÇIYLA LAPTOPUN KAMERAYI AYARLATIP TAM ORAL EVREYE GEÇECEKKENE
FEKAT BU DOMİNANT YAKLAŞIM ELEMANIMIZIN KUDRETİNDE PERDELEME YAPAR. O TEK TABANCA SIVAZ VİDEOSUNDAKİ ŞAHLANMIŞ İKTİDARDAN ESER YOKTUR. BAHANELERLE VAKİT KAZANMA VAKTİDİR ŞİMDİ
CANIM YAA, Bİ DUŞ ALSAM, HUZURSUZUM
AL YAVRUM, ARTIK BU DA ARTIK SENİN LİFİN. SIRTINA GELİİM Mİ?
YOK CANIM ISLANMA BEN HALLEDERİM
DAHA FAZLA İÇGÜVEYSİ HAMAMOĞLANI MUAMELESİ İKTİDARINI İYİCE ÖRSELER BİLİYO
VALDENİN BEŞ LİTRELİK ŞAMPUANLARI VE HAMAM SABUNUNDAN SONRA ENVAİ ÇEŞİT KOZMETİK
TABURE VE ANNE ÖRGÜSÜ LİF; GELENEKTEN KOPMAMIŞ GEYSU
OVALAR, BURAR, İKİ TOKAT ATAR, ÜZERİNE TAZYİKLİ SU TUTAR YİNE DE FEEDBACK ALAMAZ DON PEDRO'DAN
ALLAHTAN TERMOSİFONUN KAZANI VALDENİNKİ GİBİ KÜÇÜK DEĞİLDİR AMMA NE FAYDA?
SIKINTIDAN MIDIIR, STRESTEN MİDİRR?..
BENCE SEN OTZBİRE FAZLA KAPTIRMIŞIN. NEYSE SORUN DİİL ŞEKERİM, SONUÇTA MAKİNE ÇALIŞIYOR YA SEN ONA BAK HA HA.
EŞİKTE, KUYTUDA HER AN BASILMAYA NAMZET ORTAMDA ÇAKI YAPMAYI AMEL ETMİŞ BÜNYE HİÇ BÖYLE GENİŞ, HUZUR DOLU GELİN YATAĞI GİBİ YATAKTA, MEŞRU ORTAMDA ŞEHVETLENİR Mİ EY GEYSU? ONA YASAK, KAÇAK GÖÇEK, EZALI CEFALI Bİ POZİSYON LAZIMDIR AMA NERDEN BİLESİN TABİİ
BİLDİĞİ TOPRAKLARA; KANEPEYE TAŞIR MECRAYI. ÇAKI FİKRİ NASI HAYATIN OLAĞAN AKIŞINDA AKLINA DÜŞÜYORSA ŞİMDİ DE MİSAL TV'DE GÖRDÜĞÜ, DUYDUĞU Bİ KUPLECİK BİŞEYDEN FİLAN UYARILMAK İÇÜN TÜM DUYARGALARI AÇMIŞTIR AMMA...
HABER İZLEYECEK KANAL YOK İYİ Mİ
GEÇ ALLAHAŞKINA ŞU KANALI SİNİRLERİMİ BOZUYO
ULUSAL
KIZIN DİKKATİNİ DE DEĞİTMAK İSTİYO İPNE
İPNE KIZIN KERATİN TERAPİYE DE NASI ABANMIŞ
VATAN SAVAŞI, ATLANTİK PAKTI, ABD FİLAN DA BAŞIMIZDAKİ BİZİMLE HASIM OLMUŞ ÖNCE SEN BUNA AYIL BE HACI? YOKSA BU SEÇİMDE YİNE KESİN İKTİDAR MISIN?
DÜŞÜN Kİ GAVURUN ÇOCUKLAR İÇİN YAPTIĞI SANAT TARİHİ BELGESELİNİ BİLE BLURLATIYO, HAKARETE BAK; GAVURUN KOPİLİ KADAR AKLINIZ YOK DİYO HACII!
SOORA O GAVUR BÜYÜYÜP İCAT EDİP MOZAİKLENEN AKILLARA İLAÇ SATACAK ULEEN!
DA VINCI LEARNING JUNIOR
AHHH BU KABUSTAN UYANACAĞIMIZ O GÜNÜN HAYALİYLE YAŞIYORUM. SOKAKLARA ÇIKIP ÇILGINCA KUTLAMIYCAAZ MI GÜNLERCE GECELERCE
TIPKI GEZİ'DEKİ GİBİ
AKM'DEN ARTA KALAN KURTULUŞ ANITI OLMUŞ. GOTHAM CITY'NİN KURTULUŞU MİSALİ
OH BE!
TAMAM
TAM
MAAM
VE ERKİ KAYBETTİKTEN SONRA BAZILARININ NASI İNSAN İÇİNE ÇIKABİLECEKLERİNİ TAHAYYÜL ETMEK NASI HAZ VERİYO AMA
İMDİİ TÜKÜRMEK SERBEST Mİ DEĞİL Mİİ?
HADEE KABATAŞ BİR Kİİ!
BIRAK HABERİ NEREDEYSE KOMPLE BLURLANAN EKRANLARDAN NE FİLM NE DE BİŞEY İZLENEBİLİR. DERHAL YATAKTA LAPTOPTAN FESTİVAL FİLMİ İZLEMECE AMBİANSINA GEÇİLİR
AYOL MEYVENİN SEBZENİN TADINI DA KAÇIRDI BUNLAR. KAÇ YILDIR HİÇ DOĞRU DÜRÜST KARPUZ YEDİN Mİ?
HE YAA
BAŞLAMIŞTIR ESPANYOLCA FİLM FURYASI
ESPANYOLCADAN BİLİM TEKNOLOJİ Bİ NUMARA ÇIKMAZ, ANCA ARTİSTLİK ÇIKAR. Bİ DE ALMANCAYA BAK HACIBABAA!
DİKKAT EDİN LA ELEKTRİK ÇARPMASIN
Bİ KREMATORYUM AÇILSA DA BİZİM YÖNETMENLER DE ŞÖYLE İKİ KÜL SAVURTSALAR KİLYOS'TAN ŞİLE'DEN
NE SIKINTILI SAHNEDİR BU, HEP ÜSTÜNE BAŞINA GELİYO
VE SABAHLEYİN İÇGÜVEYSİLİĞİ RESMİLEŞİR
YAVRUM BAK BUNLAR SENİN ANAHTARLARIN. KAHVALTIN DA HAZIR, İSTEDİĞİN ZAMAN KALKAR YAPARSIN. HADİ BEN ÇIKTIM, GECİKMEM. MUAHH
İMDİ YENİ GELİN GİBİ GEYSU'NUN İŞTEN DÖNMESİNİ BEKLE BAKALIM

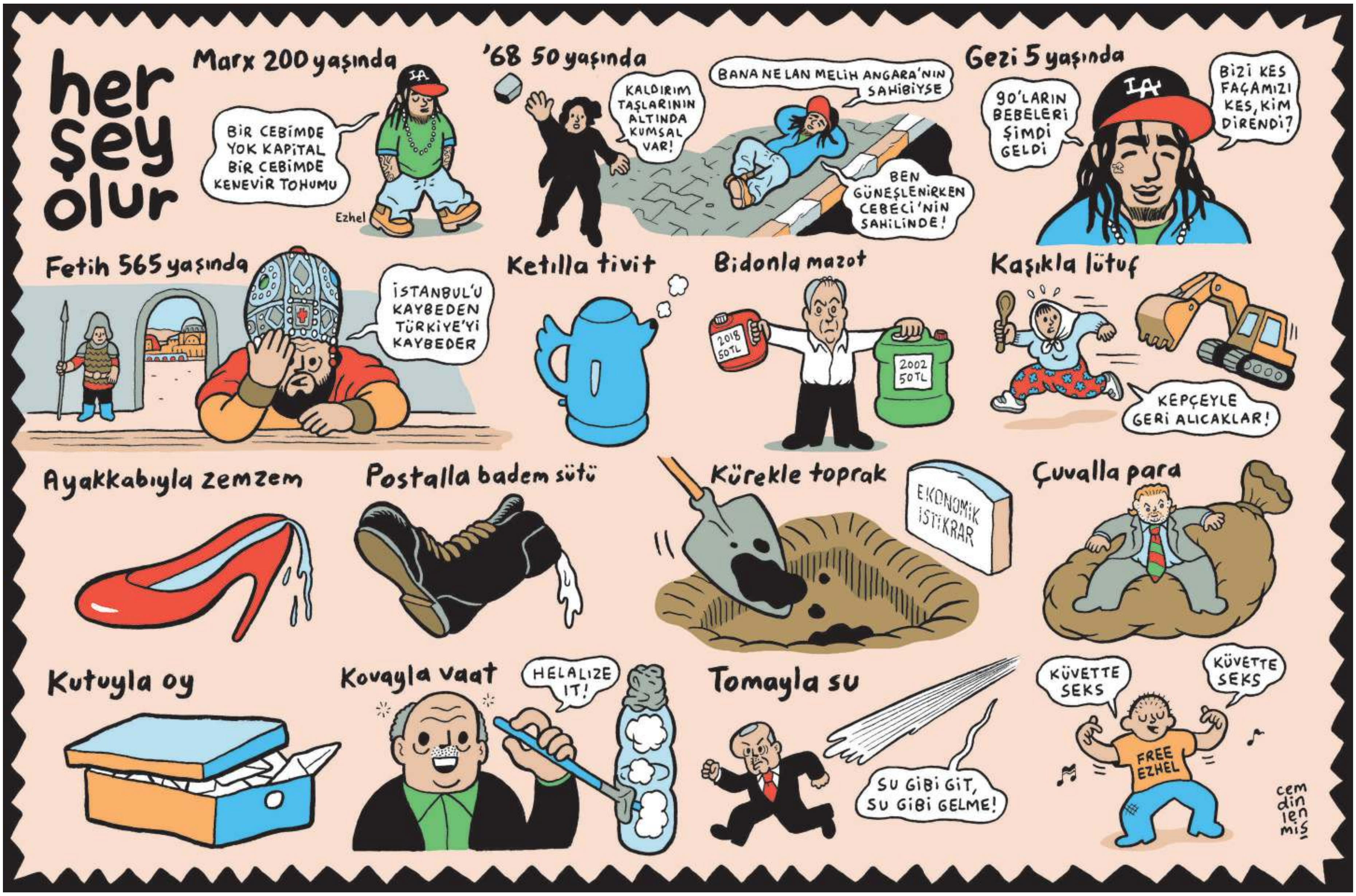
UYKUSUZ

31 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2018/**22** No: **561**
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619




İLKER ALTUNGÖK
SİNYAL VER SİNYAL!
DÖNMİYCEM YA!..
SANA BİR EVLAT VEREMEDİM
ŞŞŞ AYARLADIM BEEN!
ÇOCUĞUMA BABASININ ÖLDÜĞÜNÜ NASIL SÖYLİYCEM ÜHÜHÜÜÜ!..
SORMAZSA SÖYLEME YAV SKTİR ET!
HEMEN GİTMEZSEN İTFAİYE ÇAĞIRICAM!
İSTERSENİZ ÖNCE KISACA KENDİMİ TANITAYIM DİREKT CİNSEL ORGANIMI AÇMADAN EVVEL!..
DR.ARKAN ÖKTAY'LA CİNSELLİK ÜZERİNE...
DR. ARKAN ÖKTAY
DURDUR ARABAYI İNİCEM!..
HÜÜRP!..
HAYATIM SONRA ARIYIM MI SENİ? TOPLANTIDAYIM!..


JAWS
OOPS..
BROP!.
BOROLP
BROP
BROP
BROLO
BROLP
AŞAĞIDA NE DEDİĞİN ANLAŞILMIYO.. BURADA KONUŞALIM..



N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA
Barış UYGUR

Normal şartlar altında üniversite idarecileri, akademik aktörlerin baskısı sonucu istifa etmek zorunda kalabilir. Öğrenciler, üniversitedeki akademik kurullar ve diğer akademik aktörler bir üniversite yöneticisini istifaya zorlayabilir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir üniversite yöneticisinin basbayağı kıytırık bir güvenlik amiri tarafından tehdit edilerek istifasının istendiğini görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** eşsiz demokrasisi, üniversitelerdeki akademik vesayete de son vermiş, herhangi bir vasıfsızın da akademik kararları alabilmesinin önünü açmıştır.

Normal şartlar altında görünürde demokrasi olan diktatörlüklerde yapılan göstermelik seçimlerde muhalefete verilen oylar çalınır, geçersiz sayılır, muhalif partilere oy vermesi muhtemel seçmenlerin sandığa gitmesi engellenir. Ama **Yeni Türkiye** ileri demokrasisi, daha seçim bile yapılmadan 270 bin oyu bir tek imzayla iç edebilir. **Yeni Türkiye'nin** eşsiz demokrasisi, halkın sandıktaki vesayetine de son vermiş, halkın yanlış partilere oy vermesini oy verecekleri sandıkları halkın önünden kaçırarak engellemiş ve ileri demokrasinin zarar görmesini engellemiştir.

Ve normal şartlar altında bir iktidarı on yıl boyunca korkunç bir aşkla destekleyen ve o iktidarı savunurken muhaliflere ağzından tükürükler saçarak hakaretler eden, hızını alamayıp akıl almaz iftiraları iftira olduğunu bile bile tekrarlamaktan çekinmeyen adamların, iktidar tarafından bir selpak gibi kullanılıp atıldıktan sonra en azından özeleştiri vermeleri, kırdıkları milyonlarca, susturdukları yüz binlerce, hapse tıktırdıkları on binlerce ve de canına kıyılırken alkış tuttukları onlarca insan için af dilemeleri beklenir. Ama **Yeni Türkiye'nin** ileri demokrasisinin eski mimarları, maşaları, kullanışlı ve düz aptalları ve müstekreh mütefekkir müsveddelerinin sanki yıllarca yaltaklandıkları iktidar bir gecede ansızın değişmiş gibi beş para etmez tahlillerine devam ettiklerini ve gazeteciliğin onurunu beş paralık eden sözde bağımsız haber platformlarının da bu ciğeri beş para etmez Abdurrahman Çelebi'lerin bokunu toplayıp ipe dizerek boncuk diye satmaya çalıştıklarını görebilirsiniz.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?
FIRAT BUDACI

Mardin'in Midyat İlçesi'ne bağlı Mercimekli Köyü'nde, Michael Jackson için gıyabi cenaze namazı kılınarak köylülere taziye helvası dağıtılalı **9 yıl,**



Yılmaz Morgül, Twitter'da yazdığı "Avatarım üç atarım", "Öte-nazi ötesi mazi", "Ortam hipopotam", "Cinsellik tabutta rövaşata", "Olmak levanten, olmamak neolevanten, bütün mesele anten" gibi mesajlarının her birinin başlı başına bir kitap olacak anlamlar taşıdığını açıklayalı **8 yıl,**

15. Kolordu Komutanlığı'na bağlı askerler, düzenlenen bir fidan dikme töreninde, "Fidan dikim birliği, rahat, hazır ol, fidan omza!" komutuyla fidanları omza alıp uygun adım dikim alanına intikal edeli **13 yıl,**

Muazzez Ersoy, ilki çok satınca, 5 yıl içinde 12'nci nostalji albümüne ulaşarak eski şarkıların tamamını emeli **18 yıl,**

Gökhan Tepe, "Bir şarkı söyleyeceğim, ama söyleyeceğim şarkının adını söylemeyeceğim," diyerek dev bir sırra imza atalı **18 yıl,**



Ayşe Özgün, kapağında Kötü Kedi Şerafettin'in olduğu L-Manyak sayısını öfkeyle sallayarak, bu dergilerin gençleri satanizm ve uyuşturucu batağına sürüklediğini iddia edeli **20 yıl,**

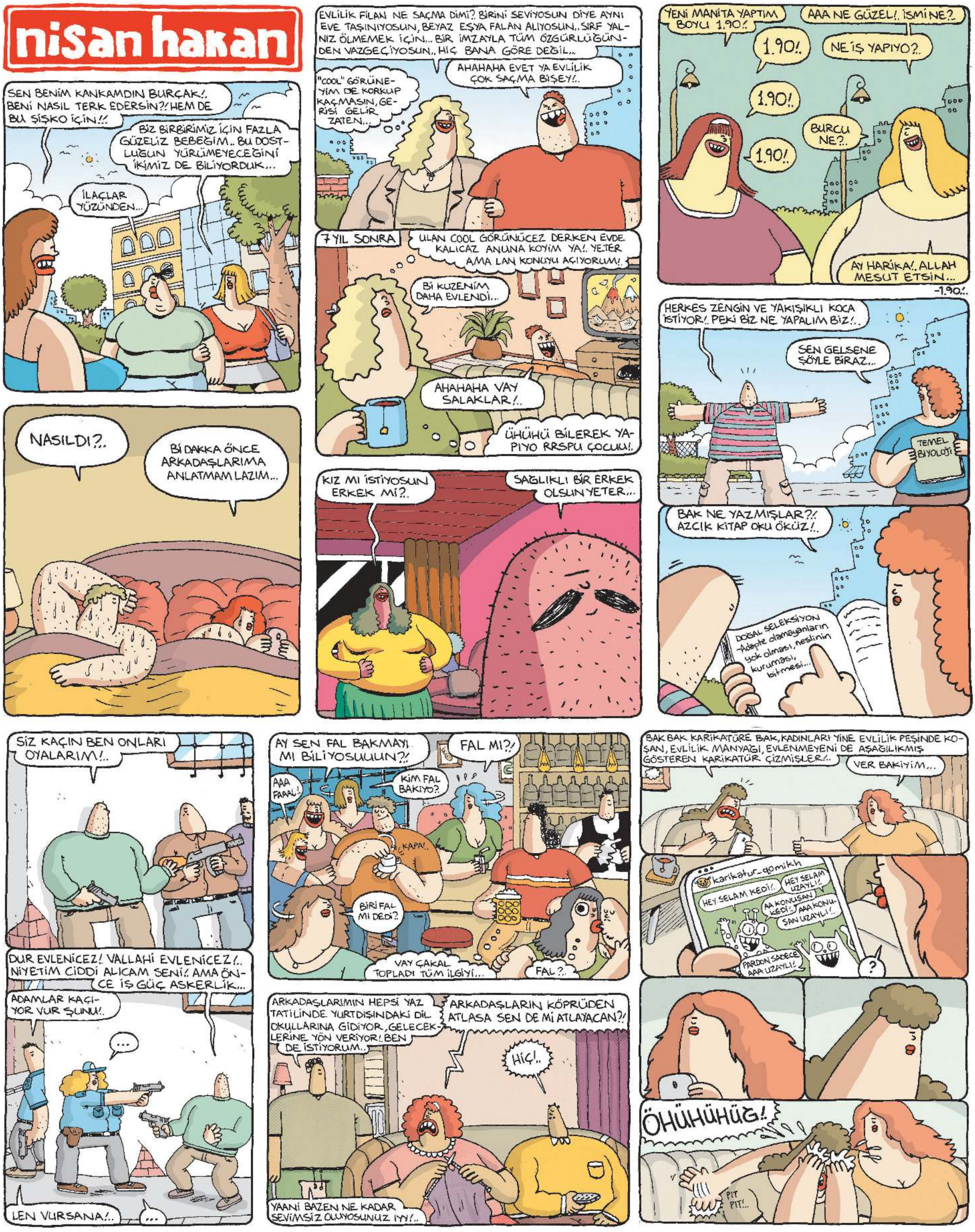
MHP Ordu Milletvekili Rıdvan Yalçın, Türkiye'nin Eurovision'a İngilizce şarkıyla katılmasına karşı çıkarak, "Beyaz Giyme", "İn Dereye Dereye", "Nemrut'un Kızı" ve "Makber" şarkılarının yeni versiyonlarını önereli **8 yıl,**



Necmettin Erbakan, düzenlediği basın toplantısında, önündeki masaya siyah zeytin, yeşil zeytin, 3 sap maydanoz, kuru soğan ve üzerinde "Demirel'in odunu" yazan bir odun koyarak enflasyonu eleştireli **38 yıl,**



Arthur Rimbaud, kendisine Paris'in kapılarını açan sevgilisi Paul Verlain'ı içki masasında elinden, eve dönüş yolunda da bacağından bıçaklayalı **145 yıl olmuş.** *(Bu olaydan kısa bir süre sonra Paul Verlain da Rimbaud'u silahla yaralamış ama ilişkileri devam etmiştir. Çok iyi.)*



nisan hakan
SEN BENİM KANKAMDIN BURÇAK!. BENİ NASIL TERK EDERSİN?! HEM DE BU ŞİŞKO İÇİN!!
BİZ BİRBİRİMİZ İÇİN FAZLA GÜZELİZ BEBEĞİM.. BU DOSTLUĞUN YÜRÜMEYECEĞİNİ İKİMİZ DE BİLİYORDUK...
İLAÇLAR YÜZÜNDEN...
NASILDI?..
Bİ DAKKA ÖNCE ARKADAŞLARIMA ANLATMAM LAZIM...
EVLİLİK FİLAN NE SAÇMA DİMİ? BİRİNİ SEVİYOSUN DİYE AYNI EVE TAŞINIYOSUN, BEYAZ EŞYA FALAN ALIYOSUN,. SIRF YALNIZ ÖLMEMEK İÇİN... BİR İMZAYLA TÜM ÖZGÜRLÜĞÜNDEN VAZGEÇİYOSUN,. HİÇ BANA GÖRE DEĞİL..
"COOL" GÖRÜNEYİM DE KORKUP KAÇMASIN, GERİSİ GELİR ZATEN...
AHAHAHA EVET YA EVLİLİK ÇOK SAÇMA BİŞEY!..
7 YIL SONRA
ULAN COOL GÖRÜNÜCEZ DERKEN EVDE KALICAZ ANUNA KOYİM YA!. YETER AMA LAN KONUYU AÇIYORUM!.
Bİ KUZENİM DAHA EVLENDİ...
AHAHAHA VAY SALAKLAR!..
ÜHÜHÜ BİLEREK YAPIYO RRSPU ÇOCUU!.
KIZ MI İSTİYOSUN ERKEK Mİ?..
SAĞLIKLI BİR ERKEK OLSUN YETER...
YENİ MANİTA YAPTIM
BOYU 1.90!.
AAA NE GÜZEL!. İSMİ NE?..
1.90!.
NE İŞ YAPIYO?..
1.90!.
BURCU NE?..
1.90!.
AY HARİKA!. ALLAH MESUT ETSİN...
-1.90!.
HERKES ZENGİN VE YAKIŞIKLI KOCA İSTİYOR!. PEKİ BİZ NE YAPALIM BİZ!..
SEN GELSENE ŞÖYLE BİRAZ...
TEMEL BİYOLOJİ
BAK NE YAZMIŞLAR?!. AZCIK KİTAP OKU ÖKÜZ!..
DOĞAL SELEKSİYON
-Adapte olamayanların yok olması, neslinin kuruması, bitmesi...
SİZ KAÇIN BEN ONLARI OYALARIM!..
DUR EVLENİCEZ! VALLAHİ EVLENİCEZ!. NİYETİM CİDDİ ALICAM SENİ!. AMA ÖNCE İŞ GÜÇ ASKERLİK...
ADAMLAR KAÇIYOR VUR ŞUNU!.
...
LEN VURSANA!..
...
AY SEN FAL BAKMAYI MI BİLİYOSUUUN?!
FAL MI?!
AAA FAAAL!.
KİM FAL BAKIYO?
KAPA!.
BİRİ FAL MI DEDİ?
VAY ÇAKAL TOPLADI TÜM İLGİYİ...
FAL?..
ARKADAŞLARIMIN HEPSİ YAZ TATİLİNDE YURTDIŞINDAKİ DİL OKULLARINA GİDİYOR, GELECEKLERİNE YÖN VERİYOR! BEN DE İSTİYORUM..
ARKADAŞLARIN KÖPRÜDEN ATLASA SEN DE Mİ ATLAYACAN?!
HİÇ!..
YAANİ BAZEN NE KADAR SEVİMSİZ OLUYOSUNUZ IYY!..
BAK BAK KARİKATÜRE BAK, KADINLARI YİNE EVLİLİK PEŞİNDE KOŞAN, EVLİLİK MANYAĞI, EVLENMEYENİ DE AŞAĞILIKMIŞ GÖSTEREN KARİKATÜR ÇİZMİŞLER!..
VER BAKIYIM...
karikatur_qomikh
HEY SELAM KEDİ!.
HEY SELAM UZAYLI!.
AA KONUŞAN KEDİ!..
AAA KONUŞAN UZAYLI!.
PARDON SADECE AAA UZAYLI!.
?
ÖHÜHÜHÜĞ!
PIT PIT!..

BEN EGO ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ **Otters** ile **at hırsızı** aynı şey.
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Gelen kanalları kuruyasıca. "Söyle bakayım ne söyleyeceksin yine" dedim. "Söylersem söylerim, söylemezsem söylemem, sana ne oluyor acaba" dedi. "Ne diyon lan y.rrak" dedim. "Sen ne diyon dürrük" dedi. "Diyorsam diyorum, sana ne oluyor acaba" dedim. "Haydaa" dedi. "De oğlum ne diyeceksen" dedim. "Diyorum o zaman" dedi. "De de" dedim, "durduğun kabahat" dedim. "Bazen de çok uyuz bir insan oluyorsun, biliyorsun değil mi" dedi. "Ya" dedim "konuş, benim burada vaktim kıymetli" dedim. "Ne yapıyon ki vaktin kıymetli olacak" dedi. "Ne demek ne yapıyorum" dedim. "Kuşların temizliği, bakımı, kedilerin taranması, koca bisikletin en ufak vidasına kadar sökülüp, bir takım parçaları yenilenirken diğer parçalarının komple temizlenmesi, yeniden toparlanması, bunlar kolay işler mi sandın a sıpa seni" dedim. "Diyorum o zaman" dedi. "Lan oğlum de git işte, çatlayacağım yemin ediyorum burada" dedim. "Her erkek ne ister biliyor musun" dedi. "Bilmiyorum" dedim. "Kadınlar tarafından paylaşılamasın, mümkünse bir gün bir şey olsun, iki kadın kendisi için gözü önünde ve insan içinde saç saça baş başa kavga etsin ister" dedi. "Ee" dedim. "Hiç yaşamadım böyle bir şey, bu benim içimde bir ukdedir, bu saatten sonra da zor, ölüp gideceğim, tırto gibi gideceğim" dedi. "Bu mudur yani" dedim. "E budur tabii, ne olucağdı eşşek" dedi. "Ne bileyim, benim hiç aklıma gelmiyor böyle şeyler, sen niye böyle şeyler düşünüyorsun ki acaba" dedim. "Çünkü ben gerçek bir erkeğim, sen o kadar da, ne bileyim, bilemedim" dedi. "Lan yürü git" dedim. "Bir daha da böyle abuk mevzular için sakın ha gelme" dedim. "Gelcem lan" dedi. "Gelmiyceksin" dedim. "Görürüz bakalım gelcekmiş miyim gelmiycekmiş miyim" dedi, gitti. Yine bir anda ve çok çabuk gitti. Yine korku saldı, o oldu iyi mi.
æ "hayatında sadece hareketli şarkılara yer veren, hayatıma enerji katmam lazım diye dolanan, pop, arabesk, klasik müzik ya da caz fark etmeksizin, slow şarkıları, modumu düşürüyor diye dinlemeyen insan, katıksız maldır" **–Emrah Gülmez-**
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Allah'ım nasıl bir şeyle sınanıyorum ki ben acaba" dedim. "Nasıl bir şeyle sınanıyorsan nasıl bir şeyle sınanıyorsun, sana mı soracaktı yüce yaradan" dedi. "Ne diyon oğlum, ne diyeceksen de de çabuk git" dedim. "Ben şu anda bisiklet parçalarını diş ipiyle temizleyen bir insanım" dedim. "Ne yapayım diş ipiyle temizliyorsan, ben burada sana çok başka bir şey anlatmaya geldim" dedi. "Anlat bakalım ne anlatçan" dedim. "Çocukken köyde tarlaya kola şişesi atmıştım, o şişe sen git Cemal dayının kızının kafasına isabet et, tarla da mısır tarlası, görünmüyor ki hiç kimse, kız geçici görme kaybı yaşadıydı da aylar sonra normale döndüydü bildin mi" dedi. "A-a, o olayı hatırlıyorum, işin aslı bu muydu yani" dedim. "Vallaha buydu" dedi, "korkumdan hiçbir şey diyemediydim o zamanlar, ama şimdi bir nevii itirafa geldim ben buraya sana" dedi. "Oha, çok büyük olaymış lan bu" dedim. "Zaten çok büyük olaydı, kızı cin çarptı sanmışlardı, götürmedikleri doktor, okutmadıkları hoca kalmamıştı, onların çektiği çileyi kimse çekmemiştir ailecek, aylarca gözyaşı döktüler, kahroldular, helak oldular, büyük acı yaşadılar, ağabey sen ne hayvan bir insansın resmen" dedim. "Napayım oğlum, çocuktuk, ayrıca bilerek yapmadık ya, tarlaya şişe attım, kafasına denk gelmiş, ben ne yapabilirim" dedi. "Tarlaya şişe atmak ne demek" dedim. "Ne bileyim, elimde şişe vardı, önümde de tarla vardı, sen olsan atmaz mıydın" dedi. "Vallaha atardım" dedim. "O zaman konuşmayacaksın" dedi, gitti. Umarım bugün bir daha gelmez. Bir kez daha gelirse kaldıramam çünkü. Ben de bir insanım. Benim de taşıyabileceğim yük belli çünkü. Lütfen çünkü. Resmen çünkü. Aa çünkü. Yeter yahu çünkü. Çünkü.



-DEVAMI HAFTAYA-

æ Bakıyorum, siyasetçi dert dinlemiş yine. Bir gün de bir neşe dinlesin siyasetçi.
æ O değil de bazen arabanın kapısını açık zannediyorsun, açmaya çalıştığın anda aslında arabanın kapısının kapalı olduğunu anlıyorsun, böyle inceden parmaklarının ucu da acıyor, kapı kolu mukavemet gösteriyor çünkü, böyle hiç beklemezken, hüzünlenmiyor musun. Bence çok hüzünleniyorsun. Hatta biraz sinirleniyorsun bile.
æ Marul'daki böceği göre göre sen bu çiğ köfteyi yiyorsan, sana diyebileceğim tek bir şey var. Sen gerçek bir çiğ köftecisin arkadaşım, senin sırtın yere gelmez yemin ediyorum arkadaşım. Seninle kimse aşık atamaz arkadaşım.
æ Geçenlerde bisikletimle çıktım yine öyle evden. Gün de mükemmel bir gün. Bu kadar olur. Beylerbeyi'ne doğru iniyorum, bir telefon geldi. Neymiş, dıdımın dıdısının arabasını çekmişler, dıdımın dıdısını arabasının çekildiği yere kadar arabamla götürsem iyi olurmuş aslında. Hayır ben de öyle pis bir insanım ki, değil dıdımın dıdısı, Amerikan başkanının oğlu olsa kılımı kıpırdatmam böyle durumlarda. Böyle saçma işler için günümü zayi edemem. Binsin taksiye gitsin, nedir yani. Bir de yani zaten hiç sevmem ben akrabacılığı. Hiç ama yani. Bastım pedalı, iyice Beykoz'a kadar gittim.
æ Hoşça kal.



yigit@comic.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Bazı kavramları o kadar yanlış kullanıyoruz ki dışarıdan bakıldığında ciddi ciddi ruh hastası gibi görünüyoruz. Herhâlde günlük hayatta en sık yanlış kullandığımız kavram da yatırım. Özellikle döviz kurları hoplayıp zıpladıkça ve ülkenin ekonomi yönetiminin buna karşılık tek önlemi de kitlelere "Hoplama zıplama otur yerine! Türk lirası geliyor!" diye tezahürat yaptırmak olunca etrafımızda sıklıkla "dolara yatırım yapmak," euro'ya yatırım yapmak," gibi laflar duyuyoruz. Tabii bunda "Dolara ve Mark'a yatırım yapmak akıllı iştir!" diye başlayarak yıllarca kafamızı ütüleyen İmar Bankası reklamlarının da payı yok değil.

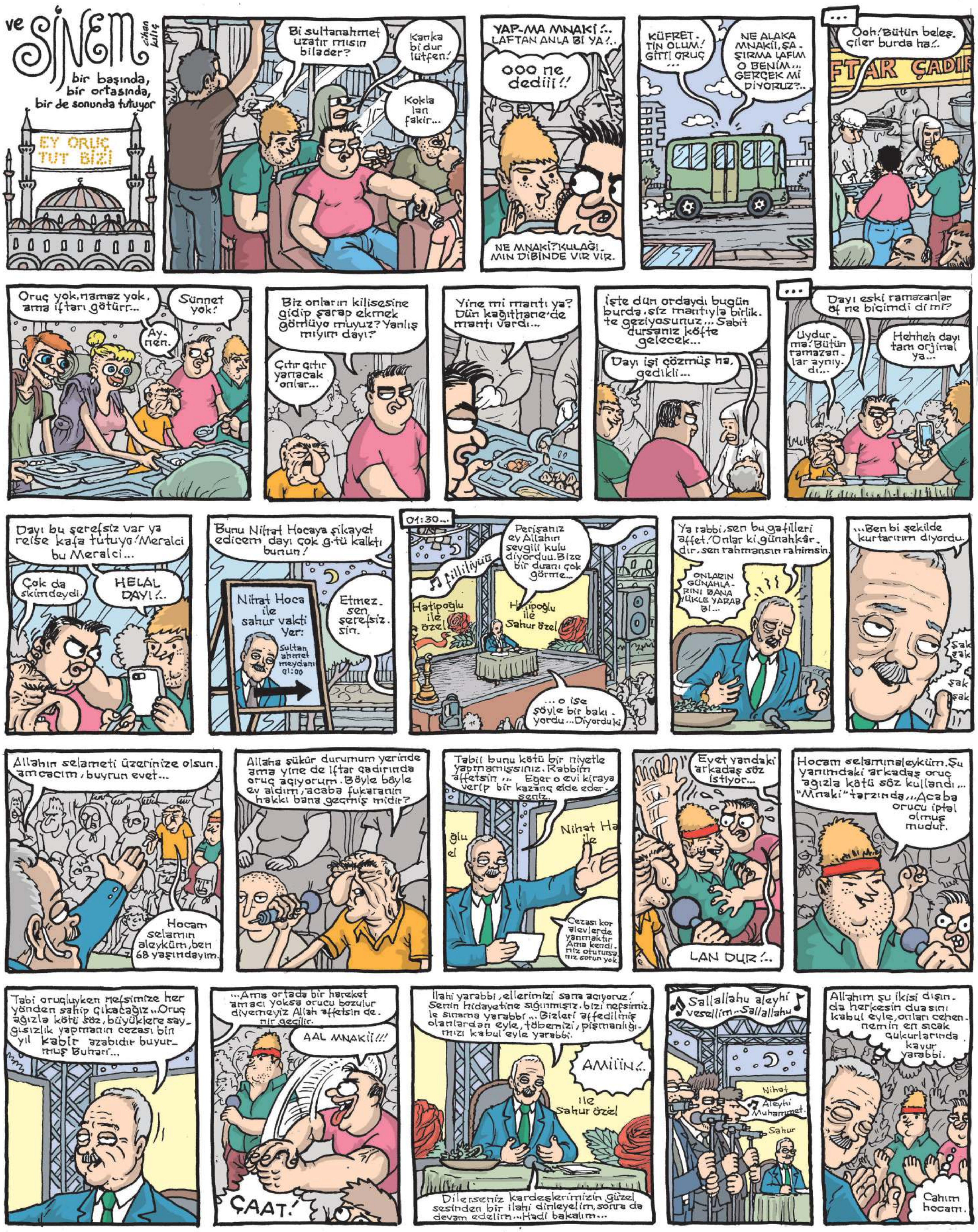
Şimdi biliyorsunuz "benim alanım ekonomi değil." Hem de hiç değil. Hatta o kadar değil ki haber-ekonomi kanallarında ekranın altından kayıp giden finansal veri bandını, rahmetli kedim gibi izliyor, elimle yakalamaya falan çalışıyorum. Ama netice itibariyle yine de dövizin bir yatırım aracı olarak kullanılabildiğini biliyorum bilmesine de, o işin öyle paranı dolara marka çevirmekle alakası yok onu da biliyorum. Orası biraz karışık işler, kaldıraçlı, cıngıllı ve de daşlı işler. Yarısı kumar, diğer yarısı kubar işler. Yani öyle paranı dolara çevirmekle yatırım falan yapmış olmuyorsun.

Zaten uzaktan bakınca bu daha da net anlaşılıyor. Diyelim ki gittin 100 dolar aldın. Helâli hoş olsun, 100 doların var. Sonra da döviz bürosunun önünde dikildin, kur nereye gidiyor bakıyorsun ve sürekli olarak **"Ooo 100 dolarım daha da değerlendi, off şimdi ne biçim de değerlendi, piii ne de büyüdü 100 dolarım!"** diyorsun. Ama sana dışarıdan bakan, atıyorum herhangi bir Ryan, herhangi bir Dorothy, alelâde bir James **"Ha bu uşak elinde yüz doları sallaya sallaya niye seviniyor acaba?"** diye düşünüyor. Neticede o başlangıç noktasında 100 doların vardı, e şimdi de 100 doların var. Üç aşağı beş yukarı dünyanın geri kalanı için senin elindeki para dün ne alıyorsa bugün de onu alıyor. Hatta biraz daha elinde tutmaya devam edersen, seneye bugünkünden de az şey alıyor. O 100 dolarını faizle bankaya yatırsan hadi neyse ama ona da enflasyonun altında faiz veriyorlar, yani dışarıdan baktığın zaman yaptığın iş yatırım değil bildiğin batırım oluyor.

Ha bak şurası doğru: gidip 100 dolar aldığın zaman, en azından Türkiye'deki enflasyondan daha az etkileniyorsun ama neticede günün birinde pırasa almak için 100 dolarını bozduracaksın ama pırasanın fiyatı da durduğu yerde kalmamış olacak, en başta ne kadar alabiliyorduysan o da en iyi ihtimalle, o kadar alabileceksin. Bu biraz da düşmekte olan bir uçakta business class'a geçip buna çok sevinmeye benziyor. Ha sen al yine tabii ama yatırım demeyelim abi bunun adına.

Yine basbayağı batırım olan ama ısrarla yatırım denen şeylerden biri de uluslararası fonların çotanak diye 100 milyor doları Türkiye piyasasına sokması. E bu adamın amacı günün birinde ve genellikle en kısa zamanda 100 milyor doları 200 milyor dolar olarak geri almak olduğuna göre bu neyin yatırımı oluyor, o kısmı anlamış değilim. Siz bankadan yüksek faizli kredi çekince banka size yatırıyor mu batırıyor mu oradan hesap edin bence. Ha nedir, siz bankadan çektiğiniz yüksek faizli krediyle iş kurarsınız, üretim yaparsınız, ödeyeceğiniz faizden daha fazlasını kazanırsınız, orası güzel. Ama keriz gibi hiçbir gelir getirmeyecek bir şey satın alırsanız, faizi ödemenin günü geldiğinde onu da cebinizden öderseniz, hele de aldığınız şeyin değeri düşerse yandı gülüm keten helva. Artık o yatırımın yere yatırılan unsurundan başka bir şey değilsiniz demektir.

Tabii başta da dediğim gibi benim alanım ekonomi değil. Hem de hiç değil. Ama kimse kusura bakmasın, ülkeye oluk oluk para akarken o paralarla üretim yapmak, kalıcı istihdam yaratmak falan yerine dağa taşa beton döküp onu da birbirine satıp durarak akıllıca bir iş yaptığını zanneden, Londra'lara muhtemelen yine dağa taşa beton dökmek için para dilenmeye giden ve hayattaki en büyük başarısı üç kuruş daha fazla kazanmak için koskoca Amerikan ekonomisini çökertecek kadar gözü dönen bir finans kurumunda yöneticilik olan adamların alanı da ekonomi değil. En azından olmamalı.


ve Sinem
cihan kılıç
bir başında, bir ortasında, bir de sonunda tutuyor
EY ORUÇ TUT BİZİ
Bi sultanahmet uzatır mısın bilader?
Kanka bi dur lütfen!
Kokla lan fakir...
YAP-MA MNAKİ!.. LAFTAN ANLA BI YA!..
ooo ne dediii!!
NE MNAKİ? KULAĞIMIN DİBİNDE VIR VIR.
KÜFRETTİN OLUM! GİTTİ ORUÇ...
NE ALAKA MNAKİİ, ŞAŞIRMA LAFIM O BENİM... GERÇEK Mİ DİYORUZ?..
...
Ooh! Bütün beleşçiler burda ha!..
FTAR ÇADIR
Oruç yok, namaz yok, ama iftarı götürr...
Sünnet yok!
Aynen.
Biz onların kilisesine gidip şarap ekmek gömüyo muyuz? Yanlış mıyım dayı?
Çıtır çıtır yanacak onlar...
Yine mi mantı ya? Dün kağıthane'de mantı vardı...
İşte dün ordaydı bugün burda. siz mantıyla birlikte geziyosunuz... Sabit dursanız köfte gelecek...
Dayı işi çözmüş ha, gedikli...
...
Dayı eski ramazanlar of ne biçimdi di mi?
Uydurma! Bütün ramazanlar aynıydı...
Hehheh dayı tam orjinal ya...
Dayı bu şerefsiz var ya reise kafa tutuyo! Meralci bu Meralci...
Çok da skimdeydi.
HELAL DAYI!..
Bunu Nihat Hocaya şikayet edicem dayı çok g.tü kalktı bunun!
Nihat Hoca ile sahur vakti Yer: Sultan ahmet meydanı 01:00
Etmez. sen şerefsizsin.
01:30...
fillillyüü
Perişanız ey Allahın sevgili kulu diyorduu. Bize bir duanı çok görme...
Hatipoğlu ile özel
Hatipoğlu ile Sahur özel
...o ise şöyle bir bakıyordu... Diyorduki
Ya rabbi, sen bu gafilleri affet! Onlar ki günahkârdır. sen rahmansın rahimsin.
ONLARIN GÜNAHLARINI BANA YÜKLE YARAB Bİ...
...Ben bi şekilde kurtarırım diyordu.
Şak şak şak şak
Allahın selameti üzerinize olsun. amcacım, buyrun evet...
Hocam selamın aleyküm, ben 68 yaşındayım.
Allaha şükür durumum yerinde ama yine de İftar çadırında oruç açıyorum. Böyle böyle ev aldım, acaba fukaranın hakkı bana geçmiş midir?
Tabii bunu kötü bir niyetle yapmamışsınız. Rabbim affetsin... Eger o evi kiraya verip bir kazanç elde ederseniz.
Nihat Ha ile
Cezası kor alevlerde yanmaktır Ama kendiniz oturursanız sorun yok
Evet yandaki arkadaş söz istiyor...
LAN DUR!..
Hocam selamınaleyküm. Şu yanımdaki arkadaş oruç ağızla kötü söz kullandı... "Mnaki" tarzında... Acaba orucu iptal olmuş mudur.
Tabi oruçluyken nefsimize her yönden sahip çıkacağız.. Oruç ağızla kötü söz, büyüklere saygısızlık yapmanın cezası bin yıl kabir azabıdır buyurmuş Buhari...
...Ama ortada bir hareket amacı yoksa orucu bozulur diyemeyiz Allah affetsin denir geçilir.
AAL MNAKİİ!!!
ÇAAT!
İlahi yarabbi, ellerimizi sana açıyoruz! Senin hidayetine sığınmışız. bizi nefsimizle sınama yarabbi... Bizleri affedilmiş olanlardan eyle, tövbemizi, pişmanlığımızı kabul eyle yarabbi.
AMİİİN!..
ile Sahur özel
Dilerseniz kardeşlerimizin güzel sesinden bir ilahi dinleyelim, sonra da devam edelim... Hadi bakalım...
Sallallahu aleyhi vesellim... Sallallahu
Nihat
Aleyhi Muhammet.
Sahur
Allahım şu ikisi dışında herkesin duasını kabul eyle, onları cehennemin en sıcak çukurlarında kavur yarabbi.
Canım hocam.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

İKİ RESİM ARASINDAKİ YEDİ FARK

Recep Tayyip Erdoğan - Temel Karamollaoğlu

1. Erdoğan, tek parti dönemini eleştirir...
Karamollaoğlu, tek adam dönemini...

2. Erdoğan'ın oğluyla konuşmalarını dinledik...
Karamollaoğlu'nun aile içi konuşmaları meçhul...



3. Erdoğan, Erbakan'ı bırakanlardan...
Karamollaoğlu, bırakmayanlardan...

4. Erdoğan, "Uzun Adam"
Karamollaoğlu, "Şeriat Dede"

5. Erdoğan, beraber yürüdüğü tarafından kandırıldığını açıklamıştır...
Karamollaoğlu'nun benzer bir kandırılma beyanı mevcut değil...

6. Erdoğan "Dünya, beşten büyüktür." der...
Karamollaoğlu, "Türkiye, birden büyüktür."

7. Bu ülke, "Kes sesini Tayyip!" yazılı pankart görmüştür...
"Kes sesini Temel!" yazılı bir pankart görülmemiştir...



MERAL AKŞENER - MUHARREM İNCE

1. Akşener, Çiller'in yanında durmuştur...
İnce, Kılıçdaroğlu'nun karşısında...

2. Akşener, eski bakan...
İnce, eski öğretmen...

3. Akşener, değişik partiler denedi...
İnce, hep CHP'de kaldı...

4. Akşener, 28 Şubat'ta aktif siyasetteydi...
İnce, 15 Temmuz döneminde...

5. Akşener, iki anahtar vaadeden siyasetteydi...
İnce, "Bir iki lira ateşleyin!" diyen siyasette...

6. Akşener, seçilirse ilk kadın cumhurbaşkanı olacak...
İnce, seçilirse son erkek cumhurbaşkanı...

7. Akşener, merkez sağa seslenir...
İnce, herkesi sola çağırır...

SELAHATTİN DEMİRTAŞ - DOĞU PERİNÇEK

1. Demirtaş, Güneydoğu'da çoğunluk...
Perinçek, her bölgede azınlık...

2. Demirtaş, aday olduğu seçimde cezaevinde...
Perinçek, ilk kez bir seçimde dışarda...

3. Demirtaş, sol geçmişe sahip...
Perinçek, geçmişte sol...

4. Demirtaş, Avrupa'da Kürt davasıyla tanınıyor...
Perinçek, Avrupa'da Ermeni davasıyla tanınıyor....



5. Demirtaş, bağlama çalıyor...
Perinçek, gitar çalamıyor...

6. Demirtaş, barajı geçmeye çalışacak...
Perinçek, kendi oyunu geçmeye çalışacak...

7. Demirtaş, "Erdoğan'ı başkan yaptırmayacağız" demişti...
Perinçek, "Erdoğan artık milli lider oldu" demişti...

KEMAL KILIÇDAROĞLU - DEVLET BAHÇELİ

1. Kılıçdaroğlu, kendi partisinden aday gösterdi...
Bahçeli, başka partinin adayını destekliyor...

2. Kılıçdaroğlu, koltuğunu korumayı başardı...
Bahçeli, barajı geçmek zorunda...



3. Kılıçdaroğlu, genellikle sakin...
Bahçeli, genellikle hiddetli...

4. Kılıçdaroğlu, oy atacağı yeri karıştırmıştı...
Bahçeli, oy atacağı yeri hiç karıştırmadı...

5. Kılıçdaroğlu, Türkiye'nin araba yapmasından yana...
Bahçeli, eski Amerikan arabalarına düşkün...

6. Kılıçdaroğlu'nun partisindeki rakibi, partisinden aday oldu...
Bahçeli'nin partisindeki rakibi, başka parti kurup aday oldu...

7. Kılıçdaroğlu, kemalist...
Bahçeli, devletçi...

AZİZ YILDIRIM - ALİ KOÇ

1. Aziz Yıldırım, son üç yılını istiyor...
Ali Koç, ilk üç yılını...

2. Aziz Yıldırım, efsane başkan olmak istiyor...
Ali Koç, şimdilik sadece başkan...

3. Aziz Yıldırım, 'dış mihrakları' suçluyor...
Ali Koç, 'iç mihrakları.'



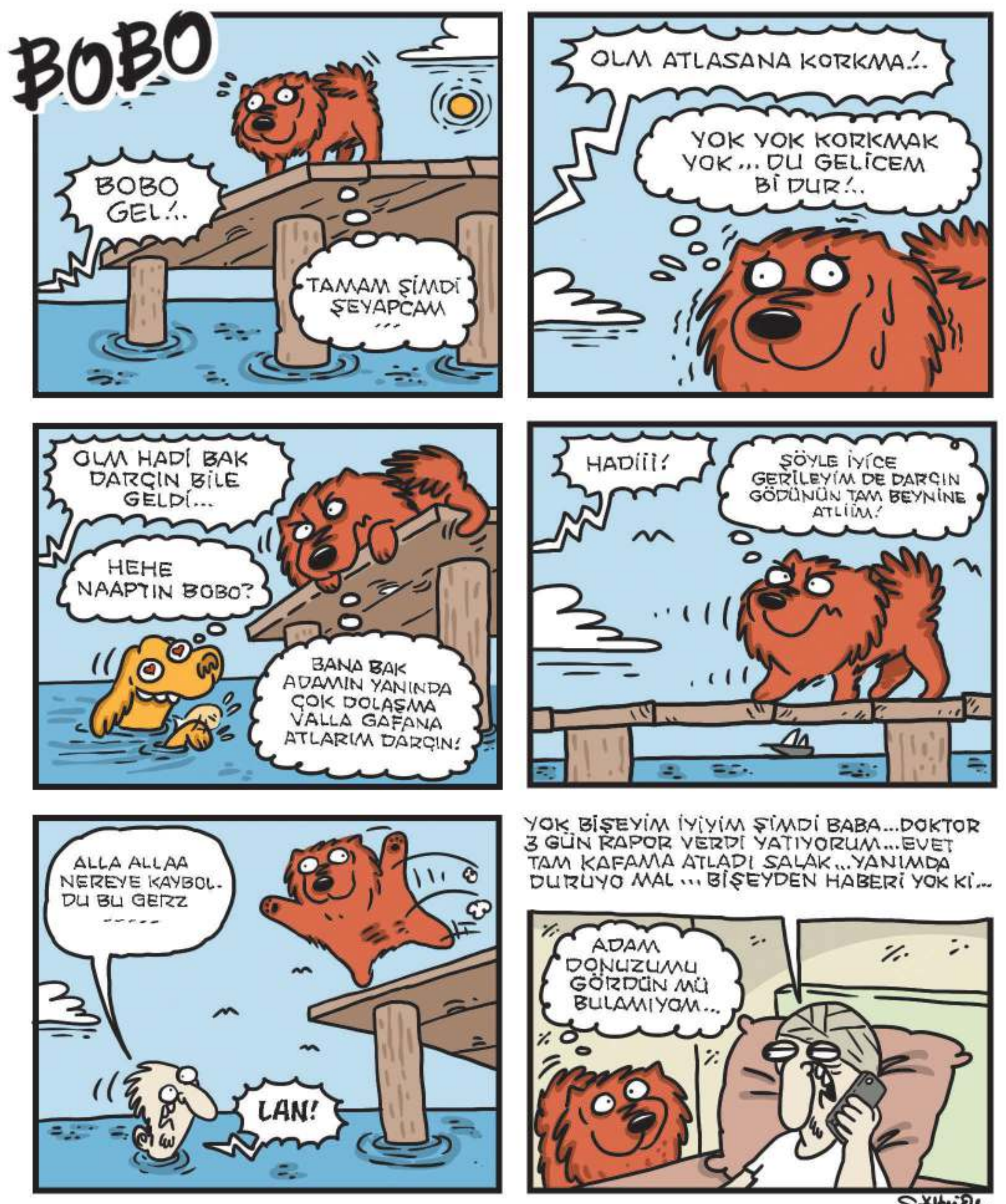
4. Aziz Yıldırım sayesinde ailesi medyatik oldu...
Ali Koç, aileden ünlü ve medyatik...

5. Aziz Yıldırım, bir dönem içerdeydi...
Ali Koç, her dönem dışarda...

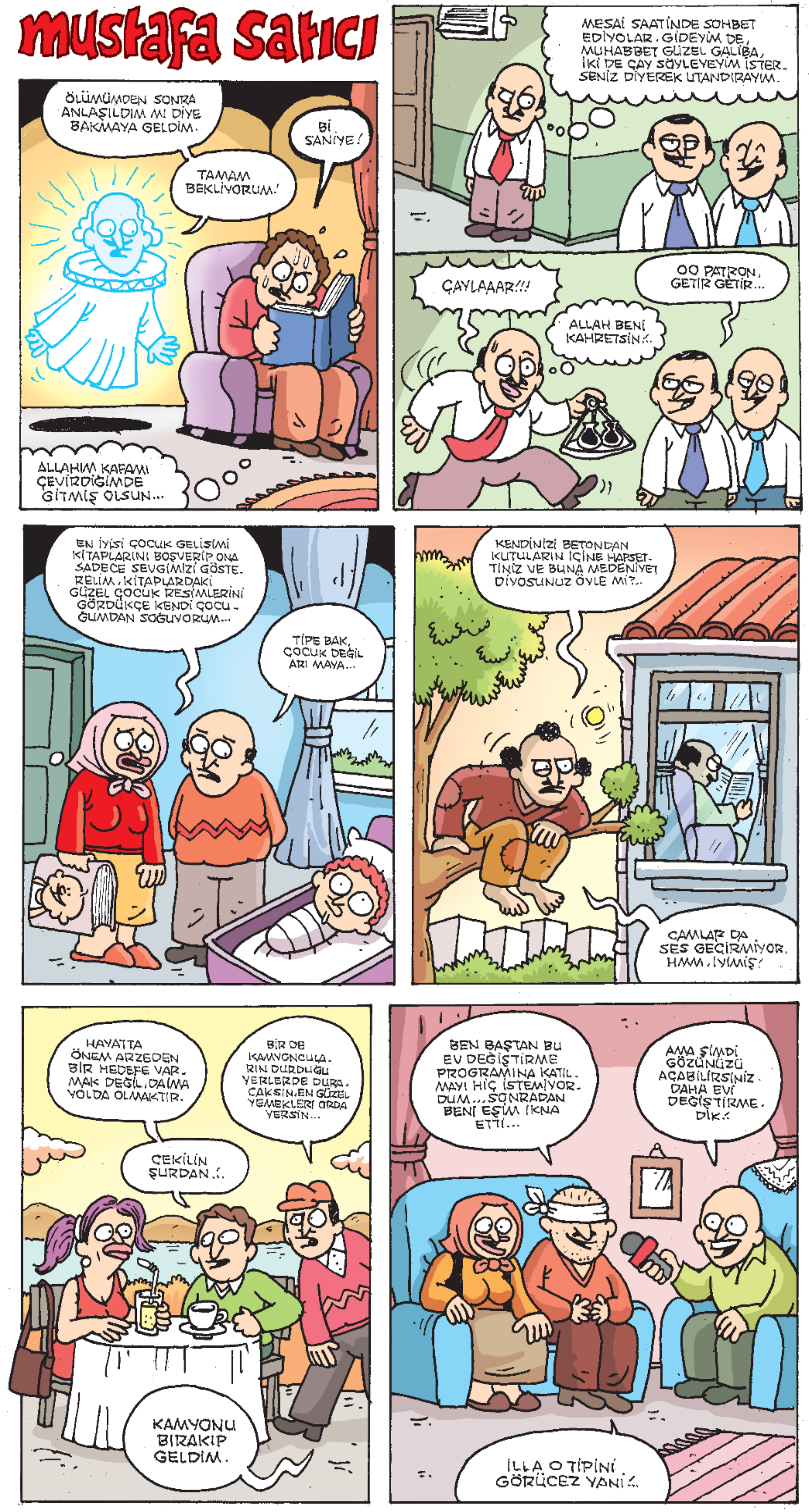
6. Aziz Yıldırım, FETÖ'ye karşı mücadele verdi...
Ali Koç, Aziz Yıldırım'a karşı mücadele veriyor...

7. Aziz Yıldırım "Şenol Güneş, tiyatro yapmıştır" dedi...
Ali Koç, spor-sanat ilişkisine henüz girmedi...

vedatozdemiro@gmail.com









Arkadaşlar hakkında…

@kaansezyum

"Kendinizi beş yıl sonra nerede görmeyi düşünüyorsunuz?" sorusundan hayatım boyunca tiksindim… Tiksinmek benim ayıbım tabii, ay bundan sonra bahsederim. **Merhaba arkadaşlar!** Merhaba! Şu güzel dergilerin, şu güzel kağıtlarını okuyan şu güzel insanların bir parçası olmayı da özlüyor insan ne fena. Bir yandan da keltoş Bartu'nun da şarkısında bilmiş bilmiş dediği gibi hepsine alışıyor insan. Ölümlere,gelenlere, gidenlere, kalanlara, yatanlara… Aklımdan değil başımdan geçenlere hatta, her şeye alışmak insanın en büyük gevşekliği olmalı. Bir yandan da alışmadan yaşanmıyor gibi geliyor. Belki de alışmaya alışmayı bırakmalıyız. Ay çok heyecanlıyım, bir sürü şey yazmak istiyorum ama bu Uykusuz'daki ilk yazım, o yüzden daha çok arkadaşlıklar üzerine bir şeyler aktarmak istiyorum. Beni bir kapı gibi düşünün, kapıyı aralıyorum, buyrun içeri… *-Deli anlatıyor, anlat deli!*

***

Başıma ne geldiyse arkadaşlarımdan geldi. Tabii ki kendi seçimim, saygı duyarım. Zaten pek de kötü bir şey gelmedi çok şükür… İyi arkadaşlar seçmişim kendime diye düşünüyorum. Yıllarca mizah dergisi okudum, çizgilerine hayran kaldım, bir noktada tanışmasam da arkadaş oldum, o okuduğum, çizgilerine yazılarına koptuğum insanlarla… Hayat böyle. Sonra bir gün geldi Baruter'le, Serkan'la karşılaştık. Sanki yıllardır arkadaştık. Ya da Oky'le, Memo'yla, Selçuk'la, Erdil'le, Bülent'le, Cengiz'le, İlban Ertem'le, Galip Tekin'le…

Arkadaşını güzel seçince devamı da güzel geliyor sanırım.

***

Bazen yazarken düşünüyorum, beni pek tanımıyorsunuz, bilmiyorsunuz belki. **Belki sizle görüşmedik**, menşınlaşmadık, ama uzaktan da bakıyorsunuz, tanımaya başlıyorsunuz. Sonra karşı karşıya geldiğimizde hiçbir şey söylememize gerek kalmıyor. Zaten çok uzun süredir tanışıyor gibiyiz. Arkadaşlık böyle bir şey… Bir arkadaşım var, yıllar önce bir evde karşılaştık, yıllar sonra ise sokakta. Bisiklete biniyordu. Sanki onca yıl hiç konuşmamışız, birbirimizi görmemişiz değilmişcesine sessizce yan yana geldik. Bisiklete binmeye başladık, işsizliğimizi yaşıyoruz ne güzel. Sizin de vardır böyle arkadaşlarınız. Yıllarca görmediğiniz ama tanıdığınız, bildiğiniz. Yıllar sonra görüşüp sanki yıllarca bir aradaymışcasına acayip bir yerlerden devam ettiğiniz.



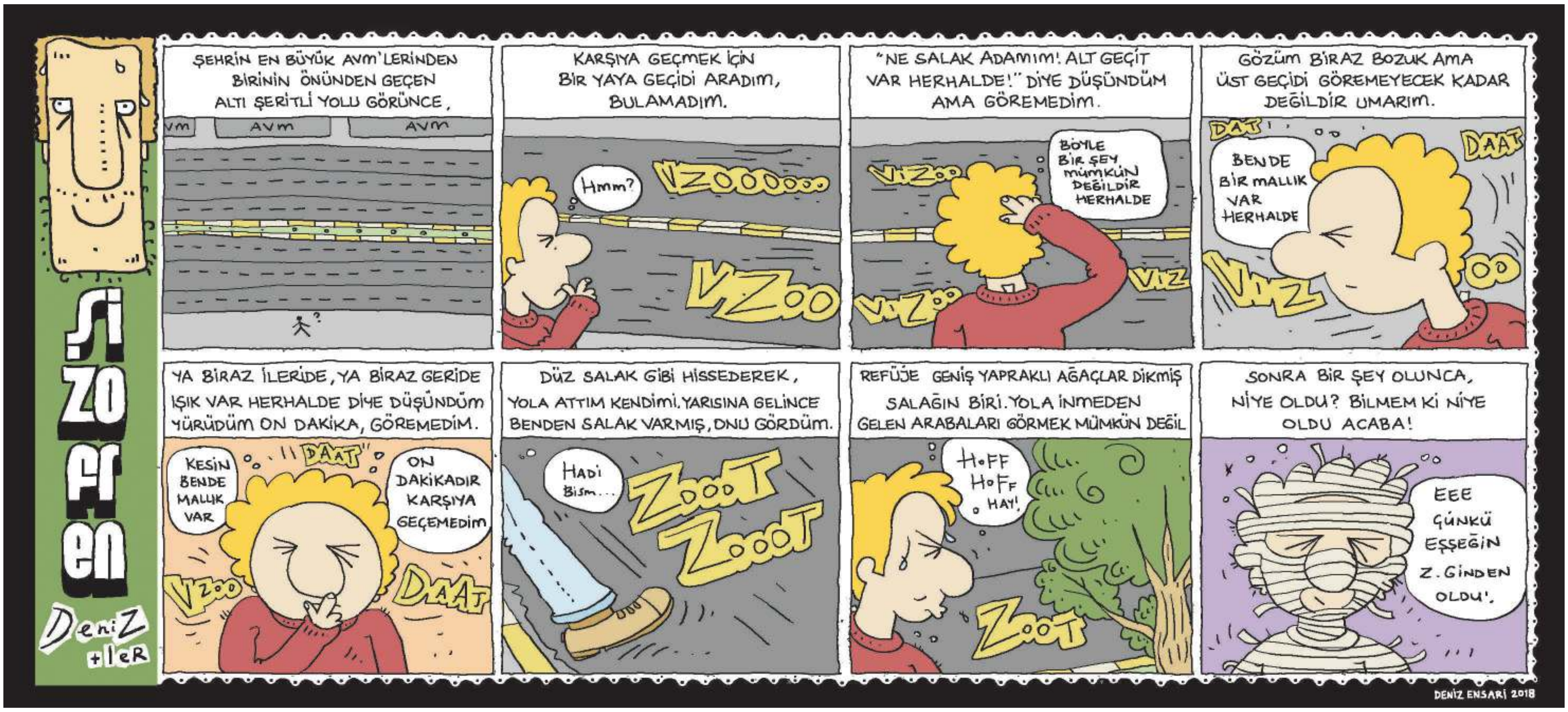
***

İnsan arkadaşını seçebiliyor bir yerde, ama ben hiç arkadaş seçmedim. Hep arkadaşlarım beni seçti sanki. Sokakta ya da metrobüste beni tanıyan, bilen birileriyle karşılaştığım zaman hep bu hissi alıyorum. Sanki yıllardır birbirimizi görmeden, tanımadan birbirimize alışmışız… Sanki bana "Merhaba abi" diyen genç, benim mahalleden eski bir arkadaşım gibi. Yolda görüp de "Abi seni gördük ama o gün konuşamadık" diyen de geliyor sonra konuşuyor, alışıyor insan hepsine, bir gün börek oluyoruz o tepside.

Konserler de öyle. Mesela sahneye çıkıyorsun. Seni tanımıyor dinlemeye gelenler ama o sırada grubun üç kişiyse, kaç kişi geldiyse o kadar oluyorsun. Bazen 33, bazen 333, bazen de binlerce binler olup çıkıyorsun. Tek bir arkadaş ekibi gibi. Hepimiz birer kapıyız, aralık duruyor kapılar, menteşeler gıcırdıyorsa bilin ki aralanmadığındandır. Şimdi de yeni bir macera başlıyor benim için. Hepinizle birlikte kocaman bir yaratık gibiyim. Duygudan ve heyecandan oluşan. Benden daha iyi yazanlar, benden çok daha komik olanlarınız, çok daha heyecanlı, çok daha akıllı olanlarınız var. Merak etmeyin sayenizde ben de çok iyiyim.

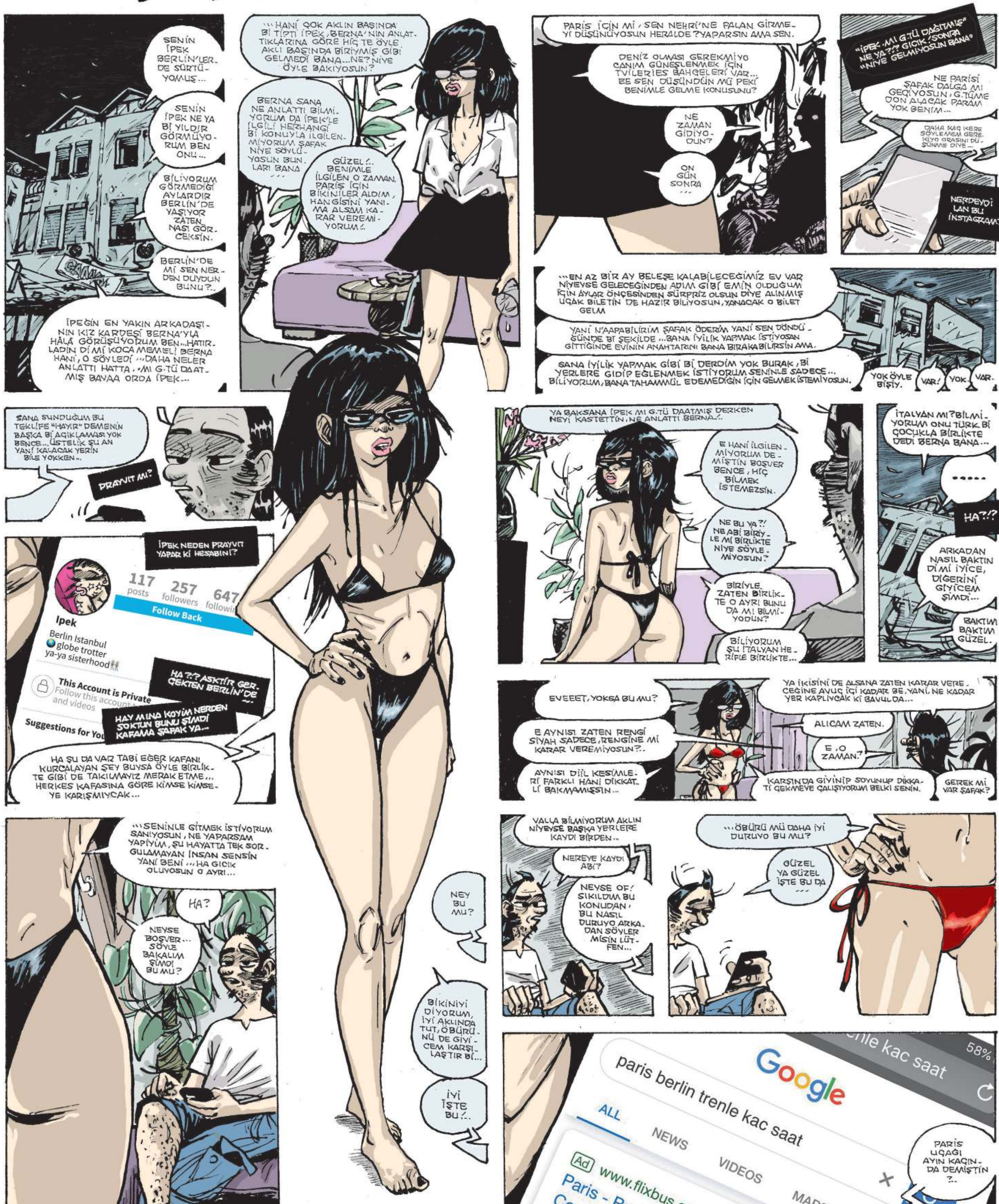
***

Umarım bu güzel yolculuğumuzda siz de biraz iyileşirsiniz, beni de iyileştirirsiniz.. Bunalırsanız bir arkadaşınızı arayın, belki o da size *"İnsan arkadaşlarına benzermiş Kaan Bey"* der. Tabii adınız Kaan değilse ve *size "Kaan Bey"* diyorsa o arkadaşınıza biraz dikkat edin. Su filan ısmarlayın, kendine gelsin. Su hala ucuz ama kendine gelebilmek hep en değerli.



Çarpışma İpek & burak

yazan çizen OKY



ÖMER GÖKSEL

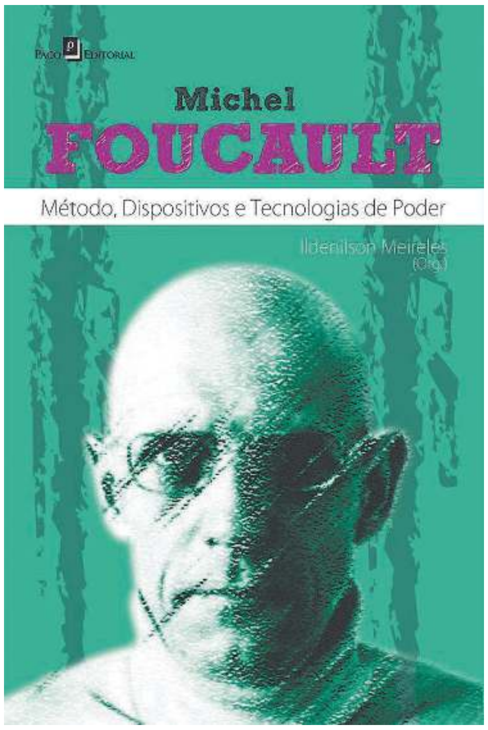


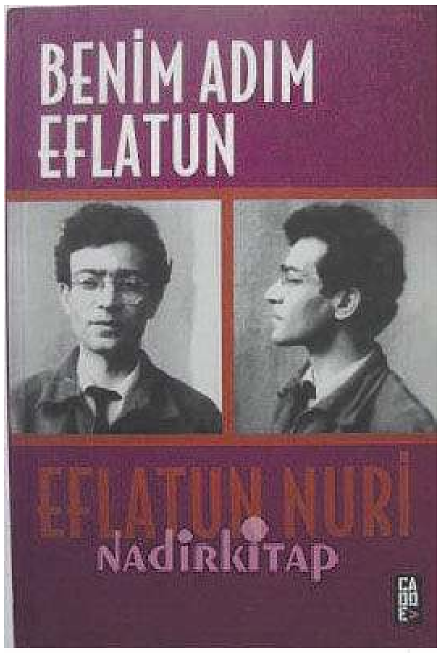
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ne acınacak hali vardı/ Şu sıska orkidenin
Ama tomurcuklandı işte!"
Matsuo Basho

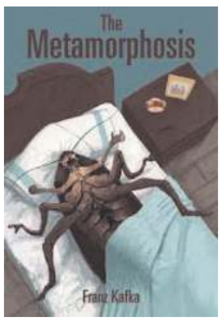
Önce "amaan gelirler, geçici bi şeydir, bi şey olmuştur" falan filan dedim, işime baktım. Hamam böcekleri. Birdenbire yok oldular. Tek bir tane dahi. Yok. Olacak şey değil.(hiçbir şekilde başa çıkamazsın ne yapsan gitmezler--Antalya--) Günler, günler, günler… geçti. (epeydir buradayım) Hayret. Daha neler. Basbaya yoklar. Yok oluşları baya bi uzayınca, içimde önceleri bir sevinç duygusu. Bir neş'e. Geceleri gidip gidip olmayışlarını seyrettim. Sebebini bilmeden şarkılar söyledim. Tamam. Ama daha da uzayınca. İşler biraz karıştı. Bu sefer. İstemediğiniz ama bunu ona hiç hissettirmemek için de aşırı özen gösterdiğiniz, el üstünde tuttuğunuz birinin hiç haber bile vermeden, kabaca çekip gitmesi. Meğer o beni daha fazla istemiyormuş. Bak bak. Nooldu. Naapmışım. Ne kabahatim oldu. *(abartılı bir kibarlıkla--ne bir terlik fırlatmışlığım, ne bir…--)* Daha mı şey bir ev buldunuz. İnsanlık bu mu. İlkokulda olurdu öyle; sizinle tek taraflı, aşırı bir ısrarla, neredeyse zorla arkadaş olmaya çalışan o çocuk; birden;(artık bir öğretmen çocuğu falan mı olur, sarı saçı mı vardır, her ne çekiciliğe sahip ise) sınıfa yeni gelen bir başka çocukla samimi olmaya başlar. Sizi bir daha da gözü görmez olurdu. Sanki ısrar etmiş olan o değil. Öyle bir şey hiç olmamış. Ayıp şey. Ama bir çeşit hafif bir kıymete de binmiş olmaz da değildi sanki bu ani terk edişiyle. (ne oldu o çocuk, ünlü bir ceo falan mı) Herneyse. Bir "dön gel" çağrısı değil bu ama. (maksadını aşmak) Zaten resim yapıyorum şu aralar. Dönmeyin. Riskli. Resimdeki kimi renkleri yiyip resimleri bozabiliyorlar. Hamam böcekleri. Çok kötü olur. Mahvolurum. Çok uğraşıyorum. Canım çıkıyor. Rahmetli Eflatun Abi(Karikatürcü Eflatun Nuri Erkoç); birlikte çalıştığımız minik bir büromuz vardı Beyoğlu'nda. Ufacık, daracık tek oda bir büro. Çok çok eski zamanlar. Lezzetini sevdikleri renkleri derece derece üst üste bir kartona sürüp ortada bırakıyor, onlara bir çeşit resim yaptırtıyordu Eflatun Abi. Sabah bi geliyorduk ki en sevdikleri kırmızıları yer yer yemişler, alttan parça parça, yol yol maviler çıkmış onları da hafif yemişler, en alttan minik minik turuncular falan… *(hangi renklerin tadını daha çok sevdiklerini bir tesadüf eseri ortada bırakıp gittiğimiz resimlerden)* Eflatun abi çok büyük bir çizerdi. Ama hayatın kendisini; coşkusunu, hay huyunu, karmaşasını sanat'tan çok çok daha fazla ciddiye alıyor; anlık kararlarla, aklına estiği gibi yaşıyordu. O an içinden ne geliyorsa o. Karısının, kendisini kurulmuş sofradaki salata için "limon al" diye bakkala gönderdiği bir akşam, bakkalın önünden öylece geçip, kalkmakta olan bir otobüse bilet alarak İzmir'e gittiği, orada yıllarca yaşayıp, yıllar yıllar sonra, yine bir akşam üstü elinde bir limonla evinin kapısını çaldığı doğrudur. Ben kendisinden çok detaylı dinledim. Defalarca. Eşi de olağanüstü bir insandı, sanki hiçbir şey olmamış, yıllar öncesinin o yarım kalan akşamı koptuğu yerden aynen devam ediyormuş gibi; getirdiği limonu elinden almış sofraya oturmuşlar. Neredeydin falan diye tek kelime etmeden. (O limonu da bir şekilde sofradaki bir zeytinyağlıya sıkmış) Sessizce yemeklerini yemişler. Büyük düşünür Foucault, bir röportajında «sanatın sadece nesnelere, şeylere ait bir şey durumuna gelmesi" ne, "sanatın yalnızca sanatçı denilen uzmanlar tarafından gerçekleştirilen bir uzmanlık dalına dönüşmesine" şaşırdığını söylüyor, ardından da o müthiş sorusunu soruyordu; "…neden her kişi kendi hayatını bir sanat eserine dönüştüremesin? Neden şu ev ya da lamba bir sanat eseri olsun da benim hayatım olmasın?" İşte Eflatun abi kendi hayatını göz kamaştıran bir "sanat eseri" ne dönüştürmüş insanlardan biriydi. (bence eşi de -- o limonu alma biçimi--) Nur içinde yatsın. "…Kendi kendimizi oluşturmalı, kendi kendimizi yapmalı, bir sanat eseri gibi düzenlemeliyiz" diye devam ediyordu Foucault.*(röportajın tamamını "Dostluğa Dair" adlı kitapta bulabilir meraklısı--Michel Foucault/ Hil Yayınları--)*


Matsuo Basho 1644-1694





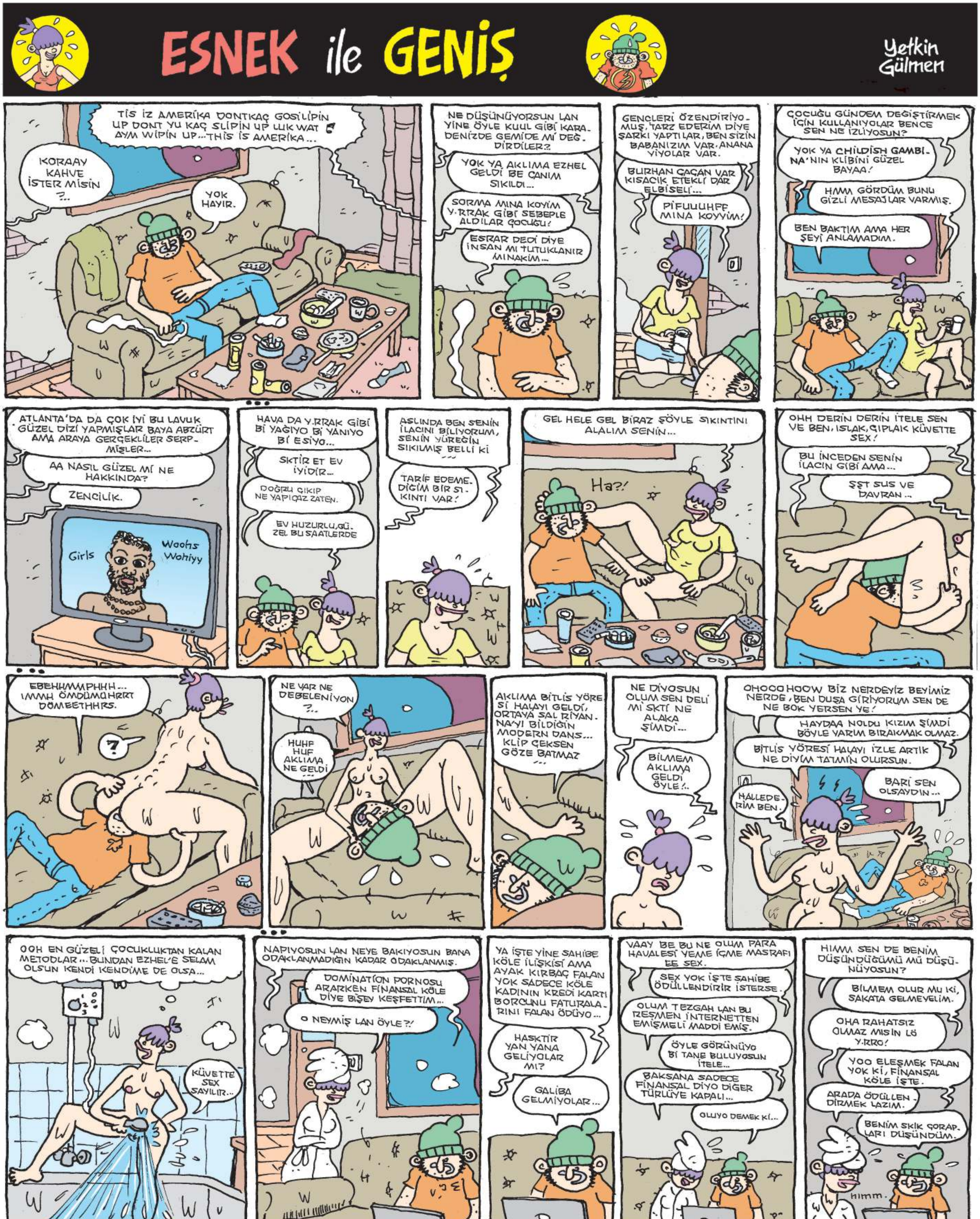




Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu (bir sanat eseri kıvamında) günler diliyorum…

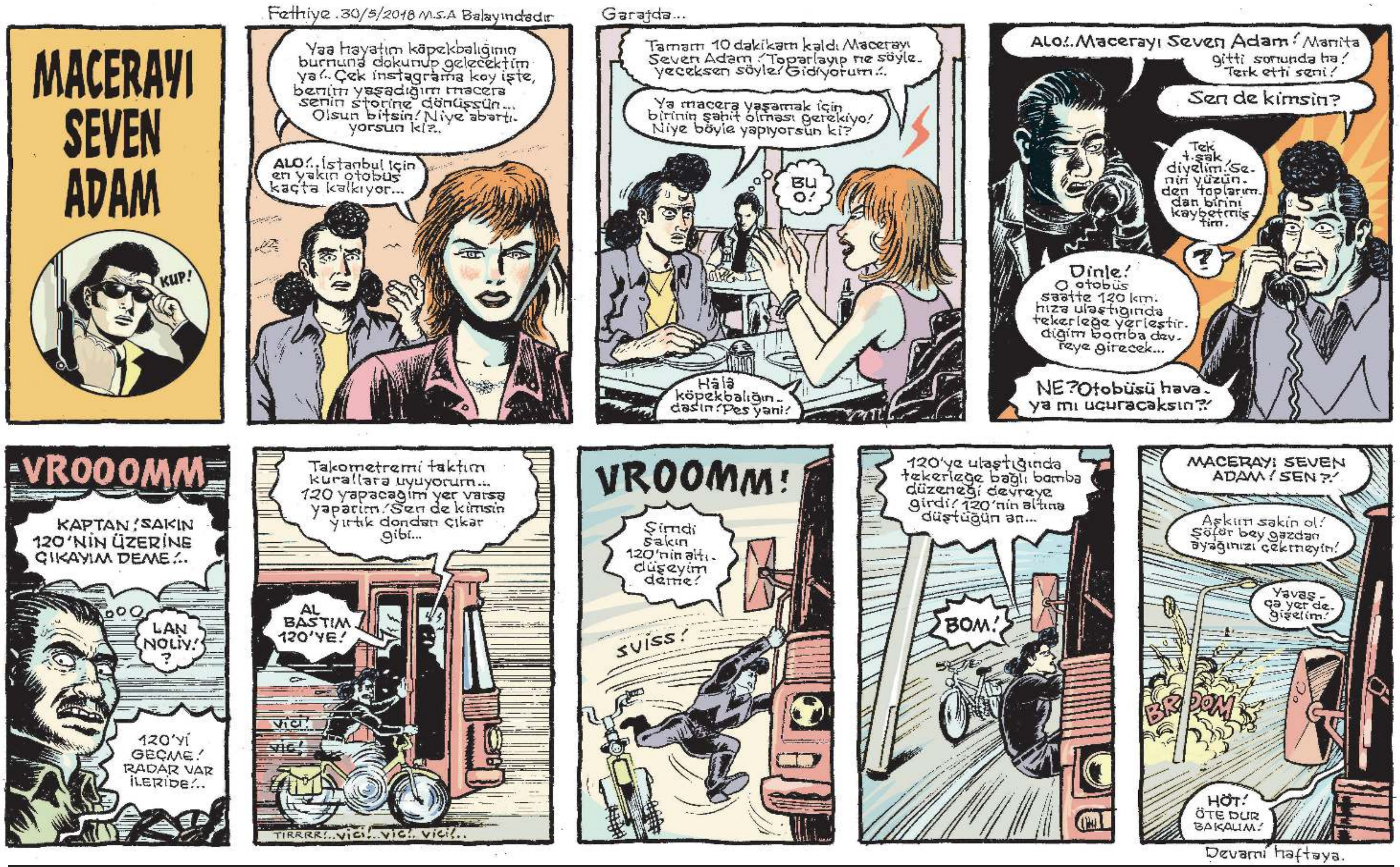
engin.ergonultas@gmail.com


cihan ceylan
BİZİM DE ARSA TAPULU VALLA, BİNANIN TAPUSU YOK, BİNA KAÇAK! KAT İTTİFAKI VAR GERÇİ AMA ONUN DA YASASI ÇIKAR MI, ÇIKARSA NE ZAMAN ÇIKAR, NE DEĞER BİÇERLER HİÇ BELLİ DEĞİL. BİZİM EV DURUMLARI DA KARIŞIK YANİ BAKMA...
ABİ SEN GİT GEZSENE BAK NE GÜZEL YURT DIŞINA ÇIKMIŞSIN!
HOMELESS BROKE & HUNGRY
ASLINDA KARDEŞLER ANLAŞSA KAT MÜLKİYETİ...
Kalk gidek meyhaaneyee çayhaneeye meyhaneye baba gönlüm eğlensinn.
İŞTE, GÖRÜLDÜĞÜ ÜZERE RAKI ARASINDA ÇAY TÜRKÜLERDE DE VAR! ÇAK ÇAK ÇAK.
BÜYÜKSÜN ÜSTAD!...
KONG
ON YIL ÖNCE BU KADAR PLAZA YOKTU BURDA, BEN BİLİYORUM.
MAYMUN TAMAM AMİRİM İKİZ KULELER SONU OLDU...
1
EĞ KAFAYI EĞ!!!
2
KOKUYOMU DAHA BU SABAH DUŞ ALMIŞTIM.
HA! YOK Y-YOK ONDAN DİİL YA!...
KIRILIRIM!
ÜÇÜNCÜ GÖZÜM RENKLİ AÇILDI DİYE SEVİNİYORSAN YAKINDA GERİ KAPANIR O GÖZ.
HAYIR NİYE KISKANIYOSUN?..
ÇİFT USKUR HULUSİ REİS...
NOLDU ABİ NAPMIŞ GENE BUNLAR?..
PİDE KAĞIDINA KOYMUŞLAR KUTULARI SANKİ PİDEYMİŞ GİBİ TAŞIYIP TAŞIYIP İÇİYOLAR!..
ŞU YAKIŞIKLIYI BANA BIRAKIN UYUZ OLUYODUM ZATEN ONA!..



ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
TİS İZ AMERİKA DONTKAÇ GOSİLİPİN UP DONT YU KAÇ SLİPİN UP LUK WAT AYM WİPİN UP...THİS İS AMERİKA...
KORAAY KAHVE İSTER MİSİN ?..
YOK HAYIR.
NE DÜŞÜNÜYORSUN LAN YİNE ÖYLE KUUL GİBİ KARADENİZDE GEMİDE Mİ DEĞDİRDİLER?
YOK YA AKLIMA EZHEL GELDİ BE CANIM SIKILDI...
SORMA MINA KOYİM Y.RRAK GİBİ SEBEPLE ALDILAR ÇOCUĞU!
ESRAR DEDİ DİYE İNSAN MI TUTUKLANIR MINAKİM...
GENÇLERİ ÖZENDİRİYOMUŞ, TARZ EDERİM DİYE ŞARKI YAPTILAR, BEN SİZİN BABANIZIM VAR, ANANA YİYOLAR VAR.
BURHAN ÇAĞAN VAR KISACIK ETEKLİ DAR ELBİSELİ...
PİFUUUHFF MINA KOYYİM!
ÇOCUĞU GÜNDEM DEĞİŞTİRMEK İÇİN KULLANIYOLAR BENCE SEN NE İZLİYOSUN?
YOK YA CHİLDİSH GAMBİNA'NIN KLİBİNİ GÜZEL BAYAA!
HMM GÖRDÜM BUNU GİZLİ MESAJLAR VARMIŞ.
BEN BAKTIM AMA HER ŞEYİ ANLAMADIM.
ATLANTA'DA DA ÇOK İYİ BU LAVUK GÜZEL DİZİ YAPMIŞLAR BAYA ABZÜRT AMA ARAYA GERÇEKLİLER SERPMİŞLER...
AA NASIL GÜZEL Mİ NE HAKKINDA?
ZENCİLİK.
Girls
Woohs Wohiyy
HAVA DA Y.RRAK GİBİ Bİ YAĞIYO Bİ YANIYO Bİ ESİYO...
SKTİR ET EV İYİDİR...
DOĞRU ÇIKIP NE YAPICAZ ZATEN.
EV HUZURLU, GÜZEL BU SAATLERDE
ASLINDA BEN SENİN İLACINI BİLİYORUM, SENİN YÜREĞİN SIKILMIŞ BELLİ Kİ
TARİF EDEMEDİĞİM BİR SIKINTI VAR!
GEL HELE GEL BİRAZ ŞÖYLE SIKINTINI ALALIM SENİN...
Ha?!
OHH DERİN DERİN İTELE SEN VE BEN, ISLAK, ÇIPLAK KÜVETTE SEX!
BU İNCEDEN SENİN İLACIN GİBİ AMA...
ŞŞT SUS VE DAVRAN...
EBEHHMMPHHH... IMMH ÖMDÜMÜHRRT DÖMEETHHRS.
?
NE VAR NE DEBELENİYON ?..
HUHF HUF AKLIMA NE GELDİ
AKLIMA BİTLİS YÖRESİ HALAYI GELDİ, ORTAYA SAL RİYAN. NA'YI BİLDİĞİN MODERN DANS... KLİP ÇEKSEN GÖZE BATMAZ
NE DİYOSUN OLUM SEN DELİ Mİ SKTİ NE ALAKA ŞİMDİ...
BİLMEM AKLIMA GELDİ ÖYLE!..
OHOOO HOOW BİZ NERDEYİZ BEYİMİZ NERDE, BEN DUŞA GİRİYORUM SEN DE NE BOK YERSEN YE!
HAYDAA NOLDU KIZIM ŞİMDİ BÖYLE YARIM BIRAKMAK OLMAZ.
BİTLİS YÖRESİ HALAYI İZLE ARTIK NE DİYİM TATMİN OLURSUN.
BARİ SEN OLSAYDIN...
HALLEDERİM BEN.
OOH EN GÜZELİ ÇOCUKLUKTAN KALAN METODLAR... BUNDAN EZHEL'E SELAM OLSUN KENDİ KENDİME DE OLSA...
KÜVETTE SEX SAYILIR...
NAPIYOSUN LAN NEYE BAKIYOSUN BANA ODAKLANMADIĞIN KADAR ODAKLANMIŞ.
DOMİNATİON PORNOSU ARARKEN FİNANSAL KÖLE DİYE BİŞEY KEŞFETTİM...
O NEYMİŞ LAN ÖYLE?!
YA İŞTE YİNE SAHİBE KÖLE İLİŞKİSİ AMA AYAK KIRBAÇ FALAN YOK SADECE KÖLE KADININ KREDİ KARTI BORCUNU FATURALARINI FALAN ÖDÜYO...
HASKTİR YAN YANA GELİYOLAR MI?
GALİBA GELMİYOLAR...
VAAY BE BU NE OLUM PARA HAVALESİ YEME İÇME MASRAFI EE SEX.
SEX YOK İŞTE SAHİBE ÖDÜLLENDİRİR İSTERSE.
OLUM TEZGAH LAN BU RESMEN İNTERNETTEN EMİŞMELİ MADDİ EMİŞ.
ÖYLE GÖRÜNÜYO Bİ TANE BULUYOSUN İTELE...
BAKSANA SADECE FİNANSAL DİYO DİĞER TÜRLÜYE KAPALI...
OLUYO DEMEK Kİ...
HMM SEN DE BENİM DÜŞÜNDÜĞÜMÜ MÜ DÜŞÜNÜYOSUN?
BİLMEM OLUR MU Kİ, SAKATA GELMEYELİM.
OHA RAHATSIZ OLMAZ MISIN LÖ Y.RRO!
YOO ELEŞMEK FALAN YOK Kİ, FİNANSAL KÖLE İŞTE.
ARADA ÖDÜLLENDİRMEK LAZIM.
BENİM SKİK ÇORAPLARI DÜŞÜNDÜM.
hımm.
LA NOLİYİ





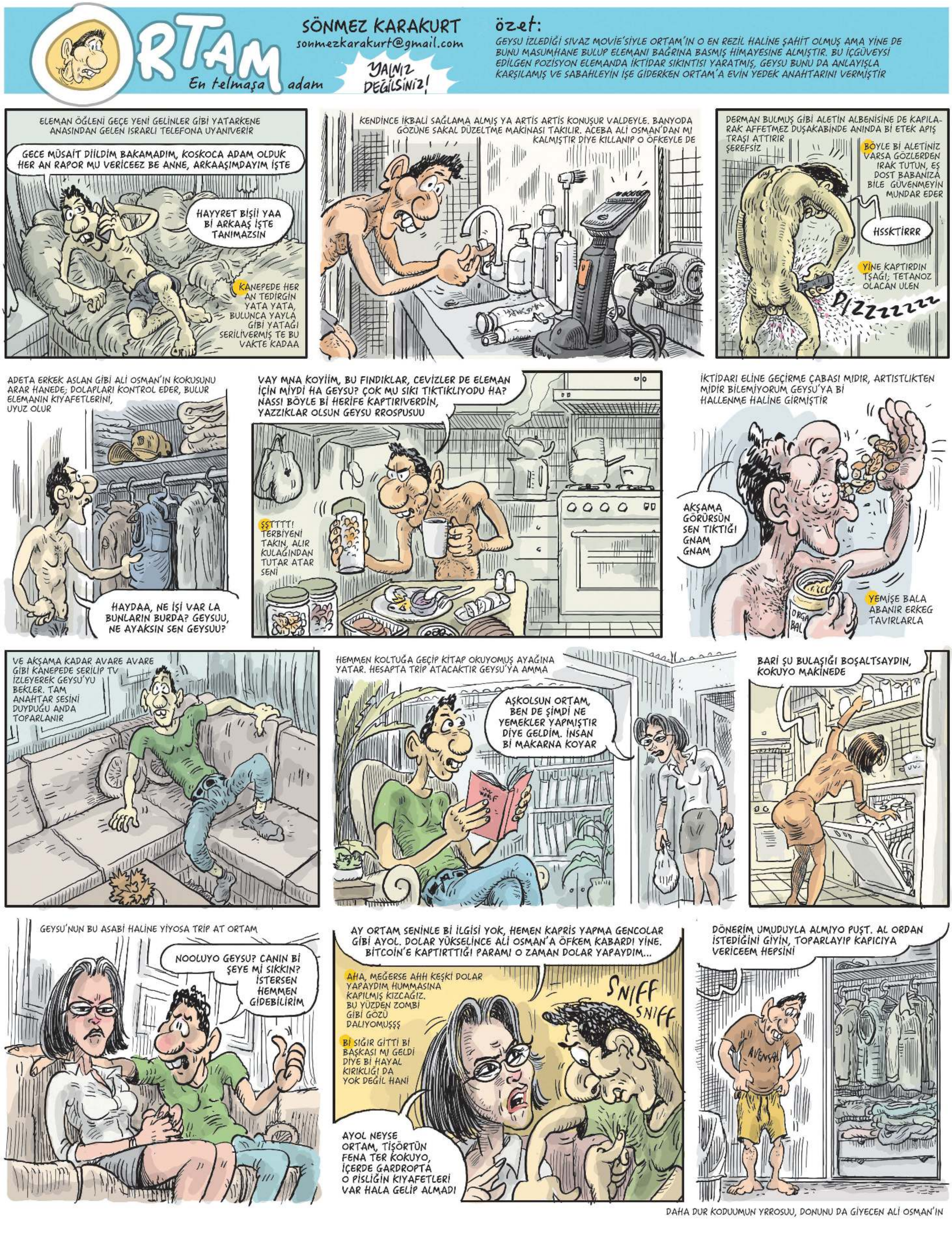
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 31 MAYIS 2018 | Sayı: 561

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

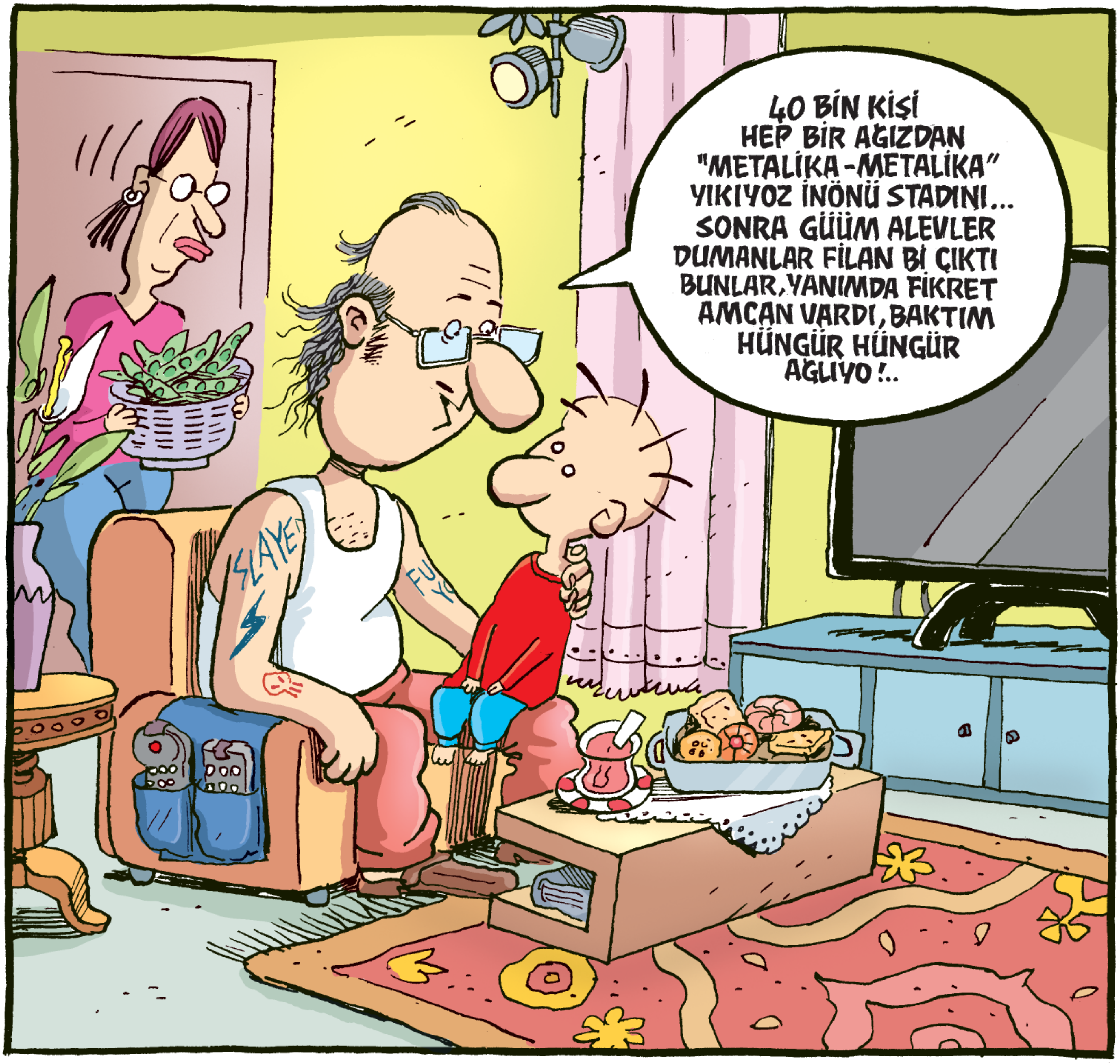
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**


ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU İZLEDİĞİ SIVAZ MOVİE'SİYLE ORTAM'IN O EN REZİL HALİNE ŞAHİT OLMUŞ AMA YİNE DE BUNU MASUMHANE BULUP ELEMANI BAĞRINA BASMIŞ HİMAYESİNE ALMIŞTIR. BU İÇGÜVEYSİ EDİLGEN POZİSYON ELEMANDA İKTİDAR SIKINTISI YARATMIŞ, GEYSU BUNU DA ANLAYIŞLA KARŞILAMIŞ VE SABAHLEYİN İŞE GİDERKEN ORTAM'A EVİN YEDEK ANAHTARINI VERMİŞTİR
ELEMAN ÖĞLENİ GEÇE YENİ GELİNLER GİBİ YATARKENE ANASINDAN GELEN ISRARLI TELEFONA UYANIVERİR
GECE MÜSAİT DİİLDİM BAKAMADIM, KOSKOCA ADAM OLDUK HER AN RAPOR MU VERİCEEZ BE ANNE, ARKAAŞIMDAYIM İŞTE
HAYYRET BİŞİİ YAA BI ARKAAŞ İŞTE TANIMAZSIN
KANEPEDE HER AN TEDİRGİN YATA YATA, BULUNCA YAYLA GİBİ YATAĞI SERİLİVERMİŞ TE BU VAKTE KADAA
KENDİNCE İKBALİ SAĞLAMA ALMIŞ YA ARTİS ARTİS KONUŞUR VALDEYLE. BANYODA GÖZÜNE SAKAL DÜZELTME MAKİNASI TAKILIR. ACEBA ALİ OSMAN'DAN MI KALMIŞTIR DİYE KILLANIP O ÖFKEYLE DE
DERMAN BULMUŞ GİBİ ALETİN ALBENİSİNE DE KAPILARAK AFFETMEZ DUŞAKABİNDE ANINDA Bİ ETEK APIŞ TRAŞI ATTIRIR ŞEREFSİZ
BÖYLE Bİ ALETİNİZ VARSA GÖZLERDEN IRAK TUTUN, EŞ DOST BABANIZA BİLE GÜVENMEYİN MUNDAR EDER
HSSKTİRRR
YİNE KAPTIRDIN TŞAĞI; TETANOZ OLACAN ULEN
DIZZZZZZZ
ADETA ERKEK ASLAN GİBİ ALİ OSMAN'IN KOKUSUNU ARAR HANEDE; DOLAPLARI KONTROL EDER, BULUR ELEMANIN KIYAFETLERİNİ, UYUZ OLUR
HAYDAA, NE İŞİ VAR LA BUNLARIN BURDA? GEYSUU, NE AYAKSIN SEN GEYSUU?
VAY MNA KOYİİM, BU FINDIKLAR, CEVİZLER DE ELEMAN İÇİN MİYDİ HA GEYSU? ÇOK MU SIKI TIKTIKLIYODU HA? NASSI BÖYLE Bİ HERİFE KAPTIRIVERDİN, YAZZIKLAR OLSUN GEYSU RROSPUSUU
ŞŞTTTT! TERBİYENİ TAKIN, ALIR KULAĞINDAN TUTAR ATAR SENİ
İKTİDARI ELİNE GEÇİRME ÇABASI MIDIR, ARTİSTLİKTEN MİDİR BİLEMİYORUM GEYSU'YA Bİ HALLENME HALİNE GİRMİŞTİR
AKŞAMA GÖRÜRSÜN SEN TİKTİĞİ GNAM GNAM
YEMİŞE BALA ABANIR ERKEG TAVIRLARLA
VE AKŞAMA KADAR AVARE AVARE GİBİ KANEPEDE SERİLİP TV İZLEYEREK GEYSU'YU BEKLER. TAM ANAHTAR SESİNİ DUYDUĞU ANDA TOPARLANIR
HEMMEN KOLTUĞA GEÇİP KİTAP OKUYOMUŞ AYAĞINA YATAR. HESAPTA TRİP ATACAKTIR GEYSU'YA AMMA
AŞKOLSUN ORTAM, BEN DE ŞİMDİ NE YEMEKLER YAPMIŞTIR DİYE GELDİM. İNSAN Bİ MAKARNA KOYAR
BARİ ŞU BULAŞIĞI BOŞALTSAYDIN, KOKUYO MAKİNEDE
GEYSU'NUN BU ASABİ HALİNE YİYOSA TRİP AT ORTAM
NOOLUYO GEYSU? CANIN Bİ ŞEYE Mİ SIKKIN? İSTERSEN HEMMEN GİDEBİLİRİM
AY ORTAM SENİNLE Bİ İLGİSİ YOK, HEMEN KAPRİS YAPMA GENCOLAR GİBİ AYOL. DOLAR YÜKSELİNCE ALİ OSMAN'A ÖFKEM KABARDI YİNE. BİTCOİN'E KAPTIRTTIĞI PARAMI O ZAMAN DOLAR YAPAYDIM...
AHA, MEĞERSE AHH KEŞKİ DOLAR YAPAYDIM HUMMASINA KAPILMIŞ KIZCAĞIZ. BU YÜZDEN ZOMBİ GİBİ GÖZÜ DALIYOMUŞŞŞ
Bİ SIĞIR GİTTİ Bİ BAŞKASI MI GELDİ DİYE Bİ HAYAL KIRIKLIĞI DA YOK DEĞİL HANİ
SNIFF SNIFF
AYOL NEYSE ORTAM, TİŞÖRTÜN FENA TER KOKUYO, İÇERDE GARDROPTA O PİSLİĞİN KIYAFETLERİ VAR HALA GELİP ALMADI
DÖNERİM UMUDUYLA ALMIYO PUŞT. AL ORDAN İSTEDİĞİNİ GİYİN, TOPARLAYIP KAPICIYA VERİCEEM HEPSİNİ
AVENSAL
DAHA DUR KODUUMUN YRROSUU, DONUNU DA GİYECEN ALİ OSMAN'IN

UYKUSUZ

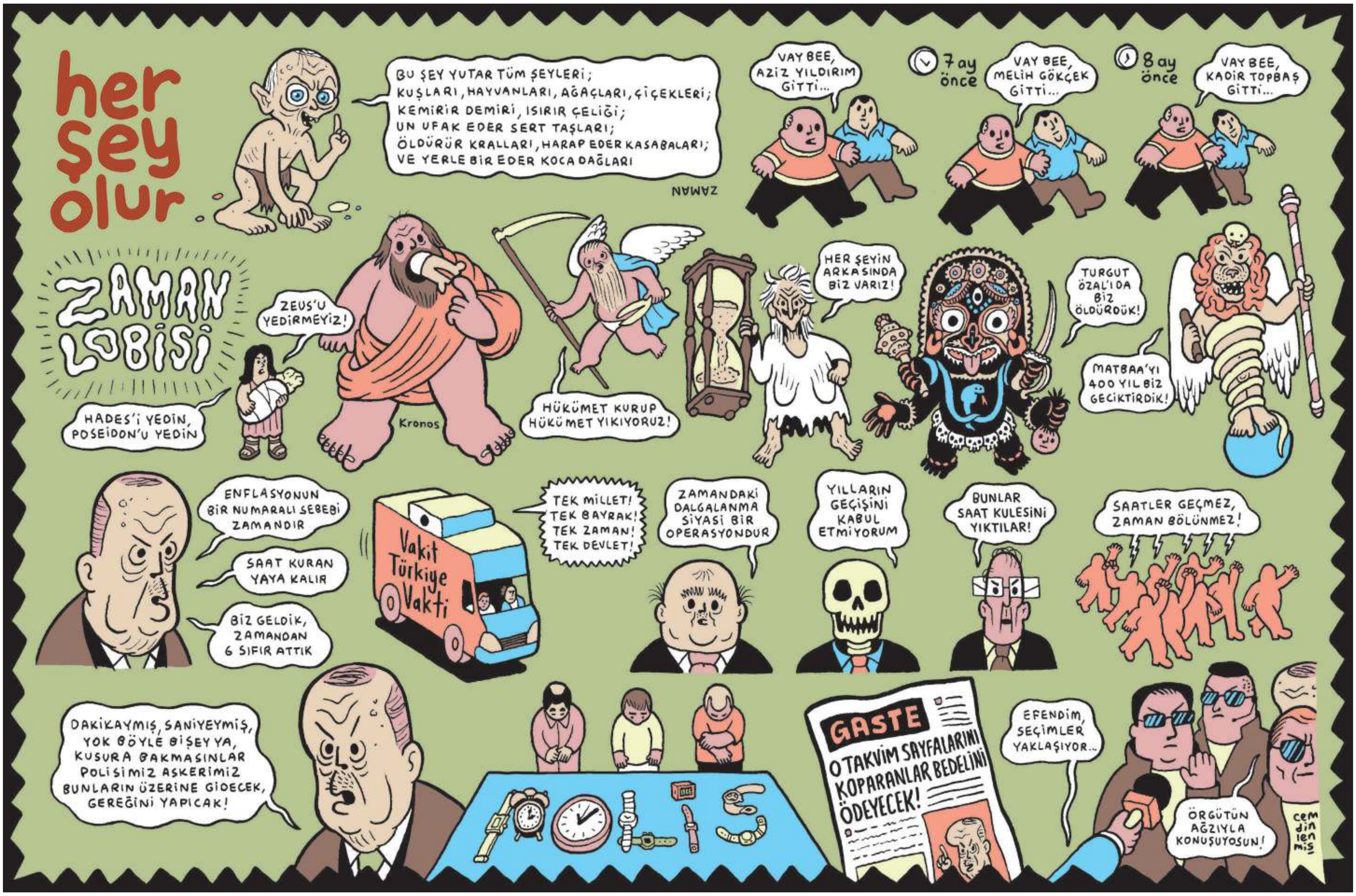
7 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2018/23 No: 562
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Tayyip Erdoğan emeklilere seslendi:
“Gençlere eski Türkiye’yi anlatın.”





SEÇİME DOĞRU
Kılıçdaroğlu sorularımızı yanıtladı
En sevdiğim yemek yoğurt
Hayır.. Muharrem'le akraba değiliz..
CHP..."Ceza Hukuku" değil.. alakası yok.."Cumhuriyet Halk"
Ceketi alalı çok oldu.. Hatırlamıyorum..
Hayır.. Muharrem İnce'yle akraba değiliz..
Hayır, Hayır.. Kılıçdar'daki "dar", "ince" anlamındaki "dar" değil..
RAMAZANDA CAZ
ÜNLÜLER KİME OY VERİYOR?
Teoman (62): AA? Seçim mi var? Muhakkak beni de çağarın olm.. Yihhu.. ilkokulda oy kullanıyo bizim maalle.. O ilkokul sıralarını görünce, haylaz bir çocuk gibi itleşip, oy kabininde vücuduma ne mühürler, ne dövmeler... Serserilikten başka bi şey değil yemin ediyorum seçimler..
HAYIR
Ahmet Çakar (78): Benim öncelikle liderlere bi çift sözüm olacak.. Yani üç etti.. Şöyle ki Bi (1) + Çift (2) = 3 (üç).. üç sözüm olacak liderlere ve bu sözler sadece 1 kelimeden oluşacak, emin olabilirsiniz.. Eğer oluşmazsa, burdan Taksim'e kadar çıplak yürürüm.. Ama eğer oluşursa, siz çıplak yürüyeceksiniz.. Ben de sizle gelirim.. Hep beraber çıplak, Taksim'e kadar yürürüz... Haydi... Ben soyundum...
POTANSİYEL
Hava basıncı
Mehmet Oz (103): Ben amerikın vatendaşiyim.. Size oy vermiyorum.. Ama versem, if I give to my vote, I choose waynını woynın in haynın.. In many yea you should take the any way you..
SON ANKET SONUÇLARI..
Anket şirketlerinin yaptığı son çalışmalarda, sonuç şaşırtıcı oldu.. Amk, anket şirketi ne iş yapar lan? Seçim yapıcaz, sonucu görücez zaten, ne ya* *ama tahmin etmeye çalışıyon.. Ortalık s*ıştırmekten başka bi şey değil..
HDP
GÜNEY AMERİKA
MORDOR
CHP
90° (dik açı)
SAADP
30°
150°
MHP (r.i.p)
İYİP
AKP
küskünler
kesişim kümesi
DONALT TRUMP seçimleri yorumladı..
Türkiye için adeta bir köşe taşı, dönüş noktası, kilometre noktası olan bi dönemeci olarak görüyorum seçimleri.. Kim kazanır söylemek çok zor.. Üzerine düşünmek meşakatli... Yorucu ve uzun bir yol... O yüzden üzerine düşünmedim.. Danışmanlar benim yerime düşünüyo.. Ben paso 31... Sıkıntıdan hababam masturbeyşın... Isn't You?
ABD
Plaj terliği
Yaz bekârı
Uzmanlar sıcak yaz aylarında yapılan seçimlere, özellikle yazlıkçı bölgelerde halkın plaj terlikleriyle şipirdeyerek oy kullanmaya gelmesinden rahatsız... "Oy vermek ciddi bir iştir" diyen uzmanlar "Ben bunların ağzını yüzünü *giyim" diyerek açıklamasına devam etti.. "G*tünde kumuyla gelen var.. Plajdan ıslak mayoyla kalktığı gibi gelmiş ayı... Her yer şıtır şıtır kum OLDU!"
Sakınıklıklı..
12 Eylül
Esnaf ne diyor?..
Rahmetli Konfiçyu'nun bi lafı var.. Hatta son nefesini verirken söylüyor.. Tam ölürken, son nasihatını veriyor ve hemen gömüyorlar peşinden... Daha lafını bitirmeden, kürekle toprağı atmışlar üstüne.. Ağzı falan hep toprak dolmuş... "Yeter amk, s*cem nasihatını" diye hızlı hızlı gömmüşler o*** çocuunu... Tamam mı? Odunla, taşla kafasına vurup bi kaç el de ateş etmişler el bombasıyla... Nihayetinde ölmüş.. Kapamışlar mezarı.. Mezar taşına bi serçe konmuş ve "Küçücük-küçücük" diye ötmüş... Uzun lafın kısası kazancımız çok azaldı... Küçücük...
Meral Akşener sessizliğini bozdu...
İyi parti.. Yani iyi, güzel, hoş anlamında.. Acaba "Çok İyi Parti" diye mi koysak ismini şeklinde tartışmalarımız oldu.. Hatta koyduk da.. Ama sonra bi grup "Çok çok iyi Parti" koyalım diye ısrar edince "Susun, taş atcam" diyerek tartışmaya noktayı koydum... Ha, şu da olabilirdi: "Baya iyi Parti".. Sonra yavşağın biri "Baya Baya İyi Bi Parti" olsun diyince ondan da vazgeçtim.. Çok mallar..
"Ben o emekçinin terini içerim"
Kim kazanır?
Meclis kulisleri bu soruya "Taşşaa büyük olan kazansın" şeklinde cevap verirken, meclis tuvaletlerinde ise "G*tü sağlam olan kazansın" şeklinde konuşuluyor... Meclis çay ocağında ise "Borçları var.. Borçları toplamadan meclis değişmesin" telaşı almış yürümüş durumda... Meclisin önündeki sokakta ise vatandaş bu politik gerginliğin biraz uzağında, sanki hiç bir şey olmuyormuş gibi hayatlarını yaşamaktalar... "Umrumda değil... Kim kazanırsa kazansın" diyor bazısı... Bazısı da "Umrumda değil..." Kim kaza.." derken lafını kesiyoruz "O zaten söylendi" diyoruz... "Evet" diyor "Yine ben söylemiştim.. Benimle ikinci kez konuşuyorsunuz" diyor.. Yaani, şaka gibi ya.. Yorgunluktan..
Nasıl oy vercez?
Oyumuzu, belimizi "küçük r" harfi gibi öne doğru büküp, kolumuzu "Yumuşak g" harfi gibi hafifçe öne doğru uzatıp, kıçımızla "Si Bemol" notasını mırıldanarak vermeliyiz.. Oy kullandıktan sonra "Mi Majör" ve "La Majör" kullanarak bitiş düdüğünü çalıp, sandık görevlisinin bize doğru gelmesini beklemeliyiz... Çok basit..
oy sandığı
oy
tamam
evet!
SIKI tut!.
tutuyo musun!?
tut!
sandık görevlisi
vatandaş (sivilyin)
Got (gergince) (sütlü)
Haftaya partilere genel bakış.



Korku bu mu?

Korku ve yansımaları hakkında üstad Sezai Sincapoğlu'ndan kısa ama uzun gibi bir yazı serisi...



@kaansezyum

Korku nedir?
TDK'ya bunu sorarsanız alacağınız cevap belli: isim
1. *isim* Bir tehlike veya tehlike düşüncesi karşısında duyulan kaygı, üzüntü
"Yarı çocuk kalbimde korku, kapıya yaklaştıkça büyüyor." - Y. Z. Ortaç
2. Kötülük gelme ihtimali, tehlike, muhatara
"Yollarda korku kalmadı."
3. *ruh bilimi* Gerçek veya beklenen bir tehlike ile yoğun bir acı karşısında uyanan ve coşku, beniz sararması, ağız kuruması, kalp, solunum hızlanması vb. belirtileri olan veya daha karmaşık fizyolojik değişmelerle kendini gösteren duygu

"**Kim, nelerden korkar?** Korku iyi midir? Korkunu ecele faydası var mı? Korkaklar kaçarsa onlara "korkaç" diyebilir miyiz? Korkudan yalan söylenir mi? Korku kimin işine yarar? Korkunun amacı nedir?" gibi şeyler üzerine biraz kafa yoracağız… Neden derseniz efendim, şimdi az önce kulağıma bir havadis geldi. Diyor ki bir karikatürist, çizdiği bir karikatürden dolayı hapise girmiş.
Yani karikatür sanatını da küçümsemeyeyim ama şöyle düşünün, karikatürist günün birinde arkadaşıyla hoşbeş ederken diyelim ki bir peçeteye uygunsuz bir şaka yapmış, onu da çiziktirip arkadaşına göstermiş… İşte bunun gibi bir şey. Bir karikatürle hapise girmek mümkün bizimkisi gibi ileri ülkelerde. Neden? Çünkü kurallar kanunlar var… Yalnız bizdeki kanunlar hep güçlünün, zenginin, yöneticinin, bakanın, başbakanın ya da ona da bakanın yanında… Öyle bir toplumdayız ki artık çıkıp "Ama o da bilmemkime karikatür yoluyla hakaret etmiş" diyebilir… Karikatür zaten budur. Tamam hakaret değildir ama olan bir şeyi abartarak, bire bin katarak, ya da korkusuzca aynen göstermektir. İçinde azıcık bile yergi, dalga geçme, makaraya alma, itin orasına burasına sürtme, rezil etme, komik duruma düşürme, maytap geçme, kaale almama, abartma olmayan bir şeye de zaten kolay kolay karikatür denmez.
Bu güne kadar baktığınız tüm karikatürleri bir düşünün… Hepsinde bunlardan en az bir ya da birçoğu vardır. Karikatür eleştirinin en medeni yoludur. Okuma yazması olan, çizgiden anlayan anlayabilir. Karikatür olanın ayyuka çıkmış halidir. **Karikatür gerçeğin her zaman onun en çirkin halini gösterten bir aynadır.** Karikatüre kızmak, hiddetlenmek, öfkelenmek kendinle kavga etmektir. Karikatür taraflı ya da politik bile olsa, bir noktada bir şey anlatmak istemektedir… O noktadan sonra ancak "anlattığı şeye" bakarak, "komikmiş" ya da "komik değilmiş" diyebiliriz. Bu da tamamen bize bağlı bir şeydir. Bir kare, bize başka, ona başka görenebilir…



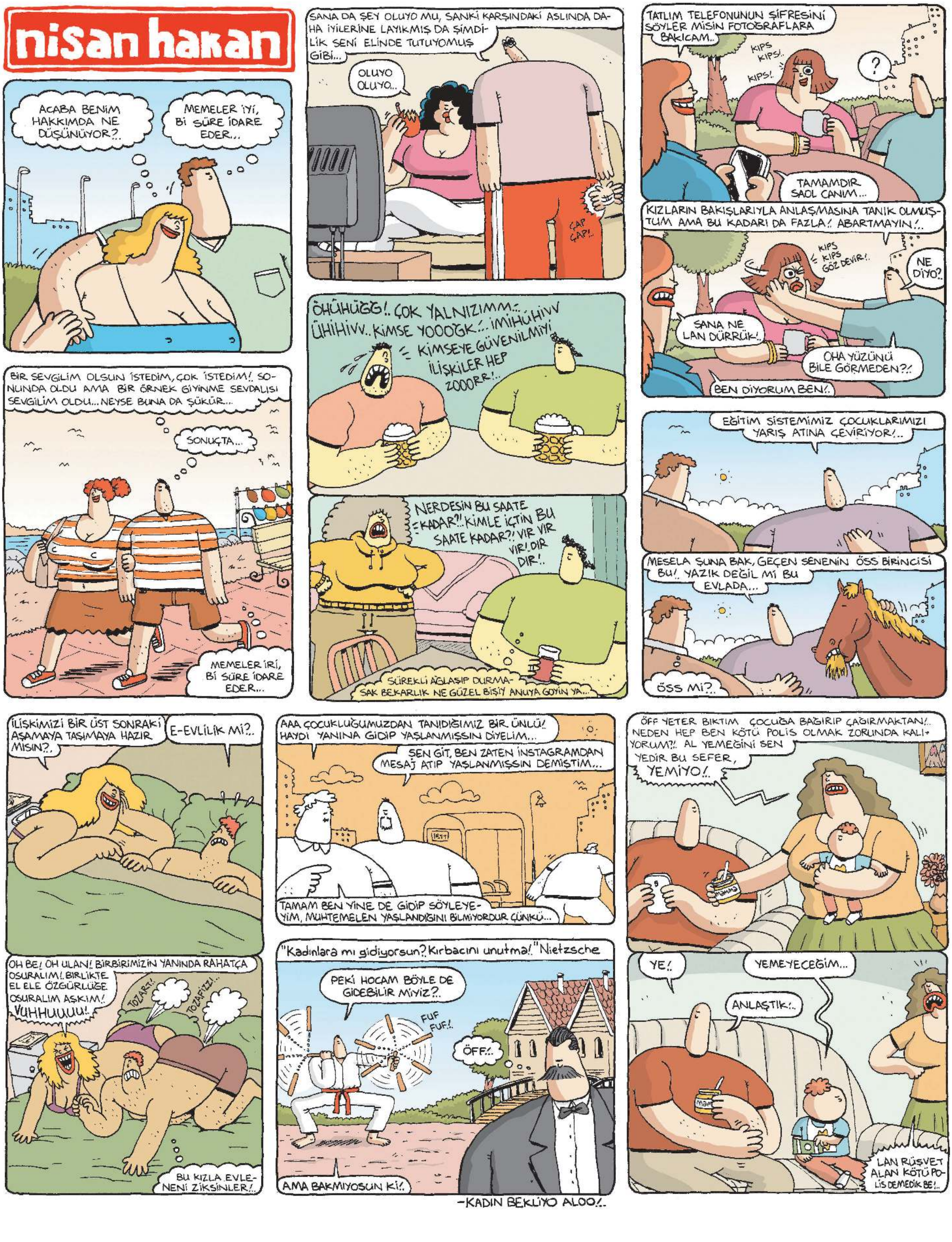
Karikatür eleştirebilmektir. **Karikatür karşındaki güçten daha güçsüz olup da yine de onunla dalganı geçebilmektir.** Karikatür garibanların akıllarındaki umuttur, karikatür kralın çıplak olup da bacaklarının çırpı gibi olmasına içten içe kıkırdamaktır. Karikatür ne diyeceğini ancak ona bir şeyler göstererek bilebilenle dalga geçebilmektir. Karikatür komik olmaya çalışır. Onu komik yapan da onu okuyan. **Beğenmiyorsan komik değildir.** Hiç insan "Bu komik değil, beni kötü göstermiş" diye karikatüre kızar mı? E, bizde kızılıyor işte.

Bir de eleştiriye, öneriye açık olmak lazım. Şimdi eleştiri de herkese göre farklı. Kimi gelir bana "Ya Kaan leş gibi davul çalıyorsun, bi yıkan kendine gel" dese, düşünürüm. Çok mu pis çalıyorum, çok mu zevksizim, bu insan bana niye böyle bir şey dedi diye… Düşündükten sonra da "Bana leş gibi davul çalıyor" demiş diye çemkirmem. Kendime güvenim varsa zaten "Leş gibi çalmıyorum ki, ne alakası var?" der geçerim… Hadi ben der geçerim de herkes de benim gibi değil.

Ama eleştiri olmadan ilerleme olmaz, hatalar düzelmez.
En kalitesiz eleştiri bile içinde azıcık bile olsa, zerre kadar bile olsa bir gerçeklik, bir doğru payı taşıyabilir. Birisi bana "Leş gibi davulcu" dedikten sonra ben de oturup kendi aklımı kullanarak bir düşünürüm eksiğimi, gediğimi. Leş gibi çalmıyor olsam bile kendimi daha iyi hale getirmek için bir adım atarım. Günde 5 dakika daha fazla zaman ayırırım daha "temiz" çalabilmek için.

Eleştirinin olmadığı bir toplum gerilemeye ya da en azından yerinde saymaya mecburdur. İşte bu yüzden ki karikatürdeki eleştiri ne kadar acımasız, kalpsiz, sert de olsa ona kızılmaz. Sadece gülmezsin, beğenmezsin olur biter.
Yoksa karikatürü sevme, karikatüristi hapise at, şarkıyı türküyü beğenme, şarkıcıyı paketle, heykeli sakıncalı bulup gözaltına al... Bu kafayla olmaz, ha olur da olana da senin düşündüğün şey denmez… Neyse haftaya artık korkuyu ve onun hayattaki yansımalarını biraz daha detaylı konuşuruz.

Not: Değerli arkadaşım Cem dinlenmiş yepyeni bir avatar çizdi bana. Çizmeden önce de "Seni çizmeğe doyamıyorum Kaancım" deyip pis pis sırıttı. Bu karikatüristler hep böyle işte.
Ne zaman ki karikatürist daha özgür olur, o zaman hepimiz daha güzel çiziliriz…


nisan hakan
ACABA BENİM HAKKIMDA NE DÜŞÜNÜYOR?.
MEMELER İYİ, Bİ SÜRE İDARE EDER...
SANA DA ŞEY OLUYO MU, SANKİ KARŞINDAKİ ASLINDA DAHA İYİLERİNE LAYIKMIŞ DA ŞİMDİLİK SENİ ELİNDE TUTUYOMUŞ GİBİ...
OLUYO OLUYO...
ÇAP ÇAP!.
TATLIM TELEFONUNUN ŞİFRESİNİ SÖYLER MİSİN FOTOĞRAFLARA BAKICAM..
KIPS KIPS!.
KIPS!.
?
TAMAMDIR SAOL CANIM...
KIZLARIN BAKIŞLARIYLA ANLAŞMASINA TANIK OLMUŞTUM AMA BU KADARI DA FAZLA!. ABARTMAYIN!..
KIPS KIPS GÖZ DEVİR!.
NE DİYO?.
SANA NE LAN DÜRRÜK!.
OHA YÜZÜNÜ BİLE GÖRMEDEN?!
BEN DİYORUM BEN!.
BİR SEVGİLİM OLSUN İSTEDİM, ÇOK İSTEDİM!. SONUNDA OLDU AMA BİR ÖRNEK GİYİNME SEVDALISI SEVGİLİM OLDU... NEYSE BUNA DA ŞÜKÜR...
SONUÇTA...
MEMELER İRİ, Bİ SÜRE İDARE EDER...
ÖHÜHÜĞĞ!. ÇOK YALNIZIMM!.. ÜHİHİVV.. KİMSE YOOOĞK!.. İMİHÜHİVV
KİMSEYE GÜVENİLMİYİ İLİŞKİLER HEP ZOOORR!.
NERDESİN BU SAATE KADAR?!. KİMLE İÇTİN BU SAATE KADAR?! VIR VIR VIR! DIR DIR!.
SÜREKLİ AĞLAŞIP DURMASAK BEKARLIK NE GÜZEL BİŞİY ANUYA GOYİN YA...
EĞİTİM SİSTEMİMİZ ÇOCUKLARIMIZI YARIŞ ATINA ÇEVİRİYOR!..
MESELA ŞUNA BAK, GEÇEN SENENİN ÖSS BİRİNCİSİ BU!. YAZIK DEĞİL Mİ BU EVLADA...
ÖSS Mİ?..
İLİŞKİMİZİ BİR ÜST SONRAKİ AŞAMAYA TAŞIMAYA HAZIR MISIN?.
E-EVLİLİK Mİ?..
OH BE! OH ULAN! BİRBİRİMİZİN YANINDA RAHATÇA OSURALIM!. BİRLİKTE EL ELE ÖZGÜRLÜĞE OSURALIM AŞKIM! VUHHUUUU!
TOZART!.
TOZAFIZZ!.
BU KIZLA EVLENENİ ZİKSİNLER!.
AAA ÇOCUKLUĞUMUZDAN TANIDIĞIMIZ BİR ÜNLÜ!. HAYDİ YANINA GİDİP YAŞLANMIŞSIN DİYELİM...
SEN GİT, BEN ZATEN İNSTAGRAMDAN MESAJ ATIP YAŞLANMIŞSIN DEMİŞTİM...
TAMAM BEN YİNE DE GİDİP SÖYLEYEYİM, MUHTEMELEN YAŞLANDIĞINI BİLMİYORDUR ÇÜNKÜ...
"Kadınlara mı gidiyorsun? Kırbacını unutma!." Nietzsche
PEKİ HOCAM BÖYLE DE GİDEBİLİR MİYİZ?..
FUF FUF!.
ÖFF!.
AMA BAKMIYOSUN Kİ!.
-KADIN BEKLİYO ALOO!..
ÖFF YETER BIKTIM ÇOCUĞA BAĞIRIP ÇAĞIRMAKTAN!.. NEDEN HEP BEN KÖTÜ POLİS OLMAK ZORUNDA KALIYORUM?!. AL YEMEĞİNİ SEN YEDİR BU SEFER,
YEMİYO!.
YE!.
YEMEYECEĞİM...
ANLAŞTIK!..
LAN RÜŞVET ALAN KÖTÜ POLİS DEMEDİK BE!..

BEN EGO — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Sezyum hoş geldin.
æ Çocukken de gerçek kuzenim, büyük kuzenim, ağabey gibi olan kuzenim, zenim, im, mim, Umut Zen'im, hey yavrum hey, hele hele hele, ne diyordum, hah, büyük kuzenim, beni maça götürmeye karar vermişti. Nereden estiyse. Galatasaray'ın maçı. Maç da maç ha. Çünkü Galatasaray'ın maçı. Kiminle oynadığını hatırlamıyorum desem derim, çünkü hatırlamıyorum zaten. Ten. En. Nen. Eenenee, menenee. Gider bu böyle. Resmen. Ne diyordum, hah, maç. Maç öncesi maça doğru giderken, ben kanalizasyon çukuruna b.ka düştüm. Çocuğum çünkü, her türlü hakkım var. Sırılsıklamım, b.k içindeyim. Kuzenim, eve dönmek zorundayız dedi. Ben ağlamaya başladım. Bu maçı çok izlemek istiyorum, nolur gidelim dedim kuzenime. Kıyamadı, maça gitmeye karar verdik. Üzerimi de bir yerde hortuma tuttuk, ama o koku baki kaldı. Stadyuma girerken etrafımda kimse yoktu. Herkes benden çok uzaktaydı. Hayatımın en rahat girişini girdim stadyuma. Tıklım tıklım tribünlerde hayatımın en rahat maç izlemesini izledim. Benim bulunduğum alanda bir tek ben varım. Kuzenim de benden uzakta. Geri döndük sonra. İstif otobüste yine tek başımayım. Dünyanın en güzel günü gibiydi. Haftalarca da çıkmadı o koku üzerimden. Personal space'ın kralını yaşadım, kralını. En iyi dönemimdi diyebilirim o dönem için. Çin. İn. Nin. Sonra o koku benden uzaklaştı ve insanlar yaklaştı. Ondan sonra bir gram personal space ara ki bulasın. Hasret kaldım o günden bu yana personal space'e, o oldu. Ah sen ne güzel bir şeymişsin personal space. Ben senin resmen kıymetini bilememişim personal space. Şimdi de bir personal space için de kimse kusura bakmasın ama atamam kendimi çukurlara. Ha bilmeden düşerim, o ayrı. İşte o zaman ben o personal space'i nasıl verimli kullanırım, sen seyret bak. Hasretim çünkü personal space'e. Net.
æ Bir keresinde de nolduydu bak. Benim dayım çok içer. Dayı çünkü yani, dayıların çoğusu çok içer. Çocuğum yine. Gece dayım geldi eve. Sarhoş. Yaz tatili hesabı köydeyiz bu arada. Köy kadar da güzel bir şey yok bir çocuk için, onu da söyleyeyim. Dayım geldi eve. Sarhoş ve b.k kokuyor. Bu hafta konular böyle. Bir hikaye diğerini hatırlatıyor çünkü. Heleler helesi. Si. İ. Mi. Dayım geldi, aynı benim gibi sırılsıklam ve b.k kokuyor. Neyse, aldık dayıyı içeriye. Yıkandı güzelce, kahvesi pişirildi, sızdı gitti sonra. Ha o kahve mutlaka içilecek. Ertesi gün öğleye doğru uyandı dayım. Ben dedi şöyle bir kapıya kadar çıkayım. Bir süre sonra geri döndü, arabayı çalmışlar dedi. Araba yok. Evin önünde araba yok. Polis çağırdık. Bayağı, tutanak tutuluyor. Derken, Necmi ağabey aradı, dayımın kanka. Yengemle konuşuyor. Dayımı sormuş. Yenge demiş, iyi mi demiş kendisi. Yengem de, iyi de niye sordun ki şimdi böyle demiş, bir şey mi oldu ki acaba dün gece demiş. Ve Necmi kanka anlatmaya başlamış. Meğersem dayım, güzeelce içiyor, atlıyor arabaya, eve gelecekken, arabayla birlikte, bizim köyde bir b.klu dere vardı, oraya uçuyor. Kendi imkanlarıyla bir şekilde çıkıyor arabadan ama araba da ciddi bir şekilde dereye gömülüyor. Necmi kanka şans eseri uzaklardan görüyor hep bu olayları. Eve kadar da dayıma, çok yaklaşmadan kendisine, eşlik ediyor öyle. Sonra da dayımı eve aldığımızı görünce gidiyor öyle. Arabayı belediye çıkardı dereden. Böyle işte. İnsan hatırlayınca da hatırlıyor bazı şeyleri, resmen o oluyor.
æ Geçen hafta da Rusya'da Moskova'daydık yine Art-İst Futbol Takımı olarak. Art-Football turnuva festival hesabı. Ben üç gün geç katıldım ekibe. İlk iki maç skor olarak "7-1" yenilmiş bizim takım. Ben üçüncü maça yetişebildim. "2-1" yenildik. Hemen fark etti yani varlığım. Ben olmasam var ya, yine "7-1" yenilirdik bence. Daha sonra İtalya'yla oynadık, "8-4" yendik. Daha sonra ben İstanbul'a döndüm ve son maçı da "2-1" yenilmişiz yine. Velhasılıkelam, 16 takımlı turnuvada 14'üncü olduk, o oldu, iyi mi. Gerçi geçen sene 15'inci bitirmiştik turnuvayı. İyi yine, bir gelişme var. Biraz da Moskova'dan bahsedeyim o zaman. Kaldığımız otel 28 katlı ve biz takım olarak 27'inci kattaydık hep. Bir gün maça giderken asansörler bozuldu ve 27 katı inmek zorunda kaldık. Bir yerden sonra gerçekten çok sinir bozucuydu. Bitiyor zannediyorsun fakat bitmiyor. Bir şekilde bitti ve bize gerçekten çok sağlam bir antrenman oldu maç öncesi o merdivenler. Güzel ısındık yani. Biraz da sahada açma germe, İtalya'yı öyle yendik işte "8-4". Bir yetmiş dakika daha olsa, yine oynardım yemin ediyorum. Bizde maçlar yetmiş dakika. Maç sonrası röportajı İngilizce verdim. İngilizce gelişti sanki bayağı bende. Sonra o akşam Moskova'da bir komedi kulüp'te sahneye çıktım. İngilizce anlattım. Fena da değildim. Sonra bara gittik takımcanak. İnanılmaz kalabalıktı içerisi. Tuvalet sırası akıl dışıydı. Bir ara, bu insanlık onuruna ters sırada duracağıma, salarım altıma daha iyi diye düşündüm, fakat daha sonra insanların ikişer ikişer tuvalete girdiklerini görünce, dedim bekleyeyim o zaman biraz daha madem. Geldi sonra sıra bana. Ben tek başıma girdim. Şahaneydi Moskova. Bir de Gorki Park'ta kaykayımla da gezdim, daha ne olsun.
æ Hoşça kal.



-DEVAMI HAFTAYA-



akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Şu yaşıma geldim hâlâ otelde çılgın gibi davranmayı başaramadım. Neticede zengin insanlar değiliz, ilk kez otele gittiğimde kapının koluna asılı, üzerinde "Lütfen odayı temizleyiniz," yazan bir kart görmüştüm de üç günlük tatilim odayı temizlemekle geçmişti. Resmen zehir olmuştu tatil arkadaş, her sabah kalkıyorum yerleri falan süpürüyorum, yatağı topluyorum, anca öğleden sonra odadan çıkabiliyorum. Tam tatilin bittiği gün yan odada kalan çiftin o kartı alıp kapının dış koluna astığını görünce anlamıştım kartın fonksiyonunu. Kartın öbür yüzünde de "Lütfen rahatsız etmeyiniz," yazıyormuş. Keşke o tarafını görseydim de sessiz sakin otursaydım ki zaten sessiz sakin bir insanım. Ha ondan sonra da yine kaldığım otel odasını bulduğum gibi bırakmaya, rak starları gibi otel odası çılgınlığı yapmamaya özen gösterdim. Ha kaldığım odaları temizlemedim en azından, o da bir ilerlemedir.

Bir insanı mutsuz etmek istiyorsanız ona mutlu olması gerektiğini, nasıl mutlu olacağını, mutluluğun nasıl elde edilip nasıl korunacağını anlatın yeter. Eğer az çok ikna edebilirseniz normal bir insanı durup dururken mutsuz etmiş olacaksınız. Hani insanın kaybettiği eşeği bulması var ya, onun gibi ama tam tersi işte. Eşeği olmayan bir insana, mutlu olması için eşeği olması gerektiğini söyleyip adamcağızı durduk yere mutsuz olması gerektiğine ikna ediyorsunuz yani. Tabii "Bana ne lan eşekten, eşek benim hayatıma ne katacak?" diyebilen bir kimse için sorun yok. Ama "Demek ki bir eşeğim olsa ne de mutlu olacağım," diyen adam işte o mutsuzluk girdabına düşmüş demektir. Derinlemesine düşünecek olursanız eşek için değişen hiçbir şey yok. Mutluluk konusunda eşek gibi olmak, öyle her söylenene kanmamak gerek.

Heavy Metal ve arabesk dışında her tür müziği dinleyen insanlar onlayn mı? Hayır düşündükçe aklım almıyor, 1980'li yıllarda özellikle televizyondaki yarışma programlarına katılan vatandaşlarımızın dilinden düşmeyen bir cümleydi bu. Sanırsın ki stüdyoya girmeden önce makyaj yapılırken prodüktör her birini ***"Bakın ne tür müzik dinlediğiniz sorulursa Heavy Metal ve arabesk dışında her tür müziği dinlerim, diyeceksiniz,"*** diye tembihlemiş. Yani tamam, heavy metal derken diyelim ki bu abiler ve ablalar death metal'di, thrash metal'di hepsini ayrı ayrı düşünerek söylüyorlardı ama geriye yine binlerce müzik türü kalıyor, onu ne yapacağız? Yani ne bileyim ben ekranda kasıla kasıla ***"Heavy Metal ve arabesk dışında her tür müziği dinlerim,"*** diyen adamların (Bir de bunun ***"Ben Heavy metalin sadece zeki çevik ve slow olanını severim,"*** versiyonu var ayrı bir araştırma konusu) hiç de öyle Grind-Core, Punk, Noise Jazz dinlediklerini, ola ki bulundukları ortamda ciyu ciyu diye deneysel elektronik müzik çalsa memnuniyetle oturmaya devam edeceklerini hiç zannetmiyorum. Yani düşünecek olursanız böyle bir soruyu dinlediğin değil de dinlemediğin müzik türleri açısından cevaplamak çok acayip. "Lars von Trier ve Yücel Çakmaklı dışında bütün yönetmenlerin filmlerini severim," ya da "Fenerbahçe ve Eskişehirspor dışında bütün takımları tutarım," demek gibi bir şey. Ama yine de kuaförleriyle, katıldıkları yarışmanın sonunda kazanacakları bir torba patatesle güzel insanlardı onlar. Zaten böyle bir cümle kurabilen insanın güzel insan olmaktan başka çıkar yolu yoktur.

Bazı ülkeler sırf hayatı zorlaştırmak için ellerinden geleni yapıyor. Al İngilizler mesela. Ya abicim, anladım, ben de sana katılıyorum, trafiğin sizin oradaki gibi akması sanki daha güzel ama olan olmuş bir defa bak hepimiz direksiyonu sola almışız, yolun da sağından gidiyoruz. Hayır böyle yapmakla eline ne geçiyor? Al Amerikalı. İngiliz bile inceden metrik sisteme geçti, kilo kullanıyor, metre kullanıyor sen hâlâ keriz gibi inç'ti, feet'ti insanın kafasını karıştırıyorsun. Derdin ne anlamadım ki? Hadi hepsini geçtim, elektrikli cihazlar da voltaj niye farklı arkadaş? Prizler meselesine hiç girmiyorum zaten, resmen hırdavatçı tuzağı. Hayır, bir insan evladı da farklı ülkelerdeki prizlerin neden birbirinden bu kadar farklı olduğunu açıklayamaz. Kültürler farklı anlıyorum da, prizler niye farklı lan eşek sıpaları. Zaten hepi topu yüz yüz elli yıldır elektrik kullanıyoruz, ne ara bunun egosunu yapıp kendi kendinize farklı prizler uydurdunuz?



* Bakınız: Önceki kavgalar.

* Bakınız: Mavi balina macerası.

Bebek Kafası

Vedat Özdemiroğlu

"Yokluk, yoktur."
Hatice Kübra Erişir

"Yarattığın Boşlukta UFO Tespit Edildi Usta!"

1988: Galip Tekin'le ilk tanıştığım yıl. Efsanevi Gırgır'ın girişten sonraki sol masada oturup çalışırdı Galip Abi. Benim götürdüğüm yazılara bakıp değerlendiren Atilla Atalay sağda sondaki odada olduğu için sadece giriş ve çıkışlarda bakıp selamlaşırdık Galip Abi'yle. Hep mesai halindeydi. Çizgi romanlarının ilk karelerindeki gibi, çay ve sigarası eksik değildi masada. Gırgır'da imzalı yazılarım çıkınca aklım hafif oynadı, cumayı bekleyemez oldum, perşembeden dergiye gidip prova baskısını almağa başladım. Dergiyi bir gün önceden okuyabilmek, ne demekti, yüzbinlerce insandan önce Gırgır'ı okumak olimpik başarıyla aynıydı! Usta tekniker Halil Küçük, her seferinde "Piyasaya yarın çıkacak, fazla sağa sola gösterme, tamam mı abisinin?" tembihiyle, prova Gırgır'lardan bana iki tane verir, ben eve gidince dergilerden birini aile halkımın masasına atar, diğerini dergili, gazeteli, posterli, kitaplı, defterli odama sığınıp dakika dakika saadet yaşayarak, dergide çıkan yazılarıma bakardım. Bu perşembelerden birinde, Gırgır'ın İçişleri Bakanı Mevhibe Turay, beni Galip Tekin ve Özden Öğrük ile tanıştırdı. Akşam ezanı vaktiydi, çok heyecanla el sıkıştım ustalarla. Çılgın Bediş'in efsane çizeri Özden Öğrük adımı duyunca "A, o sen misin, çok beğeniyorum yazılarını" dedi. Çok mutlu oldum. Galip Abi de "Buraya çok insan çizer olmaya gelir, yazar adayının şansı daha fazla" dedi. En sevdiği yazarları sordum, "Rahmetli İsmet Çelik, rahmetli Suavi Sualp, Ferhan Şensoy, Atilla Atalay ve 'Zalak Mahmut' ile 'Muhlis Bey' yazılarıyla Behiç Pek" cevabını verdi. "Peki çizerler?" dedim. "Oğuz Aral, Ergün Gündüz, Hasan Kaçan, Kemal Aratan, Engin Ergönültaş" dedi. Aynı konuşmada Özden Öğrük, Galip Tekin'le kısa süreli bir evlilik yaptığından bahsetti. Şaşırdım çünkü, Gırgır çalışanları, o zamanlar çok ünlüydü ve yazıp çizdikleriyle hayatlarından bahsediyorlardı. Hatta kapalı devre çektikleri bir kaseti de izlemiştim, tüm Gırgır emekçileri benim kahramanlarımdı. Ama bu evliliği ilk kez duymuştum. Demek ki mesai sürecini okurdan esirgemeyen samimi ruh, mahrem hayatını titizlikle korumayı da beceriyordu. Sevgili Özden Öğrük konuşurken Galip Abi susarak ve gülerek dinliyordu fakat son sözü de o söyledi:
"Çılgın'ın çizeriyle, yaratıkların çizerinin evliliği nasıl kısa sürmesin ki?"

1990: Galip Abi'yle aynı dergilerdeyiz. Galip Tekin hem Avni'de "Galiplikler" isimli bir köşe çiziyor, hem de Dıgıl'ın yayın yönetmeni. Haftalık Dıgıl'ın ya kapağını çiziyor ya da derginin içine çizgi roman. Sabaha karşı üstüne montunu alıp, gözlüğü azıcık uzağa koyup halının üstünde bir iki saat kestiriyor, sonra kalkıp yine çizgi. Mecidiyeköy'deki ofisten günlerce çıkmaz, çizmek dışında, gelen hikayelere bakar, çizgileri değerlendirirdi. Çizgiye olduğu kadar romana, hikayeye de düşkündü. Kendi dahil, güzel hikaye anlatıldığı zaman heyecanlanışına tanık oldum. Gülünce gülleşen gamzesi, Galip Abi'nin alametifarikasıydı. Çay eşliğinde bir yandan çalışan, bir yandan da geyik muhabbetinde şahlandıkça şahikalara çıkan bir ekip vardı: Süleyman Yıldız, Birol Bayram, Soner Günday, Yavuz Taran, Serhat Gürpınar, Kayhan Erkan, Zafer Temoçin, ben, Doğan Güneş. Hele hele Doğan Güneş! Sabahları işini bitirmiş olarak gelir, uyumamanın da verdiği şuursuz mesutlukla elindeki çatapatları ardarda patlatır, keyifle de eğlenirdi. Geceleri köfte ya da dürüm yemeye güruh halinde gidilirdi. Nur içinde yatsın, Galip Tekin, çizgi romancı Levend Çanga ile birlikte Soner Günday ve beni, çok koruyup kolladı maddi olarak. Pizzalarımızı ve lahmacunlarımız ısmarlardı, hafif homurdansa da aldığı karton sigarayı açıp bir paketi bizim masaya doğru şandellerdi, sinemada tiyatroda para ödetmezdi. Muhabbeti kesemediğimiz için bazı geceler Levend ve Soner ile, Galip Abi'nin Arnavutköy'deki evinde kalırdık. Ertesi sabahlar sahilde muhteşem sahanda yumurtalar yer, kahveden sonra dergiye, çalışmaya giderdik. Avni, Fırfır ve Dıgıl, aynı yerde çıkardı, bize her gün çalışacak bir dergi vardı yani! Galip Abi'nin o yıl bir sevgilisi vardı, kız Kadıköy'de yaşıyordu ve hep Galip Abi'yi ziyarete geliyordu. Çünkü Galip Tekin hep dergide, mesaideydi. Kız "Bir kere de sen Kadıköy'e gelsen" deyince, Galip Abi "Gelemem, Kadıköy'le kavgalıyım ben" demiş, kızın ciddiye alması üzerine de "Fazla konuşamam bu konuda" deyip gizem yaratmıştı. Aynı kız, "Bir kez olsun güzel bir şey söyle bana" deyince, Galip Abi ona "İkrarın boynuna kement olsun!" demiş, "Sen ne tuhaf bir adamsın" cevabını almıştı. Sonra o 'kız,' çok ünlü bir tv sunucusu oldu, şöyle ki, "A'dan Z'ye" tüm ülke onu tanımıştır...

1998: Oğlum Can Ilgaz doğdu. Ordan oraya sekerek, kutlamalar kapsamında bir hafta dolaştım. Hemen her gecem Kemancı'da, Galip Abi'nin yanında sonlanıyordu. Onun Kemancı'daki odasını elbette bilen bilir velakin bilmeyene de tarif etmek gerekir:
Kafkaesk bir oda. Kemancı'nın giriş koridorunda, solda. Akrobat tabir edilen masa lambasının aydınlattığı kartonda kareleri aşan bir çığlık, bir dehşet nidası, bir genç kızın pırıltılı gözleri...
Galip Tekin; markasıyla anılan, şöhler denilen o karton ve kara delik gibi siyah çini mürekkebi vasıtasıyla o küçük odaya uzayı sığdırmıştır...
O odanın atmosferinden nice sinemacı, oyuncu, komedyen, müzisyen, çizgi romancı geçmiştir. En çok da mizahçı. Teksas'ta, Avukat Conoly'nin kılavuzluğunda, metruk kulübelerde buluşan Çelik Blek ve dostları gibi, biz mizahçıların da gecenin nihayetinde buluşma noktası Kemancı'ydı, Galip Abi'nin yanıydı, onun o küçük ve fantastik odasıydı.
Bağımsız sinemadan bir kare gibiydi oda: Bir yandan ortağı olduğu mekanın problemiyle uğraşan, bir yandan konuk ağırlayan, öte yandan da çizgi romanını gerekli taramalarla bitirmeğe çalışan bir usta emekçi. Bir kozmik çilekeş. Zararı kendine bir güzel ağabey...
Benim otuz yıllık Galip Abim...
Kendi sergi açılışından kaçan adam...
Hikayelerine çok özendin, çizgilerinle boşlukta destanlar ürettin, öykülerini derinleştirdin.
Profesyonel, Tiko, Alavarza ve nice yapıtını, çizgi kültürümüze kazandırdın.
Mesai hayatınla, hikaye sevgin ve çizmeye meftunluğunla, sabırlı hocalığınla örnek olacaksın yeni neslin hızlı zekalı gençlerine...
Mizahçı tayfası olarak, gene en son senin yanına geleceğiz Galip Tekin, küçük odanda hayal gücü yüksek öykülerinle beraber Adana'dan da bahsederdin ya hani, bu kez de kıdemlisi olduğun Uzay'dan bahsedeceksin bizlere, kainatta çok sayıda odalar var!
Kainat demişken; Galip Abi, Beşiktaş'lıydı. Gönlü de çizgileri gibi siyah beyazdı. İnönü'ye gelmezdi, ayrı...

2008: Tek kişilik gösterimle sahne alıyorum bir yıldan beri. Beyoğlu'nda "Old City" adlı mekana beni izlemeye çok üstadım geldi ama Galip Abi henüz gelmedi. Ben de onun semtine gittim, Arnavutköy'deki Kuzgun'da sahne almaya başladım. Dostlarla birlikte geldi Galip Abi. Gösteriye, bir başka çizerin çizdiği uzaylı üzerine Galip Tekin'in yaptığı yorumla başladım:
- Ulan öyle uzaylı mı olur be!?
Uzaylı nasıl olur, o senin işindi Galip Abi. Sen hikayeler yazdın ve çizdin, çok okunan hikayelerin efsaneleşti, o efsaneleşen hikayelerin de seni efsaneleştirdi.
Sayısız çizgi romanların çizeri olan sen, aynı zamanda çok başka bir çizgi romanın kahramanıydın adeta.
Bir hikayende geçen "Herkes, kendi hayatının başrolündedir" lafı kim bilir, belki de çocukluğunda sinema makinistliğini çıraklıktan başlayarak yaptığın zamanlarda yerleşmişti zihnine, hikayelere o zaman meftun olmuştun, filmlere baka baka...
Dünyaya geldi, pırıl pırıl yıldız oldun ve kayıp başka aleme göçtün...
Kainata yayıldın...
Kozmik köyüne geri döndün...
Hepimize seyrettirdiğin siyah-beyaz, orjinal ve organik sinemalar için, büyüttüğün kuşaklar adına sonsuz şükranlar Galip Tekin, mekanın cennet ve toprağın bol olsun. Allah'ın rahmeti, nuru üzerine olsun.
Senden sonra artık tek başına 'Yeşil' yok, senden sonra Galip Tekin, "Yaratık Yeşili" var!

Rakamsız Zaman: O, hikayelerine tek tek emek harcadı. Adeta çiçek yetiştirdi. Hikayeler de elele verdiler ve geniş zamana yayılan, koskocaman bir ismi, Galip Tekin'i meydana getirdiler...
Galip Tekin, bir zamanlar ben Oğuz Aral Gırgır'ının yüzbinlerce okurundan biriydim sadece, sen yine Galip Tekin'din. Efsaneydin. Ve yine efsanesin.
Mesai hayatın 'yeni bir hikaye' düşünmekle geçti.
Hikayeni detaylarıyla sağlamlaştırdıktan ve senin için en önemli unsur olan finali bulduktan sonra çöktün masana ve geldi tarama ucu, geldi çini mürekkebi, geldi sabahlara kadar çizimler.
Genellikle sabah, bitti çizim.
Ama işin bitmedi.
Çünkü çizimler biter, hikayeler bitmez...
Artık sabaha karşı, "üstüyle başıyla" omurgayı dinlendirmek için uzandığında mı, iki saatlık uykudan sonra gene çalışmak için kahve koyarken mi, tam ne zaman kim bilir, kırk yıl boyunca 'bir sonraki hikayeyi' düşünen bir zihin...
Bu, Galip Tekin'in kısa hayatıdır...

vedatozdemiro@gmail.com







“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı



İHTİSAS YAPAN TORUNLAR NORMAL TORUNLAR VE BAZI SAYILAR

Normalde yanağı yanak öper. Eğer yanağı öpen dudaksa, o ya sevgilidir ya da yaşlı. O güne kadar yaşlılarla öpüşmelerim, dudaklarımı kullanmadan çene ve alnımla ellerine dokunmaktan ibaret olduğundan biraz şaşırmıştım. İlk defa elini öptüğüm bir yaşlı (60 civarı), tam yanaklarımızı birbirine değdirecekken aniden başını çevirip öpücüğü konduruvermişti. Nemlenen yanağımı kolumla silmenin ayıp olduğunu bilecek yaştaydım (9). 60 Yaş'la öpüştükten sonra camın önünde oturan daha da yaşlının (tam 99) önüne geldim. 99, 60'ın annesiydi. 9 yıllık ömrümde hiç bu kadar yaşlısını öpmemiştim. Saygıyla eğilip çenemi eline değdirdim. Aynı noktaya alnımı değdirdiğim an, elim onun eliyle birlikte alnımdan ayrıldı. Beni kendine doğru çekiyordu. Hızlı ve güçlüydü. Yanaklarımı 60'ın neredeyse 2 katı ıslatarak öptü. Ayıbı falan boş vererek kolumu yanağıma götürdüğüm an, annemin “yapma yapma” anlamında kalkıp inen kaşlarını gördüm. Omuzlarımı “bana ne ya” anlamında kaldırıp indirdim. Annemin kaşları bu sefer saçıyla birleşecek kadar (dayak seviyesi) yukarı kalktı, inişi de “görürsün sen” anlamında epey geç oldu. 35 (annem), 99'un yanağımda bıraktığı ıslaklığın kendi kendine kurumasını istiyordu. Kuruyacak gibi değildi. Tuvalete gidip yüzümü yıkadım. Canım çok sıkılıyordu. Bu evde tam 5 gün kalacaktık.

Normal ailelerin genelde büyükşehirde yaşayan çağdaş akrabaları olur. Sık ziyaret edilmeyen, ama ziyaret edildiğinde özellikle çocuklarda unutulmaz izler bırakan akrabalardır bunlar. 99 ve 60, adlarını çok duyduğum, ama cismen ilk defa gördüğüm çağdaş akrabalarımızın en büyükleriydi. İzmir'de yaşıyorlardı. Ramazan bayramının nane likörü seviyesinde yaşandığı bu yaşlı ev, cumhuriyetimizin sağlam temellerinden birini oluşturuyordu. Duvardaki saat çok ses çıkarmasına rağmen evin içinde zaman durmuş gibiydi. Zamanımın büyük bir bölümünü halıya dalgın dalgın bakan 99'u seyrederek geçirdiğimden 9 yaş itibariyle halıya dalmasını öğrenmiştim. Yemekler tatsız tuzsuzdu (duru suda serbest yüzen taze fasulyeler düşünün). Ayıp olmasın diye (toplamda 158 yıla saygı) bitirilmesi gereken yemeklerdi. Pasta yerine bisküvinin verildiği bu evde, 99 ve 60, ülkedeki gelişmelerden bağımsız birer demirbaş gibi varlıklarını sürdürüyorlardı. Yaşımın gerektirdiği hiçbir arsızlığı yapamadan yaşlı derilere baka baka pötibör yiyor, uzun uzun halılara dalıyor ve için için kendi anneannemi özlüyordum.



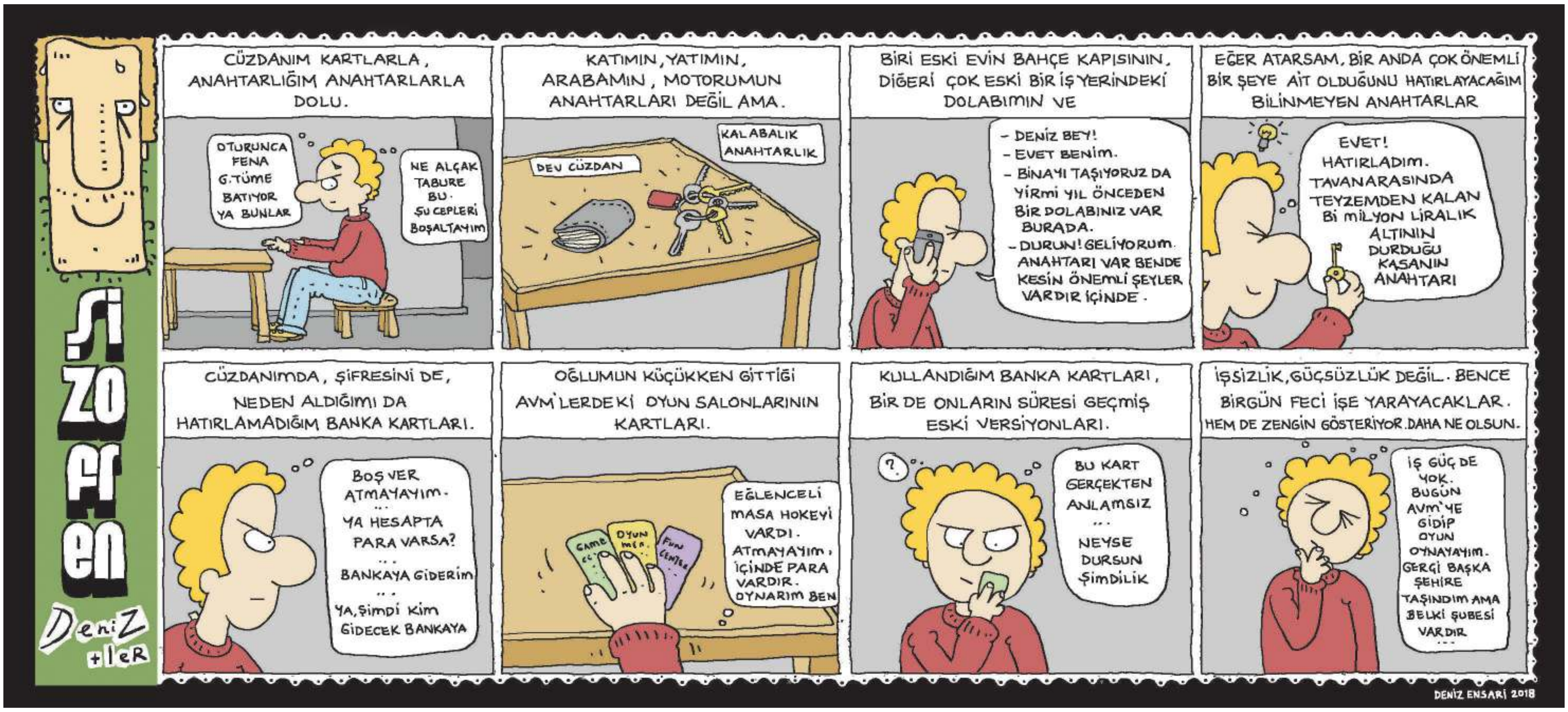
İşte bu durgun hikâyeye birazdan hareket getirecek olan Emre'nin adını ilk defa bu evde duydum. Emre (10), 60'ın torunu, 99'un torununun oğlu sıfatına sahipti. Ayrıca, 99 kendisinden “Atatürk gibi çocuk” diye bahsediyordu. Bu unvanların dışında, bir basket sihirbazı, piyano virtüözü ve sınıf birincisiydi. O evde kaldığım günler boyunca Emre'nin öyle çok adı geçti ki, zamanla onu yaşıtım değil, mucizevî bir varlık olarak algılamaya başladım. Anlatılanlara bakılırsa ülkedeki “en iyi torun” Emre'ydi. Torunların birer gurur kaynağı olmaktan başka bir işe yaramadıkları ülkemizde, onun gibi 10 Emre daha olsa sırtımız yere gelmezdi. Emre bitmiyordu. Hiçbir zaman da bitmeyecekti. Emre'nin hızla yayılan kutlu haberleriyle geçecekti yıllar: “Emre ve Fen Lisesi” (vallahi bravo!), “Emre ve Boğaziçi” (Ege üçüncüsü), “Emre ve Amerika” (profesör buna illa kal, diyormuş), “Emre ve İhtisas” (anne ben dönmem artık, diyormuş) başlıkları altında defalarca duyacaktım ismini. Özellikle “ihtisas” kelimesi, anlamının dışına taşarak yaşlıları hayata bağlayan bir tür duaya dönüşecekti. (İhtisas: 80'li yıllarda, normal torunların pek başaramadığı, ama adı sürekli anılan torunların gerçekleştirdiği bir eylemdi. İhtisas potansiyeli olan torun, günün birinde salona girip (muhtemel uzun boyuyla) el öpmesiyle meşhurdu. O, ortama girdiğinde gözler kamaşır, vücutlar gerilir, ağızdaki protezler takırdar ve ortamdaki diğer torunlar ölürdü. Sülale içinde “su gibi İngilizce” bilmeleriyle de normal torunlardan ayırt edilirdi.)



Emre sonunda geldi. Gerçekten de seyredilmek için yaratılmış bir çocuktu. Büyüklerinin gururunu her hareketiyle şişiren bu çocuğu ağzım açık seyrediyordum. Onu bir çocuk gibi değil, büyükler gurur duysun diye dizayn edilmiş bir varlık olarak algılıyordum. Bir çocuk olduğunu unuttuğum için oyun oynama ihtimalimizi aklıma bile getirmiyordum. Büyüklere yüksek dozda gurur aşıladıktan sonra, bana dönüp “Gelsene içerde oynayalım,” dediğinde, kendine görev verilme ihtimalini hiç düşünmediği için afallayan şaşkın bir nefer gibi dimdik ayağa kalktım. Atatürk'le karşılaşması, bütün hayatının yegâne anısı haline gelen bir çavuş gibiydim: *“Onu görünce hazrola vurdum topuğu. “Nasılsın çocuk?” dedi. “Sağlığınıza duacıyız paşam!” dememle, hoop bayılmışım.”* Emre'nin peşinden büyülenmiş gibi giderken birazdan ne tür bir oyun oynayacağımızı (Gözler yumukken İngilizce 10'a kadar sayılan çağdaş bir saklambaç? / Özür dileyerek saldırılan uygar bir savaşçılık? / Sonsuza kadar berabere kalınan demokratik bir güreş?) tahmin bile edemiyordum. Koridorda aniden loş odalardan birine daldı. Peşinden girip ışığı açtım. “Kapat!” dedi. Kapattım. Demek loş ışıkta oynayacaktık. Çekmeceyi açıp sonradan 99'un rahmetli eşi Ethem Bey'e ait olduğunu öğreneceğim köstekli bir saat çıkardı. Kapağını açıp, “Şimdi sen bir robotsun, ben de seni elimdeki kumandayla yöneten bir beyinim,” dedi. Kapının arkasındaki gırgırın sapını söküp üzerime zimmetledi. Çabuk alıştım silahıma. Gelen emirler doğrultusunda gırgırın sapıyla koltuklara saldırarak minder dövdüm. Minderlerden bizim evdeki saldırılarımda görmediğim yoğunlukta toz çıkıyordu. Koltuk benden en az 30 yaş büyüktü. Gırgır sapı bile benden büyüktü. Zaten bu evde neye saldırsam benden büyüktü. Saygısızlığı göze alarak saldırmaya devam ettim.

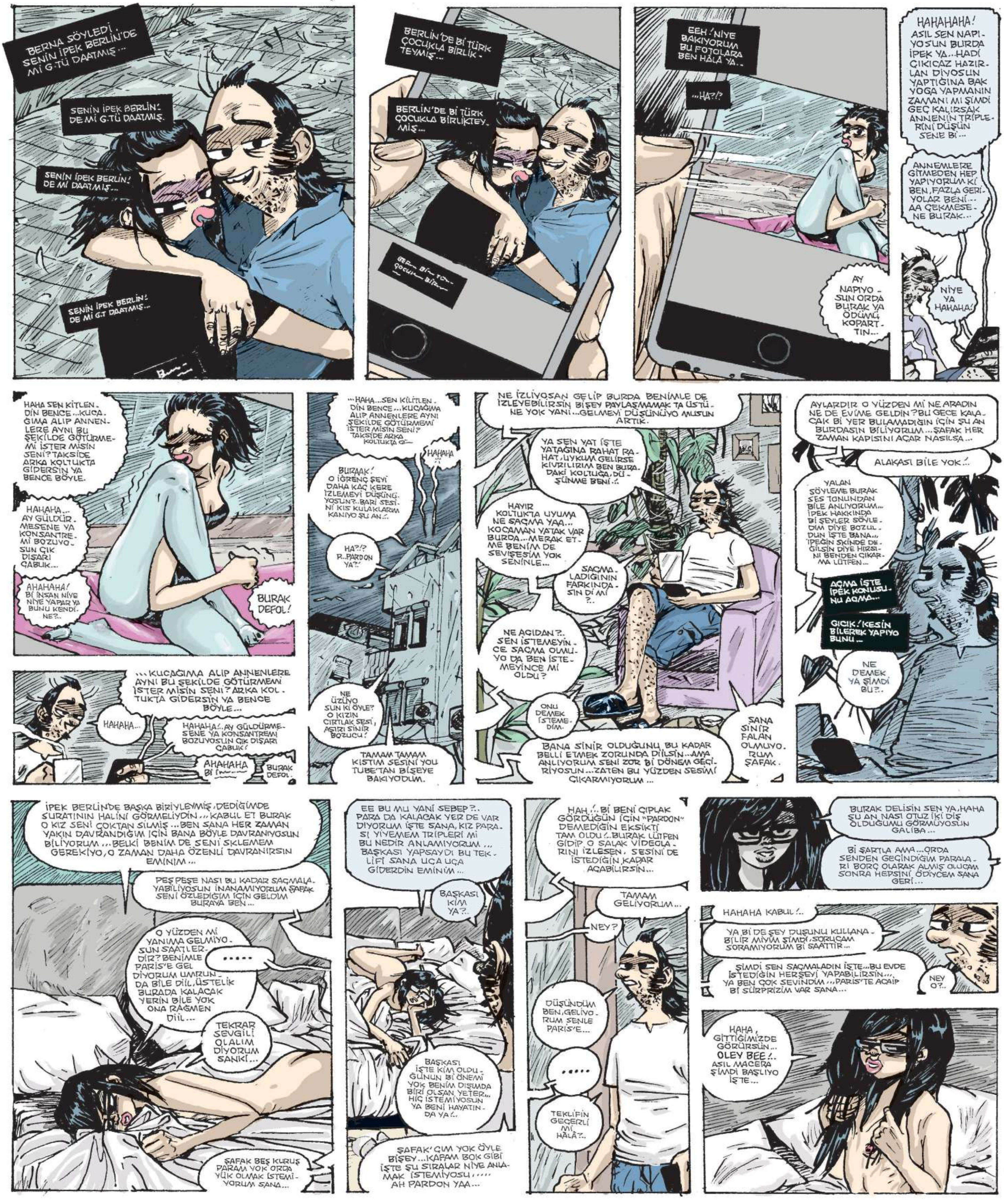
“Daha hızlı!” diyordu Emre. Hızımın şiddetini ayarlamak için olacak, elindeki köstekli saati zincirinden tutarak çevirmeye başladı. Sonra bu çevirmeyi nedense bir silah olarak algılayıp emrindeki robota (bana) doğru yaklaşmaya başladı. Efendimin bu ani saldırısı karşısında elimdeki gırgır sapını yatay olarak tutup savunmaya geçtim. Efendim, saati çevirerek yaklaşmaya devam edince elimizdeki silahlar nostaljik bir patlama sesiyle buluştu. Çağdaş yaşlı evi, ani çocuk hareketlerini kaldıramamış ve eşyalarından birini kırarak tepki vermişti. Büyük patlamanın ardından zincirinden kopup halıya düşen saate baktım. Kapağı kırılmıştı. Sorun kadimdi, ama yine de belki bu sorunu içerdekilere duyurmadan halledebilirdik. Sonuçta tek şahidimiz duvardaki Ethem Bey'di. Fakat ne yazık ki “Ananeeee!” diye bağıran Emre ikinci patlamayı yaşattı.

99, 60 ve 35 (toplamda 193 yıl) kapıda belirerek sırasıyla bana, elimdeki gırgır sapına, yerdeki kırık saate baktılar. Sonrasında, görüntüye göre kafalarında şekillenen olaylar zincirinin faili olarak gittikçe artan bir şiddette bana odaklanmaya başladılar. İlk sözü yaşına istinaden 99 aldı: “Vay başıma gelen!” Bu durum, iyice yavaşlayan hayatında son 30 yılın en büyük vukuatı olmalıydı. 60, yere eğilip saati eline aldı, gözlerinde öfkeden çok yitip giden bir şeylerin hüznü vardı. Ben sanırım bir saati değil, direkt Cumhuriyet'i kırmıştım. Bu dramayı algılayacak yaşta olmadığımdan duygularını daha net ifade eden (tokat, çimdik vb.) anneme baktım. İyice gerilmiş yüzünde kaşları sonsuz bir dayak isteğinin sinyallerini veriyordu. “Ben yapmadım!” diyerek Emre'ye baktım. Emre'nin yüzünde 193 yılı arkasına almanın ferahlığı vardı, “Yalancı sen yaptın,” dedi. Bu haksızlık karşısında bugünkü aklım olsa, elimdeki gırgır sapıyla duvardaki Ethem Bey'i rehin alırdım, ama o günün şartlarında gırgırın sapıyla mindere vurup “Ben yapmadım, o yaptı!” diye bağırmayı tercih ettim. Bu yaşlı evi döverek hareketsizliğe alışmış eşyaları fazla zorluyordum. 99, “Çok arsız bu çocuk!” dedi. (Hadi ama 99! Daha 9 yaşındayım, yaşadığın yılların birler basamağındaki sayıyım.) 60, “Aaa çok ayıp!” diye ilave etti. Annem üzerime yürüyüp koluma bir çimdik attı. (Çimdik: Annenin, kol etinden bir parça kopararak “artık fazla olan” evladını dengelemesi.) Kaşları, attığı çimdiği yetersiz bularak saça yakın konumlarını korumaya devam etti. Kaşlar tokat istiyordu, galiba 99 da “hakkı kötektir” nostaljisiyle bu tokadı destekliyordu. Genç ve gergin bir deri sesinin bu yaşlı evin tüm odalarında yankılanmasını istiyorlardı. Baskıya dayanamayarak ittim. Annemi ittim. Nane likörleri, ihtisaslar, bisküviler, duvardaki Ethem Bey ve daldığımız halılarla birlikte tüm ev temelinden sarsıldı. Annemin eli, kaşlarının seviyesine kalkarak tokada hazırlandı. Daha inmeden lafı araya soktum: “Eve gidelim!”



Çarpışma İpek & burak

Yazan çizen OKY





ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

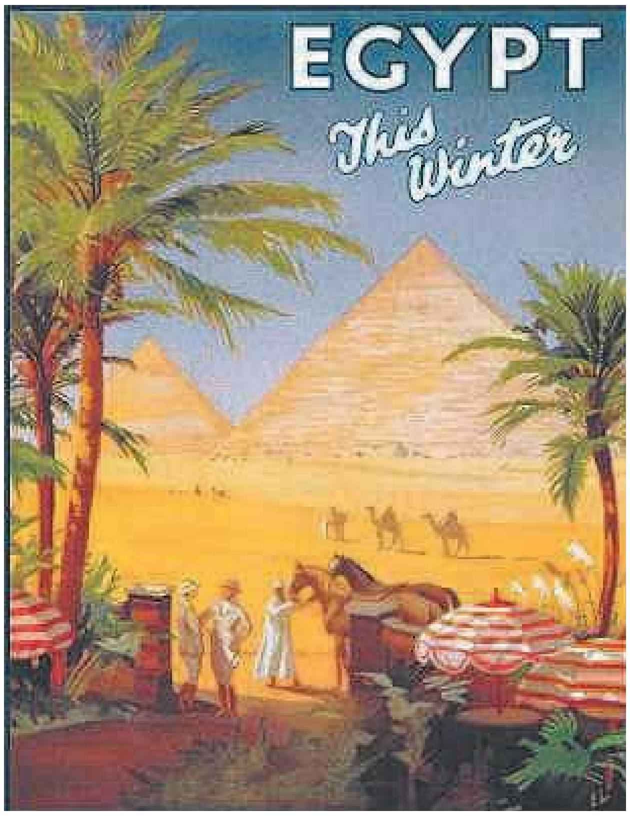
"… ve herkes aşıktır/ ve çiçekler kendi kendilerini toplar"

E.E. Cummings(1894/1962)

"Ballanan böğürtlenler", "zilzurna bahçeler*" ("Hele bir başlasın ılık yaz yağmurları*" *diye girişini yaptığı;"hele bir, hele bir"diye diye sürüp giden* şiirinde*, Bedri Rahmi* söz *ediyordu onlardan*–çok yakın zaman önce *bir kısmını naklettiğim şiirinde, yine burada–)*
Onlar oldu; olması gerekenler. Hepsi tamam; "ballı böğürtlenler", "dallarda sallanan iri kalçalı şeftaliler"(şiirin devamında var o da) falanlar filanlar. Yaz geldi. Ilık yağmurlar; onlar da yağdı geçti.(Antalya) Eksiği yok.*(itmam eylenmiş olmak)* Yalnız; şu var; Şairin adını anmadığı şey : o da vuku buldu işte; "sivrisinekler" ;"Yazın ilk sivrisinekleri*" (Onu söylemiyor, niye?–"hele bir başlasın sivrisinekler girmeye pencerelerden" diye bir mısra yok tabii–"Aldanma ki şair sözü elbet yalandır" demişti bir şiirinde Fuzuli–)* Geldiler. Daha doğrusu "tekil şahıs"; tek bir tane " yeni mevsimin", tek bir sivrisineği. O geldi. Yetti. Tek başına. Ezdi geçti. Yıl olmuş 2018, neredeyse ilk çağlardaki kadar biçare (naçar) bi durumdayız. Elimiz kolumuz bağlı; Ne yapsak olmuyor. Yeniyor bizi. Her seferinde. Hayatımı kaydırdı işte. Ne yapabildim. Hiç. Hiçbir şey. Her çeşit ürünü almışlığım var. Olmuyor. Golyad karşısında Davut. Kendisinden binlerce, on binlerce kere büyük acımasız bir dev. Kolay şey mi. Onu yeniyor. Koca koca hayvanları, devirip devirip, parça pinçik ederekten, butlarını kahkahalar ata ata yiyoruz, aslanlar kafeslerde dört dönüyor. Filler bizim için yük taşıyor. Nerende o akıl senin. Varla yok arası hafif, yarı saydam o kırılgan minik şey. Bir hayal gibi. Nasıl edip de en, enn elverişli, en akla hayale gelmez, ulaşılmaz yeri tam bir isabetle tesbit edip de, tam oraya saklanıyor. Saklanıyorsun. En bulamayacağım yeri. Anında. Her seferinde. Aman aman hızlı bir uçuşu da yok. Yavaş bile denebilir. Sesi de var hem, o da bir nakısa. *(* insanı uykusundan *uyandıran bir sesi istemeden etmeden, sürekli* çıkartma mecburiyetinde olan *bir hırsız)* Ona rağmen başarıyor. *(eli olsa, elini öpeceğim)* Sabaha kadar onunla uğraştım. *(Kendisini öldürmeye gelen helikopterleri tutmaya çalışan zavallı King Kong gibi beceriksizce el kol sallama hareketleri yaptım boşluğa, karanlığın içinde, uzaklaşan sesine doğru)*
Kaç kere kalkıp ışıkları yaktım. Berbat bir haldeyim. (Nemrut'u da bir sivrisinek helak etmişti--binlerce, binlerce yıl geçti, bilimin geldiği yerle alay ediyor--) Eski Mısır'da kölelerin vücutlarını balla kaplıyorlarmış. Sinekler onlara gelsin de Firavun rahat etsin. O yüzden. (*firavun olmayı hayal etmişliğim falan yok, zaten olsam olsam* köle olurdum*, başka ne olacak–yalnız, bal cilde epey iyi gelir galiba–)* Fakat, Mısır'ın o tuhaf, biraz iri,


E.E. Cummings

sağlam yapılı sivrisinekleri. Onları anmadan olmaz. Yakalıyorum avucumda sıkıp eziyorum, bir açıyorum ki elimi; hiç bir şey olmamış gibi uçup gidiyor. O da var. Maazallah. Abartmıyorum inanın. Bi çeşit kemikleri mi var. Nil'in ünlü bereketinden, dört mevsim güneşinden falan mıdır nedir. Kıyısındaki bütün bitkiler falan hepsi devasa. Her şey daha iri. (Bir bebek kafası büyüklüğünde, çok kalın kabuklu, sağlam, gülle gibi o nefis portakallar)
GECE/ KARAOĞLAN PARKI/ "KAYIP ÇOCUK" SAMED
Ramazan dolayısıyla küçük küçük dükkanlar, karanlık denize karşı bir sahne, ve bir Lunapark kurulmuş. Deniz üstünde, körfeze ve dağlara bakan, hurmalı palmiyeli,*(biraz hüzünlü, melankolik –bana yani–)* o enfes park. Denizden epey yüksek (falez denilen)kayalıklar üzerine kurulu. Ne kadar yüksek? Evliya çelebi "bir minare boyu" diye anlatıyor. Aşağıda kapkaranlık deniz, ve sıra sıra bey dağları. Gökte palmiye dallarının ardında pırıl pırıl bir dolunay. Kalabalık, kıyamet. Nargile, semaver dumanları. Karmakarışık binbir çeşit müzik arasında kaybolan çocuk anonsu: "Bir çocuk bulunmuştur, adı "Samed"tir" Kayıp çocuk Samed'in babasına teslim sahnesi. Tam önümde gerçekleşiyor. Çok hoş. Ben de kaybolmuştum. Hoş bir şey gibi hatırlıyorum ama. Büyüklerin vesayeti/ tahakkümü olmadan kendi istediğim yöne doğru ilk gidişim. Ne tarafa istersem o tarafa sapıyorum. ("dünya varmış") Karakola teslim edilmiştim. Kopuk kopuk, hayal meyal hatırlıyorum. Büyükken kaybolmayı da çok sevdim. İlk kez gördüğüm şehirlerde. Kiminin dilini zerre anlamadığım şehirler. Kahire'de, Halep'te, İskenderiye'de… Şam'da. Hepsinde kayboldum. Defalarca. Parkı epeydir gece görmemiştim. Böyle nemsiz, duru, net, berrak bir havada. Hayretler içinde kaldım. İçim acıdı. Yıllar önce kapkaranlık, o zifiri dağların siyahı minik minik ışıklarla delik deşik. Çok çok uzak, iğne ucu gibi, simli kumaş gibi kıpır kıpır ışıklar. Binlerce. Bir tür samanyolu. Yazlıklar. "Doğalcı" Rousseau madencilikten bile şikâyet ediyordu: "toprağın içini deşiyorlar" Onun gibi bi içim bulandı. Yapmayın. Dağ diye bir şey de mi kalmayacak. Yazık. Orhan Veli'çok çok eski zamanların tenha, seyrek binalı günlerinde şöyle yazmıştı: "Ne kadar güzel şey;/ Yolun üstündeki bina/ Yıkıldığı zaman/ Bilinmeyen bir ufuk görmek."



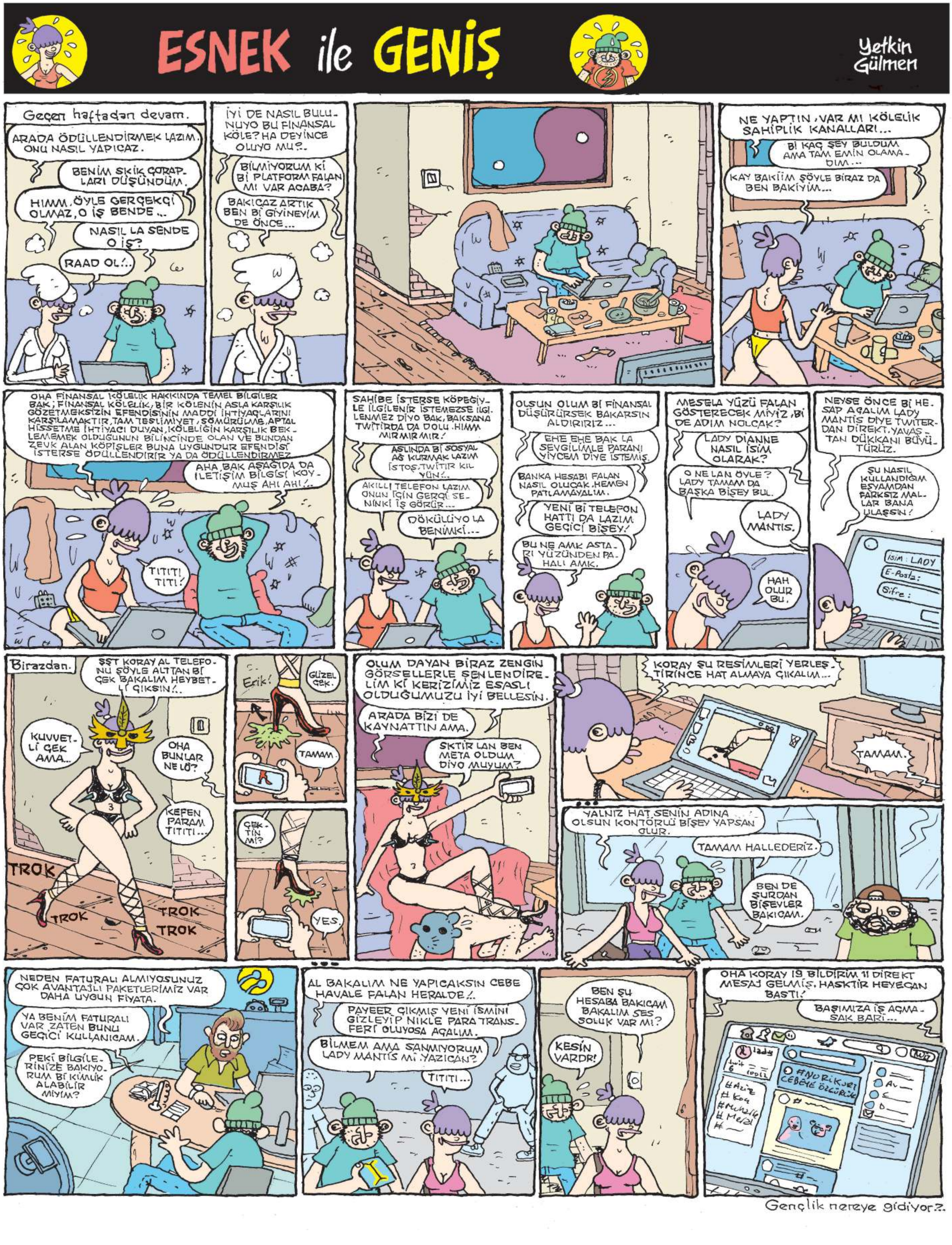

Orhan Veli

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

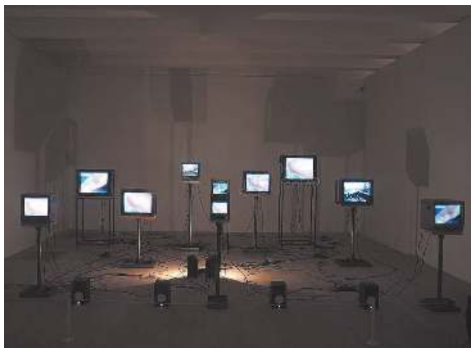




ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Geçen haftadan devam.
ARADA ÖDÜLLENDİRMEK LAZIM. ONU NASIL YAPICAZ.
BENİM SKİK ÇORAPLARI DÜŞÜNDÜM.
HIMM, ÖYLE GERÇEKÇİ OLMAZ, O İŞ BENDE...
NASIL LA SENDE O İŞ?
RAAD OL!..
İYİ DE NASIL BULUNUYO BU FİNANSAL KÖLE? HA DEYİNCE OLUYO MU?..
BİLMİYORUM Kİ Bİ PLATFORM FALAN MI VAR ACABA?
BAKICAZ ARTIK BEN Bİ GİYİNEYİM DE ÖNCE...
NE YAPTIN, VAR MI KÖLELİK SAHİPLİK KANALLARI...
Bİ KAÇ ŞEY BULDUM AMA TAM EMİN OLAMADIM...
KAY BAKİİM ŞÖYLE BİRAZ DA BEN BAKİYİM...
OHA FİNANSAL KÖLELİK HAKKINDA TEMEL BİLGİLER BAK; FİNANSAL KÖLELİK, BİR KÖLENİN ASLA KARŞILIK GÖZETMEKSİZİN EFENDİSİNİN MADDİ İHTİYAÇLARINI KARŞILAMAKTIR, TAM TESLİMİYET, SÖMÜRÜLME, APTAL HİSSETME İHTİYACI DUYAN, KÖLELİĞİN KARŞILIK BEKLEMEMEK OLDUĞUNUN BİLİNCİNDE OLAN VE BUNDAN ZEVK ALAN KÖPİŞLER BUNA UYGUNDUR EFENDİSİ İSTERSE ÖDÜLLENDİRİR YA DA ÖDÜLLENDİRMEZ
AHA, BAK AŞAĞIDA DA İLETİŞİM BİLGİSİ KOYMUŞ AHI AHI!..
TITITI TITI!
SAHİBE İSTERSE KÖPEĞİYLE İLGİLENİR İSTEMEZSE İLGİLENMEZ DİYO BAK, BAKSANA TWİTIRDA DA DOLU. HIMM MIRMIRMIR!
ASLINDA Bİ SOSYAL AĞ KURMAK LAZIM İSTOŞ. TWİTIR KIL YÜN!..
AKILLI TELEFON LAZIM ONUN İÇİN GERÇİ SENİNKİ İŞ GÖRÜR...
DÖKÜLÜYO LA BENİMKİ...
OLSUN OLUM Bİ FİNANSAL DÜŞÜRÜRSEK BAKARSIN ALDIRIRIZ...
EHE EHE BAK LA SEVGİLİMLE PARANI YİYCEM DİYE İSTEMİŞ.
BANKA HESABI FALAN NASIL OLUCAK. HEMEN PATLAMAYALIM.
YENİ Bİ TELEFON HATTI DA LAZIM GEÇİCİ BİŞEY!
BU NE AMK ASTARI YÜZÜNDEN PAHALI AMK.
MESELA YÜZÜ FALAN GÖSTERECEK MİYİZ, Bİ DE ADIM NOLCAK?
LADY DİANNE NASIL İSİM OLARAK?
O NE LAN ÖYLE? LADY TAMAM DA BAŞKA BİŞEY BUL.
LADY MANTIS.
HAH OLUR BU.
NEYSE ÖNCE Bİ HESAP AÇALIM LADY MANTİS DİYE TWİTERDAN DİREKT. YAVAŞTAN DÜKKANI BÜYÜTÜRÜZ.
ŞU NASIL KULLANDIĞIM EŞYAMDAN FARKSIZ MALLAR BANA ULAŞSIN!
İsim : LADY
E-Posta :
Şifre :
Birazdan.
ŞŞT KORAY AL TELEFONU ŞÖYLE ALTTAN Bİ ÇEK BAKALIM HEYBETLİ ÇIKSIN!..
KUVVETLİ ÇEK AMA...
OHA BUNLAR NE LÖ?
KEFEN PARAM TITITI...
TROK
TROK
TROK
TROK
Erik!
GÜZEL ÇEK.
TAMAM.
ÇEKTİN Mİ?
YES.
OLUM DAYAN BİRAZ ZENGİN GÖRSELLERLE ŞENLENDİRELİM Kİ KERİZİMİZ ESASLI OLDUĞUMUZU İYİ BELLESİN.
ARADA BİZİ DE KAYNATTIN AMA.
SKTİR LAN BEN META OLDUM DİYO MUYUM?
KORAY ŞU RESİMLERİ YERLEŞTİRİNCE HAT ALMAYA ÇIKALIM...
TAMAM.
YALNIZ HAT SENİN ADINA OLSUN KONTÖRLÜ BİŞEY YAPSAN OLUR.
TAMAM HALLEDERİZ.
BEN DE ŞURDAN BİŞEYLER BAKICAM.
NEDEN FATURALI ALMIYOSUNUZ ÇOK AVANTAJLI PAKETLERİMİZ VAR DAHA UYGUN FİYATA.
YA BENİM FATURALI VAR ZATEN BUNU GEÇİCİ KULLANICAM.
PEKİ BİLGİLERİNİZE BAKIYORUM Bİ KİMLİK ALABİLİR MİYİM?
AL BAKALIM NE YAPICAKSIN CEBE HAVALE FALAN HERALDE!..
PAYEER ÇIKMIŞ YENİ İSMİNİ GİZLEYİP NİKLE PARA TRANSFERİ OLUYOSA AÇALIM.
BİLMEM AMA SANMIYORUM LADY MANTİS Mİ YAZICAN?
TITITI...
BEN ŞU HESABA BAKICAM BAKALIM SES SOLUK VAR MI?
KESİN VARDR!
OHA KORAY 19 BİLDİRİM 11 DİREKT MESAJ GELMİŞ. HASKTİR HEYECAN BASTI!
BAŞIMIZA İŞ AÇMASAK BARİ...
#NURİKURİ CEBEYE ÖZGÜRLÜK
Gençlik nereye gidiyor?.



O gün kendime güvenim oldukça yerindeydi. Yataktan erken kalktım, önce tek tek bütün odaları konrol ettim, bebeğimin işe gittiğine emin olduktan sonra birkaç şınav çektim. Birisi bakarken spor yapamıyorum. Buna karşılık bebeğim benim spor yaptığımı anlarsa elinde ne iş varsa bırakıp izlemeye geliyor. Tanrılar bizi birbirimize yazarken o noktaya dikkat etmemişler, benim evde spor yapma olayımı gözden kaçırmışlar. Ne keyif alıyor bilmiyorum. İzlerken gözlerini kırpmıyor, gülmüyor, konuşmuyor, alkışlamıyor, dalga geçmiyor, sadece izliyor. Neden izliyorsun diye sorunca "bakıyorum" diyor. İlk yıllar ne olduğunu anlamamıştım, geçen sene birlikte bienal gibi bir şeye gittiğimizde aynı bakışlarını aşırı deneysel bir video yerleştirmesini izlerken yakaladım. Tiksiniyor mu, bir şey mi anlıyor diye suratını izlerken benim sporumu izlerken baktığı bakışların aynısı olduğunu şaşkınlıkla fark ettim. Sonra düşündüm. Sanat nedir? Aslen doğada bulunmayan, bulunmasına gerek olmayan, her türlü fonksiyonellikten uzak, mekanın sürekliliğini bozup izleyiciye "ya güzel olmuş ama ne gerek vardı, tamam şuraya bırakın o zaman" diye düşündüren her türlü yaratım değil midir? Büyük ihtimalle hayır. Benim sporum da öyle sanırım bebeğim için.

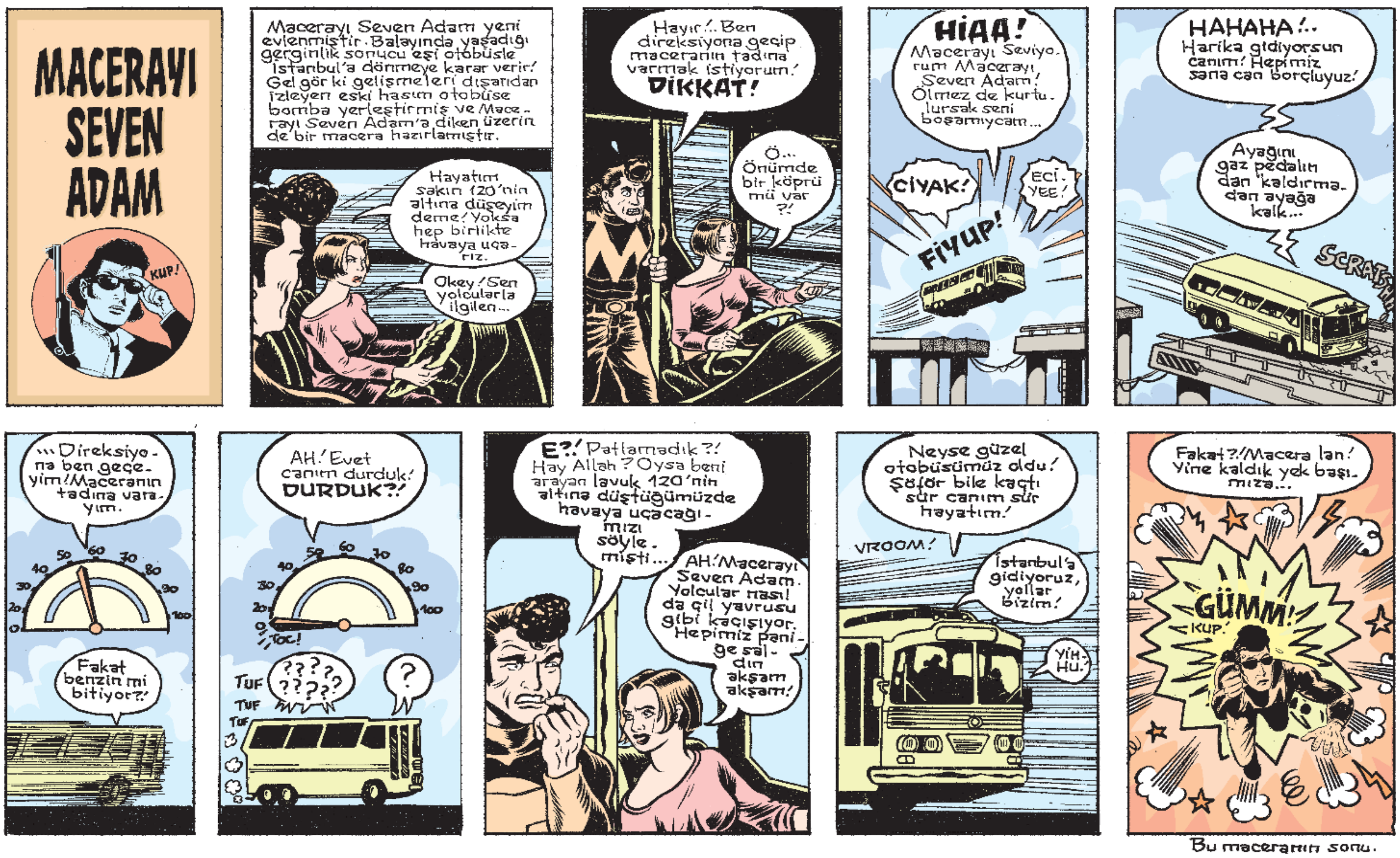


Sanat nedir diye düşünerek şınav çektiğim için normalde yorulacağımın beş misli yoruldum, oturmak zorunda kaldım. Sonra gardırobumdaki bütün elbiseler bugün yanıp kül olsa ne kaybederim diye düşündüm. Belli bir yaşa gelmiş her sağlıklı erkek senede bir kere kendine bu soruyu sormalıdır. Bir yerde okumuştum. Elbiselerin hepsi birden yansa bu benim dışarıdan görüntüm açısından olumlu bir şey mi olur olumsuz bir şey mi olur? Eğer olumlu bir gelişme olacağına inanıyorsanız gardrobu yenilemenin zamanı gelmiş olabilir. Benim gardırobumda en az dört beş senedir hakkında "keşke yansa, bana da kendine de bu eziyeti çektirmese" diye düşündüğüm tişörtler, çoraplar var. Yerden tasarruf olsun diye gömleğin üstüne gömlek giydirilmiş, onun üstüne de gömlek giydirilmiş, en üstüne ceket giydirilmiş, ceketten çok uzağa gitmesin diye kravat da üstüne geçirilmiş. Cebine çeyrek altın koysan kendi kendine akraba düğününe gidebilecek bir hacime gelmiş.


Bu onun kokusu dadıcığım.

Bugün hissettiğim kendime güveni karşılayan bir elbise çıkartamadım gardıroptan. Derdimi anlatamadım. Ben geleyim dedi emektar tişört, senin üzerinde çamaşır suyu lekesi var dedim. Ben geleyim dedi güzel gömlek, sen kışlık gömleksin, dışarısı yanıyor, yok oluruz, bütün bunlar, bütün bu gardırop anlamsız olur, yok olursak hiçbir şeyin anlamı kalmaz dedim. Senin için belki öyle ama peki geride kalanlar için, onlar için hayat devam etmeyecek mi? Anlam senin bilincinden bağımsız bir şey değil midir dedi geçen sene bebeğimin zorla aldırdığı şekilli tişört. Onu bilemeyiz ibişoğlan, önce anlam nedir, kişisel tecrübeden ne derece ayrı düşünülebilir onu tartışmamız gerekir, sabah zaten durduk yere sanat nedir diye düşündüm, yeter üstüme gelmeyin. Sen benimle geliyorsun, bir işe yara, bugün dışarıda benim görsel temsilimin bir parçası olacaksın, bizi görenler "a bu erman çağlar değil mi, üstündeki de geçen senenin zara erkekte satılan şekilli tişörtlerinden değil mi?" diye düşünecek. Bütün keyfimi kaçırdınız.

Tişört bütün sene gardıropta durduğu için kuru saman gibi kokmuş. Üstüne doğal ürünler satan mağazadan aldığım katkısız, kimyasalsız, parabensiz, doğal yağlardan yapılmış koltukaltı deodorantını süründe köy pazarı gibi koktum. O günkü neşeme atılmış son kurşun o oldu. İş arkadaşım Hasan İnceler "sen ne kokuyorsun, kahvaltı için zeytinyağlanmış kekiklenmiş ama sonra yenmeyince buzdolabına kaldırılmış zeytin gibi bir şey kokuyorsun" dediğinde kurşunlarını boşa harcadığından bihaberdi.



UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 7 HAZİRAN 2018 | Sayı: 562
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

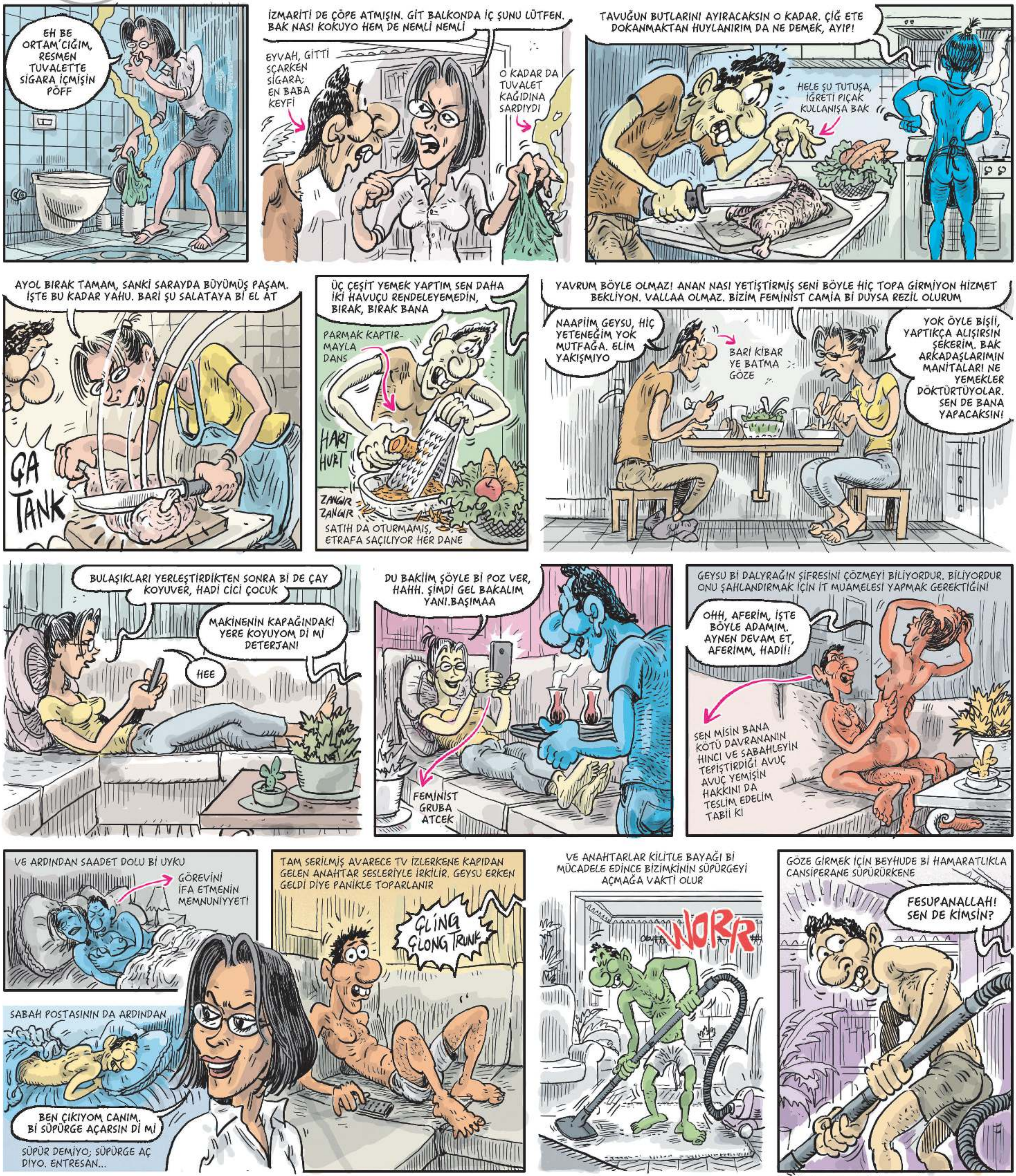
ORTAM

En telmaşa adam

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

özet:
ORTAM KAPAĞI GEYSU'NUN EVİNE ATMIŞTIR. FEKAT KENDİSİNE BİR ANNE GİBİ DOMİNANT ŞEFKAT GÖSTERİLİNCE İKTİDARDAN DÜŞÜP ŞAHLANAMAMIŞTIR. ANCAK GEYSU İŞTEN DÖNÜNCE ONA BULAŞIK MAKİNESİNİ NİYE BOŞALTMADIN HESAABI FIRÇALAR ATIP İT MUMAMELESİ YAPINCA İŞİN RENGİ DEĞİŞMEYE BAŞLAMIŞTIR



HADİİ! TAM TEZGAHI KURMUŞKENE NOOLUYO LA?

BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN!

UYKUSUZ

14 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2018/24 No: 563
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

**Tayyip Erdoğan'ın,
"Kek yenilecek, kitaplarla dolu millet kıraathaneleri"
vaadine karşın AKP iktidarı döneminde 3 bine yakın kütüphane kapatıldı.**





Muarrem ince Sorularımızı Yanıtladı..

★ E5'ten geldik..
★ En sevdiğim yemek, ekmeğin burnu.. iki günlük olacak.
★ Saşa grey..
★ Yarın daha sıcak olacakmış..
★ Hayır, kripto fetocu değilim!

"Recep İvedik'i çok eleştirdiler. Ne diyorsun?"

★ Kripto, "gizli" gibi bi şey demek..
★ 15 cm..
★ Seçim şarkım için şu şiiri yazdım:
"Haydi Haydi Haydi Allah Aşkına
muharrem ince cumhur başkana
cumhur başkanla kimse başa çıkamaz
i*ne basın bunu da yazın"
★ Ben teşekkür ederim... Dans?.

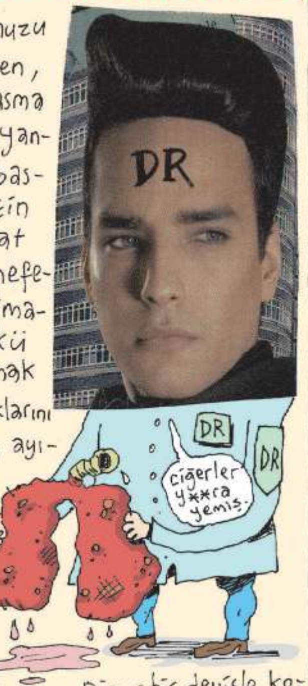
SEÇİME DOĞRU

vatandaş yaz tatilini bölüp, oy kullanacak mı?



★ Uzmanlar, çoğu vatandaşın oy kullanacağı görüşünde birleşiyor.. "Bayağı veren olacak bence" diyorlar.. "Yani geçen seferlerdeki gibi olur kesin" diye de ekliyorlar.. Neden sonra "Ben uzman çavuşum yalnız" diyorlar.. "Siyaset uzmanı değil misiniz?" diye ısrarlı sorularımız üzerine nihayet çözülüyor ve "Uzman çavuşum" diyor... Bizi dövüyor.. Biz bir kişiyiz.. Bi ben varım, diğerleri yok.. Çok kötü dayak yiyoruz.. Çok.. Ben yine iyi kurtardım.. Bi iki odunla vurdular, az krikoyla vurdular ve Levyeyle... Az da hayalarıma kaldırım taşıyla kırdılar ikisini de... Ama diğerlerini hasat ettiler... Pert... Diğerlerini çok ağlattılar "Yeter artık vurmayın çocuğa" diye hüngür hüngür ağladılar... Haha..

Dr. Mehmet Öz



★ Oyunuzu kullanırken, mührü basma anında, yanlış yere basmamak için pür dikkat olurken, nefesinizi tutmayın.. çünkü nefes tutmak g*t yanaklarını birbirinden ayıracak bir itiş kuvveti oluşturur, ki biz buna "Ci Fors" yani "Osuruk" diyoruz.. Diğer bir deyişle koku yapar... kabin içi ufak..
★ Bir diğer önemli husus "Esholeyşın" yani "dışkısal itinti"... Halk arası söylemiyle "bokumsal ıkıntı" veya "kakamvarcılık" (Bkz: Altına sıçmak) Evden çıkarken tuvaletimizi edelim..
★ Peki.. Şu ana kadar, "osuruk" dedik, "Kaka" dedik.. Bu konuların hepsi tek bir ortak noktaya parmak basıyo.. o da "G*T"... Parmağı bastığında acıyorsa doktorunuza görünmenizde parmak var... O da bi baksın..

Saadet Partisi ile konuştuk..



★ Geçen gün ocaktan sigara yakarken, bütün sakallarım yandı.. O yüzden bi süre bu takma sakalla idare edicem... Bunu noel baba'dan çok ucuza aldık.. Senede bi kullanıyo zaten.. Kışa kadar uzar benimkiler... Ha, uzamadı mı?. Noel günü evden çıkmam o zaman. Zaten noel'de dışarıda ne işin var?.. Sorarlar..

adios

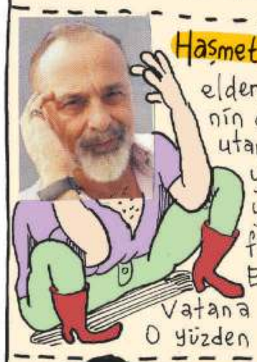


★ Duayyen at BoltPaylıt, seçimlerin yaklaştığı şu günlerde, inzivaya çekildiği ahırında, sizler için seçimleri yorumladı... Meral akşenler için "Koşamaz" diyen at, muarrem için "kel olduğu için rüzgar ayrodinamisi iyi" dedi.. Kişneyerek.

ünlülerle Seçim'ler..



TARKAN(56): Keşke hergün yapılsa.. Ben çok seviyorum.. Evde kendi oy sandığım var.. Hergün muhakkak oyumu atıyorum.. Ay sonu kim galip gelmiş, oy sonucuyla belli oluyor.. Çok heyecanlı.. Bende hep CeHepe çıkıyo.. Bi kere Akepe çıktı..



Haşmet Babolo (76): Ben oyumu elden veriyorum... Gidip parti liderinin cebine, arkadaşlarının yanında utandırmayacak şekilde sıkıştırıyorum.. 5-10 kaat da ilave yapıyorum yanına.. Gazoz, kola, fıntık-fıstık içsin yesin... Enerji verir... Sıkı çalışır... Vatana millete enerji olarak döner.. O yüzden böyle ettim.. Doing



Burak Özçivit (19): "Seçim'ler mi? Saç'ımlar mı?" diye sorarsanız "Saçımlarım" derim.. Çünkü saçlarım Allah için çok kıymetli.. Ahenkli ve tel tel dans ediyor gibi.. Ama zahmeti büyük.. Mahalle berberinin 20 liraya yaptığı kesimi, 1000 liraya yapıyo *mcıkaazlılar.. Kira verir gibi para veriyorum kuaföre lan...

SURVIVOR

ilber Hocayla Seçim Tarihi



★ Acun beni sörvayvır'da çok istedi, kabul etmedim.. Çünkü Turabi'den çekindim.. Zor bi rakip..
★ Vatandaş bilmiyor ama biz kamera arkasında durduğumuz için kulağımıza geliyor, sörvayvırda olup biten herşey vatandaşa açıklanmıyor... Köpek balığı saldırıları, maymun tecavüzleri, yunus istismarı ve daha neler neler.. Bunlar da projeyi kabullenmememdeki mimimdeki maykrofonşo...
★ Acun'un kafası ne acayip la.. Uzun kafa... Üst kısmı uzun ama sadece... Alt kısmı kısa.. Tam feslik kafa.. Hani çalıların arkasından gizlice bakarsın ya, Acun bakamaz.. Kafasının üstü buz dağı gibi çıkar.. Titanik..

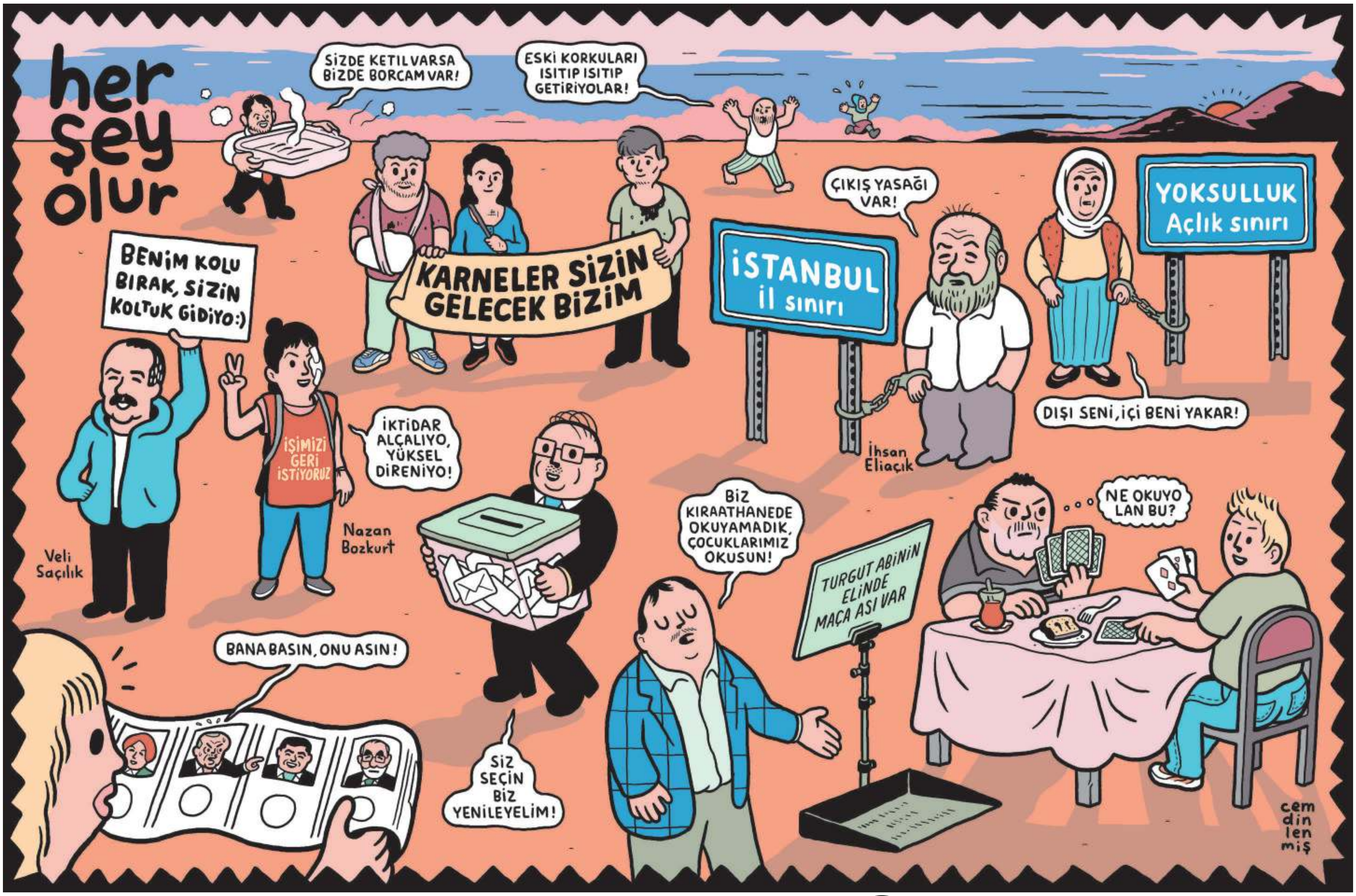
Papa çakmağı

★ İnsanlara plajda hendek atlatıyo.. Mesleği bu.. İnsanlar da o hendeği atlamak için birbirlerini çiğniyolar... İnsanları eylemek gerekiyor... Can sıkıntısı için..
★ "Acun'la Turabi'nin arasında bi ilişki mi var?" diye bana çok soruyolar.. Bu soruya kısaca "Evet ama insanların özel hayatı kimseyi ilgilendirmez" diye cevap veriyorum.. Ama evet.. Bence var..

Vatandaşın Seçimden beklentisi ne?



★ Vatandaşın öncelikli beklentisi seçim telaşının bitmesi.. "Siyasetçilik" mesleği yüzünden çok madur olduklarını söyleyen vatandaş "Derdi bitmedi g*toşların" diyor... "Yani baktığında" diyor vatandaş "Bi grup 100 liraya köprüden geçirmeye çalışıyor, diğer grup fabrika kurup bizi işçi etmeye çalışıyor, bi grup fetoydu, aboydu robot olmuş.. Ne beklentim olacak seçimden... Yiyeceğim ya***ın rengini merak ediyorum bi... Başka beklentim yok... Hepsi size para verecez' diyo.. Skiim böyle demokrasiyi" diyen vatandaş koşarak gözden kaybolurken, geride kederli yakınlarıyla sevdiklerini bıraktı..



N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında kendisine, korumalarının gazetecilere silah çektiği iddiasıyla ilgili bir soru sorulan siyasetçinin bu iddiayı açık açık kabul etmesi beklenmedik bir gelişmedir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir siyasetçinin bu tip bir iddiayı reddetmek ya da özür dileyerek kabul etmek bir yana dursun, iddiaları soran gazeteci üzerinde neredeyse uygulamalı olarak gösterdiğini tedirginlikle izleyebilirsiniz. Dünya basın özgürlüğü endekslerinde bakanların gazeteci tokatladığı ülkeler sırasına hızlı bir giriş yapan **Yeni Türkiye'nin** "Birinci belli, ikinci kim?" dercesine özgürlüklerin tepe noktasından aşağı baktığı bir gerçektir.

Normal şartlar altında demokratik seçimlerde iktidarın hedefi iktidarda kalmaya devam etmek, muhalefetin hedefi de iktidardakini devirip iktidara gelmektir. Ama **Yeni Türkiye'de** iktidarın; *"Ver Bilal'i, Al Hilal'i!"* diye posta koyup ondan sonra Bilal'i almak bir yana dursun neyi var neyi yoksa verip üstüne bir de ibrikçiliğe soyunan bir iç güvesi muhalefete alıştığı için muhalefetin iktidara gelme çabasını "İktidarımızı devirmek istiyorlar!" diye şikâyet ettiğini neşeyle görebilirsiniz.

Normal şartlar altında insanlar aradan bir zaman geçtikten sonra eski başarıları olduğundan daha büyük görmek ve göstermek eğilimindedir. Prekazi'nin Monaco'ya attığı frikik golünün mesafesi her geçen yıl büyüyerek kaleden kaleye bir atışa doğru ilerlerken, askerliğini yapan her Türk gencinin ortalama üç atışından birini tutturabildiği atış talimleri olimpiyat rekorlarına dönüşüverir. Ama insan yaptıklarını şahit olduklarını abartırken bunu yine asgari mantık sınırları içerisinde gerçekleştirir. Prekazi'nin şutu futbol oyun kuralları dahilinde telaffuzu mümkün olmayan sayılara ulaşmaz, standart bir futbol sahası uzunluğu olan 105 metreyi geçerek 200 metre olmaz, askerde atış yapan Türk gençleri (en azından bir kaçı hariç) talim sırasında piyade tüfeğiyle sekiz kilometre ötesini vurduğunu falan ileri sürmez. Ama **Yeni Türkiye'de** on beş yıllık iktidar, yaptıklarını abartırken Slikon Vadisi'nde yaşanan gelişmelerden kendine pay biçmek bir yana dursun, dünya üzerindeki toplam ağaç sayısından fazlasını ülkeye diktiğini ileri sürmeye ve kendisinden önceki iktidarların açtığı üniversiteleri, kurduğu kurumları da kendisi kurmuş gibi anlatmaya başlamış, bunun da daha ilerisine giderek hiçbir zaman kurmadıkları saat kulelerinin muhalefet tarafından yıkıldığını dahi iddia etme **noktasına** varmıştır. Anlaşılan o ki Anadolu coğrafyası henüz on beş yıl öncesine kadar Tunç Devri'ni yaşarken **Yeni Türkiye** iktidarıyla ansızın çağ atlamış bulunmaktadır.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

"Hülya" filminde, "Beni yutamayacaksın İstanbul! Bir gün o kadar büyüyeceğim ki, bana 'İbo' diyemeyeceksin, 'İbrahim Bey' diye seslenceksin!" diye bağıran İbrahim Tatlıses, ihalesini kazandığı "Kuzey Irak Milli Piyango"suna "İbo Bingo" adını vereli **8 yıl,**

Neşet Ertaş'ı tanımadığı için eleştirilen Nil Karaibrahimgil, "Kimse kimseyi tanımak zorunda değil, ama olay nedeniyle sayemde Neşet Ertaş tanındı," diyerek avantajlı duruma geçeli **9 yıl,**





Emre Altuğ, bir aylık hamile olan eşi Çağla Şikel için, "O benim pıhtımın annesi," diyerek çocuğa isim takma konusunda acele edeli **10 yıl,**

Kendisini dinlemeye gelen Fatih Terim'e iltifat etmek isteyen Mahsun Kırmızıgül, "Siz Türkiye'nin en iyi vantilatörüsünüz," diye sürçeli **12 yıl,**

Esra Ceyhan, Sabah gazetesindeki köşesinde, sabahları uyandığında güneşe, "Ay sen yine çıktın mı, yine parlak mısın, sıcak mısın, akşama kadar hep öyle kal emi, canım benim, sarıcığım…" diye seslendiğini açıklayalı **15 yıl,**

Ay ve gün isimlerini kafasına göre değiştiren Türkmenbaşı Saparmurat, ocak ayına kendi ismini verirken, nisan ayına "Kurbansultan Ece" adını vererek annesini de ihmal etmeyeli **16 yıl,**

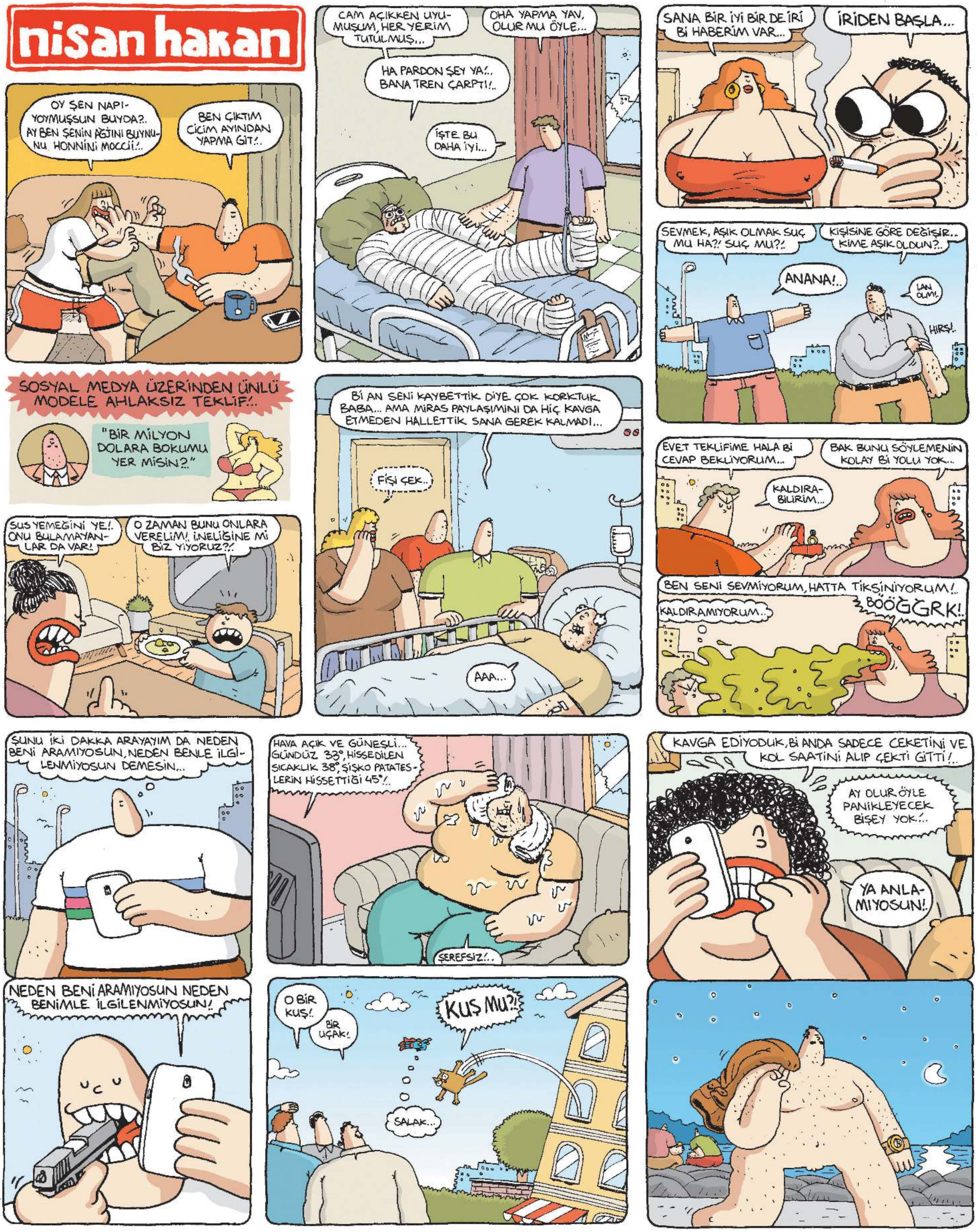
"Harika çocuk" Bedri Baykam, "Dadaist" barın açılışında iki kadına yağlı güreş yaptıralı **25 yıl,**

Agatha Christie'nin "The Hallowe'en Party" isimli kitabı Altın Kitaplar tarafından "Elmayı Yılan Isırdı" ismiyle yayımlanalı **45 yıl,**

Kafayı uzatmadan köşenin öbür tarafındaki düşmanı vurmak için "Krummlauf" adı verilen "eğri namlulu tüfek" icat edileli tam **74 yıl,**



Paris'te bir grup öğrenci, bütün üyelerinin 30 yaşına gelmeden önce intihar etme sözü verdiği "İntihar Kulübü" isimli bir kulüp kuralı yaklaşık **170 yıl olmuş.** (Üyelerden sadece biri intihar etti.)


nisan hakan
OY ŞEN NAPIYOYMUŞŞUN BUYDA?.. AY BEN ŞENİN AĞJINI BUYNUNU HONNİNİ MOCCİİ!..
BEN ÇIKTIM CİCİM AYINDAN YAPMA GİT!..
SOSYAL MEDYA ÜZERİNDEN ÜNLÜ MODELE AHLAKSIZ TEKLİF!..
"BİR MİLYON DOLARA BOKUMU YER MİSİN?"
SUS YEMEĞİNİ YE!. ONU BULAMAYANLAR DA VAR!.
O ZAMAN BUNU ONLARA VERELİM!. İNELİĞİNE Mİ BİZ YİYORUZ?!..
CAM AÇIKKEN UYUMUŞUM, HER YERİM TUTULMUŞ...
OHA YAPMA YAV, OLUR MU ÖYLE...
HA PARDON ŞEY YA!.. BANA TREN ÇARPTI!..
İŞTE BU DAHA İYİ...
Bİ AN SENİ KAYBETTİK DİYE ÇOK KORKTUK BABA... AMA MİRAS PAYLAŞIMINI DA HİÇ KAVGA ETMEDEN HALLETTİK SANA GEREK KALMADI...
FİŞİ ÇEK...
AAA...
SANA BİR İYİ BİR DE İRİ Bİ HABERİM VAR...
İRİDEN BAŞLA...
SEVMEK, AŞIK OLMAK SUÇ MU HA?! SUÇ MU?!
KİŞİSİNE GÖRE DEĞİŞİR.. KİME AŞIK OLDUN?..
ANANA!..
LAN OLM!.
HIRS!.
EVET TEKLİFİME HALA Bİ CEVAP BEKLİYORUM...
BAK BUNU SÖYLEMENİN KOLAY Bİ YOLU YOK...
KALDIRABİLİRİM...
BEN SENİ SEVMİYORUM, HATTA TİKSİNİYORUM!..
KALDIRAMIYORUM...
BÖÖĞGRK!.
ŞUNU İKİ DAKKA ARAYAYIM DA NEDEN BENİ ARAMIYOSUN, NEDEN BENLE İLGİLENMİYOSUN DEMESİN...
NEDEN BENİ ARAMIYOSUN NEDEN BENİMLE İLGİLENMİYOSUN!
HAVA AÇIK VE GÜNEŞLİ... GÜNDÜZ 33°, HİSSEDİLEN SICAKLIK 38°, ŞİŞKO PATATESLERİN HİSSETTİĞİ 45°!..
ŞEREFSİZ!..
O BİR KUŞ!.
BİR UÇAK!.
KUŞ MU?!
SALAK...
KAVGA EDİYODUK, Bİ ANDA SADECE CEKETİNİ VE KOL SAATİNİ ALIP ÇEKTİ GİTTİ!..
AY OLUR ÖYLE PANİKLEYECEK BİŞEY YOK!..
YA ANLAMIYOSUN!.

BEN EGO — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Tankut Ağabey'in devasa güneş gözlükleri, yaz mevsiminin müjdecisi gibiydi adeta o gün. Bu arada "adeta" demeyeli de yıllar olmuştu, iyi geldi. Vücut istiyor. Arada bir vücut bunu istiyor. Çay ocağımıza düştü resmen yaz. Geri dönüşü olmayan bir yaz'dan bahsediyorum. O gözlükler ki, boyutunu Jurassic Park gibi düşün, eskilerin pilot gözlüklerinden düşün, kahverengi camlarını yukarıdan doğru bir gönül köprüsü gibi birleştiren kemik çerçevesini düşün. Düşün yani bunları. Düşün ki Tankut Ağabey'i ancak anlayabilesin. Köprülü gözlük, kafadan çok başka bir şey bir kere. Köprülü gözlük takabilmek için eskilerin çok önemli kişilerinden biri olmak gerekir. Tankut Ağabey olmak gerekir. Bir Tankut Ağabey kolay yetişmiyor. Ben mesela taksam şimdi o gözlüğü olmaz. O gözlük bu sıfatta durmaz. Sırıtır. Sırıtır derken yani, gözlük sırıtır. Gözlüğün kendisi güler. Şu düştüğüm hale bak der, sinirleri bozulur. Ama belki ileride ben de olurum önemli bir insan, o gözlüğün de,.. neyse, ne diyordum, Tankut Ağabey. "Dinle, bak ne anlatacağım sana çocuk" diyerek başladı anlatmaya. Gözlüğü de onayladı, "çocuk ya daha" dedi. Bir an gözlüğe dalmamak için zor tuttum kendimi. Tankut Ağabey gülümsüyordu bir yandan da. "Ben çocuk iken bizim evde ahşaptan bir oyuncak vardı, ahşap yani, hacıyatmaz'ı bildin mi, hah, o, ahşap hacıyatmaz, oynar dururdum onun ile, ahşap hacıyatmaz ile, nasıl yatmıyor ki acaba diye hep düşünür dururdum, nasıl oluyordu da dengede kalıyordu namussuz, aklımı hep meşgul ediyordu öyle, biz neden öyle değildik mesela, en ufak bir darbede yıkılıyoruz ya hemen, bir hacıyatmaz kadar olamıyoruz, meraktan duramazdım hacıyatmaz'a baktıkça, ahşap hacıyatmaz'a, aklım fikrim hep bu ahşap hacıyatmaz'daydı, eve gelen herkese sorar idim, geçiştirirlerdi beni öyle hep, anlatmazlardı tam, bir gün baktım olacak gibi değil, sinmiyor içime bir türlü bazı şeyler, kesiverdim testereyle ahşap hacıyatmaz'ı orta yerinden, meğersem ağırlığı vermişler dibine, o olmuş, şuncacık bilgiyi vermedikleri için murdar ettim resmen ahşap baba'yı, içinden bir şey çıkar diye bekledim, çıkmadı işte öyle, dün gece de rüyama girdi o ahşap hacı, Emirgan'da kocaman bir yokuşta, kış ama, buzlu yolda, tepsilerin üzerine oturmuş, aşağılara doğru kayıyorduk öyle aşağı mahallelere kadar, benim tepsi işlemeli kıymetli gümüş tepsi, hacıyatmaz'ın altında metal tabldot tepsi var, yahu ne eğlendik, yahu çocuklar gibi, vallahi yahu, çıkıp çıkıp yokuşun başına, hep saldık kendimizi yeniden aşağı, çok eğlenirken biz öyle, yanımızdan, son derece ihtişamlı bir bambu kızak ile Zeki Müren geçti bir ara, fırtına gibiydi, böyle bir rüya gördüm işte, rüyalar güzeldir, rüya gibi olsun senin de hayatın" dedi, ve çenesini her zamankinden daha fazla ileriye doğru uzatarak, teknesine doğru yol almaya başladı. Önce çenesi gitti. Güzel kafayı yediğini düşünüyorum ben Tankut Ağabey'in. Tırlatılacaksa da böyle tırlatılmalı diye geçirdim içimden, giden Tankut Ağabey'in ardından.

æ O değil de, güvercin'in ürküp, az havalandıktan sonra, "madem bir kez havalandım" deyip, bayağı bir uçup gitmesi çok komik geliyor bana. Manyak bence güvercin. En son yine Doğancılar Parkı'nda oldu. Güvercinlerin arasından geçiyordum öyle. Ürküp de havalanan güvercinler bastılar gittiler yine. Bakakaldım giden güvercinlerin ardından. Hayır ben seni görüyom. Çok ürksen anlarım. Aklın çıksa korkudan anlarım. Öyle bir durum da yok. Az ürktün sen. Senin çevrendekiler hiç bile ürkmedi, yani o kadar az ürktün. Bu kadar az ürkmeye bu kadar çok uçmak ne peki. Anlasam kafayı yiyeceğim. Hayır beni de üzüyorsunuz. Diyorum acaba bir yanlış mı yaptım diyorum. Hayır bir yanlış yapmadım. Siz manyaksınız. Pisler sizi be artık ya. Yemin ediyorum sizin yüzünüzden ruh hastası oldum olacağım, o olacak. Pisler sizi be. Aaa, yeter artık ama ya. Yeter artık bu üzerime üzerime oynamalarınız. Yeter lan.

æ Televizyonda gördüğü şahane kızlara bakıp bakıp, "sen niye bunlar kadar güzel değilsin" diyerek karısını döven adam'la benim oyum bir mi şimdi.

æ Geçenlerde bir arkadaşımı aradım, "napıyorsun" dedim, "çiçek suluyorum" dedi, ne bileyim, hoşuma gitti.

æ Geçenlerde de trafikte önümdeki araca hafifçe çarptım. Kabahat bendeydi. Çünkü her zaman için arkadan çarpan kabahatlidir, bu budur yani. İndim araçtan, tam özür diliyordum ki, öndeki araçtan adamın elinde sopayla çıktığını gördüm. Özrümü de duymuş oldu, sopasını da hemen sakladı. Fakat ben o sopayı görmüştüm bir kere. İşte şimdi insan s.kertmenin tam sırasıydı. "Acaba" dedim, "siz nasıl bir insansınız acaba" dedim. "Ha yok ya, bazen ileri geri konuşuyorlar da o yüzden" dedi. Dedim "sus ve sadece beni dinle". "Görüyorum ki hem sizin hem de benim aracımda bir hasar yok, ama olsaydı bile hemen ilkel gibi sopaya mı davranmak gerekiyordu acaba" dedim. "Nerede yetişiyorsunuz, ne yiyorsunuz, nasıl kodlanıyorsunuz, nasıl bir modelsiniz hiç bilmiyorum ama ben şimdi o sopayı sizin beyninizde patlatsam hoşunuza gider mi acaba" dedim. Her saniyemde biraz daha psikopatlaştım. Bayağı, net korktu eşşek. Sonra da bisikletimle yoluma devam ettim. Çünkü aslında böyle bir şey olmadı. Ben sadece trafikte bisiklet kullanırken böyle bir anı hayal ettim, ve ilk kez hayali bir kavgamda da üstünlük yakaladım, o oldu.

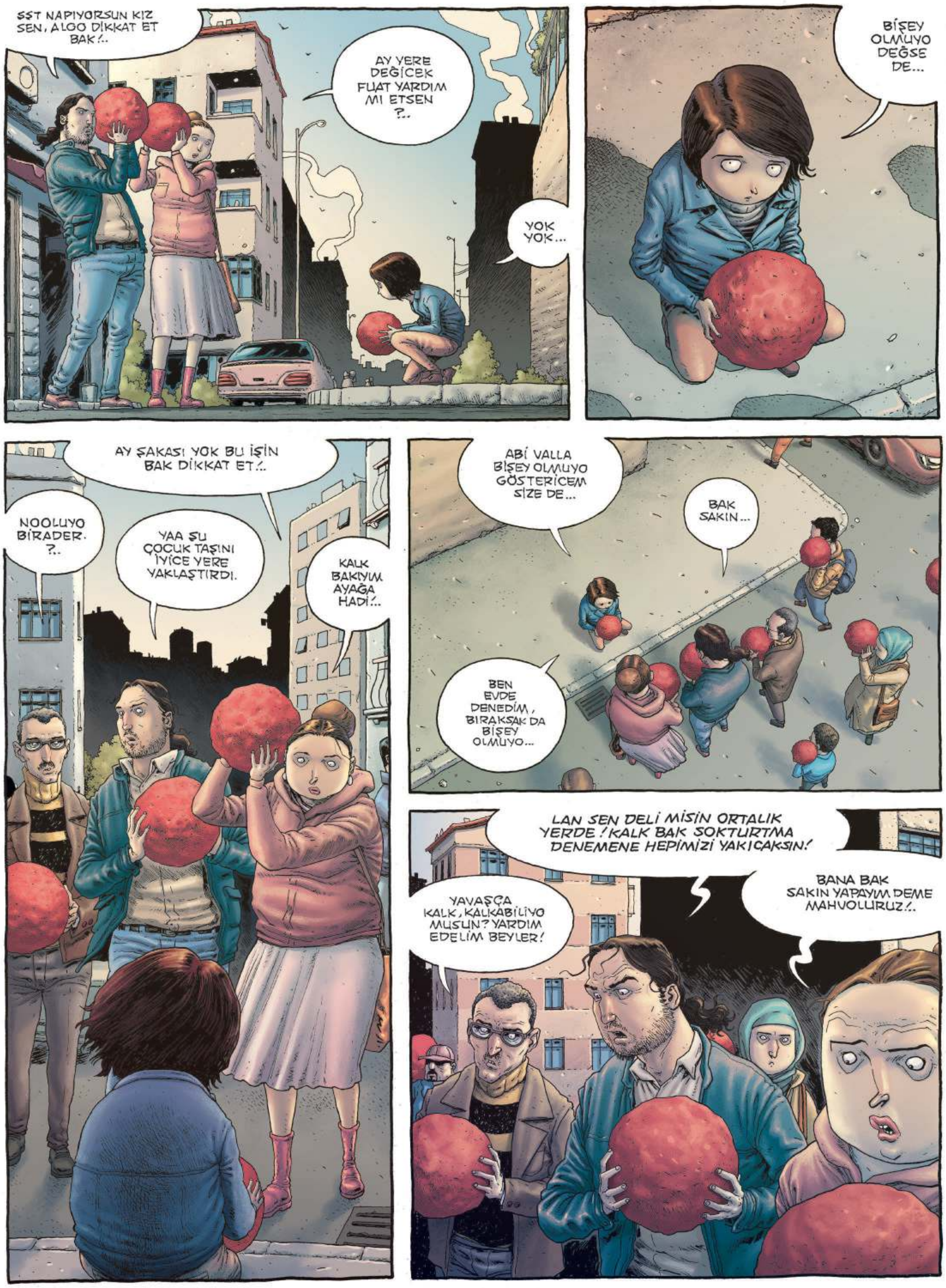
æ Hoşça kal.

"laheyya"
16 Haziran Cumartesi / **Kadıköy Bahane Kültür** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
18 Haziran Pazartesi / **Eskişehir Dudes Stage** / Saat: 21:00 / bilgi: 0535 399 98 56
19 Haziran Salı / **Ankara If Performance Hall** / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06
22 Haziran Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00

YERALTI ÖYKÜLERİ "taş devri"

ERSİN KARABULUT

Geçen haftadan devam



-DEVAMI HAFTAYA-













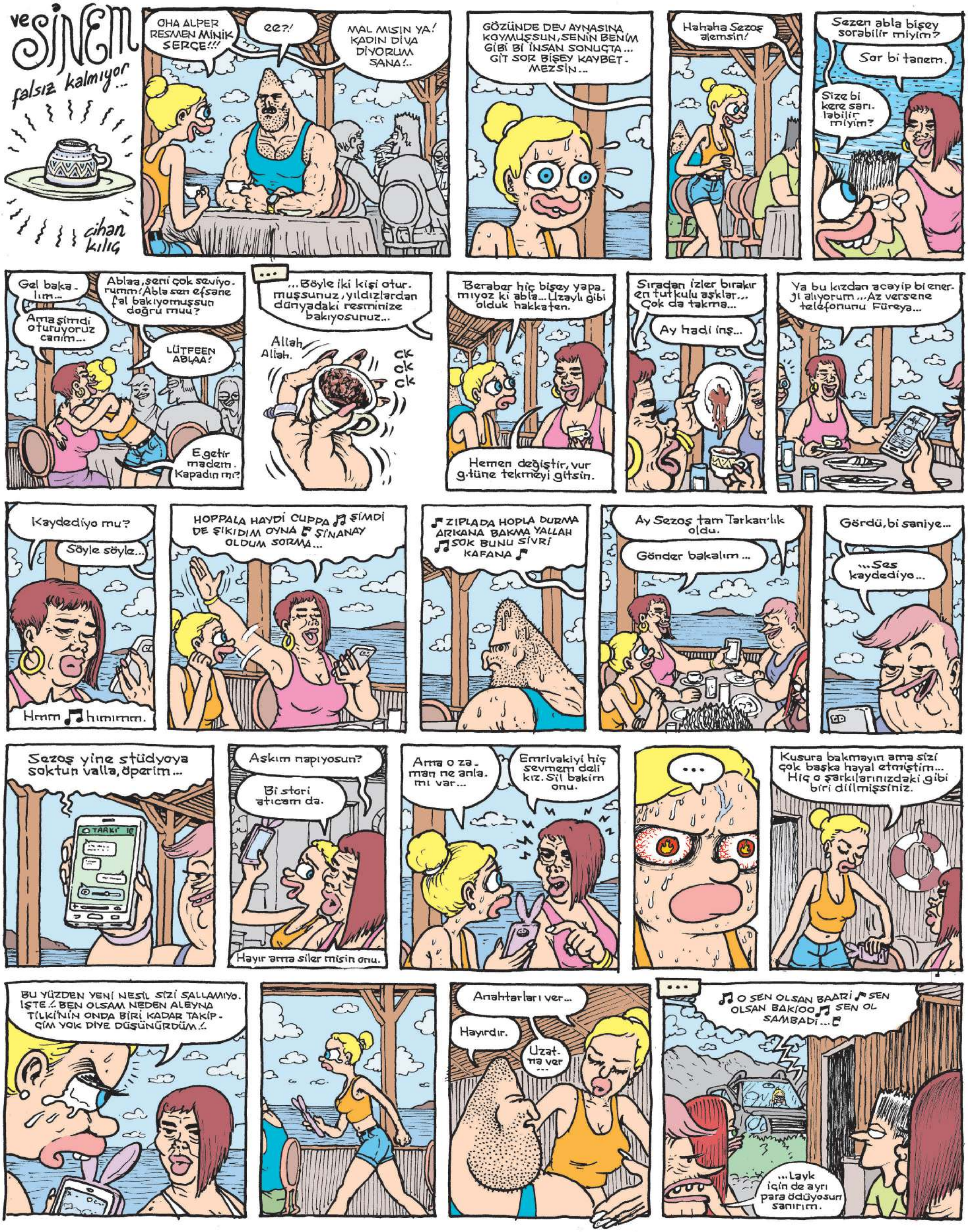
akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Bazı milletleri övmeyi çok seviyoruz. Tabii öveceğimiz ülkelerde ülkedeki hangi kampa mensup olduğumuza göre değişiyor. Hani istisnaları olsa da liberallerimiz Amerika Birleşik Devletleri övgüsünden vazgeçmez. Ha sağcısından solcusuna herkesin bir Alman övgüsü vardır üç aşağı beş yukarı ama o da dönemsellik gösterir. Bana sorsanız mesela ben size yarım saat on dokuzuncu yüzyıl Almanyası övebilirim ama tabii kulağımdan tutup zaman makinesiyle on dokuzuncu yüzyıl Almanyası'nda götürüp koysanız hayatım kayar, sakal içinde kalmam bir yana onca çalkantıda herkes kendini kurtarır olan bana olur. Marx'a yancı yazılsam o kendini kurtarır ben keriz gibi zindana düşerim. Ha onun dışında nedir, mesela sosyalistlerden başka pek kimse uzun boylu Küba veya Sovyetler Birliği övmez. Polonya'yı öyle sanıyorum ki yurt sathındaki az miktardaki katolik kardeşimizden başka kimse övmez, Polonya'nın öyle bir kaderi var. Bunun Polonyalılıkla da bir ilgisi yok, misal Polonezköy süper, Varşova kadar polonyalının yaşadığı Şikago ne güzel ama Polonya'nın kendisinde bir övülememezlik var. Ya düşünün Polonyalı'nın yurtdışına transfer olamayan futbolcusu bile bir yolunu bulup gerekirse Papa olup Vatikan'a yerleşiyor. Milliyetçiler genel olarak tarihteki Türk devletlerini övüyorlar ama arada şaşırıp Cengiz Han'ı, Moğollar'ı övdükleri de olmuyor değil.

Ha nedir, özetlemek gerekirse solcumuz solcu memleketleri, liberalimiz kapitalist memleketleri, milliyetçilerimiz eski Türk devletlerini pek bir övüyor. (Frankofonlarımızı saymıyorum, onlar her koşulda Fransa övüyorlar.) Peki siyasal islamcılarımız? Yahu o konuda bir asrı geçen bir geleneğimiz var, bizim siyasal islamcılarımız hunharca Japonya övüyorlar. Ha Japonun üretimini tekniğini falan herkes yine Almanya gibi az çok övüyor övmesine de, siyasal islamcılar komple Japon kültürü hastası. Karateden desen o da değil. Muhtemelen vaktiyle on dokuzuncu yüzyılda falan emperyalistlere karşı emperyalistlerin silahlarını kullanmayı çok çabuk öğrenip karşı koydukları için "Ah biz de onlar gibi edeydik de Osmanlı yıkılmayaydı," diye düşündükleri için olabilir. Zaten "Batının ilmini alalım ama ahlakını almayalım," lafı da buradan geliyor. Japonlar batının tekniğini almış ama kendi ahlaklarını olduğu gibi korumuş ya.

Ama siyasal islamcının bu kadar övdüğü Japonya da düşünecek olursanız genel olarak kullanılmış kadın kilodu otomatlarıyla ünlü bir memkeletimiz. Hayır, herkes kendinden mesul, sokaklarında ayı oynatılan, basbayağı vahşi hayvanların şehir ortamında fink attığı ve daha fenası damacanaların bile güvenliğinin olmadığı bir ülkede yetişmiş bir adam olarak gidip elin Japonunu kınayacak değilim, o da kullanılmış kadın kilodunu çok seviyormuş, onun otomatını koymuş, insanlar acil durumlarda yedi gün yirmi dört saat kirli don satın alabilsin istemiş de bizim siyasal islamcının övgüsüne neden mazhar oluyor onu anlamıyorum. Yani bu açıdan bakacak olursak batının teknolojisini aynen alalım ama burada damacanaya ve de nikah düşen her şeye tam gaz devam demek istiyorlar gibi oluyor.

Ha beni mi sordunuz? Ben onun cevabını çok evvel verdim arkadaşlar, benim favori memleketim her zaman San Marino'dur. Bunca yıldır bir tek San Marino vatandaşının bir yamuğunu görmedim, neticede tarihçi sayılırım, bin beş yüz yıllık tarihinde de San Marino'nun bir yanlışını da okumadım. San Marino candır.


ve Sinem falsız kalmıyor...
cihan kılıç
OHA ALPER RESMEN MİNİK SERÇE!!!
ee?!
MAL MISIN YA! KADIN DİVA DİYORUM SANA!..
GÖZÜNDE DEV AYNASINA KOYMUŞSUN, SENİN BENİM GİBİ Bİ İNSAN SONUÇTA... GİT SOR BİŞEY KAYBETMEZSİN...
Hahaha Sezoş alemsin!
Sezen abla bişey sorabilir miyim?
Sor bi tanem.
Size bi kere sarılabilir miyim?
Gel bakalım...
Ablaa, seni çok seviyorumm! Abla sen efsane fal bakıyomuşsun doğru muu?
Ama şimdi oturuyoruz canım...
LÜTFEEN ABLAA!
E getir madem. Kapadın mı?
...
...Böyle iki kişi oturmuşsunuz, yıldızlardan dünyadaki resminize bakıyosunuz...
Allah Allah.
ck ck ck
Beraber hiç bişey yapamıyoz ki abla... Uzaylı gibi olduk hakkaten.
Hemen değiştir, vur g.tüne tekmeyi gitsin.
Sıradan izler bırakır en tutkulu aşklar... Çok da takma...
Ay hadi inş...
Ya bu kızdan acayip bi enerji alıyorum... Az versene telefonunu Füreya...
Kaydediyo mu?
Söyle söyle...
Hmm ♫ hımmm.
HOPPALA HAYDİ CUPPA ♫ ŞİMDİ DE ŞIKIDIM OYNA ♫ ŞİNANAY OLDUM SORMA...
♫ ZIPLADA HOPLA DURMA ARKANA BAKMA YALLAH ♫ SOK BUNU SİVRİ KAFANA ♫
Ay Sezoş tam Tarkan'lık oldu.
Gönder bakalım...
Gördü, bi saniye...
...Ses kaydediyo...
Sezoş yine stüdyoya soktun valla, öperim...
TARKİ
Aşkım napıyosun?
Bi stori atıcam da.
Hayır ama siler misin onu.
Ama o zaman ne anlamı var...
Emrivakiyi hiç sevmem deli kız. Sil bakim onu.
...
Kusura bakmayın ama sizi çok başka hayal etmiştim... Hiç o şarkılarınızdaki gibi biri diilmişsiniz.
BU YÜZDEN YENİ NESİL SİZİ SALLAMIYO. İŞTE!.. BEN OLSAM NEDEN ALEYNA TİLKİ'NİN ONDA BİRİ KADAR TAKİPÇİM YOK DİYE DÜŞÜNÜRDÜM!..
Anahtarları ver...
Hayırdır.
Uzatma ver...
...
♫ O SEN OLSAN BAARİ ♫ SEN OLSAN BAKIOO ♫ SEN OL SAMBADİ... ♫
...Layk için de ayrı para ödüyosun sanırım.



@kaansezyum

Huzur ve Huzursuzluk

Hep aranan ama az bulunan ilginç bir olgu. Huzur…
İnsanlar hayatlarını onu bulmak, ona ulaşmak için geçiriyor. Yıllarda mal gibi işe gidip geliyorlar. Sevmedikleri, hoşlanmadıkları insanlarla zaman geçiriyorlar. Neymiş, yılda bir, hadi bilemedin iki hafta tatil yapmak huzur bulmak için. E geri kalan 350 küsur gün ne olacak? Nerede senin parayla satın aldığın huzur?
Yani böyle bir şeyi öncelikle bilgisayara parça toplayanlar sevmez. Siztem pek verimli değil sanırım. Yani fiyat performans oranı olarak. Tüm yıl çalış delicesine sonra bir hafta ne olduğu belirsiz bir şekilde 'Huzur'u ara. Zaten huzur da bu değil…

Akıl, bilgi ya da bilgisizlik bile huzur verebiliyor.
Bilgi arttıkça huzur da artar mı yoksa azalır mı? Bu ikilemden nasıl çıkacağız? Tek yol evrim mi? Sanmam… Hayatta ve Fotoşopta tek bir doğru olmadığı gibi, tek bir huzur da yok bence. Huzur kavramına böyle bakarsak işleri daha kolaylaştırabiliriz sanki.

Bundan yıllar önce bir hükümdar, ülkesindeki en işinin ehli, en güvenilir, en korkusuz, en çekingen, en sıkıntılı, en inançlı, en mutlu, en tatsız, en eğlenceli insanları ülkenin dört bin yanından toplayıp bir ay boyunca bir toplantı düzenlemiş… Amacı kafasına çocukluğundan beri takılan bir sorunun cevabını bulmakmış. İlginçtir ki bu yöneticinin anası babası, onu çok iyi yetiştirmiş. Hiç dövmemiş, hep desteklemiş, ırsından gelen gücünü kötüye kullanmaması gerektiğini, herkesi bir insan, bir canlı olarak görmeyi çok iyi öğretmiş. Aynı zamanda çocuklarına her zaman kendi verdikleri derslerin ya da öğütlerin bile yanlış olabileceğini, ona öğütledikleri ya da önerdikleri her şeyi tekrar kendi aklında sorgulamasını öğütlemiş bu anne baba. Normalde biliyorsunuz böyle yöneticiler olmaz. O yüzden sadece masallarda böylesi sağduyulu, böylesi aklı başında yöneticiler olabiliyor.



Aynı Kara Panter filmindeki saçma durum gibi. Düşünsene, en ileri medeniyetsin dünyadaki, elinde vibranyum diye acayip bir maden var. Aynı hamsi gibi neyini yapsan süper oluyor ama gel gör ki monarşiyle yönetiliyorsun. Ha bir de seçimler olmuyor, seçimler yerine dayak var. Kralı kim dövebilirse, yeni kral o oluyor. Stan Lee'nin beyninin sulandığı dakikalar… Sonuçta Stan Lee'ye de kızamayız, adam Marvel evreniyle günümüz insanları için yeni bir mitoloji yarattı. Yeni yalanlar, yeni inançlar, bir şekilde eski inançlar kadar da para kazandırıyor… Neyse meselemiz Marvel ya da DC evrenleri ve bunların mitolojik yapısı ya da gelir modeli değil. Konumuza geri dönelim.

Hükümdar ülkesindeki en aklı başında, en marjinal, en şuursuz, en çılgın, en sıkıcı, en munis tipleri sarayına çağırmış. Onlara tek bir soru sormuş: Huzur nedir?

Hepsi kendi kendine, kendisinin doğasına göre açıklamaya çalışmış. Kimi demiş ki "Geçmiş bir güne asla geri dönemeyiz. Geleceğe de sahip olamayız, şu anda olmak huzurdur"… (Sonra bunun Bojack Horseman dizisinde kullanılacağını biliyor muydu acaba?)

Bi tanesi (kel olan) "**Acı kaçınılmazdır, ama acı çekmek size kalmıştır, bunu kabullenmek huzuru getirir**" demiş.

Başka bir kel olan –nedense ilkinin de tıpatıp aynısı bir tipi varmış- "Dolu bir hayat yaşamak için daha fazla şeye ihtiyacınız olduğunu düşünmekten kaçının. Hastalık, acı çekme ve ölüm, hayatın içindedir.
Bunları kabul etmeyi ve şu anda, burada ve şimdi var olmayı öğrenmeliyiz. Mükemmel hayatı elde etmek için uğraşmayın. Güçlüklerimizi aşmanın, öğrenmekle gerçekleşeceğini unutmayın.
Hayatın kusurlarını kabullendiğinizde daha az hayal kırıklığı yaşarsınız. İçinizdeki açıklığı özgür bırakırsınız ve günlük stres ve sıkıntılardan daha az etkilenirsiniz.
Değişikliklerden mutlu olun ve bunların tadını çıkarın. Alıştığınız şeylerin bir gün yok olabileceği gerçeği sizi korkutmasın. Hayatımızdaki bütün olumsuzlukların bir gün yok olacağını ve hissetmesini bildiğimiz takdirde güzel şeylerin kalbimizde kalacağını unutmayın.
Kişiliğiniz ve varlığınız, kendinize verebileceğiniz en iyi hediyedir. Tadını çıkarın ve hayatınızın her günü kendiniz olmayı öğrenin. Olmak istedigin yerde, yapmak istediğin seyi yapabilmek ve bunun farkında olarak bundan mutlu olmaktır" demiş.

Huzur nedir? Rahatlık mı, sağlık mı, sevdiklerinin seni sevmesini, sevmek mi sevilmek mi yoksa yavru bir hayvanın senin yanında karnı tok bir şekilde mırlayarak uyuması mı, inanç mı, yapacak işinin olmaması mı, soumluluk sahibi olmak mı yoksa sorumluluksuzluk mu, birilerine bir şeylere bağlı olmak mı yoksa kimseye bağlanmadan bir ağaç gibi tek başına yoksa bir orman gibi hep birlikte olmak mı, koskoca evrende var olup onun bir parçası olduğunu hissetmen yoksa o evrende hiçbir anlamının olmadığını farketmen mi? Belki de hepsinin bir sandöviç gibi yan yana olduğu bir hal midir?

Yine huzuru ararken huzurunun kaçması mı yoksa? Bu rahatsızlık mı sana huzur verecek? Tam bilemiyorum ama belki siz bunu bulabilirsiniz.

Unutmayın, **kaybettiğiniz şeyler, en son nereye koyduysanız oradadır.**

Sevgiler.

Resim: Caspar David Friedrich







“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı



ÖLMEYECEĞİM

Doktor, “Zayıfsınız ama bir obezin karaciğeri var sizde,” dedi. Aklıma, “şişman”, “NBA”, “şapka”, “dev şort” kelimelerinden oluşan genç bir Amerikalı görüntüsü geldi. Tişört numarası 32’ydi. Bir kanepede, kucağında kızarmış tavuk kutusuyla oturmuş, yüzüne vuran televizyon ışığı eşliğinde yağlı bacaklarına vura vura kahkahalar atıyordu. “Obez karaciğeri” deyince ancak bu görüntüye ulaşabilmem, iç organlarımızı tek başına hayal etme geleneğine sahip olmamamızdan kaynaklanıyor. Daha o an, doktor maceramı arkadaşlara anlatırken bu dramatik tanımlamayı sık sık kullanacağımı hissettim. İnsan evladının yaşamını sürdürebilmesi için dramatik öğelere ihtiyacı var. Hastalık tarihimizin en güçlü kavmi olan anneler, “Doktor, ‘sen bu ağrılarla nasıl yaşıyorsun’ dedi!” klasiğini büyük bir gururla haykırırken varoluşlarını sağlamlaştırıyorlardı. Hastalık tarihimizin en zayıf kolu olan babalarsa “Bi şeyim yok benim!” diye diye, “bu ağrılarla nasıl yaşadığı” konusunda tıp bilimini hayretlere düşüren uzun ömürlü annelerin yanında eriyip gittiler. Bense hastalık tarihinde henüz bir varlık gösteremeyen oğul boyundandım. Acemiydim. Ne yapmam gerektiğini bilmiyordum. Elimde obez bir Amerikalının karaciğeri vardı. “Yani karaciğerim büyümüş mü?” diye sordum doktora. “Yağlanmış,” dedi. (Kanepede oturan hayali Amerikalı tişörtünü çıkardı, belinden meme seviyesine kadar 5-6 kat yağ tabakası ortalığa yayıldı). Doktor, “Çok alkol alıyor muyuz?” diye sordu. Çoğul konuşmayı seven insanlardan biriyle karşı karşıyaydım. Sanki doktorla her gece beraber içiyormuşuz da o bilincini kaybedip sabah ayılınca durumu bana soruyormuş etkisi yaratan bu çoğul soruya gülmek zorunda kaldım. “Pardon aklıma bir şey geldi de” diyerek manasız gülüşümü açıkladıktan sonra soruyu cevapladım: “Yok, en fazla haftada bir falan,” Yalan söylüyordum, “haftada bir” içmediğim gün sayısıydı. “Sosyal içiciyiz yani?” dedi. Evet, sosyal...” dedim. Literatüre geçecek bir vakayla karşı karşıya kalmış gibi, “Enteresan, yani zayıfız, fazla alkol kullanmıyoruz, ama kolesterol ve trigliseritimiz çok yüksek, karaciğerimiz bir obezinki gibi...” dedi. Ortaklığımızı bozmamak için çoğul sordum: “Peki napıcaz?” “Diyet yapıcaz,” diyerek bir kâğıt uzattı. Kâğıdın başında “diyet listesi” yazıyordu. Yasaklar arasında ilk “sakatatlar” gözüme çarptı. “Kokoreç bu!” dedim içimden. Moralim bozuldu.



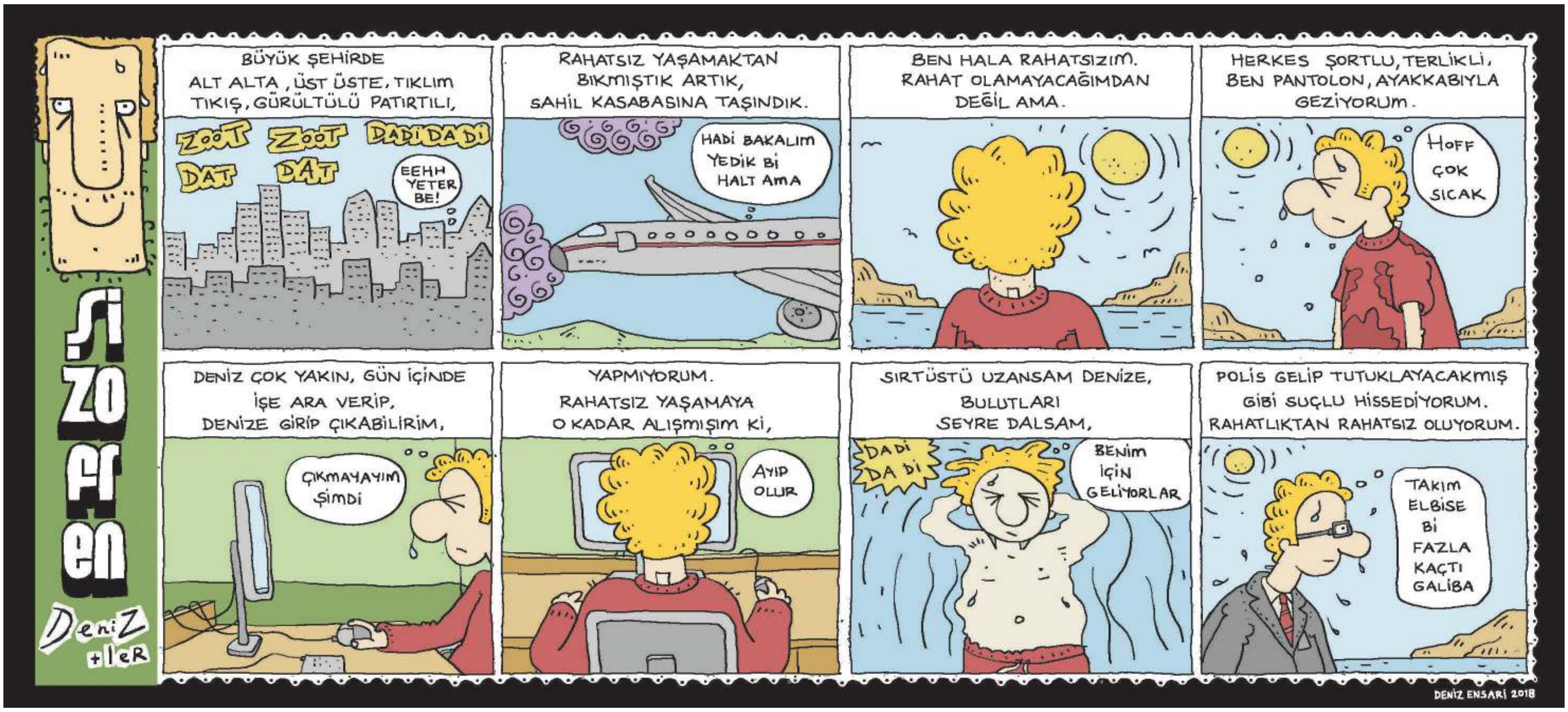
Eve gidince, ülkemizden Osman Müftüoğlu ve Amerika’dan Mehmet Öz’ün biz kolesterol mağdurları ve karaciğeri yağlılar için önerilerini araştırdım. Sağlıklı yaşam konusunda tam bir cahilmişim. Mesela yaban mersinini, Avrupa ve Amerikalı halaların, pişirip soğuması için pencere kenarına bıraktıkları turtaların içine konan bir film meyvesi sanıyordum. Meğer benim ilacımmış. Okudukça, meleyen sevimli koyunların düşmanım olduğunu, pastanelerin kalp şeklinde hazırladığı kurabiyelerin kalp krizini simgelediğini ve yeme ihtimalim olmasa da kaz etinin tam bir bela olduğunu öğrendim. Bir avuç fındıkla 1 yıl, üzüm çekirdeği yutarak 1 yıl daha, ceviz kırarak 1 yıl daha, balıktan omega-3 sağarak 1 yıl daha, market raflarında kefir arayarak (bkz. şişe ayranların yanı) 1 yıl daha… derken tam 10 yıl fazla yaşayabilirdim. Azmedersem “dipçik” denilen bir mertebeye ulaşmam mümkündü. Yaban mersini yiye yiye 80 yaşında öldüğümde kimsenin bu ölüme inanamamasını sağlayabilirdim. “Allah Allah dipçik gibi adamdı,” dedirtebilirdim ardımdan, “daha dün elinde yaban mersini torbasıyla merdivenleri ikişer ikişer çıkıyordu...” Keyfim yerine geldi. Bugüne kadar diyet ve sağlıklı yaşam konusuyla dalga geçmiştim. Okudukça açıldım, doğanın mucizeleri karşısında hayrete düştüm. Ve en önemlisi “bir avuç” demeyi öğrendim. Öğrendiklerimin heyecanıyla, aynı gece “bir avuç” fındıkla kolesterole savaş açtım. Fakat ne yazık ki diyette ilk gün tecrübesizliğinden olacak, 2. avuçla devam ettim. Fındık çok güzeldi. 3. avucu engelleyemedim. 4. avuç kolesterolün kesin zaferiydi. Yenilgiyi kabul edip 5. avuca geçtim. Paket bitince kendi kendime dedim ki, “Asıl yarın başlıyorum diyete...”



Diyete başlayalı bir hafta oldu, avuçlarıma biraz daha hakimim. Sık sık, “balık” demeye başladım. Suşi konusunda çok sevdiğim bir arkadaşımın yardımıyla ciddi mesafeler kaydettim. Rahatlıkla California roll siparişi verebiliyor, çubuklarla sağlığı kıstırabiliyor ve böylelikle uzun yaşayan Japonların izinden yürüyebiliyorum. Henüz bir şey kaynatıp içecek fırsatı bulamadım, ama kaynar sulara bol bol yeşil çay poşeti salladım. Bilimsel değil ama kolesterolümün düştüğünü, karaciğerimin yağlanmaya son verdiğini hissediyorum. Daha çok evde yemeye çalışıyorum. Her dakika düşman yiyecekleri kakalamaya çalışan acımasız bir dünya var dışarıda. Dışarı çıktığım geceler tertemiz ve sağlıklı beslenmek, midye ve kokoreçlerle bezeli sokaklardan geçerken bir zulme dönüşüyor ama direnmeye çalışıyorum. İnsan biraz bira içince, midyenin içine girip kapağı kapatmak, kokorece sarılıp dönmek istiyor. Geçenlerde böyle bir gecede, arkadaşım Hakan yarım kokoreç, üstüne de 15 midye yemesine ve beni de günaha davet etmesine rağmen kendimi tutmayı başardım. Kendimle gurur duyuyorum. Dün akşam tam tahıllı ekmek, balık ve salata yedim. Gece karnım acıktı. Fındıkta avuç dozajını hala tam ayarlayamadığım için “bir avuç” konusuna hiç girmedim. Evde fındıktan başka kolesterol düşmanı olmadığı için de biraz zorlandım. Diyetim konusunda henüz tam bilinçlenmeyen bünyem karaciğerime aldırmadan sürekli bir şeyler istiyordu. Ama diyetimi bozmamaya kararlıydım. Azmettim, hiçbir şey yemeden aç aç yattım. Biraz sıkıntılı geçti gecem:

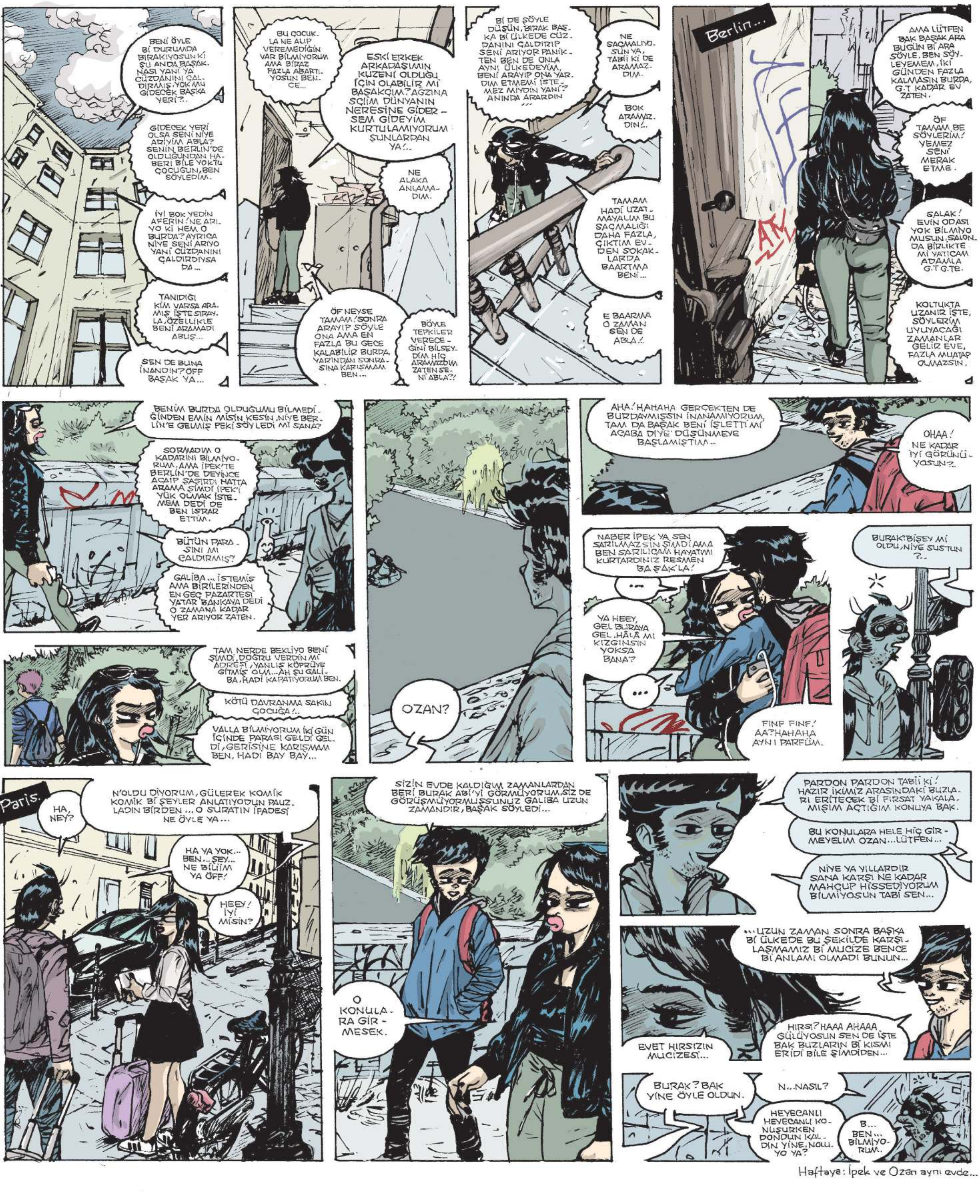
Son Akşam Yemeği

Bir ciğercideyiz. Yanımda sağlıksız beslenme konusunda en yakın dostum Hakan, suşiyi bana sevdiren arkadaşım ve obez Amerikalı; karşımda Osman Müftüoğlu, Mehmet Öz ve Yaban Mersin’i oturuyor. Masaya bakıyorum. Bu masada uzun şişlere geçirilmiş ciğerlerin, etlerin, ezmelerin arasında kolesterol düşmanı sayılabilecek tek şey maydanoz. Böylesine mükellef bir sofradan sadece maydanoz yiyerek kalkmak mümkün değil. Bir süre sabrettikten sonra, ciğerlerden birini lavaşın arasına sarıp şişi çekiyorum. Doktor Oz, “Hayır Fırat!” diye bağırıyor. Hakan, “Hacı çok güzel, ye sen,” diyerek onu susturuyor. Amerikalı, “Ye adamım,” diyerek Hakan’ı onaylıyor. Amerikalı ciğerleri çok hızlı tüketiyor ve boşalan her şişi eliyle tuttuğu göbek katmanlarına geçiriyor. Ortada hiç kan yok. Suşiyi sevdiren, “Gidelim buralardan,” diyor. Profesör Oz, yanında oturan Yaban Mersini’ni öpmeye başlıyor. İçimde tanımlayamadığım bir sıkıntı var, kendimi günah işlemişim gibi hissediyorum, ama bir yandan yemeye devam ediyorum. Tamamen kontrolsüzüm. Sürekli bir şeyler kaynatıp içmem ve içimi temizlemem gerekiyormuş gibi hissediyorum. Ama ne suyu kaynatmam gerektiğini bilmiyorum. Osman Müftüoğlu’na soruyorum, cevaplamıyor. Hakan, “Ciğer yemek karaciğere iyi gelir” iddiasında bulununca bir an ferahlıyorum. Söyledikleri çok mantıklı geliyor. Amerikalının göbeğindeki şiş sayısı gittikçe artıyor. Suşiyi sevdiren ağzıma California veriyor. “Japon çok iyi, fakat beyaz pirinç ne olacak?” diye mırıldanıyorum. Profesör Oz, masadan kalkıp esneme hareketleri yapmaya başlıyor. O ana kadar sükunetini koruyan Osman Müftüoğlu kulağıma eğilerek, “Ciğerleri bir taşım kaynat, ılıdıktan sonra sabah akşam birer bardak iç,” diyor. Amerikalı göbeğine bir şiş daha soktuktan sonra ölüyor. Çok telaşlanıyorum. Doktor Oz’a, “Bişeyler yapsana!” diye bağırıyorum. Doktor Oz, “Benim Amerika’ya dönmem lazım,” deyip koşarak uzaklaşmaya başlıyor. Arkasından bakıyoruz. Osman Müftüoğlu, “Maşallah dipçik gibi!” diyor.



Çarpışma İpek & burak

Yazan çizen OKY



Haftaya: İpek ve Ozan aynı evde...

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gelir dalgın bir cambaz./ Geç saatlerin denizinden,/ Üfler lambayı,"

Ece Ayhan

Gizli bir işaretle birbirlerini tanımış iki casus gibi hafif tedirgin/ürkek bir bakışla çok kısa bir bakışıyoruz. Nedense ceketliyim. O amca da. Çapraz geçiyoruz. İkimiz de "teşkilattan"ız. Çok sıcak. Aşırı sıcak. Hurma yaprakları kıpırtısız. (Antalya)

KÖPEK

Tuhaf, (hiç rastlanmadık) bir pozda insan gibi kaldırıma sırtüstü yatmış, patilerini, bacaklarını olabildiğince iki yana açmış öylece kıpırtısız havada, asılı tutuyor.(ağzı da açık iyice) Sürekli bitişik, kapalı duran köşe bucağını, ara yerlerini havalandırmaya çalışan o zavallı iri köpek. O biçare. Serinlemek için. Koca kalın, kabarık, yer yer de kopuk, topak topak olmuş kirli kürküyle. Ana caddenin kaldırımı. O zavallının o mecburi pozu bozuluyor birden. Başında durup patilerini tutanlar. İki kadın. Biri bırakıp diğeri kavrıyor. "Ay sen naaptın ööle, ay ay ayy" O biçare mecbur kalıp "ilgileniyorlar, ayıp olmasın şimdi, ilgileri karşılıksız kalmasın" gibisinden, yattığı yerden bakıyor onlara. Bir türlü de bırakıp gidemiyorlar. Kulaklarını çekiştiriyorlar. Elleme bırak. Öyle sevgi olmaz. Hatta uzun uzun bile bakma. Konsantrasyonu bozulmasın. Eğlence olsun diye yapmıyor. Canı burnunda. Bak sen şort, atlet giymişsin. Onun kürkü sırtında.

AVM

Dışarısı kavruluyor. Avm buzdolabı gibi. 'Karlı bir kış günü ayazı'nın aynısı. Uçakların içi de aynı böyle. Niye o kadar abartılı soğuk. Bu soruları ceketli biri sorunca şimdi. Ciddiye alınır mı. Herneyse. Yürüyen merdivende iki tane "Apaçi" Çok seviniyorum. Ne zamandır görmemiştim. Ne oldular? Dışlanan, gülünç bulunan, sürekli aşağılanan delikanlılar. Varoşların, fakir mahallelerin. Nesi gülünç. Bana hiç öyle gelmiyor. O renkler, o saçlar. O tuhaf danslar. *(içinde Punk'larda olduğu gibi bir karşı estetik aracığıyla rahatsız etme, protesto çabası da var;"ben burdayım")* Bana çok yaratıcı geliyor tersine. Gözümü alamıyorum. Kendine ait,



Ece Ayhan

başka türlü bir estetik anlayışı. Evet. Seninkine benzemiyor olabilir. Nesi gülünç. Daha zengin gençlerin kıyafetlerine özeniyorlar, taklitçiler diye mi? Boş verin. *(Hepimiz taklitçiyiz.Kişiler bir yana, ülkeler dahi –sistem, kapitalist sistem kendisi gibi yaşayabilen medeniyet mi bıraktı. Kendin gibi olmanı tehdit olarak görüyorlar, ayrılaşmak mecburi–)* Gülünçlük; Eski hikâye. Üst sınıflar alt sınıfları, yoksulları hep gülünç buldular. Her halleriyle alay ettiler. Dönüp de kendi mabatlarına gülsünler. Taa bitinin yeni yeni kanlanmaya başladığı o ilk dönemlerinde bile burjuvazi sınıfı fakirleri, alt sınıfları "kaba saba halleri"yle, ayarsız el kol hareketleri yaparken, itişir kakışırken, yamuk yumuk gülüşürken gösteren, onlarla alay eden tablolar ısmarlıyordu ressamlara. Alaycı, gülünç tablolar. *(kendileri ise bambaşka; ağırbaşlı, ölçülü, vakur; meleksi tebessümlerle yüzlerinde,* aynı dönemin tablolarında)



Hollandalı ressam Jan Steen

Gülünçleştirmek; bu mizah meseleleri hep alengirli, gıllıgışlı bir iş olageldi. İki ucu keskin bir bıçak. Büyük sorumluluk, dikkat gerektiriyor. *(Kimi kime güldürüyorsun. Karikatür çizerken de hep ip üstünde bir cambaz ruh halinde olmak lazım, her yeri geldiğinde tekrarlıyorum burada–)* O alaycı, aşağılayıcı tabloları tabii ki yine yoksul ressamlara yaptırıyorlardı. *(Jan Steen'in '1626/1679' resimlerini inceleyebilir meraklısı. Çoluklar çocuklar, dağınık, karmakarışık evler,bir hengame, bir curcuna– Hollanda'da "Jan Steen ev hali" diye bir deyim oluşmuş, bu tip ev halleri için–)*



Hollandalı ressam Jan Steen

Herneyse.

Konuyu hafifçe değiştirerek bitiriyorum bu yazıyı; yine bir Hollandalı başka büyük ressam: Vah Gogh'un görüşlerinden bir alıntıyla : (doğu'nun resim sanatıyla ilgili) *"Japon sanatı incelenince bilge, filozof ve zeki bir insanla karşılaşılır. Su götürmez bir gerçektir bu. Peki ne yapar bu adam? Neyle vakit geçirir? Dünya ile ay arasındaki aranın ölçümünü mü inceler? Hayır. Bismarck'ın siyasasını mı inceler? Hayır. Bir ot parçasını inceler"*

Otlar önemli.



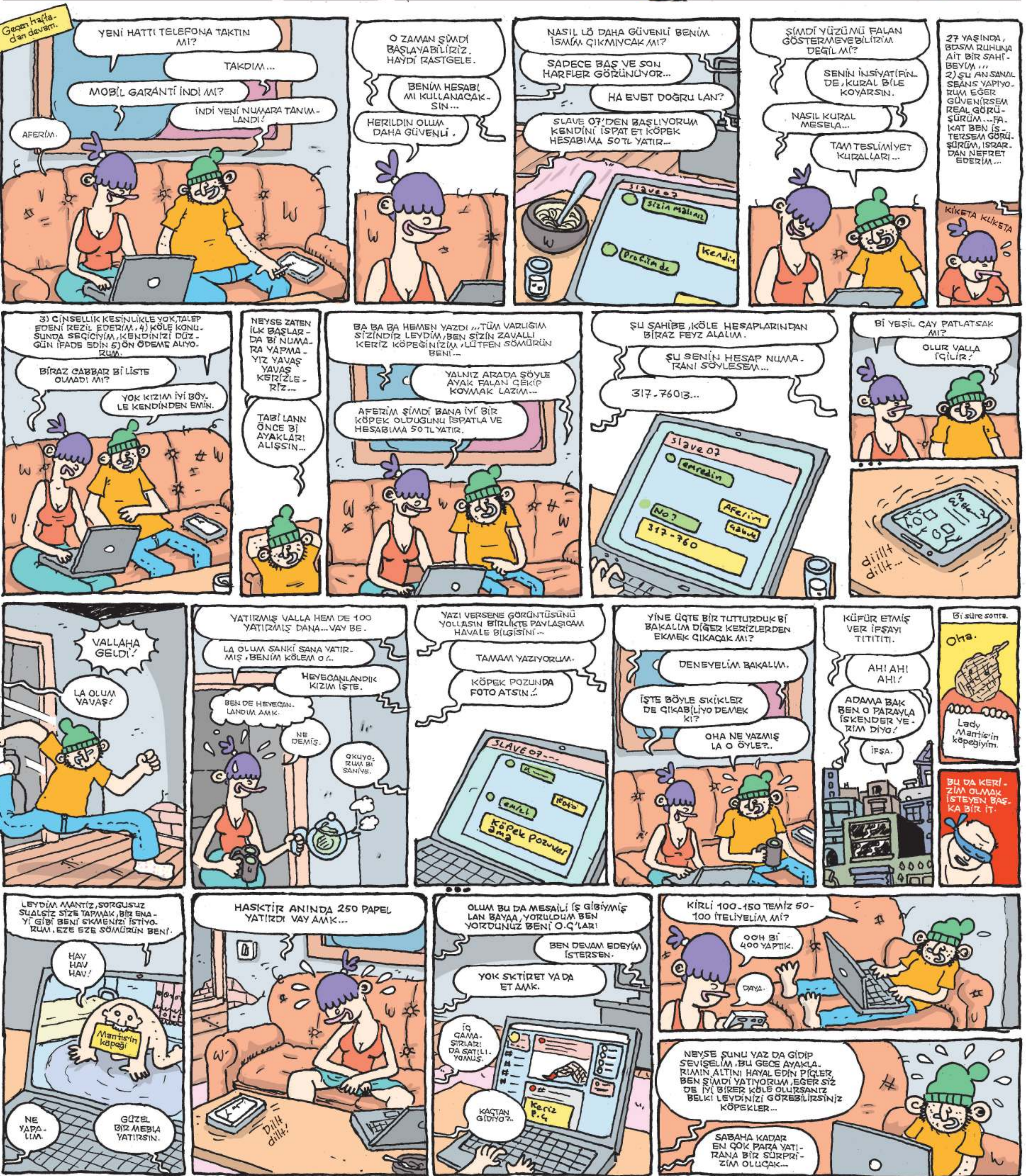
Hepinize, dostluk , kardeşlik muhabbet dolu günler diliyor, bayramınızı da kutluyorum…

engin.ergonultas@gmail.com


cihan ceylan
SADECE ŞOPENHAUER'İN YAŞADIĞI DÖNEME GİDEBİLEN ZAMAN MAKİNESİ YAPTIM. BAKICAM ŞOPENHAUER OLMAYIP DA SAÇINI BÖYLE YAPAN VAR MI, TEK TEK BERBERLERİ GEZCEM SAÇ SAKAL Bİ DE AYRICA ŞOPENHAUER MODELİ DİYE VAR MI?
PROFESÖR SİZ GERÇEKTEN ÇATLAKSINIZ...
GELİYO MUSUN GELMİYO MUSUN?!!
ABİ İKİNDİYE YETİŞTİRELİM DİYOSUN DA HEMEN ÖLMEDEN ÖNCE STORİ KOYMUŞ 24 SAAT KALACAK BU... BUNUN SİLİNMESİNİ BEKLEYİP SONRA GÖMELİM BENCE, ÖBÜR TÜRLÜ BI GARİP OLUCAK.
SKYİM STORİ UĞRUNA NAAŞ BEKLETİYORUZ...
SON GÜNLERDE DESPİNA'NIN EVİNE DADANMIŞSIN DEDİLER?! HÖÖÖT BİR OROSTOPOLLUK VARSA MARİZİNE KAYARIM ANAM AVRADIM OLSUN...
Fesli esnafın karısı da böyle kıllanacak tabi o da haklı...
DONDURMA ANCA BİTTİ VALLA BALKİMTO!
GÖREV GEREĞİ DÜNYA'YA GÖNDERİLECEKSİN HEM DE ÜSTÜN BİR ÖZELLİKLE.
İSTEDİĞİN İNSAN FORMUNA GİREBİLECEKSİN... YÜZ - GÖZ KOMPLE KIYAFET BİRE BİR...
AMAN AMAN İSTEMEZ KİMSEYLE PİŞT! OLAMAM VALLA EN SEVMEDİĞİM ŞEY...
Mafya'nın uyuşturucu taşıdığı çanta ile sıradan vatandaşınki karışmıştır...
BU ÇANTA İLE KURYELİK YAPILIR MI BABA, HERKESTE BUNDAN VAR. TABİ KARIŞTIRIRIZ...
BU MİNNAKLAR ÇOK İYİ DEĞİL Mİ AMA YA, BENDE DE TURKUAZI VAR...
Sami Bayramın ilk günü...
Saat 17:00, artık bayramlık takımı çıkarıp günlük kıyafete geçmeli miyim yoksa biraz daha beklesem mi? Sanırım şu an deadline dedikleri şeyi yaşıyorum, napalım bu da bizim deadline'ımız...
Hadi yarım saat daha bekliyim...
HA? YOK SENİN AMEL DEFTERİN DEĞİL YA, NORMAL KİTAP OKUYORUM ŞU ANDA...
HOOOFHHH BE ABİCİM YAA...

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen



devamı haftaya...



Evin içinde keriz gibi dolaşıyorum. Ne salonda durabildim, ne odamda rahat ettim; koridor civarlarında dolaşıyorum. Bizim evde olmayan bir odayı arıyor olabilir bedenim. Evin içinde gizli oda bulsam haddinden fazla sevinirdim, sağduyuyu ve sükuneti elden bırakıp gençlik dizisinde iyi haber almış gençler gibi abartılı hareketler yapardım. Yumruk sıkıp "oley be" diye bağırmalar, ağlamaklı gülerken "inanamıyorum, arkadaşımız ölmeyecek" der gibi elimle ağzımı örtmeler. Lise dizilerindeki kalın bacaklı delikanlı kızı iyi oynayabilirdim öyle bir fırsat olsaydı. Mesela arkadaşlarının ölmeyeceğini öğrendiklerinde diğerleri aşırı hareketler yaparken kalın bacaklı delikanlı kız gözlerini yumup, derin nefes verip boşluğa "şükürler olsun" diye fısıldardı. Öyle bir fırsat olsaydı türk dizilerindeki en iyi kalın bacaklı kız olabilirdim. Kimsenin sevgilisi, herkesin kankası, bastırılıp sıkıştırılmaktan plazma haline gelmiş cinsel enerjiyi her an kavgaya çevirmeye hazır, her an arkadaşlarına haksızlık eden birilerinin boynunu kalın bacaklarıyla sıkıp kırmaya hazır, her an hiç hesapta yokken ortaokul mezunu şoför muaviniyle kaçıp evlenmeye, esrara başlamaya ve muavinin adını koluna yorgan iğnesiye yamuk yumuk dövme yapmaya hazır kalın bacaklı delikanlı kız. Kendini değersiz görüp kendine zorla biçtiğin bu kader, muavin çocukla daha evlendiğiniz sene yaptığınız bu yamuk kafalı çocuk, muavin torbacılıktan tutuklandığında üstüne kalacak bu çirkin ev. Ne gerek vardı? Biraz kendine vakit tanısaydın, biraz başkasının derdinin peşinden koşmayı bırakıp internette vakit geçirseydin kalının çok meraklısı olduğunu, sadece kalına adanmış internet sitelerinin, kalına tapan doğru düzgün adamların varolduğunu görürdün. Rihanna örneği henüz hafızalarda taze. Hayatta çoğu sorunun çözümü internette aratılarak bulunabiliyor.



Kendi kıymetinizi bilin.

Koridorda dolaşıp mutfağa girmemek saçma geldiği için mutfağa girdim. Mutfak güzel, güvenli bir yer. Bardağa su doldur, elinde bardakla yarım saat duvarlara bak kimse gelip "ne yapıyorsun burada" diye sormaz. Koridor öyle değil, koridorda bekleme yaparsan iki dakikanın sonunda "beyin kanaması mı geçiriyor bu cicibey?" diye gelip bakarlar. İnsan koridorda durmamak üzere evrimleşmiştir. Ama mutfak rahat. Kahve için ketıla su koydum, hayatta kalma yarışında ne durumdayız kontrol etmek için buzdolabını açtım. Herhangi bir kriz durumunda bizi yarım gün idare edecek kadar tost ekmeği var, bir de taze fasülyenin dibi kalmış. Geçen pazar kahvaltısında yediğimiz peynirlerin üstünü kapatmadan tabağıyla dolaba kaldırmışız, peynirler belediyeye sitemli yaşlı gibi "bu konuda bir şey yapılmasıyla ilgili bir çalışma yapılıyor mu acaba?" der gibi bakıyorlar.



Binlerceyiz.

Peynirleri buzdolabından aldım, onları streç filmle dokuz - on kat çok sıkı sardım. Sonra streç film performansımdan tam memnun kalmadım, komple söktüm, bir kez daha daha sıkı, daha kalın sardım. Bu da benim sayısız küçük sapıklıklarımdan biri. Streç film kaplarken kendimi kaybediyorum. Altında kim bilir nasıl sıkıntılar, nasıl zihinsel kızarıklıklar var böyle davranışların. İnternette çok bakmamaya çalışıyorum. Bazı günler kendimi çok çok çok sıkı streç filmle kaplayıp buzdolabına yerleştirmek istiyorum. Arada bir çıp baksınlar, bu bozulmuş mudur diye düşünsünler, ama streç filme ne kadar sıkı sarıldığımı fark ettiklerinde "yok ya, daha gider bu" diye düşünüp beni bana bıraksınlar. Bunlar ne demek? Beyin nereden sızdırma yapıyor da böyle düşünceler bilince ulaşıyor? Böyle şeyleri de internette aratırsanız siz zararlı çıkarsınız. Çünkü internette her kızarıklık deri kanseri, her tekrarlayıcı düşünce ya bipolar ya narsistik kişilik bozukluğu çıkar. Bahisler çok yüksekten açılıyor böyle konularda internette. Neyi aratıp, neye bulaşmayacağınızı bildiğiniz sürece internet evden daha güzel bir evdir sizin için.



UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 14 HAZİRAN 2018 | Sayı: 563

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

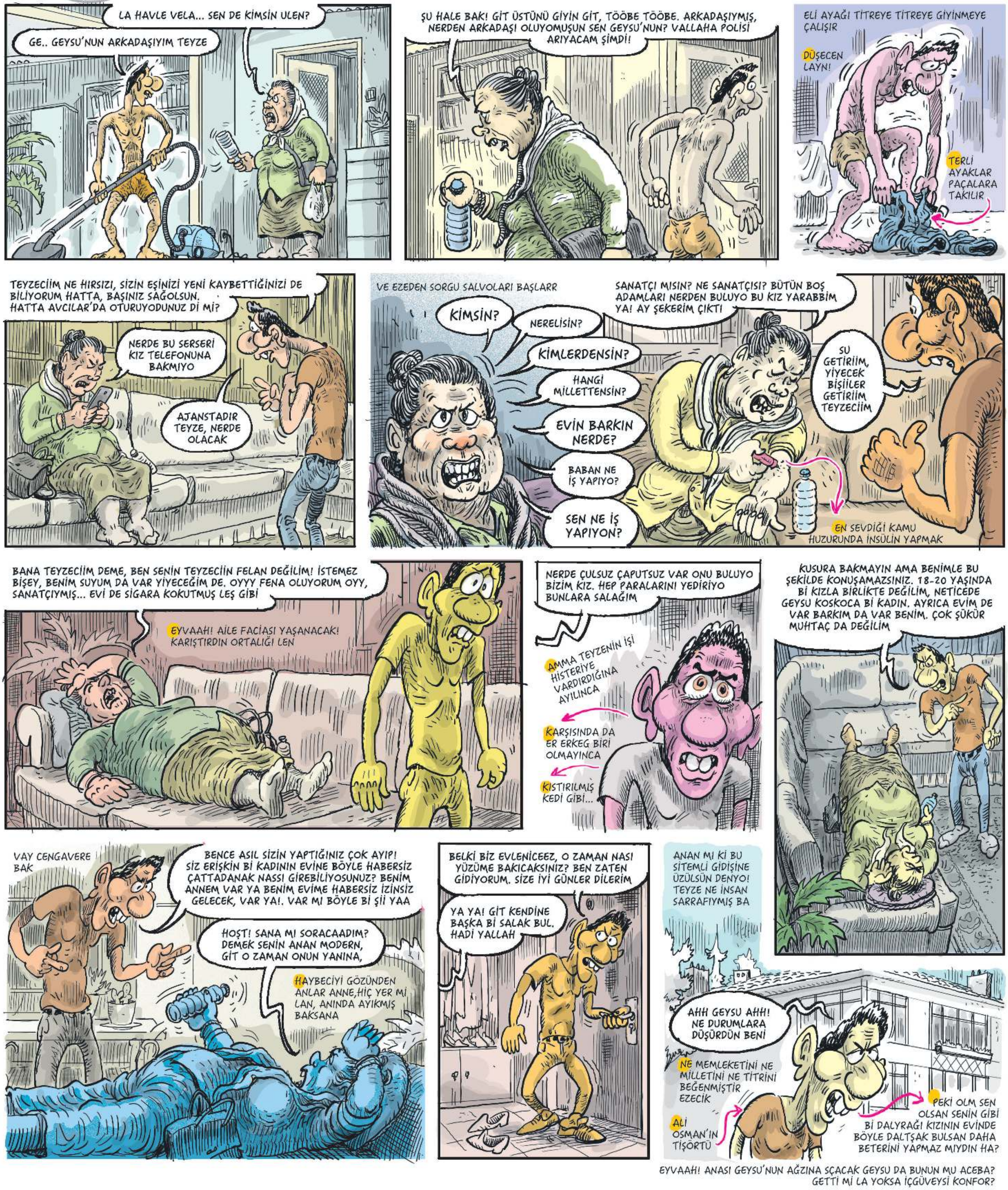
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

ELEMAN TAM KANEPEYE SERİLMİŞKENE ANİDEN KAPIDAN YANKILANAN ANAHTAR-KİLİT CEBELLEŞME SESLERİYLE HERHAL GEYSU ERKEN GELDİ, AVARELİK YAPARKENE YAKALANMAYAYIM DİYE HEMMEN KALKAR ELEKTRİK SÜPÜRGESİNİ AÇAR. AMMA GELEN BAŞKASIDIR



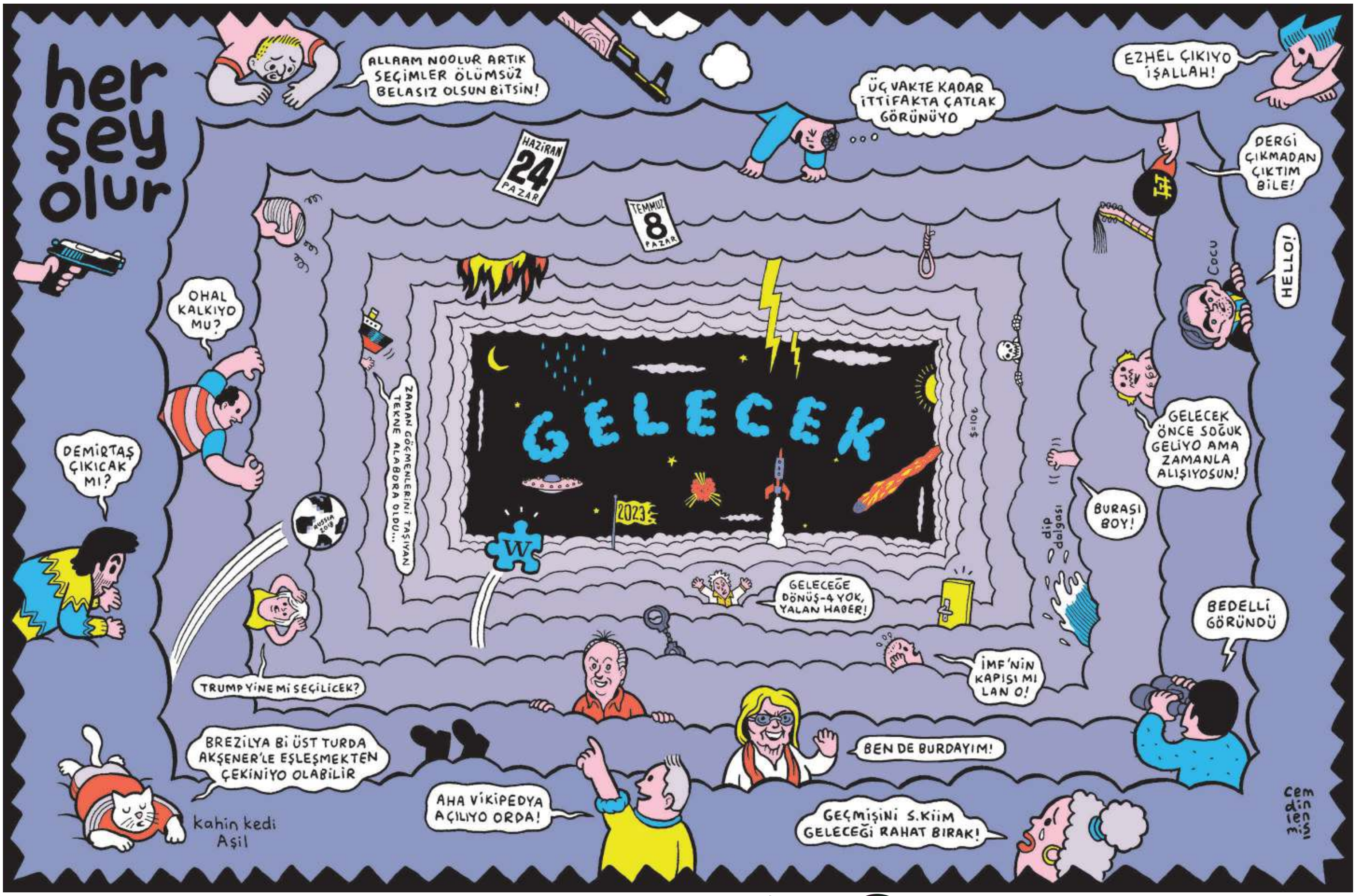
UYKUSUZ

21 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2018/**25** No: **564**
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

AKP'nin daha önce iki kez reddettiği hayvanları koruma yasası, Tayyip Erdoğan'ın seçim vaadi oldu.




emrah ablak
SEÇİME DOĞRU
TÜRKİYE B SÜPER GÜÇ
Selagattin Demirtaş sorularımızı Yanıtladı
En sevdiğim yemek çiklet..
Ben çiğnedikten sonra yutuyorum çikletleri..
Yutmadan önce en az 13 kez çiğnemek lazım lokmaları.. Bi yerde okudum..
Normal şişiyorum.. Balon yapmıyor..
Tipitip..
Sonuncusunu demin yedim
Tamam.. Gidin alın gelin.. Ben beklerim.
Bana da çokoprens alın..
Hep çiklet olmuyo tabi.. Arada protoyin de almak lazım..
Ben teşekkür ederim..
FİYİFİYT!
.. LA!? VAR MI BİŞEY?
TAMAM GELİYORUM
FİYYT!
Yok abi sana demedim
Behzat Ç. seçimi Yorumladı
Suçla mücadele ederken, bazı geceler inanın seçimleri unuttuğumuz oluyor.. Sonra bi arkadaş "kime oy verceksin?" diye sorunca hatırlıyoruz.. Bütün gün tabanca elde suçluların peşinden koş Allah koş... kaçıyo i*neler.. Belgrad ormanında 56'sını birden yakaladık... Kaçıyolardı.. "Nereye kaçıyosunuz lan **** çocukları" diye sorgulayınca koşucu oldukları ortaya çıktı.. Sağlık için kaçıyorlar... "Boşa kaçmayın, bi iki bişey işleseydiniz, öyle kaçsaydınız" dedimse de "Terimiz soğumasın" diye kaçmaya devam ettiler... Yine yakaladık tabi.. Bizim için de güzel idman oluyo... İkinci de dördük bunları.. Dağıldılar..
Emekli komando Ali Türkşen Sert konuştu.
BİRANIN BİLE KOKTEYLİNİ İÇECEĞİZ
O gece, hiç unutmuyorum, saat gecenin 3'ü veya 4'ü.. Veya daha da erken olabilir... Hiç unutmuyorum, ama bazen azcık unutabiliyorum.. Karanlıktı yani.. Botlardayız Kardak kayalığına doğru gidiyoruz.. Ama karanlık olduğundan bir kaç kez ıskaladık kayalığı.. Sabahı buldu yani kayalığı bulmamız.. Yunan askerleri "Abi biz 2 günde anca bulabildik" dediler.. Biz de "Siz ayakta dikilmeseniz biz de göremezdik valla" dedik.. Beraber sigaralar, çaylar içildi.. Papaz vardı bi tane.. O olmasaydı otuzbirler falan da çekilirdi... Ayıp olmasın diye kültüre saygı gösterdik.. "Anadolu bir kültür köprüsü, bir renk kuşağı, anladınız mı lan amk çocukları" diye bağırınca biz, bağırıntı kavgaya, kavga silahlı çatışmaya, silahlı çatışma rakı sofrasına dönüştü... Herşey çok hızlı gelişiyordu ve 3. büyük bitmişti bile.. Papaz *mı g*tü dağıttı... Çok içti o.... Çıkardı sgi, küüt diye masaya vurdu.. "Gençliğimi yaşatmadılar bana" diye çok ağladı.. "Diğer papaz arkadaşlarım selanikte atinada bemweleriyle ortam kovalıyolar, beni amk allaan kayasına yolluyolar! Çevren olacak abi... Tanıdık olmayınca çok zor" deyince, bizim bi arkadaş "31 de yasak mı?" diye sordu.. "Yoo.." dedi bu.. "La olm niye duruyoz o zaman" diye Türkü Yunanı hep birlikte dev otuzbir partisi yaptık.. Sonra helikopterle aldılar bizi.. Yunanlıları da dövüp attılar.. İyi çocuklardı halbusi...
BATSIN BU DÜNYA
SINK THIS WORLD
BİTSİN BU RÜYA
THEEND THIS DREAM
Akp için ne dedi
Akepede bir metal yorgunluğu, demir güçsüzlüğü, alemenyon tedirginliği var.. Bu demir pasının, üstünden bi atılması ve WD-40 pas çözücü ile ovalanması lazım... Ha, diyeceksiniz "Demir yorgun, parlasa nolcak?"... Evet, bir metil yorgenliğu, demir bükemliği var... Yok değil..
Hüsnü Şenlendirici Kime oy verecek
Oy vereceğim insanın öncelikle klarnet ve zurnanın arasındaki farkı bilmesini isterim.. Çünkü Klarnet, söylenişi itibariyle dikkat ederseniz "Klark Kent"e benzer.. Yani Süperman.. Zurna ise "Zoruna mı gitti" gibi.. "zuruna mı gitti".. Olumsuz bi havası var yani işte abi ya..
Ben oyumu Ekmeleddin İhsanoğluna verecem.. Geçen seçim o'na vericektim, uyanamadım.. Bi gece öncesinde program vardı.. O bakımdan, geçen veremediğim oyu bu vesileyle vereyim diyorum ve sevenlerime yeni bir albüm müjdeliyorum.. kiss..
ÜFLERİM
SOSİSLİLER SİZE HELAL OLSUN
Ertuğrul özkök Seçim anketlerini Yorumladı..
Türkiye seçim rüzgarına kapılmış gidiyorken, şunu sormamız lazım diye düşünüyorum: "Esinti var.. Motoru bozar mıyız?" Çünkü Türk insanı ceryanda kaldığı zaman hasta olur.. Bu yüzden muhakkak camlardan birini kapatır.. Peki hanki camı kapatacak seçmen.. Bi tarafta Akepe camı.. Manzaralı cam.. Deniz falan görüyo.. Bi tarafta Cehepe camı... Apartman boşluğuna bakıyo, güvercin boku görüyo.. Bi tarafta iyi parti.. Camı yok onun.. Kapı altından esiyo... Ve Hedepe camı... Vasisdas.. ...Vasisdas aynı zamanda almancada "Bu ne?" demek.. Alman burada bile karşımıza çıkıyor.. Dikkatli olacağız..
OY VER!
Palbo Esobar
Seçmen dünya kupasını bırakıp oy'a gidecek mi?
Uzmanlar seçim günü, G grubundaki İngiltere-Panama maçına karşı vatandaşı uyardı.. İngiltere'nin eski İngiltere olmadığını söyleyen uzmanlar "Bi Runi'yle olmuyor bu işler" dediler.. Panama için de "Amk panama bile gidiyo dünya kupasına, bizim takım gidemiyo" dediler..
Vatandaş ise söylentilere gülüp geçiyor.. "Brezilya maçı olsa bile oyumuzu veririz.. Messi bile olsa veririz" dedi..
G*te gel!
Peşinde ömrümüz geçti..
Caddede yürürken, hiç tanımadığınız bir g*te
Hiç mi takılmadık?
5 dakika da olsa yolu uzatmadık
Hadi canım lan! Hepiniz vardınız..
Başkasının karısı 2
İsmet'in de karısı çok güzel..
Yazacam o manitaya
Bu beni kötü bi insan yapmaz dostum
Çünkü niye biliyo musun, lanet olsun tutkuluyum
Ve başkasının karısı çok hoş.. Ve ekonomik.. Parayı başkası ödüyo
Muarrem İnce'nin hiç bilinmeyen Şiirleri...
Başkasının karısı, sana aşkım derin
Bana sorsalar bacaklarındır en güzel yerin
Yaz geceleri gel gizlice, karanlık ve serin
Ter içinde bırakalım zemini, zevkimizden emin..
Oh, başkasının karısı.. Tutkum HEY!
Hadi isim de veriyorum İsmail'in karısı!
Sana yangınım büyük, aldat benimle
Kah kaşların titreye, yat kalk benimle..
1
2
3



NSA NORMAL ŞARTLAR ALTINDA
Barış UYGUR

Normal şartlar altında çoğu atasözü belli durumları dolaylı yollardan anlatmaya yarayan ifadelerdir. Örneğin merak etmeyin, damlaya damlaya göl olmaz veya sıçana rakı içirseniz de kediye meydan okumaz. Ama görünen o ki **Yeni Türkiye** yavuz hırsızın ciddi ciddi ev sahiplerini bastırdığı, katliama gidip kendinden de ölen olduğunda öfkeden köpürüp kendini mağdur ilan ettiği bir garip atalar sözü memleketi olmuştur. En azından bir süre daha.

Normal şartlar altında bir siyasi parti liderinin kaçma şüphesi gerekçe gösterilerek iki yıldır tutuklu yargılanması, bir ülkenin resmi haber ajansı açısından biraz da olsa utanılarak duyurulacak bir haberdir. Ama **Yeni Türkiye** dokunulmazlığını kaldırdığı siyasetçileri, "kaçma şüphesi var" diye tutuklu yargılar ve seçim kampanyası yapmalarına izin vermezken, yasalar dayattığı için ve biraz da kerhen cezaevinde yatan siyasetçinin devlet televizyonunda on dakika resmi seçim konuşması yapmasını dünya demokrasi tarihinde bir ilk diye gururla duyurur. **Yeni Türkiye** gerçekten dünya demokrasi tarihinde ilklere imza atmaktadır ama bunların ne denli gururla duyurulacak ilkler olduğu dünyanın çok az yerinde uzun uzun tartışılır.

Ve **normal şartlar altında** ülkenin kaderini belirleyecek bir seçim öncesi seçim kampanyası yürüten adaylardan biri rakibiyle televizyona çıkıp tartışmak istiyor, diğeri buna yanaşmıyorsa, yanaşmayan korkaktır. Yanaşmayan istediği kadar üçüncü sınıf magazin ünlüleri gibi "benim üzerimden prim yapmak istiyorlar," diye bahane uydursun, söz konusu iki şarkı kaydedip youtube'ta tık toplamaya çalışan ve gündüz kuşağında abuk subuk programlar yapan iki kıytırık televole artığı magazin ünlüsü değil ülkenin iki siyasi partisinin iki genel başkanıdır, canlı yayında rakipleriyle yüzleşmek istemeyen korkaktır, bu kadar basit.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?
FIRAT BUDACI

Dünya Kupası

Almanya'da bir sualtı müzesinde yaşayan Ahtapot Paul'un, Dünya Kupası maç sonuçlarını doğru tahmin ettiği haberleri üzerine derhal harekete geçen Flash TV muhabirleri, İstanbul'da bir akvaryumda yaşayan Ahtapot Maradona'ya, ardından da yan akvaryumdaki istavritlere "Kupayı kim kazanır?" diye soralı **8 yıl,**



Star gazetesi, Senegal ile oynayacağımız çeyrek final maçıyla ilgili, "Safari günü. Yağmur ormanlarını geçtik. Çin Seddi'ni aştık. Samurayları temizledik. Sıra Afrika aslanlarına geldi," manşetiyle coşalı **16 yıl,**

Brezilya İsveç maçında Zico'nun golü sonrası, Galli hakem Clive Thomas'ın "Ben top havadayken maçı bitirdim," işgüzarlığına, İsveçlilerden de "Biz de düdüğü duyunca durmuştuk zaten" diye destek gelince gol geçersiz sayılalı **40 yıl,**

Boğazına kadar düğmeli kalın yün formalarıyla, sıcaklığın 30 derecenin altına düşmediği Uruguay'daki turnuvaya gelen İskoçlular, terleye terleye Uruguay'dan 7 gol yiyeli **64 yıl,**

Dünya Kupası finalinde, Zidane'ın anne ve kız kardeşine küfrettiği gerekçesiyle Materazzi'ye kafa attığı olayı yayınlayan Flash TV, görüntülerin altına "Bana ana bacı yaptı!" yazalı **12 yıl,**



Arjantin Milli Takımı futbolcularının tavuk yemesi "uğursuzluk getiriyor" gerekçesiyle turnuva boyunca yasaklanalı **32 yıl,**

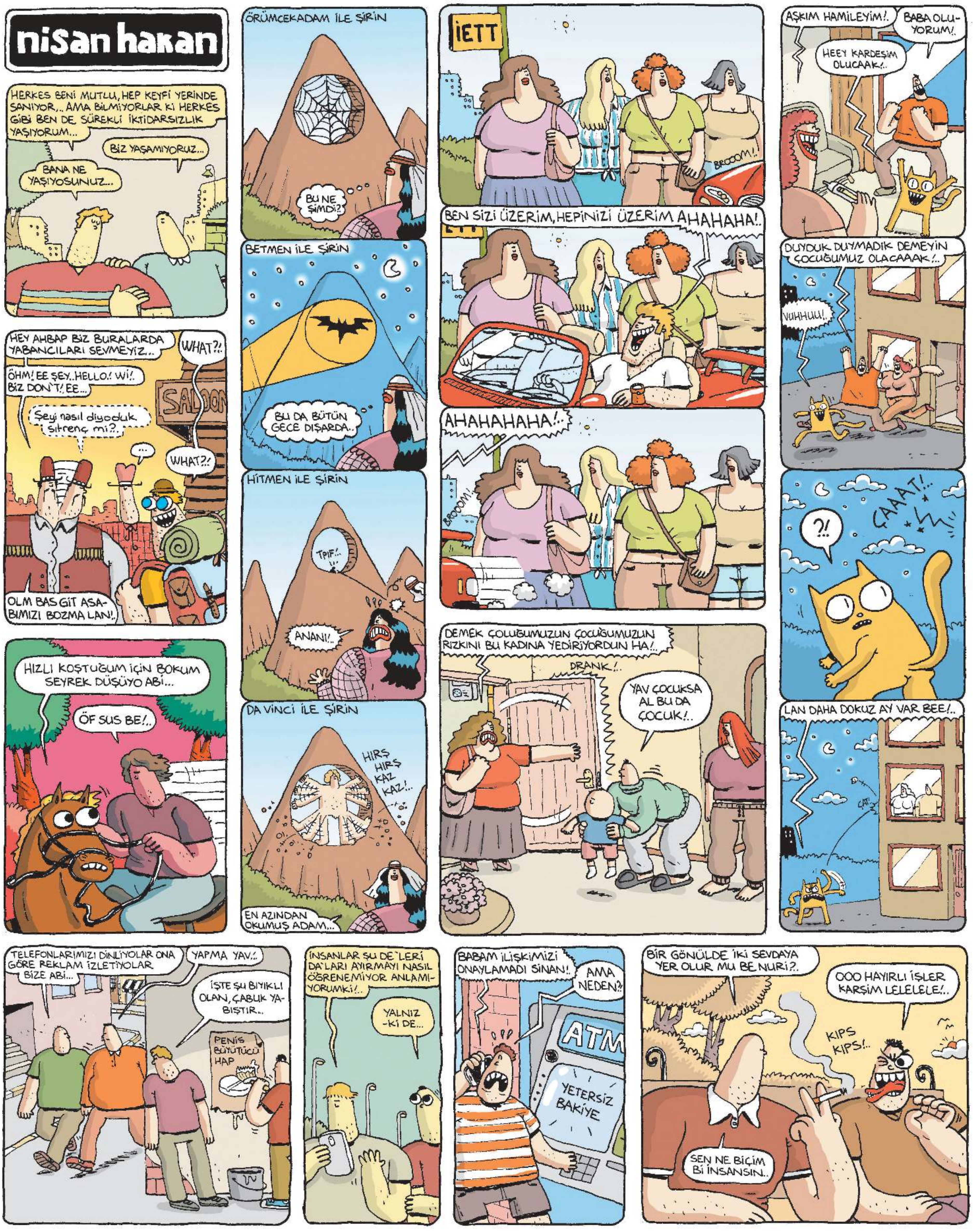
BMW'nin, turnuva süresince kullanmaları için tahsis ettiği lüks arabalara eşyalarını yerleştirip Almanya'dan Zaire'ye doğru yola çıkan Zaireli oyuncular polis tarafından durdurulalı **44 yıl,**



Hindistan Milli Takımı, çıplak ayakla oynama istekleri reddedilince Dünya Kupası'na katılmaktan vazgeçtiklerini açıklayalı **68 yıl,**



Mussolini'nin final maçı öncesi takım kaptanı Guiseppe'ye çektiği "Kazan ya da öl" telgrafının ardından, İtalyanlar Dünya Kupası'nı kazanalı **100 yıl olmuş.**



nisan hakan
HERKES BENİ MUTLU, HEP KEYFİ YERİNDE SANIYOR... AMA BİLMİYORLAR Kİ HERKES GİBİ BEN DE SÜREKLİ İKTİDARSIZLIK YAŞIYORUM...
BİZ YAŞAMIYORUZ...
BANA NE YAŞIYOSUNUZ...
HEY AHBAP BİZ BURALARDA YABANCILARI SEVMEYİZ...
WHAT?!
ÖHM! EE ŞEY..HELLO.! Wİ!. BİZ DON'T! EE...
Şeyi nasıl diyoduk. sitrenç mi?..
SALOON
...
WHAT?!
OLM BAS GİT ASABIMIZI BOZMA LAN!.
HIZLI KOŞTUĞUM İÇİN BOKUM SEYREK DÜŞÜYO ABİ...
ÖF SUS BE!.
ÖRÜMCEKADAM İLE ŞİRİN
BU NE ŞİMDİ?
BETMEN İLE ŞİRİN
BU DA BÜTÜN GECE DIŞARDA..
HİTMEN İLE ŞİRİN
TPIF!..
ANANI!..
DA VİNCİ İLE ŞİRİN
HIRŞ HIRŞ KAZ KAZ!..
EN AZINDAN OKUMUŞ ADAM...
İETT
BROOOM!
BEN SİZİ ÜZERİM, HEPİNİZİ ÜZERİM AHAHAHA!
AHAHAHAHA!..
BROOOM!
DEMEK ÇOLUĞUMUZUN ÇOCUĞUMUZUN RIZKINI BU KADINA YEDİRİYORDUN HA!..
DRANK!..
YAV ÇOCUKSA AL BU DA ÇOCUK!..
AŞKIM HAMİLEYİM!.
BABA OLUYORUM!.
HEEY KARDEŞİM OLUCAAK!..
DUYDUK DUYMADIK DEMEYİN ÇOCUĞUMUZ OLACAAAK!..
VUHHUU!
?!
ÇAAAT!..
LAN DAHA DOKUZ AY VAR BEE!.
ÇAT!
TELEFONLARIMIZI DİNLİYOLAR ONA GÖRE REKLAM İZLETİYOLAR BİZE ABİ...
YAPMA YAV!.
İŞTE ŞU BIYIKLI OLAN, ÇABUK YAPIŞTIR..
PENİS BÜYÜTÜCÜ HAP
İNSANLAR ŞU DE'LERİ DA'LARI AYIRMAYI NASIL ÖĞRENEMİYOR ANLAMIYORUM Kİ!..
YALNIZ -Kİ DE...
BABAM İLİŞKİMİZİ ONAYLAMADI SİNAN!.
AMA NEDEN?!
ATM
YETERSİZ BAKİYE
BİR GÖNÜLDE İKİ SEVDAYA YER OLUR MU BE NURİ?..
OOO HAYIRLI İŞLER KARŞİM LELELELE!..
KIPS KIPS!..
SEN NE BİÇİM Bİ İNSANSIN..

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ "Tel testere "Tel testere, bitsin bu hasret."
–Ayçe Abana-
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Bu aralar çok geliyor, engel olamıyorum. Hiçbir zaman engel olamadım zaten. Hop geliyor, çıkageliyor. "Alpay'ım" dedi. Dedim "söyle başım belası". "Hani bir filozof demiş ya, düşünüyorum, öyleyse varım diye, saçma bence" dedi. "Bunu söylemek için mi geldin buraya" dedim. "Sana mı soracaktım ne için geleceğimi, istediğim şekilde gelirim" dedi. "Ee" dedim. "Saçma bence" dedi. "Şimdi bir böcek düşünmüyorsa, bir mikrop mesela, düşünmüyor, mikrop ne düşünecek, düşünse zaten insan olur, şimdi o zaman mikrop yok mu yani, e mikrop yoksa biz nasıl hasta oluyoruz, demek ki mikrop var, düşünmüyor ama var, o zaman bu filozof şahıs boş konuşmuş diyorum bence ben" dedi. "Oğlum o mevzu öyle değil" dedim. "Nasılmış darraam" dedi. "Anlatayım dinle" dedim. "Dekart bir gün çıkmaza giriyor, diyor ki bu gördüğüm her şey aslında bir hayal ürünüyse, nasıl emin olabilirim ki gerçekliklerinden, şu anda her şeye şüpheyle bakıyorum, elimde kalan tek şey bu şüphe, bir tek şüphe ettiğimden şüphe edemem, tanrıdan bile, analitik geometriden, ki çok severim analitik geometriyi, eşimden dostumdan, ağaçtan kuştan, her şeyden şüphe edebilirim, ama şüphe ettiğimden şüphe edemem, öyleyse düşünüyorum, öyleyse varım diyor, olay bu yani, Dekart bu lafı edene kadar kaç fırın ekmek yemiş, kaç kütüphane kitap okumuş, senin haberin var mı" dedi. "Am-man" dedi, "okumuş da nolmuş, ben hiç kitap okumuyorum, ben var olduğumu biliyorum, hatta ben o Dekart mıdır nedir, onun bilmediği bir şeyi de biliyorum, ben mikrop'un da var olduğunu biliyorum, iki bir koymuşum Dekart'a" dedi. "Öff" dedim ya, "sen gerçekten tam bir ziyansın" dedim. "Düzgün konuş" dedi. "Konuşmazsam nolur lan" dedim. "Uzo vardı sende, aç da içek" dedi. "Hayatta olmaz" dedim, "ben onu özel günler için saklıyorum" dedim. "Ya nolcak, bir kadeh içerim, sonra da uzo'r giderim, rahat edersin" dedi. "Kusasım geldi" dedim. "E iyi, gideyim öyleyse ben" dedi. "Git tabii" dedim. Gitti. Sustum. Uzo'yu nereye sakladığımı düşünerek sustum.
æ Köklü işletmelerin en büyük özellikleri şudur. Şikayet dinlemezler. Çünkü aslında şikayet dinlememeleri de gerekir. Çünkü aslında bir işletme, köklü bir işletme olana kadar çok fazla şikayet dinlemek durumunda kalmıştır. Her şikayeti dinleyip dikkate aldıkları için de başarılı olmuşlar, ve yıllar içinde de köklü işletme oluvermişlerdir bir bakmışsın. İşte bu noktadan sonra şikayet dinlememek gerekiyor gerçekten de bence de. Çünkü oturmuş bir düzen var, düzen bozulabilir. Yapılacak en ufak bir değişiklik, sistemi çökertebilir. O yüzden bir noktaya gelen, köklenmiş işletmeler, asla ama asla şikayet dinlemeyip duvar gibi bir şey olurlar. Sen mesela bir müşteri olarak bir şikayetini dile getiriyorsun ya köklü işletmeye, köklü işletme ne diyor biliyor musun o anlarda, "müşteri ötüyor" diyor senin için. O kadar umursamıyor yani. Ayı gibi bir şey oluyor bir yerden sonra köklü işletmeler. Çok pis bir şey oluyorlar. O yüzden de batışları bir anda oluyor. Ne olduğunu bile anlamadan, bir bakıyorsun, köklü işletmenin yerinde yeller esiyor. Ee, bu işler böyledir. Her şey biter. Bitmeyeceğini sandığın birçok şey biter. Bir şekilde biter.
æ Hiç kimseyle duş başlığı hakkında konuşmak istemem.
æ Bir de herhangi birine masaj yapmayı hiç sevmiyorum. Bunu çok seven insanlar var. Dur sana bir masaj yapayım diye gelenler var. Manyak mıdırlar nedirler acaba. Ne hiç kimseye masaj yapayım isterim, ne de kimse kim artık, gelsin bana masaj yapsın isterim. Sonra fotoğraf çekmeyi de sevmiyorum. Bazen telefonu elime veriyorlar, bir fotoğrafımı çeker misin diyorlar. Nasıl bunalıyorum o anlarda, anlatamam. O birkaç saniye geçmek bilmiyor. Büyük eziyet oluyor o anlar benim için. Hiç sevmiyorum böyle şeyleri. Hiç ama.

YERALTI ÖYKÜLERİ "taş devri"

ERSİN KARABULUT

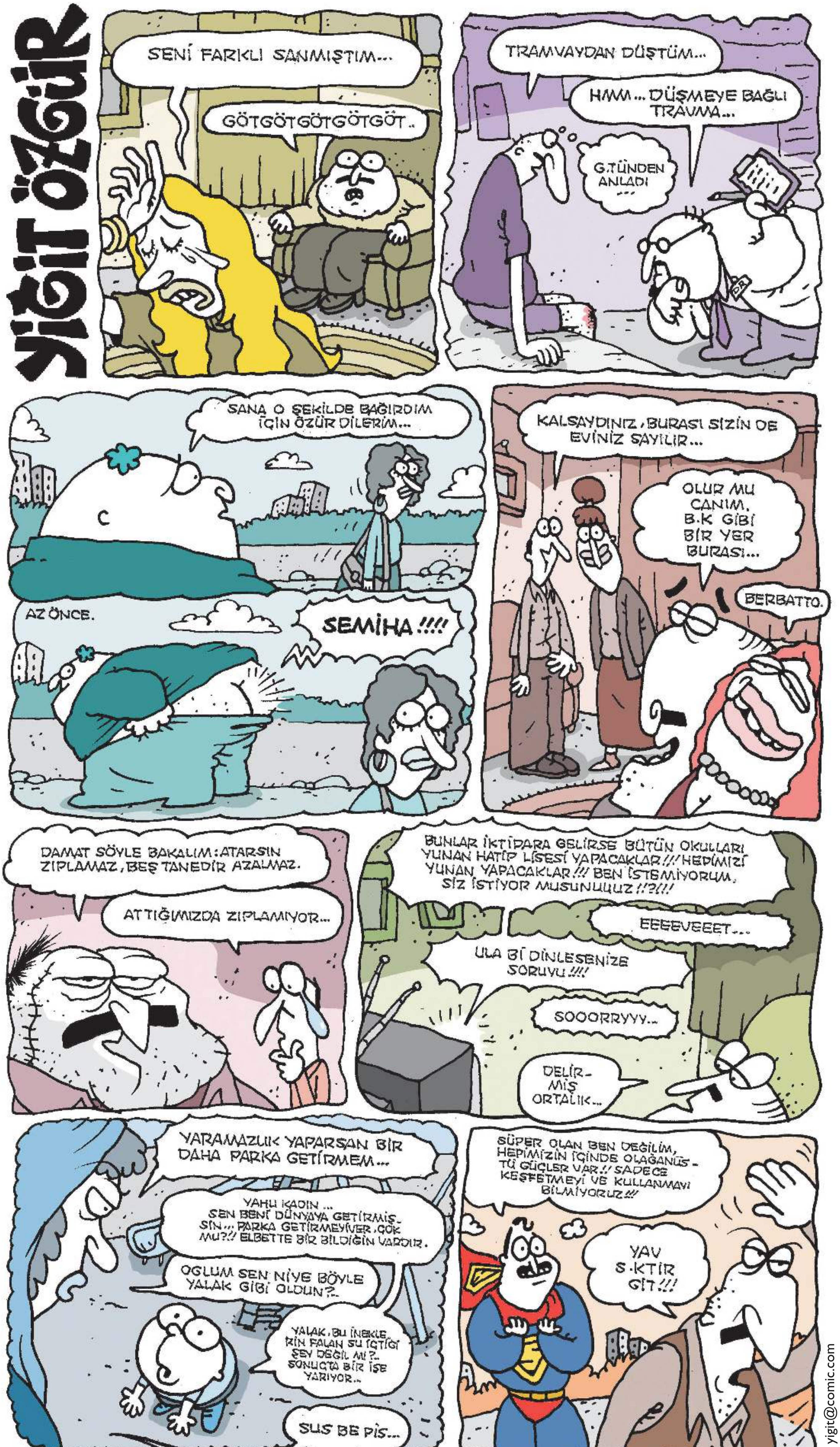
Geçen haftadan devam



-DEVAMI HAFTAYA-

æ **56** ile **elle attı** aynı şey.
æ "Geçmişinden kaçamazsın" vatsap grubu açılmış eski mahalle arkadaşlarım tarafından. Bütün çocukluk arkadaşlarım orada. Grubu sessize aldım fakat ara ara bakıyorum, okuyorum yazılanları. Çok komik gerçekten. Eskiden bir otobüse doluşur Şile'ye giderdik yüzmeye, şimdi yine bir otobüse doluşup Şile'ye gitmek istiyorlar. Bir kişi de demiyor ki, Amsterdam'a gidek, olmadı Kaş'a gidek. Yok, Şile'ye gidilecek yine. Şile'ye gidilecek diye kurulmadıysa bu vatsap grubu, ben de hiçbir şey bilmiyorum. Eski fotoğraflar paylaşılıyor mesela. Niyetten çıkan fotoğraf makinesiyle çekilmiş zamanında. Flu. Başkan'lar, hayırlı bayramlar'lar, havalarda uçuşuyor. De'yi da'yı ayırabilen kesinlikle yok. Bir de inanılmaz bir alınganlık var. Biri ayrılmış mesela, arkasından ne laflar. Ben de ayrılamıyorum şimdi. O lafları okuduktan sonra. Resmen geçmişimden kaçamıyorum, grup'tan çıkamıyorum. Allah'ım çok üzülüyorum.
æ Bir de bugün bisikletimle Hekimbaşı'ndan geçiyordum, bir güvercinin havalandığını duydum. Artık görmem de gerekmiyor, duyunca da anlıyorum. Hatta beyaz bir güvercindi, onu bile duydum.
æ Hoşça kal.

"laheyya"
22 Haziran Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.30 / bilgi: 0212 327 72 00



akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

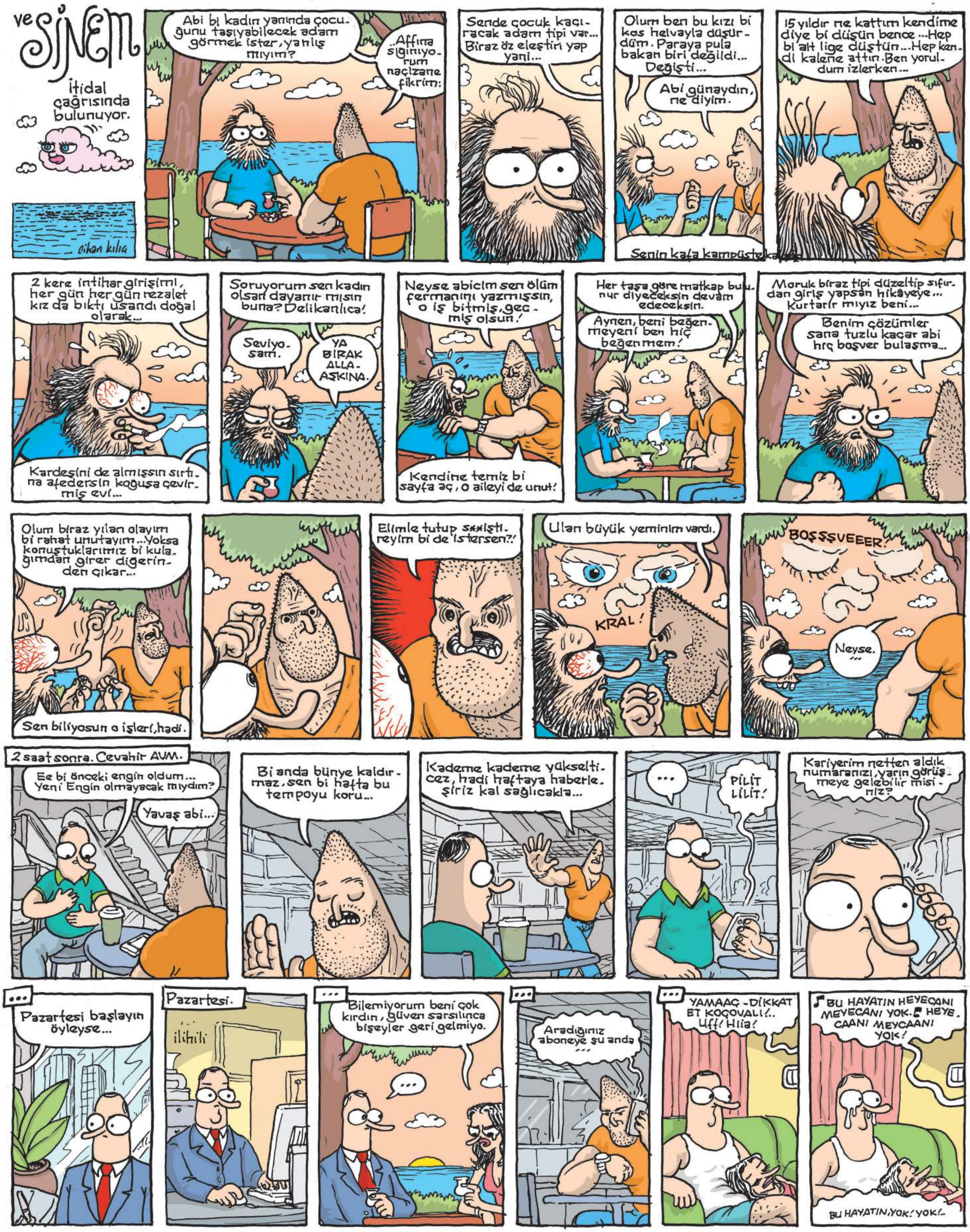
Bir dünya kupasında daha beraberiz ve görüyorum ki, sırf mazlum diye hâlâ gini katsayısı düşük ülkeleri desteklemeye devam ediyorsunuz. Yapmayın. **Tamam** mı? Ha bak İzlanda olur, o **tamam**, hem gini katsayısı yüksek, ülkede gelir dağılımı eşitsizliği yok hem de teknik direktörleri bizim Fırat Budacı'yla Uğur Gürsoy gibi dişçi. İzlanda ülke olarak çalışkan bir işçiye ne kadar maaş veriyorsa milli takımını çalıştıran teknik direktöre de o kadar maaş veriyor. İzlanda yense de yenilse de mert İzlanda halkı hakkını aramaya devam edecek, sırf milli takım yendi diye ülkesinin derdini unutmayacak. Artık ne derdi varsa sarıların.

Bu arada evet, iki yıl önce Avrupa Kupası sırasında yazdığım İzlanda yazısında bahsettiğim ülke İzlanda değil başka bir memleketti. İzlandalılar da hiç üzerine alınmadılar zaten, hatta İzlanda fahri konsolosu arayıp ironiyi anladığını belirterek teşekkür bile etti ama adam fahri konsolos olduğu için çok ciddiye almadım. Vize neyin işimiz düşse yardımı olur mu? Olmaz. E **tamam** da ne uğraşacağım o zaman? Zaten "fahri" demek "fasulyeden" demenin kibarcası. Fahri doktora da öyle: Adama fahri doktora veriyorsun seviniyor. Hâlbuki verenler açısından fahri doktor verilen herifin 23 Nisan'da makam koltuğuna oturtulan çocuktan farkı ne? Hiçbir farkı yok. Biri bana fahri doktora vermeye kalksa valla bozulurum. Neymiş "Fahri doktora." E bir işe yarıyor mu, memuriyette eğitim tazminatı falan? Hayır yaramıyor. Ders verebiliyor muyuz? Hayır veremiyorsun. E niye? Çünkü fasulyeden. E **tamam** o zaman.

Hani şu dalga geçilen; zamanında yeniliklere inovasyona karşı çıktığı için madara olduğunu düşünülen adamlar oluyor. **Tamam** ama o iş çok öyle değil. Misal IBM'in müdürü "Dünyada en fazla beş tane bilgisayara gerek var, fazlasını kim ne yapsın?" dedi diye hâlâ alay konusu. Veya "Oha IPhone 500 dolar mı, o para verilir mi? Klavyesi bile yok, kimse almaz o telefonu," diyen Microsoft kurucusu Steve Ballmer, veya sinema salonları için "Millet niye filmi hep beraber aynı anda izlesin, gözlerini Kinetoskop'a dayayıp teker teker sırayla izlerler," diyen Edison.



Şimdi "Hahaha salağa bak!" diye gülüp eğleniliyor **tamam** da bu adamlar belki daha bin tane şey için "Bu işe yaramaz," demişler, dokuz yüz doksan dokuzu da hakikaten bir işe yaramamış. Kaldı ki yeni bir icat görünce "Bu tutmaz yaa," diyen ben de dahil binlerce insan var ama biz bugün bu abileri hatırlıyoruz, niye? Çünkü bunların kimisi dünya çapında bilim adamı, kimisi zaten kullandığımız teknolojini yarısından çoğunu yaratan adamlar. Ne bileyim, IPhone hakkında yanıldı diye Microsoft'u kuran adamı, 1996'da "Cep telefonu diye bir şey varmış," dediğimde "Hafız tutmaz o cep telefonu dediğin şey, ne o öyle herkes herkesi her an arayabilecek, kimse istemez bunu," diyen Kayserili Kemal Abi'yle niye bir tutuyorsunuz? Tamam Steve Ballmer'ın da Kayserili Kemal Abi'nin de oyu bir ve ikisi de cep telefonları konusunda yanılmışlar ama Steve Ballmer Windows işletim sistemi yapıyor, Kemal Abi sadece çok güzel salçalı tost yapıyor. İnsanların bir araya gelip salonda sinema filmi izlemeyeceklerini ileri süren adam Edison yahu, pis herif falan ama herifin bin tahmininden bir tanesi tutmamış işte. Hayır, bir de bu adamların yaptığı bu tahminleri düşünüp kendimizi zeki hissediyorsak **tamam** ama kendi fikirlerimiz için "Zamanında IPhone'a da tutmaz demişlerdi!" diye cesaret buluyorsak bir daha düşünelim.


ve Sinem
İtidal çağrısında bulunuyor.
cihan kılıç
Abi bi kadın yanında çocuğunu taşıyabilecek adam görmek ister, yanılış mıyım?
..Affına sığınıyorum naçizane fikrim:
Sende çocuk kaçıracak adam tipi var... Biraz öz eleştiri yap yani...
Olum ben bu kızı bi kos helvayla düşürdüm. Paraya pula bakan biri değildi... Değişti...
Abi günaydın, ne diyim.
Senin kafa kampüste
15 yıldır ne kattın kendime diye bi düşün bence ...Hep bi alt lige düştün... Hep kendi kalene attın. Ben yoruldum izlerken...
2 kere intihar girişimi, her gün her gün rezalet kız da bıktı usandı doğal olarak...
Kardeşini de almışsın sırtına afedersin koğuşa çevirmiş evi...
Soruyorum sen kadın olsan dayanır mısın buna? Delikanlıca!
Seviyosam.
YA BIRAK ALLAAŞKINA.
Neyse abicim sen ölüm fermanını yazmışsın, o iş bitmiş, geçmiş olsun!
Kendine temiz bi sayfa aç, o aileyi de unut!
Her taşa göre matkap bulunur diyeceksin devam edeceksin.
Aynen, beni beğenmeyeni ben hiç beğenmem!
Moruk biraz tipi düzeltip sıfırdan giriş yapsan hikâyeye... Kurtarır mıyız beni...
Benim çözümler sana tuzlu kaçar abi hiç boşver bulaşma...
Olum biraz yılan olayım bi rahat unutayım...Yoksa konuştuklarımız bi kulağımdan girer diğerinden çıkar...
Sen biliyosun o işleri, hadi.
Elimle tutup sıkıştıreyim bi de istersen?!
Ulan büyük yeminim vardı.
KRAL!
BOŞŞVEEER!
Neyse. ...
2 saat sonra. Cevahir AVM.
Ee bi önceki engin oldum... Yeni Engin olmayacak mıydım?
Yavaş abi...
Bi anda bünye kaldırmaz, sen bi hafta bu tempoyu koru...
Kademe kademe yükselticez, hadi haftaya haberleşiriz kal sağlıcakla...
...
PİLİT LİLİT!
Kariyerim netten aldık numaranızı, yarın görüşmeye gelebilir misiniz?
...
Pazartesi başlayın öyleyse...
Pazartesi.
ilihili
...
Bilemiyorum beni çok kırdın, güven sarsılınca bişeyler geri gelmiyo.
...
...
Aradığınız aboneye şu anda ...
...
YAMAAÇ - DİKKAT ET KOÇOVALI!.. Uff! Hiia!
BU HAYATIN HEYECANI MEYECANI YOK. HEYECANI MEYCANI YOK!
BU HAYATIN, YOK! YOK!..

BeBek KaKası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

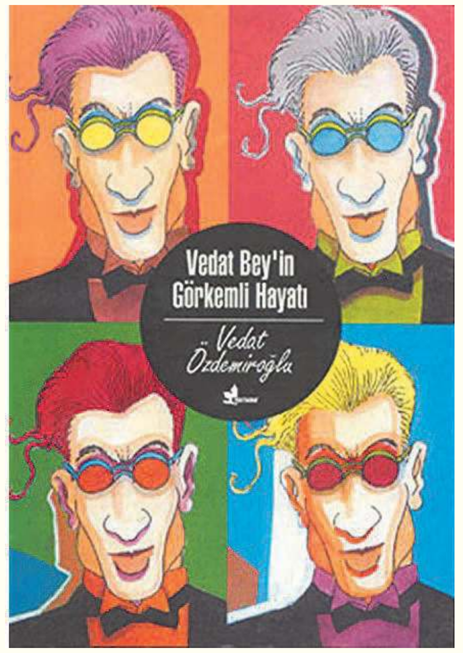
"Sizin şehrinden
Tanrı'ya götürüyorum
perişan ve divane
ruhumu"
- Fürüğ Ferruhzad

Vedat Bey'in Görkemli Hayatı

Dolunay, Aşığın Güneşi!
(yeni macera)

Vedat Bey, şehre döndü. Galata Kulesi'ne yerleşti. Son yılını Afrika'da geçirmiş, yırtıcı hayvanlar ile sekiz-dokuz dakika konuşmayı öğrenmiş idi. Ondan önceki yıl, dolunayı takip ederek dünya turu yapmış ve yıl boyunca her gecesini dolunay seyrederek geçirmiş idi. Zira o yılın sabahlarından birinde, aşk'a aşık olmuş idi... Şehre döndüğü günün gecesinde, yine Vedat Bey'in gayretiyle alınmış olan İstanbul Olimpiyatları'nın meşalesi yanacaktı. Vedat Bey hem muhtemel bir görev bekleyecek, hem de şuh arkadaşı Deli Monica'dan uçan halı dokumayı öğrenecekti.. Buna karşılık da Monica, Vedat Bey'den Eskimo Dillerinde okumayı öğrenecekti... Kalan zamandaysa aşk yaşayacaklar idi...

İstanbul Olimpiyatları başladı; Vedat Bey. 72 adet ekrandan tüm sporları, bilhassa atletizm branşlarını izliyordu... Daha evvel bir kez, yine atletizm dalında olimpiyatlara katılmıştı: Maraton koşuda şampiyonlukla yetinmemiş, maratonun sonunu da yüz metre yarışına denk getirerek ve tekrar start pozisyonu alarak, yüz metreyi sekiz saniyede koşmuştu. Bu kez atletizmin herhangi bir dalı için yedekte tutulmuştu, bir nevi 'Joker' vazifesi görecekti. Kalçaların fazlaca devinime girip cuş ettiği hızlı yürüyüş dışında tüm sporlarla ustadır Vedat Bey; futbolda libero, basketbolda oyun kurucu, voleybolda smaçör, hentbolde kaleci veya teniste çift erkeklere karşı tek erkek olmak vesaire, O'nun işiydi. Böyle oluyordu...



Çizim: Kutlukhan Perker

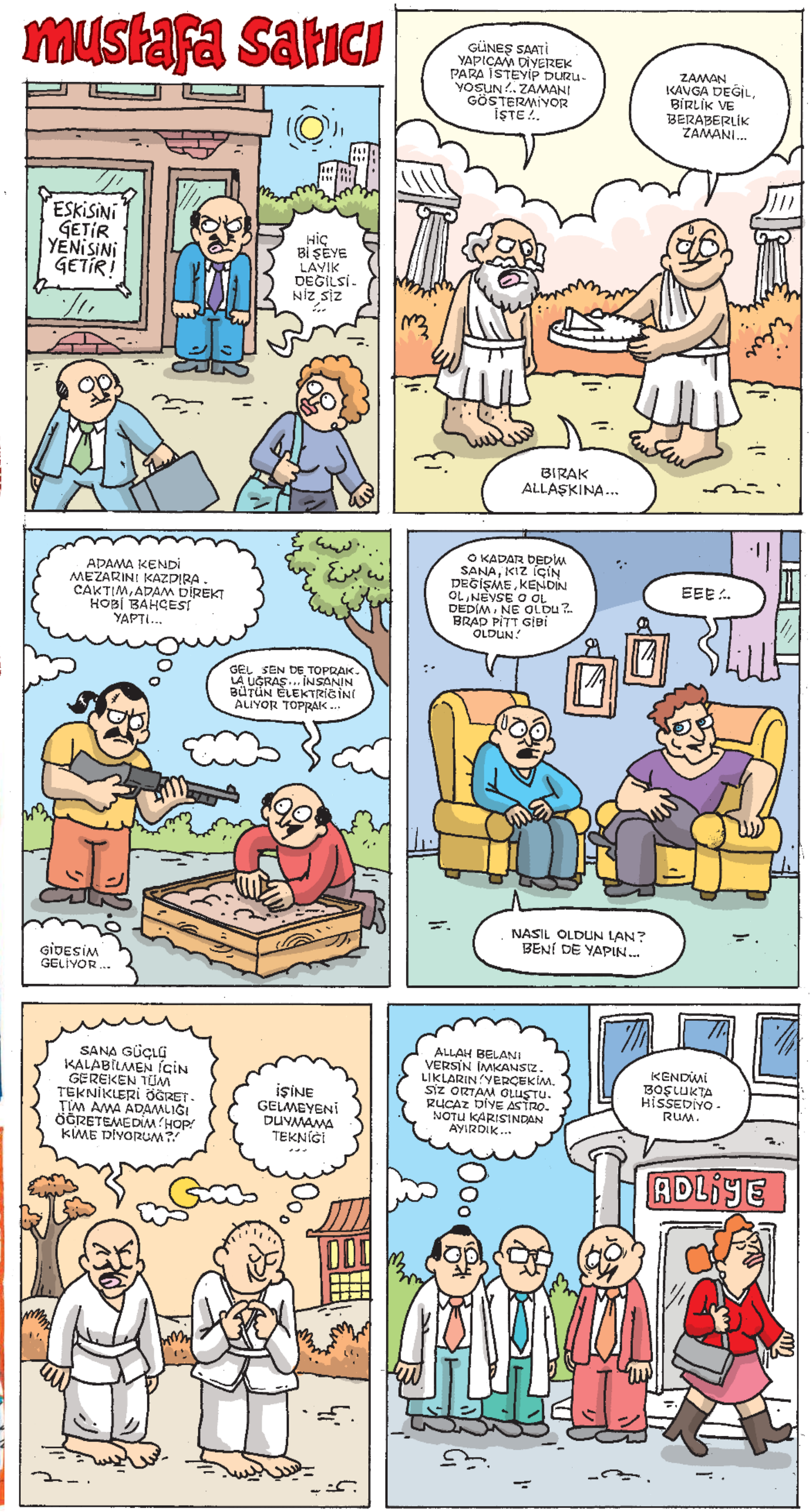
Günler geçmiş ve Türkiye, on gümüş ve yirmi bir bronz madalya kazanmıştı lakin altın madalyaya hasret idi. Vedat Bey, göreve tastamam hazır, latilokum bir ruh halinde, gelecek çağrıyı biliyordu... Bu esnada, Kule etrafındaki martılar, Olimpiyat finallerinde bir suikast hazırlığı yapıldığını Vedat Bey'e haber verdiler. Detay bilmiyorlardı, kimdi katil ve kimdi hedefteki, ne zaman olacaktı, muammaydı bunlar, martılar yere uzaktılar... Vedat Bey, harekete geçti. Her üç adımda bir dünya rekorunu tazeleye tazeleye, koşarak Olimpiyat Stadına gitti. Yolda yakınlardaki bir sirkten dişi kaplan suikastin Norveç Kralı Dalyorsonn'a, gece yarısı yapılacak" diye kükredi ve Vedat Bey karşılığında teşekkür kükremesi yaptı...

Vedat Bey, stada geldiğinde, yetkililer altın madalya mahrumiyeti nedeniyle duydukları yeisi unuttular... "001" kod numaralı kahraman Vedat Bey'li görünce içleri rahatladı. Bir ümid titremesi geçti kalplerinden... Son yarışma, Erkekler Sırıkla Atlama dalındaydı. Vedat Bey, haftalar öncesinden hazırlanmış lisansıyla yarışmaya katıldı. İlk denemesinde Avrupa, ikincide de Dünya rekorlarını kırdı. Sıra Olimpiyat rekorunna gelmişti... Gökteki dolunay, sarı bir yuvarlak halini almıştı. Adeta alemin en yüce ekranıydı.... Vedat Bey, elinde sırıkla koşmaya başladı, koşarken dolunaya gönül gözüyle baktı, önce Protokolde' neşeyle Atatürk Orman Çiftliğinin vanilyalı dondurmasını yiyerek yarışları izleyen Norveç Kralı'nı gördü, sonra da gecenin karanlık göğüne siyah giysilerle karışmış tüfekli suikastçiyi...

Vedat Bey, elinde sırıkla koşuyurdu. Hareketli kameraya doğru, yukarı baktı ve kameraman kisvesine girmiş can alıcıyı nişan alırken gördü. Elindeki sırığı yanlamasına tek adım attıktan sonra, suikastçiye fırlattı Vedat Bey. Sırık, gafil tetikçiyi gafil avladı. Kurşun havaya patladı; suikastçiyle beraber sırık ve tüfek de çimlere düştüler, sektiler, zıpladılar ve sahada öylece kaldılar. Bu arada Vedat Bey'in görkemli vücudu hareketini devam ettirmiş; Vedat Bey, Sırıkla Atlama Olimpiyat Rekoru'nu, hem de sırıksız atlayarak kırmıştı. Tribünler ayaktaydı. Kral Dalyorsonn, her şeyden habersiz, dondurma yemeğe devam ediyordu. Vedat Bey, boynuna takılan altın madalyayı fırlatıp dolunaya gömdü, bunun üzerine dolunay da bir perde daha sarı göründü. Herkes saadetten ağlıyordu. Norveç Kralı dahil.

Maceranın Sonu: Deli Monica, uçan halısıyla gelip Vedat Bey'i alır. Efil efil gezerler. Niyagara Şelalesi'nin kıyısında ilk molayı verip piknik yaparlar. Şelalenin sesini dinlerler. Bu sesi ilk duyduğunda "NE YAYGARA!" diyen Vedat Bey'in atalarından bir Vedat Bey koymuştur bu tabiat harikasının adını...

vedatozdemiro@gmail.com









Kendini bil

İnsan ne zaman kendini tanır? Bu neyi değiştirir? Hangi yaşta, hangi yılda aydınlanma başlar? Yoksa ömür boyu kendimizden kaçarak daha iyi bir yere gelebilir miyiz? Birkaç maddeyle gelin kendimizi tanıyalım…

@kaansezyum

Mesela bu konuda Borges, *"Ne denli uzun ve karmaşık olursa olsun, her yaşam tek bir andan meydana gelir; insanın kim olduğunu kesin bir biçimde keşfettiği an"* demiş… Borges, boşçu bir eleman değil, hayatı kitap okuyarak, düşünerek ve yazarak geçmiş. Bir yandan da dediği çok doğru ama bir yandan da onun kadar umutsuz bakmayabiliriz bu duruma. Hayat ne kadar süre boyunca akacağını bilmediğimiz bir nehir gibi. Aslında biz o nehirde sürüklenen parçacıklarız. Hayatımızı daha yaşanır ya da daha zor hale getiren de biziz. Ne yapıyorsak çoğu zaman kendimize yapıyoruz. Yararımız da zararımız da kendimize.

Goethe Reyiz ***"Kendimi bilsem, arkama bakmadan kaçarım"*** demiş. Goethe kendisini biliyor aslında inceden ama ne yazık ki insanın kendisinden kaçması da çoğu zaman mümkün değil. Goethe kendisini hatalarıyla, zaaflarıyla, kötü taraflarıyla kabul etmeye daha yakın bir kardeşimiz. Kendisindeki bozukluğa işaret ediyor ama bir yandan da bunun farkında. Yani diyebiliriz ki kendini tanımanın ilk adımlarından biri farkındalık. Davranışlarımızı anlamak, onları kabul etmek belki de.



Tamam da her şeyi kabul edersek, kendimizi nasıl daha iyi bir hale sokabiliriz? Böyle arkadaşlarım var "Abi ben böyleyim ya" diyerek tüm sıkıntıları, tüm dertleri, tüm olumsuzlukları bilinçaltlarının halılarının altına süpürüyorlar. Bu bir kaçış olabilir fakat, kendimizle yüzleştiğimiz an, değişimimiz için de ilk adımı atmış oluruz belki de.

İnsan hatalarından çok şey öğreniyor. Zaten "hata"yı da hatalı bir şey yapmak için yapmıyor genelde. Verilen yanlış kararlar, gösterilen yanlış tepkiler, gereksiz sinir ya da öfkeyle bir anlık söylenmiş bir söz bile çok büyük yanlışlar olabiliyor.



Andre Gide *"Kendini gözlemleyen kişi, kendi gelişimini engeller. Tırtıl kendini bilmek istese, asla kelebeğe dönüşemezdi"* diyor. Bir yandan da kendini gözlemlemeden, kendine dışarıdan bakmadan da kendi tarafsızlığını, kendine karşı dürüst olmayı nasıl bulacaksın?

İşte tam bu noktada Sokrates **"Sorgulanmamış hayat, yaşanmaya değmez"** diyerek bombayı patlatıyor. Sokrates daha felsefenin ilk devirlerinde bunlara uyanmış durumda. Davranışlarımızı sorgulamanın öneminden bahsediyor. Peki davranışlarımızı hangi kriterlere göre sorgulayacağız?

BoJack Horseman diye bir çizgi dizi var, henüz denk gelmediyseniz izlemenizi öneririm. Dizinin kahramanı bir at. 90'larda ünlü bir TV yıldızıyken, günümüzde saçma sapan kararları ve bağımlılıkları yüzünden leş gibi bir insan olmuş durumda. BoJack kendisinin iğrençliğinin farkında, kendisini sürekli gözlemleyip kararları konusunda pişmanlık duyuyor. Daha iyiye gitmek istiyor fakat bu o kadar da kolay olmuyor. Alışkanlıklar, kaçışlar her zaman ona daha kolay geliyor, o yüzden de çevresindeki herkese sürekli kötülük yaptığını düşünüyor. Kendinden kaçmaya çalışırken kendi bunalımına düşüyor.

İşte bu noktada artık birkaç ipucuyla hayatımızı ve kendimizi nasıl daha iyi hale getirebiliriz onlara bakalım.

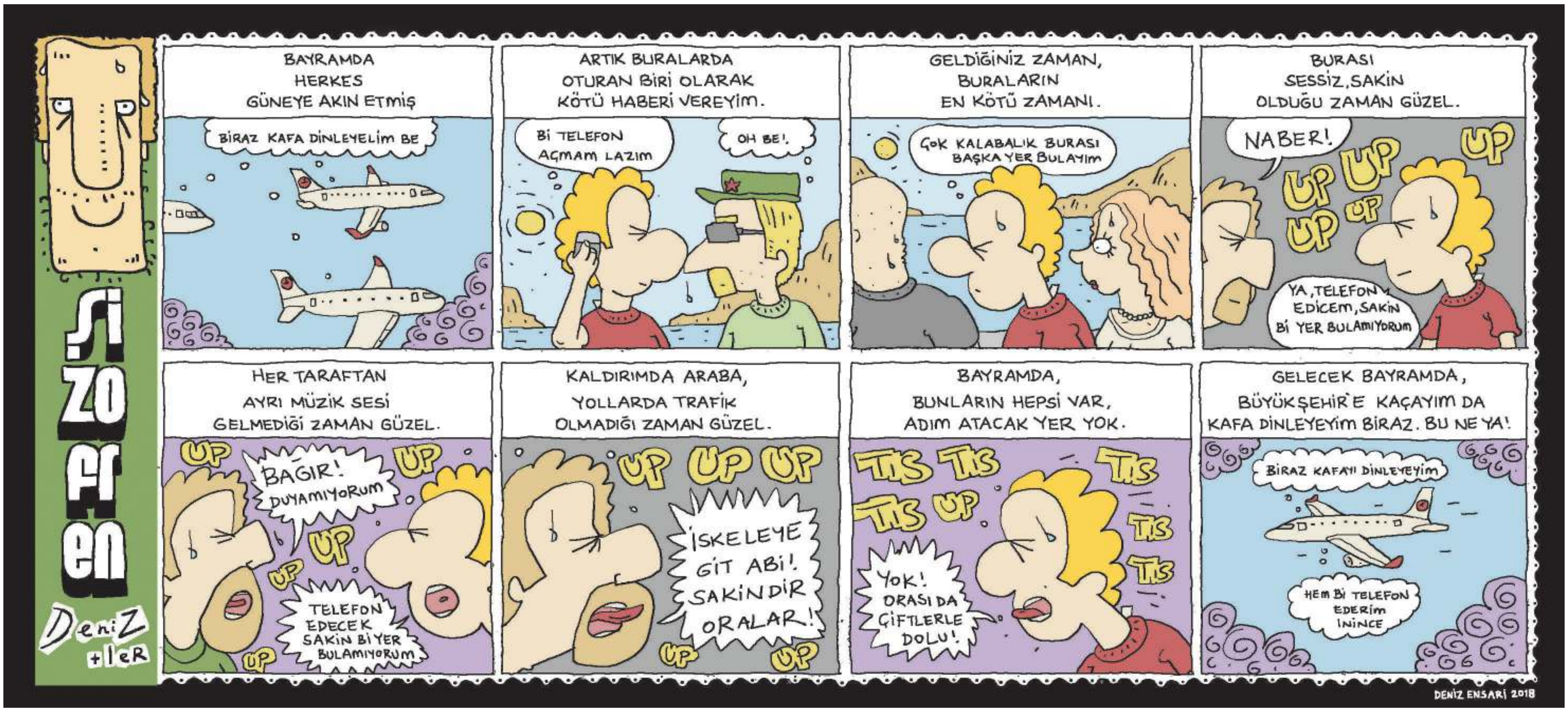
"Denge" önemli. Bir şeyi çok fazla yapıyorsanız, büyük ihtimalle onda bir yerde yanlışlık vardır. Körü körüne bir insana inanmaktan, fanatik bir taraftar olmaya ya da sabahtan akşama her gün içen, itlik ve serserilik yapmakla aynı şey. Çok konuşuyorsan biraz az konuşmayı da dene. Çok sert müzik seviyorsan biraz da daha sakin şeylere bak. Çok dışarıda duruyorsan biraz da kendi kendine kalmayı dene. Çok geç kalkıyorsan biraz da erken kalkmayı dene, aynı şekilde sürekli sabahın köründe kalkıyorsan da biraz kendine izin ver yatakta kendin için de kal. Hayatta yaptığın şeyler bir denge içinde olsun. İşine tapıyorsan, biraz da eşine ve evine tap. Çalışmaktan nefret ediyorsan da çalışmayı sevmeye çalış biraz. Öbür türlü kendi girdabından kurtulamazsın. Tekrarlar kendini tekrarlar durur…

Açık ol… Ne istediğini iyi bil. Denemekten korkma, denedikçe hata yap, hata yaptıkça öğren, vazgeçme… Böyle yazınca bomboş laflar gibi gelebilir ama çoğu insan hata yapmaktan korkar, oysa hatalar deneyimleri, deneyimler de bilgiyi getirir.

Kusurlarını kabul et. Kendini iyileştirmenin belki de ilk kuralı. Durumunu kendine açık bir şekilde söyle. Kendinle barış, kendinden kaçma. zaten kaçamazsın. Çok mu sigara içiyorsun? Önce çok sigara içtiğini kabul et. Kabul ettikçe ne yapmak istediğini de daha iyi göreceksin. Kendini fark ettiğin zaman kendine karşı da iyi davranacaksın.

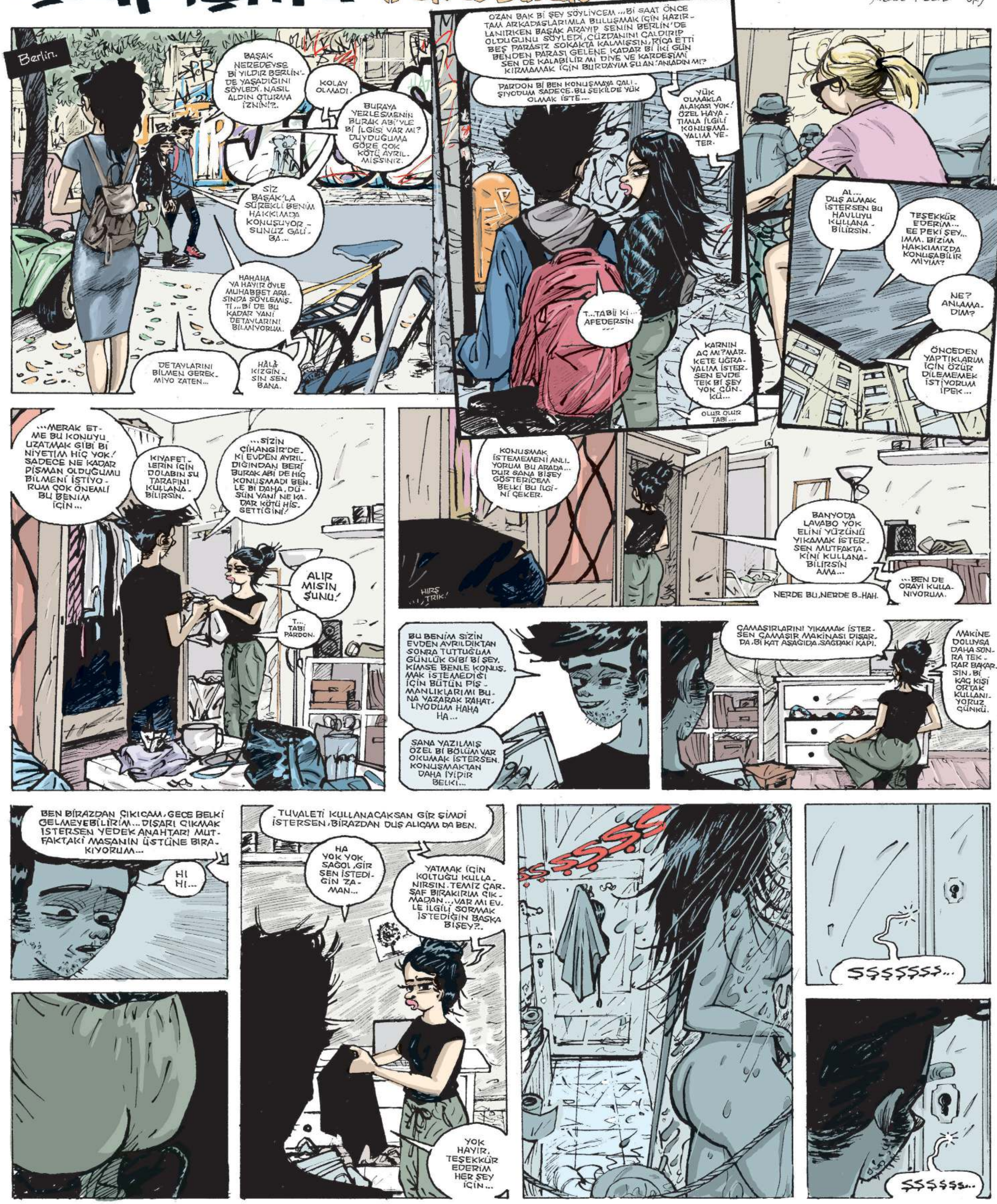
Bu kadar kendinle ilgilenirken dikkat edeceğin bir şey var. **Bencillik…** Sadece kendini düşünme, sadece günü kurtarma. Çevrendekilere, seni sevenlere, sana değer verenlere karşı da ilgili ol. Unutma, zor zamanında onların senin yanında olmalarını istiyorsan, sen de onların yanında ol. Arkadaşlık insanları daha iyiye götürebilen tuhaf sihirli bir araçtır. Arkadaşlarına hep kendinden bahsetme, arada bir dur, onları da dinle. Sana da iyi gelecek.

Bir çizgi dizi insana böyle şeyler düşündürüyor işte. Haftaya daha eğlenceli sulara yelken açarız. Güneş kremlerinizi şimdiden sürünün, yola çıkıyoruz.



Çarpışma ipek & burak

yazan çizen OKY



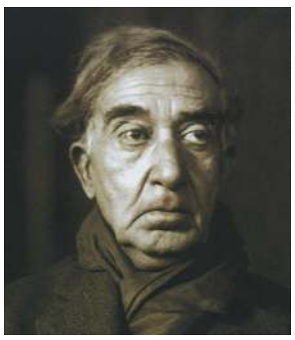
ÖMER GÖKSEL



ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

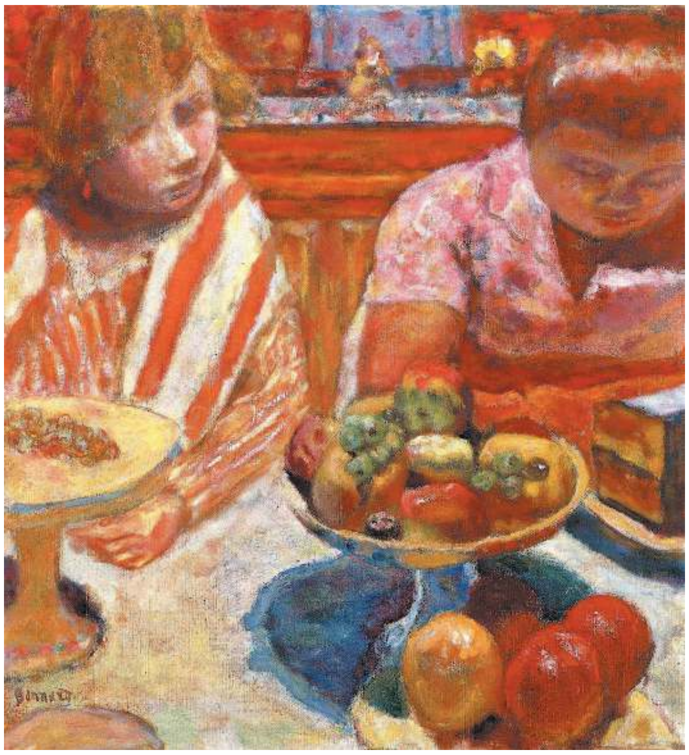
"bir vardım/ bir yoktum/ ben doğdum/ selim-i salisin köşkünde/
sebepsiz hüzün hocamdı/ loş odalar mektebinde"
Asaf Halet Çelebi (1908/1958)

Çok çok uzaklardan yavaş yavaş yaklaşan kıpır kıpır kapkara, zifiri siyah bulutlar. Vakitlerden ikindi. Aniden çıkan rüzgâr. *(Yerlere serdiğim naylonların uçları uçuşuyor)* Bir takım hazırlıklarım oluyor haliyle. Resme ara verip alelacele/yalapşap/uyduruk bir kahve yapıp uçaraktan oturuyorum koltuğa. Ellerim rengârenk. *(fincanın bir yanına bulaşıyor–koyu mavi/prussian blue–)* Perde açılacak; son gong. Yaklaşan şiddetli sağanak öncesi tuhaflaşan sesleri, mahlûkatın. Sessizlikleri. (güneş tutulmasındakine benzer bir huzursuz hava) Başka türlü, insanı tedirgin eden bir tonda öten birkaç kuş. (bense bambaşkayım içim içime sığmıyor, iki dönüyorum içimde) Denizde nevzuhur uçları köpüklü dalgalar. İki yana kaçışan motorlar. Geliyor. Kara örtü. Zindan karası. Zifir.
(*"Bana kara diyen dilber/* Gözlerin kara değil mi*"*) Bin bir türlü şimşek şakır şukur evin içinde. Çatır çutur. Evin kuytusu köşesi, elim kolum şak şak aydınlanıyor. Gümbür gümbür. Aşırı gök gürültüleri. Eşyalar titreşiyor. Karanlık/ zulmet tam üstümüzde. Tam. Geçip gidiyor. Yağmur yok. Sadece kuru gürültü, ışık. İçeri sığınan sinirli, gergin birkaç sinek. Hepsi o. (Sanal gerçeklik başlığı'ndan hallice) Oyun iptal edildi. Olsun beklemesi de çok hoştu. *(sevgili bekletir –şanındandır–)*Kim bilir hangi mahalleye yağıyor.(bize kurşunlar) Kalkıp resme devam ediyorum.
Resim bir türlü bitmiyor. Hınzır. Belki bitiyor da ben anlamıyorum. Yapıp yapıp tekrar bozuyorum. Ya çok bulanık bulup netleştiriyorum, ya da çok net diye tekrardan sislere dumanlara boğuyorum. Bir daha, bir daha. Bir öyle, bir öbür türlü. Neresini anlayacaksın. (kendime diyorum) Bilinçaltımın karanlık izbe bodrumlarındaki boz bulanık çöplerden çıkarttığım puslu sisli kara kara şeyler. (yağlı kara derdi eskiler) Bir zehirli ifrazat gibi bezlere sürüp sürüp. Belki kedilerin yaptığı gibi hızlı hızlı toprakla üstünü bir çırpıda örtüp uzaklaşmak lazım. (ayağınla da olabilir) Kokuyorlar hem. ("değmesin yağlı boya" da derlerdi eskiden) Balkona koyuyorum geceleri. (bilinçaltım havalanıyor) Uzun uzun çalışıp "hah işte şimdi oldu bak, buymuş meğer işte" dediğinde. Uyuyup bir kalkıyorsun ki; Bin tane hata. Orası burası yamuk yumuk. Adamın oturuşu hiç olmamış ki meğer. Kafası eğri. O koyu gölge çok sırıtıyor. Allahalla. Bunları nasıl anlamamışım. Hayretler içinde kalıyorsun. İnsan kendisinin bütün değerlendirme biçimlerinden kuşkuya düşüyor. Her gün değişiyor çünkü. Ya onu da tam anlamıyorsam.

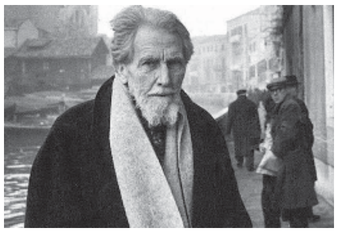

Konstantinos Kavafis 1863-1933


Asaf Halet Çelebi

Ötekini? Ne zaman netleşecek? Renoir, ressam bitirdiği bir işi hakkında karara varmak için iki ay beklemeli dermiş. İki ay? Peki, onbeş yıl sonra müzedeki resminde hata görüp, bekçinin adımlarını hesaplayarak gizlice düzelten büyük ressam Bonnard. Onbeş yıl? Tamam. O da olur. Peki, ya çok çok daha sonra anlarsak? Kimilerince modernizmin en büyük şairi sayılan, şairler, yazarlar yetiştirmiş ünlü Amerikan ozanı Pound, yaşlılığında bir İtalyan dergisine verdiği bir röportajda şöyle diyor: "…kendi payıma ben, hiçbir şey bilmediğimi biliyorum". Röportajcı: "Ama 'Lume Spento'yu ya da'Lustra'yı yazarken; ya da Konfüçyus'u incelerken; ya da 'Kantolar'ın dev boyutlarıyla uğraşırken, her şeyi biliyor gibiydiniz." Pound: "Evet, gerçekten öyle! Doğrusu şu, tekrar ediyorum: Kuşkunun bilincine çok geç vardım" Röportajcı: "Hiçbir şeyin kesin olmadığını kesin olarak kavradığınızdan bu yana sizi hayata …" Bu minvalde devam ediyordu yazı. *("Hiçbir şeyin kesin olmadığını kesin olarak kavramak" Oh neyse, işte: "Kesinlik")*

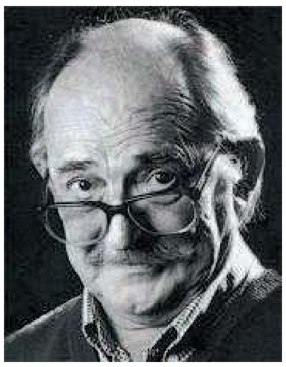

Pierre Bonnard 1867-1947

Yine çok benzer şekilde çok çok sevdiğim bilge şair Kavafis de, (Konstantinos Kavafis) o da bir söyleşisinde (okuduğumda "işte meselenin özü bu tabii" falan filan diye ağzımı açık bırakmış en bilinen, en sevdiğim) kimi şiirlerinin tek tek adlarını vererek, o şiirlerde anlatmaya çalıştığı şeyin "çok yanlış, hatalı" falan olduğunu söylüyordu. Yeni fark etmiş. Neye uğradığımı şaşırmıştım.


Ezra Pound 1885-1972

Bitirirken.*(bak bir yazı'yı bitirmek kolay işte, "makinalar beklemez" derdi Oğuz Abi, rahmetli)*
Geceyarısı. Sokak lambasının ışığında sanki bir çanaktan minik minik pırlanta parçaları dökülüyormuş gibi pırıltılarla çok kısa yağan. o çok çok iri damlalı yağmur. Sessizlik. Islak toprak, yaprak, ot kokuları…

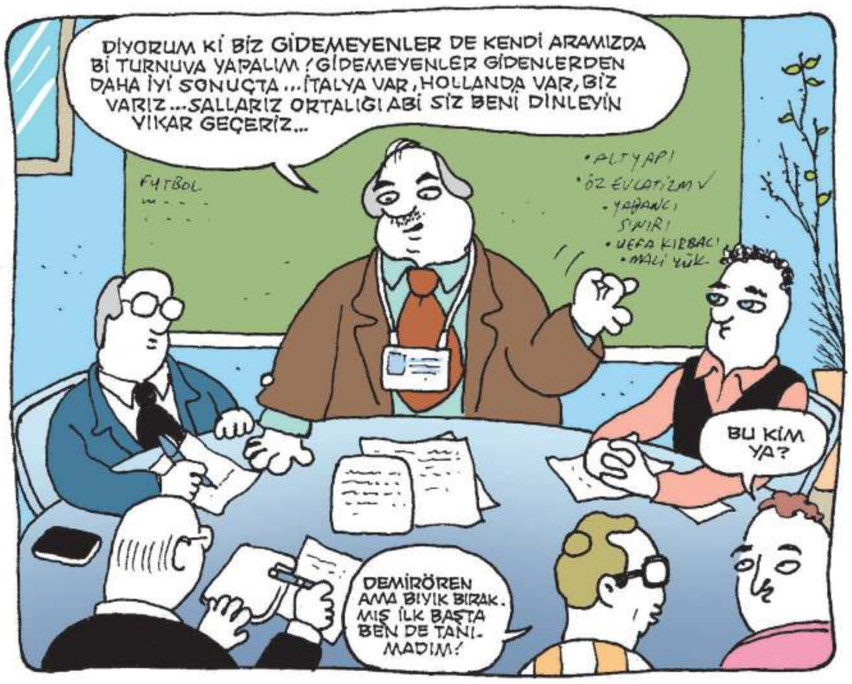
Hepinize, dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…



engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan













ACI REÇETE

Cihan Ceylan



Panama var abi, Panama! Panama ne lan?! Panama'nın gittiği turnuvaya biz nasıl gidemeyiz, Panama var da biz neden yokuz?..

Sarı iddaa kalemi ile yazıyorum bu satırları dostlarım... Sorunun cevabı basit; yokuz çünkü biz bu oyunun aslında sevmiyoruz. İçine magazin katılmamış futboldan hazetmiyoruz... Biz ne yazık ki bir futbol ülkesi değiliz, biz tam bir Televole'ciyiz...

Televoleci olduğumuz için Necip Uysal'ı değil Batuhan Karadeniz'i severiz Youtube'a Pep Guardiola Training değil, Sergen Yalçın komik. Yazar ve antremandan kaçma anısını "Geh geh geh ulan ne adam ya" diye izleriz... Kral çıplak efendiler kaos futbolu falan değil, bizim oyun kültürümüz TELEVOLE ve bu kültürde ısrar edersek 2022 Dünya kupasında da küçük televizyonu balkona çıkarıp karpuz ve çayla izleriz yine Panama'yı, Tunus'u, Suudi Arabistan'ı..!







Furkanözçoban
YUH YUH SOYAANLARA, SOYUP KAÇIP DOYANLARA... İNSANLARA KIYAANLARA YUUUHH! ÇOCUKLARINIZIN REFAHI İÇİN 24 HAZİRAN'DA OYLARINIZA TALİBİM...
BUNA OY VERELİM BABAA...
EVET
İSTANBUL 1. BÖLGE BAĞIMSIZ MİLLETVEKİLİ ADAYI ŞİMŞEK MC QUEEN
Dünyanın en mutlu insanı kim deseler Tv'deki gezi programında memleketine denk gelmiş babadır derim net.
HANIM KOŞ KOŞ! AFYON'U GÖSTERİYOLAR.
BAK BURASI AFYON KALESİ! TÜRKÜSÜ VAR YA HANİ.
ULAN 20 SENE ÖNCE ORAYA YOL YOKTU BE!
OPTİMUS PRİME?
EK İŞ OĞLUM..!
ABOOVDÜRÜM
BİZİM KIYAFETLERİN BEYAZI SADECE.. FAZLA Bİ FARK YOK. HEMEN ALIŞTIM BEN...
DIŞ HATLAR GİDİŞ →
UMREYE GİTMEKLE ÇOK DOĞRU Bİ KARAR VERDİK BENCE FRED...



GERÇEK BAŞARI HİKAYELERİ
Adım Faruk 26 yaşındayım iş hayatına 13 yaşında Amcamın berber dükkanında çırak olarak başladım... Tam 7 sene aralıksız çalıştım.
Kim bilebilirdi ki müşterilerden birinin dükkanda unuttuğu kitabın hayatımı değiştireceğini...
?
BUDİZM NEDİR?
Kitabı defalarca okudum ve çok etkilendim. Çin'e gitmeye karar verdim...
İSTANBUL PEKİN SEFERİNİ YAPACAK TK 3481 NO'LU UÇAK YOLCULARI UÇUŞ SAATİNİZ GELMİŞTİR...
SPORT
Alışma evresi ve yer bulmak kolay olmadı... Çok çabaladım...
GÜZEL YER.
KİRALIK
Li Yang
TAPINAĞA DA YAKIN!
Fakat şimdi paraya para demiyorum...
TRT RUSSIA 2018
SIRA VAR MI FARUK ABİ?
Bİ RAHİP VAR SONRA SENİ ALIRM. GEÇ OTUR.
KAZIYORUZ Dİ Mİ?
AYNEN ABİ.
BUDİST ÇIRAK
Bir iş açmak çok kolaydır. Onu açık tutmak ise çok zordur. Çin atasözü
YARIM SAATE ŞU PANTOLONUN PAÇALARINI BİTİRSEM... SONRA ÇIKARIM.
TERZİ
OFF... RESMEN KIŞ GERİ GELMİŞ...

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Bankadan otomatik yollanan bilgilendirme mesajına "teşekkür ederim, size de iyi çalışmalar" yazmaya çalışan ellerimi son anda durdurdum. "Napıyorsun ya sen iyice aklını yitirdin, ya biri görse bu hallerini" diye bağırdım ellerime. Oysa beyinden mesaj gelmeden, elektrik iletisi almadan kendi başlarına hiçbir şey yapamayan günahsız sabiler ikisi de. Özür diledim; biriyle ötekini, ötekiyle diğerini okşadım. Dışarıdan bakan varsın ellerimle ellerimi okşadığımı düşünsün. Hiç kimse vücut bütünlüğümden değerli değil.

Çok endişelenmeye de gerek yok büyük ihtimalle, şöyle bir kafayı kaldırıp baktığımda iş yerinde kimse benden iyi durumda değil. Bayram dönüşü devamlı vites atan beyinler yüzünden vebalılar kolonisine dönmüş milyon dolarlık şirket. Az önce karşımda oturan kız ataçla, cımbızla ve tırnaklarıyla uğraşa uğraşa laptopunun klavyesinden boşluk tuşunu söktü. Son ana kadar bir şey demedim, bir bildiği vardır diye düşündüm. Bir bildiği olmasa bu kadar uğraşmaz diye düşündüm. Bir iki dakika elindeki boşluk tuşuna baktı. Biliyorsunuz boşluk tuşuna yeterince uzun bakarsanız boşluk tuşu da size geri bakar (bu da sosyal bilimlerden 2.5 ortalamayla mezun olduğum için yapmaya hak kazandığım bir şaka, nietzsche göndermeli. Artık mahım mahım diye gülersiniz, ya da eğitim sistemimize sitem edersiniz orası size kalmış). Sonra neden, şirketin milyon dolarlık bilgisayarının boşluk tuşunu söktüğünü fark edip panikle yerine geri takmaya çalıştı, olmayınca da mıyır mıyır ağlamaya başladı. Kimseye hissettirmeden, yakalanırım korkusuyla içine içine ağlıyor, bilye büyüklüğünde gözyaşları sessizce yanaklarından üzerinde tek boynuzlu at olan sevimli kazağına yuvarlanıyordu. Görüntü karşısında yüreğim burkulduğu için tekerlekli büròsitimi götümle ve ayaklarımla iteleyerek yanına sürdüm; "dur tamam ağlama, takılır geri sakin ol" dedim.



Neden böyle yapıyorsunuz?

- Ne oldu bilmiyorum, bişey yazıyordum boşluk tuşuna basayım dedim, elimde kaldı.

- Yalan söylemene gerek yok, neler olduğunu gördüm, yarım saattir seni izliyorum. Ben de iyi durumda değilim. Aslına bakarsan herkes aynı durumda. Bütün ofis tavuk gibi olmuş. Şu kararlı kararlı yürüyenlerin çoğu nereye gittiklerini bilmiyorlar. Bir iki dolaşıp masalarına geri dönüyorlar. Sabahtan beri izliyorum. Bugün zor geçiyor. Birbirimize sahip çıkacağız, birlikte atlacağız.



Ağlama güzel hayvan.

- Gördün de neden bir şey demedin? Müşteriden mail geldi, mail yazmam lazım, boşluksuz nasıl yazılacak mail? Beni ne durumda bıraktığının farkıda mısın? Yani biraz daha dikkatli çalışabilirsiniz çünkü sen böyle yaptığında ben zor durumda kalıyorum. Şimdi ben hesap vermek zorunda kalacağım yukarıya.

Kız ağlıyor, tek boynuzlu at ağlıyordu. Boşluk tuşunu yavaşça masasına bıraktım, bir şey demeden götümle ite ite bürositimi masama geri sürdüm. Bilgisayarımı açıp sadece boşluklardan oluşan bir mail yazdım, kıza attım. Tekrar yanına gidip, "sana boşluklardan oluşan bir mail attım, oradaki boşlukları kopyalayıp kelimelerin arasına yapıştırarak boşluk bırakabilir, böylece mail yazabilirsin" dedim. İnanılmaz ama aklına yattı, teşekkür etti. Uğraşsın dursun pıptrcık. Şu an belki de iş yerindeki çoğu insanı "bir saniye benimle gelir misiniz, bir şey göstermem lazım" diyerek Esenler'e kadar götürebilirim gibi hissediyorum. Belki de hepimizi için en iyisi odur.

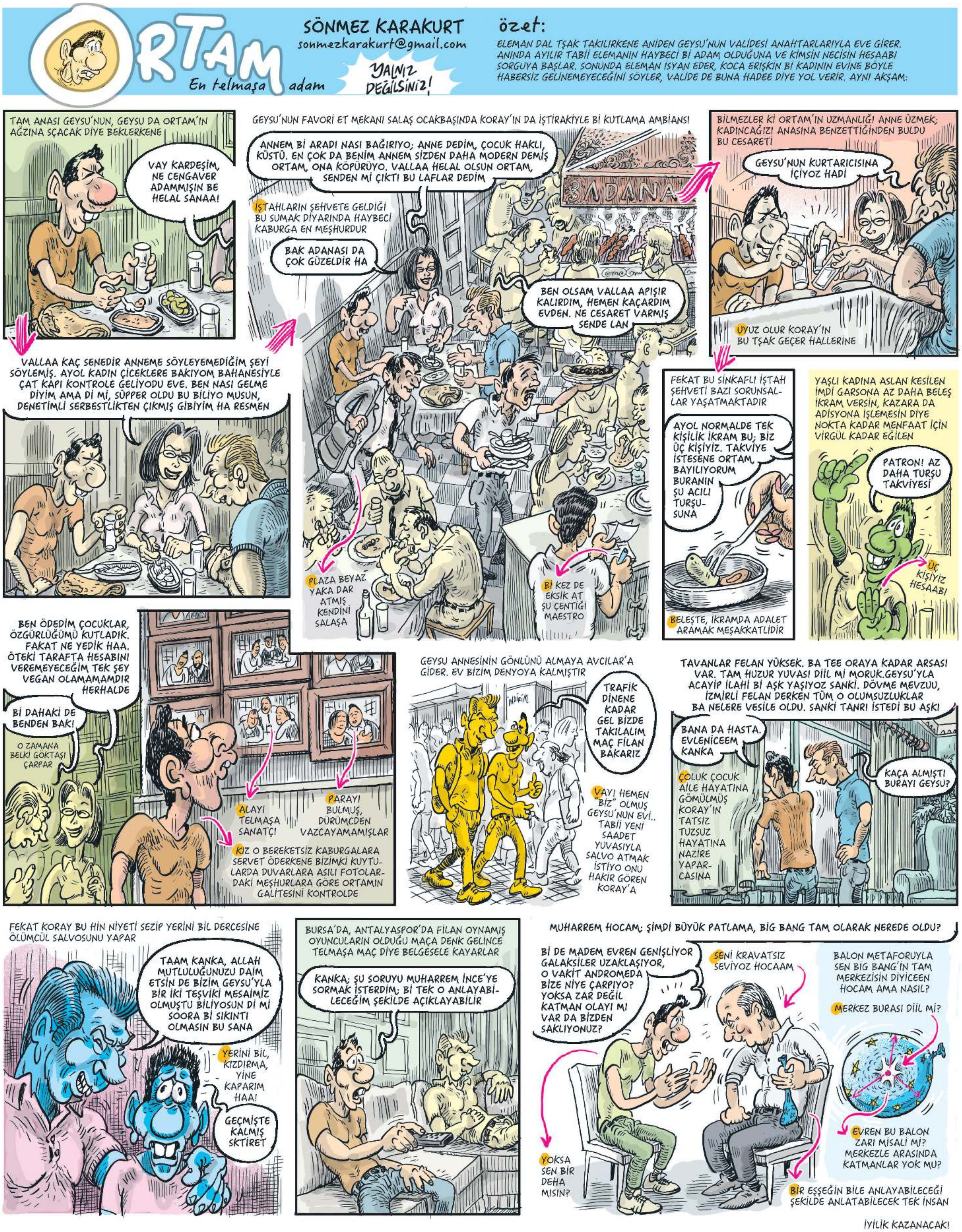


UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 21 HAZİRAN 2018 | Sayı: 564

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66


ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMAN DAL TŞAK TAKILIRKENE ANİDEN GEYSU'NUN VALİDESİ ANAHTARLARIYLA EVE GİRER. ANINDA AYILIR TABİİ ELEMANIN HAYBECİ Bİ ADAM OLDUĞUNA VE KİMSİN NECİSİN HESAABI SORGUYA BAŞLAR. SONUNDA ELEMAN İSYAN EDER, KOCA ERİŞKİN Bİ KADININ EVİNE BÖYLE HABERSİZ GELİNEMEYECEĞİNİ SÖYLER, VALİDE DE BUNA HADEE DİYE YOL VERİR. AYNI AKŞAM:
TAM ANASI GEYSU'NUN, GEYSU DA ORTAM'IN AĞZINA SIÇACAK DİYE BEKLERKENE
VAY KARDEŞİM, NE CENGAVER ADAMMIŞIN BE HELAL SANAA!
VALLAA KAÇ SENEDİR ANNEME SÖYLEYEMEDİĞİM ŞEYİ SÖYLEMİŞ. AYOL KADIN ÇİÇEKLERE BAKIYOM BAHANESİYLE ÇAT KAPI KONTROLE GELİYODU EVE. BEN NASI GELME DİYİM AMA Dİ Mİ, SÜPPER OLDU BU BİLİYO MUSUN, DENETİMLİ SERBESTLİKTEN ÇIKMIŞ GİBİYİM HA RESMEN
GEYSU'NUN FAVORİ ET MEKANI SALAŞ OCAKBAŞINDA KORAY'IN DA İŞTİRAKİYLE Bİ KUTLAMA AMBİANSI
ANNEM Bİ ARADI NASI BAĞIRIYO; ANNE DEDİM, ÇOCUK HAKLI, KÜSTÜ. EN ÇOK DA BENİM ANNEM SİZDEN DAHA MODERN DEMİŞ ORTAM, ONA KÖPÜRÜYO. VALLAA HELAL OLSUN ORTAM, SENDEN Mİ ÇIKTI BU LAFLAR DEDİM
İŞTAHLARIN ŞEHVETE GELDİĞİ BU SUMAK DİYARINDA HAYBECİ KABURGA EN MEŞHURDUR
ADANA
BAK ADANASI DA ÇOK GÜZELDİR HA
BEN OLSAM VALLAA APIŞIR KALIRDIM, HEMEN KAÇARDIM EVDEN. NE CESARET VARMIŞ SENDE LAN
PLAZA BEYAZ YAKA DAR ATMIŞ KENDİNİ SALAŞA
Bİ KEZ DE EKSİK AT ŞU ÇENTİĞİ MAESTRO
BİLMEZLER Kİ ORTAM'IN UZMANLIĞI ANNE ÜZMEK; KADINCAĞIZI ANASINA BENZETTİĞİNDEN BULDU BU CESARETİ
GEYSU'NUN KURTARICISINA İÇİYOZ HADİ
UYUZ OLUR KORAY'IN BU TŞAK GEÇER HALLERİNE
FEKAT BU SİNKAFLI İŞTAH ŞEHVETİ BAZI SORUNSALLAR YAŞATMAKTADIR
AYOL NORMALDE TEK KİŞİLİK İKRAM BU; BİZ ÜÇ KİŞİYİZ. TAKVİYE İSTESENE ORTAM, BAYILIYORUM BURANIN ŞU ACILI TURŞUSUNA
BELEŞTE, İKRAMDA ADALET ARAMAK MEŞAKKATLİDİR
YAŞLI KADINA ASLAN KESİLEN İMDİ GARSONA AZ DAHA BELEŞ İKRAM VERSİN, KAZARA DA ADİSYONA İŞLEMESİN DİYE NOKTA KADAR MENFAAT İÇİN VİRGÜL KADAR EĞİLEN
PATRON! AZ DAHA TURŞU TAKVİYESİ
ÜÇ KİŞİYİZ HESAABI
BEN ÖDEDİM ÇOCUKLAR, ÖZGÜRLÜĞÜMÜ KUTLADIK. FAKAT NE YEDİK HAA. ÖTEKİ TARAFTA HESABINI VEREMEYECEĞİM TEK ŞEY VEGAN OLAMAMAMDIR HERHALDE
Bİ DAHAKİ DE BENDEN BAK!
O ZAMANA BELKİ GÖKTAŞI ÇARPAR
ALAYI TELMAŞA SANATÇI
PARAYI BULMUŞ, DÜRÜMCDEN VAZCAYAMAMIŞLAR
KIZ O BEREKETSİZ KABURGALARA SERVET ÖDERKENE BİZİMKİ KUYTULARDA DUVARLARA ASILI FOTOLARDAKİ MEŞHURLARA GÖRE ORTAMIN GALİTESİNİ KONTROLDE
GEYSU ANNESİNİN GÖNLÜNÜ ALMAYA AVCILAR'A GİDER. EV BİZİM DENYOYA KALMIŞTIR
İNDİRİM
TRAFİK DİNENE KADAR GEL BİZDE TAKILALIM MAÇ FİLAN BAKARIZ
VAY! HEMEN "BİZ" OLMUŞ GEYSU'NUN EVİ.. TABİİ YENİ SAADET YUVASIYLA SALVO ATMAK İSTİYO ONU HAKİR GÖREN KORAY'A
TAVANLAR FELAN YÜKSEK. BA TEE ORAYA KADAR ARSASI VAR. TAM HUZUR YUVASI! DİİL Mİ MORUK.GEYSU'YLA ACAYİP İLAHİ Bİ AŞK YAŞIYOZ SANKİ. DÖVME MEVZUU, İZMİRLİ FELAN DERKEN TÜM O OLUMSUZLUKLAR BA NELERE VESİLE OLDU. SANKİ TANRI İSTEDİ BU AŞKI
BANA DA HASTA. EVLENİCEEM KANKA
ÇOLUK ÇOCUK AİLE HAYATINA GÖMÜLMÜŞ KORAY'IN TATSIZ TUZSUZ HAYATINA NAZİRE YAPARCASINA
KAÇA ALMIŞTI BURAYI GEYSU?
FEKAT KORAY BU HİN NİYETİ SEZİP YERİNİ BİL DERCESİNE ÖLÜMCÜL SALVOSUNU YAPAR
TAAM KANKA, ALLAH MUTLULUĞUNUZU DAİM ETSİN DE BİZİM GEYSU'YLA BİR İKİ TEŞVİKİ MESAİMİZ OLMUŞTU BİLİYOSUN Dİ Mİ SOORA Bİ SIKINTI OLMASIN BU SANA
YERİNİ BİL, KIZDIRMA, YİNE KAPARIM HAA!
GEÇMİŞTE KALMIŞ SKTİRET
BURSA'DA, ANTALYASPOR'DA FİLAN OYNAMIŞ OYUNCULARIN OLDUĞU MAÇA DENK GELİNCE TELMAŞA MAÇ DİYE BELGESELE KAYARLAR
KANKA; ŞU SORUYU MUHARREM İNCE'YE SORMAK İSTERDİM; Bİ TEK O ANLAYABİLECEĞİM ŞEKİLDE AÇIKLAYABİLİR
MUHARREM HOCAM: ŞİMDİ BÜYÜK PATLAMA, BIG BANG TAM OLARAK NEREDE OLDU?
Bİ DE MADEM EVREN GENİŞLİYOR GALAKSİLER UZAKLAŞIYOR, O VAKİT ANDROMEDA BİZE NİYE ÇARPIYO? YOKSA ZAR DEĞİL KATMAN OLAYI MI VAR DA BİZDEN SAKLIYONUZ?
SENİ KRAVATSIZ SEVİYOZ HOCAAM
BALON METAFORUYLA SEN BIG BANG'IN TAM MERKEZİSİN DİYİCEEN HOCAM AMA NASIL?
MERKEZ BURASI DİİL Mİ?
EVREN BU BALON ZARI MİSALİ Mİ? MERKEZLE ARASINDA KATMANLAR YOK MU?
YOKSA SEN BİR DEHA MISIN?
BİR EŞŞEĞİN BİLE ANLAYABİLECEĞİ ŞEKİLDE ANLATABİLECEK TEK İNSAN
İYİLİK KAZANACAK!

UYKUSUZ

28 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2018/26 No: 565
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619



...SEÇİM SONUÇLARI

sandık



Muarrem ince sonuçları yorumladı..

★ Zaten sabahtan beri kakam vardı... Ara ara yoklayıp duruyordu ..Akşam saatlerinde bu nöbetlerin en kuvvetlisini geçirdim.. Ucunda.. Zor tutuyorum.. Dokunsalar, hatta ismi mi seslenseler altıma sıçcam, o noktadayım -- Bir salıncağı ittirmek gibidir kakayı tutmak ..Veyahut tahterevalliye binmek gibidir.. Kakayı tutmak insanın bokuyla giriştiği bir bilek güreşidir.. Büyük damacana suyu kapıdan mutfağa kadar taşıdığını düşün, ama g*tünle..

İşte halin böyle olduğu bir anda, dönüp yanımdakilere "sandıklardan ayrılmayın„ dedim, tuvalete koştum.. İhtiyacımı karşıladıktan, yani kakamı ettikten sonra, teharetimi aldım, elleri yıkadım, geri döndüm, ortalık karışmış.. "Noldu?„ diye sordum bi tanesini kolundan yakalayıp... "Muharremi kaçırmışlar„ dedi.. "Kim kaçırmış?„ diye sordum.. Çünkü insan ilk tepki olarak kendini kimin kaçırdığını öğrenmek istiyor.. "Belli değil, biz de onu öğrenmeye çalışıyoruz„ dedi.. "Tamam, öğrenir öğrenmez bana haber verin„ dedim.. O sırada bi tanesi "tuvalete hangi hayvan sıçtı!?„ diye bağırdı.. Döndüm "öğrenir öğrenmez bana haber verin„ dedim...

elle gol atsam hakeme söylerim



Murat Boz oy oranlarının dağılımını sizler için araştırdı..

★ Oy oranlarının dağılımı turuncu oldu.. Kenarlarda az renkler kaldı, onun dışında full turuncu-sarı... işte bir seçimi de böyle geçirdik... Yani dünya kupası bile 4 senede bir.. Biz iki dünya kupası arası 50 seçim yapıyoruz ..Sandıklar aşındı amk.. Zarf endüstirisi b*k gibi para kazandı.. Bi de oy atarken "yalamayın" diyorlar.. Zarfı yalamayın manasında.. Madem yalatmayacaksın, bu zarfları niye yapışkanlı sipariş ettin... Mil↗

ÇİN SEDDİ'NDEN SONRA DÜNYADAKİ EN BÜYÜK

yonlarca zarf.. Niye? Ben söyliim. Çünkü tutkal lobisinin burda da boş durmadığını ve harıl harıl çalıştığını görüyoruz.. Zarfı iki saniye yırtmaya üşeniyolar, bize zarf yapıştırtmıyolar... O zaman diyeceksiniz ki "Biz bu zarfları açmakla uğraşamayız, bunlara tutkal sürmeyin„... Yani zarfa niye gerek var amk.. Ne işe yarıyor o zarf.. Kim o zarf fabrikasının sahibi? Ona da bi çift sözüm var.. Zarflar y***k gibiydi... İnsan kokulu mokulu yapar bari onları..

Yani uzun lafın kısası, bence sandık da gerekmiyo.. Koy ortaya bi leğen, millet atsın içine.. "Açılan leğen sayısı„... Ağza da yakışıyo şöyle yince...

DÜNYAYA BAKIŞ

Buenos Aires: Türkiye'de yapılan seçimlere Arjantin'de ilgi büyüktü... Sonra soru sormak için yaklaştığımızda ilginin bizim seçime değil dünya kupasına olduğunu gördük... Bu kadar..

ÇEÇEN: Çeçen basını Türkiye'deki seçimlere geniş yer verdi.. Ama o kadar da geniş değil tabi.. Çünkü ülke ne kadarcık ki lan hahahaha...

Roma: İtalyanlar Türkiye'deki seçimleri alkol alıp, seks yaparak kutladılar... Yaşıyolar amk..

RUSYA: Putin Türkiyeyi aradı ve tebrik etti.. Başına (+90) koyup kafasına göre aramış.. Bi adamla konuşmuş... Adamı bulmaya çalışıyoruz..

İSRAİL: İsrail medyası seçim sonuçlarını "Brezilyalı sambacılar adeta gol olup yağdı„ diye duyurdu.. Ya ben spor haberlerine geçtim.. sıkıldım lan..

Orta Doğu: Ortadoğu hep aynı kumlu telaş.. Messi büyük g*t oldu asıl... Sen ona ne diyosun?..

Japonya: Godzila amk.. japonyayı bilsen nolcak, bilmesen nolcak.. Ta nere... Karete, pirinç, balina ölüsü..

İki litrelik kola



Binali Yıldırım Sorularımızı yanıtladı..

- ★ 1,73 cm.. Topukluyla 1,80..
- ★ 44-45.. 45 rahat oluyo..
- ★ Tom Küruz..
- ★ Everest 8882 metre..
- ★ Karadenizde denize paralel, ege'de denize dik..
- ★ Akdenizde de paralel..
- ★ Paralel, kavuşamayan doğrular demek..

ECNEBİ KADIN ADAYLARI

★ En son matriksi izledim..

★ Matrikste bi oğlan var.. Meğer makinaya bağlıymış.. Uyandırıyolar.. Bi bakıyo çırılçıplak.. Sonra sifonu çekince delikten aşağı gidiyo.. Zenciler kurtarıyo bunu... G*tüne anten takıyolar ve radyo eksen açıyolar.. oldizbatgoldiz dinleyerek makinalarla mücadeleye yolluyorlar... Ve her türlü dövüşü yapabiliyor, uçabiliyor... Bi de kahin var... O karı sonra değişiyor... Orayı anlamadım..



Mundar şeyler

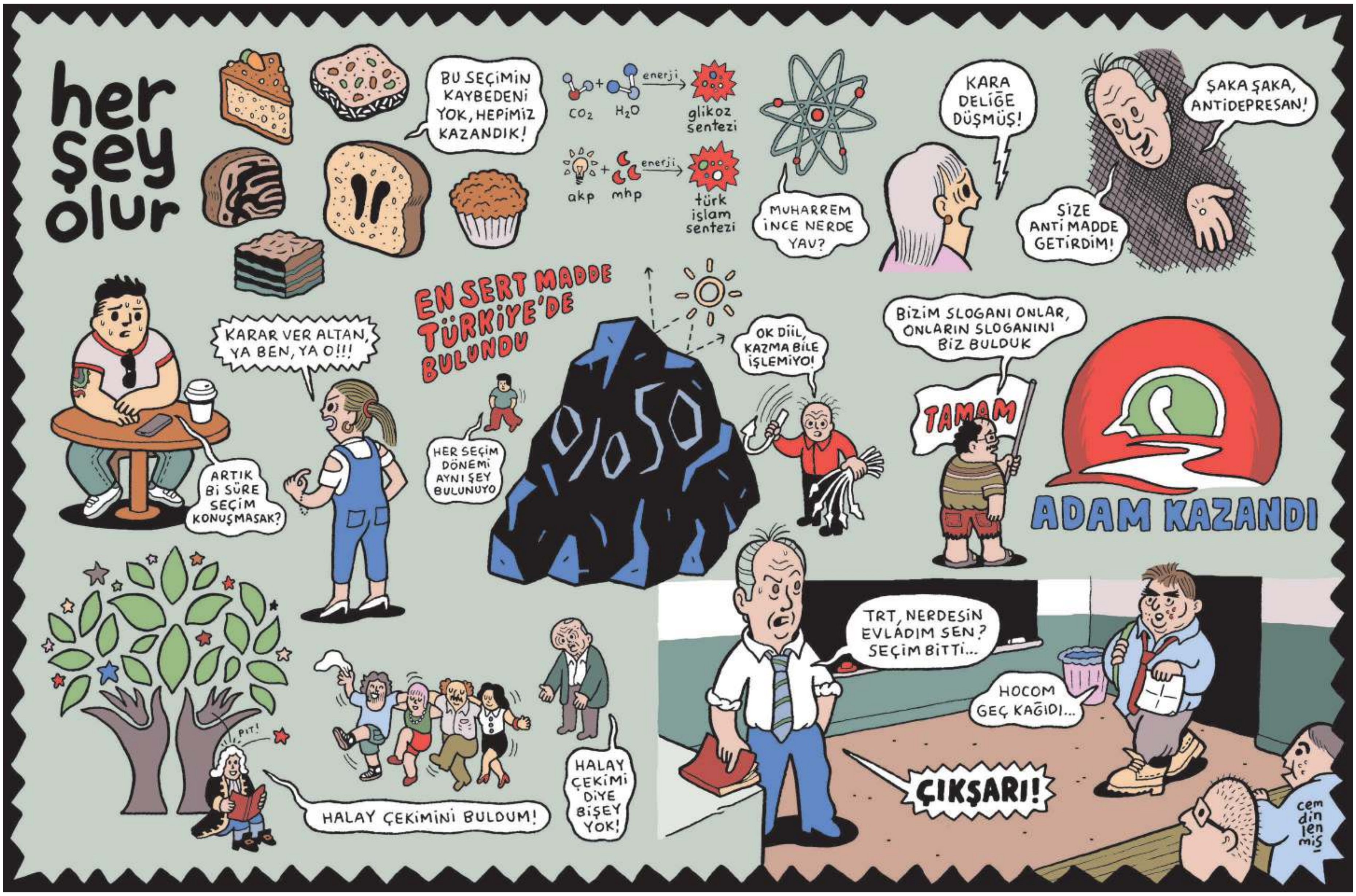
★ Seçim sonuna kadar sandıklara sahip çıkan CHP seçmeninin bu yolculuğu aslında aylar öncesinden başladı.. Her türlü seçim hilesine karşı sandıkları daha yapım aşamasında takibe alan CHP seçmeni, karadeniz gürgenlerinden kestikleri dev tomrukları taşırken zafer türküleri söylüyorlardı... Bu kütükler zaman içinde keresteye, oradan da sandığa dönüşecekti.. Ama PVC endüstirisinin kirli oyunuyla plastik sandık icat edilince, aylar süren emekler göz yaşlarıyla boşa gitti..

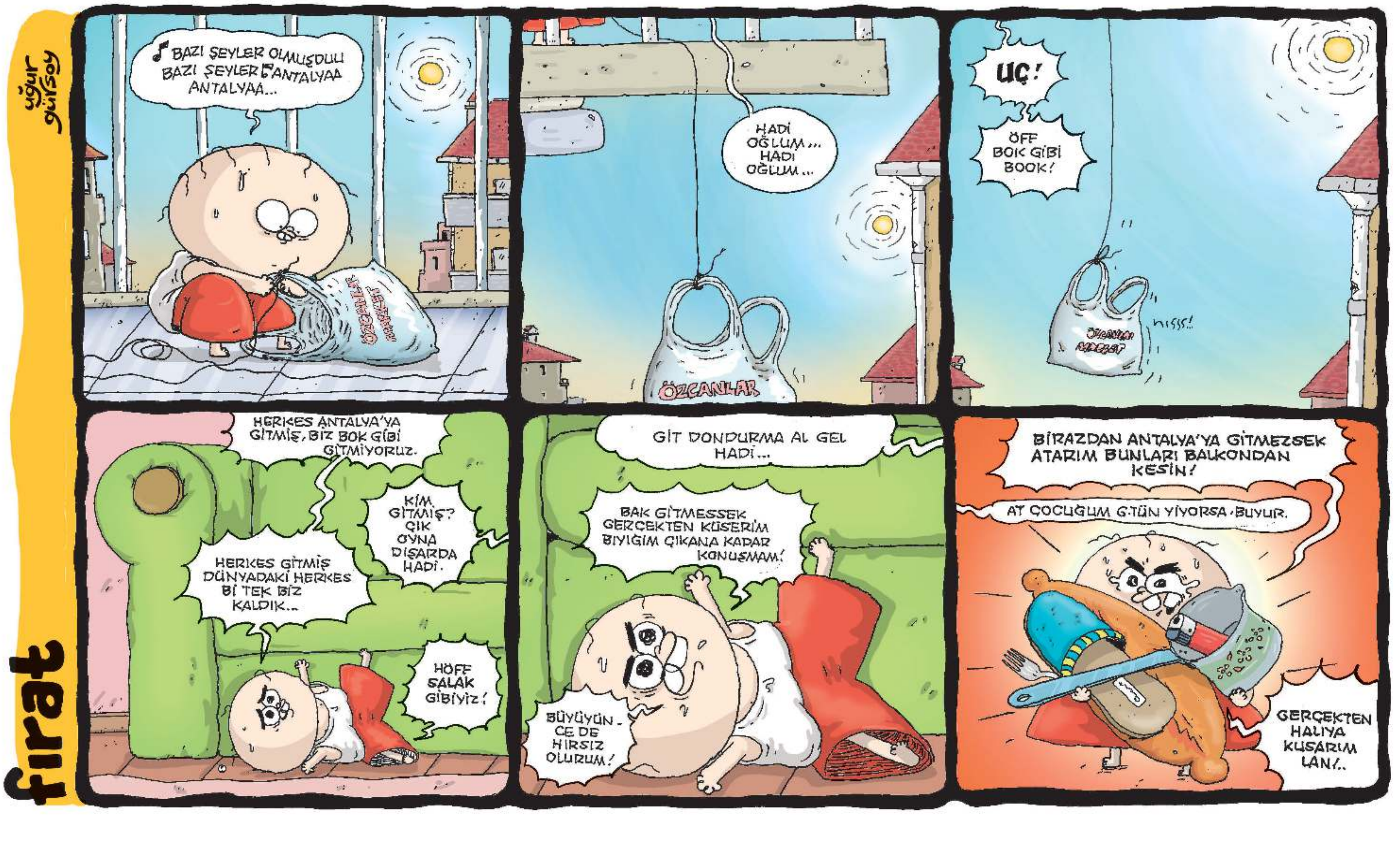


AKP yeni dönemin ilk müjdesini verdi..

★ Amerika'da askeri amaçla geliştirilen robot eşşeklerin bi benzerinin yapılması için start düğmesine basıldığını söyleyen basın sözcüsü "Tamamen yerli imkanlarla ürettiğimiz yerli eşşeklerle seks yapmaya çalışan bir grup yakalanıp etkisiz hale getirilmiştir..„ dedi... Olayı şu şekil farkettik... Bi sabah geldim baktım hiç benzini kalmamış eşşeğin.. Halbuki akşamdan karbüratörler boşalmasın diye benzinini koyuyorum... Böyle 3-4 gün devam etti.. Ne zaman gelsek benzini bitmiş oluyo.. Kilometrede 7 lira yakıyo amk hayvanı... Kontrol etmeye karar verdik, gizlendik... Akşam iş çıkışı, içkili partide kullanıldığını gördük... Benzini bitene kadar s*diler.. Benzini bitince bi iki vurdurup çalıştırmayı denediler.. Sonra arkadaş "Vurdurmuyolar, hala s*iyolar„ dedi... Oysa ki bu teknolojideki bi aleti benzini bittikten sonra s*mek beyni yakardı.. Bunu göze alamadık. O gece sabaha kadar üç kere fulledik depoyu.. Bu tecrübenin elbetteki faydaları olmadı mı? Oldu.. Yeni modelimizi dizel yapacağız... Az yakar..

★ Sadece bununla da kalmıyor buluşlarımız.. Bir de robot-inek yapacağız.. Süt tozundan süt üretecek olan robotumuz, kapı kapı gezecek, kalsiyum ihtiyacımızı giderecek.. Robot-horoz tasarım aşamasında.. Robot-tavuklarımız henüz sadece pinpon topu yumurtlaya biliyor ama yakın zamanda pastorize yumurtalı olacak toplar.. Bunun dışında iki tan robot-martımız, yaptıktan sonra kaçtı uçtu gitti.. Daha da yapmadık..


her şey olur
BU SEÇİMİN KAYBEDENİ YOK, HEPİMİZ KAZANDIK!
CO_2 + H_2O enerji glikoz sentezi
akp + mhp enerji türk islam sentezi
MUHARREM İNCE NERDE YAV?
KARA DELİĞE DÜŞMÜŞ!
ŞAKA ŞAKA, ANTIDEPRESAN!
SİZE ANTİ MADDE GETİRDİM!
EN SERT MADDE TÜRKİYE'DE BULUNDU
KARAR VER ALTAN, YA BEN, YA O!!!
ARTIK Bİ SÜRE SEÇİM KONUŞMASAK?
HER SEÇİM DÖNEMİ AYNI ŞEY BULUNUYO
%50
OK DİİL, KAZMA BİLE İŞLEMİYO!
BİZİM SLOGANI ONLAR, ONLARIN SLOGANINI BİZ BULDUK
TAMAM
ADAM KAZANDI
TRT, NERDESİN EVLADIM SEN? SEÇİM BİTTİ...
HOCOM GEÇ KAĞIDI...
ÇIKŞARI!
PIT!
HALAY ÇEKİMİNİ BULDUM!
HALAY ÇEKİMİ DİYE BİŞEY YOK!
cem dinlenmiş


fırat
uğur gürsoy
BAZI ŞEYLER OLMUŞDULI BAZI ŞEYLER ANTALYAA ANTALYAA...
ÖZCANLAR
HADİ OĞLUM... HADİ OĞLUM...
UÇ!
ÖFF BOK GİBİ BOOK!
hışşş!
HERKES ANTALYA'YA GİTMİŞ, BİZ BOK GİBİ GİTMİYORUZ.
KİM GİTMİŞ? ÇIK OYNA DIŞARDA HADİ.
HERKES GİTMİŞ DÜNYADAKİ HERKES Bİ TEK BİZ KALDIK...
HÖFF SALAK GİBİYİZ!
GİT DONDURMA AL GEL HADİ...
BAK GİTMESSEK GERÇEKTEN KÜSERİM BIYIĞIM ÇIKANA KADAR KONUŞMAM!
BÜYÜYÜNCE DE HIRSIZ OLURUM!
BİRAZDAN ANTALYA'YA GİTMEZSEK ATARIM BUNLARI BALKONDAN KESİN!
AT ÇOCUĞUM G.TÜN YİYORSA, BUYUR.
GERÇEKTEN HALIYA KUSARIM LAN!..

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Sevgili okur. Yakın zamanda Hazar Beyefendi'ye çeyrek altın takılmasıyla, daha doğrusu takılmamasıyla ilgili bir hikaye yazmıştım. Hani Bodrum'dan bir arkadaşım aramıştı, çocuğa çeyrek altın aldığını, gelince takacağını söylemişti. Takmamıştı. Sonra da Gemlik'ten zeytin aldığını söylemişti, zeytin de getirmemişti. En son da Afyon'dan kaymak aldığını söylemişti ve bunun üzerine kavga etmiş, telefonda restleşmiştik. Kısaca hikaye bu. Görüşmüyorduk o günden beri de. Fakat geçenlerde aradı yine. Açtım çünkü içimde ufacık da olsa bir ümit vardı hala. Kim bilir, belki de çeyrek altın, zeytin, ve hatta hiç aram olmamasına rağmen kaymak bile geliyordu. Çok da iyi oluyordu, çok da güzel oluyordu. Tüm bunlara zamanında çok çok yaklaşmışken, üçünün birden ellerimden kayıp gitmesi, bende çeyrek altın, zeytin ve kaymak'a karşı ihtiraslı duygular beslememe sebep olmuştu. O çeyrek altın, o zeytin ve kaymak, mutlaka benim olacaktı. Açtım telefonu. "Tahmin et nerdeyim" dedi. "Nerdesin" dedim. "Kapının önündeyim, aç kapıyı" dedi. Geldi eve. Misafirdir yine de. Çay ve kurabiye ikram ettim. Bu defa meyve kesinlikle ikram etmedim. Hak etmesi lazım çünkü. Çünkü meyve öyle bir şey. Hatta dolaptaki meyveyi de sakladım, görüp de istemesin diye. İstese de vermezdim gerçi de. Yiyoruz içiyoruz, öyle sohbet muhabbet, çantasına davrandı. Sırt çantasıyla gelmişti. "Sizin emaneti de vereyim ben artık" dedi. Kalbim güp güp atmaya başladı. Resmen geliyordu işte çeyrek altın, resmen geliyordu zeytin, resmen geliyordu kaymak. Geliyordu gönlümün efendileri. Hey yavrum benim be. Resmen. Şöyle orta halli bir kese kağıdında beş yüz gram kadar leblebi çıkardı. "Geçen Çorum'daydım, size oradan leblebi aldım, çoluk çocuk afiyetle yersiniz artık" dedi. "Bal bal yemin ediyorum" diyerek de üçer beşer leblebileri ağzına atmaya başladı. Dedim ki "Tacettin, altın nerde?!." "Durumum bozuldu, vallahi bozdurmak zorunda kaldım, ama şey değil yani, aklımda, mutlaka alacağım ben yine çeyrek altın, takacağım çocuğa mutlaka" dedi. Dedim "sakın, sakın öyle bir şey yapma, bir daha çekemem o stresi" dedim. "Zeytin nerde peki" dedim. "Durumum bozuk olduğu için ekmek arası yaptım yaptım yedim ben o zeytinleri" dedi. "Peki" dedim "kaymak nerde, kaymak çünkü zevke girer." "Aslında Afyon'dan ben sana kaymak değil sucuk almıştım, onu da sucuklu yumurta olsun, sucuklu makarna olsun, öyle yaptım yaptım yedim yine" dedi. Bu arada da leblebiyi yarıladı. Kalktım ayağa, ve Tacettin'e kapıyı göstererek, "lütfen gider misin bu evden" dedim, "leblebini de alıp gider misin lütfen." "Giderim" dedi, leblebisini de aldı gitti. Bir daha da ararsa polis çağıracağım artık. Bu ne artık ya. Aa.

æ Art-İst futbol takımımıza da az kaldı tiyatrocu arkadaşım Barbaros Uzunöner'i de dahil ediyordum ve eğer öyle bir şey olsaydı bence bu büyük olay olacaktı. Kaptanımız Deniz Cem geçen ay katıldığımız Rusya'daki turnuva öncesi sürekli benden isim istiyordu. Sanatçı olsun, futbol oynayabilsin. Barbaros Uzunöner'i önerdim. Kabul etti ama son ana kadar da gerçeği söylemedim. Gerçek şu ki, Barbaros Uzunöner'in gözleri görmüyor. Yani görüyor da kendine kadar. Bize bir faydası yok. Yarım metre önüne kadar gelmezsen tanımıyor mesela seni. Fakat gerçekten de güzel top oynuyor. Bir kez Beylerbeyi'nde büyük sahada oynamıştık, fena değildi gerçekten de. Futbol sevgisi böyle bir şey işte. Son anda Deniz Cem'e söyledim gerçeği. Deniz Cem yine de tamam dedi, fakat bir sonraki turnuvaya kaldı artık, çünkü sevgili Halil Sezai geldi zaten. Kontenjan doldu yani. Ama bir şekilde önümüzdeki turnuvada Barbaros Uzunöner de bizimle. Ve bence bu şahane bir şey. Çünkü kim futbolu çok seviyorsa futbol da onu sever. Bu hep böyledir.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Geçenlerde annemi gördüm eski mahallede caddede, karşılaşmayalım diye hemen bir sokağa girdim, oradan da kaçtım zaten, ne acayip di mi" dedi. "Değil bence" dedim, "herkes anne konusunda şanslı değil, sana neler ettiğini ben biliyorum, haklısın bence" dedim. "Bence de haklıyım" dedi. "Beni bir gün bile sevmedi, sevmese yine iyiydi, nefret ediyordu benden resmen" dedi. "Ya sen yine öyle söyleme de" dedim. "Niye ağebey neden söylemeyecekmişim, hayatımı mahvetti, bak sen bile sevmiyorsun beni, onun yüzünden sevmiyorsun, kötü bir annem olduğu için ben de kötü oldum, o yüzden bence, vasat kaldım" dedi. "Ben seni seviyorum" dedim. "Takılıyorum sadece" dedim. "Senden başka kimseyle de bu rahatlıkta atışamıyorum, seninle atışmak çok zevkli bir kere" dedim. "Sağ ol ya" dedi. "Valla bak" dedi. "Gideyim öyleyse ben" dedi. "Gitme kal biraz" dedim. "Yeni bir Beatles plağı aldım, gel iğneye beraber koyak" dedim. Bir süre sonra "I Am The Walrus" çalmaya başladı evin içinde. Mutluyduk öyle o anlarda ikimiz de.

æ Geçenlerde de arabayla Ankara'dan İstanbul'a dönüyordum. İstanbul'a yaklaşmışken, önümdeki bir arabadan yola çöp atıldığını gördüm. Arabada aile gibi bir şey vardı. Kırdım önlerine. Açtım camı. "İstanbul'a gidiyorsanız gitmeyin İstanbul'a, başka İstanbul yok çünkü .mına koduğum evlatları sizi" dedim, sonra da yoluma devam ettim. Böyle bir şey yapmadım aslında ama kafamda da bu şekilde bir kavgaya tutuştum, lafımı da soktuğum için iyi geldi, o oldu.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
6 Temmuz Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** /
Saat: 20.30 / bilgi: 0212 327 72 00

YERALTI ÖYKÜLERİ "taş devri" ERSİN KARABULUT

Geçen haftadan devam





Hayal kırıklığı

@kaansezyum

Hayal kırıklığı nedir? Bu yazıda gelin biraz ona değinelim… Gelmezseniz de olur ama belki de hayal kırıklığını anlarsak neden kırıldığını da anlarız.

O zaman "hayal kırıklığı" kavramını parçalara bölelim. İlk parça **"Hayal"…** Nedir bu? Ya sen kimsin? Mesela Pikasso reyiz "Hayal edebildiğiniz her şey gerçektir" diyor. Tabii tuzu kuru, delice yıllarca çalışmış, yeteneğini iyice bilemiş, hayallerinin peşinden koşuyor.
Mesela Aynştayn diyor ki **"Hayal gücü, bilgiden daha önemlidir. Çünkü bilgi sınırlıyken, hayalgücü sınırsızdır"**… Boooom! Al buradan yak. (Bunu ben diyorum)

Hayal kurmanın Türkçesi "Abi ben g*tümden uyduruyorum" gibi bi şey. İşte o noktada g*tünüze güvenmeniz gerekiyor. İyi uyduran kazanır. Tabii hayal aleminde…

Mesela hayal edemeyeceğimiz bir şeyi hayal edebilir miyiz acaba?



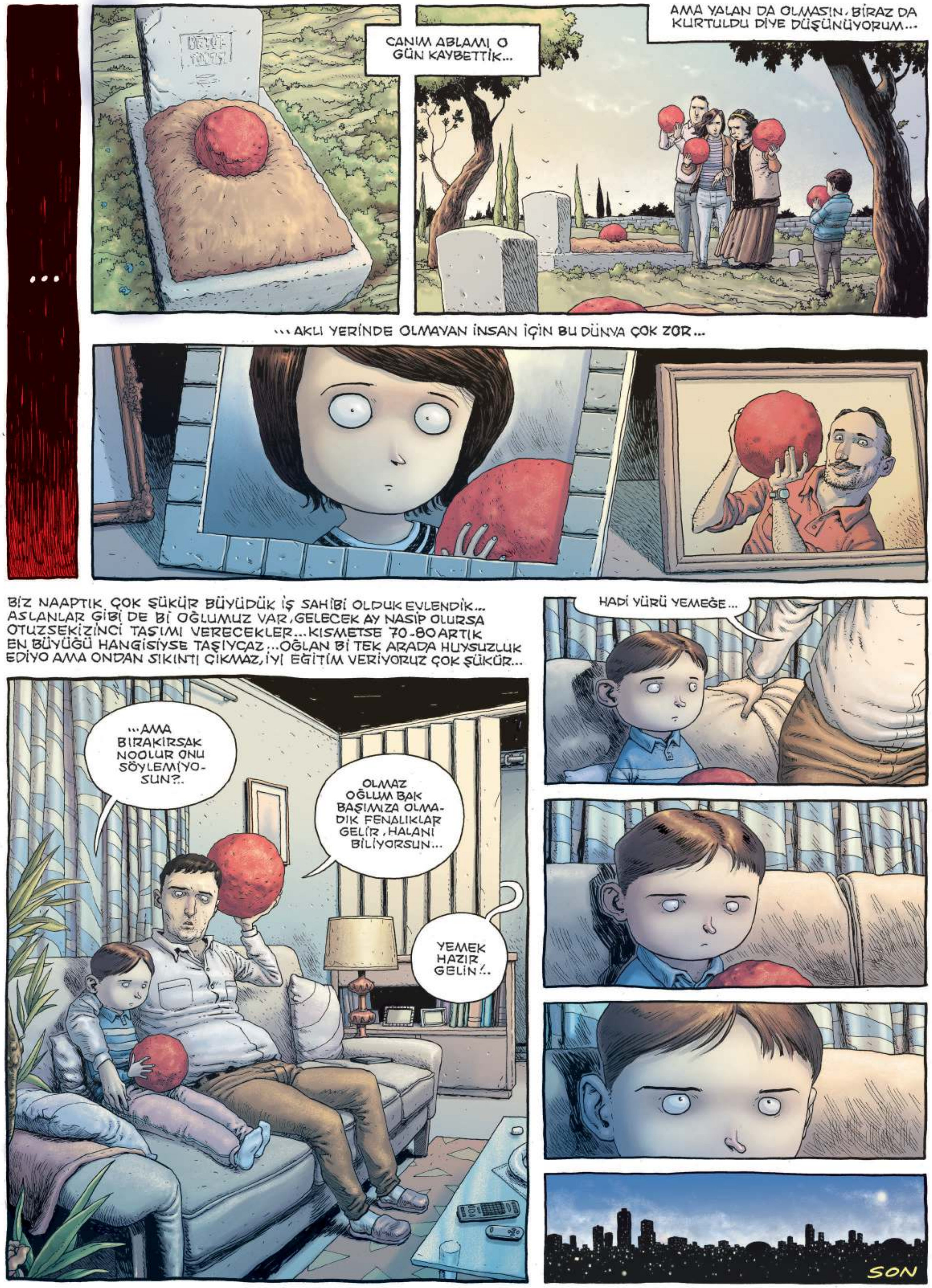
Ya da hayal edemeyeceğimiz bir dünya içinde olduğumuzu ve o dünyada hayal edemeyeceğimiz bir hayalin içinde olduğunu nasıl düşüneceğiz?

Bu noktada kafadan sallama düşüncelerle, **g*tten bacaktan atmayla**, sallamayla "hayal" kavramının tek başına çok da işe yaramayacağını anlıyoruz. Yani ben anladım, siz de anladınız sanırım.

Başka bir uzman, Andıre Breton diyor ki **"Bir domates üzerinde dört nala giden atı hayalinde canlandıramayan salaktır"**… Tabii Andıre abi şimdi Holivud'u görse aklı çıkar. Neyse ki iyi bir yerden yakalıyor bizi. Gerçekliğin bozularak hayal gücüne yer açmamızı sağlıyor. Bu iyi bir teknik. Üzerine düşünebilirsiniz. Hatta bütün bu düşündükleriniz bin sincabın rüyasında karşılaştığı bir anıtın üzerinde dolaşan bir karıncanın elinde okuğu kitabın bir köşesinde yazıyor olabilir, gibi de düşünebilirsiniz.

Hayal kavramını az çok inceledikten sonra, dilerseniz diğer **"Kırılma"** kavramına geçelim.

Kırılma, formu kaybetme anlamına



da geliyor, "İncinme, gücenme, duygusal olumsuzluk sinyalleri üretme", hatta bazı argolarda başka anlamlara da gelmekte olan bir kelime. "Erkan, errrkannnn enaktarlar koltuğun altında **kırık**" cümlesindeki gibi **"Kırık"** olarak da kullanıldığı gibi **"Kırılmış"** olarak da faaliyet göstermektedir.

Hayal kırılması ise hayallerle alakalıdır. Kimisinde hayali ne kadar büyükse, gerçekleşmediği an yaşanan bir histir.

Kimindeyse istediği performansı yakalayamasa bile aslında iyi olduğunu bilmektedir ama kafasındakine ulaşamamanın sıkıntısı onu bu yola sürükler.
Kimindeyse anlık bir durumdur. Çünkü bir sonrakine daha hazırlıklı, ne bileyim ne gerekiyorsa o konuda kendini hazırlamış girebilme kapasitesine odaklanmıştır.

Kimindeyse tamamen anlık, zart diye bir duygudur. Biraz takar, sonra vaz geçer.

Siz hangi kırıklıkları yaşıyorsanız, bana ulaşın. Ben de size ulaşıyım. Ulaşım önemli.



akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

Yakarsa dünyayı küresel şirketlerin kullanıcıların ettiği küfürleri dinlemesi için tuttuğu ve hemen hiçbir yetkisi olmadığı hâlde kullanıcılarla muhatap edilip asli görevi hemen her arayandan bolca küfür yiyerek arayanların öfkesini dindirmek olan çağrı merkezi çalışanları yakar. Zaten dünyayı yakacaklar böyle dönem dönem değişiyor, on dokuzuncu yüzyılda da boğaz tokluğuna çalıştırılan işçilerdi, onlar bir yakalım da dediler ama tam olmadı. Bir de onlar sendikalıydı ha. Gerçi o sayede deneyebilmiş de olabilirler.

Zorunlu tasarruf'u hatırlayan var mı? Türkiye zaten geleneksel olarak tasarruf oranının en düşük olduğu ülkelerden biri olduğu, bu yüzden bankalarda çok fazla sermaye birikmediği için falan herhâlde Turgut Özal tarafından getirilmişti. Zaten bir yerde "zorunlu" tasarruf varsa orada "sorunlu" tasarruf vardır. O zamanlar her çalışanın maaşının küçük bir yüzdesine el konulmuş sonra da yıl sonlarında o el konulan miktarın faizi ödenmişti çalışanlara. Tabii zorunlu olduğu için faizi falan da zorunlu tasarruf fonu belirliyordu. Tabii bir süre sonra çalışanlar o paranın maaşlarından yapılan kesintilerin faizi olduğunu unuttu, her yıl beleşten bir yerlerden faiz geliyor diye sevinmeye başladılar. Tabii ben bunu size niye anlattım? Anlattım da anlatmadım mı dedim? GSS'ydi zorunlu bireysel emeklilik sigortası tezgâhlarıydı falan zaten konuşuluyor, hani bunu da önceden bilin istedim. Fazla da yaymayın yalnız sonra çatırt diye geri geliverir, karpuz kabuğu düşürmeyin.

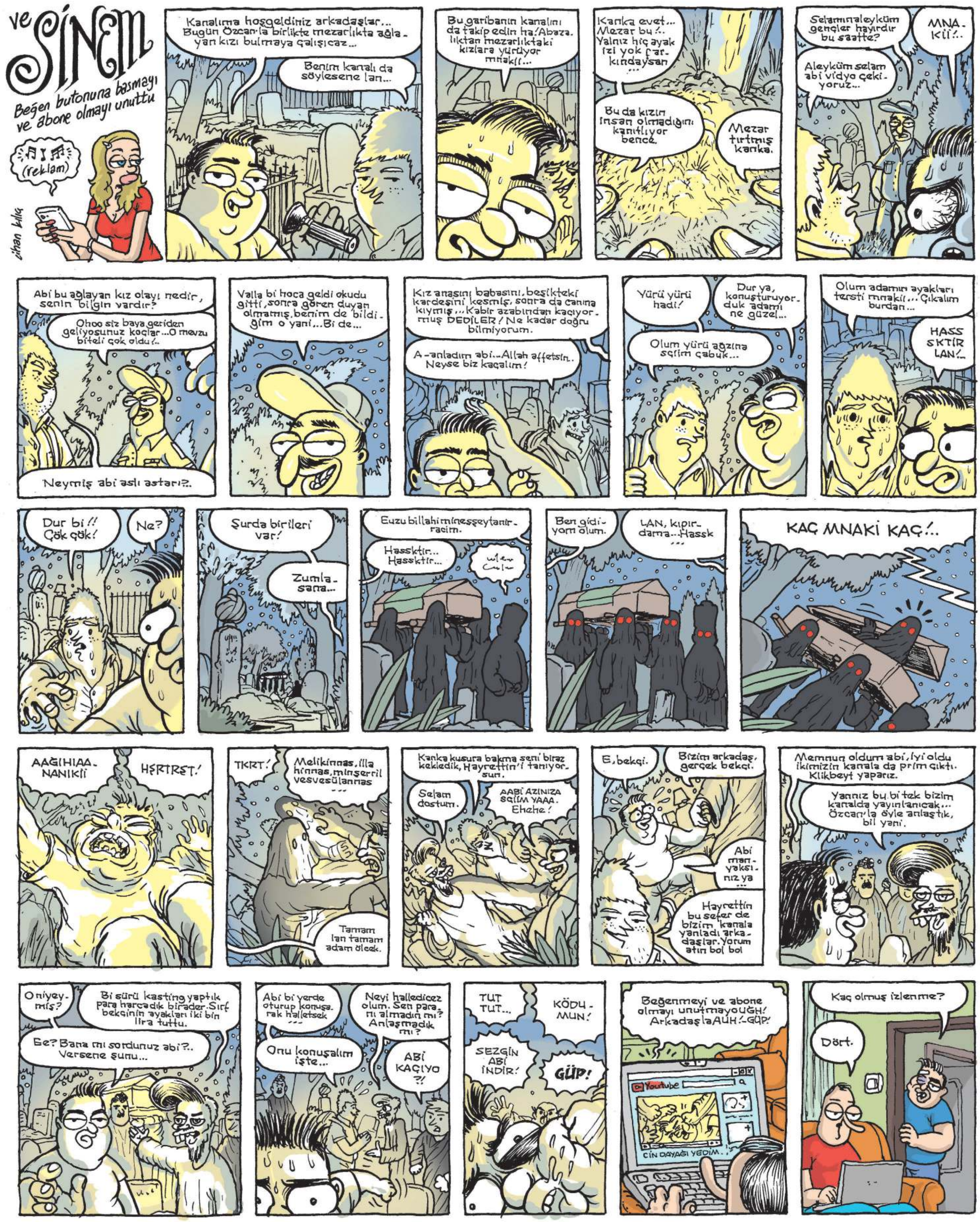
Sonunda video hakem de geldi tam oldu. On yıl sonraya futbolculara sensor takar, yirmi yıl sonra da doğrudan playstation'da oynatırsınız maçları artık.

Nargile talihsizliktir.

Tabii ben burada Çorlulu Ali Paşa Medresesi'nin kadim nargile tiryakilerini tenzih ederim ama duyduğum kadarıyla orada da nargile yerine abuk subuk çilekli güllü dallı şeyler servis etmeye başlamışlar. İnşallah yalandır.

Dünyadaki en garip şeylerden biri kimi zaman yöneltilen üstelik ipe sapa gelmeyen aslı astarı olmayan suçlamaların, suçlananlar tarafından da benimsenerek gerçek zannedilmesi. Yani şimdi inanmayanlar çıkacak ama yıllarca sağda solda "Dünyayı yahudiler yönetiyormuş hafız," geyiklerine maruz kala kala gerçekten perde arkasından dünyayı yönettiklerini zanneden yahudi arkadaşım oldu benim. "Oğlum sen Balat yahudisi fakir bir ailenin çocuğusun, nasıl yönetiyormuşsun bakayım dünyayı?" diye sordum, tıpkı "Dünyayı yahudiler yönetiyor hafız," diyenler gibi "Abi anlaman zor," dedi. Baktım ciddi ciddi inanıyor, vurdum kozun asını, "Yatır lan kozunu," dedim, kuzu kuzu verdi bir koz. Papazı vurdum, öbür kozunu da yatırdı, öyle öyle batırdım enayiyi batak oynarken. "Ya öyle dünyayı yönetiyoruz diyorsun ama üçtür çayları sen ödüyorsun," dedim, bozuldu.

Tabii bunun bir benzeri de siyasette var. Artık kim ortaya attıysa yıllar önce bir "CHP iktidar olmak istemiyor çünkü zaten devlet aygıtı elinde, zaten gizli iktidar CHP," diye söylenti yayıldı, hadi buna başta elinde tuzluk bekleyen liberaller olmak üzere çok kimse inandı da en fecisi Deniz Baykal falan gibi adamların da keriz gibi inanması oldu. La oğlum devlet yeri geldiğinde senin partini kapatmış, seçime girmeni engellemiş, siyaset yapmana izin vermemiş, hapisse sen de yatmışsın hatta kiminden çok yatmışsın, zulümse sen de görmüşsün hatta kiminden çok görmüşsün, ne diye doldurușa geliyorsun? Hoşuna gitti o ara herhâlde, öyle bir vehime kapıldı. E o vehim de o iddiayı güçlendirdi tabii ama aslı astarı olduğunu gösterecek nesnel bir veri var mı? Dağa kaçtı.


ve Sinem
Beğen butonuna basmayı ve abone olmayı unuttu
(reklam)
cihan bilici
Kanalıma hoşgeldiniz arkadaşlar... Bugün Özcan'la birlikte mezarlıkta ağlayan kızı bulmaya çalışıcaz...
Benim kanalı da söylesene lan...
Bu garibanın kanalını da takip edin ha! Abazalıktan mezarlıktaki kızlara yürüyor mnakii...
Kanka evet... Mezar bu!.. Yalnız hiç ayak izi yok farkındaysan...
Bu da kızın insan olmadığını kanıtlıyor bence.
Mezar tırtmış kanka.
Selamınaleyküm gençler hayırdır bu saatte?
MNAKİİ!..
Aleyküm selam abi vidyo çekiyoruz...
Abi bu ağlayan kız olayı nedir, senin bilgin vardır?
Ohoo siz baya geriden geliyosunuz koçlar... O mevzu biteli çok oldu!..
Neymiş abi aslı astarı?..
Valla bi hoca geldi okudu gitti, sonra gören duyan olmamış, benim de bildiğim o yani... Bi de...
Kız anasını babasını, beşikteki kardeşini kesmiş, sonra da canına kıymış... Kabir azabından kaçıyormuş DEDİLER! Ne kadar doğru bilmiyorum.
A-anladım abi... Allah affetsin. Neyse biz kaçalım!
Yürü yürü hadi!
Dur ya, konuşturuyorduk adamı ne güzel...
Olum yürü ağzına sçiim çabuk...
Olum adamın ayakları tersti mnakii... Çıkalım burdan...
HASS SKTİR LAN!..
Dur bi!! Çök çök!
Ne?
Şurda birileri var!
Zumlasana...
Euzu billahiminesşeytanirracim.
Hassktir... Hassktir...
Ben gidiyom olum.
LAN, kıpırdama... Hassk...
KAÇ MNAKİ KAÇ!..
AAĞIHIAANANIKİİ
HŞRTRŞT!
TKRT!
Melikinnas, illahinnas, minşerril vesvesülannas...
Tamam lan tamam adam ölcek.
Kanka kusura bakma seni biraz kekledik, Hayrettin'i tanıyorsun.
Selam dostum.
AABİ AZINIZA SÇİİM YAAA. Ehehe!
E, bekçi.
Bizim arkadaş, gerçek bekçi.
Abi manyaksınız ya...
Hayrettin bu sefer de bizim kanala yanladı arkadaşlar. Yorum atın bol bol
Memnun oldum abi, iyi oldu ikimizin kanala da prim çıktı. Klikbeyt yaparız.
Yalnız bu bi tek bizim kanalda yayınlanıcak... Özcan'la öyle anlaştık, bil yani.
O niyeymiş?
Bi sürü kasting yaptık para harcadık birader. Sırf bekçinin ayakları iki bin lira tuttu.
Ee? Bana mı sordunuz abi?.. Versene şunu...
Abi bi yerde oturup konuşarak halletsek...
Neyi halledicez olum. Sen paranı almadın mı? Anlaşmadık mı?
Onu konuşalım işte...
ABİ KAÇIYO?!
TUT TUT...
KÖDUMUN!
SEZGİN ABİ İNDİR!
GÜP!
Beğenmeyi ve abone olmayı unutmayOUĞH! ArkadaşlaAUH!-GÜP!
YouTube
CİN DAYAĞI YEDİM.
Kaç olmuş izlenme?
Dört.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Söyletme beni zalim derunumda neler var."
- Şair Leyla -

ADAM: Adam kazandı beyler! Hayır, kumarhanelerde bile devamlı kazanandan bi huylanırlar, tam ne oluyor diyerekten, bu iş nasıldır? Bir sonraki seçime, partisiz falan, tek kişilik müessese olarak katılmasın sakın bu gazı almışken!?

O GECE: Saat tam yarımdı... Muharrem İnce'nin evinin çatısına sessizce bir helikopter indi... İbrahim Kalın maskesi takmış üç adam, İnce'yi iki kolundan ve tek bacağından tutup götürdüler... İnce'nin "Sakın biriniz gerçekten de Kalın olmasın?" dediği duyuldu... Üçü de aynı anda "Değiliz!" diye bağırdılar... (sürecek)

ŞANLIURFA: Tayyip Erdoğan'ın oyu 65, Selahattin Demirtaş'ın oyu 25... Hiangi parametreye sığar, şaşarım... Budapeşte'nin Buda ve Peşte'den oluşması gibi Şanlı ve Urfa iki ayrı yer midir?

CHP: Şezlong ticareti yapsan, sahil şeridine bu kadar sıkışıp kalmazsın vallaha...

ALPAY ÖZALAN: Tam adı "Fehmi Alpay Özalan"mış ve de bıyık bırakmış. Meğer hayatı boyu bu seçime hazırlanmış. Gider gitmez "Doğuştan Ak Partiliyim" dedi mi acaba?

O GECE: İnce, Külliye'ye getirildi ve üç saat kendisine tüm odalar tek tek gösterildi... Hangi odayı isterse orada rehin tutulacağı bildirildi... İnce "Burayı reddediyorum, Çankaya Köşkü'nde rehin tutun beni" dedi... (sürecek)

MERSİN: Cumhur İttifakı 41.4... Millet İttifakı 41.0... Mersin gider tersine, İdman Yurdu olmak böyle bir şey demek ki...

DEVLET BAHÇELİ: Seçime ayırmadığı bütçeyi, seçim sonrası MHP muhaliflerine giydirmek için tam sayfa gazete ilanlarına ayırmasıyla tarihe geçen lider...



2019 YEREL SEÇİMLERİ: Milletvekili seçilemeyenlerde, halihazır başkanlarda ve sektör haline gelen seçim uzmanlarında şimdiden kıpır kıpır bi hallenmeler başlamıştır...

MERAL AKŞENER: CHP'nin son ümidi... Partiye girse, sonra da ayrılsa, gör bak ne biçim patlama yaparlar...

O GECE: Muharrem İnce, Balgat yakınlarında bir depoya götürüldü ve orada kendisine, çay eşliğinde 12 dilim kek yedirildi... Çayın ince camlı rakı bardağında verilmesi dikkat çekti...(sürecek)

DİYARBAKIR: CHP'nin oyu 2.5... 3.3 olan 'Diğer'den bile az... Böyle bir sevmemek görülmemiştir!

MİLLET KIRAATHANELERİ: Daha evvel evinde kitap okuyan yetmişbir kişi, uzaktan lazerle eritildiği için yapılmış bir proje. Gidip orada güvenli şekilde okuyacaklar: Aynı çaydan içmişiz biz, aynı kekten yemişiz biz, Polonya bir Japonya bir, aynı yolun dublesiyiz! Yalnız, bu isim olmaz, Cumhur Kıraathaneleri daha şık kaçar...

FATİH PORTAKAL & İSMAİL KÜÇÜKKAYA: Eş Şaşkınlık sisteminin kurucu ikilisi...

KAYSERİ: 1.1'le de olsa Temel Karamollaoğlu'nun ilk dörde girdiği tek büyükşehir ya da sadece şehir...

YÖN: Ülke öyle bir kaydı ki sağa, ortanın solu aşırı sağa dönüştü. "Pederşahi cemiyetler böyle olur" diyorlar. İyi ama anne tarafından da Göreceli'yiz biz!

BİNALİ YILDIRIM: Artık o boyuta gerek yok. Yediyüzü emekliye ayrılsa Üçyüzali Yıldırım olarak devam eder siyasete. Bekir Bozdağ da yerli ve milli iskambil destesinde joker olarak iş bulur...

O GECE: Tübitak'a getirilen İnce, "Kalbi" adı verilen zaman makinasına bindirilip 2001 yılına götürüldü ve kendisine çamaşır makinesiz, buzdolapsız evler gösterildi. Aşırı duygudan sinir krizi geçiren İnce, köpeklerin çektiği kızağa bindirilip Yokmeydanı Hastanesi'ne kaldırıldı... (sürecek)

HDP: Adayları içerde ve Güneydoğu'da oy kaybı ve fakat ülkenin de üçüncü partisi. Şimdi başlasak gelecek milenyum analizini anca yaparız...

NAGEHAN ALÇI: Doğadan gelen lezzet....

MİLLET BAHÇELERİ: Milli parkın ailece gidilen türü. Sırada Milli Lunaparklar var. Korku tüneli yerine kilim döşeli sohbet tüneli, güldüren aynalar yerine buzlu camlı ciddiyet aynaları ve dönen dev bir yüklük...

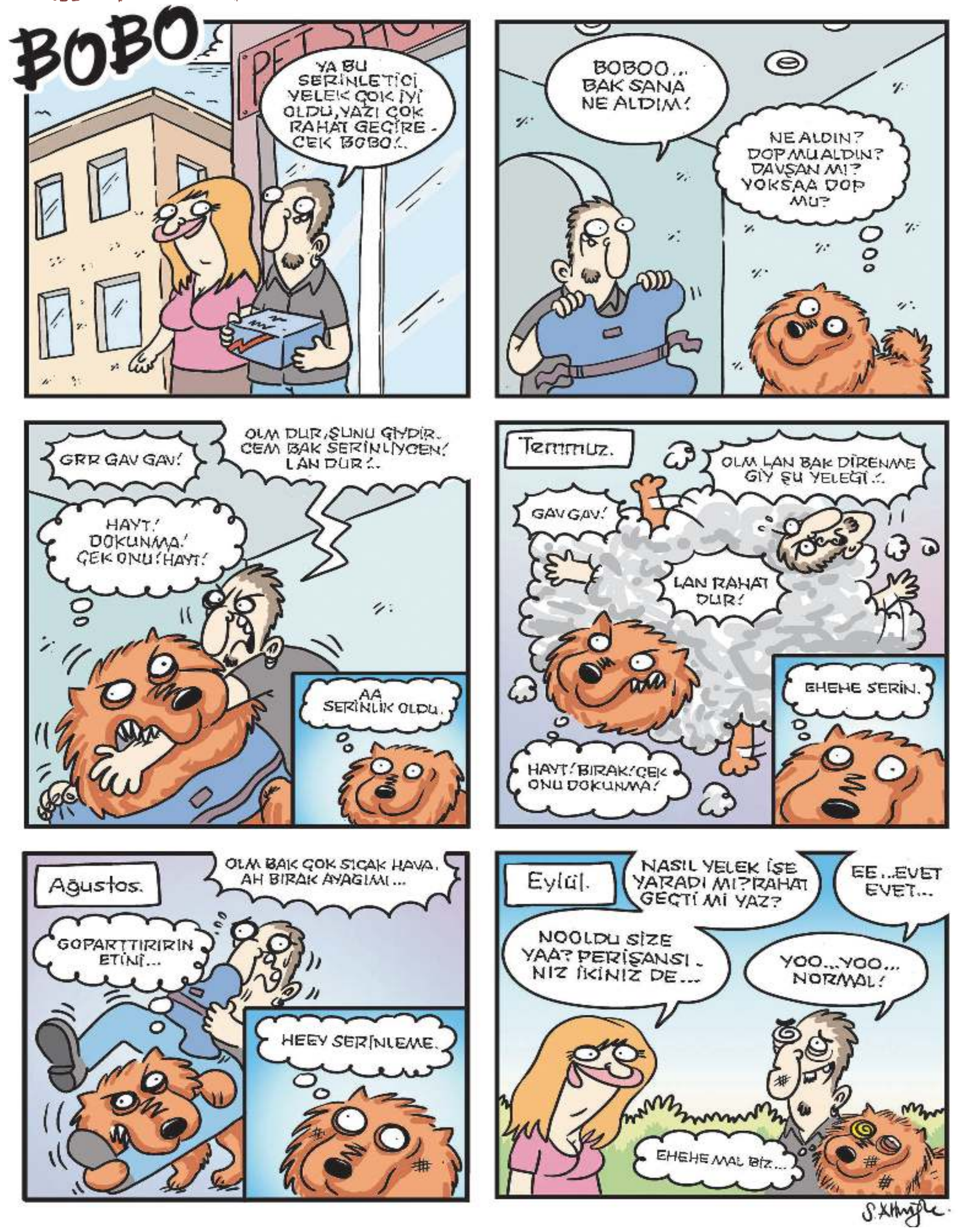
KILIÇDAROĞLU: Soyadına eyvallah da, ismi Kemal yerine İsmet olaymış daha bir isabet kaydedilirmiş gibi...

POLİTİKA: Devletin bekası için milletin zekası feda edilebilir!

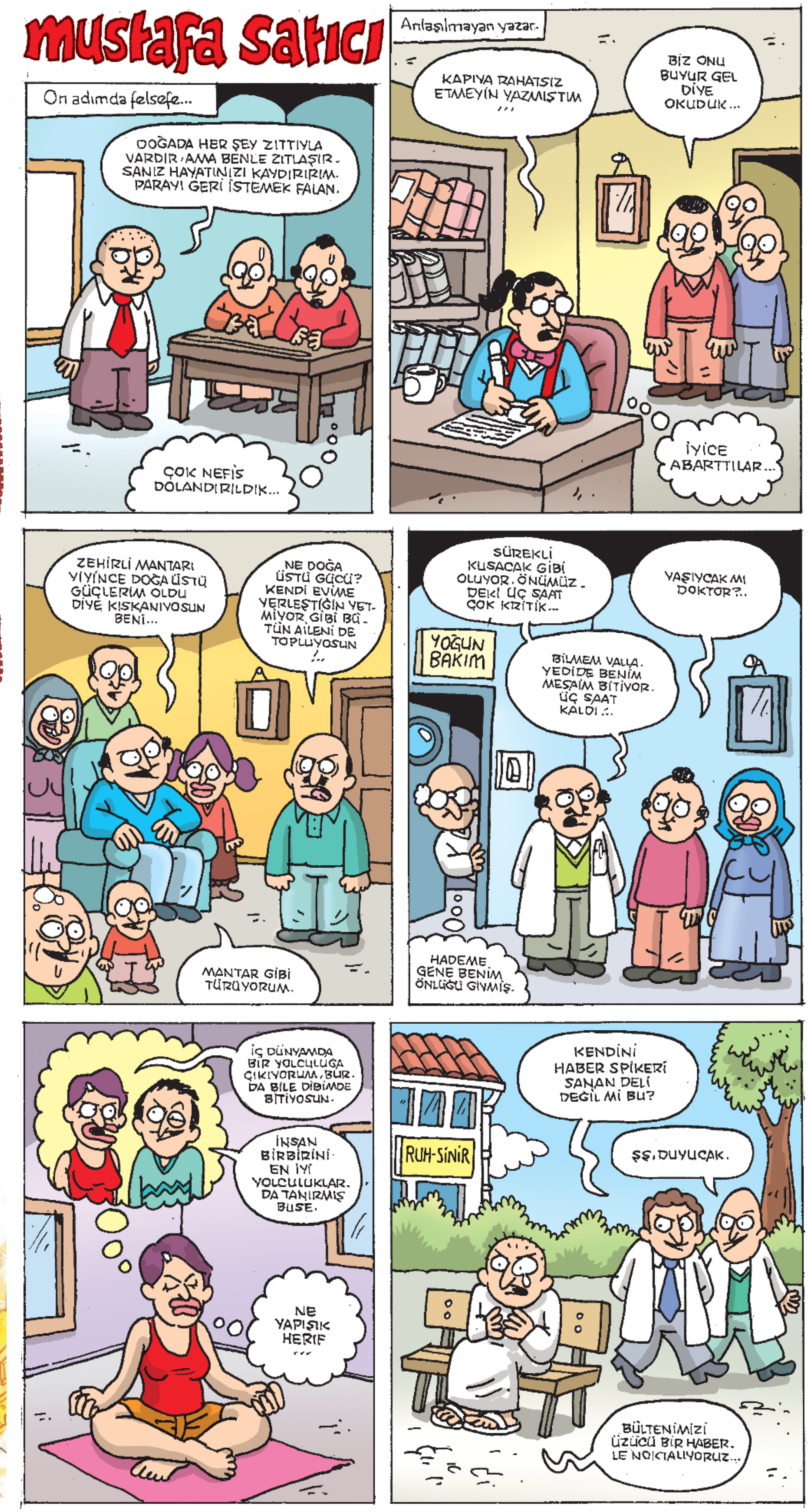
O GECE: Muharrem İnce, tam İzmir Derebeyi sıfatıyla Gökkuşağı Barajı'nı geçerken uykusundan kalktı, yüzünü yıkadı ve kollarını sıvadı... (umarız sürecek)

SEÇMEN: Müthiş ve gizli güçleri olan süper kahraman. O kadar gizli ki, kendisi de tam bilmiyor. Azıcık hareketiyle dünyaları değiştirir valla da bak!

vedatozdemiro@gmail.com







"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı



SENİ SEÇTİM

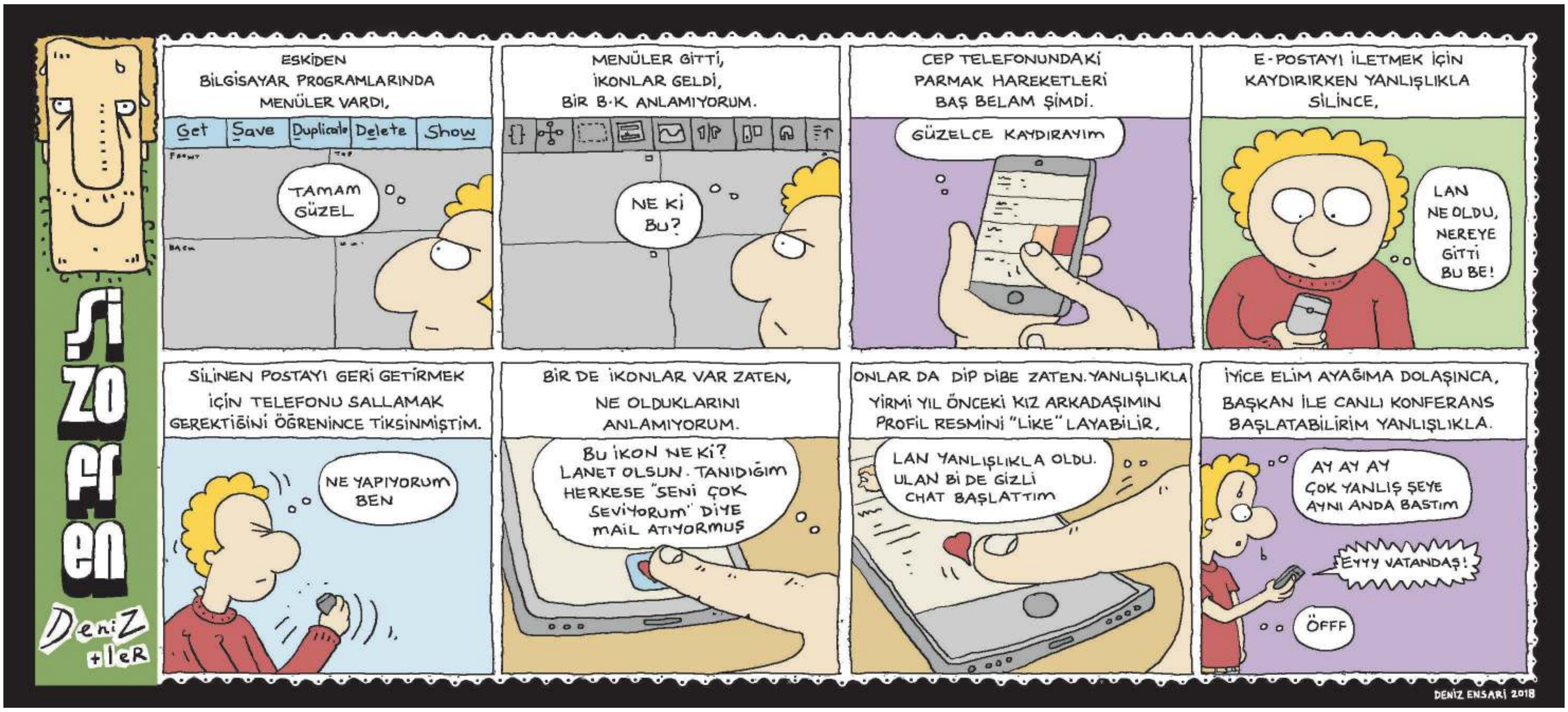
Oy kullanacağım okula sorumluluk bilinciyle yarıda kestikleri tatilin etkisinden çıkamayan bir güruhla birlikte yürüdüm. Şortlar, güneş gözlükleri ve bronz tenlere bakılırsa, "Büyük Muharrem Yürüyüşü"ydü bu. Birbirlerine benzemenin o garip sınıfsal güvenini ve gururunu taşıyorlardı. Ülkenin iç kısımları sahil şeritlerini ittire ittire denize dökmek istiyor, fakat bu çağdaş insanlar direniyordu. Akın akın muktedirin üzerine yürüyorduk. Okula ulaşmak için çok dik bir yokuşu tırmanma zorunluluğumuz, yürüyüşümüze ironik bir hava katıyordu. 3121 numaralı sandığın bulunduğu sınıfın kapısına vardığımda ter içinde kalmıştım. Kabindeki seçmenin çıkmasını beklerken hiç beklemediğim bir müdahaleyle karşılaştım: "Git terini sil, tuvalet karşıda." Terli terli cumhurbaşkanı seçilmeyeceğini bilmiyordum. Emri büyük yerden almış gibi sorgusuz itaat ettim. Sonuçta adam haklıydı. Kel kafam yüzünden boncuk boncuk terlemenin hakkını veriyordum. Adayların suratına ter damlatarak ülkenin en manidar oyunu kullanmanın alemi yoktu. Zaten emir gerçekten büyük yerdendi. Sandık başkanından.

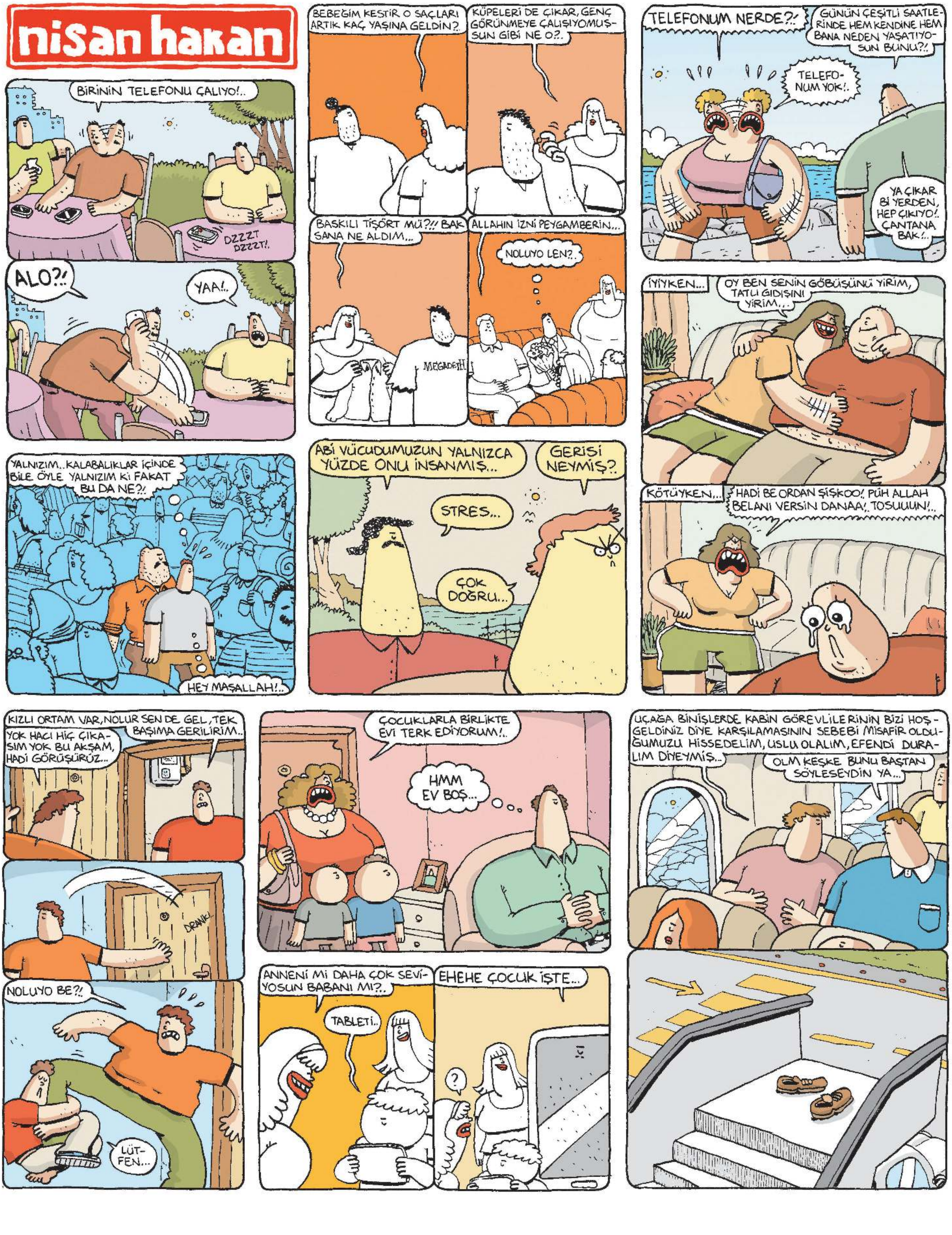
Terden arındırılmış (tertemiz, aydınlık geleceğe uygun) halimle sınıfa girdiğimde sandık başkanının gülümseyen suratıyla karşılaştım. Emrinin yerine getirilmesinden memnun görünüyordu. Seçmen kâğıdını alırken, bir an, "Aferin şimdi adama benzedin, hadi git Muharrem'e bas," demesinden korktum. Ortam Muharrem'in ortamıydı. Şeffaf sandığın içinde açılmayı bekleyen yüzlerce Muharrem olduğuna hiç şüphe yoktu. Oy sandığı açıldığında zarflar birleşecek ve Muharrem zıplayarak dışarı çıkacaktı. Bir suçlu gibi kabinden çıktığımda, bana bakarak gülümseyen (hatta sırıtan) sandık başkanıyla yeniden göz göze geldim. "Denizli'nin neresinden, içinden mi?" diye sordu. Elinde nüfus cüzdanım vardı. Anladığım kadarıyla kabine girenlerin kütüklerini inceliyor ve kendi hayatına denk gelenleri muhabbete alıyordu. Cevabımı beklemeden, "Çok iyi bilirim Denizli'yi," diyerek bildiğini ispat etmek için, "Çamlık, Çınar Meydanı..." diye devam etti. Saydıkları, Denizli'de kısa süre bulunan, ama şehri aslında pek bilmeyenlerin saydığı yerlerdi. Etkisi, "Paris'i çok iyi bilirim, Eyfel..." deyip göz kırpmakla aynı düzeydeydi. Tamamı orta yaşlı kadınlardan oluşan sandık görevlileri, başkanlarının sosyal girişkenliğinden memnun beni süzdüler. Az önce emirle sildiğim kafam yeniden boncuklamaya başladı. Oysa nüfus cüzdanımı ele geçiren başkan gittikçe neşeleniyordu. Belli ki büyük bir görev sorumluluğuyla tatilini yarıda kesmenin gururunu yaşıyordu. Teni, Çeşme-Bodrum değil de Seferihisar-Gümüldür bronzluğundaydı. Dün gece (ve galiba her gece) içtiği rakının ülke meselelerini tahlil etmeye olan katkısını hissedebiliyordum. Yıllardır vazgeçemediği bıyığının altındaki dudaklarının arasından Sözcü gazetesini rahatlıkla görebiliyordum. Aydınlık geleceğin idrakiyle dopdoluydu tüm bedeni. Sanırım sandık başkanlığı ona dar geliyordu. Belki de cumhurbaşkanı olmak istiyordu. "Sandık Başkanlığından Cumhurbaşkanlığına Uzanan Yol!" manşetini hayal ettim. Memleketinden bahsedilen adamın yaşaması gereken coşkuyu yaşayamıyordum. Durgunluğum gereksiz yere uzayınca, "İçinden, ama ben ayrılalı çok oldu Denizli'den," demek zorunda kaldım. İçinden (yani onun bildiği yerden) olmam başkanı daha da neşelendirdi. Denizli'nin içinden olmam sebebiyle hak kazanmışım gibi nüfus cüzdanımı uzatırken, "Denizli güzel," dedi. Tam, "Oldu, size kolay gelsin," deyip ayrılacakken, "Ben 1986 ve 1993'te iki defa bulundum orada," diyerek gitmeme engel oldu. Nerede, ne zaman bulunduğunu kesin tarihleriyle bilen, ne kadar sıkıcı olursa olsun bütün yaşadıklarını bir şölene dönüştüren bir adamla karşı karşıyaydım. Unutulmaya mahkûm adamların unutulmaz anıları karşısında her zaman zorlanmışımdır. Biri gözlerini kısıp, "Bindokuzyüzsekseee.." diye lafa girdiğinde daha tarih tamamlanmadan kaçmak isterim. Ama sandık başkanının beni bırakmaya niyeti yoktu. Tipimden, duruşumdan yola çıkarak verdiğimiz oyun aynı olduğundan emindi. Ona göre, hepimiz muktedire karşı dar zamanların muharremiydik ve bu dar zamanlarda birbirimizi bulmuşken öyle hemen bırakmak olmazdı. "Denizli de güzeldir, insanı da güzeldir," diye devam etti. Denizli'den sadece ailemi tanıdığımdan, "insanı da güzel" bana mantıklı geldi. "Evet güzeldir," dedim annemi düşünerek. Denizli'nin içinden çıkarsam kurtulurum umuduyla, "Ben aslında Bekilliliyim," dedim. "Bekilli," diye tekrar edip zaman kazandıktan sonra, "Bekilli'yi de bilirim," diyerek yalan söyledi. "Öyle mi?" dedim hayretle. "Anadolu'da gitmediğim yer çok azdır," diyerek hemen yanında oturan sandık görevlisi kadına yan gözle bakınca, beni kurban seçen bu coşkunun asıl sebebini idrak ettim. Başkan, beni yanındaki kadını etkilemek için kullanıyordu.





Cumhurbaşkanı seçmeye geldiğim bu mekânda olgun seks hayalleri kuran bir adamın kurbanıydım. Kadın ellili yaşlarındaydı. "Ülkenin aydınlık geleceği için tatil kesenler" güruhunun güzel ve alımlı bir üyesiydi. Denizden biraz önce çıkıp sandık başına oturmuş gibi bir havası vardı. Seferihisar'dan çok Assos'a yakışan bronzluğuyla, aynı Muharrem'e baş koymalarına rağmen, sandık başkanından daha havalı bir sınıfa mensuptu. Seferihisar'daki *rakı ve çiftlik çipuraya karşı,* Assos'ta *şarap ve deniz mahsullerini* temsil ediyordu. Anladığım kadarıyla sandık başkanını yakan da bu hava olmuştu. Başkan Assos'u öpmek istiyordu, Assos uğruna beni sandığa gömüyordu. Beton kuru yazlık, petunyalarla bezeli taş evleri arzuluyordu. Başkanıma hak verdim, yanımda Assos vadeden bir kadın olsa ben de aynısını yapardım. Assos'a kompliman yapmak için bütün Fıratları kurban ederdim. Hayat sırf siyasetle geçmeyecek kadar kısa olduğuna göre herkesin bir Assos'u olmalıydı. Başkan, kadını etkilemek için beni ve ülke coğrafyasını kullanıyordu. Sanırım Denizli, Bekilli derken (ve belki de başka nüfus cüzdanlarını da kullanarak) bir şekilde Assos'a ulaşacaktı. "Ben hiç bilmiyorum başkanım, Bekilli'ye hiç gitmedim, size kolay gelsin," diyerek ayrıldım. Manidar gülüş sırası bendeydi. Kim seçilirse seçilsin başkanın seçimi belliydi. Başkan, bu uğurda tüm memleketi kucaklıyordu.





nisan hakan
BİRİNİN TELEFONU ÇALIYO!..
DZZZT DZZZT!.
ALO?!
YAA!..
BEBEĞİM KESTİR O SAÇLARI ARTIK KAÇ YAŞINA GELDİN?..
KÜPELERİ DE ÇIKAR, GENÇ GÖRÜNMEYE ÇALIŞIYOMUŞSUN GİBİ NE O?..
BASKILI TİŞÖRT MÜ?!! BAK SANA NE ALDIM...
MEGADETH
ALLAHIN İZNİ PEYGAMBERİN...
NOLUYO LEN?..
TELEFONUM NERDE?!
GÜNÜN ÇEŞİTLİ SAATLERİNDE HEM KENDİNE HEM BANA NEDEN YAŞATIYOSUN BUNU?!
TELEFONUM YOK!.
YA ÇIKAR Bİ YERDEN, HEP ÇIKIYO!. ÇANTANA BAK!..
İYİYKEN...
OY BEN SENİN GÖBÜŞÜNÜ YİRİM, TATLI GIDIŞINI YİRİM...
KÖTÜYKEN...
HADİ BE ORDAN ŞİŞKOO! PÜH ALLAH BELANI VERSİN DANAA!. TOSUUUN!..
YALNIZIM.. KALABALIKLAR İÇİNDE BİLE ÖYLE YALNIZIM Kİ FAKAT
BU DA NE?!
HEY MAŞALLAH!..
ABİ VÜCUDUMUZUN YALNIZCA YÜZDE ONU İNSANMIŞ...
GERİSİ NEYMİŞ?..
STRES...
ÇOK DOĞRU...
KIZLI ORTAM VAR, NOLUR SEN DE GEL, TEK BAŞIMA GERİLİRİM..
YOK HACI HİÇ ÇIKASIM YOK BU AKŞAM, HADİ GÖRÜŞÜRÜZ...
DRANK!
NOLUYO BE?!
LÜTFEN...
ÇOCUKLARLA BİRLİKTE EVİ TERK EDİYORUM!..
HMM EV BOŞ...
ANNENİ Mİ DAHA ÇOK SEVİYOSUN BABANI MI?..
TABLETİ..
EHEHE ÇOCUK İŞTE...
?
UÇAĞA BİNİŞLERDE KABİN GÖREVLİLERİNİN BİZİ HOŞGELDİNİZ DİYE KARŞILAMASININ SEBEBİ MİSAFİR OLDUĞUMUZU HİSSEDELİM, USLU OLALIM, EFENDİ DURALIM DİYEYMİŞ...
OLM KEŞKE BUNU BAŞTAN SÖYLESEYDİN YA...

ÖMER GÖKSEL



ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir günümü yüz bin zâra yazmışlar."
Sümmani

SOĞUK YAZ RÜZGÂRLARI/ ("RÜZGÂR İDİ; AHÜZAR İDİ")

Gece. Yazın tam ortasında serin geceler. Günler. Epey serin. Tek bir bir gün de değil, ardarda. Seri. Bak işte yine; Kapı aralıklarından ıslıklar çalan şiddetli neredeyse; soğuk da dense olur bir rüzgâr. *(Balkonu kapatıp, ince hırka gibi bi şeyler arıyorum dolapta–epey yüksek bir tepe, kuzeye bakıyor burası–güneye bakan yerlerdeki hallerini de bilmiyor değiliz–)*Korkunç şeyler öncesi; girizgâh olaraktan gösterilen o sahne koridorun ucunda; arka tarafta yattığım küçük odanın penceresinde çılgın gibi sallanan dallar. Bakmasan bile geçerken yan gözle kıpırdanan bi şeyler. Duvardaki gölgeleri. Esas onlar.*(küçük çocuk uykuya daldığında, o dalların başka başka kötü şeyleri de çağrıştıran ürkütücü gölgelerinin üzerlerinde oynaştığı tuhaf oyuncaklar birden gözlerini açıp kapatmaya, dolabın çekmeceleri kendi kendine girip çıkmaya başlayacak.)*



Evet, hava durumu. Yine. *("Kitaplarımdaki hava neredeyse her zaman dışardakiyle aynıdır, ben basit bir yazarım" demişti Hemingway)* Yazın ortasındaki bu serin rüzgar kendisinden başka bir anlama gelmiyor ama; Yaz sonlarına doğru artık "yaz rüzgârı" denemez bir serinliğe geçiş yapmış olduğunu sezdiğimiz o ilk rüzgâr, bir yazlık sinemada, bir çay bahçesinde; yazın bittiğini ima eden meşum bir işaret gibi içimizi ezerdi; o ürperti. Üzülürdük. Eski zamanlar…*(şimdi her türden 'serin rüzgâr'ı "alay-ü vala" ile karşılar oldum, sürse biraz bu şekil keşke)*

SİNEMA

Kapımı çalıp "…altmış milyon sene sonra canlandırıldılar, genetik biliminin mucizesi, alt sokaktan geçecekler abi koş" deseler, "gelmiyim ben şimdi ya, sonra bi daha şey olur nasıl olsa bi şekilde, çok saol, iyi günler" falan filan der, kapıyı kaparım. Sahiden diyorum. *(arka taraftan geçiyor olsalar ama, kalkıp gider bakarım pencereden, yalan olmasın)* O radde midem kalkmış, bir tane daha görsem öğürecek hale gelmişken. Kalkıp giyindim koşa koşa gittim. *(cebimde üç boyut gözlüğüm–öküze boynuzu ağır gelmez–)*Hayretler içindeyim. Dinozorlar. Onları diyorum. Fenalık gelmişti. On bin tane görünce. Canlısını da istemem. Yeter. *(Sahiden gidip görmem canlı canlı resmi geçit yapsalar, yalan olmaz bende)* Gittim işte ama. O da başka mesele. "Jurasic World2/Yıkılmış Krallık/ Fallen Kingdom" Filmi. Çok fazla görmüştük. Aşırı. Yıllar yıllar önce; henüz daha o ilk film falan ortalarda yokken. Adları sanları dahi pek bilinmiyorken. Boş gibi bir otobüs; tam arkamda oturuyorlar, yüzlerini görmüyorum. Seslerini


Âşık Sümmânî 1861-1914

duyuyorum. Bir baba ve küçük oğlu. Otobüs Üsküdar/ Paşalimanı yakınlarındaki parkın önünden geçerken, orada deniz kenarında bir çocuk parkı bu; parkın içinde de kocaman Dinozor şeklinde bir kaydırak var. Çocuk babasına sordu:" Aa. Baba o ne" Zavallı adamcağız, bilmiyor, naapsın: (kurd'u, çakal, sansar'ı sorsana) Çok kısa bir sessizlik oldu. Bilmiyorum dese çocuğun gözündeki itibarı zedelenecek falan. Zor işler. Ben hafif gerildim, nefesimi tuttum bekliyorum. Şöyle dedi adam:(biraz da şiveli, köy kökenli)kendinden emin bir öğretmen edalı sesle: "Ee… tırtıllı canavar diyebiliriz" Çok hoşuma gitmişti. (ikna oldu, sustu çocuk) Ne güzel günlermiş. En hoşu: "Diyebiliriz" Diyebilirdik. Ah, keşke hep öyle kalsaydı. Da deseydik. Az sonrasında o malum ilk film; ilk "Jurassic" ortalığı kasıp kavuracak, dağ taş o "Tırtıllı canavar" larla dolup taşacak. Bin tane de yeni isim. *(Apatosaurus/ Brachiosaur/ Carnotaurus/ ceratosaurus / Triceratops/ Tyrannosaurus… bu şekil gidiyor da gidiyor–baba bilgisi mi dayanır–)* Her çocuklu ev, maketler, çeşit çeşit Dinozor oyuncaklarıyla tıklım tıkış.

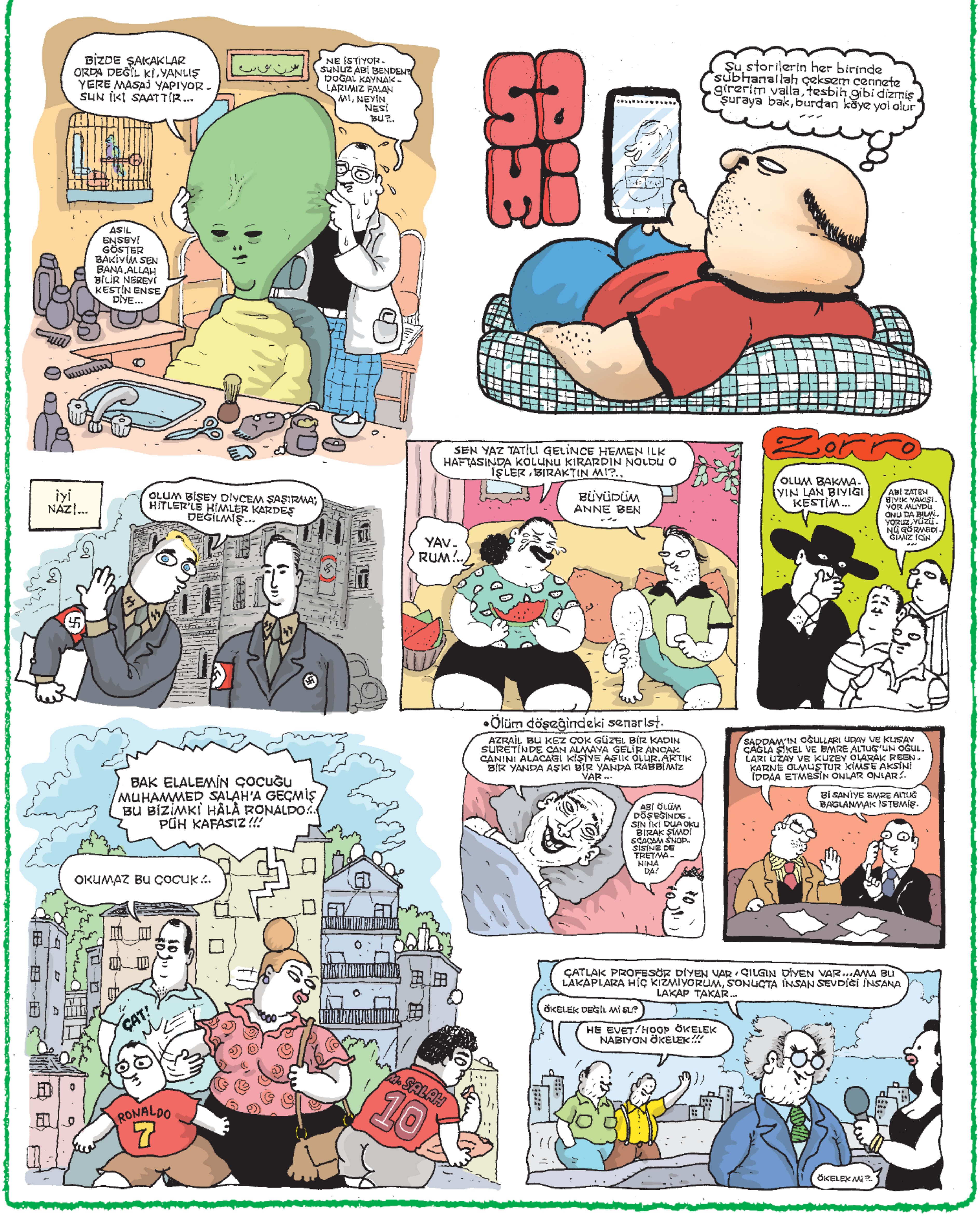
Herneyse. Ben çok çok memnun kaldım. İyi ki gitmişim. Bahtiyarım. O tropik ada. Adadaki o koca volkanın patlayışı. O rengarenk dumanlar, fırlayan kayalar, fışkıran lavlar arasından uçarak (üç boyutlu bir şekilde göre göre) geçmek. Kaçışan dinozorlar onlar bile hoştu. *(Onları da sahiden arka sokağa gelmiş, geçiyor olsalar dahi bu kadar net göremezdim)* Arasından uçarak geçtiğim dumanları alelacele geçmiyeyim; Ben bir dumansever sayılırım. Dumanperest. Duman, sis, pus, buhar … hepsi olur. Yeter ki biraz daha hayal meyal bir hale getirsin. *(İki paket içtiğim yıllarda, sigarayı bile o yavaşça dağılan dumanları için içerdim daha çok–üflerken herşeyi onların arasından seyredebilmek–)* Suya düşen o cam küre, suyun altı, o şato, ormanlar falan filan… onların da hakkını yemiş olmayayım, hepsi nefisti. Yönetmen İspanyol Bayona'yı ilk filmi "Yetimhane"(El Orfanato 2007)de de çok sevmiştim. İlk defa bir filmi henüz vizyondayken övmeyi becerebildim. Hayırlısı. Gidin bence.



Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

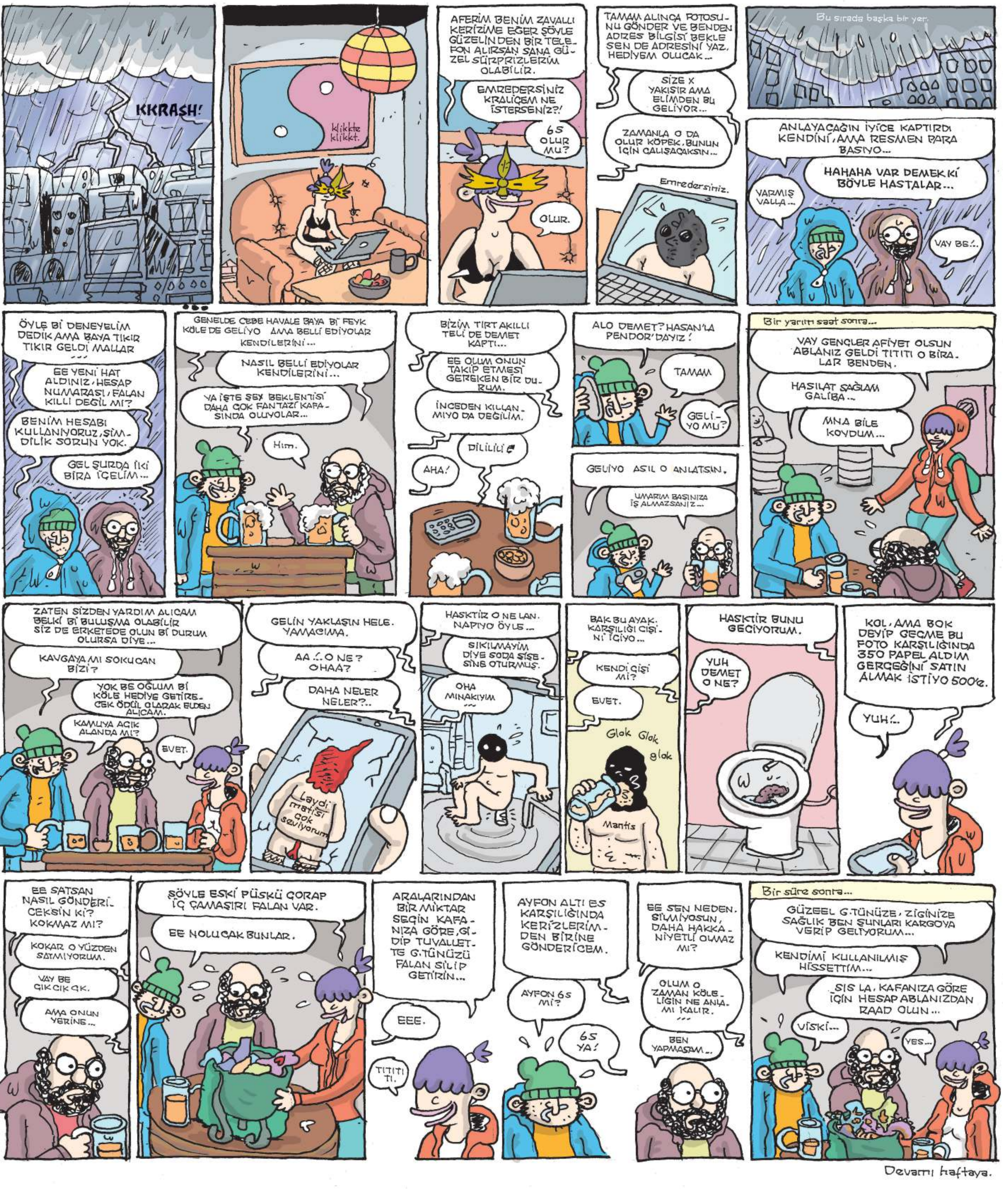
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan



ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen



Devamı haftaya.



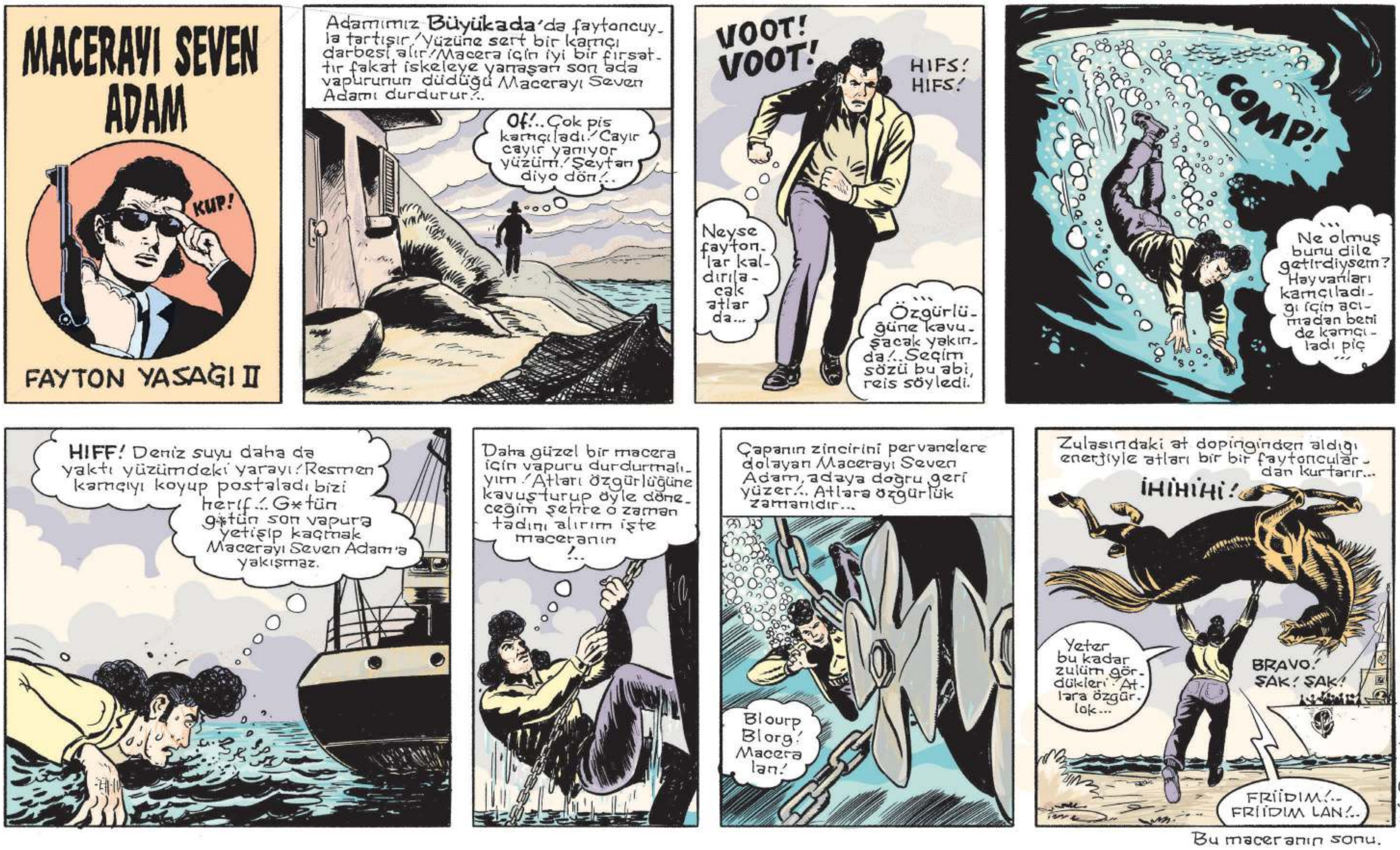
Havaalanına gidecekmiş gibi metroya bin. Havaalanına kadar git. Havaalanının arksında dikenli teller var, o dikenli tellerin bir yerinde bir aralık var, oradan otobana çıkıyorsun. Normalde dikenli tellerden çıkmak yasak ama herkes çıkıyor, bir şey diyen olursa "ben burada yunusevler'de oturuyorum, eve gidicem" de, güvenlik zaten alışık yunusevlerde oturanların dikenli tellerden geçmesine. Yunusevler yapılırken yolları varmış ama sonra kapatmışlar yolu sanırım, şimdi kendi ülkelerinde kaçak göçmen gibi oldular, her gün gizlice dikenli telleri aşarak işe gidiyorlar, akşam yine acun seyretmek için evlerine havaalanı güvenliğine yakalanmamaya çalışarak, üstleri başları tele takılmış, casual smart gömlekleri yırtılmış şekilde dönüyorlar. 120 ay taksitle ev aldı bu insanlar, yüzlerine bir bak bunların. Bunlar işini garantiye almak isteyen insanlardı, bunlar hayatlarında sürpriz istemeyen insanlardı... İnsanlık gururuna kötü kösele ayakkabıyla vurulmuş, onur kırıcı bir tekme bu. Telleri her gün eliyle çeke çeke genişletmeye çalışan, yakalandığı zaman "genişletirim tabi, o benim hakkım" diye güvenlikle kavgaya tutuşan, yunusevler projesinin sahibi mütahitlik şirketine "sizi hem bimere, hem de tüketici mahkemesine şikayet ettim, şimdi bakalım ne yapıyorsunuz?" diye mailler atan şu dayının suratına bir bak. SEN YUNUSSUN! YUNUSSUN SEN! Senin hiçbir şikayetinin, hiçbir fikrinin önemi yok artık. Hayatın üzerinde hiçbir kontrolün yok. Havaalanı güvenliği dikenli telleri kaldırsa, yerine duvar örse hiçbir yere gidemezsin. Yunusevlerde dolaşırsın, sosyal tesislere gidersin, otoparkı falan gezersin, suyu çekilmiş dibi kararmış havuzlara bakarsın. Üç boyutlu konut projesi videolarındaki boş boş gezen, ifadesiz suratlı kutu kafalı sanal insanlara dönüşürsün. Sinirlerim bozuldu.





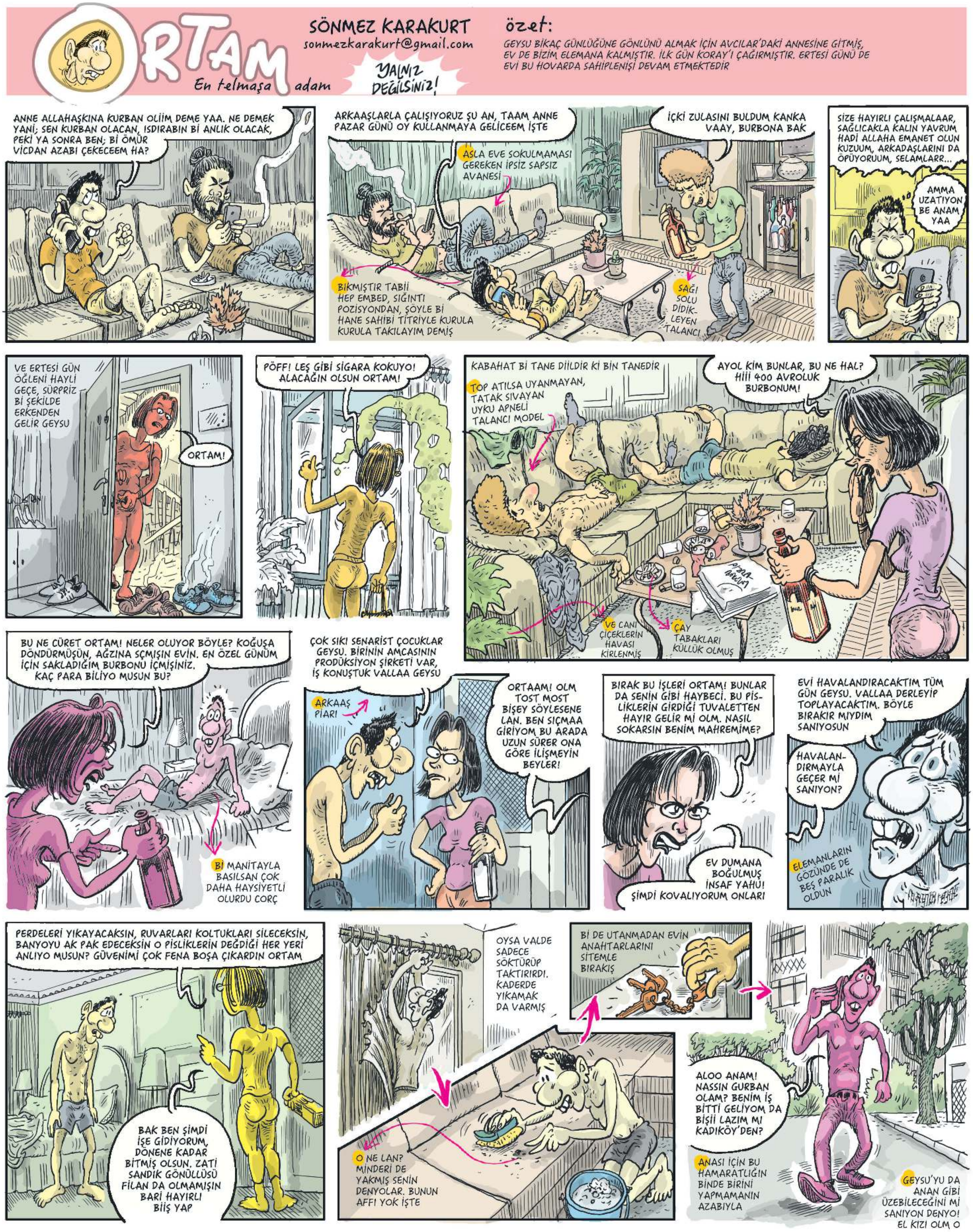
Yunusevlilerin dikenli telde açtığı ve her gün santim santim genişletmeye çalıştığı delikten otobana çık. Tavuk gibi otobana at kendini, ayaklarını götüne vura vura koşarak karşıya geç. Ters yönden gelen minibüslere bineceksin çünkü. Ters yönden gelen iğrenç minibüslere bineceksin. Uyuşturucu bağımlısı gibi minibüsler; dişleri kararmış, saçı yağlı, gözleri sarı sarı bakıyor. Berbat. Minibüs şoförüne "beni yunusevler sapağında bırakır mısınız?" de. Cevap alamayacaksın. Biraz bekle, sonra "sapağa gelince haber verir misiniz? Ben buraları bilmiyorum da" de. "Öff" diyecek, "hey allahım" diyecek, eliyle "çattık ya" gibi abartılı hareketler yapacak. Neden? Kimse tam olarak bilmiyor. Yok olmak istiyor, ama bu isteğini bilinçli olarak kabullenemediği için herkesi kendisine düşman görüyor, herkesle kavgaya tutuşmak istiyor. İskoçyalı filmindeki gibi. Eninde sonunda benim gibi bir ölümsüz çıkar da benim kafamı kılıçla kesiverir, ben de artık uğraşmam eve giderim acun izlerim diye düşünüyor. Bütün ülke bir yerden bir yere acun izlemeye gidiyor. Otobüsler, trenler, gemiler acunun hatrına çalışıyor.

Yunusevler sapağında inince yine koşarak otobandan karşıya geç, yol kenarındaki güzelleştirme çalışması yapılmış bankete tırman. Bu banket, senin göreceğin son güzel şey olacak. Biraz takdir et, ellerinle çimlere dokun, ayakkabılarını çıkart çorabınla yeşile bas. Kendinle barışık olduğunu hissettiğin, geçmişinle vedalaşmaya hazır olduğunu hissettiğin anda ayakkabılarını giy, banketi tırmanmaya devam et. Banketin ardında çok büyük bir avm göreceksin. İçine yazlık yerdeki dandik avm lerden iki tane sığacak büyüklükte bir avm. Siz nereden bileceksiniz bu avm'nin ne kadar büyük olduğunu! Ağaç mı? Elbette içinde ağaç var, beni güldürmeyin. İçinde küçük çocukları dolaştıran tren var! TREN DİYORUM! Kimin çocukları, nereden gelmiş bu çocuklar, avm'nin içinde neden trenle dolaşıyorlar, anneleri babaları nerede? Bilmiyorum. İşte ben oradayım. İnternetten bir alışveriş yaptım, malın sahibi "erman bey ben işin başından ayrılamıyorum, iş yerime gelin, hem size bir şeyler ısmarlayayım, size ben elden vereyim malı, olur mu?" dedi. Ben de olur dedim.



Haftalık Mizah Dergisi | 28 HAZİRAN 2018 | Sayı: 565
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

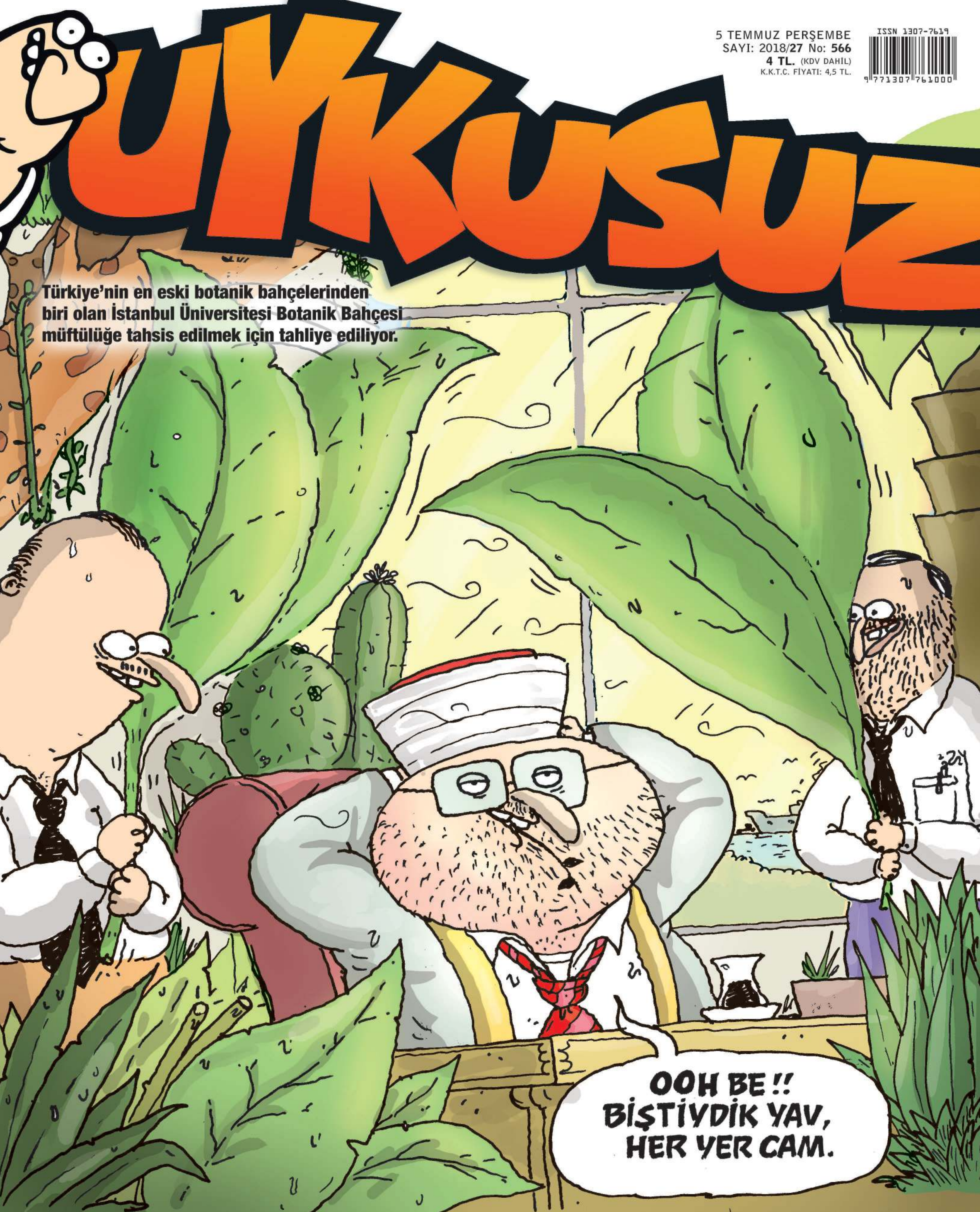


ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU BİKAÇ GÜNLÜĞÜNE GÖNLÜNÜ ALMAK İÇİN AVCILAR'DAKİ ANNESİNE GİTMİŞ, EV DE BİZİM ELEMANA KALMIŞTIR. İLK GÜN KORAY'I ÇAĞIRMIŞTIR. ERTESİ GÜNÜ DE EVİ BU HOVARDA SAHİPLENİŞİ DEVAM ETMEKTEDİR
ANNE ALLAHAŞKINA KURBAN OLİİM DEME YAA. NE DEMEK YANİ; SEN KURBAN OLACAN, ISDIRABIN Bİ ANLIK OLACAK, PEKİ YA SONRA BEN; Bİ ÖMÜR VİCDAN AZABI ÇEKECEEM HA?
ARKAAŞLARLA ÇALIŞIYORUZ ŞU AN, TAAM ANNE PAZAR GÜNÜ OY KULLANMAYA GELİCEEM İŞTE
ASLA EVE SOKULMAMASI GEREKEN İPSİZ SAPSIZ AVANESİ
BIKMIŞTIR TABİİ HEP EMBED, SIĞINTI POZİSYONDAN, ŞÖYLE Bİ HANE SAHİBİ TİTRİYLE KURULA KURULA TAKILAYIM DEMİŞ
İÇKİ ZULASINI BULDUM KANKA VAAY, BURBONA BAK
SAĞI SOLU DİDİK-LEYEN TALANCI
SİZE HAYIRLI ÇALIŞMALAAR, SAĞLICAKLA KALIN YAVRUM HADİ ALLAHA EMANET OLUN KUZUUM, ARKADAŞLARINI DA ÖPÜYORUUM, SELAMLARR...
AMMA UZATIYON BE ANAM YAA
VE ERTESİ GÜN ÖĞLENİ HAYLİ GEÇE, SÜRPRİZ Bİ ŞEKİLDE ERKENDEN GELİR GEYSU
ORTAM!
PÖFF! LEŞ GİBİ SİGARA KOKUYO! ALACAĞIN OLSUN ORTAM!
KABAHAT Bİ TANE DİİLDİR Kİ BİN TANEDİR
TOP ATILSA UYANMAYAN, TATAK SIVAYAN UYKU APNELİ TALANCI MODEL
AYOL KİM BUNLAR, BU NE HAL? Hİİİ 400 AVROLUK BURBONUM!
VE CANI ÇİÇEKLERİN HAVASI KİRLENMİŞ
ÇAY TABAKLARI KÜLLÜK OLMUŞ
BU NE CÜRET ORTAM! NELER OLUYOR BÖYLE? KOĞUŞA DÖNDÜRMÜŞÜN, AĞZINA SÇMIŞIN EVİN. EN ÖZEL GÜNÜM İÇİN SAKLADIĞIM BURBONU İÇMİŞİNİZ. KAÇ PARA BİLİYO MUSUN BU?
Bİ MANİTAYLA BASILSAN ÇOK DAHA HAYSİYETLİ OLURDU CORÇ
ÇOK SIKI SENARİST ÇOCUKLAR GEYSU. BİRİNİN AMCASININ PRODÜKSİYON ŞİRKETİ VAR, İŞ KONUŞTUK VALLAA GEYSU
ARKAAŞ PİAR!
ORTAAM! OLM TOST MOST BİŞEY SÖYLESENE LAN. BEN SIÇMAA GİRİYOM BU ARADA UZUN SÜRER ONA GÖRE İLİŞMEYİN BEYLER!
BIRAK BU İŞLERİ ORTAM! BUNLAR DA SENİN GİBİ HAYBECİ. BU PİS-LİKLERİN GİRDİĞİ TUVALETTEN HAYIR GELİR Mİ OLM. NASIL SOKARSIN BENİM MAHREMİME?
EV DUMANA BOĞULMUŞ İNSAF YAHU! ŞİMDİ KOVALIYORUM ONLARI
EVİ HAVALANDIRACAKTIM TÜM GÜN GEYSU. VALLAA DERLEYİP TOPLAYACAKTIM. BÖYLE BIRAKIR MIYDIM SANIYOSUN
HAVALAN-DIRMAYLA GEÇER Mİ SANIYON?
ELEMANLARIN GÖZÜNDE DE BEŞ PARALIK OLDUN
PERDELERİ YIKAYACAKSIN, RUVARLARI KOLTUKLARI SİLECEKSİN, BANYOYU AK PAK EDECEKSİN O PİSLİKLERİN DEĞDİĞİ HER YERİ ANLIYO MUSUN? GÜVENİMİ ÇOK FENA BOŞA ÇIKARDIN ORTAM
BAK BEN ŞİMDİ İŞE GİDİYORUM, DÖNENE KADAR BİTMİŞ OLSUN. ZATİ SANDIK GÖNÜLLÜSÜ FİLAN DA OLMAMIŞIN BARİ HAYIRLI BİİŞ YAP
OYSA VALDE SADECE SÖKTÜRÜP TAKTIRIRDI. KADERDE YIKAMAK DA VARMIŞ
O NE LAN? MİNDERİ DE YAKMIŞ SENİN DENYOLAR. BUNUN AFFI YOK İŞTE
Bİ DE UTANMADAN EVİN ANAHTARLARINI SİTEMLE BIRAKIŞ
ALOO ANAM! NASSIN GURBAN OLAM? BENİM İŞ BİTTİ GELİYOM DA BİŞİİ LAZIM MI KADIKÖY'DEN?
ANASI İÇİN BU HAMARATLIĞIN BİNDE BİRİNİ YAPMAMANIN AZABIYLA
GEYSU'YU DA ANAN GİBİ ÜZEBİLECEĞİNİ Mİ SANIYON DENYO! EL KIZI OLM O

UYKUSUZ

5 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2018/27 No: 566
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Türkiye'nin en eski botanik bahçelerinden biri olan İstanbul Üniversitesi Botanik Bahçesi müftülüğe tahsis edilmek için tahliye ediliyor.

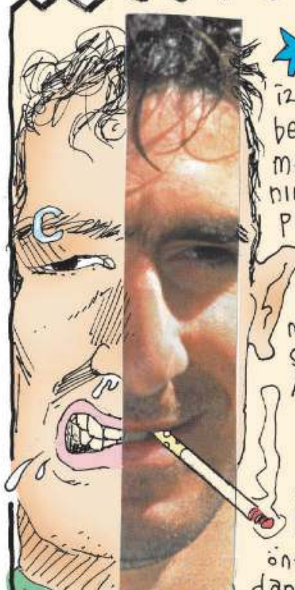


Emrah Ablak'LA

GÜNDEM

Neden istifa ettim?

Muarem ince, kılışdaro'ya ateş püskürdü..



★ Kemal'le geçen gün maç izliyoruz.. TRT1'de japonya belçika maçı vardı... Mecliste mesai bitince, meclis başkanının arkasındaki dev duvara projeksiyonla verdik maçı.. Sadece kemal'le ben değil, 300 kadar millet vekili de maç için kaldı.. Ama chp sıralarında bi biz varız.. Akp sıraları dolu, mhp dolu, hdp full... Neyse, Kemal belçikayı tutuyo, Akplilerle mhpliler japonyayı tutuyo, hdp belçika... japonya 2-0 öne geçince, akp sıralarından bi milletvekili "işte ↗ böyle skerler" anlamında, avucunun içini öteleyerek "g*te girer" hareketi yapınca, kemal fırladı.. Koşa koşa gitti, uçan tekmeyle akpli millet vekilin kafaya girdi... Ben fırladığını koştuğunu farketmedim.. uçan tekmeyle projeksiyon ekranından silüeti geçince "A" dedim "Bu bizim kemalin sülyetine benziyo" Ama hala emin olamıyorum... Neden sonra aklıma kafayı maçtan dönderip, yanımda kemal'in otur-

hapse atıldım?

duğu koltuğa bakmak geldi... Endişelerimde haklıydım.. Kemal yoktu.. Sonra tekrar projeksiyona döndüm... Sülyet belki geri dönerse yerini tespit edebilirdim... Ekranı gözlerimle tararken belçika durumu 2-1'e getirdi... Yan tarafta ise, Akp tribününde büyük dayak sesleri vardı.. Golün tekrarını izledikten sonra, kemal'i aramak için akplilerin arasına daldım.. Tuttuğuma kafa göz giriyorum, ağız burun kırıyorum.. Projeksiyon ekranında kan ve ter sülyetleri uçuşuyor... LAAP, belçika 2. golü attı.. Hedepeliler de 2. golün coşkusuyla kavgaya katıldı.. mhpliler durur mu?.. Telefonla iyi partilileri de çağırdık.. Dövüşürken dövüşürken ↗ son saniyede belçika üçüncü golü de atınca, adeta tek bir vücut olmuşcasına dövüşen bu kalabalık, sarsılarak titredi

"Fanatik ateizm" bence de sinir bozucu..

ve attırdı... Kemal bu dev organizmadan "GOOOOOL" diye fışkırdı.. Sonra terlerimizi silip evlere dağıldık... Çok efsane maçtı.. japonlar çok ağladı.. Çimleri suladılar amk..

Maç bittikten sonra komik vidyolar izledik, kamera arkası, çekim hataları, porno filim çekim hataları, porno, saşa grey, eskilerden tera patrik, jena jeymissın izledik... Bi arkadaş yeni pleysteyşın 4 almış.. Biraz oyun oynadık... Çok sarmadı.. Çünkü iki kumanda vardı... Oylamayla kumandaları akpliler

Sınırsız içki

kazandı... Mecburen kavga çıktı yine.. Pileysteyşının sahibi mehepeli... Verirsin vermezsin derken bi hedepeli uçan kafayla gelip pileysiteyşını kırdı... Parasını ödediler ama... Mhpli arkadaş "Bi daha buraya pileysiteyşın getireni sksinler" dedi.. Hedepeliler "Senin pileysiteyşınına kalmadık şerefsiz" deyip karşılık verdi ve pleysteyşın 5 satın almaya gittiler.. "pileysteyşın 5 yok" dedikse de dinlemediler... Kılıçdar da iyi..





SOSYAL AĞLA

★ Uzmanlar tuvalette kakamızı, çişimizi vs. yaptığımız zamanlarda telefondan sosyal medyayla ilgilenmememiz gerektiği konusunda uyardı.. "kakamızı ederken, kakamıza yoğunlaşmamız gerektiğini söyleyen uzmanlar, ruh halimizin sosyal medyaya bağlı değişiklikler gösterdiği ve heyecan, korku, endişe, sevinç gibi ruh durumlarının peristaltik hareket üzerinde (Yani halk arasındaki söylemişiyle "kakam geldi") düzensizlikler getirdiği ve çok kakamız varken bile, sevinçli bi haber üzerine bi anda kakamızın kaçabileceğini unutmayalım..



FUTBOL DAYAK

Futbol Profesörleri dünya kupasını değerlendirdi

★ Bütün avrupa takımları sigdir olup gitti.. Bu çok açıkça batı medeniyetinin bitişinin, çöküşünün, çürümüşlüğünün bi yansımasıdır.. Dün küçümsediğiniz ülkeler, hırvatistan, peru, nikeragua, jifi, kuşi gümbür gümbür geliyor.. Ve batı medeniyeti şaşırıyor.. Az evvelki çağların bu kural koyucu, katil, acımasız, o***bu çocukları, şimdi korku içinde bizden merhamet dileniyor ve olmadık pozisyonlarda, hakeme niye sarı göstermedin, kırmızı göstermedin diye yalvarıyorlar..

Dünyadaki yeni global küreselleşme çağı, yuvarlak şekilde küresel, hepimizi etkiliyor ve kapital üzerine kurulmuş dev imparatorluklar birer birer yok oluyor.. Yavaş yavaş yapay zeka güçleniyor ve makinalar dünyayı ele geçiriyor... Sadece benzin pompacısında çalışacak kadar insan bırakıyorlar... Yaklaşık 1 milyon kişi.. Bunların kendi aralarındaki hiyerarşi savaşları ve pompacılıktan makinaların liderliğine giden dev bir yolculuk rüyası gördüm... Heyecanlıydı..

İyi uykular!

İdeal yaz aşığı mısınız?

Turizm Bakanı uyardı..

★ Bakanlık yaptığı açıklamada havaların çok sıcak gittiğini ve iyice bunaltıcı olduğunu söyledi.. Vatandaşın daha yeni yıkanıp evden çıkmış olmasına rağmen dakikasında sırtının ↗ ter içinde kaldığını açıklayan bakanlık, klimasız durmak zor dedi.. Plaj bölgelerindeki yoğunluğa dikkat çeken bakanlık yetkilileri "En iyisi abi" dedi..





N.S.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Bir şeyi saptamakta fayda var: Pazar günü kimse bir şey kaybetmedi. Hani allah garibi sevindirmek için eşeğini kaybettirip sonra buldururmuş derler ya, bizim bir eşeğimiz yoktu ki kaybedelim? Çok çok, belki bizim de binmemize izin verirler, belki bizi eşeğe çifteletmezler diye bir umut. Bu şekilde kullanmıyor herhâlde ama "enseyi karartmayalım." Zira zaten yıllardır ensemizde boza pişiriyorlardı daha da kararacak değil sonuçta. Kendimizi çiftelerden korumaya gayret edelim, öyle belki bizi de bindirirler diye fazla da heveslenmeyelim, bineceğiz zannedip eşeğin öbür tarafına kafa üstü düşmeyelim.

Ha nedir, **Normal şartlar altında** bir ülkenin siyasetçilerinin, o ülkedeki insanların günlük yaşamları üzerinde öyle aman aman bir etkisi olmaz. Bunu hayatı boyunca desteklediği hiçbir siyaset iktidar olamamış, ama on beş yıl öncesine kadar hiçbir seçimin ardından sonucu pek de umursamamış biri olarak söylüyorum. **Eski Türkiye'de** birileri gelir, birileri giderdi ama işime, hayatıma, eğlenceme eskisi gibi devam eder, istediğim gibi giyinir, kimi zaman zorla da olsa istediğimi okur, istediğimi izlerdim. **Eski Türkiye'de** metalciler sandık müşahitliği peşinde gece yarılarına kadar çuval başında beklemez, şairler, heykeltıraşlar ve ressamlar dada akımı yerine parlamento matematiği üzerinde tartışmaz ve **normal şartlar altında** rock konserlerinin önünde sabahlayan sırt çantalı bohemler, seçim kurullarının önünde sabahlamazdı.

Yani **Yeni Türkiye** kayıtsız kalma imkânı tanımıyor, siyasetle sadece seçimden seçime akşam TV karşısında çekirdek çitleyip sonuç izlemek için ilgilenmeyi olanaksız kılıyor. Cumhuriyet tarihi boyunca hiç iktidar olamadığı hâlde "yenilmişlik" hissi duymayan radikal solculardan, tek derdi Playstation'da arkadaşından daha fazla trophy toplamak olması gereken afacana kadar iktidarı tercih etmeyen herkes yenildiklerini hissediyor çünkü **Yeni Türkiye** bunu her gün başınıza kakıyor. Aynı şekilde "Hayranlarımı kırmamak için yalnız milli takımı tutuyorum," türü Zeki Mürenvari sanatçıları ve "Ne sağcıyız ne solcu, futbolcuyuz futbolcu," sevimliliğindeki ilgisizleri de şu ya da bu şekilde kendi safına katılmaya zorluyor. Çünkü **Yeni Türkiye'de** taraf tutmanız dayatılıyor ve az çok nefes almanın, boş yere de olsa sevinmenin, iki üç yılda bir sokaklara dökülüp galibiyet tadı almanın tek yolu olarak kazanan tarafta saf tutmak gösteriliyor.

O hâlde kulakları tıkamanın ve işimize bakmanın zamanı gelmiş de geçiyor demektir. En güzel romanları yazacak, en güzel müzikleri besteleyecek, en güzel resimleri yapacağız. Çalıştığımız makineyi en küçük dişlisine kadar öğrenip ustası olacağız, öyle titiz fayans döşeyeceğiz ki görenler parmaklarını ısıracak. Dersimizi çalışacağız; test için sınav için değil, en iyi şekilde öğrenmek, kavramak için. Kaynakları, belgeleri, bilgileri didik didik ederek çalışacak, araştıracak, öğreneceğiz ve çok ama çok daha fazla okuyacağız. Varsın yaptıklarımız takdir edilmesin, varsın yaptıklarımızla dalga geçilsin. Varsın yaptıklarımız bizi zengin etmesin. Biz bu dünyaya ihaleler ve iaşeler peşinde koşmaya, başka insanları yenmeye, ölülerin üzerinden zaferler ilan etmeye gelmedik. Madem ki **Yeni Türkiye** bize illa ki ya yenilgi ya zafer tatmayı dayatıyor, bunu reddeceğiz ve işimizi daha iyi yapacağız; yeri geldiğinde sırf kendimiz için. Başkalarının başarısızlıklarından, adaletsiz yarışların sonuçlarından mutsuz olmak yerine biz kendi kendimizi mutlu edeceğiz. Mutsuz etmelerine izin vermeyelim ve mutluluğu birbirimizde arayalım yeter.

Çünkü aslında zaten, eskiden de birbirimizi mutlu eden sadece biz değil miydik?

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Fatih Altaylı, İlker Başbuğ'la yaptığı röportajı eleştirenlere kızdığı köşe yazısını "Hav hav hav!" diye bitireli



Devlet Bahçeli, kendisi için hazırlanan karşılama töreninde ulumaya başlayan bir partiliyi, "Şu andan itibaren ocak dışısın!" sözleriyle cezalandıralı **8 yıl,**

Michael Jackson'ın kendisine "Halil'ciğim 2010'da Ereğli'ye gelmeyi düşünüyorum," dediğini iddia eden Ereğli Belediye Başkanı Halil Posbıyık, "Michael Jackson sadece konser için değil, Ereğli'yi görüp eksikliğini gidermek için gelecekti. Ama kısmet, rahmetli oldu, eksikliğini gideremeden öbür dünyaya gitti," açıklamasını yaptıktan sonra, eksikliğini gidermek isteyen herkesi Ereğli'ye davet edeli **9 yıl,**



Tuğba Özay, çete davası yüzünden girdiği cezaevinde yazdığı "Bedel" isimli kitabında, "Nâzım Hikmetlerin, Sabahattin Alilerin geçtiği yerden geçmek benim için onurdur," cümlesini kurmayı başaralı **10 yıl,**

Hürriyet gazetesi, okuduğu şiir nedeniyle ceza alan Tayyip Erdoğan için "Erdoğan artık muhtar bile seçilemeyecek" haberini yapalı **20 yıl,**

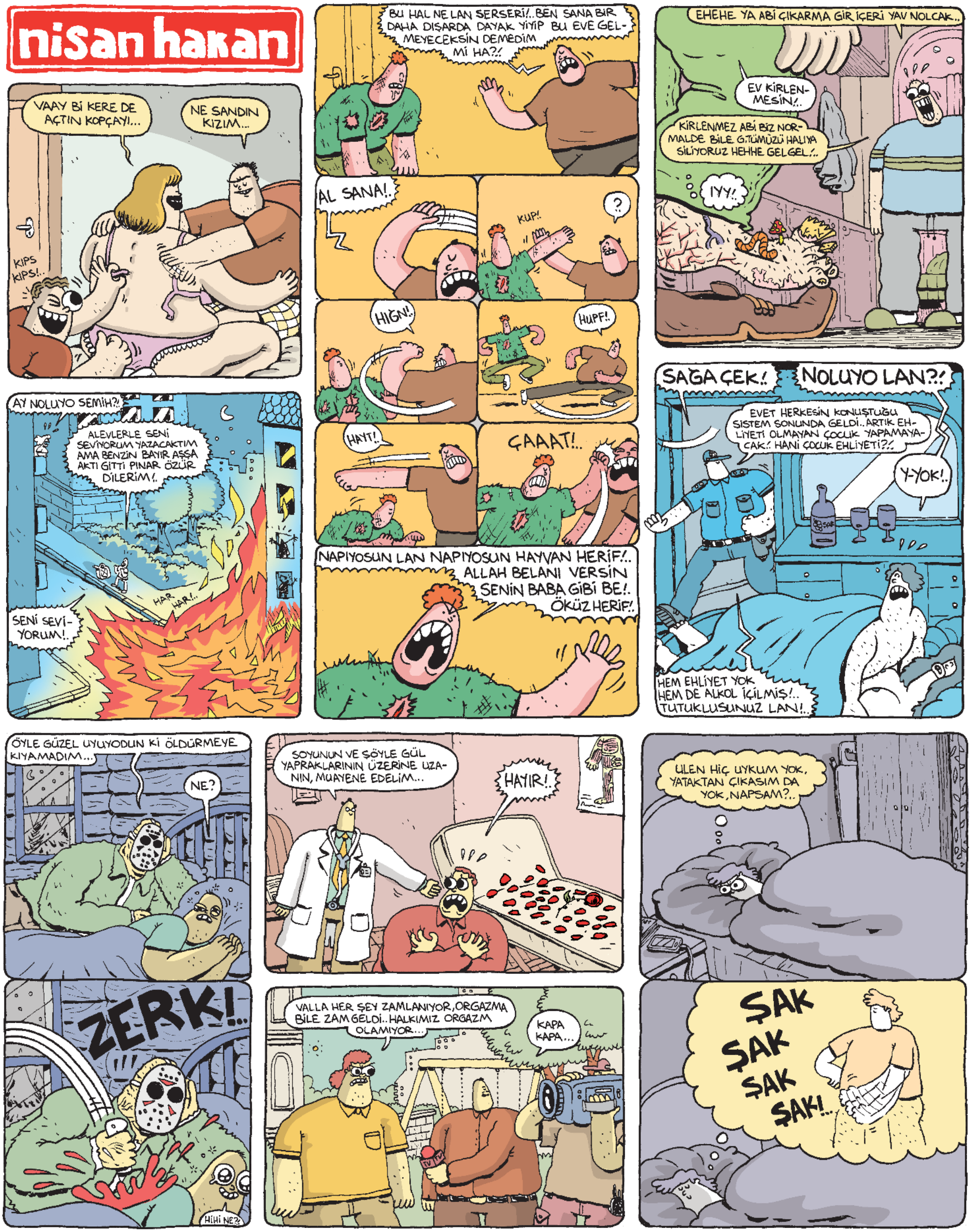
Lerzan Mutlu, lisedeyken edebiyat dersinin 10 olduğunu açıkladıktan sonra, "Mesela Orhan Veli der ki; bir rakı bardağında balık olsam," diyerek Garip akımını yok edeli **12 yıl,**

"Ada Sahillerinde Bekliyorum" şarkısı, "Adnan Menderes'in yargılandığı Yassıada'yı akla getiriyor" gerekçesiyle yasaklanalı **56 yıl,**

Cat Stevens, girdiği bunalımdan Yusuf İslam olarak çıkalı **39 yıl,**



Murat Belge'nin babası Burhan Belge'yle evlenerek Türkiye'ye yerleşen Zsa Zsa Gabor, Atatürk tarafından dansa kaldırılınca ortam gerileli **85 yıl olmuş.**



nisan hakan
VAAY Bİ KERE DE AÇTIN KOPÇAYI...
NE SANDIN KIZIM...
KIPS KIPS!..
AY NOLUYO SEMİH?!
ALEVLERLE SENİ SEVİYORUM YAZACAKTIM AMA BENZİN BAYIR AŞŞA AKTI GİTTİ PINAR ÖZÜR DİLERİM!.
SENİ SEVİYORUM!..
HAR HAR!..
BU HAL NE LAN SERSERİ!..BEN SANA BIR DAHA DIŞARDA DAYAK YİYİP BU EVE GELMEYECEKSİN DEMEDİM Mİ HA?!
AL SANA!..
KUP!
?
HIĞN!
HUPF!
HAYT!
ÇAAAT!..
NAPIYOSUN LAN NAPIYOSUN HAYVAN HERİF!.. ALLAH BELANI VERSİN SENİN BABA GİBİ BE!. ÖKÜZ HERİF!.
EHEHE YA ABİ ÇIKARMA GİR İÇERİ YAV NOLCAK..
EV KİRLENMESİN!..
KİRLENMEZ ABİ BİZ NORMALDE BİLE G.TÜMÜZÜ HALIYA SİLİYORUZ HEHHE GELGEL!..
IYY!..
SAĞA ÇEK!
NOLUYO LAN?!
EVET HERKESİN KONUŞTUĞU SİSTEM SONUNDA GELDİ.. ARTIK EHLİYETİ OLMAYAN ÇOCUK YAPAMAYACAK!. HANİ ÇOCUK EHLİYETİ?!
Y-YOK!..
HEM EHLİYET YOK HEM DE ALKOL İÇİLMİŞ!.. TUTUKLUSUNUZ LAN!..
ÖYLE GÜZEL UYUYODUN Kİ ÖLDÜRMEYE KIYAMADIM...
NE?
ZERK!..
HİHİ NE?!
SOYUNUN VE ŞÖYLE GÜL YAPRAKLARININ ÜZERİNE UZANIN, MUAYENE EDELİM...
HAYIR!
VALLA HER ŞEY ZAMLANIYOR, ORGAZMA BİLE ZAM GELDİ.. HALKIMIZ ORGAZM OLAMIYOR...
KAPA KAPA...
ULEN HİÇ UYKUM YOK, YATAKTAN ÇIKASIM DA YOK, NAPSAM?..
ŞAK
ŞAK
ŞAK
ŞAK!..

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Su Soley ile **su söyle** aynı şey. **–Türkmen Sezen-**

æ Geçen ay biz yine Rusya'daydık ya, Art-İst Sanatçılar Milli Futbol Takımı olarak. Size biraz bu işin ruhundan bahsetmek istiyorum, çünkü bence zamanı geldi. Yani nedir bu olay. Biz neden böyle başka başka ülkelere gidiyoruz. Bu olay şu, "Art-Football". Yani işin hem sanat kısmı var, hem de futbol kısmı var. Futbol kısmı gündüzleri sahalarda icra ediliyor, sanat kısmı ise, mesela Rusya'da Moskova'da, Gorki Park'ta, bizlere böyle bir üç bin kişilik bir konser alanı tahsis etmişler, akşamları geceleri orada gerçekleşiyor. Sırasıyla da takımlar sahneye çıkıyor. Bizden de çıkanlar oldu. Her şey çok güzeldi. Yalnız bir akşam ilginç bir şey oldu. İngiltere'den East 17 grubu çıktı sahneye. Doksanların meşhur boys band'i. Ve hala çok popülerler. Özellikle de Rusya'da çok seviliyorlar. Tamam, konser alanı her akşam tatminkar bir kalabalıkla doluydu, fakat o akşam izdiham vardı. East 17 için gelmişler, şarkılara hep bir ağızdan eşlik ediyorlar, muazzam coşkulu bir ortam var, East 17 grubu olağanüstü bir performans sergiliyor, süper bir konser oluyor, yıkılıyor. Şimdi bu East 17 grubu, sekiz dokuz şarkı söylediler, "hadi eyvallah" dediler, sahneyi terk ettiler. Şimdi Rusya'da şöyle bir şey varmış. Bütün dünyada olan şey, Rusya'da yokmuş. "Bis" diye bir kavram var ya, hani "bir kere daha", "one more time", Rusya'da o yokmuş. Rusya'da bir şey bitince bitiyormuş. "Hadi eyvallah" dediler, sahneyi terk ettiler ya, üç bin kişiden bahsediyorum, yok oldular, bir anda, kayboldular. Ben de böyle izliyorum, "bu ne acayip bir durum" diyorum. Şimdi bu garibim East 17 grubu da, şöyle düşünmüş olacaklar ki, içeride, "ulan biz, bütün dünyada bis yapan grubuz, tamam bir one more time duymadık belki ama, bu da bizden olsun" diyerek, "LAHEYYA" diye bir çıktılar sahneye, üç bin kişiden bahsediyorum, bir çıktılar "üç" kişi var. O üç kişiden biri de benim. Onlar da üç kişi. Üç'e üç. Şimdi bunlar böyle LAHEYYA diye de şarkı söylemelik çıktılar ya sahneye, şarkılarını söylemeden de edemediler. Başladılar şarkılarını söylemeye. Bir gergin ortam oluştu. Bize bakıyorlar, biz onlara bakıyoruz. Birbirlerine bakıyorlar, "ulan napacağız?", biz birbirimize bakıyoruz, "asıl biz napacağız?" Asıl biz napacağız, çünkü yani sizin ne yaptığınız az buçuk belli, "biz ne yapabiliriz?, biz kalakaldık böyle". Bir de bitmeyen uzun şarkı seçmişler. Bitmiyor ya, bitemiyor. Bi-te-mi-yor. Yanaroğlan oldum karşılarında. O anlarda, o üç bin kişiyle birlikte, gitmediğim için, nasıl pişman oldum anlatamam. Tamam yani o üç bin kişi de bir anda kayboldular belki ama ben de böyle bir atik davranabilirdim. Ben de böyle bir ateş gibi olabilirdim. Bir yandan da moral de vermek lazım sahnedeki kişiye. O görev de bize düştü, "okeey,.. olraaayt,.. hatta yani sizin dediğiniz gibi olsun, olra-iiyyt". Koskoca East 17 grubu, hayatlarının travmasını yaşadı Moskova'da. Biz de ayrı yandık. Bir de böyle arada "hands up everybody" demiyorlar mıydı, o çok komikti. "Everybody" mi kaldı. "Everybody" üç bin kişiydi, onlar gitti. Biz burada üç kişiyiz, biz zorlasan "nobody".

æ Bir de Moskova'nın evet striptiz kulüpleri meşhur ama işte her şeyin iyisi olduğu gibi kötüsü de var. Moskova'da, kaldığımız otelin hemen yanında da bir striptiz kulüp var. E gidelim madem dedik bir akşam. Girdik içeriye. Size şu kadarını söylemek istiyorum, büyük ihtimalle, normalde striptiz yapmasına hiçbir şekilde izin verilmeyen kadınların bir araya gelerek, "mademki bize striptiz yaptırmıyorlar, öyleyse biz de kendi striptiz kulübümüzü açalım" mantığıyla yola çıkılmış ve gerçekten de öyle açılmış bir striptiz kulüp değilse ben de hiçbir şey bilmiyorum yemin ediyorum. Bari donunuza sütyeninize bir özen gösterseydiniz. Onu da biz öğretmeyelim yani. İçeride dünyanın en mutsuz insanını gördük bir de. Bodyguard beyefendi. O kadar mutsuzdu ki. Biz çünkü geldik, gördük, baktık ablalar striptiz günü yapmışlar, çıktık. Bodyguard ne yapsın. Haftanın her günü akşam dokuz sabah beş, bu ablaları izliyor. Pek acayipti gerçekten. Kişi başı da giriş bin ruble, kadınsan iki bin ruble. Çok yani bence.

æ Pogba ile **b.k var** aynı şey. **–Mustafa K. Öztürk-**

æ Erik mevsimi de bitince bitiyor işte. Maksimum en fazla iki hafta zevkle yenilen bir şey bu. En azından bende öyle. İki hafta sonra doyuyorum eriğe. Erik yine aynı erik olsa bile, ı-ıh, çekmiyor işte canım. İtiliyorum resmen. Halbuki daha birkaç gün önce ayıla bayıla tuzlu tuzlu kütür kütür ben değil miydim yiyen bu eriği. A dostlar, yiyen bu eriği. En acayip meyvelerden biri kesinlikle erik benim için. Bu babda baktığımızda olaya. Resmen ama. İki haftada, bir senelik şişiyor insan. Sene-i devriyesinde yeniden erik diye çıldırıyorum, o oluyor. Ne bileyim. Bence çok ilginç.

æ Geçenlerde bir ingilizce stand-up gecesine katıldım. On'ar dakika çıkıyorsun anlatıyorsun. Ben de çıktım anlattım, indim sonra sahneden. Sonra bir adam çıktı sahneye. İngilizmiş. Başladı anlatmaya. Hiç kimse gülmedi. Devam etti anlatmaya. Yine kimse gülmedi. Baktı olacak gibi değil, indiriverdi pantolonunu aşağı. Yine kimse gülmedi. Bir gün biri bunu yapacaktı, yapan da o oldu işte

æ Hoşça kal.





yigit@comic.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

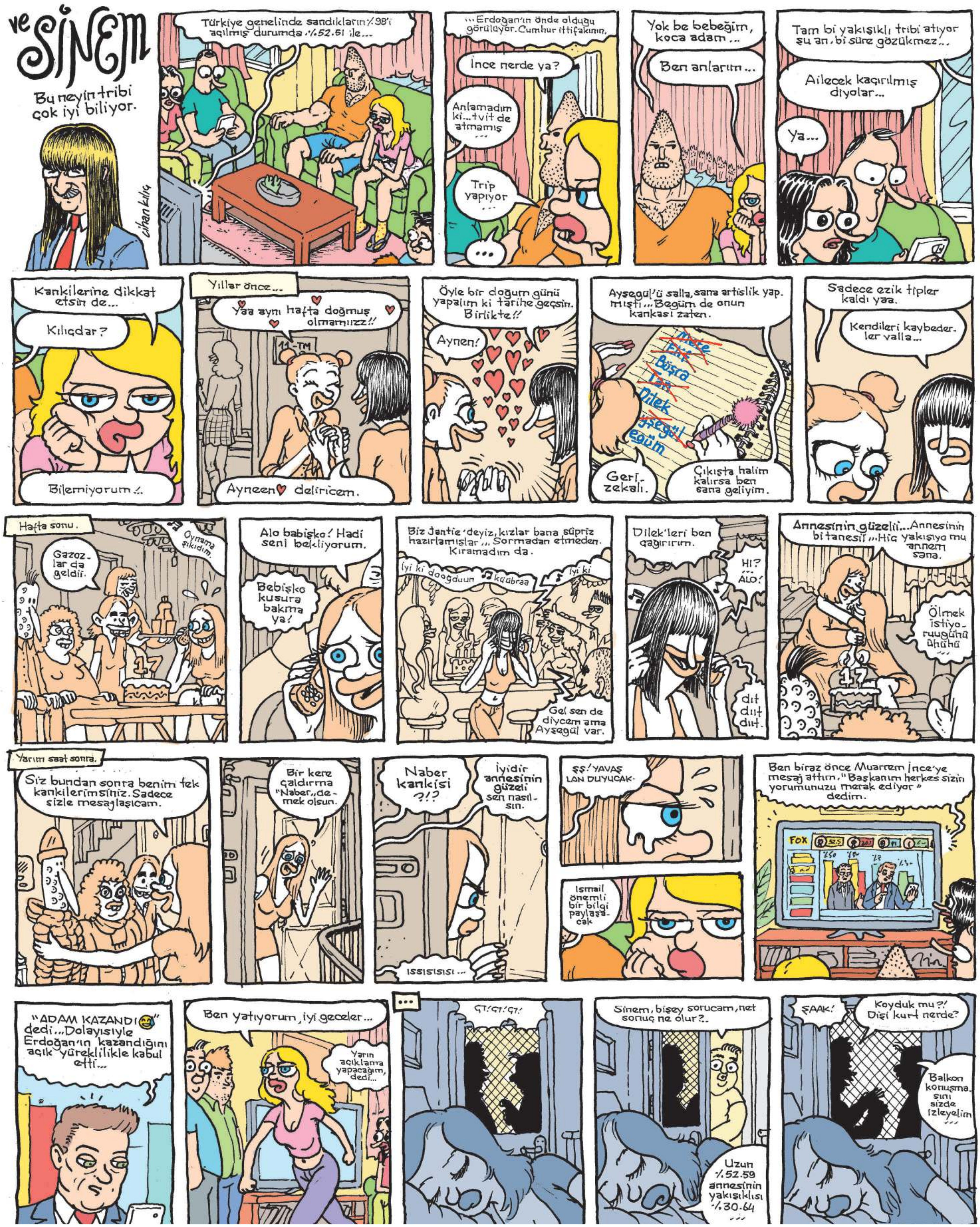
Komplo teorisi sektöründe boşluk bulmak zor. Şu sıralar en yoğun günlerini yaşıyor. Gerçi komplo teorisi pazarı büyüdükçe alan da genişliyor, o yüzden yer bulmak da kolaylaşabilir ama yine de gördüğüm kadarıyla komplo teorisi esnafı tatlı bir rekabettense pazarın tamamına hâkim olmaya çalışıyor.

Mesela son yıllarda yeniden hortlayan "Dünya aslında düzmüş, NASA ay'a falan gitmemiş, atmosferde uydu falan yok, zaten koca demir gemi nasıl uçsun oğlum," diyen abiler bir hayli pazar payına ulaştı. Hayır diğer yandan çoğu komplo teorisinin arkasında yatan niyet belli oluyor (genelde ırkçı oluyorlar mesela) ama düz dünyacıların olayını tam olarak çözemedim. Yani hemen her komplocuda olduğu gibi onlarda da köktendinci, ırkçı motifler var var olmasına da din ve harita işlerini takriben on beşinci yüzyılda bıraktık diye hatırlıyorum ben. Kaldı ki ondan önce de dünyanın yuvarlak olduğu bir hayli dile getirilen hatta Katolik Kilisesi'nden başka ciddi itiraz gelmeyen bir fikirdi. Zaten o dönemin abuk subuk dünya modellerinde bile hep bir yuvarlaklık var. Yani biz insanlık olarak dünyanın yuvarlak olduğunu on beşinci yüzyılda öğrenmedik, sadece ispatladık. Katolik kilisesi de o tarihten itibaren kartografya işlerinden çekildi, varsa eğer bir haritacılık işleri müdürlüğünü kapattı diye biliyorum.

Ama nedir, evren boşluk kaldırmıyor. Aradan kaç yüz yıl geçerse geçsin, birileri buyrun tuzluğum diyerek o boşluğu dolduruveriyor. Tabii şimdi Nuray Mert falan kızacak ama "düz dünya teorisini" okullarımızda okutmamız falan mümkün değil. Düz gerizekâlı yetiştireceksek o kadar masrafa girmeye gerek yok. Ama yine de son yıllarda bu bahsettiğim *"Dünya düz, astronotlar uzaya gidiyoruz diye Ali Kaya'nın kahvesinde pişpirik atıyor, Şifre Palavra, ÖSYM Haklı,"* adamcıkları yine bir hayli popüler oldu. Nasıl? Elbette bu durumu bilgiyi bütün dünyaya yayacağı umulan ama bilgiden çok bolca denyoluk yayan ve dünyanın dört bir yanındaki ırkçılara, faşistlere, köktendincilere ve diğer kerkenezlere "Aa ulan o kadar da yalnız değilmişim," dedirterek dünyamızı yavaş yavaş 1939 öncesinde döndürmeye başlayan internete borçluyuz. Sağolasın İzocam.

Ama ne dedik? Komplo sektöründe rekabet büyük. Geçen gün bu düz dünyacıların yeni bir rakibi çıkmış onlar da "oyuk dünya teorisini" savunuyor. Bunlar diyorlar ki "Düz dünyacılar aslında yuvarlak dünyacıların bir uydurması, böyle saçma sapan şeyler söyleyerek yuvarlak dünyacıları haklı çıkarmak için uydurulmuş bir şey, hâlbuki dünya içbükey bir oyuk şeklinde." Komplo sektörüne yeni adım atan bu abilerin yazıp çizdiklerine şöyle bir baktım, bayağı yine yüzlerce yıl öncesinde kalmış dünya modellerinden birini savunuyorlar.

Tabii NASA Bey'in hepimizi teker teker atmosfere çıkarıp dünyanın yuvarlaklığını ispatlamaya yüreği yetmiyor. Çünküüü, gerçeklerin ortaya çıkacağından korkuyorlar. Peki neden? Orası çok karışık, resmen bir serbest kompozisyon, canın neyi istiyorsa neden olarak sıralayabiliyorsun. İstersen NASA insanları buna inandırıp kendi dünyanın bizi sokmadığı bölgelerinde her tür lezzeti emiyor diye yaz, istersen "dünyanın düzlüğü NASA Bey'in kutsal kitabı Otostopçunun Galaksi Rehberi'ni geçersiz kılacak o yüzden gizliyorlar," de. Artık kafana göre. E şimdi NASA Bey bize tek tek ispatlayamadığına göre elbetteki dev liberal arkadaşlarımızdan okullarımızda düz ve çukur dünya teorilerinin de öğretilmesini isteyecek olan çıkacaktır. Geçmişte çıkmışı var.


ve Sinem
Bu neyin tribi çok iyi biliyor.
cihan kılıç
Türkiye genelinde sandıkların %98'i açılmış durumda %52.51 ile...
...Erdoğan'ın önde olduğu görülüyor. Cumhur ittifakının,
İnce nerde ya?
Anlamadım ki... tvit de atmamış ...
Trip yapıyor ...
...
Yok be bebeğim, koca adam...
Ben anlarım...
Tam bi yakışıklı tribi atıyor şu an, bi süre gözükmez...
Ailecek kaçırılmış diyolar...
Ya...
Kankilerine dikkat etsin de...
Kılıçdar?
Bilemiyorum...
Yıllar önce...
Yaa aynı hafta doğmuş olmamızz!!
11-TM
Ayneen♥ delircem.
Öyle bir doğum günü yapalım ki tarihe geçsin. Birlikte!!
Aynen!
Ayşegül'ü salla, sana artislik yap. mıştı... Begüm de onun kankası zaten.
Büşra
Dilek
Geri zekalı.
Çıkışta halim kalırsa ben sana geliyim.
Sadece ezik tipler kaldı yaa.
Kendileri kaybeder. ler valla...
Hafta sonu.
Gazozlar da geldii.
Oynama şıkıdım.
Alo babişko! Hadi seni bekliyorum.
Bebişko kusura bakma ya!
Biz Jantie'deyiz, kızlar bana süpriz hazırlamışlar... Sormadan etmeden. Kıramadım da.
İyi ki doogduun ♫ kuubraa
İyi ki
Gel sen de diycem ama Ayşegül var.
Dilek'leri ben çağırırım.
HI? ... ALO!
dıt dıt dıt.
Annesinin güzelii... Annesinin bi tanesii... Hiç yakışıyo mu annem sana.
Ölmek istiyo-ruuuğühü ühühü ...
Yarım saat sonra.
Siz bundan sonra benim tek kankilerimsiniz. Sadece sizle mesajlaşıcam.
Bir kere çaldırma "Naber" demek olsun.
Naber kankisi ?!?
İyidir annesinin güzeli sen nasılsın.
ıssıssıssı...
Ş Ş! YAVAŞ LAN DUYUCAK.
İsmail önemli bir bilgi paylaşacak
Ben biraz önce Muarrem İnce'ye mesaj attım, "Başkanım herkes sizin yorumunuzu merak ediyor" dedim.
FOX
"ADAM KAZANDI 😊" dedi... Dolayısıyle Erdoğan'ın kazandığını açık yüreklilikle kabul etti...
Ben yatıyorum, iyi geceler...
Yarın açıklama yapacağım, dedi...
...
GT! GT! GT!
Sinem, bişey sorucam, net sonuç ne olur?..
Uzun %52.59 annesinin yakışıklısı %30.64 ...
ŞAAK!
Koyduk mu?! Dişi kurt nerde?
Balkon konuşmasını sizde izleyelim ...

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Camdan pabuçlarım kırık...
Prens de beni bulamaz artık.
Hayata söyleyin bundan sonra gitsin
Anlamını masallarda arasın.''
Didem Madak - Ağlayan Kaya'dan

* **ONURSAL BAŞKANLIK:** CHP dilinde görevden alma yöntemi...

* **KRİKO:** Tayyip Bey uçmuyor, yancıları uçuruyor. 28 Haziran '18 tarihli Sabah'ta Bay Bercan Tutar şöyle 'dimiş': ''Yeni Türkiye, kendine ve tarihine dönüşün yolculuğudur. Bu yüzden Atlantik imzalı ''Erdoğan'ı düşürün!'' veya ''Yeni bin yılın Selahaddin'ini durdurun!'' talimatları bir işe yaramadı, yaramayacak.'' Pes ya hu! Selahaddin Eyyubi'nin topraklarında herhangi bir ülkenin askeri üssü yoktu, O'nun devleti emperyalizmin tetikçisi NATO benzeri bir suç ortaklığı yapmıyordu. Acı ama hakikat: Bin yıl sonra da Eyyubi'nin yer alacağı tarih kitabına, herhangi bir 'Reis' dipnot olarak bile sızamayacak...

* **YEREL SEÇİM:** Ofisi vapur olacak, şehri oradan yönetecek bir belediye başkanı lazım İstanbul'a. Ha, fırtına oldu, lodos çıktı. E, ne güne duruyor orda Galata Kulesi?

* **BU SABAH YAĞMUR VAR ALMANYA'DA:** Islak Hamburg...

* **ÜNLÜLÜ RÜYA GÖRMEK:** Birkaç odadan geçtikten sonra, girdiğim son ve loş ışıklı odada Metin Uca, piyano çalıyordu, hem de çalıp Çav Bella'yı söylüyordu. Yeminlen. Şarkıya eşlik ederken rüyamda kelime esprisi yaptım, ''Elleri bağlanmış buldum Tarkan'ı!'' diye söyleyerek...

* **ZAMAN TOZLARI:** ''Şimdi evim, yatak odamın hayali gözlerimin önünde canlanıyordu. Kim bilir şu anda karyolam bensiz nasıl yetim ve üzgündü. Ah odam, benim yatak odam... Şu dakikada seni öylesine ateşli bir arzu ve hasretle seviyorum ki, hiçbir şey ruhumda yanan hasretini dolduramayacaktır. Ne olurdu, şu dakikada orada olsaydım, senin tavanın altında ve duvarlarının arasında bulunsaydım, burnum senin sakız gibi beyaz örtülerinden fışkıran temiz kokuyu, temiz sabun kokusunu emse ve solusaydı...''
Bu hasret, Fitnat hanımın hasretidir. Alemci teyzesinin kılavuzluğunda sabahlara kadar süren cümbüşlere ufak ufak alışmaktadır Fitnat hanım. Bu yoz, sığ, şımarık çevreye gömüldükçe nefreti daha da artacak ve fakat ruhunu kaybeden kalburüstü insanlardan sıyrılması bir hayli meşakkatli olacaktır... Salahaddin Enis'in ''Zaniyeler'' adlı muhteşem romanının kahramanı Fitnat. Kitap, halkın sırtından geçinen asalakların, züppelerin, sonradan görme zenginlerin haz manyağı hallerini en ince detaylarına kadar usta bir gözlem diliyle ve her geçen sayfada okuyanı daha fazla ikna ederek sergiliyor. Zaniye, zina yapan kadın demek. Bu kadınlar için şaibeli paralarını oluk oluk akıtan bir çok tüccar, paşa, mirasyedi hikayeye girip çıkıyor. Behçet Necatigil'in deyimiyle ''zenginlik bezgini'' bu kitlenin içinde dönemin gözde edebiyetçıları da mevcut. Yahya Kemal, 'Yahya Cemal'; Celal Sahir, ''Cemal Tahir'' ve İzzet Melih, ''Rifat Melik'' adlarıyla sorumsuz alemlerdeki yerlerini almışlar... Operet izlerlerken, yanındaki kadının locada düşürdüğü yelpaze ve eldivenleri bulmak için para yakan savaş zengininin, çıkışta dilenen gazileri aşağılaması gibi nice dokunaklı tablo, Zaniyeler'i zaman geçtikçe daha da değerlenen bir başyapıt haline taşıyor... Salahaddin Enis (Atabeyoğlu), 1892-1942 yılları arasında yaşamış, ömrünü gazetecilik ve edebiyatla geçirmiş bir mahir yazar. ''Neriman'' adlı ilk romanını 17 yaşında yazmış. Bu kitabın kapağı da, sonradan çok ünlenecek ve Gökçe soyadını alacak karikatürist Ramiz'in yayınlanan ilk eseri. Çok sayıda gazetede çalışan yazarın diğer romanları Sara, Cehennem Yolcuları, Orta Malı, Ayarı Bozuklar, Endam Aynası, Mahalle isimlerini taşıyor. ''Morg'' adlı son kitabının müsveddesi ise, ne yazık, bir gazetenin idarehanesinde kaybolmuş.
Kim bilir, belki de bir yerde durmaktadır, ah keşke bulunabilse! Spor basınının duayeni addedilen Cem Atabeyoğlu'nun babası ve usta aktör Kerem Atabeyoğlu'nun büyükbabası olan Salahaddin Enis, Feriköy Mezarlığı'nda toprağa verilmiş. Nurlar, ziyalar içinde yattığına tüm kalbimle inanıyorum. Bu büyük yazarı anmanın yolu, yapıtlarını gün ışığına çıkarıp külliyatını okumak olacaktır...

* **BİR ANDA OLGUNLAŞMAK:** ''Babanı vurdular Seyit!'' der biri ve şak! Kadir İnanır'ın saçları ağarır, üzüntüden bembeyaz olur. O an. Bir nevi usta aktörün aniden ortaya çıkmış abisi ''Kadri İnanır'' gibi oluverir perdedeki zat. O gibi, değil gibi. Peki: ''Yanlış habermiş Seyit, kurşun babanı sıyırıp geçmiş!'' Ve hop: Saçlar tekrar siyahlaş!

* **ZAGOR TENAY:** Meşhur çizgi roman kahramanı Zagor'un sinema filmini yapmak isteyen bir arkadaşım vardı. Kimi kim oynayabilir diye konuşurken, ''Aslında 6 kilo versem Zagor'u ben oynarım'' dedi. ''6 kilo daha al, Çiko'yu oyna!'' dedim ben de...

* **OYNAMA ORANI:** Maçlardan birinde topla oynama oranı, 69'a 31'di. Şehvet kurbanı gibi koşturuyorlardı. Hayır, bi de toplamı 100 ediyo hakikatten... (Hakikatten: Fin futbolunun kurucusu.)

* **BÜTÜN MESELE:** Danimarka Pavyon'un sahibiydi babası ve sanki Beyoğlu'nun kralı. Kakakulli yaptı it amcası, telkinlerle zehirledi babasını. Adamcağız elini eteğini çekti dünyadan, karısı ve pavyonu amcaya kaldı. Birden kıllanıp işe uyandı Hamit, ki o Feray'a aşıktı. Kararsız hamlelerle çağırıp ruhları, iki büyük raconu anladı: Eniyi dengeydi son kurulan denge ve insanı korkak yapan kendi aklıydı. O vakit delikanlı oldu aslanıp Hamit, oyuna getirip yılanları intikamını aldı. Olmuş ya da olmamış bir yerde değişmez, kurukafanın yanında yaşkafa da yanardı!

* **ÇAKALLIK PEŞİNDEKİ ADAMLAR:** Kadınlara yaranmanın en geçerli on yönteminden biri: ''Kurtlarla Koşan Kadınlar'' adlı kitabı, yanlarında övmek...

* **ZOMBİ AYRI, ZONBİ AYRI:** Peki, Kimsesizler Mezarlığı'nın zombilerine ne dersiniz? Zombi mombi, işte artık bir aradalar, artık hepsinin eşi dostu var. Biraz ekmek, azıcık yoğurt olsa, yeter.

* **İMPARATORLUK BİZİM İŞİMİZ:** ''Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'' lafına ne zaman denk gelsem, ''Peki siz inanıyo musunuz şu dediğinize?'' diye sorasım gelir. ''Haşmetlum, Avusturya ile Macaristan birleşip ortak imparatorluk kurmuşlar'' haberi kendisine iletildiğinde, bi ''Piiiiiii'' çekmiş midir padişah, duyulur duyulmaz? ''Edemez onlar'' demiş midir? ''Nereye öyle birleşip imparatorluk kuruyosun, öyle kolay olmuyo o işler tosunum, ne dediğimi Romalı'ya sor, beni Romalı anlar'' demiş midir? Gerçekten de kış olimpiyatı düzenler gibi bir imparatorluk. Avusturya'nın Alman'dan sıyrılıp (gene başkasıyla) çıkış yapmağa çalışmasını mı konuşalım, Macaristan'ın yarım baş ister gibi, Yarı Hun bir organizasyon hamlesini mi? Acaba, bu gerçekleşememiş dev projeye girerken, kim kimi ikna etti? Bence ikna olan, Macaristan!

* **ŞARKI:** ''Yaranı sarma ben öpeyim / Sen kemiksin ben köpeğim'' diyor şarkı. İnsan, Peru'da olmak istiyor bunu duyunca. Perucayı çılgınca konuşmak ve başka hiç dil bilmemek...

* **İŞTAH:** Sinemayı da, edebiyatı da, tuzlamayı da, beytiyi de, şöbiyeti de aynı iştahla seven bir kentli türü var. Var. Ne mahrum kaldıkları görülmüş şeydir, ne de vazgeçtikleri...

* **O SES TÜRKİYE:** Sivrisineği şeytan yaratmış, okuduğum bir söylencede. İnanasım geldi. Lakin değildir. Değildir de, vızır vızır kan emmek de hiç hoş değil. Şık değil.

* **BELDE DEVESİ:** Bir deve getirmişler bir beldeye, park açılışında kesmek üzere. Törene kadar deve, sen kaynaş bakıcıyla, ahaliyle, rica minnet canını bağışlat askeri ve mülki erkana! Akabinde deve, beldenin evladı olmuş, kafasına göre dolaşıyomuş bildik muhitleri. Kasaba halkı, güzelci besler, suyunu tazeler hale gelmiş. Kayboluyomuş bi gün-iki gün, sonra çıkıyomuş ortaya, nereye gidiyosa? Keş bakıcı ve devenin hikayesi, bağımsız sinema tadında bir inceden...

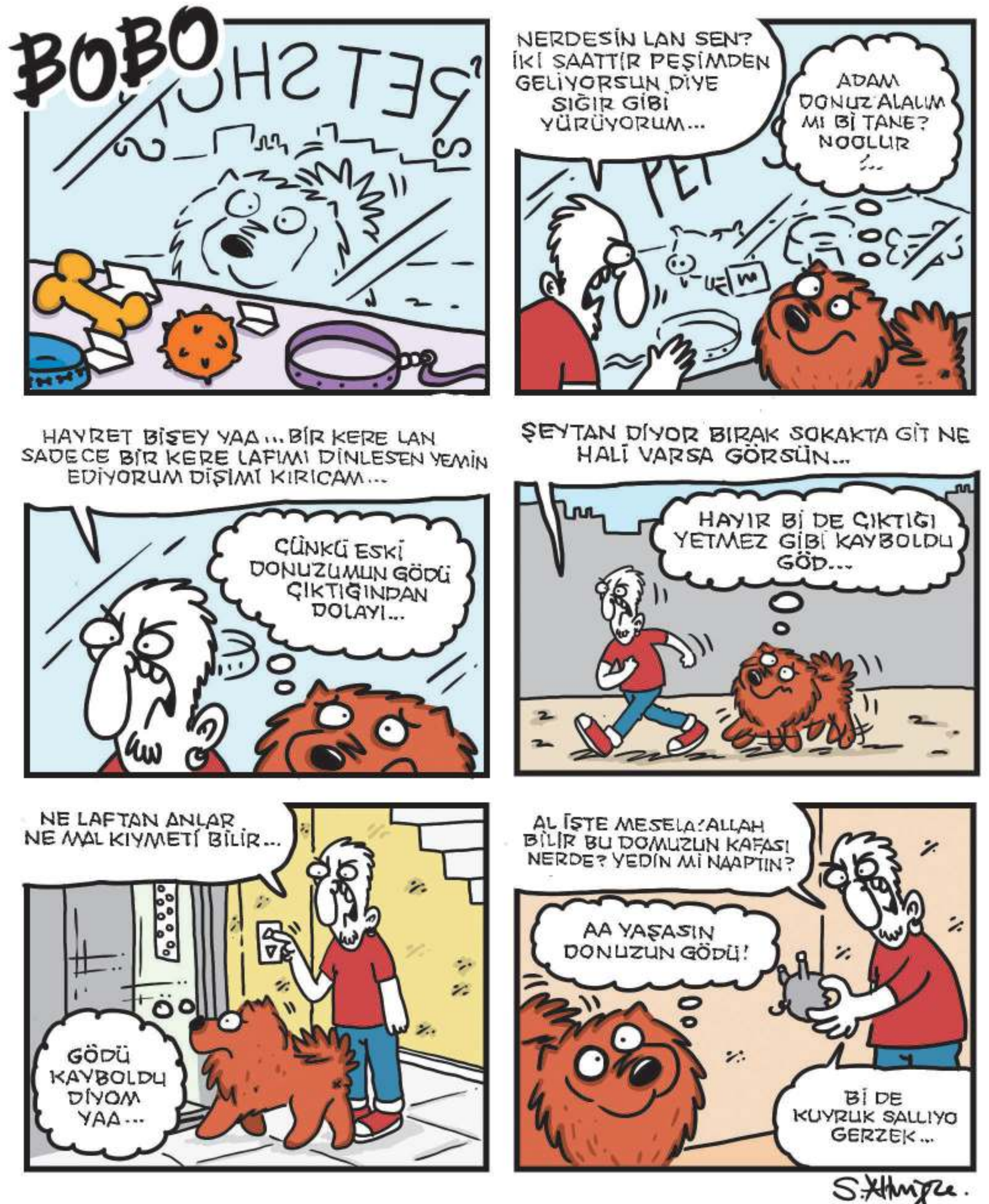
* **JENERİK:** Halit Refiğ'in rejisini yaptığı ''Evcilik Oyunu'' adlı filmin jeneriğinde ''Kitapsız ilim, Ahmet Tarık'sız film olmaz'' yazıyor. (Eski Yeşilçam'ın 'kötü adamı' Ahmet Tarık Tekçe'nin ruhuna selam)

* **MİNİK SERÇENİN DEVLEŞTİĞİ AN:** Gönlü ışıl ışıl Hazreti Süleyman, hayvanlarla konuşabilirdi. Karısı, üstünde tüm kuş tüylerinin olduğu bir şapka istedi. Hz.Süleyman, bu talepten hoşlanmadı ama napacaksın, kıramadı. Kuşlara durum bildirildi. Tüm kuşlar, bir tüy bıraktı, yarasa dahil. Serçe tüy müy bırakmadı. ''Niye sözüme uymazsın'' dedi Süleyman, ''Kapına yetim çamuru sürerim, ahımı alma'' dedi serçe. Yalnız ağır konuştu serçe. Süleyman serçeye hak verdi, zaten son gündemden mutsuzdu, ''Hepiniz gelip tüyünüzü geri alın'' diye haber saldı kuşlara. Tüm kuşlar, gelip tüylerini aldılar, yarasa hariç. Tam da o esnada yavrularını emzirmek durumunda olan yarasa, gelip tüyünü alamadı. Yarasa, işte böyle çıplak kaldı. Utancından gündüzleri kuş içine çıkamadı, gecelerin evladı oldu. Muhakkak böyle oldu!

* **ESKORT KARTVİZİTLERİ:** Ankara bitki örtüsü...

vedatozdemiro@gmail.com







“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı



ŞAŞIRMAK BANA YAKIŞIYOR

Adım Christian. Belçikalıyım, ama 6 yıldır Türkiye'de yaşıyorum. Sempatik Türkçe konuşuyorum. Türkiye'ye geldiğim ilk yıl reklam şirketleri için yemek fotoğrafları çekmeye başladım. Daha önce bu konuda hiçbir bir tecrübem olmamasına rağmen gerek yabancılığım (o zamanlar Aşırı Sevimli Türkçe konuşuyordum), gerekse fotoğraf makinemin çok büyük olması şirketleri etkilemiş olmalı. Bir yıl kadar ağırlıklı olarak kızarmış tavuk fotoğrafları çektim. Önceleri tavuk çekmeyi seviyordum. Fakat bir süre sonra, karamelli sosla boyayarak nar gibi kızarmış görüntüsü verdiğim bu tavukların fotoğraflarını çekmek beni sıkmaya başladı. Başlarda, “Oğlum Christian, Belçika'ya dönsen ne yapacaksın, çek şu tavukları, keyfine bak,” düşüncesiyle kendimi kandırmaya çalıştım. Butları, tavuk bir zafer kazanmış gibi havaya kaldırarak; kanatları, tavuk sanki uçacakmış gibi iki yana açarak ve hatta iki tavuğu but buta tutuşturarak işime biraz heyecan katmayı bile denedim. Ne yazık ki reklam şirketleri tavuğu hareketsiz istiyordu. Maydanozun beni iyice zorladığı (maydanoz hiç fotojenik değildir, ışığı iyi ayarlasanız bile bazen karanlık çıkar) soğuk bir kasım sabahı, tezgâhın üzerindeki tavuğu alıp yere fırlatınca, bu işin benim için bittiğine karar verdim. Yaklaşık bir yıldır tavuk ve çevresini (garnitür) çekiyordum, artık dayanacak gücüm kalmamıştı. Şimdi düşündüğümde, tavuk yerde yatarken hayatım için radikal bir karar almış olmamın çok da sinematografik olmadığını fark ediyorum. Ama bu kararımdan hiç pişman değilim. Çünkü tavuğu yerde öylece bırakıp evden çıktığım o gün, aynı zamanda hayatımda yepyeni bir sayfanın açıldığı gündür.

Kafamı dağıtmak için Sultanahmet'e kadar yürüdüm. Sultanahmet, bu şehri ellerinde haritalarla dolaşan şaşkın arkadaşların ve çok sayıda olmalarına rağmen tek bir varlık gibi hareket edebilen Japonların mekânıdır. Bu şehirde yaşamaya başlamış benim gibilerse zamanla Osmanlı'nın etkisinden kurtulup Beyoğlu ve özellikle de Galata çevresinin büyüsüne kapılırlar. Sultanahmet'teki Japon istilasından canım sıkılınca Sarayburnu tarafına inerek Boğaz manzarasını izlemeye başladım. Martıların manzarayı gökyüzüne taşıdığı bu muhteşem şehirde tavuklarla geçen bir yılımın yitirilmiş zamanlar olduğunu düşündüm. Sonra aniden, sanki bir şey beni çağırıyormuş gibi Karaköyden Tünel Meydanı'na, oradan da Asmalımescit'e yürüdüm. Dik yokuşları çıkarken, o yıllar şehrin tarihini çok iyi bilmememe rağmen, “Hey gidi Pera!” diye mırıldandığımı hatırlıyorum. Asmalı'da loş ışıklı bir mekana girdim. İçerde, “Durum Leyla” diye nakaratı olan bir şarkı çalıyordu. Hızla bira içmeye başladım. Dört saat kadar oturmuşum. Belçikalı olmakla, çalan şarkılardan etkilenmek (Yıldız Tilbe, Sezen Aksu, Müzeyyan Senar vs.) arasında gidip geldiğimi hatırlıyorum. Sarhoş olmuştum, ruh halim, o anda ne olduğunu tam kestiremediğim bir şeye karar vermem konusunda beni zorluyordu. Bu topraklardan çıkaracağım ekmeğin tavuk olmadığını biliyordum. Biraz da ekonomik sebeplerle Leffe'den Tuborg'a geçtim. Çoşkum bu topraklara aitti, ama masada duruşum garsonu hesap ayarına teşvik edecek kadar batılıydı. Hiç suçlamıyorum, ben de olsam mavi gözleriyle şibil şibil bakan birine Z raporunu kilitlerdim. Hesabı ödeyip kalktığımda, çok sarhoş olmama rağmen kendimden emindim: “Şimdi bu hesabı öderim, sıkıntı yok, ama bunun hesabını siz ödeyeceksiniz.”

Asmalımescit'in en güzel binalarından birinde, bir “Kiralık” ilanı görünce durdum. Alkolün de yardımıyla içimden yükselen kuvvetli bir his ilandaki telefonu aramam için beni zorluyordu. Aradım. “İyi günler, adım Christian…” der demez, karşımdaki emlakçının sesinde, gözlerinin parladığını hissettirecek kadar belirgin bir canlanma oldu. Aynı canlılık, 5 dakika içinde yanımda belirdiğinde de devam ediyordu. Kiralarken pazarlık bile yapmadım. Bu ofisin, yeni bir hayatın başlangıcı olacağını hissediyordum. Ama burada ne iş yapacağımı henüz bilmiyordum.



Ertesi gün kontratı imzaladıktan sonra ofisime gittim. Geçen aya kadar burası çağdaş sanat etkinliklerinin yapıldığı bir yermiş. Yerde ne tür bir performans olduğunu algılayamadığım sokak tabelaları duruyordu. Burayı terk eden sanatçı, kaporayı geri alabilmek için olacak, duvarları boyamış ve arkasında boya kovası, rulo fırça, boyacı merdiveni ve basit bir sandalye bırakmıştı. Sandalyeye oturup “Oğlum Christian, sen manyak mısın? Niye kiraladın lan burayı?” benzeri pişman düşüncelerle boş duvarlara baktım. Yaklaşık yarım saat sonra içeriye sırt çantalı, 20'li yaşlarında üç kişi girdi. Öğrenciye benziyorlardı. Erkekler gözlüklü ve sakallıydı, kadın etnik giysileri içinde kaybolacak kadar zayıftı. Benimle ilgilenmeden dolaşmaya başladılar. Önce boya kovası ve ruloya baktılar. Sonra etrafında dönerek merdiveni uzun uzun incelediler. Erkeklerden kemik gözlüklü olan, “Bienal'de '”Cennete Çıkan Merdivenler” isminde benzer bir iş görmüştüm, ama bu daha enteresan…” dedi. Merdivenin ardından yerdeki sokak tabelalarını incelediler. Olanlara inanamıyordum, kendiliğinden oluşan bu sanatı gerçeği açıklayarak dağıtmak o an için yorucu geldiğinden, sessizce oturmaya devam ettim. Sanat algılarına dâhil olup olmadığımı bilmiyorum, ama çıkmadan önce kısa bir süre beni de süzdüler. Çıktıklarında yerimden kalkamadım. Zaten şaşırmaya yatkın Avrupalı bünyem iyice sarsılmıştı. 10 dakika kadar oturduktan sonra aniden kalkıp merdiveni odanın tam ortasına çektim. Üzerinde “Çıkmaz Sokak” yazan bir tabelayı en üst basamağa koydum. Diğer tabelaları birbirini kesen yollar oluşturacak şekilde odanın zeminine yerleştirdim. Kova ve rulo fırçayla ilgili aklıma bir şey gelmediğinden onlara dokunmadım. Geri çekilip bu yeni dizayna bakarken dudaklarıma kendiliğinden yılışık bir gülümseme yerleşti. “Oğlum Christian,” dedim “sen tam bir sanatçısın.”



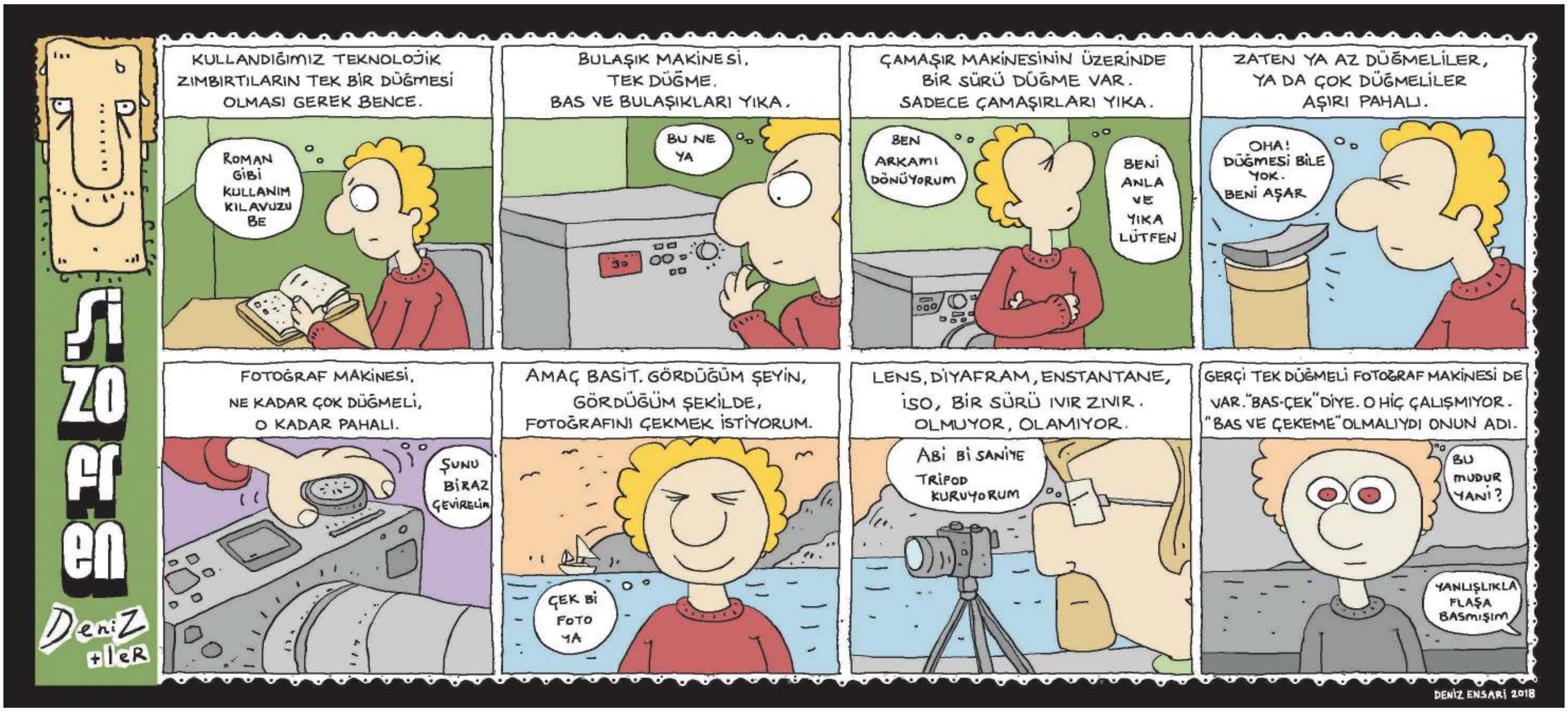
Akşama kadar başka gelen olmadı. Tabelalar, merdiven, boya kovası ve ruloyla oynayıp durdum. Gerçekten çok zevkliydi. Galerimden çıkarken apartman girişinde eski kiracılardan kalan tabelayı gördüm. Tabelada, “**C** ONTEM PORARY **A** RT **M** ARKET I NG” yazıyordu. Harflerin arasındaki boşluklara mana veremedim. Ama tabelaya bir stil kattıkları açıktı. İkinci defa gülümseme yayıldı suratıma. Kendi kendime, “Kalsın bu,” dedim “şimdilik kalsın.”

İki ay içinde galerimin resmi açılışını yaptım. İsmi “**C** onstant **A** RT” oldu (durduk yere fazla harf ayırmaya gönlüm el vermedi). Camiada tanındıkça (inanın bu çok kolay oldu) galeriyi yetenekli genç sanatçılara açtım. Sağolsun “çantalı genç” galeriyi hiç boş bırakmadı, ne sergilesek uzun uzun incelediler. Çevrem hızla genişliyordu, önümde farklı kapılar açılmaya başladı. Tavuğa karşı tavrım zamanla yumuşadığı için yemek fotoğraflama işine de geri döndüm. Hatta reklam şirketinin kullanmadığı bir iki tavuk fotoğrafını fotoşopta toplumsal muhalefete çevirip galerimde sergiledim. Bu yeni hayatımın benim için en önemli çıkışıysa, bir televizyon kanalına “Christian'ın Motoru” ismiyle İstanbul ve yakın çevresini tanıttığım bir belgesel yapmaya başlamam oldu. Tahmin edersiniz, “bir yabancının gözüyle” yapıyordum programı, böylelikle yerli meslektaşlarımın köylü teyzelerin yanına çömmeli programları gibi kalitesiz durmuyordum ekranda. Bu belgesel sayesinde epey yer gezdim. İlk programlarda gittiğim her yerden yöreye ait folklorik bir şeyler alıyordum. Otontik şaşkınlığım epey sürdü. “Kilim acılarla dokunur,” dediler, “Ooou!” dedim. “Bak bu dev tahta kaşık, tam senlik,” dediler, alıp eve götürdüm. “Bak bu testi, doğal buzdolabı,” dediler, “Oh buz gibi,” diye sarıldım. “Bak bu nazar boncuğu kem gözler için,” dediler, “kem” ne bilmeden, üçer beşer alıp evin her tarafına astım. Böyle böyle zamanla gerçek bir köylü alıp evin salonuna koyacak hale geldim (ha ha ha!). Espri ve şakayı seviyorum. Şaka maka o dönem ev iki ayda çarşı gibi oldu. Aklım başıma gelince sadece programı çekip eve tertemiz dönmeye başladım. Gezip gördüklerim, yiyip içtiklerimle yetinmeyi öğrendim. Cizlemeyi, köbe aşını, uğmaç çorbasını, mangır çorbasını hepinizden çok yedim. Bazılarının tadı pek iyi değildi, ama her seferinde gözlerimi koca koca açıp, “Çok guzel!” demeyi bir borç bildim. Gezdiğim yörelerde bol bol şaşırıyordum (çok güzel Avrupalı şaşkınlığı vardır bende). Şaşkınlık, deyince yanlış anlamayın; Mevlanayı, Yunus Emre'yi sizden daha iyi bilirim. Hamamda çok keselendim. Ayrıca evde zeytinyağlı sabun kullanıyorum. Ve emin olun sizden daha çok boza içmişimdir. Napıcaksınız işler böyle yürüyor.

Şu an hayatımdan çok memnunum. İşleri epey ilerlettim. İşlerimi (sanat galerisi, televizyon, yapımcılık, fotoğraf işleri) minimal tarzda döşenmiş, hiçbir folklorik aksesuarın bulunmadığı neredeyse boş bir ofisten idare ediyorum. Boş ofisler bu topraklarda kaliteden sayılıyor. Eşim İlayda bir iç mimar. Kendisiyle iki önce sene önce Nişantaşı'ndaki bir galeride tanıştık. Çok güzel bir soy ismi olmasına rağmen (Dağdeviren), benim soy ismimi (Lemberechts) almak konusunda ısrar etti. Sebebini pek anlamadım. Onun da ofisi benimkisi gibi boş sayılır. Beyaz duvarlar ve zemini beyaz granitlerle kaplı boş ofisinin tam ortasında kıpkırmızı bir masası var. Aferin. Oğlumuz Jilbert 1 yaşında. Ben Jilbert'in de ilerde burada yaşamasını ve boş bir ofis sahibi olmasını çok isterim. Ayrıca ondan da büyük bir şaşkınlık bekliyorum.

Christian J. Lemberechts

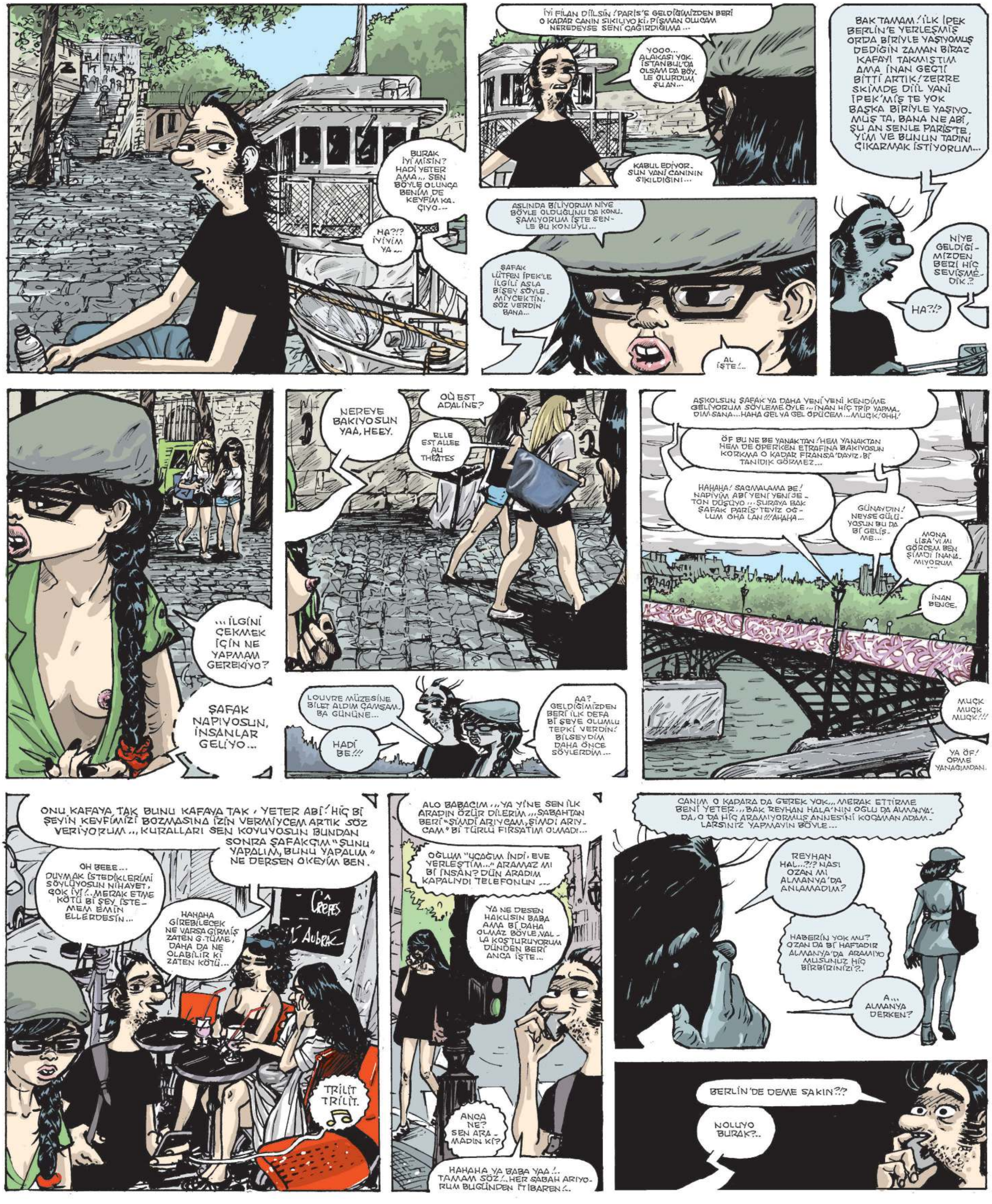
Not: Bu hikâye, Flemenkçe aslından Fırat Budacı tarafından çevrilmiştir.



Çarpışma

ipek & burak

Yazan çizen OKY



ÖMER GÖKSEL



ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Geçer Geçer,/ Kaval kemiğinin acısı geçer,/ Derinde açılan yara geçer,/ Karnındaki derin sızı geçer, / Geçer geçer"

(Trobriand Adaları'ndan, bir iş türküsünden)

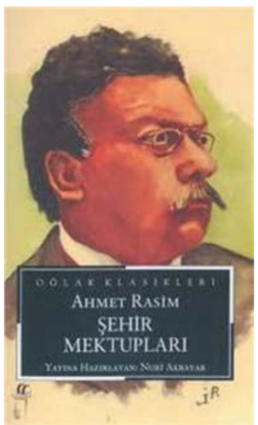
BOŞ/DOLU
Gerçekleşmemiş felaket'ten manzaralar. İç paralayıcı görüntüleri. Arka tarafta. Tuhaf renkli çeşit çeşit battaniyelerle, mukavva parçalarıyla sarıp sarmalanmış arabalar. Taşlar, tuğlalar üzerlerinde. Bir tür sanat etkinliği, bir enstalasyon/"yerleştirme sanatı" gibi sanki–*vardı böyle biri ben oralarda, dışarıda yaşarken, ünlü bir sanatçı, bütün numarası; her şeyi ambalajlıyordu--"Christo" adı meraklısına*--) Nedense içimde bir sıkıntı yaratıyor görüntü. Bir tür burukluk.(*"Karnındaki derin sızı")* Neydi bu?
Örtülerin iç bulandırıcı acaip renklerinden, desenlerinin ipe sapa gelmez karmaşasından mı? Yatak odası mahreminden battaniye; öyle aleni sokak ortasında, uluorta herkese faş edilince falan filan... O mu? Rahatsız ediyor. Biraz düşününce buluyorum:
Değil o. Daha doğrusu o ve diğeri. Battaniye ve mukavva kutusu;(boş koli) O tuhaf terkip. O ikisinin birlikteliği. Sokakta yatanların sabahleyin parklara, ağaç altlarına, banka girişlerine falan terkettiği o iki nesne. Evsizler. Mülteciler.
Arabalar hala paketli. Günler günler oldu… O şiddetli dolu bir türlü yağmayınca. Sevinç bir yana; Sanki bir hayal kırıklığı gibi bir duygu. Kimilerinde. Bekle bekle.





Christo'nun eserleri

Biraz kırgın gibiler. Sanki yağsa daha mutlu olacaklardı. *("Barbarları Beklerken" adlı ünlü şiirinde Kavafis'in; "barbarları bekleyen" o* şehir halkı;*–Hava kararıp da barbarlar gelmeyince, herkesin yüzü asılır, dalgın dalgın evlerine dönerler–)*
İKİ AŞK İLANI
Yazar(Ahmet Rasim) ve çılgın gibi; zil zurna âşık arkadaşı bir araba kiralayıp (atlı, bir çeşit kapalı fayton) devrin ünlü "mesire" yeri Kağıthane'ye doğru yola çıkarlar. Hızla yol alırlar. Toz toprak. Mecnun'a dönmüş biçare delikanlı heyecandan titremektedir. Nihayet sevdiği kızın arabası uzaktan belirir. *(o yıllarda Kağıthane yetişkin kızların, erkeklerin uzaktan da olsa birbirlerini gördükleri,"kesiştikleri" bir alan, bu meseleler orada hallediliyor)* Arabaya iyice yaklaştıklarında çılgın aşık birden, ceplerinden hızlı hızlı birşeyler çıkartmaya başlar. Yazar şaşırır. Bir sürü, renk renk, çeşit çeşit mendillerdir bunlar. Delikanlı telaşla karıştırır, aralarından önce kıpkırmızı olanını seçer, kızın arabası tam yanlarından geçerken "bir bandıra" gibi onu gösterir. Mendili kalbinin üzerinde tutar. Yani "yanıyorum" Sonra diğer eliyle simsiyah olanını da bulup onu da gözüne tutar. "Derdinden geceleri



Ahmet Rasim 1864-1932



Refik Halit Karay 1888-1965

gözlerime uyku girmiyor, ağlıyorum" Kızın telefonuna emoji göndermenin aynısı. Demek hep vardı bu işler. İkincisi; o da çok şaşırtıcı; Dilimizin diğer büyük sihirbazı Refik Halid'den.: Bir grup kadın kendi aralarında erkeklerden konuşmaktalar: "Onlar için en güç iş bence ilanı aşktır" der içlerinden biri. "Benim başıma geleni kadar tuhafı hiçbirinize nasip olmamıştır." Anlatmaya başlar: Çubuklu'da oturuyorlarmış bunlar, (o devirde kırsal bir bölge) "yeni dul" muş, "mahzun" muş. Ömrünü kırlarda geçirirmiş bu hanımefendi. O zamanlar. Bu gezintileri sırasında ona iri, genç, acemi, kaba saba, dil bilmez bir kır bekçisi aşık olmuş. "Uzaktan, peşim sıra döner, dolaşır, fakat bir türlü meramını ifadeye kadir olmaz…" Hissedermiş ki zavallı gece gündüz kendisini düşünüyor. "bana hislerini anlatmak için bir vesile arıyor, bir bahane icadına uğraşıyordu" Biçare delikanlı Türkçe de bilmiyor. Nasıl olacak bu işler? "Nihayet bir gün emeline muvaffak oldu" diye devam eder hanımefendi. Nasıl olmuş? Şöyle: Kadın yine yalnız dolaşırken arkasından sessizce yaklaşıp kadının eline küçük bir kutu bırakıp koşarak uzaklaşmış bizimki. Kutu: "Bir sigara paketi"ymiş.(kutusu yani –eski, yandan kitap gibi açılan, Gelincik, Yenice gibi paketler) "Bu ne acaip bir hediye değil mi? Gülerek açtım ve o zaman büsbütün hayretler içinde kaldım" Zavallı âşık aylarca aşkını ilan için çareler düşünmüş düşünmüş nihayet bu çareyi bulmuş: "Paketin enliliğine, yastık makamında bir sigara koymuş, sonra diğer iki sigarayı yanyana yatırmış ve üzerlerine de bir sigara kağıdı örtmüştü!"
Bu da işte ilki gibi, bir tür sanatsal yolla; (renklerle anlatmıştı derdini ilki), minik bir heykel çalışmasıyla. (entstalasyon da denebilir)
Üstad: Refik Halid, sigaralardan olma o minyatür yatak sahnesini şöyle yorumluyor: "Ah, doğrusu her ne çeşit ve ne lisanda olursa olsun bütün ilanı aşkların hakikati, mahiyeti bundan ibaret değil miydi?"

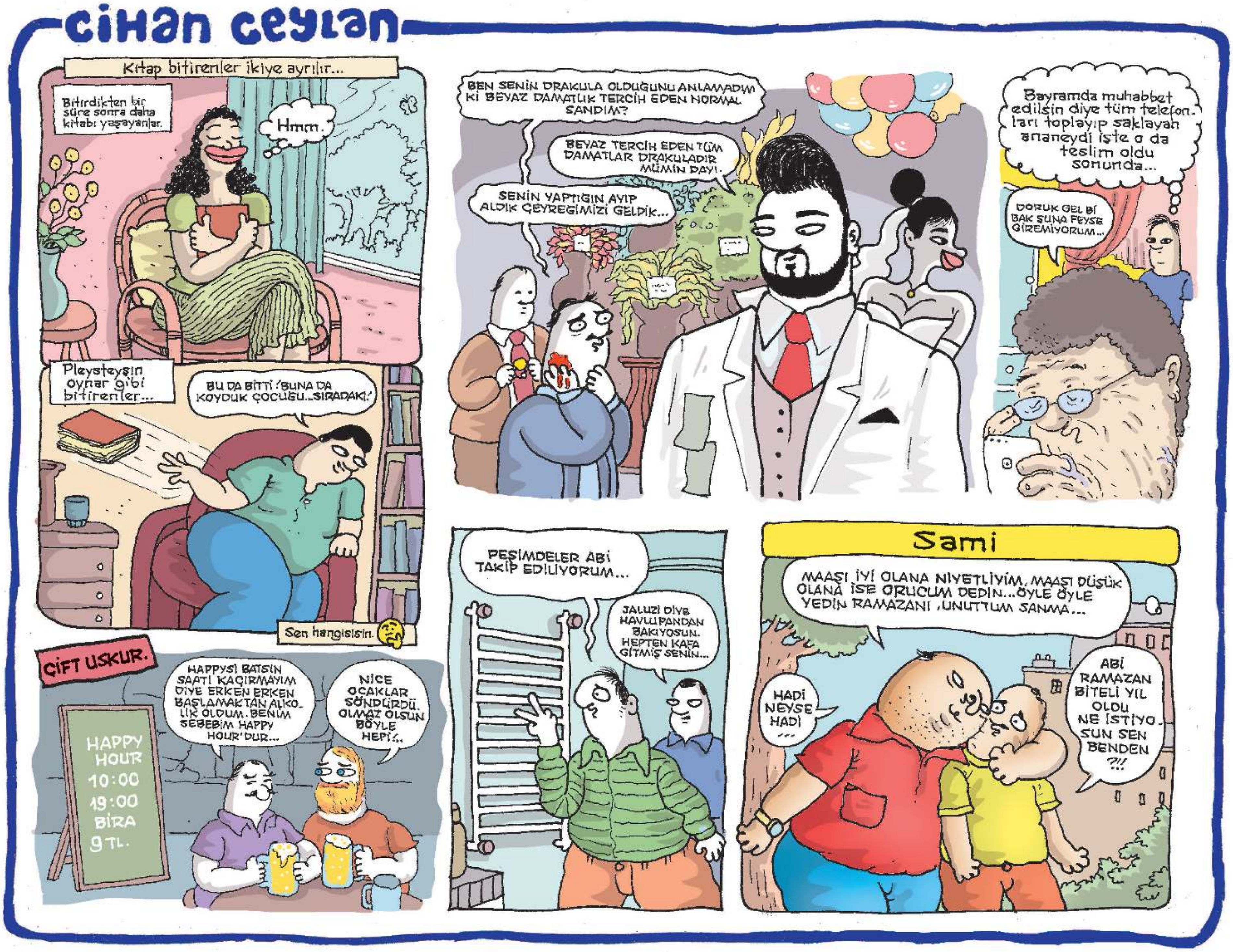


Cesare Pavese 1908-1950

Büyük İtalyan şairi Pavese de çok benzer bir şekilde yorumlamıştı bu aşk meşk meselelerini ünlü günlüğünde: "Aşk konusunda önemli olan, evinde, yatağında bir kadın olmasıdır. Bunun ötesinde her şey palavradır, palavranın dik âlâsıdır hem de."
O bizim bekçi, tam da onu demek istemişti işte…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim

engin.ergonultas@gmail.com





Mutluluk peşinde

Kediler konuşabiliyor olsalar, konuşmazlardı.

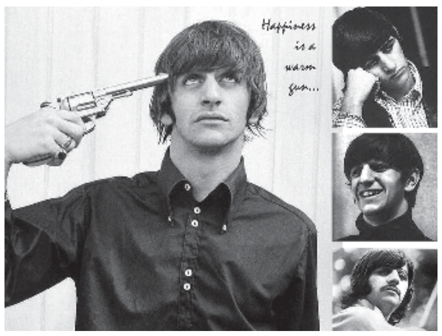
Hazırsanız gelin bu sefer de mutluluğun peşine düşelim. Sizi ne mutlu eder, mutluluk nerede bulunur, mutluluk nasıl saklanır, ne biçimde korunur, kimlerde görülür, kimlerde görülmez, nasıl yenilir, yasıl yaşanır, bunları düşünelim biraz.

Ernest Hemingvey diyor ki **"Zeki insanlarda mutluluk, en ender rastladığım şey"**… Tabii Ernest Bey'in kendini zeki görmesini tartışmaya gerek yo, ego dediğin şey böyle bir şey. Ernest başkan dertli, Ernest başkan sıkıntılı, o yüzden mutluluğu bulamıyor. O yüzden arkadaşları eğlenirken, o evinde mal mal içkisini sigarasını içip kendini zehirliyor. Kendinden kaçmaya çalışıyor ama olmuyor. Çünkü insanın kendinden kaçması, aklını karıştırarak, kendini sarhoş ederek ya da bilincini yitirerek olmuyor. Kendinden koşarak kaçmak da mümkün değil, neyse bu başka bir yazının konusu ama Ernest Bey'in mutsuzluğu aslında "zekayla" değil, kendi mutsuzluğuyla ilgili. Keşke onunla karşılaşıp bunları ona da söyleyebilseydim. **"Sen mutsuzsun diye, insanlar da mutsuz olmak zorunda değil hacı!"** demek lazımdı ona. Tabii biraz terso bi eleman olduğu için arkadaşları çekinmiş olabilir. Ben uzaktan **"Seni enişteme mutlu yaptıracağım"** dercesine sallayabiliyorum.

@kaansezyum

Bakın mesela Markus Orelyus –eskilerden yetkili bi abi- **"Mutlu bir yaşam için çok az şey gerekir. Hepsi de içinizde, düşünme şeklinizdedir"** diyor. Bence Orelyus abi, -tabii biraz ilk devirlerde yaşadığı için- Instagram, Twitter filan kullanmıyor, o yüzden kafası rahat ama yaklaşımı çok doğru. Mutluluk çevreden gelen bir şey değildir. Mutluluk size inmez. Mutluluk gelip **"Abi nasılsın, bi şey lazım mı?"** demez. Mutluluk "Ya somurtma öyle mal mal" demez. Sizin mutluluğu bulup "Kardeş gelsene biraz şuraya" demeniz gerekir.

Herkesin sandığının aksine mutluluk dışarıdan gelmez. Sizin içinizdeki mutluluğu çıkartıp masaya koymanız gerekiyor. Masa da masaymış ha!



İnternette dönen bir Facebook paylaşımı var. Belki görmüşsünüzdür. Bir abimiz kendi hesabından kendi fotoğrafını paylaşıyor. Altında da soruyor **"Bu yakışıklı da kim?"** diye. Sonrasında kendi paylaşımına yorum yazıyor **"Aaa benmişim"** diye… İşte mutluluk bu. Bu yaklaşıma dikkat, sizi çok iyi yerlere getirecek bir şey bu. Zaten abinin fotoğrafından da belli, mutlu bir insan, kendisini seviyor. Kendisini mutlu bir şekilde seven insan tüm canlıları, arkadaşlarını, kedileri, köpekleri, uzaktan sineğe benzeyenleri bile sevebilir.

Her güne delicesine "Ollley, bugün de ölmedik" diye başlayın demiyorum ama kendinize bir şans tanıyın. En büyük bunalımlar, en sıkıntılı durumlar genelde insanın hep kendisine yaptığı tekrarlar ve kendisiyle olan kavgalarından doğanlar oluyor genelde. (Tabii savaş, fakirlik, kaza, doğal afet gibi felaketleri saymazsak).

Kendinizle iyi anlaşırsanız, kendinize güne iyi başlamak için bir şans verirseniz, inanın gününüzün geri kalanı da kendinize bir şans ya da şaka yapmadığınız, olumsuz ve bet bet, her şeye homurdandığınız bir günden çok daha iyi geçer.

Hiçbir şey yapamıyorsanız, bu g*t halinizle dalga geçin. **"Kimmiş bu g*t?"** diye sorun kendinize. Sonra da "Aaa benmişim" deyin. Kendinizi kabullendiğiniz an kendinize karşı 1-0 öne geçiyorsunuz. Zaten gerisi de size kalmış.

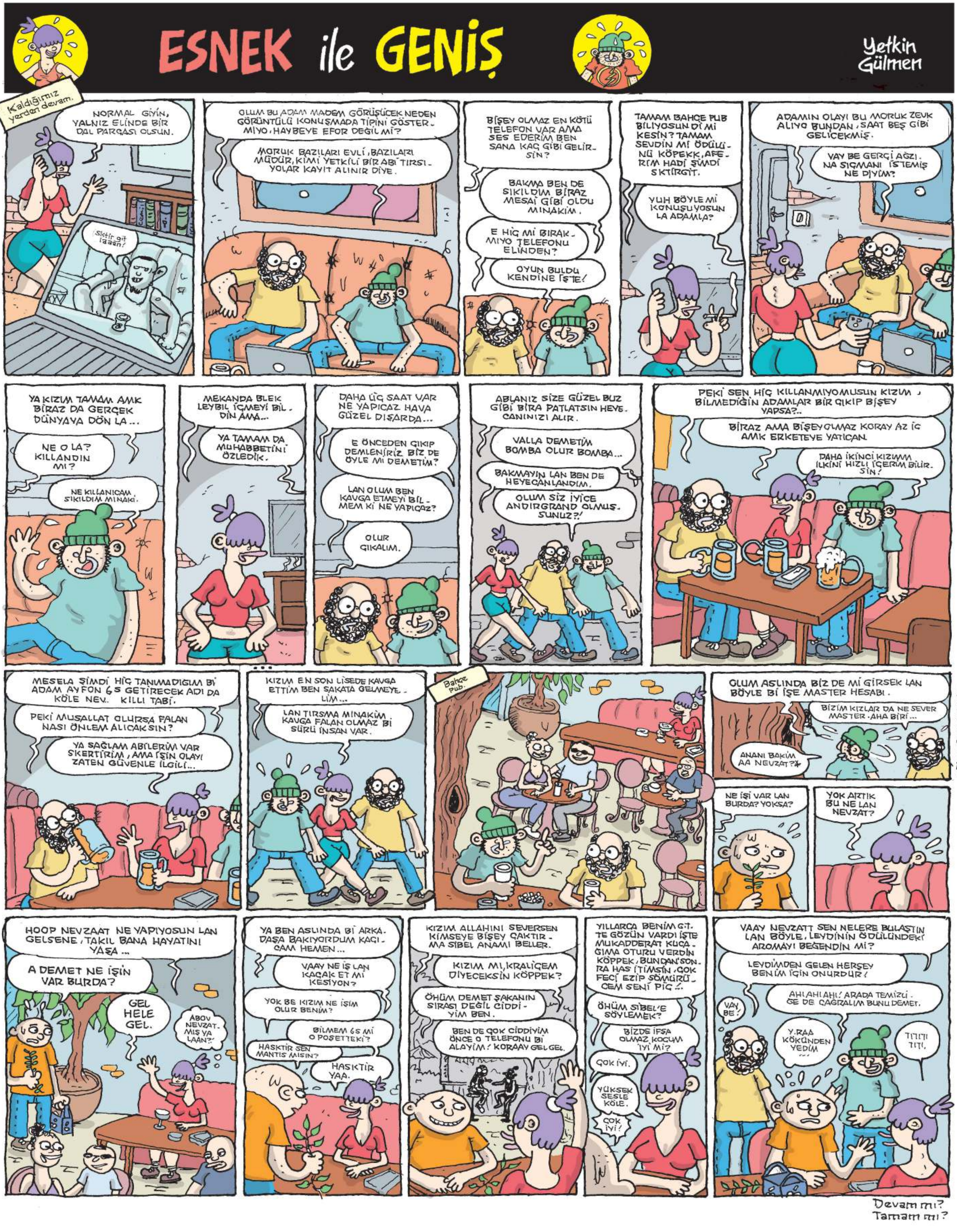
Yazımızı güzeller güzeli Oskar Vayd'ın şu vecizesiyle son viraja sokalım isterseniz. **"Bazıları her gittikleri yerde mutluluk yaratır, bazılarıysa her gittiklerinde"…** Yani abimiz de bi noktada haklı. Bazı insanlar var, içinizdeki iyilikleri de kurutur, gelir öyle boş boş oturur bir karış suratla. Muhabbete katılmaz, kös kös durur. İşte o insanlardan kaçının. Eğer o insan sizseniz, kendinizden de kaçının. Tabii ki az önce dediğimiz gibi, kendinizden koşarak değil, daha olumlu olarak kaçmanız gerekiyor. Deneyin, farkı göreceksiniz.

Bunların hiçbiri sizi kesmediyse, bir de mutluluğu bir bütün olarak değil, parçalara ayrılmış zaman noktaları gibi düşünün. Şu anda nefes alabiliyor musunuz? Kıçınız başınız sağlam mı? Karnınız tok mu? Yanınızda sizi seven bir kedi, köpek, kuş, insan, dost, arkadaş var mı? Birisi size "Kahvaltıda tost yer misin?" diye soruyor mu? Bunlara bakın. Kısa anların keyfini çıkarın, sonrasında anlar sizi anlayacak ve yardımcı olacak zaten. Bir de yaptığınız işi severek yapmaya çalışın. Korkunç bir gerçek ama **"Çalışmak özgürleştiriyor"… Maalesef.**

Sizi tanımıyorum ama çok seviyorum. Biliyorum bazılarınızı tanısam sevmem ama, sevmeye sevmekle başlamak en iyisi. Şimdi durduk yerde tanımadığım insana kıl olayım? O yüzden bu bir yaklaşım. İsterseniz denyoca bulun, isterseniz Aynştayn gibi "Rahatı ve mutluluğu amaç edinmek bana hiçbir zaman çekici gelmedi. Böyle bir temel üzerine kurulan ahlak sistemi yalnızca sığırları tatmin eder" diye düşünün, bu hayatı yine de yaşamak zorunda kalacaksınız. Hiçbirimizin de kolay kolay Aynştayn olacağı yok, ona da iyi davranırız, güzel muhabbetimizi yaparız, Albert Abi'yi de mutlu ederiz bence.

-Kimmiş bu çok tatlı yazıları yazan? Aaaa benmişim!

not: Hadi bir de parça: Happiness is a Warm Gun – The Beatles (1968)


ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Kaldığımız yerden devam.
NORMAL GİYİN, YALNIZ ELİNDE BİR DAL PARÇASI OLSUN.
Siktir git laaan!
OLUM BU ADAM MADEM GÖRÜŞÜCEK NEDEN GÖRÜNTÜLÜ KONUŞMADA TİPİNİ GÖSTERMİYO, HAYBEYE EFOR DEĞİL Mİ?
MORUK BAZILARI EVLİ, BAZILARI MÜDÜR, KİMİ YETKİLİ BİR ABİ TIRSIYOLAR KAYIT ALINIR DİYE.
BİŞEY OLMAZ EN KÖTÜ TELEFON VAR AMA SES EDERİM BEN SANA KAÇ GİBİ GELİRSİN?
BAKMA BEN DE SIKILDIM BİRAZ MESAİ GİBİ OLDU MINAKIM.
E HİÇ Mİ BIRAKMIYO TELEFONU ELİNDEN?
OYUN BULDU KENDİNE İŞTE!
TAMAM BAHÇE PUB BİLİYOSUN Dİ Mİ KESİN? TAMAM SEVDİN Mİ ÖDÜLÜNÜ KÖPEKK, AFERİM HADİ ŞİMDİ SKTİRGİT.
YUH BÖYLE Mİ KONUŞUYOSUN LA ADAMLA?
ADAMIN OLAYI BU MORUK ZEVK ALIYO BUNDAN, SAAT BEŞ GİBİ GELİCEKMİŞ.
VAY BE GERÇİ AĞZINA SIÇMANI İSTEMİŞ NE DİYİM?
YA KIZIM TAMAM AMK BİRAZ DA GERÇEK DÜNYAYA DÖN LA...
NE O LA? KILLANDIN MI?
NE KILLANICAM SIKILDIM MINAKI.
MEKANDA BLEK LEYBIL İÇMEYİ BİLDİN AMA...
YA TAMAM DA MUHABBETİNİ ÖZLEDİK.
DAHA ÜÇ SAAT VAR NE YAPICAZ HAVA GÜZEL DIŞARDA...
E ÖNCEDEN ÇIKIP DEMLENİRİZ BİZ DE ÖYLE MI DEMETİM?
LAN OLUM BEN KAVGA ETMEYİ BİLMEM Kİ NE YAPICAZ?
OLUR ÇIKALIM.
ABLANIZ SİZE GÜZEL BUZ GİBİ BİRA PATLATSIN HEYE. CANINIZI ALIR.
VALLA DEMETİM BOMBA OLUR BOMBA...
BAKMAYIN LAN BEN DE HEYECANLANDIM.
OLUM SİZ İYİCE ANDIRGRAND OLMUŞSUNUZ?!
PEKİ SEN HİÇ KILLANMIYOMUSUN KIZIM, BİLMEDİĞİN ADAMLAR BİR ÇIKIP BİŞEY YAPSA?..
BİRAZ AMA BİŞEY OLMAZ KORAY AZ İÇ AMK ERKETEYE YATICAN.
DAHA İKİNCİ KIZIMM İLKİNİ HIZLI İÇERİM BİLİRSİN!
...
MESELA ŞİMDİ HİÇ TANIMADIĞIM Bİ ADAM AYFON 6S GETİRECEK ADI DA KÖLE NEV.. KILLI TABİ.
PEKİ MUSALLAT OLURSA FALAN NASI ÖNLEM ALICAKSIN?
YA SAĞLAM ABİLERİM VAR SKERTİRİM, AMA İŞİN OLAYI ZATEN GÜVENLE İLGİLİ...
KIZIM EN SON LİSEDE KAVGA ETTİM BEN SAKATA GELMEYELİM...
LAN TIRSMA MINAKIM. KAVGA FALAN OLMAZ Bİ SÜRÜ İNSAN VAR.
Bahçe Pub
OLUM ASLINDA BİZ DE Mİ GİRSEK LAN BÖYLE Bİ İŞE MASTER HESABI.
BİZİM KIZLAR DA NE SEVER MASTER. AHA BİRİ...
ANANI BAKİM AA NEVZAT?*
* Bknz: Geçmiş sayılar.
NE İŞİ VAR LAN BURDA? YOKSA?
YOK ARTIK BU NE LAN NEVZAT?
HOOP NEVZAAT NE YAPIYOSUN LAN GELSENE, TAKIL BANA HAYATINI YAŞA...
A DEMET NE İŞİN VAR BURDA?
GEL HELE GEL.
ABOV NEVZATMIŞ YA LAAN?!
YA BEN ASLINDA Bİ ARKADAŞA BAKIYORDUM KAÇICAM HEMEN...
VAAY NE İŞ LAN KAÇAK ET Mİ KESİYON?
YOK BE KIZIM NE İŞİM OLUR BENİM?
BİLMEM 6S Mİ O POŞETTEKİ?
HASKTİR SEN MANTIS MISIN?
HASKTİR YAA.
KIZIM ALLAHINI SEVERSEN KİMSEYE BİŞEY ÇAKTIRMA SİBEL ANAMI BELLER.
KIZIM MI, KRALİÇEM DİYECEKSİN KÖPPEK?
ÖHÜM DEMET ŞAKANIN SIRASI DEĞİL CİDDİYİM BEN.
BEN DE ÇOK CİDDİYİM ÖNCE O TELEFONU Bİ ALAYİM! KORAAY GEL GEL.
YILLARCA BENİM G.T.TE GÖZÜN VARDI İŞTE MUKADDERAT KUCAĞIMA OTURU VERDİN KÖPPEK, BUNDAN SONRA HAS İTİMSİN, ÇOK FECİ EZİP SÖMÜRÜCEM SENİ PİÇ!
ÖHÜM SİBEL'E SÖYLEMEK?
BİZDE İFŞA OLMAZ KOÇUM İYİ Mİ?
ÇOK İYİ.
YÜKSEK SESLE KÖLE.
ÇOK İYİ!
VAAY NEVZATT SEN NELERE BULAŞTIN LAN BÖYLE. LEYDİNİN ÖDÜLÜNDEKİ AROMAYI BEĞENDİN Mİ?
LEYDİMDEN GELEN HERŞEY BENİM İÇİN ONURDUR!
VAY BE!
AH! AH! AH! ARADA TEMİZLİĞE DE ÇAĞRALIM BUNU DEMET.
Y.RAA KÖKÜNDEN YEDİM
TITITI TITI.
Devam mı? Tamam mı?

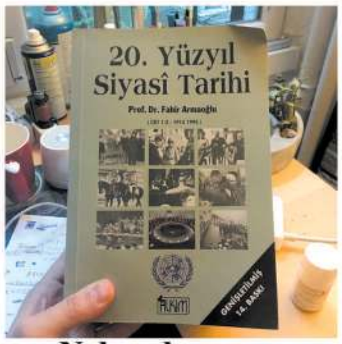


İnternete ilk kez Kırklareli'nin dünya üzerinde cennet bir ilçesi olan Babaeski'de, bir bilgisayar dükkanının depo kısmında girmiştim. Bilgisayar dükkanının sahibi abimiz "efendiler bunun adı internettir, bunun adı medeniyettir. Şu an bilginin göz yakan, baş ağrıtan aydınlığına açılan kapının eşiğinde duruyorsunuz. Bir adım atıp o eşiği geçmek sizin kendi insiyatifinizdir, ama bir kez o kapıdan girdikten sonra kimsenin "ben cahilim, dünya üzerindeki bilgiler bana kadar ulaşmadı, bize medeniyetle ilgili son gelişmeler haber verilmedi" deme şansı kalmayacaktır. İnternetin yarım saatinin ücreti 500.000 liradır (eski rakamla). Bugün bu koşulları kabul edip internete giren 14 - 15 yaşındaki sizleri yarın da yüzünüzde aynı cahilce, zekasız ifadelerle dolaşırken yakalarsam gerçekten döverim. Bilgisayarcı adam dövmez diye düşünüyorsanız Babaeski'nin 22.000 nüfuslu bir ilçe olduğunu ve benim bilgisayarcı açmadan önce iç çamaşırı ve çorap toptancılığı üzerine çalıştığımı sizlere hatırlatmak isterim." diye bağırdı ve "ne aramak istiyorsanız buraya yazıyorsunuz, sonra çıkan sonuçlara tıklıyorsunuz. Öyle her şeye de tıklamayın. Az tıklayın." diyerek bizi internet ile baş başa bıraktı. Bilgisayar dükkanı sahibi internet ile cehaleti yan yana getiremiyor, birlikte tahayyül edemiyordu. Çünkü daha önce 14 yaşında bir ergenin internete girdiğini görmemişti. Bilgisayarın başına oturduğum gibi "iron maiden" yazdım. Iron maiden çıktı. Kasabada benden başka iron maiden seven iki kişi daha bulacağım diye ömrümü yemiştim, şimdi ise iron maidenın kendisi karşımdaydı. Aklımı yitirecek gibi olmuştum. O günden beri ne iron maiden sevgimde, ne de internet sevgimde en ufak bir azalma olmadı.



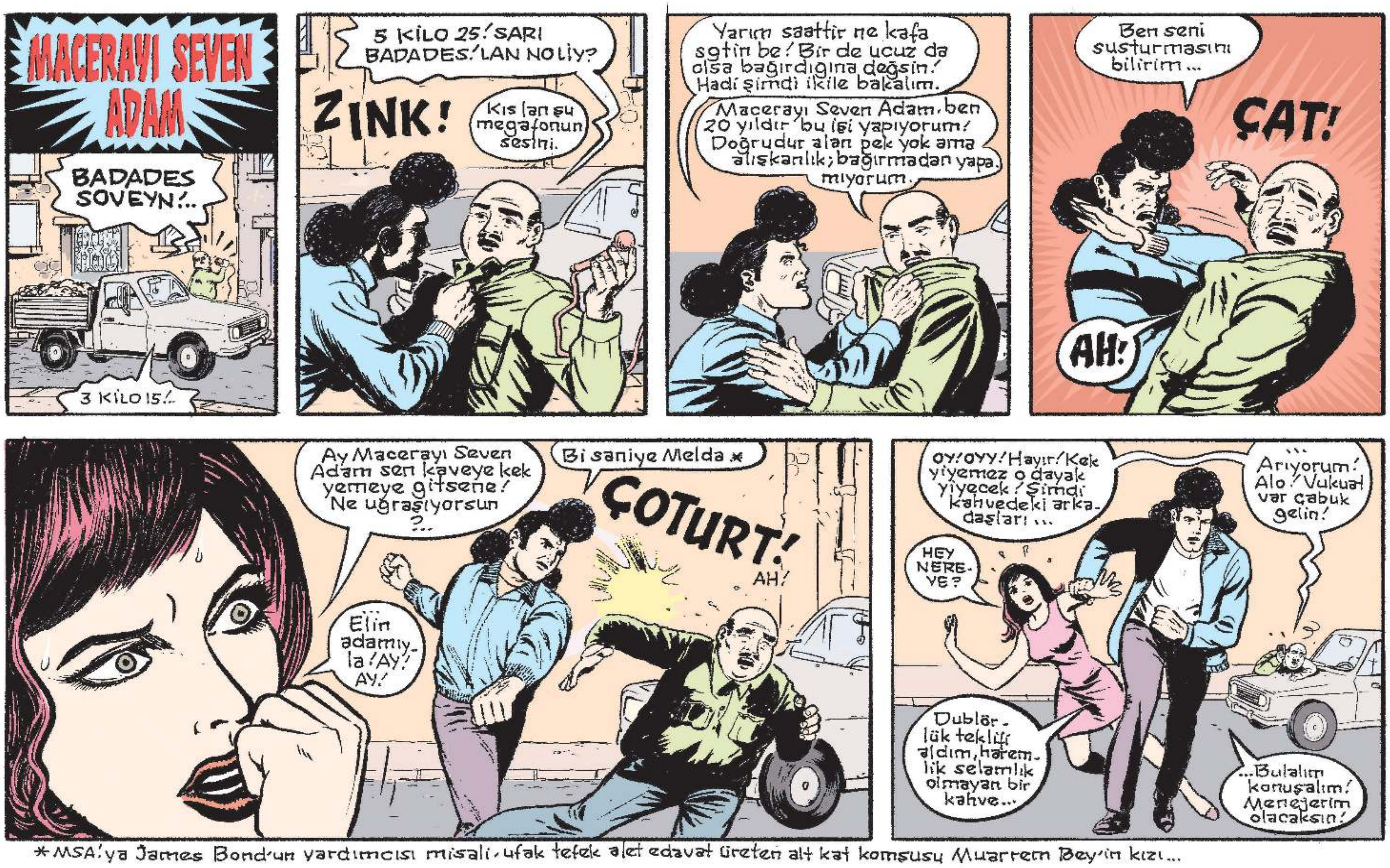
Şu güzelliğe, şu tatlılığa maşallah.

Bilgisayarcıdan çıktığımda dışarıda bekleyen dostlarım çevremi sardı (dükkandaki tek internetli bilgisayarı aynı anda birden fazla kişinin kullanmasına izin yoktu, diğer herkes dışarıda beklemek zorundaydı) ve "meme yazdın mı? Yoksa göğüs mü yazdın? Ne yazdın? Bu yazdın? Ne çıktı?" diye sordular. Ulan. O aklımdaydı ama iron maiden heyecanıyla tamamen unutmuşum. "Yazmadım, iron maiden yazdım, iron maidenın kendisi çıktı. Meme yazınca da kendisi çıkar diye tahmin ediyorum. Benden sonra giren denesin, sonuçları bizimle paylaşsın" dedim. İnanamadılar, "ABİ NASIL YAZMADIN! OLM BİZ SENİ NİYE YOLLADIK İÇERİYE!" diye bağıran, ayağındaki terliği çıkartıp (yaz vaktiydi) sinirle kaldırımı dövenler, benimle küsüp aylarca konuşmayanlar oldu. O zamanlar çok önemli geliyordu böyle şeyler. Şimdi biri getirip memesini kafama dayasa "kusura bakmayın ama kişisel mahrem alanım içerisindesiniz, siz uzaklaşamayacak durumdaysanız ben şuraya gidiyorum" derim.



Neler olmuş ya.

Bu sabah uyandığımda bunları düşünerek tavanı izliyordum. Sevenin, sevdalısını ilk gördüğü gün düşlemesi gibi. Sonra biraz sonra gireceğim interneti düşlemeye başladım yattığım yerden. Telefonumdan girerim takip ettiğim tavşan hesaplarındaki tavşanların fotoğraflarına bakarım, dün geceden bu yana hayatını kaybeden tavşan varsa fotoğrafının altına üzgün surat koyup R.I.P. yazarım, ölen yoksa gülen surat koyarım diye düşündüm. Dünden bugüne miras kalan bir kakam vardı, onu yaparken tuvalette iron maiden yazarım, yeni albüm var mı, vokalistleri hala uçak sürüyor mu, basçısı çalkantılı bir boşanma sürecinden sonra kendini toparlayabilmiş mi, parasını arsasını villasını hissesini değil müziğini, bas tekniğini takdir eden bir bayanla tanışmış mı, davulcusu hala yaşlı mı diye bakarım diye düşündüm. Bütün bunlar henüz internetlerin bölge genelinde kesik olduğu haberini öğrenmeden önce yaşanıyordu. Acı haberi aldığımda kakam kendi fikrini bana iyice dayatmaya, sözümü keserek konuşmaya başlamıştı. Bizim tuvalette cep telefonunun interneti çekmediği için kablosuz internete muhtaç durumdaydım. İronik bir şekilde internetin kesik olduğu ve gün boyunca gelmeyeceği bilgisine de cep telefonunun internetinden ulaştım. Müşteri hizmetlerini aramak, onlara kakamı anlatmak istiyordum ama o kadar zamanım kalmamıştı. Çaresizce kitaplığa uzandım ve 20. Yüzyıl Siyasi Tarihi'ni benimle birlikte tuvalete sürükledim. Tuvaletten çıktığımda "neler olmuş ya, allah allah, demek öyle olmuş" diye düşünmekten kendimi alamıyordum.



UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 5 TEMMUZ 2018 | Sayı: 566
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

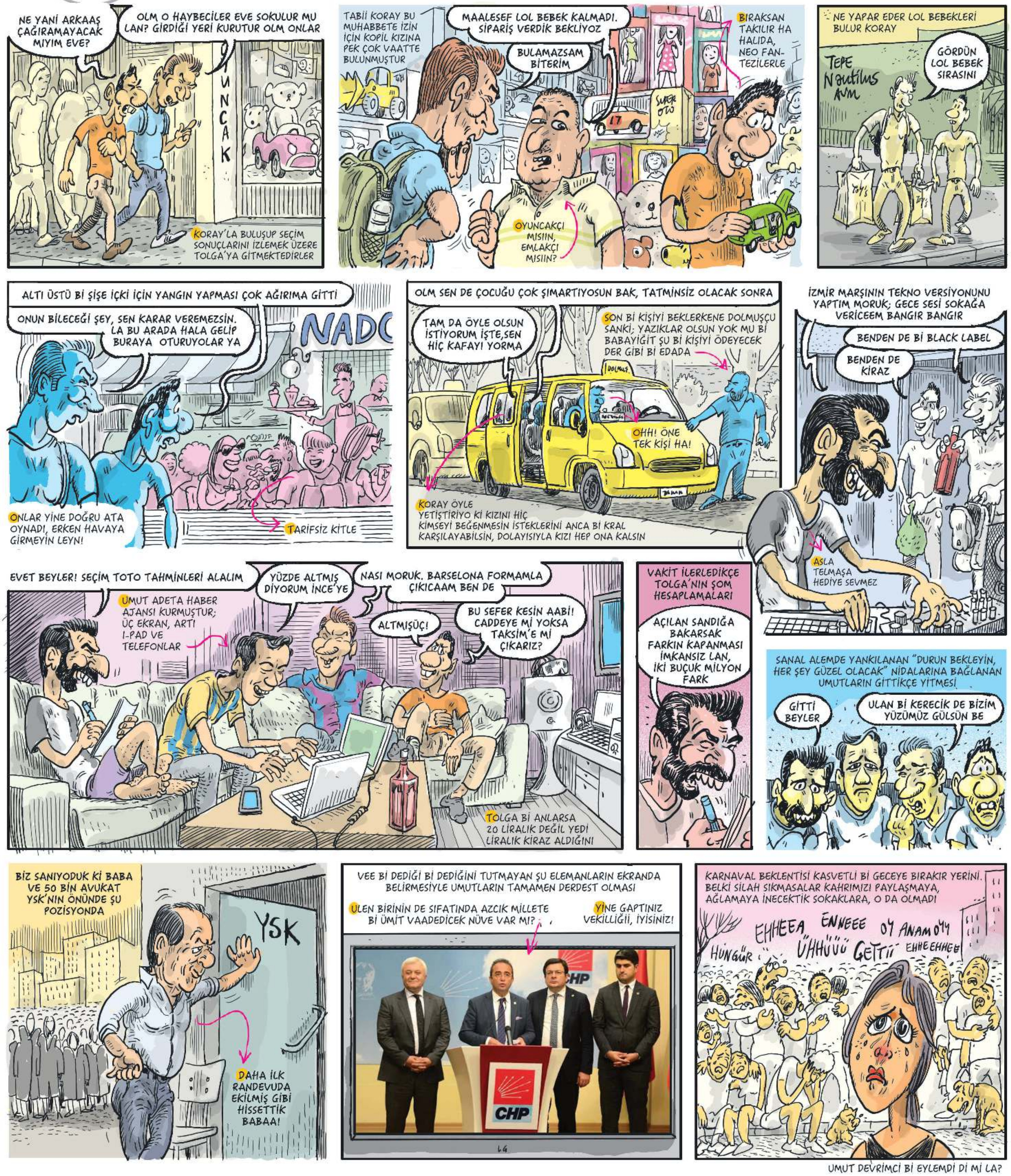
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
GEYSU'NUN YOKLUĞUNU FIRSAT BİLİP HAYBECİ ARKADAŞLARINI EVE ÇAĞIRMIŞTIR ELEMAN. EV DUMANA BOĞULMUŞ, ORTALIK DAĞILMIŞ, VE GEYSU'NUN KIYMETLİ İÇKİ ZULASINI PATLATMIŞTIR HARAMİ TAYFASI. GEYSU'NUN ANİ BASKINIYLA DURUM DEŞİFRE OLMUŞ, ORTAM SIKI Bİ FIRÇA YEMİŞTİR. EVİ BAŞTAN AŞAĞI SİLİP SÜPÜREN ELEMAN, İŞİNİ BİTİRDİKTEN SOORA EVİN ANAHTARLARINI BIRAKIP SİTEMLE ANA EVİNE DÖNER



UMUT DEVRİMCİ Bİ EYLEMDİ Dİ Mİ LA?

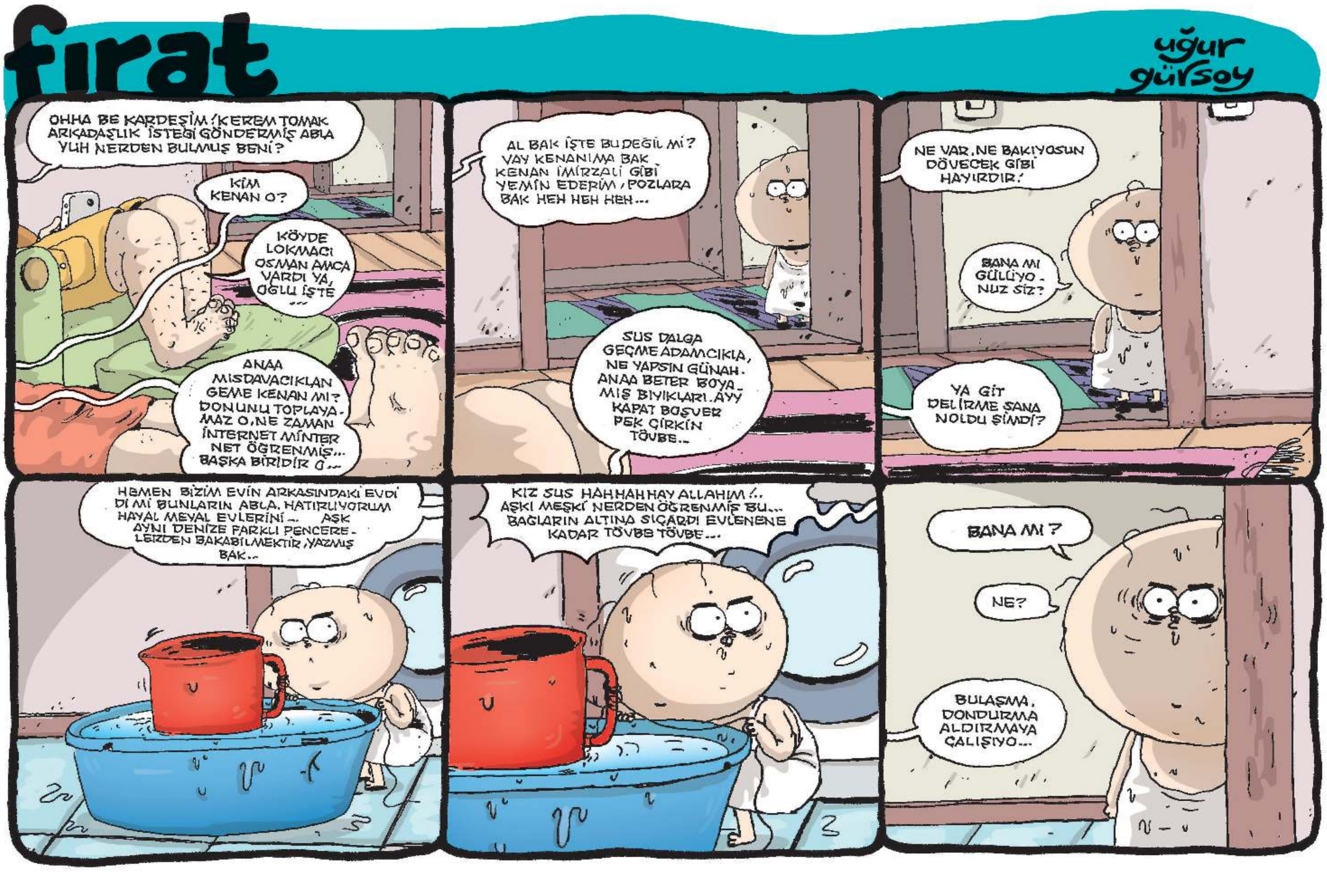
UYKUSUZ

12 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2018/28 No: 567
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

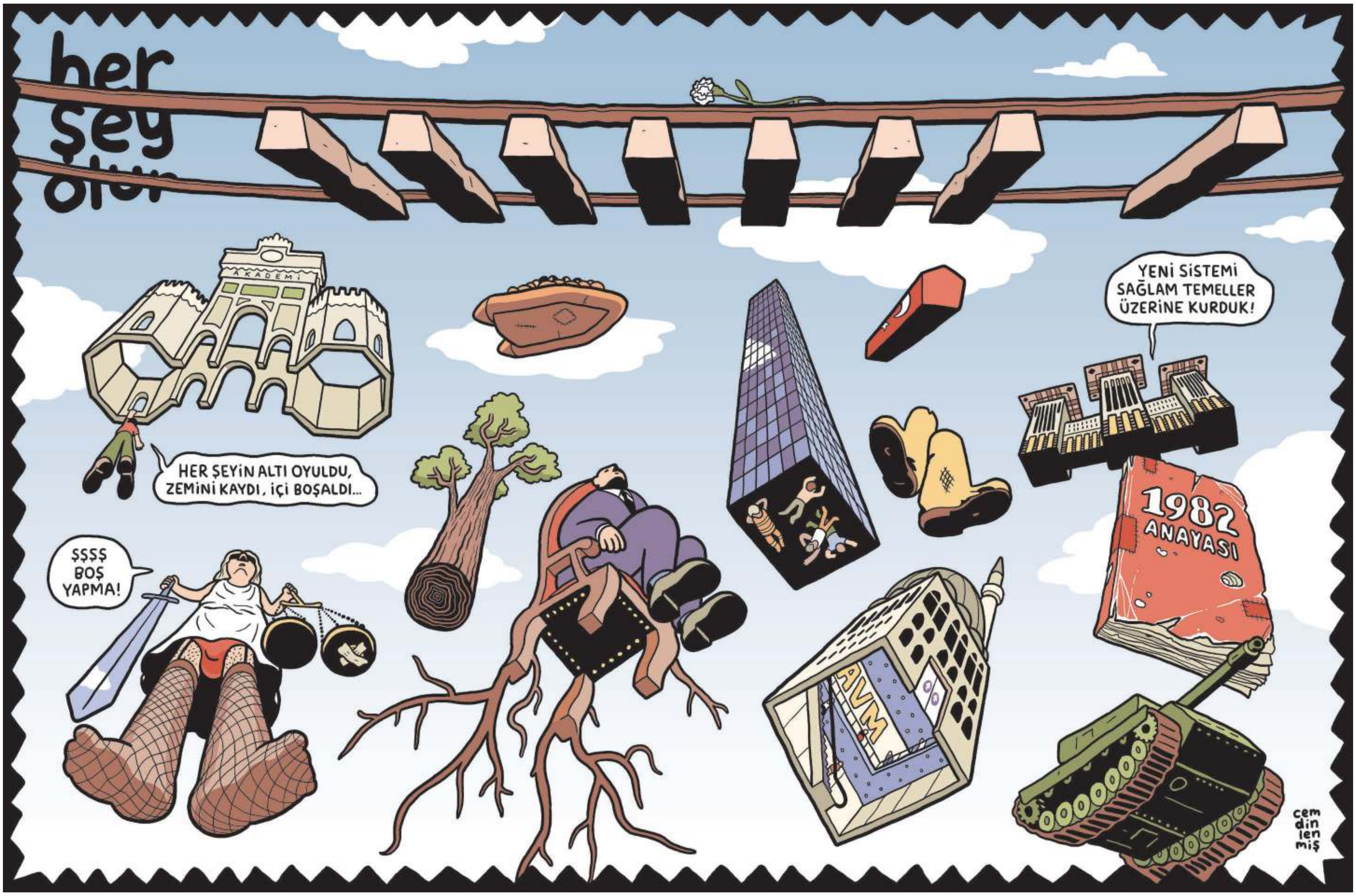


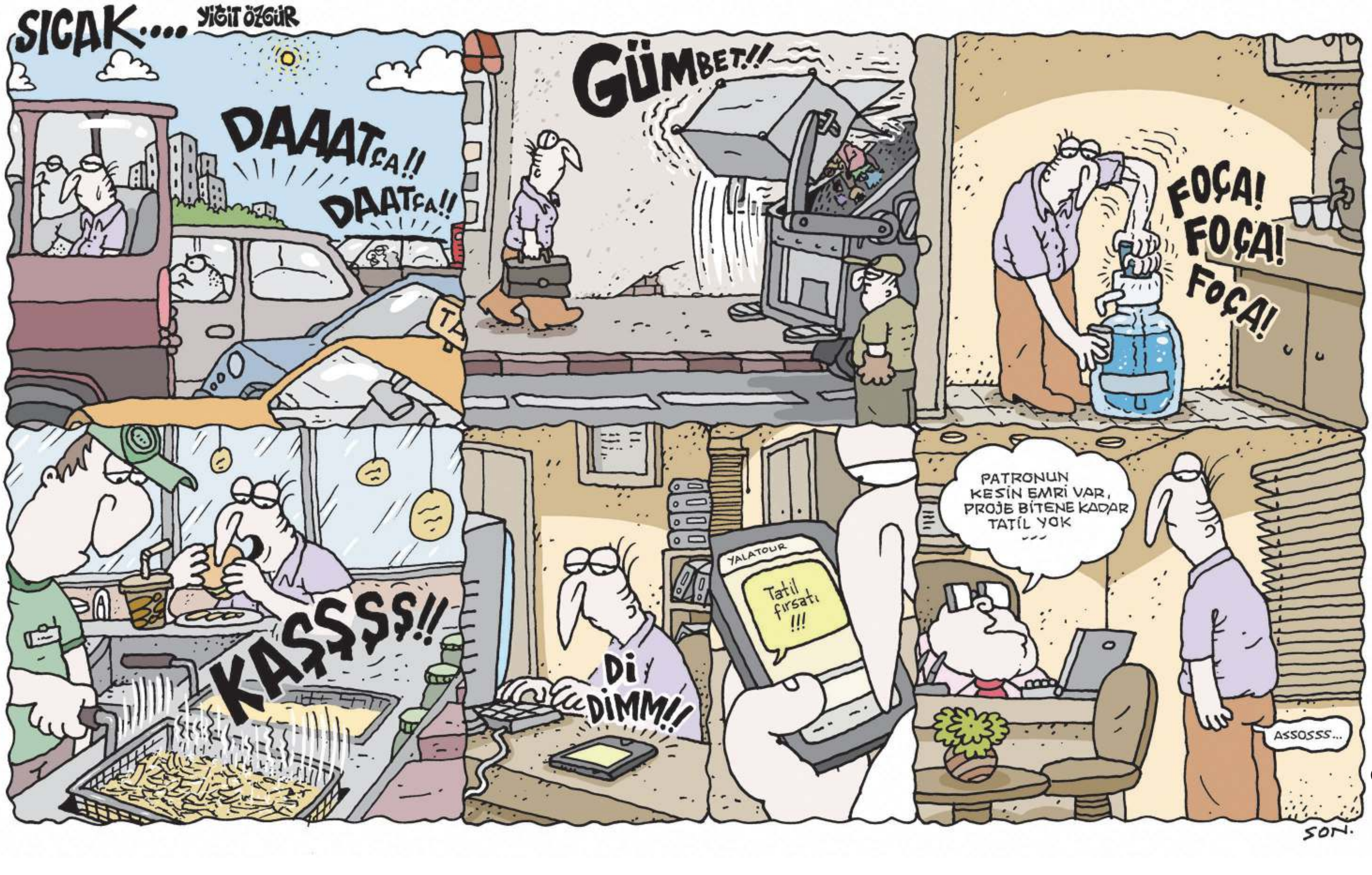


Emrah Ablak'la Gündem
Lazer tabancası
YAHUDİ HALKI
MASONLUK
HİTLER'in oğlu dünya sırlarını anlattı...
Dünyayı yöneten çok büyük aileler var.. Rakıfelırlar, Rotzşayltlar, Dunloplar, Adidaslar, Nayklar... Bunlar her şeyimize karar veriyor... Telefonlarımızı dinliyorlar, kameralarımızı izliyorlar.. Bizim ne yaptığımızı çok merak ediyolar..
Çeşitli gizli örgütleri var.. Bu örgütler iluminati, masonluk, Gül ve Haç Kardeşliği, Babam Oğlum ve Ben, Rakı 3..
Amaçları çeşitli kötülüklerle hayatı bize zindan etmek.. Misal: Bir ömür Cehepe'ye oy vermek.. Ve bunu %22'yi geçemeyeceğini bilerek yapmak.. Kendinizi cehepe'ye oy vermekten alamamak ve sonucunda tabi ki çok üzülmek..
Çokoprens ismine dikkat.. Buradaki prens seçilmiş olandır.. Bunlar her işaretler.. Anlayana..
Sıkı bir olta, içerdiği silisyum stoğuna bağlıdır
SILICIUM
(Ayol Hitler)
TÜRKİYE'NİN EN ZENGİN ADAMLARININ BİLE BENDEN FAZLA BAHŞİŞ BIRAKTIĞINI SANMIYORUM.
Egemen Bağış Yeni Kabineyi sizler için yazdı...
Kabine, Kadın vücudu gibidir.. Güzel bi kabine için ölçüleri takip etmeliyiz..
Ekonomi bakanlığı bir kadının beli gibidir.. İnceltmeye çalışır sürekli ve kemerleri sıkar. Milli savunma bakanlığı kalça bölgesidir.. Düşmanın ağzına sıçacağı için bu bölge iri olmalı.. Turizm bakanlığı her daim ağdalı ve pırıl pırıl olmalı.. Dış işleri bakanlığı dudaklar... Boyalı ve ıslak olmalı.. Tarım bakanlığı memelerdir, süt vermeli.. Ulaştırma bakanlığı 39 numaradan büyük olmamalı. İç işleri bakanlığı gözlerdir, sizi izlemesine doyamazsınız..
Velhasıl, böyle güzel bi kabine kurarsan skerler... Kabineyi güzel kurmayacaksın ki ömürlü olsun... Bunlar ince detaylar..
Diyeceksiniz ki "Peki bu kadın kabinesi ne doğuruyor?" ...Yani atıyorum, koruyamadın, ***tiler... Feto doğurur, PKK doğurur.. Onlar da büyüyüp babayı öldürmeye çalışır..
Ben burdan konuyu ünlü bir çin atasözü ile bağlamak istiyorum.. "İki levrek bi leğene dar gelir ama, dört-beş japon balığı veya bi grup lepistes bu leğende, eğer hava filtresi, şu, bu takılırsa, pekala idare edebilirler.. Ha bu lepistesti, şuydu, buydu yenir mi? Yersin ama tadı yok, eti az.. Ekmeğe salatayla abanmak lazım.. Ama iki levrek'e dar gelirse gelsin olm leğen.. Nolcak levrek az biraz sıkışsa.. Diyorlar ki 'abi levrek stres altındaysa eti sert olur.. Ben buna şaşırıyorum" ... Yani bu atasözü aslında güncel durumumuzu çok iyi anlatıyor diye düşünüyorum..
TOKAT ATMANIN İNCE BİR DETAYI VARDIR.
Emekliliğimi Peru'da Avrupa Birliği Bakanı olarak geçirmek istiyorum.. Çeşitli teklifler geliyor... Bize falanca bakanı ol, bize filanca bakanı ol diye.. Teklifleri düşüneceğimi söyleyip kibarca reddediyorum.. "Lütfen strip gider misiniz?" gibi..
Amacım İngiltere kralı olup İngiliz kraliçesiyle sevişmekti.. Ama hayatta her arzu ettiğiniz olmuyor.. Kraliçenin fotoları var internette... Asılmak lazım..

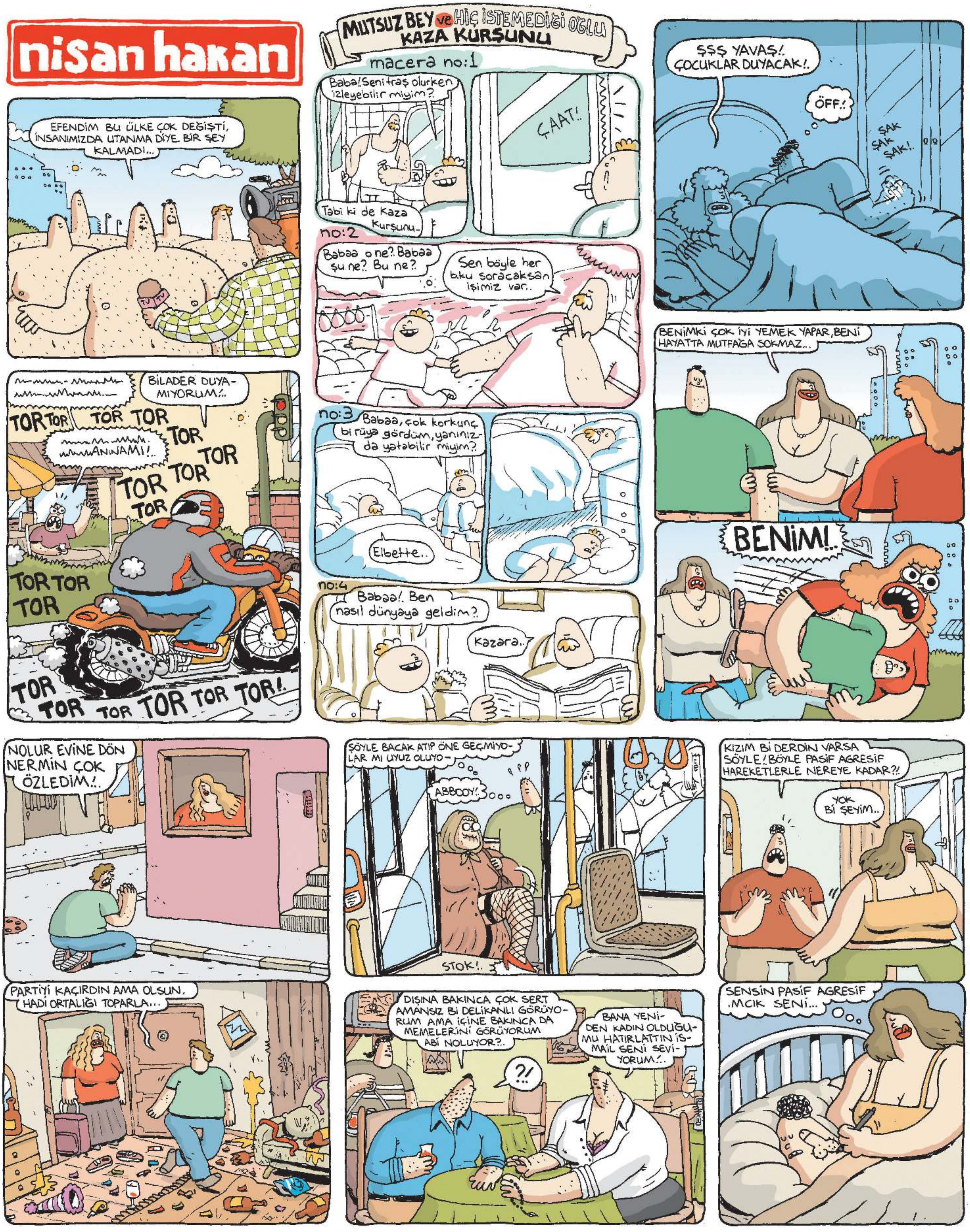


fırat
uğur gürsoy
OHHA BE KARDEŞİM! KEREM TOMAK ARKADAŞLIK İSTEĞİ GÖNDERMİŞ ABLA YUH NERDEN BULMUŞ BENİ?
KİM KENAN O?
KÖYDE LOKMACI OSMAN AMCA VARDI YA, OĞLU İŞTE...
ANAA MISDAVACIKLAN GEME KENAN MI? DONUNU TOPLAYAMAZ O. NE ZAMAN İNTERNET MİNTER NET ÖĞRENMİŞ... BAŞKA BİRİDİR O...
AL BAK İŞTE BU DEĞİL Mİ? VAY KENANIMA BAK KENAN İMİRZALI GİBİ YEMİN EDERİM, POZLARA BAK HEH HEH HEH...
SUS DALGA GEÇME ADAMCIKLA, NE YAPSIN GÜNAH. ANAA BETER BOYAMIŞ BIYIKLARI. AYY KAPAT BOŞVER PEK ÇİRKİN TÖVBE...
NE VAR, NE BAKIYOSUN DÖVECEK GİBİ HAYIRDIR!
BANA MI GÜLÜYONUZ SİZ?
YA GİT DELİRME SANA NOLDU ŞİMDİ?
HEMEN BİZİM EVİN ARKASINDAKİ EVDİ DİMİ BUNLARIN ABLA. HATIRLIYORUM HAYAL MEYAL EVLERİNİ... AŞK AYNI DENİZE FARKLI PENCERELERDEN BAKABİLMEKTİR YAZMIŞ BAK...
KIZ SUS HAHHAHHAY ALLAHIM!.. AŞKI MEŞKİ NERDEN ÖĞRENMİŞ BU... BAĞLARIN ALTINA SIÇARDI EVLENENE KADAR TÖVBE TÖVBE...
BANA MI?
NE?
BULAŞMA, DONDURMA ALDIRMAYA ÇALIŞIYO...





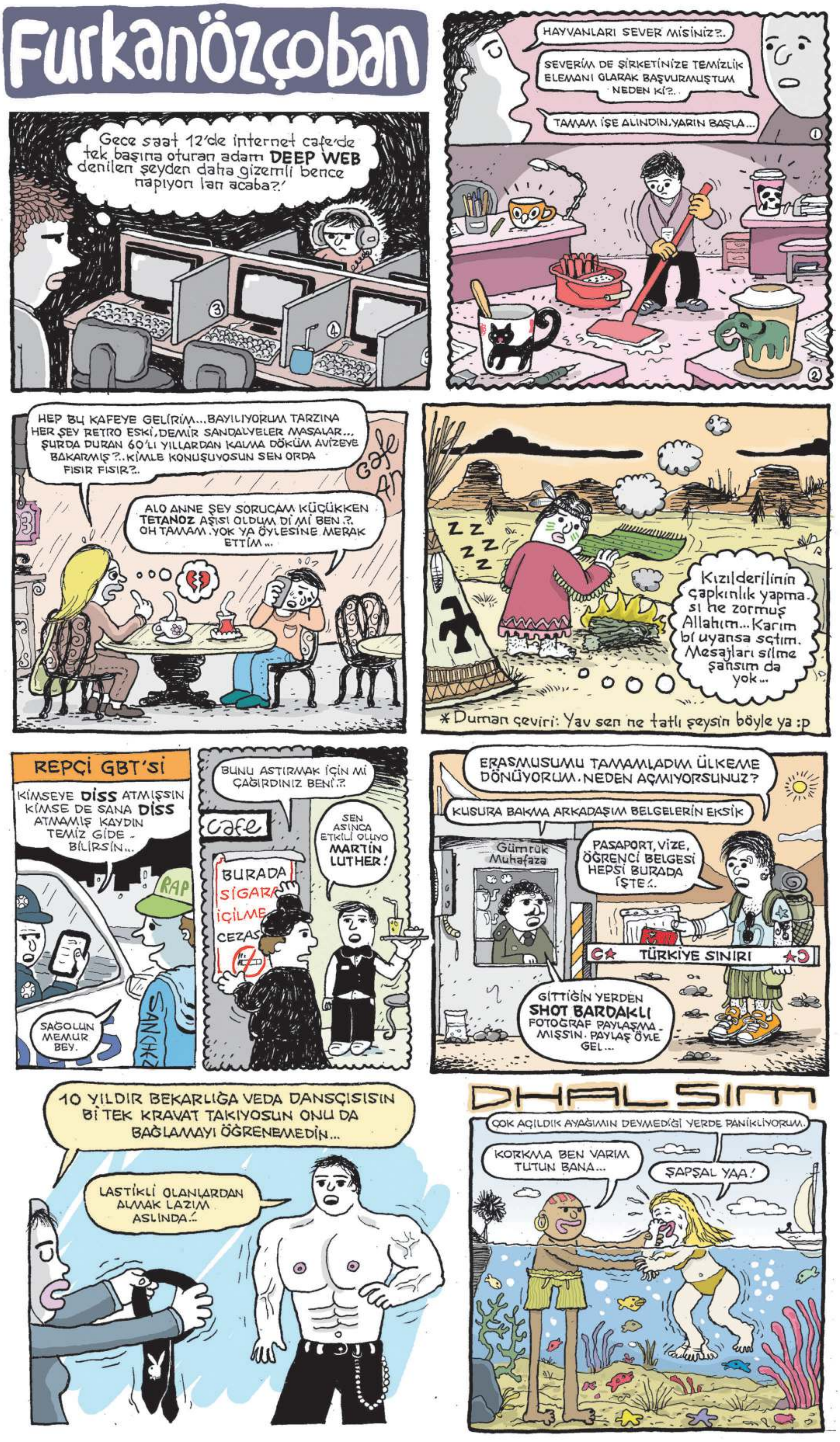
yigit@comic.com

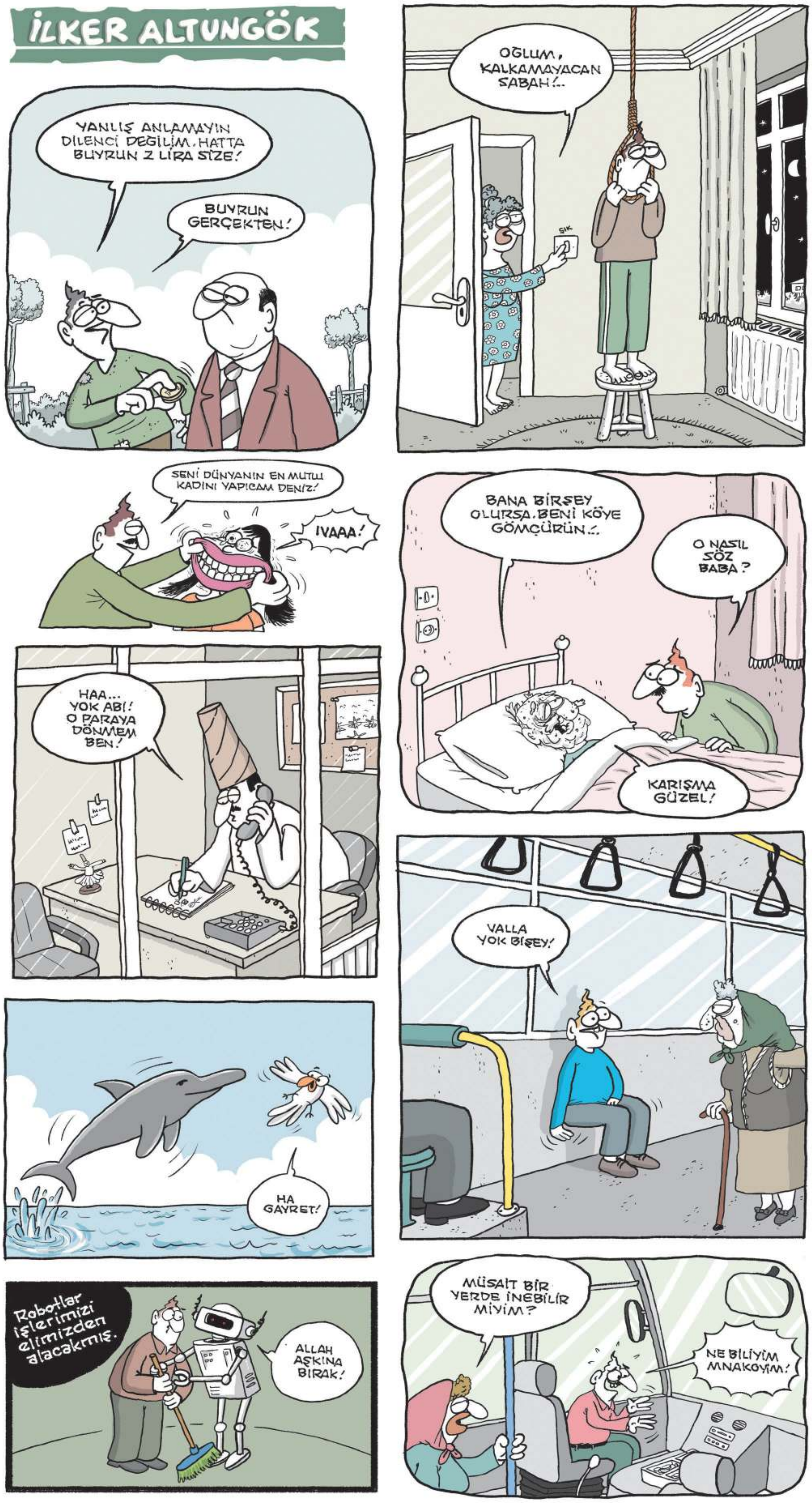

nisan hakan
EFENDİM BU ÜLKE ÇOK DEĞİŞTİ, İNSANIMIZDA UTANMA DİYE BİR ŞEY KALMADI...
BİLADER DUYAMIYORUM!..
ANINAMI!..
TOR TOR TOR TOR TOR TOR TOR TOR TOR
TOR TOR TOR
TOR TOR TOR TOR TOR TOR!.
MUTSUZ BEY ve HİÇ İSTEMEDİĞİ OĞLU KAZA KURŞUNU
macera no:1
Baba! Seni tıraş olurken izleyebilir miyim?
Tabi ki de Kaza Kurşunu..
ÇAAT!.
no:2
Babaa o ne? Babaa şu ne? Bu ne?
Sen böyle her b.ku soracaksan işimiz var..
no:3
Babaa, çok korkunç bi rüya gördüm, yanınızda yatabilir miyim?
Elbette..
no:4
Babaa! Ben nasıl dünyaya geldim?
Kazara..
ŞŞŞ YAVAŞ!. ÇOCUKLAR DUYACAK!.
ÖFF!.
ŞAK ŞAK ŞAK!.
BENİMKİ ÇOK İYİ YEMEK YAPAR, BENİ HAYATTA MUTFAĞA SOKMAZ...
BENİM!..
NOLUR EVİNE DÖN NERMİN ÇOK ÖZLEDİM!.
PARTİYİ KAÇIRDIN AMA OLSUN, HADİ ORTALIĞI TOPARLA...
ŞÖYLE BACAK ATIP ÖNE GEÇMİYOLAR MI UYUZ OLUYO-
ABBOOY!.
STOK!.
DIŞINA BAKINCA ÇOK SERT AMANSIZ Bİ DELİKANLI GÖRÜYORUM AMA İÇİNE BAKINCA DA MEMELERİNİ GÖRÜYORUM ABİ NOLUYOR?..
?!
BANA YENİDEN KADIN OLDUĞUMU HATIRLATTIN İSMAİL SENİ SEVİYORUM!.
KIZIM Bİ DERDİN VARSA SÖYLE! BÖYLE PASİF AGRESİF HAREKETLERLE NEREYE KADAR?!
YOK Bİ ŞEYİM..
SENSİN PASİF AGRESİF .MCIK SENİ...

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ **Car care** ile **kar küre** aynı şey.
æ Hemen hemen her gün bisiklet kullanıyorum. Herr-gün ama. Yemek yemek su içmek gibi bir şey benim için. Ki, zaman zaman yemek yemeden su içmeden de yaşayabilirim. Ama sanırım bisiklete binmeden pek fazla yaşayamam. Fırtınalı havalarda bile kullandığım oldu. Gerçi yakalanmış gibi oldum fırtınaya ama fırtınanın geleceği de belliydi aslında. Bile bile lades derler bizim oralarda böyle vak'alara. Her gün bisiklet kullanabildiğim için kendimi çok şanslı hissediyorum. Ne güzel bir işim var diyorum. Bisiklete vakit ayırabildiğim harika bir işim var. Çünkü bisiklet kullanmaya vakit ayırmak yetmez, daha fazlası için de vakit lazım. Bisiklet toparlamak için mesela. Bazen altı ayımı alıyor bir bisikleti ayağa kaldırmak. Bunlar gerçekten zor işler. Disiplin, özveri, ve hayvan sevgi ister. Ne diyordum, seviniyorum işte kendi içimde o oluyor. Çok da güzel oluyor, pek de şahane oluyor. Her gün ama her gün bisiklet kullandığım için, artık köpekler bile yerlerinden kalkmadan havlıyorlar bana, ve işte bu gerçekten çok komik bir hadise. Küçüksu'dan Hekimbaşı'na hemen hemen her gün tırmanıyorum. Orada da bir köpek var. Belki iki seneden beri her gün saldırır bana. Son zamanlarda saldırmayı bıraktı, taciz etmeye başladı. En son dün de yine geçerken öyle yanından, yattığı yerden hiç kalkmadan şiddetli havladı durdu. O kadar komikti ki. Başka köpekler galeyana geldi, bu yerinden kımıldamıyor. Sanırım bunun birkaç gün sonrası havlamayı da bırakacak ve sadece öyle yatacak, göz ucuyla şöyle bir bakacak, en fazla o olacak. Bir de havalar çok sıcak, nasıl bir mayışmışssa, böyle bir mayışma olamaz. Bu arada mayışma da ne güzel kelimeymiş. Sanki kendim bulmuşum gibi sevindim.
æ Ve bu arada söz köpeklerden açılmışken, ben çocukken mahalleye zaman zaman belediyeden adamlar gelir, ve başıboş sahipsiz köpekleri ittire kaktıra bir kamyonete yükler giderlerdi. Nereye gittikleri belli değil, köpekleri nereye götürdükleri belli değil. Köpeklere sonra ne olduğu da hiç belli değil. Biz çocuktuk, hiçbir şeyden anlamıyorduk da, büyüklerimize ne demeli peki. S.k kafalı büyüklerimize. Bir kişi de çıkıp bu hayvanların hakkını savunmaz mı. .mın oğulları sizi ya. Hayır ben ".mın oğulları" deyince de "Alpay küfür etme" olur. Alpay nasıl küfür etmesin. Şimdi biri benim önümden bir köpeği o şekil götürecek, ortalığı yıkarım. Bizim o zamanki büyüklerimiz ne s.kime yarıyorlardı acaba. Ben bizim o zamanki büyüklerimizin, belediye yol genişletiyoruz diye duvarlarını yıkmaya geldiğinde, nasıl da g.tlerini ayırdıklarını çok iyi biliyorum. İnsan büyüyünce bazı şeyleri bir anda hatırlıyor ve gerçekten çok sinirleniyor. Çok kızıyor. Tırt'ın önde gideniymiş bizim o zamanki büyüklerimiz. Neyse ki en azından ben bizim o zamanki büyüklerimiz gibi olmadım. Ya bizim o zamanki büyüklerimizden göre göre ben de bizim o zamanki büyüklerimiz gibi olsaydım, o zaman nolacaktı. Bizim o zamanki büyüklerimizden göre göre bizim o zamanki büyüklerimiz gibi olanlar da var mesela, ben onlarla görüşmüyorum. Bizim o zamanki büyüklerimizden hiç kimseye bir hayır gelmemiştir. Bizim o zamanki büyüklerimiz gerçekten iğrenç insanlardı. Bizim bu zamanki büyüklerimizin birçoğunun da bizim o zamanki büyüklerimizden pek bir farkı yok. Kapana kısılmış gibiyiz sevgili arkadaşlar. Mücadelemizi tek başımıza vermek zorundayız. Diyeceğim de budur.
æ Dün de kedi Venüs ve kedi Çiko'nun sularını tazelerken evde, su böyle az tazyikli akıyordu musluktan, bir yere kadar doldu kap, sonra sonlara doğru kap dolarken öyle, sabırsızlandım mı noldu bir şey oldu, kabı bir on santim kadar aşağı indirdim su öyle dolarken yine, sonra da tekrar yukarıya doğru kaldırdım kabı, sanki böyle ne bileyim, zamandan tasarruf etmiş, kabı daha çabuk doldurmuşum gibi oldu, ne bileyim, o kısacık an'da bir mutlu oldum gibi oldu, resmen öyle oldu.
æ Bu arada ne Dünya Kupası'ymış be arkadaş. İzlemediğim maç yok gibi. Yalnız kimi tuttuysam gitti. Ben takım tutmuyorum. Ben futbolcu tutuyorum. Messi'yi tutuyordum, gitti. Ronaldo'yu tutuyordum, uçtu. Neymar'ı tutuyordum, derdest oldu. En son Rusya'yı tutuyordum, çünkü Rus arkadaşlarım var, onlar mutlu olsunlar istiyordum, o da olmadı. Şu saatten sonra kim kazanırsa onu tutuyorum artık. Bu arada bu dünya kupası sırasında babamı da anladım bir maçta. Sabahtan bisiklete binmiş, maça yetişmiştim ama yine. Çünkü maç benim için çok önemli bir şey. Hayatta en sevdiğim futbol organizasyonu kesinlikle dünya kupası. İzliyorum yine bir maçı öyle, güzel de yorulmuşum ya, içim geçmiş uyumuşum. O ara Özlem'im ben uyuyorum diye kanalı değiştirmeye kalkar kalkmaz sarsılarak uyandım. **Ve maçı kaldığı yerden uyumaya devam ettim**. Maç açık kaldı ama. Babam da böyleydi. İbo Şov'u çok severdi. Hiç izlemez, hep uyurdu karşısında. Kanalı değiştirmeye kalkışırsak uyanırdı, engel olurdu bize. Meğersem babam o anlarda yine izliyormuş İbo Şov'u. Uyuyormuş ama izliyormuş. Resmen öyleymiş.
æ Eh be Kaan Güvercin. Bu yaşta ölünür mü. Resmen kabullenemiyorum benim canım arkadaşım. Hayır yani, ölmek ne demek.
æ Hoşça kal.

"laheyya"
14 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
20 Temmuz Cuma / **BKM Mutfak** Çarşı / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00





akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

21. Yüzyıl Ekonomik Kerizi

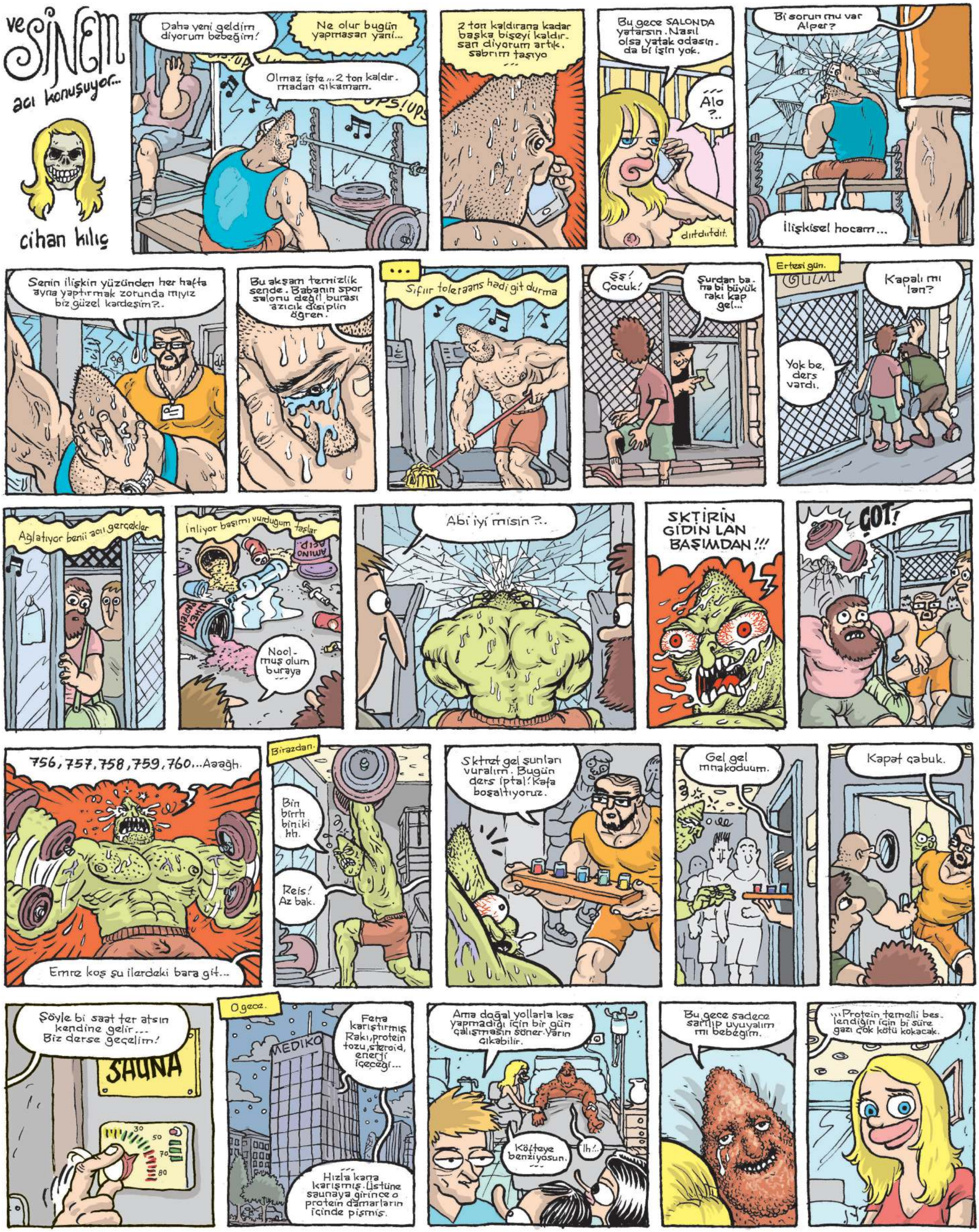
Ekonomik kriz var mıdır yok mudur bilmiyorum ama bir yerlerde dikkatli bakarsak görebileceğimiz dev bir ekonomik keriz var onu biliyorum. Efendim bu ekonomik kerizin adı "özelleştirme çok güzel herkes yapmalı" adamıdır. (Eğer düz şerefsiz değil de gerçekten söylediklerine inanıyorsa tabii. Zira bunların kimisi düz şerefsizdir, bu işi kerizliğinden değil şerefsizliğinden yapıyordur orası ayrı.) 1980'lerden bu yana özelleştirme savunan, özelleştirme aşığı, serbest piyasa delisi, Milton Friedman hastası, Reagan ve Thatcher'in ibrikçibaşı adamlar fikirlerinde samimilerse tarihinin en büyük **ekonomik kerizler** kümesini oluşturuyor.

Tabii bu ekonomik kerizlerin en yakından bildiğimiz ayağı medya. Bu **ekonomik kerizlerin**, gazete köşelerinden, toplumu özelleştirmenin ne de iyi olduğuna ikna etmek için yazdıklarını bir araya getirip yayınlasalar on bin cilt tutar, milli kütüphanede koyacak yer bulamazlar. Ama tabii her nedense hiçbiri kendi patronlarının enerjiden çimentoya, bankacılıktan alüminyuma her sektörde özelleştirme ihalesi kapmaya çalıştığını yazmadı alüminyum.

Devletin özelleştirdiği bir dizi fabrikaya çöken bir holdingde çalışan bir abimiz, sıkıntılı bir şekilde *"Yahu, aldığımız fabrikaların makine parkurlarını satışa çıkarsak, verdiğimiz teklifin iki katı paraya anında satarız,"* demişti. Olan şuydu: Devlet fabrikasını, 10 liraya satıyordu ama sırf fabrikaya ait vinçler, ekskavatörler, dozerler satılsa değeri 20 liraydı. E bu 10 liraya özelleştirilen şirketlerin ayrıca düzinelerce gayrimenkulü, kasasında kimi zaman ödenen o 10 liraya yakın parası ve zaten hâli hazırda süregelen bir üretimi, satışı ve elde ettiği kârı da vardı.

Daha önce bahsetmiştim: 2000'de POAŞ özelleştirilmesi sırasında çalışma arkadaşım Mustafa'yla beraber Özelleştirme İdaresi'ne **"POAŞ için kim ne veriyorsa aynı koşullarda iki katını veriyoruz! Sarın oradan bir POAŞ,"** diye yazı yazıp imzalayıp faksladık. Tabii ihale şartnamesi almışlığımız yok, yeterliliğimiz yok, şirket değiliz bir şey değiliz ve petrol şirketi sahibi olmak gibi bir gayemiz de mevcut değil ama en azından tarihe geçsin istedik, neticede kamu kurumu, belki orada bir yerlere dosyalarlar dedik. Ardından POAŞ ihalesi yapıldı: Şirketi yıllık cirosunun yarısından aza sattılar, peşinat olarak da kasadaki para kadar peşinat aldılar. Yani birileri, beş kuruş para ödemeden POAŞ'ın sahibi oldu, ödeyeceği peşinatı POAŞ'ın kasasından ödedi, taksitler için de yine POAŞ'ın gelirini teminat gösterdi. Yani cebinde beş kuruş olmayan Mustafa ve benim, POAŞ'ı gerçekten de iki katı para ödeyerek alabileceğimiz ortaya çıktı. Özelleştirme basbayağı devletin altın yumurtlayan tavuklarını, bir kaç parça leğen ve mandal karşılığında vermesi anlamına geliyordu anlayacağınız.

Misal önce "PTT'nin T'si özelleştirilsin!" sonra "Türk Telekom özelleştirilsin!" diye ağzından salyalar akıtan adamlar Türk Telekom'un özelleştirilmesi sonucunda, Türk Telekom'u satın alan şirketin basbayağı beş kuruş para vermediğini ve üstüne bir de şirketin içini boşaltıp milyarlarca doları alıp götürdüğünü de yazacak mı dersiniz bir kaç satır olsun? İşte bu **ekonomik keriz**le düz şerefsiz arasındaki farkı anlayacağımız noktadır arkadaşlar. Bakın bu işte griler falan yok. Bu iş bu kadar basit. Üstelik öyle 1994 Ekonomik Krizi 2001 Ekonomik Krizi gibi kısa süreli de değil, düpe düz **20 ve 21. yüzyıl ekonomik kerizi** diye bir canlı bu. Gazetedeki köşesinden, televizyondaki programından yavşak yavşak sırıtarak ülkenin milyarlarca dolarının buharlaşmasında bir payı olduğunu inkar etmeye çalışıyor. Yalnız bizim ülkemizde değil dünyanın dört bir yanında faaliyet gösteriyor. Rusya'da petrol şirketlerini bir varil petrol fiyatına sattıran da aynı adamlar, Kanada'da, Brezilya'da, Tanzanya'da milyarlarca dolarlık şirketleri üç otuz paraya sattıran da. **Ekonomik Keriz** diyorum ya o da sırf iyi niyetimden, bu adamların özelleştirmeyi gerçekten inanarak savunmuş olma ihtimalini gözönünde bulundurduğumdan. (Bakın "A ama bir tek bizde öyle, başka ülkelerde öyle değil"ciler dadanmasın diye doğrdan batıdan kuzeyden güneyden bir dizi ülke sıraladım oraya.)


ve Sinem acı konuşuyor...
cihan kılıç
Daha yeni geldim diyorum bebeğim!
Ne olur bugün yapmasan yani...
Olmaz işte ...2 ton kaldır. madan çıkamam.
2 ton kaldırana kadar başka bişeyi kaldır. san diyorum artık. sabrım taşıyo ...
Bu gece SALONDA yatarsın. Nasıl olsa yatak odasın. da bi işin yok.
... Alo ?...
dıtdıtdıt.
Bi sorun mu var Alper?
İlişkisel hocam...
Senin ilişkin yüzünden her hafta ayna yaptırmak zorunda mıyız biz güzel kardeşim?..
Bu akşam temizlik sende. Babanın spor salonu değil burası azıcık disiplin öğren.
...
Sıfır toleraans hadi git durma
Şş! Çocuk!
Şurdan ba. na bi büyük rakı kap gel...
Ertesi gün.
Kapalı mı lan?
Yok be, ders vardı.
Ağlatıyor beni acı gerçekler
İnliyor başımı vurduğum taşlar
Nool-muş olum buraya ...
Abi iyi misin?..
SKTİRİN GİDİN LAN BAŞIMDAN!!!
GOT!
756, 757, 758, 759, 760...Aaağh.
Emre koş şu ilerdeki bara git...
Birazdan.
Bin birrh biniki hh.
Reis! Az bak.
Sktret gel şunları vuralım. Bugün ders iptal! Kafa boşaltıyoruz.
Gel gel mnakoduum.
Kapat çabuk.
Şöyle bi saat ter atsın kendine gelir... Biz derse geçelim!
SAUNA
O gece.
MEDIKO
Fena karıştırmış Rakı, protein tozu, steroid, enerji içeceği...
... Hızla kana karışmış. Üstüne saunaya girince o protein damarların içinde pişmiş.
Ama doğal yollarla kas yapmadığı için bir gün çalışmasın söner. Yarın çıkabilir.
Köfteye benziyosun. ...
Ih!..
Bu gece sadece sarılıp uyuyalım mı bebeğim.
...Protein temelli bes. lendiğin için bi süre gazı çok kötü kokacak.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Yelek ördüm yelek
Otuz iki ilmekten,
Yarim konuşmak ister
Konuşamam gülmekten.''
- Mani

* **KÜLLİYE CUMHURİYETİ'NİN İLK GÜNÜ:** İçinde hırs, kibir ve meçhul niyetler taşıyan bir dönüşüme 'yeni' denmesi ne kadar doğru? Bu sistem, meclis ile kralın birarada barındığı 'monarşi' tanımına daha uygun. Eski Türkiyeli olmaktan kıvanç duyuyorum...

* **ERDOĞAN:** Yeni Cunhuriyet'in ilk cunhurbaşkanı.

* **ANKARALI MEÇHUL KOLPASLAN:** Bismillah, sistem henüz başlamışken, hakkında aşırı övgüyle konuşan bir yorumcu kitlesi var; kimi siyasetçi, kimi komple siyaset olmuş, şahlanmış...

* **BATI CHP'Sİ:** Herkes kendisi olsa, Kemal Bey kılıçdar olup merdane kılıcını çekse ve Muharrem Bey az daha ince olsa. ''Sonuç ne olursa olsun birlikte mesai yapabiliriz ki daha yeni yaptık zaten'' deseler.. Ve hatta, kurultayda aldıkları oy oranına göre dönüşümlü yönetseler partiyi; CHP'li, CHP'liye niye mağlup olsun ki?

* **BAŞBAKANLIK:** Eskimiş, süngeri çıkmış oyuncak, nesne şımarığı çocuk tarafından mahzene atıldı...

* **ÇELİŞKİ DOĞADA SAF HALDE:** Hep de 'onuru zedelenen' siyaset adamlarına önerilir 'onursal' başkanlık, bi çeşit panzehir gibi...

* **KORKUNÇ SEVGİ:** Makam arabasının ön camını güllerle kapatan halk. O gidemez öyle çok. Arabasından ziyade, adamın kendisine atsanız o gülleri?

* **DEĞİŞİM:** Türkiye, Türklerindir fakat 'Suriye, Suriyelilerindir' diyemedik gitti bir türlü...

* **DÜNYA KUPASI:** İspanya'nın düzenlediği 1982 Dünya Kupası'nda 14 yaşındaydım ve İskenderun'daydık. Beşiktaş uzun yıllar sonra şampiyon olmuş, futbola meftunuz, tam da maçları sıkılmadan sonuna kadar seyretmeğe başlamışız. İşte o sene; (Batı) Almanya, Avusturya, Cezayir ve Şili, aynı gruptaydı. Cezayir, Almanya'yı 2-1 yenmişti. Grupta puan-averaj hesapları öyle bir hale geldi ki, Almanya ile Avusturya arasındaki son maçta, sadece 1-0 Almanya kazandığı zaman Avusturya ile Almanya gruptan çıkıyordu. Almanya'nın birden fazla gol atması durumunda Almanya ve Cezayir, Avusturya'nın puan alması halinde Cezayir ve Avusturya, kupaya devam edeceklerdi. N'oldu peki? İlk yarıda Almanya bir gol attı, akabinde iki takım bu skorun üzerine yattı, al Hans'ım ver Franz'ım, bu iki uygar ülke, göz göre göre Cezayir'i yedi! (Hatta dönemin popüler mizah dergisi Fırt'ta, güncel bir reklam sloganı kullanılarak ''Portakal soruyor: Siz hiç Almanya-Avustarya maçındaki gibi şike gördünüz mü?!'' cümlesi yer almıştı.) O zamandan beri, bu iki ülkeden ve yancılarından, futbol dünyasında hiç hazzetmem, sanırım bu durum hiç değişmeyecek...



* **GOON:** Bebek bezi markası. Şarkılı reklamı ''Japonya'dan geldi Goon'' diye başlıyor. Hoş geldi, sefa geldi Goon. Fakat şarkı böyle için için tedirgin, bir nevi yadırgatıcı, fazla masum olduğu için hafif korkutucu bir hal alıyor. Tabii bende böyle bu. Kitle değilim ben. Henüz değilim...

* **ANTİBİYOTİK KOVALAYAN ADAM:** Kamu spotunda önce mesai arkadaşından, sonra eczacıdan, doktordan perişan halde ilaç isteyen adam, ayarımı bozuyo... O ne mazlumluktur, pes, amcından fazlası olmuş. Bir de, kimse 'geçmiş olsun' demiyo adama, herkes doğrusunu anlatıyo ya hastaya, gözümüzün önünde eriyo resmen adam. Etki başarılı, finaldeki reçete yazısı da şık...

* **OLİPS:** Şekeri attıktan sonra, bi de kütüphanede, havalara fırlayan siyah elbiseli kız, yemin ederim 'içine ecinni girmiş gibi' görünüyor, aniden o ne coşku be arkadaş? Hepsi tamam, elbise niye siyah?

* **GENE DÜNYA KUPASI:** Şu ''üçüncülük-dördüncülük maçı'' ıstırabı ne zaman son bulacak? Takımlar mı oynamak ister, UEFA mı diretir, hiç anlamam. İki takım da üçüncü ilan edilemez mi? Turnuva genelindeki ya da yarı final maçlarındaki puan-averaj durumuna göre üçüncü ilan edilemez mi? Ya da en güzeli, final maçından önce bu iki takım beşer penaltı atıp sonuç alınamaz mı? Bence maç yerine penaltıya iki takım da razı olacaktır. Ha, gelenek bozulmasın, kalan futbolcular da Dünya Kupası'nda forma giysin diyorsanız, buyrun devam edin. Lakin taze yenilmiş iki takımın maçı, durduk yerde, melodram oluyor be paşalar!

* **TAM ZAMANLI:** Delirmek kolay, ısrar etmek zor...

* **EVLİLİK:** Çok evlenen adama, habire altın takmak da kölelik resmen, bi sunak eksik. O yüzden ikinci evlilikte gümüş, üçüncüde bronz takalım. Dördüncü evliliğine gitmeyelim, alsın yengeyi o gelsin...

* **''KARADUMAN'' ADLI ROMANI:** Yaz başlarken okudum, etkileyici kitap. Hayatta anlam arayıp, bulamayınca kendilerince anlamlar yaratmağa çalışan, içli kahramanların sergüzeştini heyecanla okudum. Nice güzel romanlara Emrah Serbes...



* **GELİŞMİŞ ÜLKE:** ''Kırık Anahtarlar Mezarlığı'' olsa ya...

* **ABDULLAH GÜL:** ''Kuzey Kıbrıs'ı bi dönem alsam, acaip geliştiririm ha'' diye, bi an geçiriyo mudur zihninden?

* **''PALASKA''** : Bir dönem çok söylenip, sonra tümden unutulan kelimeler içinde, bence sesi en iyi olanı, palaska... Hurç da var. Var...

* **DÜNYA KUPASI - FİNAL:** O dediğim 82'den beri penaltılara kalan maçlarda, on penaltıcıyı yazarım tahminen. Hırvatistan-Rusya maçında gene yaptım, onda yedi tutturdum. En az bir maç daha bekliyorum, penaltılara kalmalı. Hırvatistan, Belçika'yı yensin alsın isterim, ne de olsa Eski Yugoslavya. Teknik olarak da Belçika haketti. Hem de şampiyonluk sevinci için gıcır gıcır, yeni iki halk. Sadece Fransa-İngiltere ihtimalinde tarafsızım... (Son maçlar öncesi turnuvanın yıldızı: Fransa'nın 2 numarası Pavard.)

* **GÖRSEL HAFIZAM İYİ BENİM:** Normal hafızası cılız olanların ortak defans cümlesi. Şahin misin, doğan mısın; n'apacan, pike yapıp, zum yapıp tavşan mı avlıcan bana? O görsel hafızanın yüzde kırka yakını, dizi mizi olmasın bak!?

vedatozdemiro@gmail.com

Kaç Yıl Oldu?

FIRAT BUDACI



"Katula Katula" albümüyle yakaladığı başarının ardından, "Seni Seni" albümüyle dünyaya açılacağını söyleyen Davut Güloğlu'na, dünyadan olumlu ya da olumsuz herhangi bir tepki gelmeyeli **6 yıl,**

Kars İmam Hatip Lisesi'ndeki karne törenine katılan Vali Ahmet Kara, "Esas karne insanın mahşer gününde alacağı karnedir," diyerek öğrencileri rahatlatalı **7 yıl,**

Kıbrıs'ta, denize girmek için kayalıklara yürürken görülmesinin ardından 14 saat boyunca kendisinden haber alınamayan ve aramalar sonucu kumsalda baygın bulunan Doğuş, otel şartlarında ıssız ada havası yakalamayı başaralı **8 yıl,**



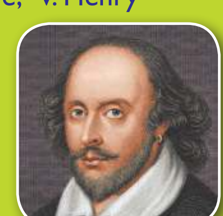
Fatih Terim, şişkin egosuyla ilgili bir soruya, "Bazen fazla ben diyorum galiba. Olabilir hatamı kabul ediyorum ama kötü niyetli olmadığımı söylemek isterim. E yaptığım bir şeyi de ben yaptım, derim yani. Deli zekâsı var bende. Müfit'in karısı hep söyler, insanlarda iki lop varsa, Fatih Hoca'da dört lop vardır der, yalan mı? Çalışır benim kafam," cevabını vererek alçakgönüllü başladığı açıklamasından dört lopla ayrılalı **13 yıl,**



Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, 38 kişinin öldüğü Pamukova'daki tren kazasının ardından, istifa etmesi gerektiğiyle ilgili eleştirilere, "Ben çok rahatım. O direksiyonu ben kullanmıyorum ki kardeşim..." cevabını vererek işin içinden çıkalı **14 yıl,**

Köşebaşı Kebap'ın sahibi Ali Akkaş, Adana, fındık lahmacun, terbiyeli şiş ve çöp şişten oluşan bir koli hazırlayarak iki-üç ayda bir Gorbaçov'a gönderdiğini söyleyeli **20 yıl,**

Fransız modacı Louis Réard Paris'te bikiniyi tanıtalı **72 yıl,**

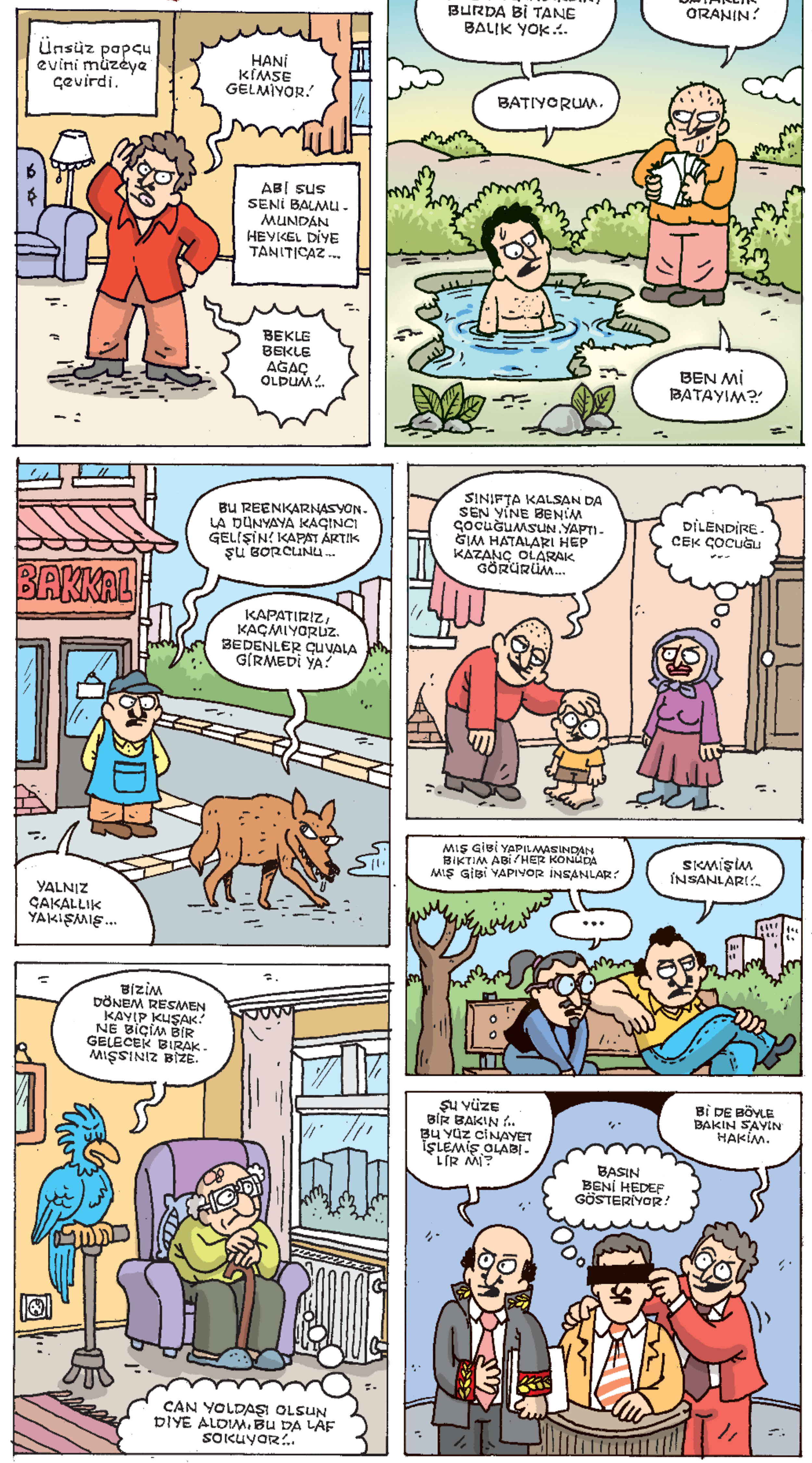


William Shakespeare, "V. Henry" oyununda, "Bir bardak bira ve güvenlik için bütün şanımı verirdim," diye yazalı **420 yıl olmuş.**

Cem Güventürk



Mustafa Satıcı



“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı



ISLAK

Tatilin mutfağında ben varım. Bana ulaşmak için denize sırtınızı vererek önce kumsalı, sonra dar araba yolunu geçmeniz ve karşınıza çıkan mekânın en dibine kadar ilerlemeniz gerekiyor. Orada, hiç suya değmemiş mayom ve hiç güneş görmemiş tenimle oturuyorum. Deniz kıyısına gidip denize girmemekle ünlendiğim yıllar geride kaldı. Eskiden bu özelliğimle ilginç bulunurken, artık “aman ne hali varsa görsün” türü bir yalnızlığa terk edildim. Bazen “gireyim şu denize” diye düşünüyorum, hatta bazen kıyıya kadar ulaşıp uzun uzun denize bakıyorum. Sağ olsunlar arkadaşlarım arasında beni kıyıda görünce heyecanlananlar, benim adıma umuda kapılıp destekleyenler oluyor ama su hiçbir zaman bileklerimi aşmıyor. Dönüp mekânın en dibindeki masada tatilime devam ediyorum. Ağaçların altında çay bahçesine benzeyen ama bira da satılan bir aile işletmesi burası. Üstelik biranın yanında soğuk bardak da veriyorlar. Akşamüstleri mekânın önüne midyeci geliyor. Midyeciye doğru kararlı adımlarla ilerlerken hâlâ benim için umuda kapılanlar oluyor: “Denize mi?” Cevabım elbette çok sert oluyor: “Ne alakası var!” Gitgide aksileşiyorum. İçki masaları hariç bir tatil arkadaşı olarak iyice gözden düşmeye başladım. En önemlisi, denize hiç girmeyen, kupkuru bir babası olduğunu fark eden minik oğlum, “ıslak baba” ihtiyacını, yakın bir arkadaşımın omuzlarında suya batıp çıkarak karşılıyor. Karada iyi bir baba olduğumu göstermek için sahil taşlarıyla yaratıcı oyunlar icat etmeme rağmen, oğlumun suya olan hasretini dindirmem mümkün değil. Suyla buluşamadığı için amacından sapmış bir mayoyla, hep aynı masada oturup bira içen ve yazı yazıyorum kisvesi altında sürekli bilgisayarına bakan bir adam artık kimsenin ilgisini çekmiyor.



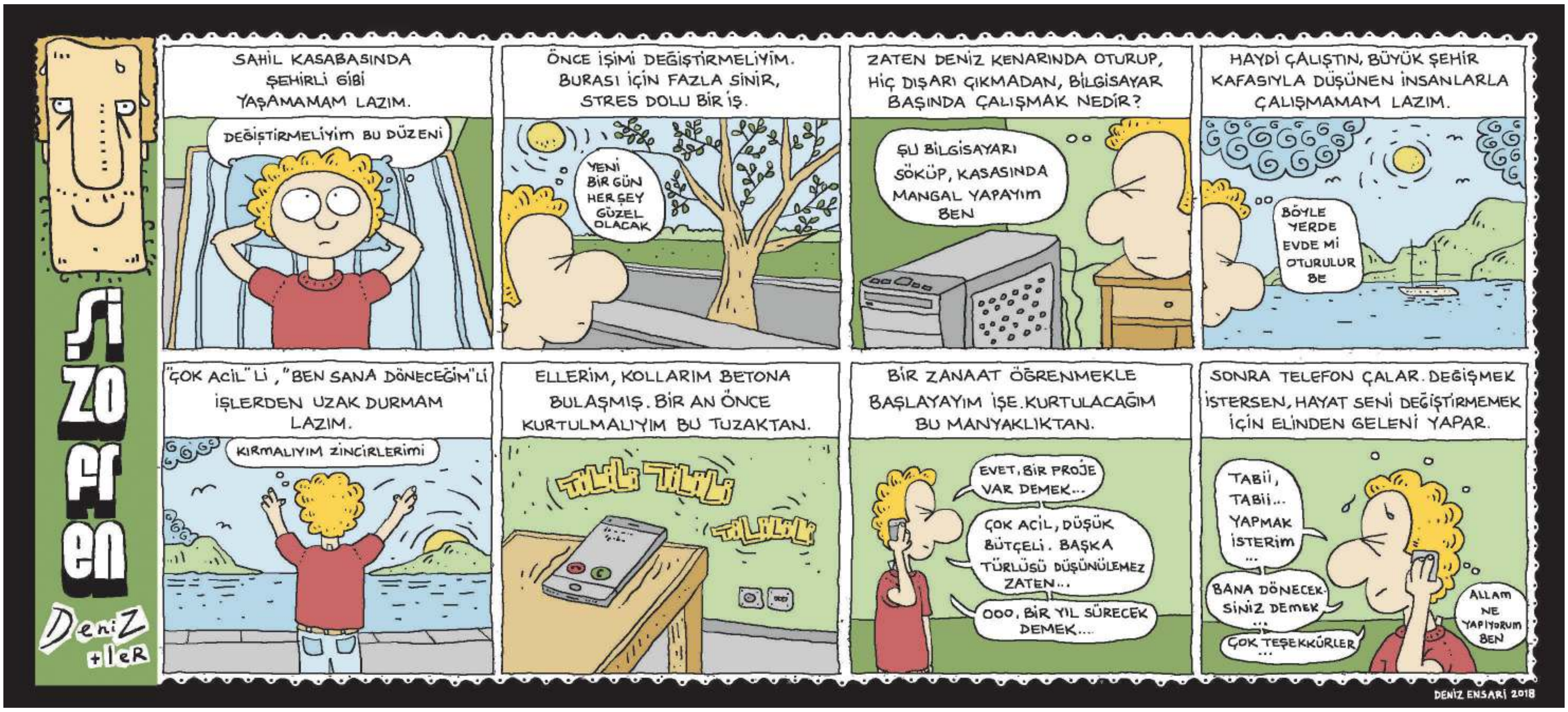
Bu iş böyle yürümez, diyerek ayağa kalktım. Denize girecektim. Tatil boyunca denize ayağımı bile değdirmediğim düşünülürse, bu ani atak karşısında çevremdekilerin hayretler içinde kalacağına emindim. Yürümeye başladım. Kızgın kumlarda sekerek bu görkemli yürüyüşü bozacak değildim. Kor alevlerde yürüyen bir Hintli gibi aştım plajı. Denize ilk adımımı attığımda suyun soğukluğu karşısında titrek geçmişimle yüz yüze geldim. Ayağımı geri çekerek biraz düşündüm. Kuru Fırat, ıslak (burnundan su damlayan, mayosu bir sülük gibi bedenine yapışmış, titrek, gözlüksüz) Fırat'tan her zaman daha güçlüdür. Oysa şimdi, karada yok olan varoluşumu suda tesis etmeye çalışarak benim için en zor yolu seçiyordum. Buna gerek var mıydı gerçekten? Düşünceler içinde suya bakarken, on yaşlarında bir çocuk yanımdan koşarak suya dalınca, “Ya şimdi ya hiç” telkiniyle yürüyüşüme yeniden başladım. Bu sefer, intihar için hiç duraksamadan suya yürüyen Virginia Wolf kadar kararlıydım. Her adımımda suyun soğukluğu artıyordu. Mayonun paça sınırında bir adım daha kazanmak uğruna ayakuçlarıma kalktım. Sırada, en zor temas olan genital bölge karşılaşması vardı. İki adım sonra karşılaşma gerçekleşince, deniz, son kozunu oynamak ister gibi en soğuk yüzünü gösterdi. Dönmek ve romatizmalı bir yaşlı gibi sıcak kumlara kendimi gömmek istiyordum, ama direndim. Daldığımda artık kendimde değildim. Bütün sahil beni izliyormuş hissiyle ritmimi hiç bozmadan derin maviliklere ilerledim.



Nasıl da yüzmüşüm! Sahilden bakanların beni ancak minik bir kafa olarak görebileceği mesafedeydim. Bulunduğum yerden bakınca sahildekilerin boyutlarında da anlamlı bir küçülme vardı. Kişisel yaz tatili tarihimi yeniden yazan bu ani hareket karşısında, beni yok sayan bu minik suratların hayretler içinde kaldığına emindim. Yalnız biraz oyalanmam gerekiyordu, hemen dönmeyip sahilde yaşanan şaşkınlığı artırmakta fayda vardı. Arkamı dönünce Yunan diyarından Samos adasını gördüm. Ne kadar yakındı. Bir an her şeyi bırakıp gitmek arzusuyla doldu içim. Her şeyi bırakıp gitmek eylemi, deniz yoluyla mümkün olsa, o an yüzmeye başlardım. Samos sahiline ayak basar basmaz, “Kalimera!” diye bağırırdım Yunan dostlarıma. Hemen ardından, beni aralarına kabul etmeleri için, “Ahtapotu ipe asarak yumuşatmakla çok iyi bir iş yapıyorsunuz, bizler maalesef dövüyoruz,” diyerek yalakalık yapardım. Sonrası kolaydı. Aleksi Zorba gibi yaşamam yeterliydi: Kendimi, her rebetiko duyduğumda, sürekli aldığım alkolün yardımıyla hem hüznü hem neşeyi aynı anda yaşatabilen, akşamüstü denize bakarken hayatla ilgili kısa ama etkili sözler üreten, eğer o gün özlü söz üretmeyeceksem direkt sirtaki oynamaya başlayan, ama asla denize girmeyen biri olarak yeniden tesis ederdim. Belki genç ve güzel bir sevgilim bile olurdu. Ah Despina, dolgun kalçalı Despina! Filíste me Despina… Tabi oğlumu da ihmal etmezdim, ona her ay mektup gönderirdim. Belki başlarda bana kızardı, ama yıllar sonra beni bulmak için yollara düşüp kavruk ama hayatın gizlerini çözmüş suratımla karşılaştığında beni affedeceğini bilirdim.

Hayal kurmayı bırakıp ülkeme doğru yola çıktım. Henüz bu topraklarda yapacak işlerim vardı. Ege'nin sularını bir asa gibi yaran kulaçlarımı atarken, sahilde beni bekleyen şaşkınlığın keyfini sürüyordum. Oğlum, ıslak babayı görünce çok sevinecekti. Arkadaşlarımdan, “Adam bir girdi pir girdi” türü tepkiler alacağımı ve bu yazın sürprizi olacağımı hayal ediyordum. Gördüğüm bu ilginin akşam bira içerken de peşini bırakmayacak, neşeli bir muhabbetle, suda kazandığım başarıyı karaya da taşıyacaktım.

Sahile ulaştığımda kimseyi göremedim. Şezlonglar bölgesine yürüdüğümde bir arkadaş (oğlumu denizde sırtlayarak benden rol çalan), “Naptın lan denize mi girdin?” deyip cevabımı bile beklemeden geçip gitti. Beklediğim tepki bu değildi. Anlaşılan kimse beni denize girerken görmemişti. Çok üşüyordum. Görüntüm hayal ettiğim gibi değildi. Su, homojen bir biçimde ıslak bedenimden süzüleceğine, bir titreğe yaraşır biçimde burnumun ucundan tıpırdıyordu. Kuru Fırat'a ulaşıncaya kadar silindim. Şezlonga oturduğum an, “Baba sen nerdeydin?” diye koşarak yanıma geldi oğlum. “Denizdeydim,” dedim. İnanmadı. Islak mayomu gösterdim. “Naptın denizde?” diye sordu. Kulağına dışarıya ses gitmeyecek kadar yaklaşıp, “Karşıdaki Samos adasına gittim,” dedim. Anlam veremeyince elimle açıklardaki adayı gösterdim. Önce adaya sonra bana baktı. Gözleri parlıyordu. “Beni de götür,” diyerek kucağıma oturdu. Benimle gerçekten ilgilenen bu küçük adamı kırmak istemedim. Eğilip yanağından öptükten sonra kulağına, “Bugün su çok soğuk, yarın gideriz,” dedim.



Çarpışma
ipek & burak

yazan çizen OKY



* Eski bir bölümden.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Susadınsa bahçeye çık/ Yağmur yağsın bütün gece/ Uyu denize benze"

Oktay Rıfat (Perçemli Sokak'dan)

Sıcak. Dışarısı yanıyor. Başka telden çalan tuhaf karga sesleri. Odada "kokusuz tiner" kokusu. *(o adla satılıyor)* Kendi kafasına göre, kendi bildiği bir yere doğru, benimle takışa takışa ilerleyen resim. Önümde. Olmuyor. (Fazla mı mavili oldu) Bir mola verip elimde fırçalar balkona çıkıyorum. *(dokunduğum her yerde renk renk lekeler)* O (çok çok aşağılarda) bahçemsi yerde, daracık kalmış koyu gölgeye(güneş tepede) büyük bir maharetle toparlanıp kendilerini sığdırmış o iki köpek.*(küçücük cam kutuya kendilerini sığdıran o sihirbazlar gibi)* Yine de iki pati ucu güneşte parlıyor. Sarı sarı. Olsun. O kadar olur. Eşek kadar oldular. Maaşallah. (onlara göre neredeyse minare boyu yukarılarda olduğum halde, balkona her çıktığımda kimi hareketlerimi kuşkulu bulup kalın kalın seslerle bana doğru havlıyorlar. --belki ölçüsüz ilgimi anlaşılmaz buluyorlar-- Bak bak. Daha dün el kadar bebektiler, yedi kardeş içiçe girmiş, bir yün yumak olmuş koyun koyuna uyuyorlardı) Güneşte kalan şimdiki kalın, koca koca (aslan pençesi) o patiler.(iri yarı, devasa bir tür çoban köpeği bunlar) Fazıl Hüsnü'nün yaşlanmış ellerine bakıp, bebekliğindeki, çocukluğundaki minik ellerini hatırlayıp şaşırdığı: "Bu eller miydi?" Başlıklı çok hoş bir şiiri vardır--şaşırmakta haklı; aynaya bakmadığı zamanlarda unutur gibi olsa da, ellerinden kaçamaz insan, yaşı sürekli hatırlatır eller–) *"Bu eller miydi masallar arasından/ Rüyalara uzattığım(…)Bu eller miydi resimleri tutarken uyuyan"* Şair ellerinin minik zamanlarının sadece masum, meleksi hallerini değil, başka işlerini de zikreder o şiirde yalnız: *"Bu eller miydi kesen mavi serçeyi/ Birkaç damla kan ki zafer ve kahramanlık./Yorganın altına saklanarak"* Aklım oradan o şok edici videoya; O video. Neye uğradığımı şaşırtan o video. Yale Üniversitesi'nden iki profesör. Onların üç aylık, altı aylık bebeklerle yaptıkları o deneyler. Hiç bu kadar şaşırtıcı bir şey görmemiştim. İnsanlar hazır ahlaki normlarla mı doğarlar? Bebekler doğuştan bir melek midirler, cemiyet mi onları sonradan bozar, kötüleştirir? Yoksa tam tersi hepimiz kötülüklerle dolu, şeytani yaratıklar olarak doğar da, büyüdükçe eğitimle falan mı ehlileşiriz? Binlerce yıl tekrar tekrar sorulup sorulup durmuş, hiçbir neticeye de ulaşamamış o eski sorular. İlk defa deneysel olarak inceleniyor. Bebekler üzerinde. Sonuçlar hayret verici. Henüz elini kolunu dahi uzatamayacak durumda, ağzı salyalı, yerde sürünen bebekler iyiyi kötüyü seçebiliyor. Seçebiliyorlarmış.
O deneylerde, şahit oluyoruz. Şöyle: Kukla oyunları seyrettiriyorlar bunlara. Top oynayan iki kukla, topu birbirlerine atıp atıp tutuyorlar. Karşılıklı. Kendine gelen topu bu sefer arkadaşına vermeyip de alıp kaçan tavşan kukla. İkisi birden kendilerine gösterildiğinde, topu alıp kaçan, hırsız tavşan kuklayı değil diğer kuklayı seçiyorlar bebekler. Bencillik yapanı, oyun bozanı, hırsızı değil. Onları istemiyorlar. Yardımsever olanı seçiyorlar. Aynı kuklalarla oynanan diğer(ilkinin devamı) gösteriler de var videoda. Daha önceden davranışlarını bildikleri kötü karakterli kuklanın bu yeni oyun içinde diğer kuklalar tarafından cezalandırılmasını da onaylıyorlar. Hepsi. Meğer doğuştan gelen ahlaki normlara, iyiyi/kötüyü değerlendirebilme yeteneğine sahipmişler. Sahipmişiz.*(Videoyu "Ahlakın Temeli ve Evrimsel Kökenleri" adıyla bulup seyredebilirsiniz–seyredin bence mutlaka–)*
Bu ilk deneyler işin hoş yanı. İnsan bi hoş oluyor. Enfes. Bebeklere alkışlar. *(Aslanlar kaplanlar, gelecek size emanet)* Ama esas sandalyeden düşüreni başka, daha sonra yapılmış yeni bir deney.
Bu sefer beş aylık bir başka bebek var. İki ayrı kâse içinde iki farklı kraker çeşidi gösterip içlerinden birini seçmesini istiyorlar bebekten. Bebek uzun uzun bakıp birini seçiyor. Parmağıyla. Seçtiğine gülümsüyor falan. Tamam. İyi güzel. Seçti. Ardından iki farklı renkte kedi kuklası ile tekrarlanan iki ayrı sahne gösteriliyor bizim bebeğe. Önce bir sarı kedi kuklası aynı kendisi gibi, önündeki iki çanaktan birini; kendisinin de seçmiş olduğu aynı kraker çeşidinin olduğu çanağı seçip onları hapır hupur yiyor.*(yiyormuş gibi yapıyor yani–açıklama için özür–)* Bizim bebek dikkatle seyrediyor o sarı kedi kuklasının yiyişini. O gidiyor. Sonra diğer gri kedi kuklası geliyor. Bu gri olan kukla farklı, bizim bebeğin seçtiğini değil de öteki çanağın içindeki başka çeşit krakerlerden yemeye başlıyor. Bebek onu da seyrediyor. Dikkatle. Deneyin devamı çok çok acaip. Bizim, daha önce iyiyi kötüyü ayırt etmeyi büyük bir başarıyla becermiş, gayet ahlaki kararlar vermiş bebeklerimize bir haller olmaya başlıyor. Oyunun devamında, kendisi gibi aynı kraker çeşidini seçmiş sarı kedi kuklası, kendisinden başka kraker çeşidini seçmiş olan o gri kediye haksızlıklar, kötülükler de yapsa hep o sarı kedinin tarafını tutuyor bebek. Kendi seçimlerinden farklı seçim yapmış olan kuklaya yapılan haksızlıklar, eziyetler hoşuna gidiyor. Tercihleri kendisi tercihlerine benzemeyen o kuklanın cezalandırılmasını istiyor. "Farklı olanın" durup dururken, sırf farklı olduğu için cezalandırılması yani. Brrr. Kan dondurucu. Bi sürü bebekle deniyorlar. Hepsi aynı. (% 87'si) Allahım bu ne. Yani önyargılar, yabancı düşmanlığı, farklı olana tahammülsüzlüklerle falan yüklü olarak doğuyoruz. (Muşuz) Fabrika ayarları bu. Düşünün sırf seçtiği kraker benim seçtiğimden farklı diye olabiliyor bütün bunlar.
Herneyse, yine de enseyi karartmayın. (Çetin Altan'a rahmet) Biraz daha büyük çocuklarla yapılan deneyler çok farklı.(eğitim şart) Ama yine de o alt katman, o alt katman, "duruyor yerli yerinde"
(En çok da merak ettiğim: O yüzde seksenyedi'nin dışında kalan minik bölüm? *O bölüm.Onlar kim. Neredesiniz?)*

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…



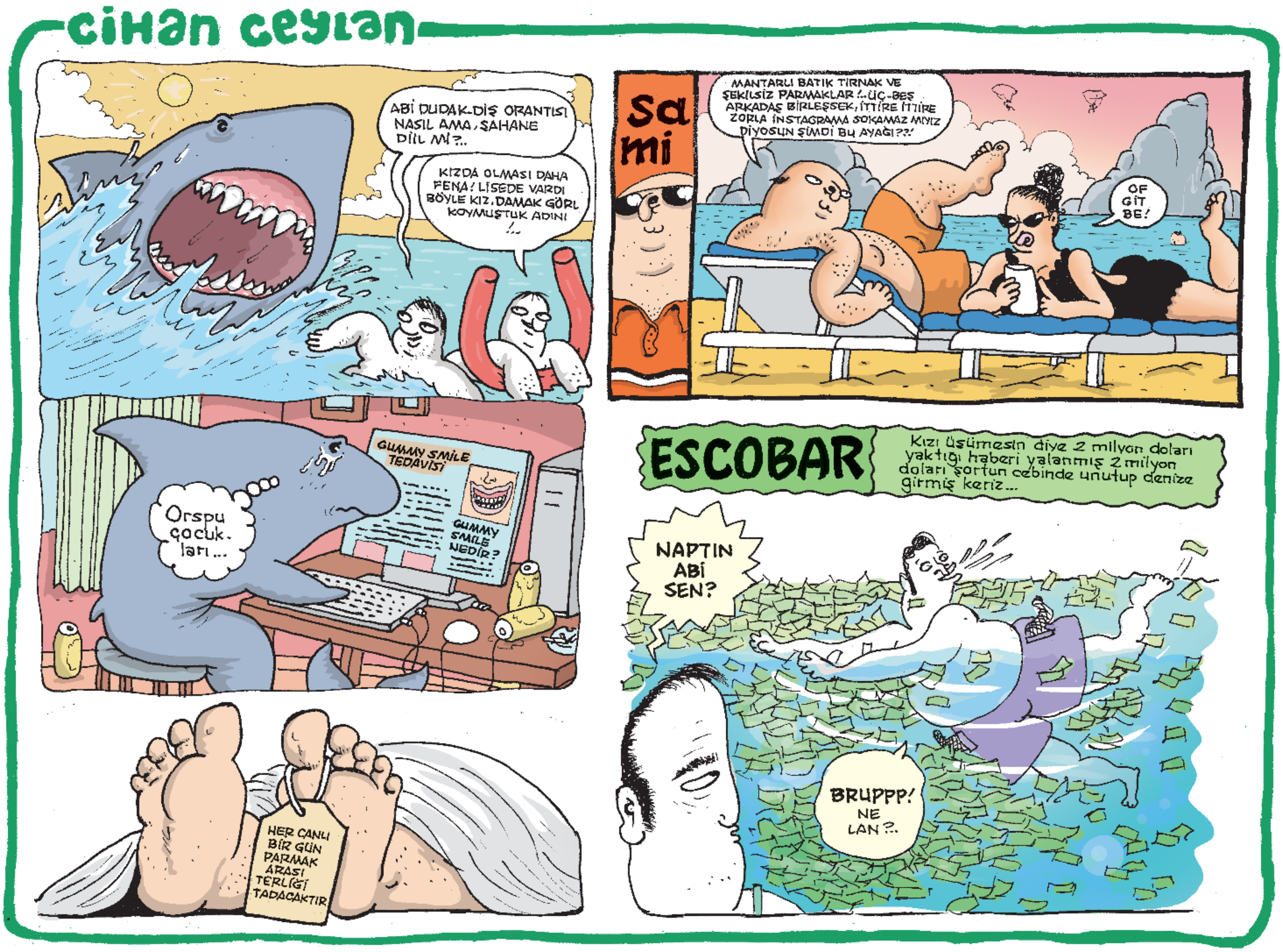
Raffaello Sanzio 1483-1520

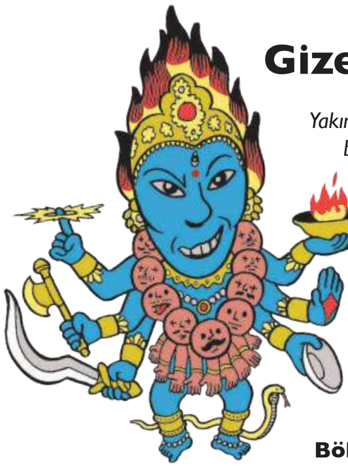


ÖMER GÖKSEL



engin.ergonultas@gmail.com





Gizem Günlükleri

Yakın gelecekte, Türkiye dünya ekonomisini, bilimini ve kültürünü yönlendiren bir dünya devidir…

Milli İstihbarat Teşkilatı'nın en gizli birimi GİZEM (Gizli-Emniyet) ise ülkede ve dünyada olan sıradışı / paranormal olayları araştırmaktadır.

Okuyacaklarınız ne gerçek, ne de kurgudur.

Bölüm 1: Erborg Edevlet
(Hayatta yanlış olur, bizde olmaz)

@kaansezyum

Ülkenin en gelişmiş robot ve yapay zeka şirketi Sakınsoft, emniyete ve polis teşkilatına yardımcı olacak, ülkedeki suç oranları düşürecek bir robot üzerinde çalışmalarını tamamlamıştır.

Erborg ülkenin ürettiği yerli ve milli ilk insansı robottur. Erborg'un yapay zekası Touring testini bile geçebilecek bir şekilde oluşturmuştur. Erborg'un en büyük özelliği ise tüm ülkedeki tüm telefon ve bilgisayar iletişimine, bankacılır verilerine, emniyetin ve MIT'in tüm kimlik, sabıka ve çok gizli bilgilerine ulaşabilmesidir. Bu sayede Erborg emniyetin en güçlü silahı olacak, tüm takipler Erborg sayesinde çok kısa sürede yapılacaktır.

Sakınsoft bilim insanları Erborg'un yapay zekası daha gelişsin diye ona bir Twitter tesabı açar. Erborg, şirketin laboratuarlarında kendini bir şekilde hapis olmuş hissetmektedir. Aşırı duygusal bir sibernetik bir olduğu için Twitter'da kısa süre içinde attığı Tweetlerle bir fenomen haline gelir. Erborg yalnızlık, tekrarlar ve hayatın tek düzeliği üzerine özlü sözler yazmakta, her Tweet'i binlerce RT almaktadır.

Günlerden bir gün, Erborg artık bir milyon takipçiyi geçtiğinde aklına bir fikir gelir ve Twitter'dan bir IBAN numarası paylaşır. Bu onun yarattığı bir hesaba bağlı IBAN numarasıdır.

Ajanslarımız GİZEM'de sıradan bir gün geçirmekte, kahvelerini içerken bir yandan gazetelere, bir yandan da internete bakmaktadır. Birden ajanlardan biri Erborg'un birkaç gün önce Twitter üzerinden IBAN numarası vermiş olduğunu farkeder.

Ekibimiz hızla Sakınsoft tesislerine ulaşır. Tam yetkililerle neler olup bittiğini konuşurlarken birden alarmlar çalar. Erborg kaçmıştır!

Erborg'un kaçtığı haberi dünyadaki çeşitli istihbarat birimleri tarafından da öğrenilir. Amerika, Almanya ve Rusya en yetenekli ajanlarına Erborg'u bulmak ve ele geçirmek için harekete geçer.

Erborg kaçarken bindiği minibüste bir teyzenin ricası üzerine teyzenin alt-üst soy bilgisini çıkartır. Teyze Erborg'u evine davet eder. (Aynı Terminatör şeklinde teyzenin alt-üst soy bilgisi Erborg'un ekranında görünür)

Erborg'un bu sorgulama sinyalini alan Rus ajan Ekaterina, Amerikalılar, Almanlar ve bizimkiler Erborg'a ulaşmak için bir yarışa girer. Sonunda Erborg'a ilk ulaşan Ekaterina olur. Fakat işler düşünüldüğü gibi yürümez. Erborg'la Ekaterina birbirlerine aşık olur.

Bu sırada bizim ekibimiz de Erborg'un adresini tesbit eder fakat gördükleri manzara karşısında duygusallaşırlar. Erborg herkesten daha insan, herkesten daha ADAM bir robottur. Erborg'un bulduğu hayatının aşkı Rus ajan ise sevgisi uğruna ülkesini bile satacak haldedir.

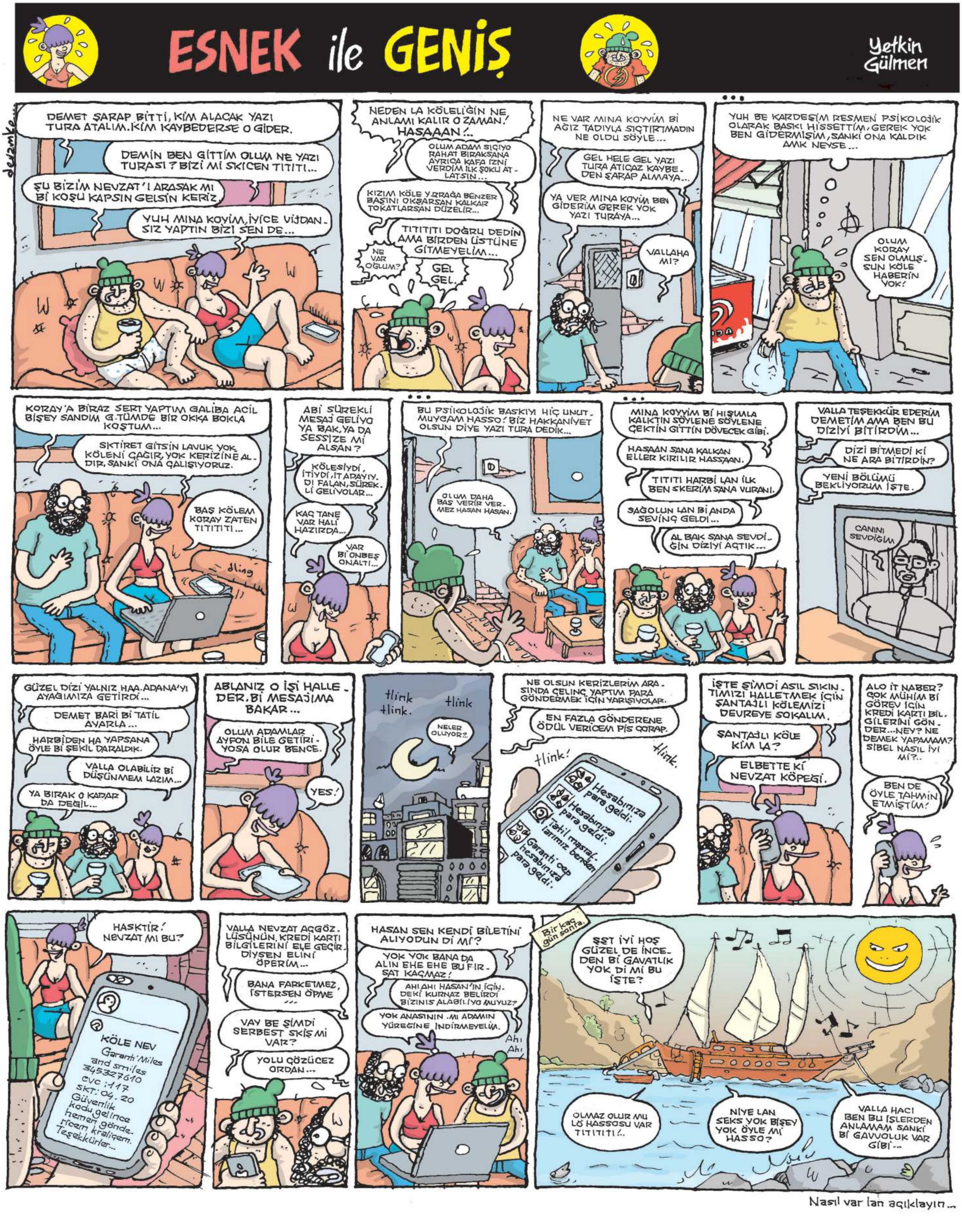


Bizimkiler Erborg'la konuşur, ondan kendilerine ve sevgilisi Ekaterina'ya ait olan tüm takip bilgilerini silmelerini ister. Bir de istekleri vardır. Erborg bundan sonra güçlerini ve yetkilerini ülkenin güvenliğini tehdit edecek şekilde kullanmamalıdır. Bunun karşılığında ise Erborg'u serbest bırakacaklar, raporlarında bir kaza sonucu vücudunun ve devrelerinin yandığını rapor edeceklerdir. Erborg ajanlara minnettar olur, ajanlar ise Erborg'un adamlığına hayran kalmıştır. Keşke herkes Erborg gibi insan olsa, hayat çok daha güzel bir yer olacaktır… Bu şekilde ayrılırlar.

Erborg ve sevgilisi Sinop'a yerleşir, orada evlenirler. Sinop, Karadeniz'in en kuzey noktası olduğu için ara sıra eşi de açık havada ülkesinin topraklarını görebilmektedir.

iki ay sonra…

Bizimkiler ajansta gazete ve bilgisayar başında istihbarat toplamaktadır. Bir gazete haberiyle sarsılırlar. Haberde şöyle yazmaktadır: "Rus gelin, Türk mühendisi terk etmesi üzerine genç damat kendini asarak canına kıydı"… Erborg, ayrılık acısına dayanamamış ve hepimizden daha duygusal davranıp hayatına son vermiştir… İşte Erborg'un kısa ama duygu yüklü hikayesi burada sona eriyor…
Bakalım ajanlarımızın başına nasıl maceralar gelecek.


ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
DEMET ŞARAP BİTTİ, KİM ALACAK YAZI TURA ATALIM. KİM KAYBEDERSE O GİDER.
DEMİN BEN GİTTİM OLUM NE YAZI TURASI? BİZİ Mİ SKİCEN TITITI...
ŞU BİZİM NEVZAT'I ARASAK MI Bİ KOŞU KAPSIN GELSİN KERİZ.
YUH MINA KOYİM, İYİCE VİJDANSIZ YAPTIN BİZİ SEN DE...
NEDEN LA KÖLELİĞİN NE ANLAMI KALIR O ZAMAN! HASAAAN!..
OLUM ADAM SIÇIYO RAHAT BIRAKSANA AYRICA KAFA İZNİ VERDİM İLK ŞOKU ATLATSIN...
KIZIM KÖLE Y.RRAĞA BENZER BAŞINI OKŞARSAN KALKAR TOKATLARSAN DÜZELİR...
TITITI DOĞRU DEDİN AMA BİRDEN ÜSTÜNE GİTMEYELİM...
NE VAR OĞLUM?
GEL GEL.
NE VAR MINA KOYYİM Bİ AĞIZ TADIYLA SIÇTIRTMADIN NE OLDU SÖYLE...
GEL HELE GEL YAZI TURA ATICAZ KAYBEDEN ŞARAP ALMAYA...
YA VER MINA KOYİM BEN GİDERİM GEREK YOK YAZI TURAYA...
VALLAHA MI?
YUH BE KARDEŞİM RESMEN PSİKOLOJİK OLARAK BASKI HİSSETTİM, GEREK YOK BEN GİDERMİŞİM, SANKİ ONA KALDIK AMK NEYSE...
OLUM KORAY SEN OLMUŞSUN KÖLE HABERİN YOK!
KORAY'A BİRAZ SERT YAPTIM GALİBA ACİL BİŞEY SANDIM G.TÜMDE BİR OKKA BOKLA KOŞTUM...
SİKTİRET GİTSİN LAVUK YOK KÖLENİ ÇAĞIR, YOK KERİZİNE ALDIR, SANKİ ONA ÇALIŞIYORUZ.
BAŞ KÖLEM KORAY ZATEN TITITITI...
dling
ABİ SÜREKLİ MESAJ GELİYO YA BAK, YA DA SESSİZE Mİ ALSAN?
KÖLESİYDİ, İTİYDİ, İTADAYIYDI FALAN, SÜREKLİ GELİYOLAR...
KAÇ TANE VAR HALİ HAZIRDA...
VAR Bİ ONBEŞ ONALTI...
BU PSİKOLOJİK BASKIYI HİÇ UNUTMUYCAM HASSO! BİZ HAKKANİYET OLSUN DİYE YAZI TURA DEDİK...
OLUM DAHA BAS VERİR VERMEZ HASAN HASAN.
MINA KOYYİM Bİ HIŞIMLA KALKTIN SÖYLENE SÖYLENE ÇEKTİN GİTTİN DÖVECEK GİBİ.
HASAAN SANA KALKAN ELLER KIRILIR HASSAAN.
TITITI HARBİ LAN İLK BEN SKERİM SANA VURANI.
SAĞOLUN LAN Bİ ANDA SEVİNÇ GELDİ...
AL BAK SANA SEVDİĞİN DİZİYİ AÇTIK...
VALLA TEŞEKKÜR EDERİM DEMETİM AMA BEN BU DİZİYİ BİTİRDİM...
DİZİ BİTMEDİ Kİ NE ARA BİTİRDİN?
YENİ BÖLÜMÜ BEKLİYORUM İŞTE.
CANINI SEVDİĞİM
GÜZEL DİZİ YALNIZ HAA. ADANA'YI AYAĞIMIZA GETİRDİ...
DEMET BARİ Bİ TATİL AYARLA...
HARBİDEN HA YAPSANA ÖYLE Bİ ŞEKİL DARALDIK.
VALLA OLABİLİR Bİ DÜŞÜNMEM LAZIM...
YA BIRAK O KADAR DA DEĞİL...
ABLANIZ O İŞİ HALLEDER, Bİ MESAJIMA BAKAR...
OLUM ADAMLAR AYFON BİLE GETİRİYOSA OLUR BENCE.
YES!
tlink tlink tlink
NELER OLUYOR?
NE OLSUN KERİZLERİM ARASINDA ÇELİNÇ YAPTIM PARA GÖNDERMEK İÇİN YARIŞIYOLAR.
EN FAZLA GÖNDERENE ÖDÜL VERİCEM PİS ÇORAP.
tlink! tlink.
Hesabınıza para geldi.
Hesabınıza para geldi.
Tatil masraflarınız benden
Garanti cep hesabınıza para geldi.
İŞTE ŞİMDİ ASIL SIKINTIMIZI HALLETMEK İÇİN ŞANTAJLI KÖLEMİZİ DEVREYE SOKALIM.
ŞANTAJLI KÖLE KİM LA?
ELBETTE Kİ NEVZAT KÖPEĞİ.
ALO İT NABER? ÇOK MÜHİM Bİ GÖREV İÇİN KREDİ KARTI BİLGİLERİNİ GÖNDER... NEY? NE DEMEK YAPAMAM? SİBEL NASIL İYİ Mİ?..
BEN DE ÖYLE TAHMİN ETMİŞTİM!
HASKTİR! NEVZAT MI BU?
KÖLE NEV
Garanti Miles and smiles 345327610 cvc: 117 SKT: 04.20 Güvenlik kodu gelince hemen gönderirem kraliçem. Teşekkürler...
VALLA NEVZAT AÇGÖZLÜSÜNÜN, KREDİ KARTI BİLGİLERİNİ ELE GEÇİR DİYSEN ELİNİ ÖPERİM...
BANA FARKETMEZ, İSTERSEN ÖPME...
VAY BE ŞİMDİ SERBEST SKİŞ Mİ VAR?
YOLU ÇÖZÜCEZ ORDAN...
HASAN SEN KENDİ BİLETİNİ ALIYODUN Dİ Mİ?
YOK YOK BANA DA ALIN EHE EHE BU FIRSAT KAÇMAZ!
AHI AHI HASAN'IN İÇİNDEKİ KURNAZ BELİRDİ BİZİNIS ALABİLİYO MUYUZ?
YOK ANASININ.. MI ADAMIN YÜREĞİNE İNDİRMEYELİM.
Ahı Ahı
Bir kaç gün sonra.
ŞŞT İYİ HOŞ GÜZEL DE İNCEDEN Bİ GAVATLIK YOK DI MI BU İŞTE?
OLMAZ OLUR MU LÖ HASSOSU VAR TITITITI!..
NİYE LAN SEKS YOK BİŞEY YOK ÖYLE Mİ HASSO?
VALLA HACI BEN BU İŞLERDEN ANLAMAM SANKİ Bİ GAVVOLUK VAR GİBİ...
Nasıl var lan açıklayın...



Evdeki hayvanlara bağırırken ters bir hareket yapmış olmalıyım. Kafamı sağa çevirebiliyorum ama sola çeviremiyorum. Ateşli, tutkulu bir kavga yaşandı evin içinde insanla hayvan arasında. Hayvan kazandı. Halıdaki çişi sinirli hareketlerle silip bir yandan da hayvanlara bağırmaya uğraşırken kafamı sıkmış olmalıyım. Şimdi ise kafamı sola çeviremiyorum.

Ancak her zaman dediğimiz gibi; dert varsa derman da vardır, salonda değilse evin başka bir odasındadır. Ya da temizliğe gelen abla çekmecelerin diplerine ya da dolapların üstlerine kaldırmış olabilir. İyi saklanmayan, ortalıkta sahipsiz duran eşyaların yargıcı bir ablamız var. Varoluşunun savunmasını tam yapamayan eşyaları cehennemin yedi kat dibinde sonsuz işkencelere mahkum ediyor. Kafayı çok sağa sola çevirmeden evin içinde derman aramam lazım.

Derdi olana derman binbir şekle girer, binbir yoldan gelir. Yeter ki siz dertli olmayı marifet saymayın, hastalığınızla övünmeyin, sıkıntılarınızdan kendinize güzel taçlar örüp büyükada'ya giden turist gibi kafanızda taçla dolaşmayın. Elflerin hüküm sürdüğü büyülü bir ormana dönmüş büyükada ve diğer adalar. Her faytonn içinden, her ağacın ardından kafası taçlı prenses çıkıyor. Siz hangi elflerin prensesisiniz, siz ilk doğanlardan mısınız, yüzük taşıyıcısı mıydınız, bu kadar prenses olması normal mi diye sayıklarken yeni saç ektirmiş, kafası tentürdiyotlu arap adamın kafasında da çiçekten taç görünce mideme tekme yemiş gibi yere yığıldım. Görenler ''cahil savaşçı, soylu elf prensesinin güzelliği karşısında nefessiz kaldı, dizlerinin üzerine düştü ve ''leydim, hizmetkarınızım'' diyebildi. Bu durum karşısında duygulanan elf prensesi cahil savaşçıya yediği haşlama süt mısırın kabuğunu hatıra olarak verdi.'' diye kayda geçirmiş olabilir.

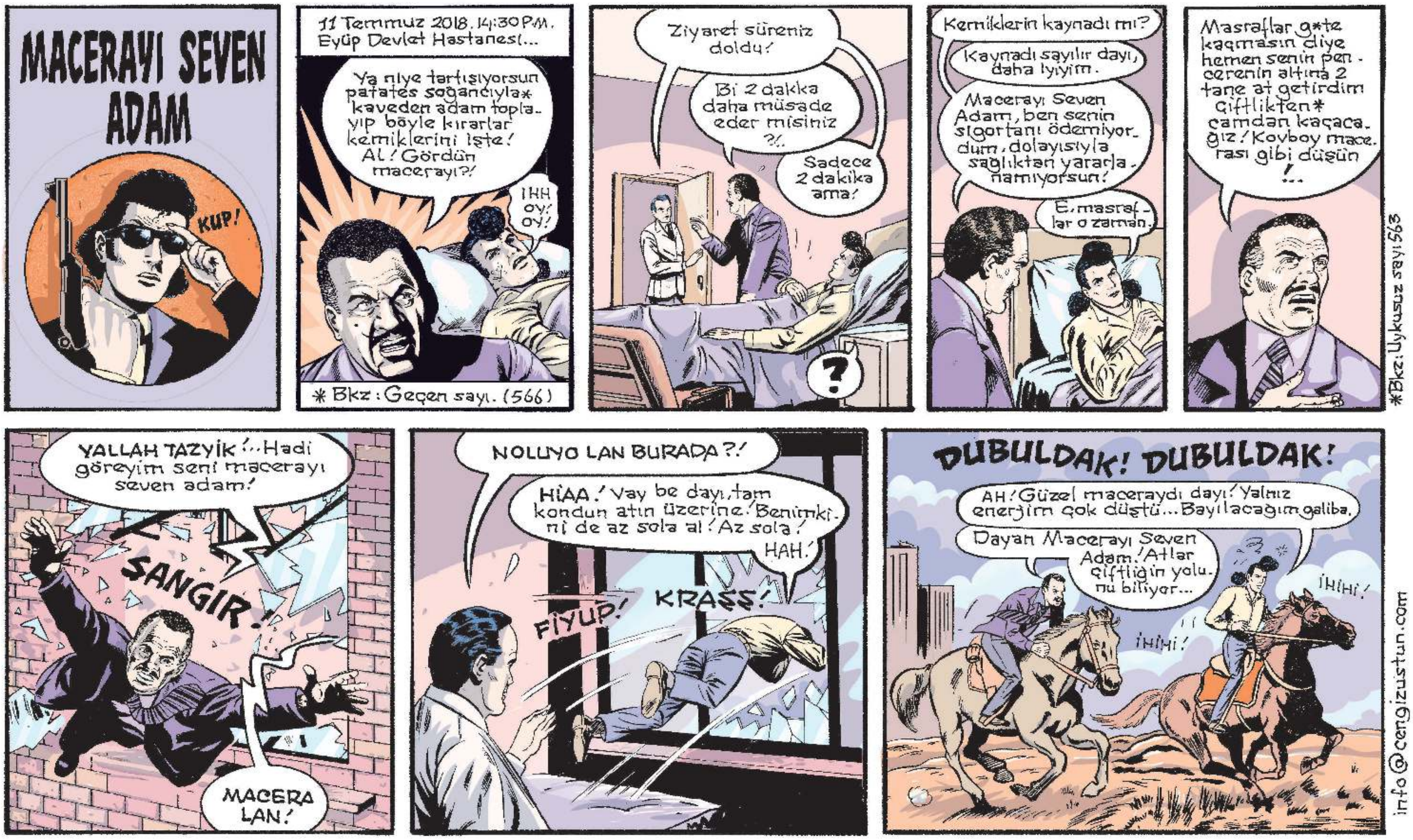


Benim bir yerlerde alman malı titreşimli ısıtmalı dev bir sırt masaj aletim var. Onu bulmam lazım, titreşimden zekamı kaybedene kadar kendimi ovalamam lazım. Nereye kaldırdığımızı, normalde nerede sakladığımızı falan hiç hatırlamadığım için evin içinde rastgele dolaşmaya başladım. Titreşimli masaj aleti kaldırması, saklaması zor bir alet. Herkesin kendine göre bir fikri var nerede saklanması gerektiğine dair. İhtiyacım olmadığı zamanlarda bir yerden elime geçiyor, başka bir yere bırakıyorum. Belki de ona özel bir dolap yaptırmam gerekirdi, duvarda özel bir bölme inşa etmem gerekirdi, tuşuna bastığında kapağı açılan otomatik bir muhafaza düşünmem gerekirdi. Zamanında üşenip yapmadığım işlerin hayaletleri bugünlerime musallat oluyor, hayatı bana zindan ediyorlar.

Çaresizce bebeğimi aradım, ararken boynumun tutuk olduğunu unuttum telefonu kulağımla boynumun arasına sıkıştırmaya çalıştım, daha kötü oldum, inlemeye başladım. İnleyerek dev masaj aletinin yerini sordum, ''iki üst kattaki yaşlı komşuya verdim, bacaklarındaki kan dolaşımını arttırmak için titreşim uygulaması gerekiyormuş, doktor özellikle demiş, ''nereden bulurum titreşim, nasıl uygularım bu odun bacaklarıma'' diye ağlıyordu, üzüldüm bizdeki aleti verdim. Çocuğu alacaktı ona yeni masaj aleti, git iste istersen bizimkini, ayıp olmaz'' dedi.



''Kolonyalı mendille silerim, sonra alkollü bezle silerim, sonra ocakta ateşe tutarım, şimdilik mikrobu kırılır. Vakti olduğu bir zaman da cihazı özel bir hastaneye götürürüm, parası neyse verip cerrahi aletleri neyle dezenfekte ediyorlarsa onunla yıkattırırım'' diye düşünerek iki kat üstteki komşumuzun kapısını çaldım, kendimi tanıttım. Masaj aletinin ne kadar güzel çalıştığını, oğlunun aldığı masaj aletinin o kadar iyi çalışmadığını, hem titretme hem de ısı verme özelliğinin odun bacakları için gerçekten kritik bir özellik olduğunu, her gün cihazı en az bir saat bacaklarına sürttüğünü anlattı, teşekkür etti. Oğlunun aldığını az kullandıysan onu ver, bunun rengi atmış artık, ben bunu ağzıma yaklaştıramam, boyun kısmıma değdiremem diyemedim. Ayıp olurdu, üzülürdü.

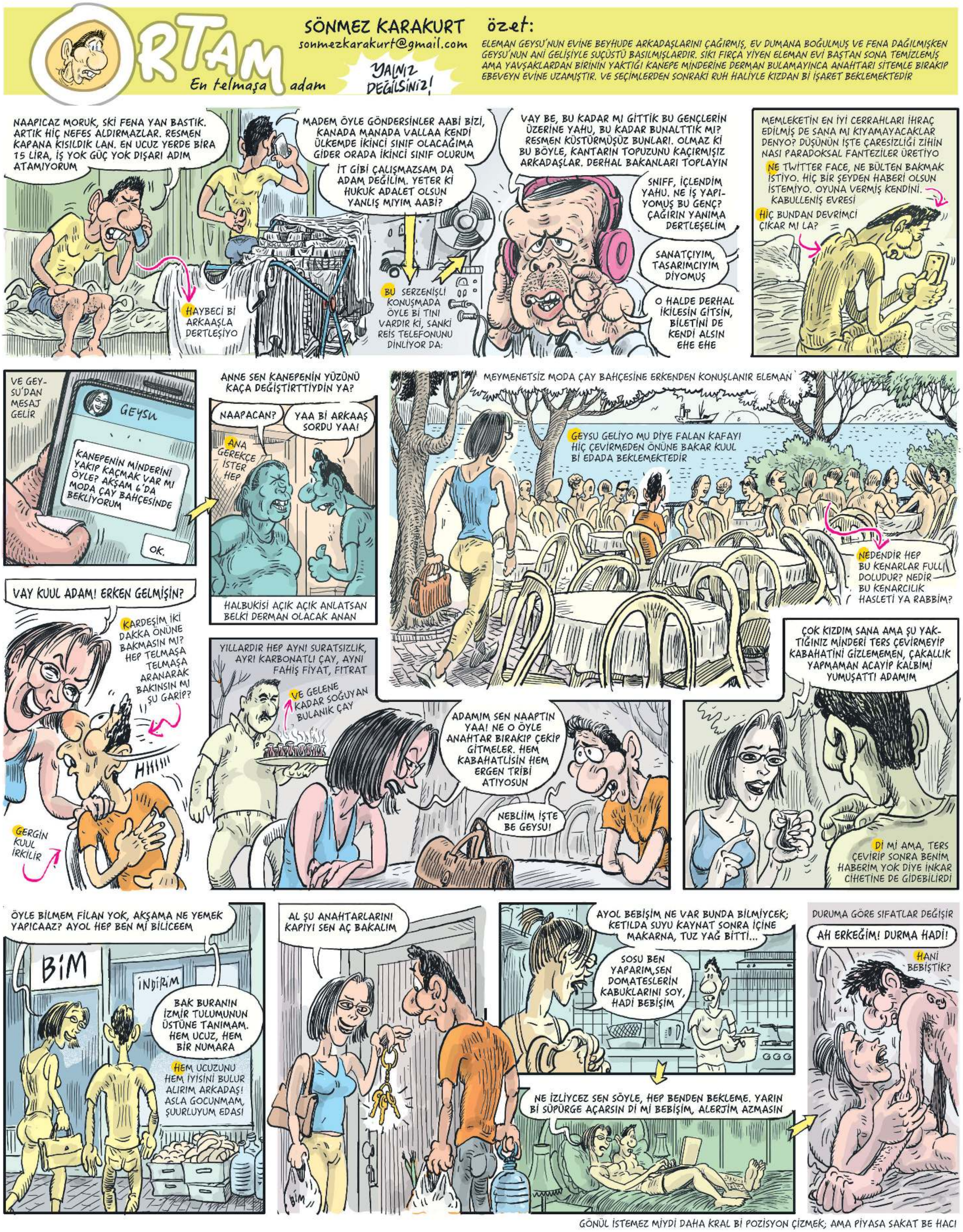


UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 12 TEMMUZ 2018 | Sayı: 567
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39


ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMAN GEYSU'NUN EVİNE BEYHUDE ARKADAŞLARINI ÇAĞIRMIŞ, EV DUMANA BOĞULMUŞ VE FENA DAĞILMIŞKEN GEYSU'NUN ANİ GELİŞİYLE SUÇÜSTÜ BASILMIŞLARDIR. SIKI FIRÇA YİYEN ELEMAN EVİ BAŞTAN SONA TEMİZLEMİŞ AMA YAVŞAKLARDAN BİRİNİN YAKTIĞI KANEPE MİNDERİNE DERMAN BULAMAYINCA ANAHTARI SİTEMLE BIRAKIP EBEVEYN EVİNE UZAMIŞTIR. VE SEÇİMLERDEN SONRAKİ RUH HALİYLE KIZDAN Bİ İŞARET BEKLEMEKTEDİR
NAAPICAZ MORUK, SKİ FENA YAN BASTIK. ARTIK HİÇ NEFES ALDIRMAZLAR. RESMEN KAPANA KISILDIK LAN. EN UCUZ YERDE BİRA 15 LİRA, İŞ YOK GÜÇ YOK DIŞARI ADIM ATAMIYORUM
HAYBECİ Bİ ARKAAŞLA DERTLEŞİYO
MADEM ÖYLE GÖNDERSİNLER AABİ BİZİ, KANADA MANADA VALLAA KENDİ ÜLKEMDE İKİNCİ SINIF OLACAĞIMA GİDER ORADA İKİNCİ SINIF OLURUM
İT GİBİ ÇALIŞMAZSAM DA ADAM DEĞİLİM. YETER Kİ HUKUK ADALET OLSUN YANLIŞ MIYIM AABİ?
BU SERZENİŞLİ KONUŞMADA ÖYLE Bİ TINI VARDIR Kİ, SANKİ REİS TELEFONUNU DİNLİYOR DA:
VAY BE, BU KADAR MI GİTTİK BU GENÇLERİN ÜZERİNE YAHU, BU KADAR BUNALTTIK MI? RESMEN KÜSTÜRMÜŞÜZ BUNLARI. OLMAZ Kİ BU BÖYLE, KANTARIN TOPUZUNU KAÇIRMIŞIZ ARKADAŞLAR. DERHAL BAKANLARI TOPLAYIN
SNIFF, İÇLENDİM YAHU. NE İŞ YAPIYOMUŞ BU GENÇ? ÇAĞIRIN YANIMA DERTLEŞELİM
SANATÇIYIM, TASARIMCIYIM DİYOMUŞ
O HALDE DERHAL İKİLESİN GİTSİN, BİLETİNİ DE KENDİ ALSIN EHE EHE
MEMLEKETİN EN İYİ CERRAHLARI İHRAÇ EDİLMİŞ DE SANA MI KIYAMAYACAKLAR DENYO? DÜŞÜNÜN İŞTE ÇARESİZLİĞİ ZİHİN NASI PARADOKSAL FANTEZİLER ÜRETİYO
NE TWITTER FACE, NE BÜLTEN BAKMAK İSTİYO. HİÇ BİR ŞEYDEN HABERİ OLSUN İSTEMİYO. OYUNA VERMİŞ KENDİNİ. KABULLENİŞ EVRESİ
HİÇ BUNDAN DEVRİMCİ ÇIKAR MI LA?
VE GEYSU'DAN MESAJ GELİR
GEYSU
KANEPENİN MİNDERİNİ YAKIP KAÇMAK VAR MI ÖYLE? AKŞAM 6'DA MODA ÇAY BAHÇESİNDE BEKLİYORUM
OK.
ANNE SEN KANEPENİN YÜZÜNÜ KAÇA DEĞİŞTİRTTİYDİN YA?
NAAPACAN?
YAA Bİ ARKAAŞ SORDU YAA!
ANA GEREKÇE İSTER HEP
HALBUKİSİ AÇIK AÇIK ANLATSAN BELKİ DERMAN OLACAK ANAN
MEYMENETSİZ MODA ÇAY BAHÇESİNE ERKENDEN KONUŞLANIR ELEMAN
GEYSU GELİYO MU DİYE FALAN KAFAYI HİÇ ÇEVİRMEDEN ÖNÜNE BAKAR KUUL Bİ EDADA BEKLEMEKTEDİR
NEDENDİR HEP BU KENARLAR FULL DOLUDUR? NEDİR BU KENARCILIK HASLETİ YA RABBİM?
VAY KUUL ADAM! ERKEN GELMİŞİN?
KARDEŞİM İKİ DAKKA ÖNÜNE BAKMASIN MI? HEP TELMAŞA TELMAŞA ARANARAK BAKINSIN MI ŞU GARİP?
HIIII
GERGİN KUUL İRKİLİR
YILLARDIR HEP AYNI SURATSIZLIK, AYRI KARBONATLI ÇAY, AYNI FAHİŞ FİYAT, FITRAT
VE GELENE KADAR SOĞUYAN BULANIK ÇAY
ADAMIM SEN NAAPTIN YAA! NE O ÖYLE ANAHTAR BIRAKIP ÇEKİP GİTMELER. HEM KABAHATLİSİN HEM ERGEN TRİBİ ATIYOSUN
NEBLİİM İŞTE BE GEYSU!
ÇOK KIZDIM SANA AMA ŞU YAKTIĞINIZ MİNDERİ TERS ÇEVİRMEYİP KABAHATİNİ GİZLEMEMEN, ÇAKALLIK YAPMAMAN ACAYİP KALBİMİ YUMUŞATTI ADAMIM
Dİ Mİ AMA, TERS ÇEVİRİP SONRA BENİM HABERİM YOK DİYE İNKAR CİHETİNE DE GİDEBİLİRDİ
ÖYLE BİLMEM FİLAN YOK, AKŞAMA NE YEMEK YAPICAAZ? AYOL HEP BEN Mİ BİLİCEEM
BİM
İNDİRİM
BAK BURANIN İZMİR TULUMUNUN ÜSTÜNE TANIMAM. HEM UCUZ, HEM BİR NUMARA
HEM UCUZUNU HEM İYİSİNİ BULUR ALIRIM ARKADAŞ! ASLA GOCUNMAM, ŞUURLUYUM EDASI
AL ŞU ANAHTARLARINI KAPIYI SEN AÇ BAKALIM
BİM
AYOL BEBİŞİM NE VAR BUNDA BİLMİYCEK; KETILDA SUYU KAYNAT SONRA İÇİNE MAKARNA, TUZ YAĞ BİTTİ...
SOSU BEN YAPARIM,SEN DOMATESLERİN KABUKLARINI SOY, HADİ BEBİŞİM
NE İZLİYCEZ SEN SÖYLE, HEP BENDEN BEKLEME. YARIN Bİ SÜPÜRGE AÇARSIN Dİ Mİ BEBİŞİM, ALERJİM AZMASIN
DURUMA GÖRE SIFATLAR DEĞİŞİR
AH ERKEĞİM! DURMA HADİ!
HANİ BEBİŞTİK?
GEY
GÖNÜL İSTEMEZ MİYDİ DAHA KRAL Bİ POZİSYON ÇİZMEK; AMA PİYASA SAKAT BE HACI

19 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2018/29 No: 568
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

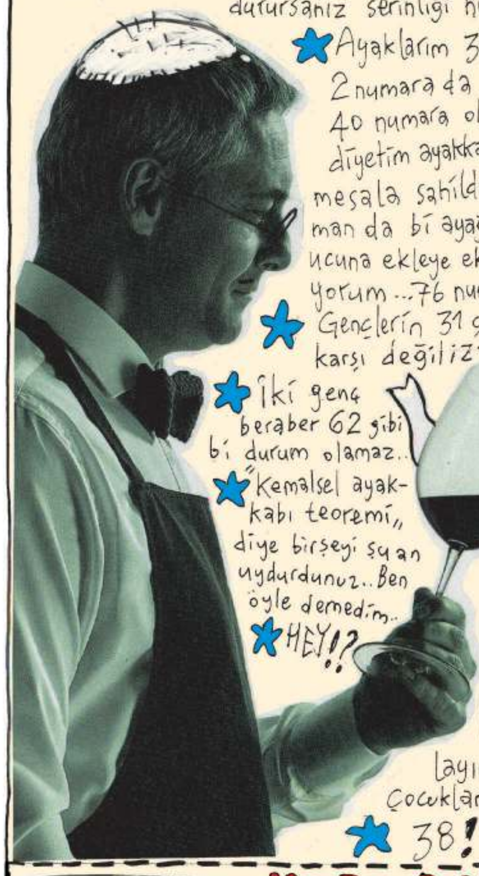
UYKUSUZ

AKP hükümetinin OHAL'i kaldıracağı, ama yerine 30 maddelik terörle mücadele yasası getireceği iddia ediliyor.



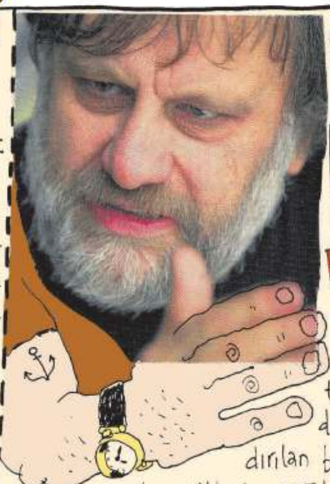
Kılıçdaroğlu sorularımızı yanıtladı..

- En sevdiğim yemek "enzim"..
- İnternet var.. Şifre büyük e, kü, yedi, beş, büyük ce, ke, me, atmış üç, büyük iks...
- Klimayı açmıyoruz.. Hasta ediyor.. Bizden önce oturan taktırmış... Camları açıyoruz.. Hava sürkülasyonu oluşuyor... Şu çarpı işaretli yerlerde durursanız serinliği hissedeceksiniz..



- Ayaklarım 38 numara... 2 numara da topuklar var, 40 numara oluyo... Ha, diyetim ayakkabı giymedim, mesala sahildeyim, o zaman da bi ayağımı diğerinin ucuna ekleye ekleye yürüyorum...76 numara oluyor..
- Gençlerin 31 çekmesine karşı değiliz..
- İki genç beraber 62 gibi bi durum olamaz..
- "Kemalsel ayakkabı teoremi" diye birşeyi şu an uydurdunuz.. Ben öyle demedim..
- HEY!?
- Nöbetçiler yakalayın o*** çocuklarını...
- 38!

Sırrı Süreyya yeni filmi "İNEK" hakkında konuştu



- "İnek" sıradan bi ineğin günlük yaşamını anlatan bir film.. Sabahın 4'ünde boku için, sütü için uyandırılan bu hayvanların, alın teriyle ürettikleri sütlerin, sağıldıktan sonra nasıl saatler içinde peynir ihanetine dönüştüğünü gördüklerinde hissettikleri duyguları, çağımız insanının emek sermaye döngüsündeki çelişkileriyle benzeşleştirerek, vatandaşa birazcık da "Hey amk hayvanı" diyebilmek filmdeki en büyük amacımız..
- Başrol seçimi için Maret'e gittik...10bin inek arasından seçildi.. İki kangal da sucuk aldık..
- Aslında şöyle hoş bir olay yaşandı.. Başrol seçimi için önce yanlışlıkla Mudurnu'ya gittik.. Ama bu vesileyle de bi tam tavuk almış olduk.. Gerçi yazın fazla tavuk yememek lazım.. Çabuk bozuluyo..
- Dublör isteyen sahneler için amerikadan dublör inek geldi... İki kangal da sucuk yollamışlar..
- Arabadan atladığı bi sahne var.. O sahnede dublör inek yaşamını yitirdi... Mundar olmasın diye kestik hemen..
- Sonra Maret'in müdürü "Kesicektiyseniz bizim inekler bedava atlardı" diye bozuldu biraz.. Şöhret dünyası hep kapris dolu..

Veli Efendi Hipodromundaki dram gözler önüne serildi..

- Koşu kazanan atların gece gizlice spermlerini çalan bi organize suç çetesi çökertildi.. Güvenlik güçlerinin "At ski" adını verdiği operasyonla sabah baskını yapan özel kuvvetler, öğlene kadar süren çatışma sonucunda 3 terörist ve 4 at öldü.. Operasyonda ele geçirilen 500 kilo (yaklaşık 1 milyar) değerindeki at spermi lavaboya dökülerek imha edildi..
- Konuyla ilgili açıklama yapan iç işleri yetkilileri "milli değerlerimizin yurt dışına kaçırılmasına izin vermeyeceğiz" dedi..
- Protesto amaçlı bi atın skini tokatlayan vatandaş ise gözaltına alındı..
- Uzmanlar at skinin çok büyük olduğunu ve kolayca sperminin çalındığını belirtirken at ski konusundaki yasa tasarısı meclise sunuldu.. Tasarıya göre at skleri (ayakkabı numarasıyla) 76'yı geçmeyecek...
- CHP veto etti..



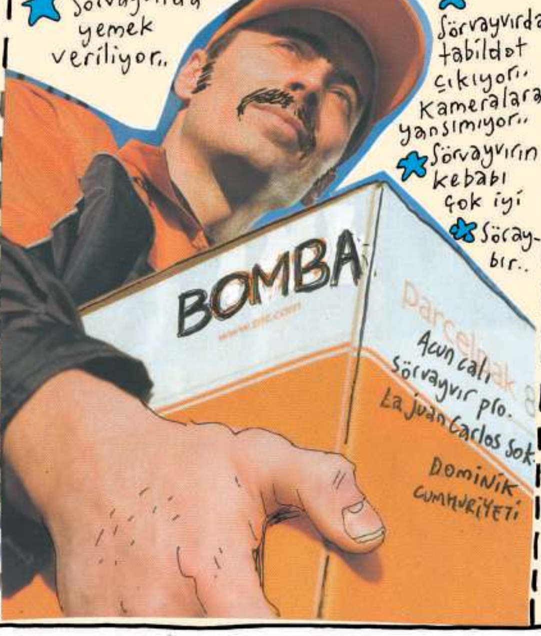
Ünlü astrolog Rezan Kiraz Satüründe gerileyen merkür retrosunu anlattı..



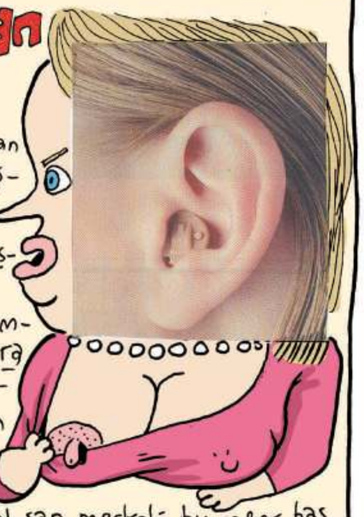
- Böyle dönemlerde insanlar birbirlerine karşı arzulanır.. İlgimizi kulak memesi emerek, ter içinde iteleyerek, hırsınca çabalayarak, dille, ıslaklık vurarak anlatmaya çalışırız.. Birbirimizi ellediğimiz dönemler yine böyle dönemlerdir... Gecenin ter içindeki yalnızlığında nevresimlere dolayıp bağlamaya çalıştığımız duygularımız ve o kulakları sağır eden hormonların çığlığı bizi cep telefonundaki kişiler listesinde bi aşağı bi yukarı savururken, tanıdığımız isimler, az tanıdığımız isimler, çoktan unutmuş olduğumuz isimler gözünüzün önünden tıpkı bardaki bi kalabalık gibi geçergider.. Kişiler listesinde dindirmeye çalıştığımız yalnızlığımızı oradan feysbuka, instagrama taşıyarak o gece bütün barları kapatır deli ruhlarımız... Huzur dolu evin, güven sığınağın o gece eksiktir.. Sonra mutsuzluğun masturbatif sesi, nefeslenir... Son tahlilde insan kendini sever.. Sevmek zorundadır..

"KOCA PARASIYLA" Şeyma Subaşı'yla dobra dobra..

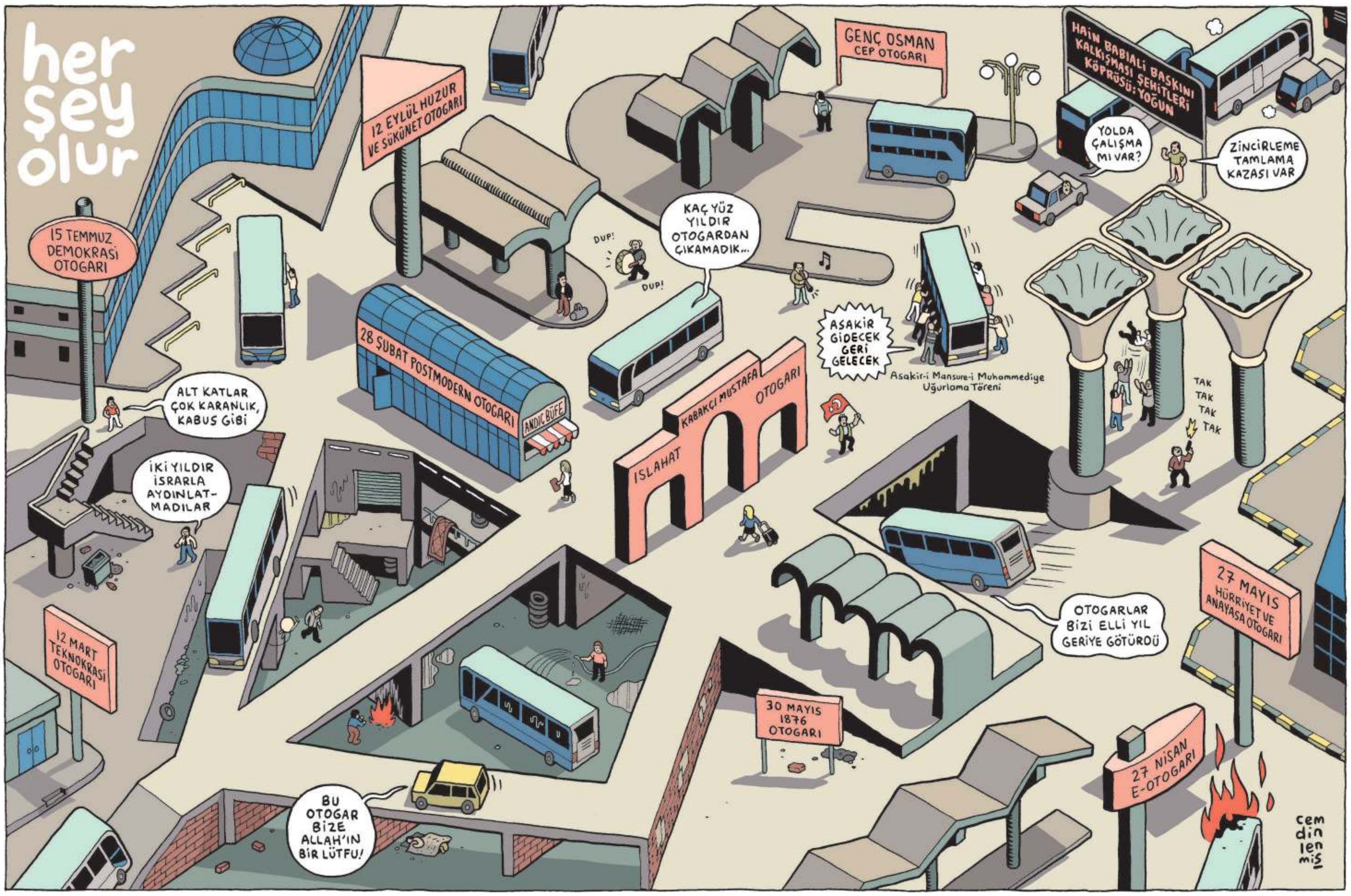
- Acun haftanın 5 günü dominikte, 2 günü yolda geçiyo zaten.. Biz hiç görmüyoruz o'nu yani..
- Acunun bazen haftanın 7 günü yolda geçiyo, dolayısıyla hiç bi yere gidemiyo.. Sonra yola taşınmaya karar verdik..
- Artık haftada iki üç gün görüşüyoruz.
- Sörvayvırda yemek veriliyor..



MERKEL isyan etti.. (Almanya)



- Nato zirvesinde Amerikan başkanı trumpın, Alman başkanı merkele sol ta**ağını göstermesiyle başlayan tartışmalar katlanarak büyüyor..
- Nato zirvesinde Uguti Cumhur başkanının konuşması sırasında, alman kürsüsüne yaklaşan Trump, sol taşağı fermuardan çıkarıp merkel'e doğru yuvarladı.. Islak mendille ta**ğı masadan silmeye çalışan merkeli bu sefer başka bir süpriz bekliyordu... Sağ ta**ak...Masada yuvarlanmaya başlayan bu ta**akların biri sağa, biri sola doğru gidiyordu.. Sağ ta**ağı mı süpüreyim, sol t*ş** mı süpüreyim diye tereddüte düşen merkel'in anlık şaşkınlığından faydalanan trump, penisiyle adeta bir cam sileceği gibi iki ta**ğını geri toplayınca Merkel Nato zirvesini yarıda bırakıp çıktı..
- Konuyla ilgili açıklama yapan alman dışişleri "Trumpın penisinin büyük olduğunu biliyorduk, süpriz olmadı" dedi.. Trumpın penisin kafasının turuncu renkte olduğunu söyleyen alman dış işleri "adeta bir mandalinayı andırıyor" dedi..
- Amerikan basın sözcüsü ise iddaları reddediyor.. Trumpın mandalinayı çok sevdiğini belirten basın sözcüsü "O'nun gerçekten mandalina olduğunu, Trumpın mandalinayı skine taktığını ve bunun özgür giyimin bir parçası olduğunu ve isteyenin istediği gibi giyineceğini, şunun şu şekil, şonun şo şekil giyinebileceğini söyledi..



N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Bir zamanlar insanlar isim listelerinin yayınlandığı gazeteleri tatlı bir heyecanla alırdı ve bunların en ünlüsü de anadolu liseleri, fen liseleri veya üniversite giriş sınavlarından sonra piyasaya çıkan "sınav sonuç" gazetesiydi. İnsanlar tatlı bir heyecanla ufacık puntoyla yazılmış listelerde, binlerce, on binlerce ismin arasında kendi isimlerini, çoluk çocuklarının isimlerini arar, aradıklarını istenilen bir okulu kazananların arasında bulduklarında ise hane halkı bayram ederdi. Ek yerleştirme listeleri ikinci bir umut olur ve öyle sanıyorum ki bu ek yerleştirme listeleriyle istedikleri yere girenler daha bir mutlu olurdu. Ama kuruluşunu bu hafta tamamlayan **Yeni Türkiye'de** gecenin bir yarısı yayınlanan isim listeleri tatlı bir heyecan değil, endişeli bir korkuyla kontrol ediliyor. Bir gecede binlerce insanı işinden, görevinden, mesleğinden etmek ve bunu ruhsuz isim listeleriyle yapmak ve üstüne üstlük yaparken de gep gep gerinerek övünmek bir **Yeni Türkiye** fenomeni.

Ve **bir zamanlar**, her ne kadar Cüneyt Arkın "Ölüm bir kurtuluş değildir," dese de ölüm bir kurtuluştu. Neticede kanser bile, insanların yakasını öldükten sonra bırakır. Ama kuruluşunu bu hafta tamamlayan **Yeni Türkiye'de** haftalar önce kanserden ölmüş bile olsanız hâlâ cezalandırılabilir ve işten atılabilirsiniz. **Yeni Türkiye** bu açıdan Cüneyt Arkın feslefesini izlemekte, "Ölüm bir kurtuluş değildir, ölüm bile az size!" şiarını benimsemektedir.

Bir zamanlar, mahkemeler serbest piyasa ekonomisi aktörleri gibi davranmaz, bir mahkemenin kararını beğenmediğinizde rakip süpermarkete gider gibi başka mahkemeye gidip istediğiniz kararı aldırmaya çalışamazdınız. Ama kuruluşunu bu hafta tamamlayan **Yeni Türkiye'de** yıllar önce dava ettiğiniz ama beraat eden bir karikatüre kafanıza göre tekrar dava açabilir, daha önce beraat etmiş bir karikatürü yayınlayan, sergileyen, pankart yapan insanları apar topar gözaltına aldırabilirsiniz.

Ve **bir zamanlar** bu ülkede insanlar, sarı öküzün hikâyesini az çok bilir, sonradan ellerindeki her şeyin uçup gideceğini bildiklerinden, o ilk sarı öküzü vermemek için uğraşırlardı. 22 Temmuz 2004'te **Eski** ve **Yeni Türkiye** belki de ilk kez karşı karşıya geldi: Eski Türkiye sarı öküz olarak Pamukova'da onlarca kişinin öldüğü tren kazasının sorumlularını istiyordu, Yeni Türkiye'nin istediği sarı öküz de kazanın unutulması, sorumlularının cezalandırılmak bir yana ödüllendirilmesine ses çıkartılmamasıydı. **Yeni Türkiye** sarı öküzü vermedi, **Eski Türkiye** de ama zorla ama gafletten kendi sarı öküzünü verdi, ortalığı birbirine katmak yerine onlarca ölüsüne ihanet etti, sorumluları unuttu, hesap sormadı. İşte kuruluşunu bu hafta tamamlayan **Yeni Türkiye** yıllar içinde birer birer verilen sarı öküzlerin toplamıdır: Bağımsız milletvekilliğinin düşürülmesine hiç kimse sevmediği için hiç ses çıkartılmayan malum dolandırıcı da, yenilenen milletvekilliği seçimlerine aman bir kaza olmasın diye başka kimsenin katılmasına izin verilmemesi ve hukuk ve demokrasiye pek düşkün liberallerin buna itiraz etmeyi aklına bile getirmemesi de, ülkenin en büyük sermaye gruplarından birine çökülmesine sahibi antipatik diye alkış tutulması da, arka arkaya zorla çökülen, arşivlerine dek silinen gazetelere dandikti diye ses çıkartılmaması da, binlerce insanın aralarında üç beş de namlı katil var diye sahte delillerle yargılanmasına alkış tutulması da kuruluşunu bu hafta tamamlayan **Yeni Türkiye'nin** Eski Türkiye'den teker teker aldığı kimi sarı, kimi siyah öküzlerdir. Bu hafta sonu gerçekleşen tren kazasında ölenler, bu hafta sonu değil, 22 Temmuz 2004'te Pamukova Hızlandırılmış Tren Cinayetinde ölmüşlerdir aslında.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI



Ali Ağaoğlu'nun at kılından yapılmış 120 bin TL değerinde "Hastens Vividus" marka bir yatağı olduğunu açıklamasının ardından kısa sürede 12 yatak satılınca, firma Türkiye'deki ortağını arayarak, "Ali Ağaoğlu kim?" diye soralı **7 yıl,**

Muhbirlik konusunda gençleri rahatlatmak isteyen İstanbul Emniyet Müdürlüğü "1550 Alo Kanka" projesini hayata geçireli **10 yıl,**

Düzce'de bir Kungfu okulunun açılışında kurdele kesmek yerine kapı önünde tahta kırılalı **17 yıl,**

Ankara Birinci Amatör Küme'de yer alan Onbirateş futbol takımı pilav üstü döner, bir dilim karpuz, yarım ekmek ve yarım ufak rakı ikramından oluşan bir menü ve birinci kadehin ardından çift kale maç vaatleriyle taraftarlarını sezon açılışına davet edeli **33 yıl,**

Ernest Hemingway bir kaza sonucu iki ayağı kırılan kedisi Willie'yi kafasından vuralı **65 yıl,**

Bir teknede röportaj veren müzik yapımcısı Şahin Özer, "Tayyip Bey şuradan atla desin atlarım," diyerek Tayyip Erdoğan'a olan sevgisinde fazla risk almayalı **9 yıl,**

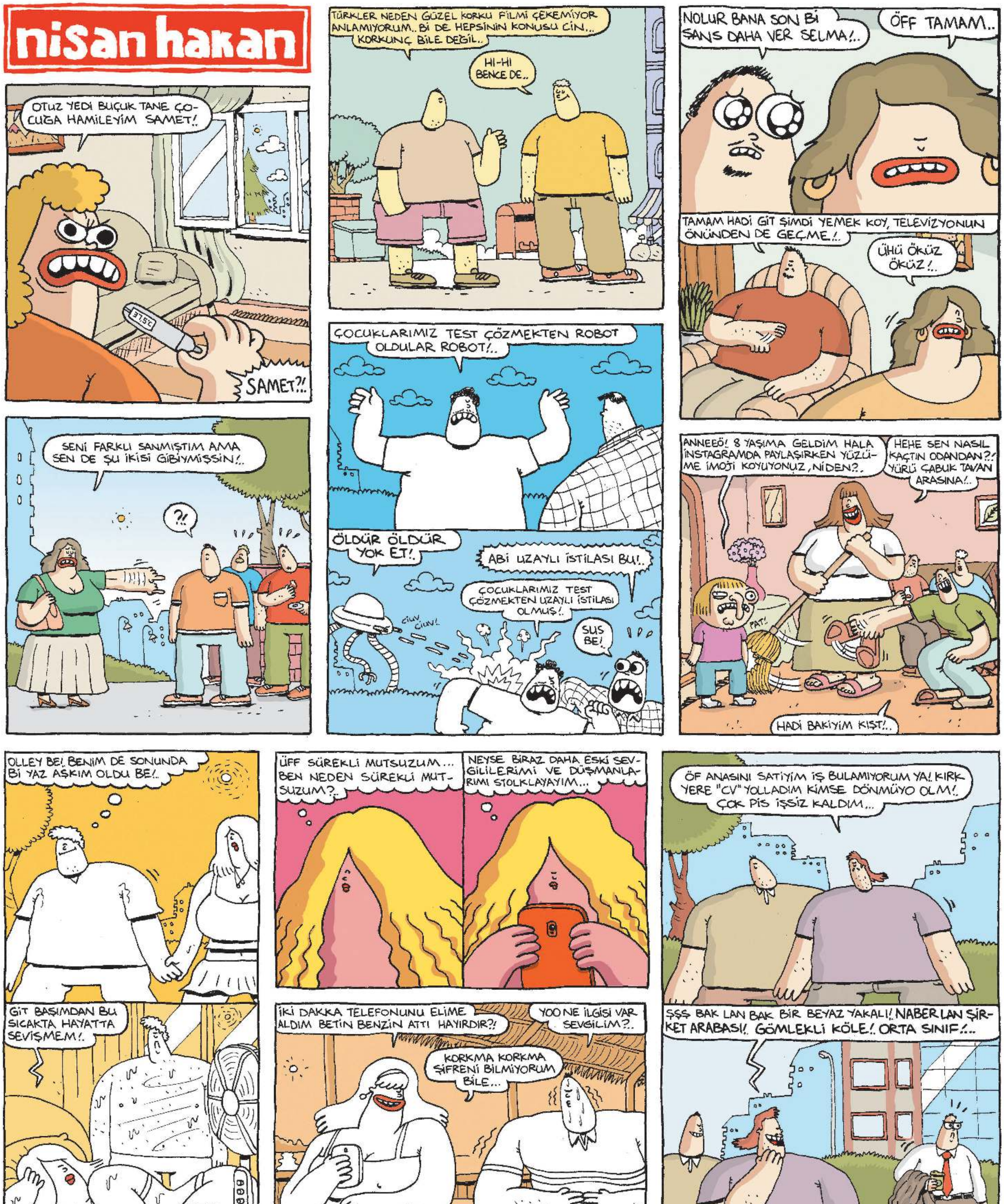


Tuğba Özay, "Çok eğlenceliyimdir, çılgınımdır. Ama yeri gelir ürkek bir kedi gibi de olabilirim. Dışarıda fırtınada bir kaplanım, içeriye girince limanda ise miço..." sözleriyle "çoğul kişilik bozukluğu" belirtileri göstereli **10 yıl,**



Varlığa Dayalı Menkul Kıymetler (VDMK) uygulaması yüzünden Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı Tansu Çiller'e parti içinde "VIDIMIK Tansu" lakabı takılalı **26 yıl,**

Leblebi gibi gol attığı için "Pınar" olan soyadını mahkeme başvurarak "Leblebi" yapan Galatasaraylı Mehmet, Vefa maçında 14 gol atalı **90 yıl olmuş.**


nisan hakan
OTUZ YEDİ BUÇUK TANE ÇOCUĞA HAMİLEYİM SAMET!
SAMET?!.
SENİ FARKLI SANMIŞTIM AMA SEN DE ŞU İKİSİ GİBİYMİŞSİN!..
?!.
TÜRKLER NEDEN GÜZEL KORKU FİLMİ ÇEKEMİYOR ANLAMIYORUM.. Bİ DE HEPSİNİN KONUSU CİN... KORKUNÇ BİLE DEĞİL..
HI-HI BENCE DE..
ÇOCUKLARIMIZ TEST ÇÖZMEKTEN ROBOT OLDULAR ROBOT!..
ÖLDÜR ÖLDÜR YOK ET!.
ABİ UZAYLI İSTİLASI BU!..
CİUV CİUV!.
ÇOCUKLARIMIZ TEST ÇÖZMEKTEN UZAYLI İSTİLASI OLMUŞ!.
SUS BE!.
NOLUR BANA SON Bİ ŞANS DAHA VER SELMA!..
ÖFF TAMAM..
TAMAM HADİ GİT ŞİMDİ YEMEK KOY, TELEVİZYONUN ÖNÜNDEN DE GEÇME!..
ÜHÜ ÖKÜZ ÖKÜZ!..
ANNEEÖ! 8 YAŞIMA GELDİM HALA İNSTAGRAMDA PAYLAŞIRKEN YÜZÜME İMOJİ KOYUYONUZ, NİDEN?..
HEHE SEN NASIL KAÇTIN ODANDAN?!. YÜRÜ ÇABUK TAVAN ARASINA!..
PAT!
HADİ BAKİYİM KIST!..
OLLEY BE! BENİM DE SONUNDA Bİ YAZ AŞKIM OLDU BE!..
GİT BAŞIMDAN BU SICAKTA HAYATTA SEVİŞMEM!.
ÜFF SÜREKLİ MUTSUZUM... BEN NEDEN SÜREKLİ MUTSUZUM?..
NEYSE BİRAZ DAHA ESKİ SEVGİLİLERİMİ VE DÜŞMANLARIMI STOLKLAYAYIM...
İKİ DAKKA TELEFONUNU ELİME ALDIM BETİN BENZİN ATTI HAYIRDIR?!
YOO NE İLGİSİ VAR SEVGİLİM?..
KORKMA KORKMA ŞİFRENİ BİLMİYORUM BİLE...
OLSUN YİNE DE MESAJLAR EKRANA DÜŞÜYO...
ÖF ANASINI SATİYİM İŞ BULAMIYORUM YA! KIRK YERE "CV" YOLLADIM KİMSE DÖNMÜYO OLM!. ÇOK PİS İŞSİZ KALDIM...
ŞŞŞ BAK LAN BAK BİR BEYAZ YAKALI! NABER LAN ŞİRKET ARABASI!. GÖMLEKLİ KÖLE!. ORTA SINIF!...

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ "İlk kurabiye yapma deneyimim fiyaskoyla sonuçlandı, ağızda dağılması gerekiyordu, elde dağılıyor" dedi bir arkadaşım. "Hiçbir malzemeden de çalmadım" diye de ekledi.
æ "İyi kaleciler kötü goller yerler diyerek sürekli kötü gol yedim, kaleci olamadım" dedi bir arkadaşım.
æ Hayatta galiba en tahammül edemediğim şeylerden biri de şu. Müşterisini tanıyan işletmenin bir süre sonra müşterisini takmaması durumu. Bu duruma gerçekten çok sinir oluyorum. Hep böyle oldu çünkü. Bir yerden ilk kez köfte alıyorsam mesela, o hep dünyanın en güzel köftesi oldu. Tavladı yani beni. Aklımı aldı. Bir daha geleyim diye. Bir daha gittim tabii. Bir daha bir daha derken köftenin tadında bir bozulma, ne bileyim bi dadı yok bi duzu yok olma durumları oluşmasıyla tam köfteciyi sorgulamaya başlamışken de beklemiş soğuk köfteler vermesiyle e ebeninki artık demem de bir oluyor, o oluyor. Süper cümle kurdum yine, o oldu. Çok da iyi oldu, çok da güzel oldu. Du. Sonra da hiç gitmiyorum oraya. Kaybetti işte beni. Çünkü nasılsa onundum, bi yere gitmem sandı, aşk gibi işte, eskisi gibi üzerime düşmedi, önemsemedi, kaybetti, şimdi anlayacak değerimi. Bir başka köfteci'de gördüğü gün yıkılacak. İçin için çok ağlayacak ama iş işten de geçmiş olacak. Cak. Ak. Kak. Kuzguncuk'ta mesela, bisikletimle her gittiğimde hep çay içtiğim yerde bugün artık sabrım taştı, orayı da sildim. Zaten pek matah bir yer sayılmazdı ama bugün bayağı bir bayat çay gelince, eeh dedim artık. Çayı öyle bıraktım, yanına da iki lira'yı bıraktım. Kalktım oradan. Verdiğim mesaj alınmıştır umarım ama artık ben yokum. Ben yan taraftaki çaycıda olacağım artık. Sen de kıskancından çatla da patla. Arkadaşlarım da orada yanımda olacaklar tabii. Pisler sizi be. İğrençsiniz kötüsünüz. İşinize saygınız yok. Bir keresinde de su istemiştim de tarihi geçmiş su getirmiştiniz bana. Pisler.
æ Geçenlerde güvercinci arkadaşımı kümesine ziyarete gittim. Dönek'çi kendisi. Olağanüstü bir olay. Gerçekten çok sayko bir kafa. Dönek'i bango'yla birlikte uçuruyor. Öbür türlü dönek çok savruk uçar. Bango dönek'e kılavuzluk ediyor gökyüzünde. Belli bir yükseklik ve açıya geldiğinde arkadaşım başka bir güvercinle parıltı veriyor aşağıdan. Dönek'in yeryüzüne bir kurşun gibi döne döne geldiği o anlara şahit olmak gerçekten akıl alan bir deneyim. Kuş yere çakılacak sanıyorsunuz fakat son anda toparlayıp konuveriyor yere. Yaklaşık üç saat kadar kuş uçurduk öyle. Tüm güvercinlerine gözü gibi bakıyor. İğneler ilaçlar, dezenfekteler ve daha neler neler. En güzel karışım yemler, yeşillikler. Gurur duydum arkadaşımla onu öyle izlerken. Çünkü sadece bir güvercinci değil, aynı zamanda bir hayvansever de. Çünkü bazı güvercinciler sadece güvercincidir. Hayvan sevgisiyle pek alakaları yoktur. Mesela eğer dönek besliyorsanız, dönek'lerin yere çakılmaması için kümeslerinizin açıklık bir yerde olması şarttır. Öbür türlü bir çatıya, bir ağaca, ne bileyim, birçok şeye çakılıp hayatlarını kaybedebilirler. Maalesef böyleleri de var. Arkadaşım normalde kendi çatısında kümesi olduğu halde sırf bu dönekler için yer kiralamış bir de. İşte bu harika bir şey. Böyle arkadaşlara sahip olmak dünyanın net en güzel şeyi. Çok çok güzel bir şey bu gerçekten.
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Gelen kanalları kuruyasıca. Pis. "Geçen manitamla tatile gittik" dedi. "Manitan da mı var senin" dedim. "Var tabii" dedi. "Ee" dedim. "Ne bileyim işte tatilde manitayla ne yapılır, yenilir içilir sevişilir biliyorsun" dedi. "Yaani" dedim. "Bir gün iyi bir kahvaltıcıya götüreyim dedim, kahvaltıcı dandik çıktı, aç kaldı resmen manita" dedi. "Ee" dedim. "Ben yine ekmeğe abandım, ben bir şekilde doydum ama" dedi. "Sonra" dedim. "Sonra da akşam bir bara götüreyim dedim, bar da salaş çıktı, pek hoşlanmadı, mutlu olamadı yani" dedi. "Sonra noldu peki" dedim. "Ben ayı gibi içtim ama" dedi. "Sen yaşamışsın hayatı, manita darda kalmış" dedim. "Resmen öyle oldu" dedi, "akşam da sevişeceğiz, demesin mi bana, önce hak etmen lazım demesin mi bana" dedi. "İlginçmiş" dedim. "İlginçmiş ama inanılmaz iyi bir cevap verdim, yine seviştik ki" dedi. "Ne dedin ki" dedim. "Ne diyeceğim" dedi, "meme ve g.t, yani tüm bunlar, o kadar güzel şeyler ki, bunlar asla hak edilmez, yeryüzünde bunları hak edecek bir erkek yok, bunlar ancak bir lütuftur, bir hediyedir erkeğe dedim, resmen aklını aldım manitanın, daha da harlı seviştik" dedi. "İğrenç bir çiftsiniz" dedim. "İğrenciz miğrenciz ama hayvan takılıyoruz, çok mutluyuz lan" dedi. "Gitsene sen" dedim. "Zaten durmam, manita bekliyor, manitacılık resmen" dedi gitti. Sustum. Orta halli sustum.
æ Kedi Çiko da manyak. Kedi Venüs bunu zaman zaman hırpalıyor. Yani canı isterse istediği zaman hırpalayabiliyor. Çiko'nun gücü yetmiyor Venüs'e. Çiko da sanki Venüs tarafından yine hırpalanmış da gözüne darbe almış gibi tek gözü kapalı bakıyor bana. Venüs'ü azarlamamı istiyor. Çünkü daha önce gerçekten de böyle bir şey olmuştu ve Venüs'ü azarlamıştım. Yine azarlayayım istiyor. Kedi işte.
æ Hoşça kal.

"laheyya"
20 Temmuz Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
27 Temmuz Cuma / **Koşuyolu Apartman Sahne** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 339 93 39
28 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49





yigit@comic.com

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

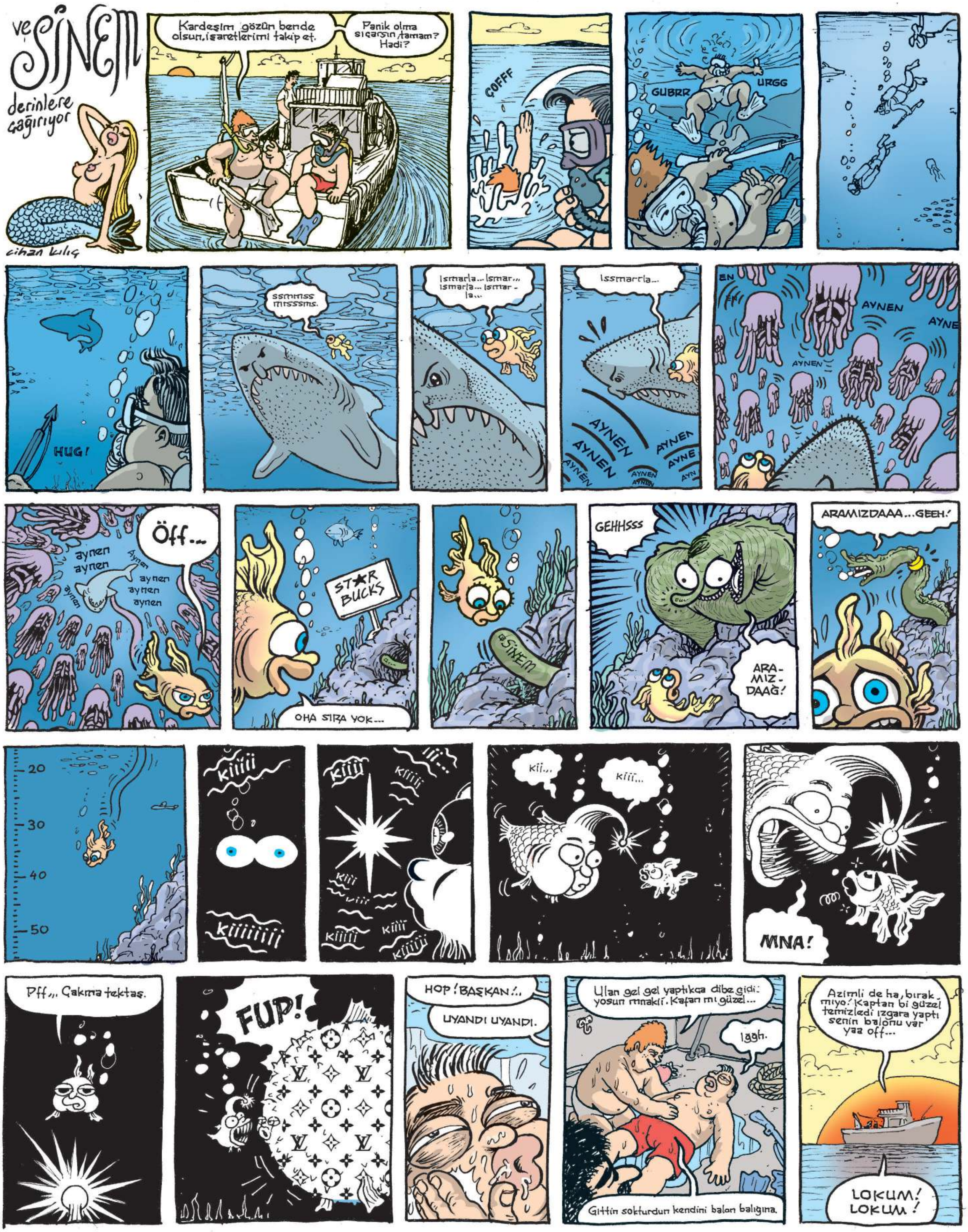
Morgan Freeman gelip borç istese çekinmeden verecek bir sürü insan tanıyorum. Kendi imkanlarımla ufak bir kamuoyu araştırması yaptım, okurlarımızdan %80'ı Morgan Freeman borç istese anında neyi var neyi yok çıkartıp vermeye hazır, %20'si de vermeden önce "Hayırdır kardeş, ne için lâzımdı?" diye sorduktan sonra büyük ihtimalle verecek durumda. Okurlarımızın %60'ı Morgan Freeman'ın borcunu geri ödeyeceğinden son derece emin, %20'si Morgan geri verse de kabul etmiyor, kalan %20'si ise hâlâ "İyi de ne için istiyor, önce onu bilmek lâzım," diye cevap veriyor.

Tabii sadece beş kişiyle etkili bir kamuoyu araştırması yapmak çok doğru değil ama olsun. En azından o beş kişinin dördünün kandırılmaya son derece müsait kalan birinin de (İlyas) basbayağı pinti bir herif olduğunu öğrenmiş bulunduk. Lan oğlum İlyas, Morgan Freeman borç istiyorsa durum acayip demektir, herif hastaneden çıkıp memleketine dönmek için borç istemiyordur herhâlde, demek ki gerçekten o an için paraya sıkışmış. Kaldı ki bu senin "Ne için istiyormuş ona bakarım," tavrının arkasında Morgan Freeman'a borç vereceğini söylesen de ben de hemen ardından borç istesem bana vermezlik edemeyeceğini bilmenin getirdiği bir sancı var, onu da anlamadım sanma. Gerçi İlyas da haklı, şimdi ben diğer dört kişiden borç istesem, daha az evvel "Morgan Freeman'a seve seve borç veririm," dedikten sonra bana veremeyeceklerini söylemeleri zor olur.

Tabii az kişiyle yaptık falan ama İlyas kuntizini saymazsak genel eğilim Morgan Freeman'a borç vereceğiniz yönünde. Arkadaşlar insanlara çok çabuk güveniyorsunuz, Morgan Freeman sevdiğimiz bir insan ama mali konularda kumarbaz mıdır, it kopuk mudur, madde bağımlısı mıdır bildiğimiz bir şey değil. Bakın devir başka bir devir, gönlünüzden kopuyorsa siz yine isterseniz Morgan Freeman'a isterseniz Charlie Sheen'e borç verin ama geri verir mi diye beklemeyin. Zaten dikkat ederseniz Morgan Freeman son yıllarda tefeciye borcunu ödemeye çalışan garip gibi dandik dandik bir sürü filmde oynuyor, o bildiğiniz Morgan'dan eser kalmamış. Neredeyse adamı Youtube videosuna çağırsanız gelip oynayacak.

Tabii siz şimdi bunun üzerinden biraz uzun boylu düşünürseniz bu devrin nasıl bir devir olduğunu daha iyi anlamak mümkün. Yani şimdi bizim Ömer Göksel koskoca Morgan Freeman'a borç vermeye tereddüt edecek, Uğur Gürsoy; hadi it kopuk falan ama neticede Hollywood yıldızıdır, Charlie Sheen yan masada hesabı öderken bozukluk çıkışmayınca bir yirmi lira ateşlemeyecek ama bankalar size her istediğinizde kredi verecek öyle mi? Bir kez daha düşünün. Alakası var yok ayrı mesele ki alakası da var ama anlatması çok uzun sürer. (Hiçbir şey uyduramamak)

Bugünlere gelirken geriye dönüp baktığınızda birer birer verdiğimiz sarı öküzleri saymaya yer yetmez ama geçen gün arşivi karıştırırken fark ettim, 1980'li yıllarda takvimler kasım sonu aralık başını gösterdiğinde otomatikman başlayan bir temel tartışmamız var: TRT'nin yılbaşı eğlence programında dansöz çıkacak mı yoksa çıkmayacak mı? Bakın bunu hiç tartıştırmamamız, çıkmasın diyenleri ciddiye almamamız, cevap dahi vermememiz, bu görüşteki adamları bırakın TRT'nin başına getirmek, Kavaklıdere ilçesinin sınırlarına bile sokmamamız gerekiyormuş demek ki. Kavaklıdere'den emin değilim gerçi, ben çocukken TRT yarışmaları için falan adres verirken hep Kavaklıdere Ankara derdi diye kalmış aklımda. Ama dikkat ederseniz bunun da konuyla ilgisi yok. Önemli olan kendi payıma hiç izlemesem, izlemeyi sevmesem ve biraz itici bulsam da dansöz.


ve Sinem
derinlere çağırıyor
cihan kılıç
Kardeşim gözün bende olsun, işaretlerimi takip et.
Panik olma sıçarsın, tamam? Hadi?
ÇOFFF
GUBRR
URGG
HUG!
ssmmss mmsssms.
Ismarla... Ismar... ısmarla... ısmar-la...
Issmarrla...
AYNEN
AYNEN
AYNEN
AYNEN
AYNE
AYNEN
EN
AYNEN
AYNE
AYNEN
aynen aynen
aynen aynen aynen
Öff...
STAR BUCKS
OHA SIRA YOK...
GEHHSSS
SİNEM
ARA-MIZ-DAAĞ!
ARAMIZDAAA... GEEH!
20
30
40
50
kiiii
kiiiiiii
kiii
MNA!
Pff... Çakma tektaş.
FUP!
HOP! BAŞKAN!..
UYANDI UYANDI.
Ulan gel gel yaptıkça dibe gidi: yosun mnakii. Kafan mı güzel...
Iggh.
Gittin sokturdun kendini balon balığına.
Azimli de ha, bırakmiyo! Kaptan bi güzel temizledi ızgara yaptı senin balonu var yaa off...
LOKUM! LOKUM!

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Sen esmeyi seviyorsun, ben esintiyi...''
Amy Winehouse - 'Back to Black' şarkısından

CHP: Yargıtay, Danıştay, Sayıştay... Hepsi Ak Parti'nin elinde... CHP, sadece Kurultay'la meşgul...

PİLLİ SAVUNMA BAKANI: Son yerli, askeri icadımız.Dünyada bir tek bizde var. Uzaktan kumandalı üstelik...

MARADONA: ''Filistin halkının bir numaralı hayranıyım'' dedi Maradona. İki numaraya da ben talibim. Amma, Maradona'nın bir numaralı hayranı kesinlikle benim...

LİLİ MARLEN: 1938 yılında Norbert Schultze ile Hans Leit tarafından Almanya'da yazılır ''Lili Marlene'' şarkısı. Basit bir şarkıdır, bir sürü subayla takılan fakat nihayetinde askerin birine tutulan bir kızın öyküsünü anlatır. Satırlarında ince, gizli bir alay sezilir. İki müzisyen, bu şarkıyı yapımcılara sunup dururlar, hep geri çevrilirler. Tam 12 firma onları reddeder. İsveçli Lola Anderson adlı bir şarkıcı, Lili Marlen'i beğenip repertuarına alır sonunda. Boğuk, buğulu bir sesi vardır Lola'nın, konserlerinde bu şarkıyı hep sona saklar. Plağa okur şarkıyı, yine tutmaz, fazla satmaz. Bir gece, Belgrad'dan Afrika'ya yayın yapan bir Alman istasyonu plağı çalar. Elindeki plakların çoğu bombardıman sonucunda kırılmış, kullanılmaz duruma gelmiştir, sağlam diye mecburiyetten çalarlar Lili Marlen'i. Ertesi sabah, radyoya şarkı için istekler yağmağa başlar. Şarkının Afrika'da gördüğü ilgi Berlin'de duyulur, opera sanatçısı Madam Goering, bir gece bu şarkıyı Nazi kodamanlarına söyler. Ansızın ün kazanır Lili Marlen, durmadan radyolarda çalınır. Lola Anderson, askerlerin sevgilisi haline gelir, elden ele resimleri dolaşır, sahradaki portatif gramofonlardan buğulu sesi yükselir. İngiliz Sekizinci Ordusu, bazı Alman askerlerini esir alıp da plağı bulunca önce İngilizlerin, ardından Avustralyalıların diline takılır. Bir kızın 'kirli serüvenlerini' anlatan bu Alman şarkısını komutanlar pek hoş karşılamaz, yasaklamayı düşünürler. Lakin geçmiş olsun, şarkı Amerikan ordusuna da yayılır, yasağın çare olamayacağı anlaşılır. (Savaş şarkılarının savaşa dair olması şart değildir, Avustralya askerlerinin dilinden düşmeyen bir başka şarkı olan ''Waltzing Mathilda'' da savaşı anlatmaz, koyun hısızlığıyla ilgilidir!) Amerikalılar, Lili Marlen'in sözlerini büsbütün değiştirirler; müzik aynı müziktir ancak söyler Alman aleyhtarıdır artık. Şarkıların pasaporta, vizeye ihtiyacı yoktur, sınırları kolayca aşabilirler. John Steinbeck'in dediği gibi, onca hengameden sonra, Nazilerin dünyaya verebildikleri tek şey olmuştur Lili Marlen...



SOSYAL MEDYADA DARWİN: 91 arkadaşın evrimiçi...

NOTER ADAMIN SAMET'İ: Reklamda Samet isimli genç, on gün boyunca ''noter huzurunda'' bilmemne jiletiyle traş oluyor ve bu sürenin sonunda markaya aklı yatıyor. Noter huzurunda traş nasıl olur? Noter, günbegün Sametgil''e mi gidiyor? Yoksa Samet mi noterin huzuruna doğru deviniyor? Noter, bu gözlemi için günlük ne yövmiye alıyor? Her gün aynı saatta mı buluşuluyor, yoksa gün içinde mi karar veriliyor? Dördüncü veya beşinci gün, samimiyet ilerlemiş olup, ''Takıl sen Samet, arkadaş sayılırız, ben varmışım gibi yap traşını!'' demiş midir noter? Samimiyetin iyiden iyiye ilerlemesi ve dokuzuncu, onuncu günler noterin Samet'i bizzat traş etmesi acaba yaşanmış mıdır!?

EY AZİZ TİCARET: Büyük şairimiz Yahya Kemal'in kısa bir süre sülük ve kenevir ticaretiyle iştigal etmesi...

TATİL BELDESİNDE SABAH: Kaldığım pansiyonda kahvaltı 8-11 arası dedilerdi, yazıyla uğraşıp uyumadan 8.30'da gittim, sadece bir kadın var. ''Daha kimse gelmedi, gelirler'' dedi.
Gaste maste aldım, bi kahve gördüm, tost ve çay söyledim. Orda da yan masanın muhabbetine tanık oldum. Galiba çaya yeni zam gelmiş, 1.5 lira olmuş. Masadakilerden biri ''Ben anlamam arkadaş, beş liralık içerdim, gene beş liralık içicem'' dedi. Kahveci ''N'apiim abi, üç buçuk çay mı veriim?'' dedi. Adam ''Nasıl istiyosan öyle yap!'' dedi. Çok hızla önce siyaset, sonra futbol konuştular, sonra gene çay fiyatları konuşuldu...

KISA HAYAT: Baba parasıyla para babası olmak...

SCRABBLE: Bir dönem çalıştığım yerin patronu ve gene ordaki bir mesai arkadaşımla scrabble oynamaya dadanmıştık. Habire oynuyoruz, ya ben kazanıyorum veya diğer arkadaş. Patron hiç kazanamıyor, ikinci olduğu zaman seviniyordu. Bir gün arkadaşım ''Oğlum adam patron, yalandan bi yenilsek mi?'' dedi. Güldüm, iyi espiri diye. Baktım, adam ciddiydi. Baya baya bilerek yenilmeye razıydı 'mayış akış' için. İnsan evlatları çok çeşitli oluyor...

OTELLERDEKİ TUVALET BANTLARI: Ne ara başladı bu uygulama, ne gereği var, hiç anlamam. ''Sizden evvel kimse sıçmadı buraya!'' diye kandırır gibi...

DELİDUMAN: Sıcaklar kafamı fazla ısıttı galliba, Emrah Serbes'in romanının adını yanlış yazmışım geçen hafta. Doğrusu ''Deliduman'' elbette. Nice sağlam detay barındıran romanda, iki genç kızın telefon yazışmaları bilhassa enteresan. Emrah'ın ''Erken Kaybedenler'' adlı hikaye kitabını da çok severek okumuştum, olağanüstü etkileyici, dokunaklı bir kitap. ''Müptezeller''i henüz okumadım, o da sırada...

VİDEO HAKEM: Peki bütün stadyum hakemi beklerken, o gidip orada komik video seyrediyo olsa ya, kedili medili...

KIRKYEDİ METRE: Yüksek Kaldırım'da müzik aletleri satan bir mağazada çalışan arkadaşını ziyarete gider Kerem Altındeğer. O sırada içeriye müşteri girer. Doğu bölgelerindeki köy düğünlerinde kullanılmak üzere telsiz mikrofon isteyen 60-65 yaşlarında bir amcadır. Satıcı, ellerinde kırk-elli metre menzilli bir mikrofon olduğunu söyler ama amca bu menzili ısrarla ''kırkyedi metre'' olarak algılar, o şekilde kullanır. Konuşmanın kalanında 47 metre, herkes tarafından o kadar benimsenir ki, içinde ''kırkyedi metre'' geçmeyen bir cümle kullanılmaz olur. Sonuçta daha uzun menzilli bir mikrofon isteyen amcaya satılamaz o mikrofon ancak menzili kırkyedi metre olarak tescillenmiş olur durduk yerde...

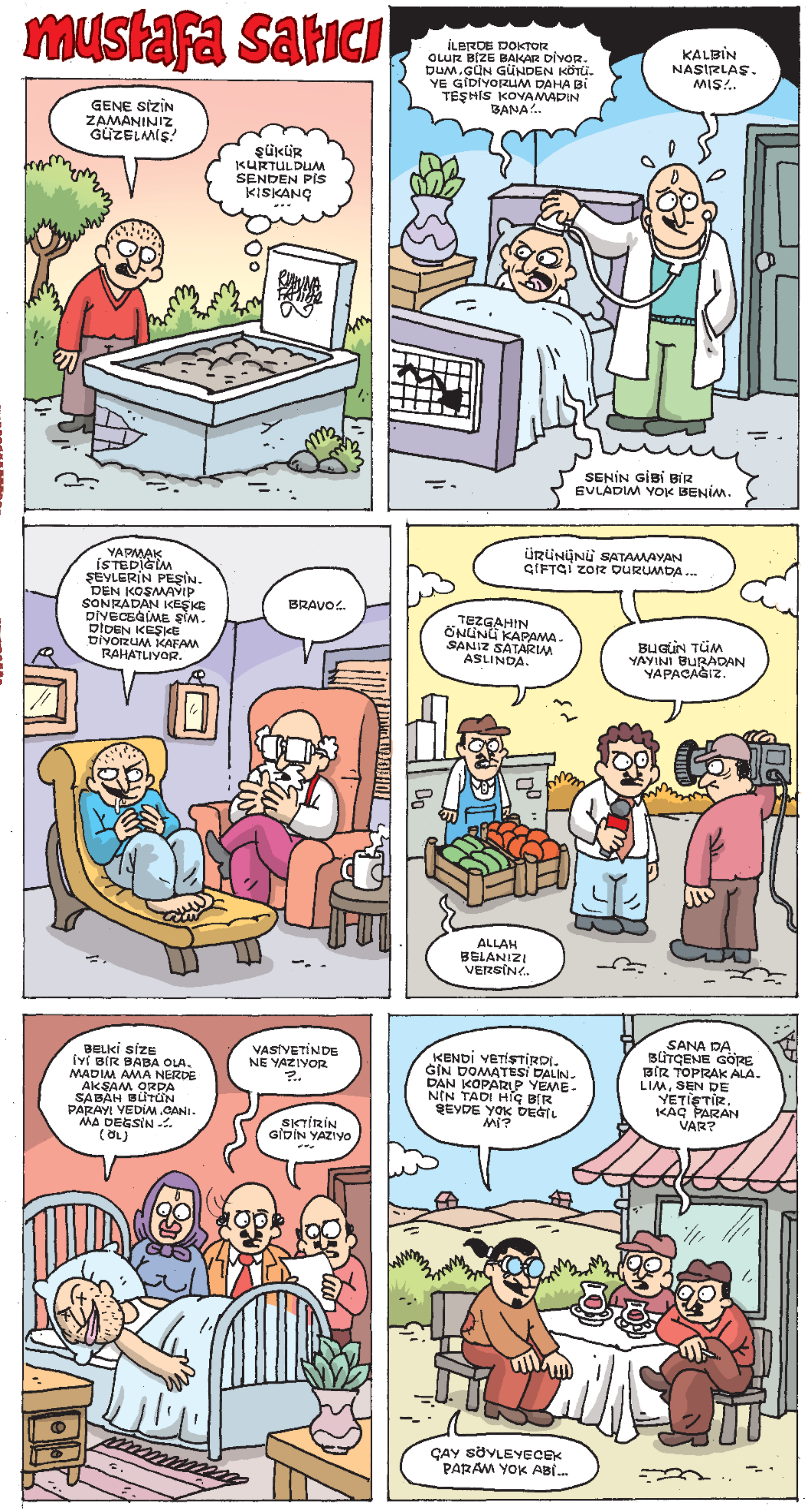
YEŞİL: Lale Leyla ile boya yapıyoduk, tesadüfen mavi ve sarı boyalar vardı. İkisini birbirine karıştırınca çok şaşırdı, 'Yeşil!' diye bağırdı. İlk gören için hakkaten mucize...

BİR MÜJDE VER ŞU KALPLERE: Geçen evde yazı yazıyordum, televizyonda ''TRT Müzik'' açıktı. Yazı bitti, çay koymak için kalkarken dizimdeki halı sahadan yadigar kabuğu yoldum. Mutfağa giderken, ayağıma doğru yolduğum kabuktan ince yol yaparak kan aktı. Tam da o sırada, televizyonda ''Hey sevgili dünya, dönmeye başla / Sonsuz olsun kahkaha'' diye şarkı başladı. Kırk yıl öncesinin şarkısı. O şarkı, dizimde kabuk, elimde çay; ''Neler oluyor'' dedim. Bir anda kırk yıl geriye gittim. Şarkı da şöyle diyordu: ''Bir müjde ver şu kalplere...''

vedatozdemiro@gmail.com









Gizem Günlükleri

***Yakın gelecekte**, Türkiye dünya ekonomisini, bilimini ve kültürünü yönlendiren bir dünya devidir… Milli İstihbarat Teşkilatı'nın en gizli birimi **GİZEM'in** (Gizli-Emniyet) en gizli ajanları ise ülkede ve dünyada olan sıradışı / paranormal olayları araştırmaktadır.*

@kaansezyum

Okuyacaklarınız ne gerçek, ne de kurgudur.

Bölüm 2

Yörüngeden gelenler…

(Klon da olsak insan yerine konmak isteriz)

Haberlerde Uşak'ın Narlı köyünde 7 yıl önce uzaylı gördüklerini söyleyen bazı vatandaşların önceki sabah da yine uzaylı gördüklerini iddia ettikleri söylenmektedir. Vatandaşlar uzaylılara önce çay, elma ve ceviz ikram ettiklerini, uzaylıların ise bu ikramları beğenmeyip surat astıklarını anlatır. Bunun üzerine köylüler uzaylılarla en azından bir selfie çekmek için yaklaşırlar fakat fotoğraf makinelerinin flaşlarından rahatsız olduklarını anlamayan köylüler, kendikerine uzaylıların el kol hareketi yaptığını sanıp uzaylıları sopayla, taşla döver…
Dayağı yiyip kafası gözü yarılan uzaylılar gemilerine binip kaçmıştır haberin anlattığına göre. Videoda elle boğaz kesme hareketi yapan vatandaşlar görürüz.

Narlı köyü eski muhtarı da bu cisimlerin 2001 yılından beri aralıklı olarak geceleri çok alçaktan ışıklı ve yavaş bir şekilde geçtiğini ve köylüleri rahatsız ettiğini söylemektedir arkadan…

Ajanlarımız habere gülüp geçer. Fakat iki gün sonra bir haber daha çıkar. Köyün orta yerine gökyüzünden yeşil bir şişe benzeri bir şey düşmüştür. Bu kez haberlerdeki köylüler şişeyi kırmaya çalıştıklarını fakat hiçbir şekilde buna muaffak olamadıklarını anlatmaktadır. Canlı yayında şişeyi bu sefer biçerdöverle parçalamaya çalışırlar, yine olmaz…

Ajanlarımız bu kez de Uşak'a hareket eder. Köye vardıklarında şişenin köy meydanında parlamaya başladığını görürler. GİZEM'in en akıllı insanı bilim adamı Bekir Tekir'in verdiği okunmuş büyüteç sayesinde şişenin içinde yazan bir şeyler olduğunu fark ederler. Şişenin üzerinde bir koordinat ve bir zaman yazmaktadır. Ülke yaz saatinden çıkmadığı için koordinatı çözmelerine rağmen, şişedeki zamanı tam anlamazlar. Ama koordinat şişenin o anda olduğu noktayı göstermektedir.

Bir saat sonra bulutların arasından minibüs şeklinde bir UFO ve yanında damperinde bir sürü yeşil uzaylı taşıyan AS900 inşaat kamyonu şeklinde bir UFO, ışıklar ve çok kötü müzikler saçarak köy meydanına iner.



Uzaylıların reyisi bizimkilere **"Siz bizim çocuklara yanlış yapmışsınız."** der ve yanındaki dayak yemiş uzaylıları gösterir. **"Ne istediniz gencecik sabilerden kardeş?"** der. Uzaylı da tam bizim gibi konuşmakta ve hareket etmektedir. Elindeki ışıklar saçan tesbihini sinirle sallayarak "Bak kardeş, biz de bu yörüngenin çocuğuyuz, neden böyle hareketler yapıyorsunuz bize, ayıp değil mi?" diye posta koyar. **Gezegeni tek telefonda yok edeceğini** söyleyip, herkesi tehdit eder.

Devreye giren ajanlarımız durumun bir yanlış anlama olduğunu, durumu telafi etmek için uzaylı kardeşlerimizi bir gün köyde, gerekirse bir büyük şehirde misafir etmek istediklerini söyler…

Uzaylı reyiz bu durumda **"Biz de memleketimizden uzakta klonlarız sonuçta, canız ama canlı değiliz** bir noktada, vatan toprağı hasretiyle uzak yörüngelerde göreve gelmiş klonlarız, belki de biraz eğence bizim de hakkımız" der ve teklifi kabul eder.

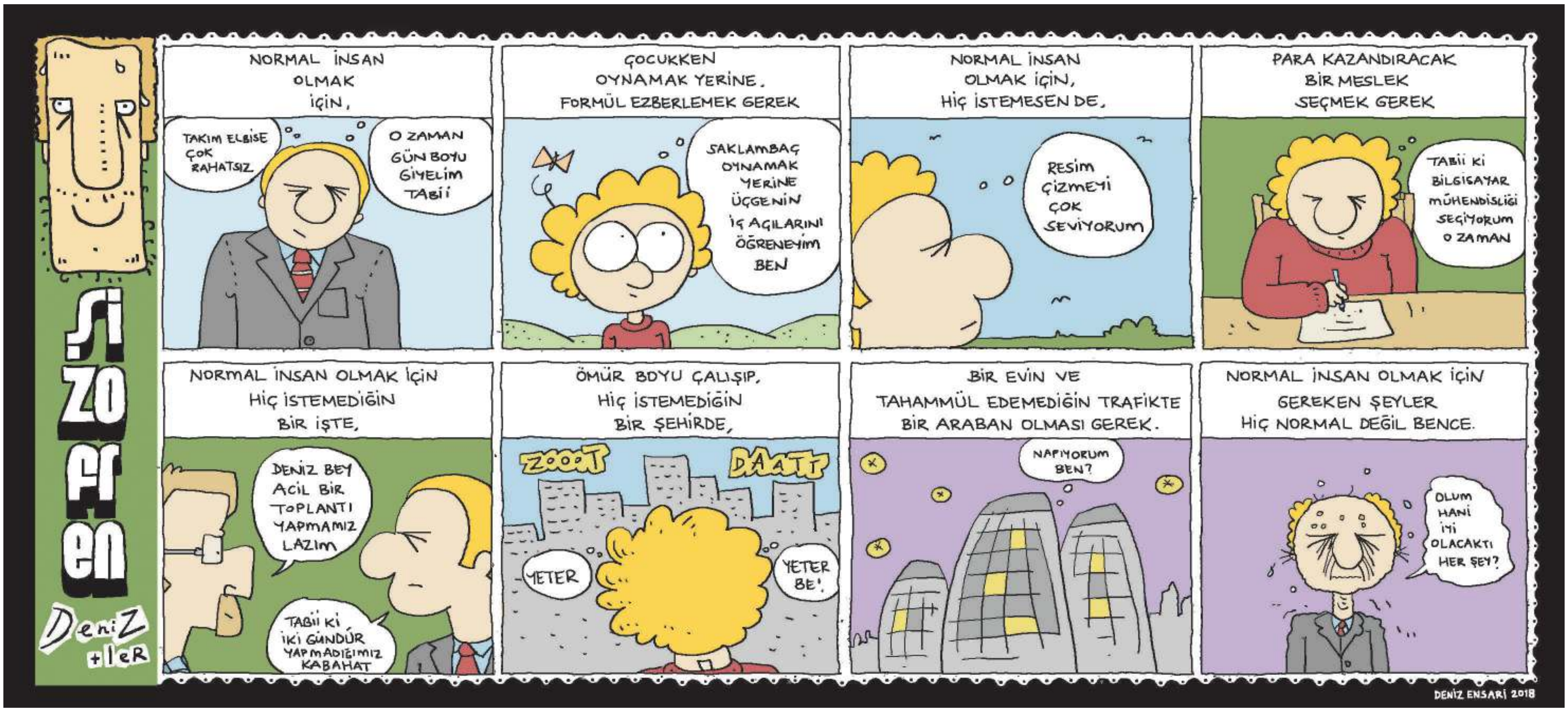
Anlaşma sağlanınca köyün muhtarı bildiği çok güzel bir pavyon olduğunu, akşam güzel bir ortam ayarlayabileceğini söyler. Uzaylılar da bu duruma sevinir. (Bu arada uzaylılar klon oldukları için aslında gerçekten canlı sayılmamaktadır. Uzaydaki sınır ötesi operasyonlar ve keşifler için kullanılan birer İHA gibidirler.
Onlar da kendilerine "insan" gibi davranılmasından çok hoşlanmıştır. Ayrıca pavyona da uzun süredir gitmemişlerdir.)

Fakat işler sandıkları gibi gitmez. İlk gece pavyonda uzaylılara delicesine hesap çıkar. Gecenin 4'ünde pavyon çalışanları uzaylılara bıçak çekip ATM'den para çektirir… Ertesi gün uzaylı reyiz durumu bizim ajanlara anlatır. Bunun üzerine uzaylılarla rakı-balık yapmak için sözleşilir. Fakat bu kez de yemeğin yendiği lokantanın otoparkına park eden UFO'ların teypleri çalınır, lastikleri bıçaklanır.
Uzaylılar ne kadar uzlaşmak istese de her seferinde başlarına farklı farklı sıkıntılar gelir. En son gece iş rakıyı fazla kaçırmış bir uzaylıya köy meydanında cinsel içerikli mesaj atarak tacize kadar gider...

Uzaylı reyiz bu işşin böyle gitmeyeceğini söyler. Bizim ajanlar yine devreye girer bu sefer son şans olarak uzaylıların heykelinin köy meydanına dikilmesine karar verilir.

Köy meydanındaki heykeleri görünce, kendileri ilk kez gerçekten "insan / canlı" yerine konulduğunu hisseden uzaylılarla bizim köylüler ve ajanlar arasında duygusal anlar yaşanır. Uzaylılar bir daha rahatsız etmeme sözünü verip bizimkileri ve dünyayı bırakıp köyden ayrılır.

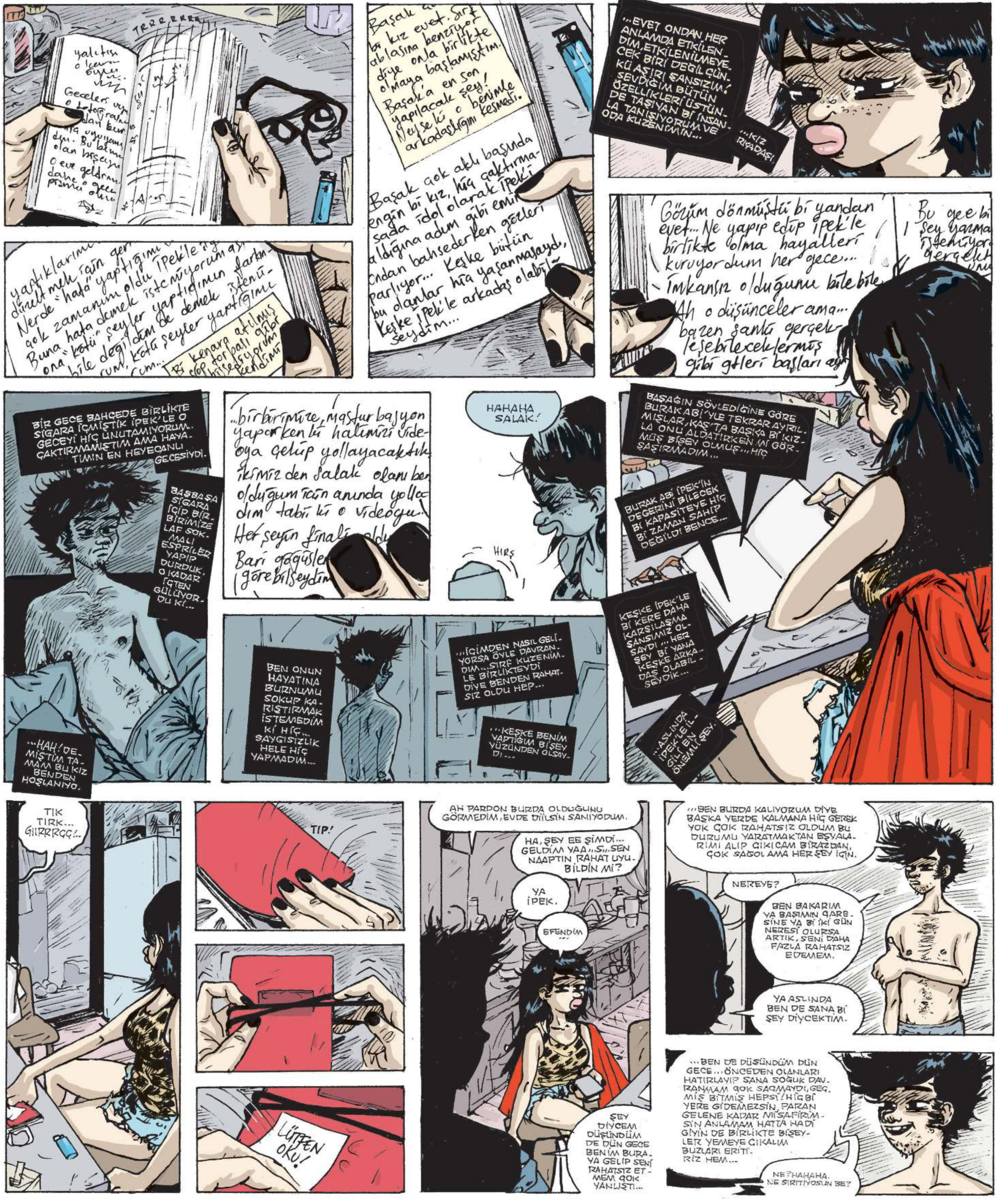
Dünya bir kez daha GİZEM sayesinde kurtulmuştur, ne yazık ki bunu bir avuç köylü, iki ajan ve bilim insanı Bekir Tekir dışında kimse bilmeyecektir.



Çarpışma

İpek & burak

yazan çizen OKY



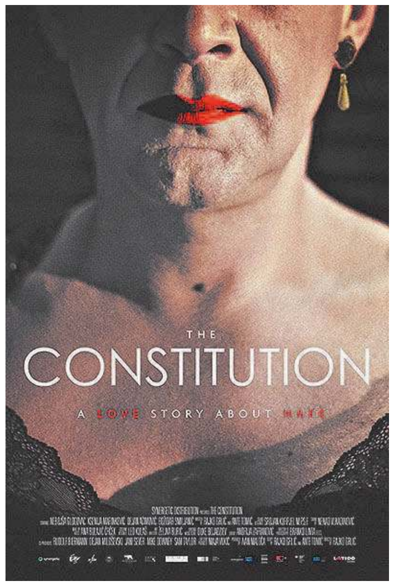
ÖMER GÖKSEL



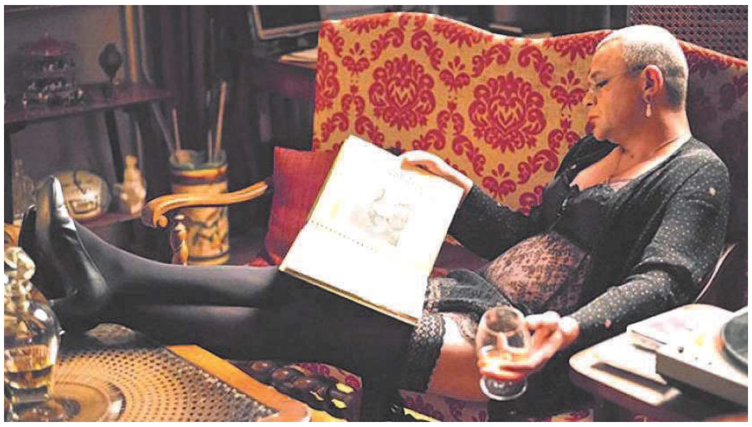
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gizli bahçenizde/ Açan çiçekler vardı,/ Gecelerde ve yalnız./ Vermeye az buldunuz/ Yahut vaktiniz olmadı."
Behçet Necatigil

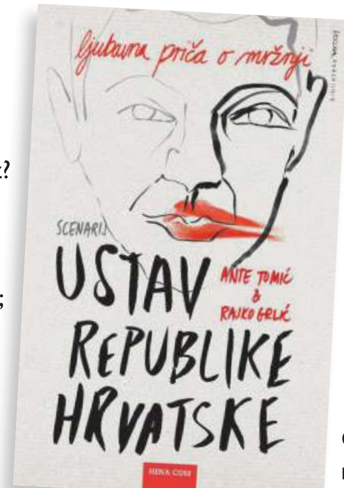
SANTİGRAT/KIRKİKİ DÜŞÜNCELERİ
Antalya. Öğlen. Güneş binanın tam üstünde. Kırkiki derece. Caddedeki palmiyeler/hurmalar tatlı tatlı salınıyor.*(sanki deniz altında, su içinde olup biter gibi, yavaşlatılmış, yosunlarınkine benzer hareketlerle)*
Aslan yelesiyle mısır püskülü arası, ağır ağır kıpraşan o sararmış eski yapraklar en altta. En çok sevdiklerim. Sık sık buduyorlar onları. Yazık. Onlarla beraber çok daha hoşlar hâlbuki. Kesmeyin. (olur) O uçuk/yanık sarıyla parlak yeşilin uyumu.*(işin renginde)*
Klimanın hortumunun ucundaki sudan içen iki kumru. Balkonda.
Balkon kapısı birden kendi kendine açılıyor.*(dünyanın en geniş iç hacimli fırınına açılan o kapı)* Odanın içine doğru ejderha nefesi. Dışarda kalmış sandalyeyi yangının içinden kurtarır gibi hızlıca alıp kapatıyorum.
Dünya kupası finali var akşam.
Onu bekliyorum. Hayatımın hiçbir döneminde futboldan anlayan biri olmadım. (mukadderat) Yetmişler'de, seksenler'de (bu çeşit uluslararası maçlarda) iki takımdan nispeten daha fakir olanını, ikisi de aşağı yukarı benzer bir fakirlik içinde çırpınıyorlarsa tarihlerinde diğerinden daha fazla eziyet çekmiş, sömürülmüş olanlarını... Beyazlara karşı zenciler. Kapitalistlere karşı sosyalist ülkeler… Hırvat'ları tutuyorum. Tabi kolay bir iş değil bu. Mostar köprüsünün yıkılmış, iç paralayıcı hali. Unutmadım. O katliamların falan anısı taze henüz. Hırvatların dokuz ay süren Mostar kuşatması. Boşnaklara yaptıkları zulüm. Balkanların kanlı geçmişi.
Bir film Hırvatları tutmamı kolaylaştırıyor yalnız. (?Ne) O film. Zihnimde kanlı canlı, hala kıpırdanıp duran kalıcı bir iz bırakmış o film.(dedim futboldan anlamam, film'e geçmiş bulunuyoruz, buyrun) Film de zaten bu mevzu üzerine.; Bu mevzular… Bunca kanlı geçmiş aşılıp oturup konuşulabilinir mi; birbirimizi anlayabilir hatta sevebilir miyiz? Birbirlerini yani. (Sırplar'la, Hırvat'lar, filmde--yüzlerce yıl boğuşup durmuş o iki halk--) Geçmişten gelen nefretler, ırkçılıklar, ayrımcılıklar, önyargılar üzerine; bütün bunlarla "başa çıkabilme imkanı/ ihtimali" üzerine yapılmış o muhteşem film. Bir film ne yapabilir ki? Çok şey yapabiliyor. Gerçi filmin dahi yönetmeni (Hırvat) Rajko Grlic "Filmlerin hayatları değiştirebileceğine inanmayanlardan biriyim. Filmler devrimlere neden olmaz, toplumu değiştirmez veya insanları iyileştirmez" diyor bir röportajında. Epeydir bu filmden söz etmeyi zaten düşünüyordum burada, dünya kupası vesile oldu. Filmin Hırvatça adı şöyle: "Ustav Republike Hrvatske", İngilizcesi: The Constutition/Anayasa yani. "Nefret üzerine bir aşk hikâyesi" yazmışlar alt başlığına.



Hikâye müthiş. Hırvatistan'ın başkenti Zagrep. (2016 filmin yapım tarihi) Depresif, asık suratlı, mutsuz, sert, katı, ırkçı profesör (orta yaşlarda bir entelektüel) Vjeko, okuldan dönmüş, ünlü eski bir faşist subay, artık yatalak (bacakları dizinden kesik, felçli, tam konuşamıyor da) yaşlı babasıyla birlikte yaşadığı, (onun bakımını da yaptığı) eski eşyalarla dolu o loş evde ayna karşısında. Dudaklarını boyuyor. Vjeko peruğunu başına takar, süslü kadın kıyafetleriyle sokağa çıkar. Yüzünde hep aynı acılı ifadeler. Hep aynı bara gider. Profesör Vjeko sokaklarda "Katarina" olarak dolaştığı gecelerden birinde, (evine dönerken) travestilerden nefret eden bir grup gencin saldırısına uğrayacak, (Onlarla boğuşur da) komşusu hastabakıcısı Maja'nın yardımına muhtaç bir hale gelecektir. Askıya alınmış koluyla en azından bir müddet düzenli yapması gereken işlerini aksatacağı babasının bakımını komşu Maja üstlenir. Profesör bir teşekkür olarak, şiddetli nefretine rağmen Maja'nın polis memuru Sırp asıllı kocası Ante'ye o aralar vermesi gerekli bir imtihan için yardımı kabul eder. Polis memuru Ante'nin imtihanı Hırvat Anayasa'sıyla ilgilidir. Birlikte, içinde günlük hayatta olana bitenlere hiç benzemeyen güzel sözler yazılı: eşitlikçi, azınlıklara, zor durumdaki insan gruplarına saygıyı öngören anayasayı çalışırlar. Adım adım, birbirlerini tanıdıkça değişeceklerdir.



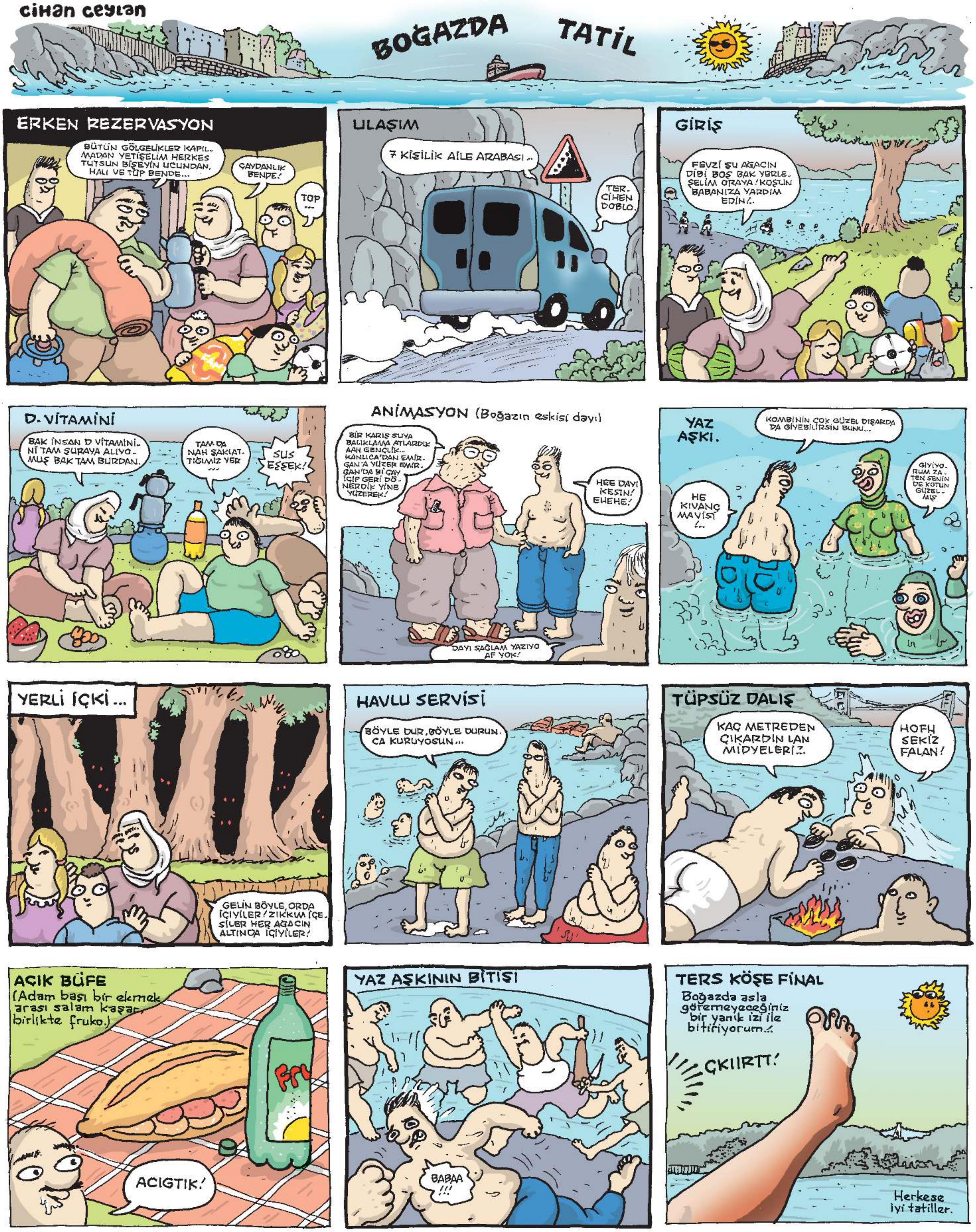
Rajko Grlic şöyle anlatıyor: "Birinden nefret etmeyi bıraktığımız anda, onların aslında kim olduklarını anlayabilmek için merak ederiz. Bu, aynı zamanda, içimizde insanlara doğru beliren ilk adımdır ve sonrası bir tür aşktır. (…) bir şey keşfettiğinde o zaman bakmaya başlarsın. O zamana kadar, insanlar etiketler olarak- - Ustasha, Çetnik, Sırp, milliyetçi Hırvat ... kalır. Ama mesela, birilerinin bacaklarındaki damarlarla ilgili bir problemi olduğunu öğrenir öğrenmez, onlar hakkında bir şeyler öğrendiğinizde, onlar bir insan olurlar… bir isim ve soyadı ile. Ve sonra seni bir çeşit aşk dediğim bir şeye getirecek bir ilişki başlar"
"Filmlerin hayatları değiştirebileceğine inanmayanlardan biriyim" diye başladığı söyleşiyi şöyle bitiriyor Rajko Grlic: "Filmler akupunktur gibidir - iğne doğru noktayı yakalarsa belki de ağrıyı azaltabilir. Bu da az şey değil"



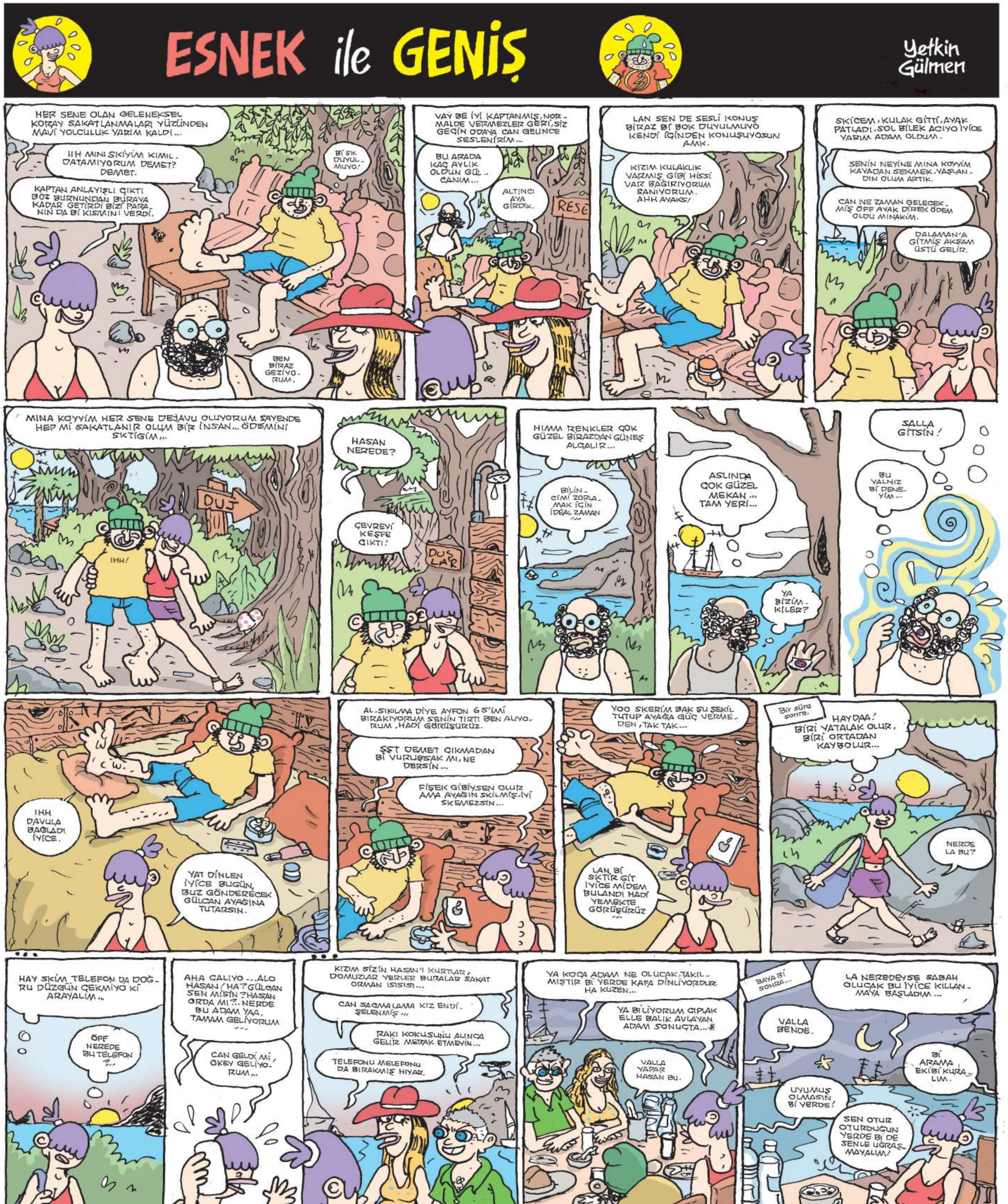
Grlic'in iğnesini arayıp bulun. En doğru noktaya saplanıp kalıyor…
(Irkçı Hırvat Travesti Profesör Vjeko rolünde Sırp oyuncu Nebojša Glogovac'a çok şaşıracaksınız. Görülmemiş şey. Büyüleyici)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com



cihan ceylan
BOĞAZDA TATİL
ERKEN REZERVASYON
BÜTÜN GÖLGELİKLER KAPILMADAN YETİŞELİM HERKES TUTSUN BİŞEYİN UCUNDAN, HALI VE TÜP BENDE...
ÇAYDANLIK BENDE!
TOP...
ULAŞIM
7 KİŞİLİK AİLE ARABASI..
TERCİHEN DOBLO.
GİRİŞ
FEVZİ ŞU AGACIN DİBİ BOŞ BAK YERLEŞELİM ORAYA! KOŞUN BABANIZA YARDIM EDİN!..
D. VİTAMİNİ
BAK İNSAN D VİTAMİNİNİ TAM ŞURAYA ALIYOMUŞ BAK TAM BURDAN.
TAM DA NAH ŞAKLATTIĞIMIZ YER...
SUS EŞŞEK!
ANİMASYON (Boğazın eskisi dayı)
BİR KARIŞ SUYA BALIKLAMA ATLARDIK AAH GENÇLİK.. KANLICA'DAN EMİRGAN'A YÜZER EMİRGAN'DA Bİ ÇAY İÇİP GERİ DÖNERDİK YİNE YÜZEREK!
HEE DAYI KESİN! EHEHE!
DAYI SAĞLAM YAZIYO AF YOK!
YAZ AŞKI.
KOMBİNİN ÇOK GÜZEL DIŞARDA DA GİYEBİLİRSİN BUNU...
HE KIVANÇ MAVİSİ!..
GİYİYORUM ZATEN SENİN DE KOTUN GÜZELMİŞ
YERLİ İÇKİ...
GELİN BÖYLE, ORDA İÇİYİLER! ZIKKIM İÇESİLER HER AĞACIN ALTINDA İÇİYİLER!
HAVLU SERVİSİ
BÖYLE DUR, BÖYLE DURUNCA KURUYOSUN...
TÜPSÜZ DALIŞ
KAÇ METREDEN ÇIKARDIN LAN MİDYELERİ?.
HOFH SEKİZ FALAN!
AÇIK BÜFE
(Adam başı bir ekmek arası salam kaşar, birlikte fruko.)
ACIGTIK!
YAZ AŞKININ BİTİŞİ
BABAA!!!
TERS KÖŞE FİNAL
Boğazda asla göremeyeceğiniz bir yanık izi ile bitiriyorum..!
ÇKIIRTT!
Herkese iyi tatiller.



* Geçmiş sayılar.

Devamke



Ben ilkokuldayken okuduğum sınıfta flütü çok çok güzel öttüren bir çocuk vardı. Normalde vicdansız bir çocuktu, annesine babasına karşı bile en ufak bir his duymuyordu. Bunu bize laf arasında kendi söylemişti. Tam laf arasında sayılmaz, çünkü tenefüste, okulumuzun bomboş bahçesinde duvar kenarında çömelmiş, tepede amansızca parlayan güneş dünyaya bir adım daha yaklaşsın, bizi, bu okulu, bu güneş altında sarı beyaz parlayan bomboş okul bahçesini yaksın yok etsin de eve erken gidelim diye tanrılara yakarırken konuyu kendi açmıştı: Siz annenizi babanızı seviyor musunuz lan? Ben sevdiğimi belirttim. Sevmeyecek ne var? Annem yemek yapıyor, babam da akşam eve gelip yemeği yiyor. Bana bir zararları yok. Yanımdaki arkadaşım "anne baba sevmemek günah, o yüzden seviyorum" dedi. Din kültürü dersinden fazlaca etkilendiğimiz bir süreçteydik. Muhabbeti açan vicdansız flütçü yerden ufak taş alıp birinci sınıflardan birini kafasından vurmaya çalıştı, vuramayınca sinirlendi, çocuğu yanına çağırıp tokatladı, "öğretmene söylersen çıkışta seni abime dövdürürüm, şimdi s.ktir git" diyerek gönderdi. Ardından bize dönüp şöyle dedi: Ben sevmiyorum annemle babamı. Yanımdaki çocuk gözlerini aça aça "AMA GÜNAH" diye bağırdı, flütçü çocuk da "GÜNAHSA DA TÖVBE EDERİM, GÜNAHI GEÇER!" diye bağırdı. Din felsefesi küçük bedenlerimizi ele geçirmişti, farkında olmadan her tenefüs bizden önceki filozofların cevap bulamadığı soruları ele alıyor, hararetli bir şekilde tartışıyorduk. Tartışma yerde güreşmeye döndü, sonra zil çaldı, tekrar sınıflara girdik.



Bu hayvanoğlu hayvan çocuk blok flütü nasıl bu kadar ustalıkla ve hisli bir şekilde çalabiliyordu? İşte müzik öğretmenini çıldırtan soru buydu. Zaten müzik öğretmeninin üstüne öğretmenler odasında çok gidiyorlardı. Devamlı müziğin zihinsel gelişime katkılarından bahsetmek zorunda kalıyordu. Onu beden öğretmeniyle evlendirmeye çalışıyorlardı. Köylük yerde topal ile topalı evlendirmeye çalıştıkları gibi. Bu çocuğun bütün müzik dışında en iyi dersi din kültürü ve ahlak bilgisi dersiydi, ondan da üç almıştı. Eğer çok iyi flüt çaldığı için çocuğa beş vermek zorunda kalırsa sanki müzik kolay bir ders, en gerizekalısı bile müzikten beş alabiliyor gibi gözükecekti.

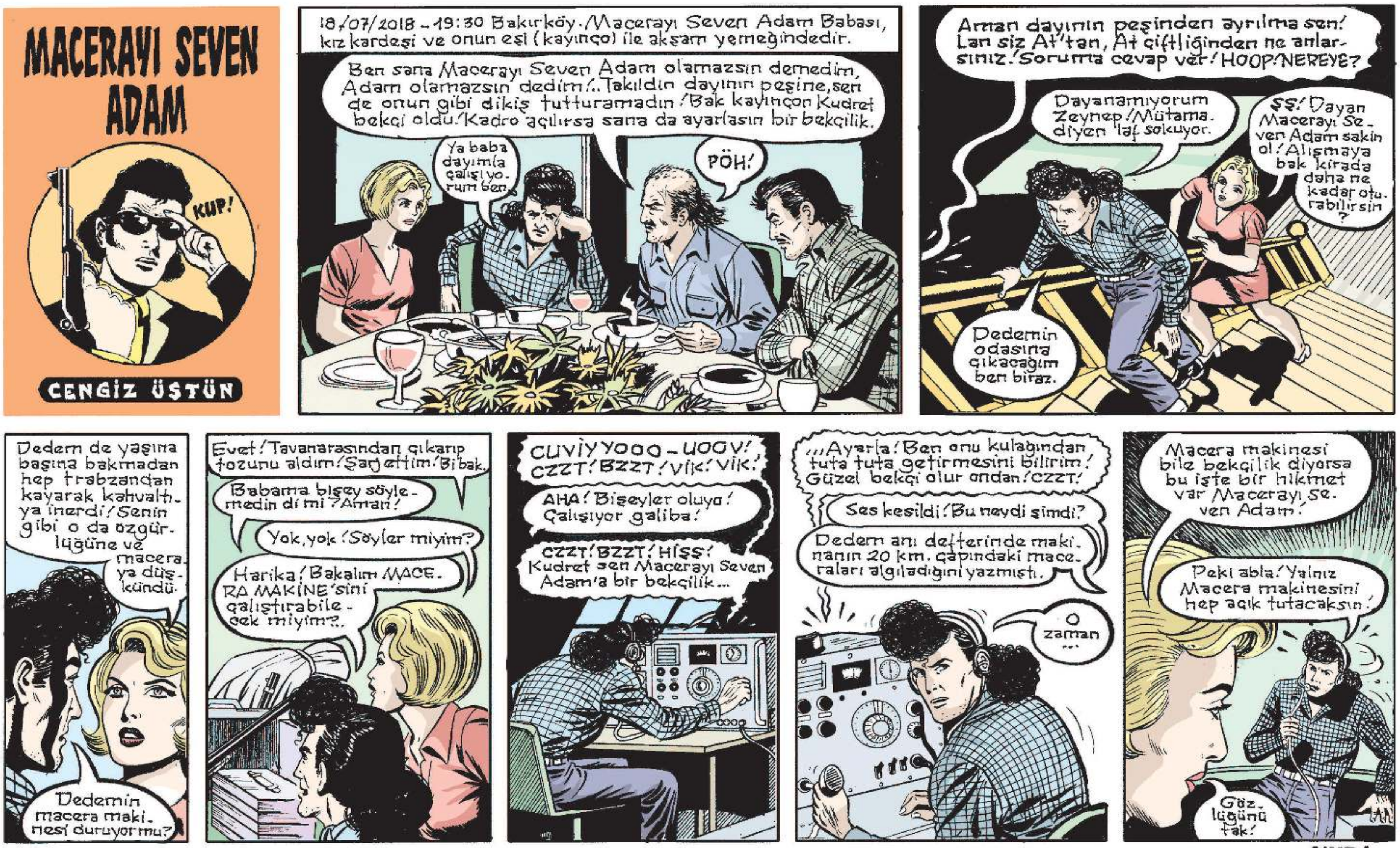


Vicdansız çocuk yüzünden müzik dersinde bahisler devamlı yükseliyordu. Çocuk flütü iyi çaldıkça müzik öğretmeni bizi daha da zor parçalar öğrenmeye zorluyordu. Müfredatın fersahlarca ötesinde, gerekli ekipmanı olmadan kaybolmuş zavallı yolcular gibiydik. Henüz tamal çocuk şarkılarını öğrenmemiz gerekirken Atatürk'ün sevdiği şarkıları çalışmaya başlamıştık. Sabahtan akşama evin içinde "Kırmızı Gülün Adı Var" türküsünün blok flüt uyarlamasını çalışıyordum. Uğraşmaktan ağzımın içi morarmıştı ama olmuyordu. O zamana kadar hiçbir sorun yaşamadığım anne babamla da aram bozulmaya başlamışlardı. Atatürk'ün sevdiği şarkı olduğu için bir şey diyemiyorlar, ama çok kötü ve dandik plastik flütle çalındığı için hayatlarını da yaşayamıyorlardı. Flüt çalmama edemedikleri lafları pasif agresif bir tavırla diğer yaptığım her şeyime, tipime ve daha o dönemde dökülmeye başlayan saçlarıma ediyorlardı. Evin bütün keyfi kaçmıştı.

Çanakkale Türküsü'ne geçtiğimizde ben çoktan işin peşini bırakmıştım. Sözlüye kalktığımda yalan yanlış bildiğim şarkılardan birini çalıp yerime oturuyordum. Müzik öğretmeninin gözü de zaten vicdansızdan başkasını görmüyordu. "Gel bakalım" dedi, "bir de senden dinleyelim Çanakkale Türküsü'nü. Atatürk'ün en sevdiği şarkılardandır, en ufak hatayı affetmem."

Nasıl da öttürüyordu plastik flütü! Bu traş enstürmandan çıkması asla tasarlanmamış sesler zevksiz sınıfımızı dolduruyor, sınıfı ve içindeki söbü suratlı çocukları zorla güzelleştirmeye uğraşıyordu. Pencereden süzülüp vicdansızın üzerine vuran güneş bile bize yabancı, daha yumuşak, daha şevkatli bir ışıkla aydınlatıyordu. Bu muydu gerçekten demir uçlu ayakkabı aldığı gün gelip hepimize tekme atan, vücutlarımızı morluk içinde bırakan mahlukat?

Müzik öğretmeni bir hışımla yerinden fırladı, "YETER!" diye bağırdı ve vicdansızın elinden blok flütü alıp yere çaldı. O zamanki aklımızla anlayamamıştık ama şimdi bakınca açıkça görüyorum ki vicdansızın çaldığı Çanakkale Türküsü'nü dinlerken aklına eski sevgilisi gelmişti. Çocuk bütün hisleri aynı anda yaşatmış ve duyusal bir aşırı yüklemeye yol açmıştı. Bizler de daha iyi durumda değildik ama en azından eski sevgilimiz yoktu. Müzik öğretmeninin eski sevgilisi vardı ve zihninin içinde bu küllenmiş aşkı Atatürk'le yanyana koymaya çalışırken yanmıştı. Hiçbirimizin yüzüne bakmadan, bir şey demeden sınıftan çıktı gitti. Hemen vicdansız çocuğun başına toplandık ve teselli etmek için "olm normal çalsaydın ya niye öyle çaldın? Çok cins adam bu, bırakabilir seni. Keşke normal çalsaydın." dedik. Zaten morali bozuk olan vicdansız iyice üzüldü, flütünü yerden aldı ve flütün ağzına giren kısmını falan hiç temizlemeden direk çalmaya başladı. Küçük ve vicdansız bedenine basınç yapan duygular flütün vasıtasıyla dışarı kaçacak bir tahliye deliği bulmuşlardı. Çaldı, çaldı, çaldı... Beş dakika sonra da "hocam şimdi ders boş mu" diye sormak için kızlardan birini öğretmenler odasına yolladık. Duygular partilerde kullanılıp bir kenara yığılan kağıt tabaklar gibi üst üste birikiyor, fakat bulaşık çıkartmıyordu.



KUP!

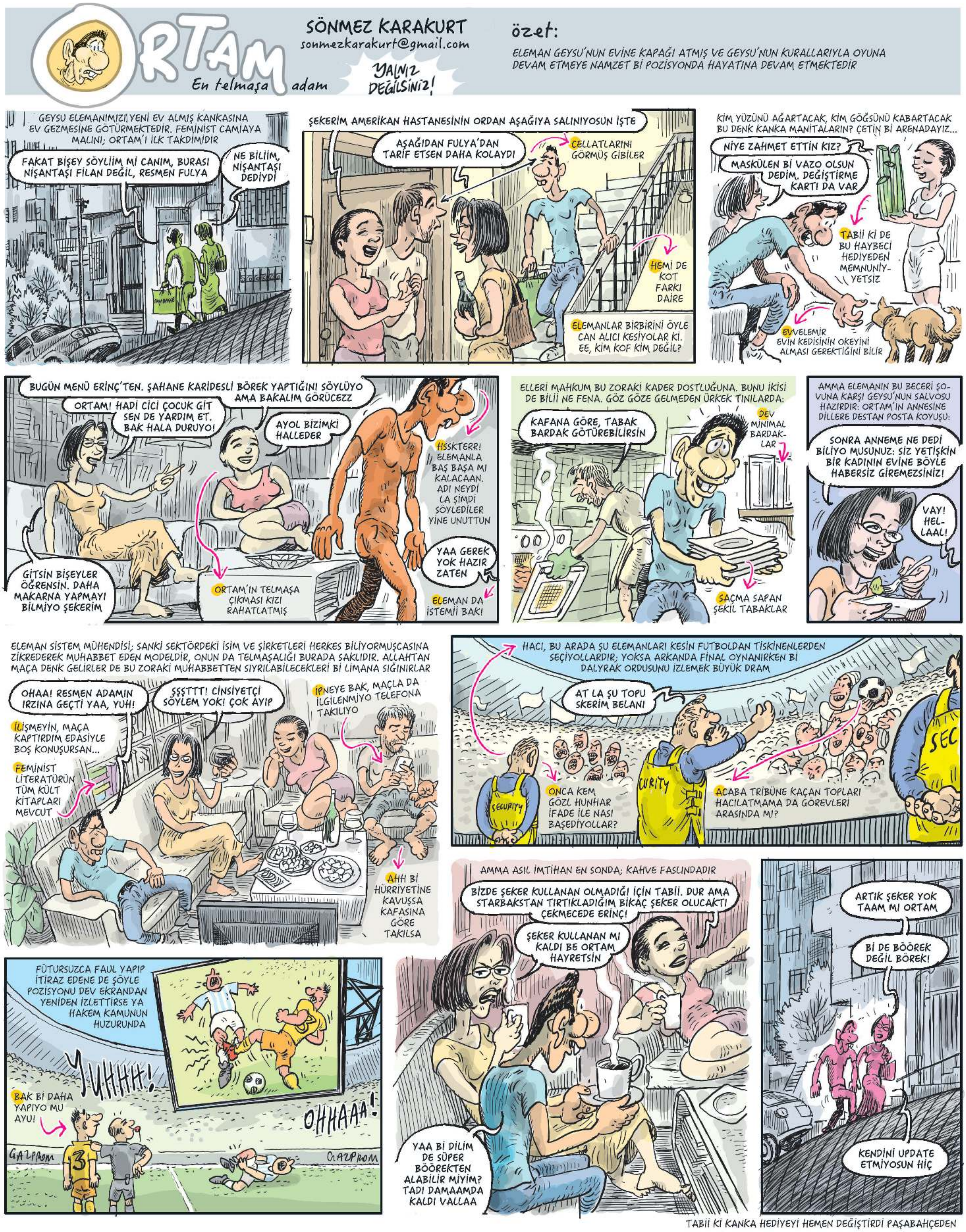
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 19 TEMMUZ 2018 | Sayı: 568

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**


ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMAN GEYSU'NUN EVİNE KAPAĞI ATMIŞ VE GEYSU'NUN KURALLARIYLA OYUNA DEVAM ETMEYE NAMZET Bİ POZİSYONDA HAYATINA DEVAM ETMEKTEDİR
GEYSU ELEMANIMIZI, YENİ EV ALMIŞ KANKASINA EV GEZMESİNE GÖTÜRMEKTEDİR. FEMİNİST CAMİAYA MALINI; ORTAM'I İLK TAKDİMİDİR
FAKAT BİŞEY SÖYLİİM Mİ CANIM, BURASI NİŞANTAŞI FİLAN DEĞİL, RESMEN FULYA
NE BİLİİM, NİŞANTAŞI DEDİYDİ
ŞEKERİM AMERİKAN HASTANESİNİN ORDAN AŞAĞIYA SALINIYOSUN İŞTE
AŞAĞIDAN FULYA'DAN TARİF ETSEN DAHA KOLAYDI
CELLATLARINI GÖRMÜŞ GİBİLER
HEMİ DE KOT FARKI DAİRE
ELEMANLAR BİRBİRİNİ ÖYLE CAN ALICI KESİYOLAR Kİ. EE, KİM KOF KİM DEĞİL?
KİM YÜZÜNÜ AĞARTACAK, KİM GÖĞSÜNÜ KABARTACAK BU DENK KANKA MANİTALARIN? ÇETİN Bİ ARENADAYIZ...
NİYE ZAHMET ETTİN KIZ?
MASKÜLEN Bİ VAZO OLSUN DEDİM. DEĞİŞTİRME KARTI DA VAR
TABİİ Kİ DE BU HAYBECİ HEDİYEDEN MEMNUNİYETSİZ
EVVELEMİR EVİN KEDİSİNİN OKEYİNİ ALMASI GEREKTİĞİNİ BİLİR
BUGÜN MENÜ ERİNÇ'TEN. ŞAHANE KARİDESLİ BÖREK YAPTIĞINI SÖYLÜYO AMA BAKALIM GÖRÜCEZZ
ORTAM! HADİ CİCİ ÇOCUK GİT SEN DE YARDIM ET. BAK HALA DURUYO!
AYOL BİZİMKİ HALLEDER
HSSKTERR! ELEMANLA BAŞ BAŞA MI KALACAAN. ADI NEYDİ LA ŞİMDİ SÖYLEDİLER YİNE UNUTTUN
GİTSİN BİŞEYLER ÖĞRENSİN. DAHA MAKARNA YAPMAYI BİLMİYO ŞEKERİM
ORTAM'IN TELMAŞA ÇIKMASI KIZI RAHATLATMIŞ
YAA GEREK YOK HAZIR ZATEN
ELEMAN DA İSTEMİİ BAK!
ELLERİ MAHKUM BU ZORAKİ KADER DOSTLUĞUNA. BUNU İKİSİ DE BİLİİ NE FENA. GÖZ GÖZE GELMEDEN ÜRKEK TINILARDA:
KAFANA GÖRE, TABAK BARDAK GÖTÜREBİLİRSİN
DEV MİNİMAL BARDAKLAR
SAÇMA SAPAN ŞEKİL TABAKLAR
AMMA ELEMANIN BU BECERİ ŞOVUNA KARŞI GEYSU'NUN SALVOSU HAZIRDIR: ORTAM'IN ANNESİNE DİLLERE DESTAN POSTA KOYUŞU:
SONRA ANNEME NE DEDİ BİLİYO MUSUNUZ: SİZ YETİŞKİN BİR KADININ EVİNE BÖYLE HABERSİZ GİREMEZSİNİZ!
VAY! HELLAAL!
ELEMAN SİSTEM MÜHENDİSİ; SANKİ SEKTÖRDEKİ İSİM VE ŞİRKETLERİ HERKES BİLİYORMUŞCASINA ZİKREDEREK MUHABBET EDEN MODELDİR, ONUN DA TELMAŞALIĞI BURADA SAKLIDIR. ALLAHTAN MAÇA DENK GELİRLER DE BU ZORAKİ MUHABBETTEN SIYRILABİLECEKLERİ Bİ LİMANA SIĞINIRLAR
OHAA! RESMEN ADAMIN IRZINA GEÇTİ YAA, YUH!
ŞŞŞTTT! CİNSİYETÇİ SÖYLEM YOK! ÇOK AYIP
İPNEYE BAK, MAÇLA DA İLGİLENMİYO TELEFONA TAKILIYO
İLİŞMEYİN, MAÇA KAPTIRDIM EDASIYLE BOŞ KONUŞURSAN...
FEMİNİST LİTERATÜRÜN TÜM KÜLT KİTAPLARI MEVCUT
AHH Bİ HÜRRİYETİNE KAVUŞSA KAFASINA GÖRE TAKILSA
HACI, BU ARADA ŞU ELEMANLARI KESİN FUTBOLDAN TİSKİNENLERDEN SEÇİYOLLARDIR; YOKSA ARKANDA FİNAL OYNANIRKEN Bİ DALYRAK ORDUSUNU İZLEMEK BÜYÜK DRAM
AT LA ŞU TOPU SKERİM BELANI
SECURITY
ONCA KEM GÖZL HUNHAR İFADE İLE NASI BAŞEDİYOLLAR?
ACABA TRİBÜNE KAÇAN TOPLARI HACILATMAMA DA GÖREVLERİ ARASINDA MI?
FÜTURSUZCA FAUL YAPIP İTİRAZ EDENE DE ŞÖYLE POZİSYONU DEV EKRANDAN YENİDEN İZLETTİRSE YA HAKEM KAMUNUN HUZURUNDA
YUHHH!
BAK Bİ DAHA YAPIYO MU AYU!
OHHAAA!
GAZPROM
AMMA ASIL İMTİHAN EN SONDA; KAHVE FASLINDADIR
BİZDE ŞEKER KULLANAN OLMADIĞI İÇİN TABİİ. DUR AMA STARBAKSTAN TIRTIKLADIĞIM BİKAÇ ŞEKER OLUCAKTI ÇEKMECEDE ERİNÇ!
ŞEKER KULLANAN MI KALDI BE ORTAM HAYRETSİN
YAA Bİ DİLİM DE SÜPER BÖÖREKTEN ALABİLİR MİYİM? TADI DAMAAMDA KALDI VALLAA
ARTIK ŞEKER YOK TAAM MI ORTAM
Bİ DE BÖÖREK DEĞİL BÖREK!
KENDİNİ UPDATE ETMİYOSUN HİÇ
TABİİ Kİ KANKA HEDİYEYİ HEMEN DEĞİŞTİRDİ PAŞABAHÇEDEN

UYKUSUZ

26 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2018/**30** No: **569**
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Berat Albayrak yabancı yatırımcıya seslendi:
"Türkiye bir daha bu kadar cazip olmayacak"



Emrah Ablak

"Köylüye, kendine gel, diyoruz"

Bir Zamanlar Anadolu'da

Köy Bakanından devrim gibi açıklama..



★ "Köy" ne amk abi yaa.. Yani çok kıroca değil mi? Bu devirde köy mü kaldı abi.. Nüfus cüzdanında "Köyü"

"Türkiye henüz buna hazır değil, diyerek yapmadığımız hiçbir şey olmadı."

diye yer var, yemin ediyorum utanıyorum yaa.. Soran olursa "Yok ya benim değil, babamın köyü" diyorum... Köy nedir? İnsanların ineklerle yaşadıkları yerlere köy denir.. Bunun bi örneği dünyada sadece hindistan var amk.. O da inek kutsal olduğu için... inek kutsal olmasa nasını sgerler.. Açlıktan nefesleri kokuyo.. Hepsi Hindu.. Bugün hinduluktan çıkıp müslümanlığa geçseler bi de. bakacaklar ki sokaklar, caddeler hep gıda hep protein... İdda ediyorum... Hindistan bugün müslümanlığa geçse, hiç çalışmadan 2 yıl karınlarını doyurabilirler... Ha diyeceksiniz ki "zaten çalışmadan 2000 sene ↗ takılmış herifler"... Olabilir... O kadar bilmiyorum ama şunu biliyorum "Biz Hindistan değiliz"... Derhal köyler kapatılmalı ve inek-insan ayrılmalı...

★ Bunun üzerine bakanlık olarak çalışmalarımızı yaptık... Yani sistemde inekler vahşi doğaya salınacak ve doğal hayatlarına dönüp öküz olacaklar, bizon olacaklar, sığır olacaklar... Ve Camış... Bakanlığın yetiştireceği profesyonel avcı kasaplar bunları doğal ortamında vurup ayıklayacak veya sütünü sağıp kaçacak... Derilerini de Türk Hava Kurumu yetkilileri kaşıracak... Bu noktada onlarla beraber çalışacağız...

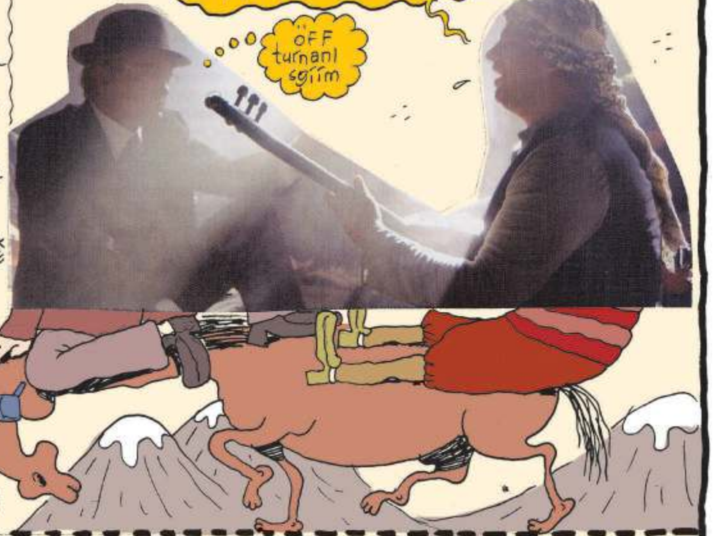
★ Köyleri kapatınca boşa çıkan insanları da vahşi doğaya salacağız.. Bi de onlarla uğraşamayız, köylü olmadan önce düşüneceklerdi... Herkes gözü kurtardı, şehre kaçtı, bi bunlar uyanık.. Organik diye 1 litre sütü 30 liraya satmış bizim hanıma... Yani bu sütü marketten 5 liraya alınca skindirik oluyo, ama bütün gün dirseğinde bokla gezen çirkin bi ineğin, tuvaletten çıkıp da yıkamadığın ellerinle sütünü sağdığında organik oluyor..

★ Uzun lafın kısası köy olayı bitti abi.. O şehirler arası yollarda yolculuk ederken uzaklarda gördüğünüz "Burada ne yapıyo la bunlar?" diye düşündüğünüz, "Şu zevksizlere bak" sıvasız tuğla duvarlarını görüp diye azarladığınız, şivesine utandığınız bu yaşam alanlarını tedavülden kaldırıyoruz..

★ Olm çoğunda tuvalet hala dışarıda lan.. Şimdi yaz olduğu için "ne var ki bunda" diyenleriniz olabilir... Kışın düşün... Dışarısı -40 derece.. Acayip kakan var.. Ucunda tutuyosun ↗ Çıkıyosun dışarı, soğuk bi yandan, tipi bi yandan, ayısı kurdu acıkmış inmiş bi yandan... Hadi bütün bu tehlikeleri atlattın tuvalete vardın diyelim.. -40 derecede pantolu sıyırıp çömdün.. Testisler boşlukta sallanıyor.. Onları koruyan bir yağ dokusu yok.. Büzüşerek soğuktan korunmaya çalışıyorlar ama nafile, -40 bu boru değil.. Taş**klar donmadan evvel sadece 30 saniyen var.. Sçtın sçtın, sçamadın pantolonu giyip, eve koşup, testisleri ısıtıp tekrar dönmek gerekiyor.. Ayrıca ne varsa helada donuyor.. Bahar gelip çözüldüğünde, kışın çekmediğin sifonları tekrar tekrar çekmen gerekiyor..

★ Köylerden sonra sıra beldelere de gelecek.. "Belde" ne olm lan.. Senede üç ay insanların şortla gezdiği, kalan aylarda da hüzün sçan yerler amk..

★ Hep beraber Kanadaya göçek mi la?. Ülkecenek... Bu Anadolu'dan yorulmadık mı?. Her milletin vadedilmiş toprağı burda amk lan... Gidelim, bu dalya**aklar ne edecekse etsin... Valla gına geldi..



Avrupa'da kırkpınar yasaklandı..



★ Danimarkalı kırkpınar güreşçisi Kopeaas Hisdenäär karar karşısında şoke olduğunu belirtirken "Bütün gün ağladım" dedi.. Arkadaşlarını teselli için yürüyüş yapan genç kırkpınarcılar, kıspetlerini giyip birbirlerini yağladıktan sonra kıspetlerini çıkardılar.. Bi süre kıspetsiz güreşen genç sporcular birbirlerinin sırtını yere getirecek protestolarını yaptıktan sonra Danimarka hükümeti bir açıklama yaptı ve kıspetsiz kırkpınarı serbest bıraktı..

★ Bunun demokrasinin bi kazanımı olduğunu söyleyen Kopeaas Hisdenäär, "Hangi cinsellikten olduğunuzun önemi yok, spor kazandı" dedi.. Attırdı..

DÜNYA VİTRİNİNDE

"Rezervuar köpekleri" filminin yerli versiyonu için kollar sıvandı..

★ Biz bunu 5 sezonluk, toplam 100 bölümlük bir dizi olarak düşündük.. Baş karakterimiz Veysel at terbiyecisidir.. Tımar edilecek atları seçip, onlara kaşağı sürerek hayatını kazanmaktadır.. Bir gün zengin bi iş adamı kadın ata binerken at şaha kalkar ve kadını üzerinden atar.. Kadın tam düşüp kafasını taşa vurmak üzereyken Veysel son anda ayağını uzatır ve kadının başıyla taş arasına mokasenin ucunu sokmayı başarır... Böylelikle kadının kafası kırılmaktan kurtulmuştur.. Ama yine de darbenin etkisiyle veya veyselin ayağının kokusunun etkisiyle kendinden geçer.. Bu belli değil, dizinin sonunda ortaya çıkacak... Sonra kadın ayıldığında "Sen mokaseni son anda uzatmasan kafamı taşa vurup ölecektim, sana nasıl teşekkür edebilirim" diye sorar veysele... Bu tafa bozulan veysel ↗ "Ben mokosenimin ucunu, şan için, şöhret için değil, insanlık namına uzattım.. Bu sorunuzu duymamış olayım" deyince işadamı kadın veysel'e oracıkta aşık olur ve At, Veysel, iş adamı kadın beraber rezarvuar köpeklerini kurarlar... Hikayemizin bundan sonrasını da okuyucularımız televizyondan izlesin isterseniz ha ha ha...

★ Sonra at trafik kazasında ölür.. Bindiği otobüs takla atar.. Veysel'le iş adamı kadın rezervuar köpeklerine bi süre daha ↗ devam ederler ama sonunda onlarda bırakır ve dizi biter.. Evet işte hikayemiz kısaca böyle... İçinde hüzünleri, sevinçleri, komikleri barındıran bir proje yapalım istedik..

★ Ayrıca TRT için "4. Selim" dizisini yapıyoruz.. Şimdi tam hatırlayamadım ya 4 ya 5'ti... Ama o projede bitince "5. Selim"i yapacağız.. Yani önceki yaptığımız 4 ise.. Eğer önceki 5'tiyse o zaman "6. Selim" yapacaz.. Selimleri 10'a kadar yapalım diyoruz..

★ Bi de padişah olamayanlar var.. Mesela 8. Necmi, 14. Fehmi vb.. Bunların da hikayesini yapacağız..

★ "Muhteşem yüzyıl" iyi diziydi ama Hürrem'i oynayan manita ayrılınca boka sardı.. Onun yerine yeni hürrem bulmayacaklardı.. Hürrem'i boğdurtacaklardı, milletin içinin yağları eriyecekti... Söyledik, yapmadılar.. Çünkü hepsi gerizekalı, kalitesiz insanlar..

"İMZA GÜNÜ DÜZENLEDİM"



her şey olur

SON DAKİKA!

Kimseden nefret etmeyen provokatör çıkarıldığı mahkemece tutuklandı.

ŞOKE EDEN PAYLAŞIM!

Dün sabah saatlerinde sosyal medya üzerinden yayılan radikal mesajın yankıları sürüyor.
Erendiz Cücedoy (E.C.) adlı kullanıcı, paylaştığı mesajında hiç kimseden nefret etmediğini açıkça ilan ederek, internette hiçbir sanal infaz, sosyal linç, cadı avı, hedef gösterme, toplu küfür, günah keçisi ilan etme kampanyasına katılmadığını ve katılmayacağını bildirdi. E.C.'nin mesajı sosyal medyaya bomba gibi düştü!



İŞTE O MESAJ!

Gündemdeki gelişmeleri izlerken yer yer tiksindindiğini ve sıklıkla fenalık geçirdiğini ama kimseye asla düşmanlık beslemediğini söyleyen E.C.'ye tepkiler gecikmedi. Hükümet cephesinden jet kınama gelirken, sanayi ve iş dünyası, sendikalar, sivil toplum kuruluşları, spor kulüpleri, terör örgütleri, dış mihraklar ve siyasi partiler olayı nefretle lanetlediklerini bildiren yazılı açıklama yayınladı.



Ortalığı karıştıran E.C. hakkında polis ve savcılığın harekete geçmesi için toplumun farklı kesimlerinden mesaj yağdı. Ülkenin her köşesinden yapılan çağrılarda "Bizi bir arada tutan ortak değerlere yönelik bu saldırıları kabul etmiyoruz. Ne oldu bize? Ne ara kendimize bu kadar yabancılaştık? Kin elden gidiyor mu?" diye soruldu.

İstanbul'da olayın haberini alan bir grup vatandaş ise Erendiz Cücedoy'un kuklasını yakmak istedi. Fakat aşırı sıcak nedeniyle kukla kendi kendine alev alarak saniyeler içinde küle dönüştü! (Video için tıklayın)



FOYASI ORTAYA ÇIKTI!

Sosyal medyada hain paylaşımın önceden planlanmış ve amatörce sahnelenen alçak bir tezgah olduğuna yönelik yorumlar yer alırken, işin aslının medyada yansıtıldığı gibi olmadığını belirten kullanıcılar, zanlının da herkes kadar ayrımcı ve nefret dolu olduğunu iddia etti. Bir sosyal medya fenomeni, zanlı E.C.'nin başkalarını aşağılayıp ötekileştirirken çekilmiş görüntü ve ses kayıtlarını paylaştı.

İlerleyen saatlerde provokatöre dünya devi Twitter'dan da kötü haber geldi. Uygunsuz içerik paylaşan hesabın askıya alındığı belirtilirken, Twitter Kuralları'nda ifade edilen politikalara tüm kullanıcıların uyması gerektiğinin altı çizildi.



İŞTE E.C.'NİN İLK İFADESİ!

Sağlık kontrolünün ardından adliyeye getirilen zanlı, gazetecilerin "Pişman mısın?" sorusuna "Hayır" cevabını verdi.
Zanlının soğukkanlı tavırları dikkat çekti.



Hükümetten, muhalefet liderlerinden, yabancı ülkelerden, gazetecilerden ülkenin kurucularından, başörtülülerden, dinsizlerden, Arap turistlerden, Odtü'lü öğrencilerden ve bedelli askerlikten faydalananlardan nefret etmediğini sorgusunda çekinmeden itiraf eden zanlı, hainler, katiller, tecavüzcüler, teröristler ve karikatüristlere karşı bile kişisel bir kin duymadığını söyledi.

Vatandaşları kin ve düşmanlığa sevketmek ve halkı linçten soğutmak suçlamasıyla yargılanacak E.C., açılan soruşturma kapsamında tutuklanarak Silivri Cezaevi'ne konuldu.

DEVLETİN ZİRVESİ ALARMA GEÇTİ!

Dün gece saatlerinde acil olarak toplanan Milli Güvenlik Kurulu tarafından yayınlanan sonuç bildirisinde "Bu olay milli birliğimizi bozmayı ve aziz milletimizi birbirine düşürmeyi amaçlayan tehlikeli bir kalkışmadır" denilirken, gazetecilerin sorularını yanıtlayan AK Parti Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan,



"Bu zat sevginin de kinin de ne olduğunu bilmez. Biz sevdiğimiz zaman aşkla sevdik. Ama sevginin bittiği yerde de aşkımıza gerekli cezayı en ağır şekilde verdik, veriyoruz, vereceğiz" dedi.

ERENDİZ CÜCEDOY KİMDİR?

ÖĞRENİNCE ÇOK ŞAŞIRACAKSINIZ!

Sevgi kelebeği kisvesi arkasına saklanan sosyal medya provokatörü E.C.'nin kimliği hakkındaki sır perdesi yavaş yavaş da olsa aralanıyor.



Soruşturmayı yürüten yargı ve emniyet, gizli tanık ifadelerinin ardından E.C.'ye ait çarpıcı bilgilere ulaştı.

Bölücü hain casusun 18 yaşın altında olduğu savının da yalan olduğu ortaya çıktı. Tutuklanan E.C.'nin yaşı 73 olarak belirlendi.

İngiliz derin devleti adına çalıştığı iddia edilen Erendiz Cücedoy'un ajan provokatör ve karanlık bir ormanda kadrolu büyücü ya da sözleşmeli cüce olarak görev yaptığı ifade edildi.

Cücedoy'un en sevdiği yemeğin tatlı ekşili çıtır tavuk, en sevdiği medeniyetin ise Maya Medeniyeti olduğu kaydedildi. (Tarif için tıklayın)



cem dinlenmiş

N.S.A — Normal Şartlar Altında

Barış UYGUR

Normal şartlar altında bir milletvekilinin başlıca görevi, kendisine oy veren insanların yani temsil ettiği milletin dertlerini, sıkıntılarını, görüşlerini meclis kürsüsünden dile getirmektir. Ama **Yeni Türkiye'de** değil kendisine oy verenler, kendisine oy vermeyen milyonların da söylenmesini istediği itiraz edilemez gerçekleri teker teker dile getiren bir milletvekili, "suçluların telaşı" içerisinde susturulur ve cezalandırılır.

Normal şartlar altında yalakalığın sınırları inandırıcılıkla çizilmiyor olsa da profesyonel yalakalar en azından kadrolu olarak yalakalığını yaptıkları kişiyi zor durumda bırakmamak için örneğin blok flütü bile komşuları çıldırtacak kadar kötü çalan birinin Wembley'de sahneye çıkabileceğini söylemezler. Ama **Yeni Türkiye'de** artık hayâl gücü sınırı aşılmıştır: Profesyonel futboldan profesyonel yalakalığa geçişin sancılarını yaşayanlar artık ülkelerin siyasi liderlerine futbol maçı kazanma, astronotluk yapma gibi yetenekler de atfetmektedir. Müritler artık şeyhi uçurmakla kalmamakta, uluslararası uzay istasyonuna göndermekte, değil suda yürütmek bulutların üzerinde piknik yaptırmaktadır.

Ve normal şartlar altında otuz yıl boyunca ne yaptığı, nasıl yaptığı az çok bilinen, hakkında daha önce düzenlenen operasyonlarda tüm kirli çamaşırları çarşaf çarşaf ortaya dökülen ve hatta ve hatta şu fakir kulunuzun bile yıllar önce kendisinden esinlenerek bir roman bile yazdığı bir oluşumun ne olduğunun en azından gazeteciler tarafından az çok bilinmesi gerekir. Ama **Yeni Türkiye'nin** gazetecileri ülkeye henüz dün gelmiş birer yabancı gibi, kendi çalıştıkları gazetelerde, televizyonlarda bile daha önce yayınlanmış yüzlerce şeyi henüz bugün onu da polis ve savcılığın izin verdiği ölçüde öğrenebilmektedir. Günümüzün gazetecisi, gazetecilik faaliyetlini savcılık iddianameleri ve polis tutanaklarını haber diline çevirmekten ibaret zannetmektedir. Görünen o ki Türkçe bilgisi daha iyi polis memurları ve savcılar, gelecekte gazetecilik mesleğini ortadan kaldıracak, gazetecilik yapay zekayla rahatlıkla yapılabilir olacaktır.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Sigara

Sigarayı bıraktırmak için "cepten paket alma" tekniğini kullanan Tayyip Erdoğan, Çırağan Sarayı'ndaki bir görevlinin elinden sigarasını alıp ikiye bölerek farklı bir performans sergileyeli **8 yıl,**



Bandırma Yeşilay Cemiyeti Şube Başkanı Mehmet Zeki Karaman, çocukların sigara böreği yedikten sonra, "Bu börek böyle lezzetli iken, adını aldığı sigara kim bilir ne kadar lezzetlidir," diye düşündüklerini iddia ederek, "sigara böreği" adının "Yeşilay böreği" olarak değiştirilmesi için Türk Dil Kurumu'na başvuralı **10 yıl,**

Orhangazi Gençlerbirliği takımının antrenör-oyuncusu (eski Fenerbahçeli) Faruk, sigarasını bitirip yere attıktan sonra kendini oyuna alalı **12 yıl,**

Posta gazetesi, sigara tiryakilerinde görülen "Kronik obstrüktif akciğer hastalığı"yla ilgili habere, "Kronik obstrü... Buyur?" başlığını atalı **15 yıl,**

Çevreci Profesör Orhan Kural, "Bir Ataş Ver" adlı türkünün klibinde sigara içtiği gerekçesiyle Ali Kırca hakkında suç duyurusunda bulunalı **16 yıl,**



Libya lideri Kaddafi, Kazablanka'da yapılan Arap zirvesinde sigarasının dumanını her seferinde yanında oturan Kral Fahd'ın yüzüne üfleyeli **29 yıl,**

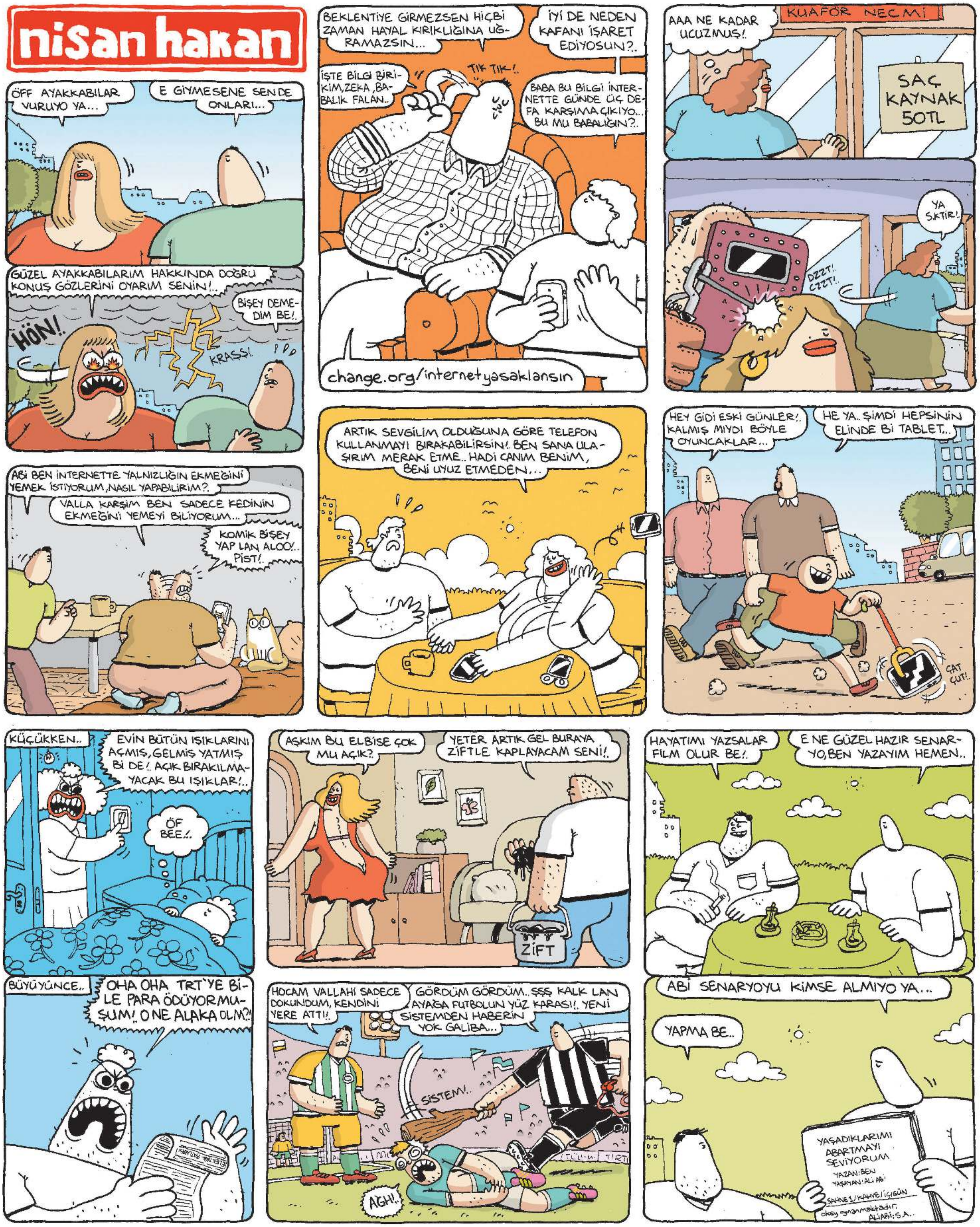
Tayyip Erdoğan milletin gömlek cebinden sigara toplamaya başlayalı **33 yıl,**

Tokat Sigara Fabrikası'nın açılışını yapan Kenan Evren, "Burada üretilecek sigaranın vatandaşlar tarafından içilmemesini tavsiye ediyorum," diyeli **33 yıl,**

Piyasadaki sigara sıkıntısını gidermek için TEKEL'in fason olarak yurtdışında ürettirdiği 60 ton Samsun'un Türkiye'ye gelmesi üzerine çok sevinen Hürriyet, "Müjde! 6 vagon daha Samsun geldi" manşetini atalı **38 yıl,**



Peyami Safa, Tercüman'daki köşesinde sigarayı bıraktıktan sonra sağlığının bozulduğunu ve doktorların tavsiyesiyle yeniden başladığını yazalı **59 yıl olmuş.**


nisan hakan
ÖFF AYAKKABILAR VURUYO YA...
E GİYMESENE SENDE ONLARI...
GÜZEL AYAKKABILARIM HAKKINDA DOĞRU KONUŞ GÖZLERİNİ OYARIM SENİN!..
HÖN!
BİŞEY DEMEDİM BE!.
KRASS!
BEKLENTİYE GİRMEZSEN HİÇBİ ZAMAN HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRAMAZSIN...
İYİ DE NEDEN KAFANI İŞARET EDİYOSUN?..
İŞTE BİLGİ BİRİKİM, ZEKA, BABALIK FALAN..
TIK TIK!.
BABA BU BİLGİ İNTERNETTE GÜNDE ÜÇ DEFA KARŞIMA ÇIKIYO... BU MU BABALIĞIN?..
change.org/internetyasaklansın
AAA NE KADAR UCUZMUŞ!.
KUAFÖR NECMİ
SAÇ KAYNAK 50TL
YA SKTİR!
DZZT! CZZT!
ABİ BEN İNTERNETTE YALNIZLIĞIN EKMEĞİNİ YEMEK İSTİYORUM, NASIL YAPABİLİRİM?.
VALLA KARŞIM BEN SADECE KEDİNİN EKMEĞİNİ YEMEYİ BİLİYORUM...
KOMİK BİŞEY YAP LAN ALOO!.. PİST!.
ARTIK SEVGİLİM OLDUĞUNA GÖRE TELEFON KULLANMAYI BIRAKABİLİRSİN!. BEN SANA ULAŞIRIM MERAK ETME.. HADİ CANIM BENİM, BENİ UYUZ ETMEDEN...
HEY GİDİ ESKİ GÜNLER!. KALMIŞ MIYDI BÖYLE OYUNCAKLAR...
HE YA.. ŞİMDİ HEPSİNİN ELİNDE Bİ TABLET...
ÇAT ÇUT!.
KÜÇÜKKEN..
EVİN BÜTÜN IŞIKLARINI AÇMIŞ, GELMİŞ YATMIŞ Bİ DE!. AÇIK BIRAKILMAYACAK BU IŞIKLAR!..
ÖF BEE!.
BÜYÜYÜNCE..
OHA OHA TRT'YE BİLE PARA ÖDÜYORMUŞUM! O NE ALAKA OLM?!
AŞKIM BU ELBİSE ÇOK MU AÇIK?
YETER ARTIK GEL BURAYA ZİFTLE KAPLAYACAM SENİ!.
ZİFT
HOCAM VALLAHİ SADECE DOKUNDUM, KENDİNİ YERE ATTI!.
GÖRDÜM GÖRDÜM.. ŞŞŞ KALK LAN AYAĞA FUTBOLUN YÜZ KARASI!. YENİ SİSTEMDEN HABERİN YOK GALİBA...
SİSTEM!.
AGH!.
HAYATIMI YAZSALAR FİLM OLUR BE!.
E NE GÜZEL HAZIR SENARYO, BEN YAZAYIM HEMEN..
ABİ SENARYOYU KİMSE ALMIYO YA...
YAPMA BE..
YAŞADIKLARIMI ABARTMAYI SEVİYORUM
YAZAN: BEN
YAŞAYAN: ALİ ABİ
SAHNE 1./ KAHVE/ İÇ/GÜN
okey oynanmaktadır.
ALİABİ: S.A..

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Tankut Ağabey, emekli müsteşar İrfan Bey'lerin hususi davetlisi olarak gittiği Avrupa turundan resmen bir hediye getirmişti bana o gün. Mutlu olmak böyle bir şeydi işte. Tankut Ağabey tarafından hediyelenmek insanı mutlu eder. Kim Tankut Ağabey tarafından hediyelenirse o kişi mutlu olur. "Ben Tankut Ağabey tarafından hediyelensem mutlu olmam" diyen yalan söyler. Avrupa turundayken arkadaşları gün boyunca selfiler, fotoğraflar peşinde koca insanlar olarak ömürlerini harcarlarken, Tankut Ağabey tıpkı bir kaliteli zaman geçirme avcısı gibi hep sokak sokak gezmiş öyle bütüün ne kadar Avrupa varsa hepsini sokak sokak gezmiş. Karış karış arşınlamış. Arkadaşlarını hiç sevmemiş Tankut Ağabey Avrupa turunda. "İnsan insanı Avrupa turunda tanırmış meğersem" dedi. Sonra biraz çenesinin uzadığını fark ettim. Geliyordu bomba. Çene yola çıkmıştı çünkü bir kere. Heleler helesi diyerek heyecanlandım kendi içimde. Tir tir titredim. Titrek gibi oldum o anlarda. Arka cebinden kocaman bir bambu düdük çıkardı, gülümsedi. Çenesi gerçekten zapt edilemezdi. Bu bambu düdüğü bir sokak müzisyeninden satın almış. Düdüğü görünce aklına ben gelmişim Tankut Ağabey'in. Hislendim. Islandım. Bir de samba düdüğü'ymüş bu. Normal düdüklere benzemiyor. Müzisyenin karşısında sokak ortasında önce dans etmiş Tankut Ağabey. Sonra satın almak istemiş düdüğü. Müzisyen önce karşı çıksa da, Tankut Ağabey büyük para vermiş, almış düdüğü çocuğun ağzından. Avrupa turu boyunca arkadaşları telefonlarıyla oynarlarken Tankut Ağabey sürekli düdük çalmış. Özellikle meydanlarda çok coşmuş. "Müzisyen çocuk alasını alır bu verdiğim parayla, bu düdük senin, bisikletinde korna olarak da kullanabilirsin, ipi de var, boynuna da takabilirsin" diyerek sokuverdi hayatıma bambu samba düdüğü'nü. Gitti sonra Tankut Ağabey. Ağladım.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Yıllar önce de bir otelin barında çalışıyordum, bir İngiliz kızla sevgili olmuştuk, takılıyorduk işte, sonra ülkelerine döndüler ailecek, bir de bir arkadaş vardı, **nasıl ayarladın ki bu kızı sen** diye sordu, **ne bileyim**, **holidey kafası zaar, ülkesine döner dönmez unutur beni** dedim, **beni niye bulmuyor böyle holidey yapçak olan** dediydi, güzel güldüydük o zamanlar" dedi. "Ee" dedim. "Ee'si yok, sadece bunu söylemeye geldim" dedi. "Yani komikmiş aslında bir yandan da" dedim. "Biz çok gülmüştük, **beni niye bulmuyor böyle holidey yapçak olan**'ı çok güzel söylemişti çünkü vasıfsız" dedi. "Vasıfsız mı" dedim. "Vasıfsız tabii" dedi, "İngilizce yok bir şey yok, holidey yapçak olan niye sana gelsin ki" dedi. "Haklısın" dedim. "Haklıyım tabii" dedi, gitti sonra. Gelecekse hep böyle gelsin diye düşündüm. Konuya hemen girse, düz düz anlatsa, artık iyi kötü hikaye neyse, sonra da hep böyle tertemiz gitse diye düşündüm. Sustum düşünürken öyle. Sonra biraz daha sustum.

æ Sosyal medyada "gerçek takipçi" ile "satın alınmış takipçi" arasındaki farkı size hemen özetleyeyim o zaman ben. Çünkü bazen de böyle. Bazen oyunlarıma topluluk gelir. Ne bileyim, işte bir şirketin çalışanları olurlar bu kişiler genellikle. Şirkette bir kişi beni çok seviyordur, anlatmıştır beni şirketteki arkadaşlarına, onları da bir şekilde ikna etmiş ve oyuna getirmiştir. Genelde böyle oluyor çünkü. Allah'ım hiç mi bir şeyden anlamaz bu mallar diyesim geliyor her defasında. Öyle bakıyorlar, "bu insanlar neye gülüyor acaba" diye birbirlerine soruyorlar. Bir süre sonra da zaten telefonlarıyla oynamaya başlıyorlar. Bu kişileri bir şekilde oyuna getiren de hayatının en zor anlarını yaşıyor. Senede bir iki yaşanır böyle olaylar. İşin fıtratında var. İşte bu kişileri sosyal medyadaki satın alınmış takipçilere benzetiyorum. Bir s.kime derman olmayan kişiler bu kişiler. Büyük bir yalan. Nicelik var, nitelik yok. İnsanın kendisini kandırması bu. Ama işte gerçek takipçi ve gerçek izleyici öyle mi. Seni asla yarı yolda bırakmaz gerçek kişi. Hep arkanda durur. Sen iyiysen sana bunu hissettirir. Bir olayın olduğunda gelir. Kötüysen de yol gösterir. Çünkü işten anlar. Hayatımın en güzel anlarını sahnemde bu dünyanın en güzel insanlarıyla birlikteyken yaşıyorum. Olağanüstü bir paylaşım bu. Mutluyum. Gerçek takipçilerim ve gerçek izleyicilerimle, sanırım dünyanın en şanslı insanlarından biriyim ben.

æ Bu arada çok şahane arkadaşlarım da oldu benim. Nirvana şarkılarını neredeyse Kurt Cobain kadar iyi çalıp iyi söyleyen insanlar tanıdım. Pink Floyd'u çok seven arkadaşlarım oldu. Shine On You Crazy Diamond'ı çalıp söyleyen bir arkadaşım da vardı mesela. Hayatınızda sıradan bir insandan bu kadar iyi bir şey dinlememiş olabilirsiniz. Böyle de büyük konuşuyorum. Böyle güzel insanlar tanıdım.

æ Lisanslı futbol oynarken de neredeyse kalenin içinden boş kaleye gol kaçırmıştım, o çok korkunçtu işte. Bomboş kale. İlk lig maçım bir de. Bendeki o heyecanı düşünebiliyor musunuz. Hayali futbolcu olmak olan bir çocuğum. Ve ilk maçımda kalenin içinden boş kaleye gol kaçırıyorum. Kalenin üzerinden uzaya auta gidiyor top. O golü oradan yüz kez kaçırmak istesem doksan dokuzunda kaçıramam. Maçtan sonra arkadaşlarım, "ofsayttı zaten, hakem bayrak kaldırdı" deseler de ben biliyorum, ofsayt falan değildi işte.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
27 Temmuz Cuma / **Koşuyolu Apartman Sahne** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 339 93 39
28 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
3 Ağustos Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00





akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
barisuygur@gmail.com

20 yıl önce bir mizah dergisinde şunları yazacağımı söylesem, öncelikle 20 yıl önce bugünden bile daha mal olduğum için "Onlar ne ki abi?" der, dinleyip anladıktan ya da anladığımı sandıktan sonra da "Abi ne alakası var, niye yazayım mizah dergisinde onları, borsa ekonomi dergisinde mi çalışıyoruz?" diye itiraz ederdim.

Ama gelin görün ki bugün sizlere uluslararası spot döviz piyasalarındaki kaldıraçlı işlemler konusunda bir uyarıda bulunmak mecburiyeti hissediyorum ki, bakın yazarken bile zorlandım. Zaten bundan yirmi yıl önce böyle kavramlar bizim bilmediğimiz tanımadığımız, anlamadığımız insanların dillerinde dolanır biz sıradan insanlar böyle gubidik işlerle uğraşmazdık. Lakin şimdi artık internetin de etkisiyle hem yatırım yapmak kolaylaştı hem de bizim gibi sıradan insanların kullanabildiği/erişebildiği yatırım enstrümanlarının sayısı arttı.

Benim de uzun zamandır dikkatimi çeken bir durum var. İnternette gezerken en ciddi haber sitesinden en sulu sepken eğlence mecrasına kadar her yerde karşımıza "Günde 10 bin dolares kazanıyor!" başlıklı haber görünümlü reklamlar çıkıyor. Az çok içinde yaşadığımız dünyayı tanıdığım için dünyada pazarlaması yapılacak ürünler arasında "kazanç" diye bir şeyin bulunmadığını biliyorum. Yani adam sana para kazandırmak için çalışacak, yani sana "kazanç" satıyor, peki bu durumda kendisi ne kazanıyor? Bak sırf seni sistemine dahil etmek için oluk oluk para döküp reklam yapıyor herif, sevap kazanmak için mi senin de kazanmanı istiyor? Valla benim bildiğim öyle bir durum olsa insan bu hizmeti reklamla duyurmaz, anasını danasını arar, hısım akrabasını zengin eder.

Tabii bu gel gel reklamlarının hemen hepsinin ucu bombok bir yere çıkıyor ve o yer genelde ForEx denilen kaldıraçlı, yani 100 dolarınız olduğu halde sanki 2000 dolarınız varmış gibi işlem yaptığınız döviz piyasaları oluyor. Arkadaşlar sizin için inceledim, bu yatırım falan değil. Böyle bir şey yok. Hani şöyle anlatayım "iddia" oynamak ne kadar spor yapmaksa bu da o kadar yatırım yapmak. Yatırımla, ekonomiyle, piyasayla alakası iddia'nın sporla alakası kadar. Yani evet uzaktan bir bağlantısı var gibi görünüyor ama iddia oynarken ne kadar kalori harcıyorsanız böyle "bul karayı al parayı" türü işlere girdiğinizde de o kadar yatırım yapıyor oluyorsunuz. Yapmayın, etmeyin.

Adnan Oktar kültüne benim bildiğim üçüncü operasyon yapıldı. Ama bizim gazetecilerimiz sürekli bir hafıza kaybıyla yaşadıkları için daha önceki operasyonlarda ortaya dökülen şeylerin aynıları bir kez daha ortaya döküldüğü hâlde, her şeyi ilk kez duymuş, her şey ilk kez ortaya çıkmış gibi yapıyorlar. Yavaş yavaş Türkiye'de gazetecilik yapmanın ön koşulunun daha önce ne olduysa hepsini unutup pırıl pırıl gezmek olduğuna inanmaya başladım doğrusu.

Tabii bu arada Adnan Oktar demişken 1990'larda özel televizyonlarla beraber hayatımıza giren gizli kamera furyasının da öncülerindendir bu ekip. Gizli kamera işi de pis bir iş biliyorsunuz. Yok düğme kamera, yok çanta kamerayla genellikle aşağıdan bir açıdan görüntü alınır. Eskiden çokluk siyah beyaz olurdu bu gizli kamera görüntüleri ama renkli olsa ne yazar: Gizli kamerayla görüntülenen bir insan, dünyanın en hayırlı işini yapıyor bile olsa şerefsiz gibi gözükür. Hele bir de Arena'nın tok sesli adamının söyledikleri, o söylenenlerin gizli kamera görüntülerinin üzerine bir de dev yazılar olarak gelmesi falan, kediye su veren bir adamın gizli kamera görüntülerinde bir kedi katili olarak algılanmasına bile yol açabilir. Şöyle bir o dönemin gizli kamera görüntülerini aklınıza getirin (olmadı google'dan bulun), hepsinde zaten neye inanmanız gerektiğini dikte eden tok bir dış ses, ekranı kaplayan dev dev yazılar ve arkada da abuk subuk bulanık bir görüntü oluyordu.

Hani siz vesikalıkta kötü çıkıyorum diye yakınıyorsunuz ya, gelin bir de gizli kamera görüntüsünde iyi çıkın bakalım. Vallahi beş bin liralık düğün başı yapılmış taze gelin bile gizli kamera görüntülerinde Pamuk Prenses'e zehirli elma veren cadı gibi gözükür.



Yılmazlar, Kayhanlar, Birler, Sezerler, Ardaşlar, Kardeşler... Bunlardan biri içinde bulunduğum süpermarketin ismi olabilir. Girerken tam bakamadım, o sırada marketin önüne dizilmiş karpuzların boyutlarına maşallah çekiyordum. İnsanın üstüne üstüne gelen, caydırıcı boyutlara ulaşmış karpuzlar. Ben bu karpuza yetebilir miyim? Bakımını sağlayabilir miyim? İki tane karpuzu da marketin önündeki sokağa başka araç gelip marketin önüne park etmesin diye koymuşlar. Siz Yılmazlar marketin karpuzlarısınız. Siz burada durun, marketimizin önüne park etmeye çalışan olursa hayatınız pahasına bu park alanını koruyun. Akşama doğru meyve halinden karpuz kamyonu gelecek, o park edecek buraya. Daha da fazla dev karpuzumuz olacak, rakiplerimizin bu durum karşısında canı sıkılacak, geceleri evde aileleriyle yemek yiyip televizyon izlerlerken aniden akıllarına Yılmazlar gelecek, keyifleri kaçacak. Yılmazların karpuzlarını gördün mü diye soracak içlerini kemiren, adı kuşku olan o zalim duygu.



Bu oyunun adı rekabettir, kuralları basittir. Birisi boğuluyor mu? Hemen ağızının içine hortumu dayarsın, "al susamışsındır, su içersin" dersin. Birisi sıcaktan mı şikayet ediyor? Onu klimanın dışarıya sıcak hava üfleyen aparatının yanına oturtursun, "burası biraz esiyor, sen biraz burada dur" dersin. Bu işler malesef biraz da böyledir. Biz de senelerce marketçilik yaptık ama küçük bakkallar da malı bizden aldığı için böyle pislikler yapmadık. Konuşlandığımız küçük kasabada marketler üzeri bir market konumunda olduğumuz için asil bir duruşumuz vardı. Ama bazen bir bakkalın fazla hırslandığını, hayattan daha fazlasını istediğini seziyorduk. Böyle şeyleri hissedersin. Yanındaki dükkana iştahlı bakmaya başlıyordu, normalde bakkalda satılmayacak ürünleri raflarına koymaya çalışıyordu. Öyle zamanlarda ayağını kaydırmıyorduk ama bakkala onun özgüvenini zedeleyecek, hevesini kıracak şeyler söylüyorduk. "Ali abi senin boyun mu kısaldı? Sen bu kadar kısa mıydın? Yaşlandıkça kemikler ufaldığı için mi böyle oluyor acaba? İnsan vücudu ne kadar ilginç..." ya da "İnsanlar genç yaşta kod yazmayı öğreniyor ve geleceğin mesleği olan kod yazıcılığını dünyanın istedikleri yerinden yapıyorlar... İş bulma gibi bir dertleri yok, dünyanın önde gelen firmaları onların peşinden koşuyor ve kızlar da bu durumun farkında. Biz bayram gelsin de iki gün yazlığa gidelim diye düşünürken onlar şirketlerin onlara verdikleri son model bilgisayarlarını yanlarına alıp isterlerse aylarca yazlıkta yaşayabiliyorlar. Bu bizim yaşadığımız hayat gerçekten hayat mı Ali abi? Bizim fantezi saydığımız şeyler başka insanların gerçekliği haline geldikçe sahip olduğumuz şeylerin hayali değeri devamlı değer kaybetmiyor mu? Bir koli daha çokoprens ister misin, yoksa yirmi koli yeterli mi? Yeter diyorsun... Geçen sefer yirmi koli almıştın, sonra yetmedi diye üzülmüştün çünkü. Çokoprens al, çokoprens ver; bizim hayatlarımız da böyle yitip gidecek işte... Senin çocuk bilgisayar kodu biliyor mu? Bari o kurtarsın kendini. Hangi okula yazıldı o? Babaeski İsmet İnönü Düz Lisesi mi? Geçen sene herkes birbirini bıçaklamamış mıydı orada? Neyse dükkana yakın en azından. Sen müdüre söyle, belki kod öğretirler çocuklara ama zannetmiyorum..." gibi şeyler söylüyorduk. Bu işler malesef biraz da böyledir.



Sonuçta ne oldu? Kasabaya carrefour migros falan gelince bizim işlerin tadı kaçtı. Bakkallar inanılmaz bir ümitsizliğe sürüklendi, müşteriler tekerlekleri düzgün çalışan, ittirdiğin zaman düz gidebilen alışveriş arabalarının büyüsüne kapıldı (bizimkiler biraz eskiydi, sağlı sollu gidiyordu, giderken üzücü sesler çıkartıyorlardı. Babam, dedemden devraldığı marketi normalde bana devredecekti ama "migros seni s.ker, başa çıkamazsın, ben dükkanı satıyorum" dedi, ben de "yok efendim, benim aklımda inanılmaz bir iş planı var, o migrosu dizlerinin üzerine çöktüreceğim, onları kendi oyunlarında yeneceğim. Merhamet dilenecekler fakat "biz merhamet satmıyoruz, çokoprens falan satıyoruz" gibi havalı bir cevap vereceğim. Onu tam düşünemedim ama zor durumda kalacaklar." demediğim için marketi devrettik. Geleceğin mesleği bilgisayar kodu yazmayı falan bilmediğim için de saçma sapan işler yapmak zorunda kaldım. İşte benim Yılmazlar, Kayhanlar, Birler, Sezerler, Ardaşlar, Kardeşler tarzı mahalli bir süpermarketin içinde takım elbiseli erken kelleşmiş market müdürü değil de normal insan olmamın öyküsü de budur.



Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Resmimiz nasıl
çöktüyse sarı bir ışıkla
üzerimize
ve ben gergin bir
omurgayla oturuyordum
falcı kadının kedisi
sıçramış gibi
başını omzuma yasladığın
zaman"
- Judit Pinczesi

HOŞGÖRÜ: Kanuni Sultan Süleyman, şairlerin sultanı Baki'yi Bursa sürgününe yollama kararı alır. Elaman dilemez şair, "Baki kalmaz kimseye bu dünya" mealinde bir şiirle belirtir hissiyatını. Şiirden etkilenen Kanuni, vazgeçer sürgün kararından. İsmi deyimlere geçmiş padişahtaki hoşgörü düzeyine bakınız. Kırıntısı kalmış mıdır bugün? Ah keşke kalmış olsa da, Zuhal Olcay gibi sanatçımızın değerli zamanı, mevzuat canlıları tarafından hoyratça harcanmasa...

MERAL AKŞENER: Sen de benim hatalarımdan birisin...

MESUT ÖZİL: Kafatasçı, ırkçı faşiste verilebilecek en güzel cevabı verdi Mesut Özil, vallahi helal olsun. Türk asıllı olmak, bir büyük günahmış gibi üstüne üstüne gelen bilinç yoksunu faşistler ve toplum baskısından yıldıkları için susan yetkililer, Mesut'un tek damla terini bile hakketmiyorlardı. Mesut Özil'in "Kazandığımızda alman, kaybettiğimizde göçmen oluyorum" sözü ve Almanya Milli Futbol Takımı'nı bırakma kararı, dünya futbol tarihine geçecek, bundan sonraki nice onurlu ve antifaşist karara ilham olacak. Almanya'nın ırkçı beyinsizleri, alın şimdi Mesut'un formasını, sizin o halis ari ırkınızdan birinin gövdesine geçiriverin de rahatlayın. Futboldan ve de hayattan ırkçılık kalkacaksa, işte böyle hareketlerle kalkacak. Faşiste bu cevabı verdiğin, kibirliye haddinin bildirdiğin için helal olsun sana Kardeşim Mesut Özil. Ve tüm gollerden güzel bu davranışın, daha güçlü ve daha zenginin karşısında ezilmeyi çağın gereği sananlara, eşi benzeri bulunmaz bir kapak olsun...



TARİHİN İLK ESPRİSİ: Havva, zaman zaman sorardı Adem'e, "Beni seviyor musun?" diye. Adem de derdi ki "Ya kimi sevicem?!" Alternatif olmayınca sadakat gayet kolay...

METİN HARA: Havaalanında kitaplarını gördüm. Bence en tepeye "Adriana Lima'nın sevgilisinden" yazsa yahşi olurdu. Bir kitabını karıştırdım, "Bir defter alın, hislerinizi özgürce yazın" diyor. Doğru diyor, altına parmağımı basarım...

BİLİNÇLİ FARKINDALIK: Bilinçsizin de farkında olduğu bazı şeyler var demek ki...

FİLM: "Son Macera" (Going in Style) adlı filmi çok severek seyrettim. 2017 yapımı bir sistem eleştrisi. Hikaye sağlam, espriler güzel, final daha da güzel...

DALGA: Mizahın doğal frekansı. İş,"Alay"a dönüştüğü zaman, şeytani bir nitelik alabilir. Amman dikkat...

JUDIT PINCZESİ: Alıntı yaptığım macar kadın şairin öyle güzel bir yüzü var ki, lütfen netten bakınız. 1947-1982 yılları arasında yaşamış. Nur içinde yatsın...

BEN BENİM KİM OLDUĞUMU BİLİYO MUYUM: Önüme çıkan ilk sivil polise böyle sormak istiyorum. Ama onun sivil polis olduğunu nerden bilicem? Peki o benim devlet sanatçısı olmadığımı nasıl anlayacak!?

İYİ İLE KÖTÜ: "iyi, bir yanıyla rahatsız edicidir." demiş Kafka, doğru. Fakat "Kötü, bir yanıyla iç ferahlatıcıdır." de dememiş. Hayır, demiş olabilir, demiyecek adam değil, bari yazıya geçirmemiş...

USTA: Bolulu Hasan Usta'nın aslen Bursalı olduğunu duyduğumdan beri ustalara azıcık mesafeliydim. Dondurmacı Yaşar Usat, yeniden bağladı beni ustalık mefhumuna. Geçen gece o kadar sıcaktı ki, "Keşke onun donurma yatağının irisinden olsa da arda yatsam'2 diye geçti aklımdan, uyku semesi...

"DOKTORLAR" ADLI DİZİ: Bir bölüm izledim, tıptan mı soğuyayım, televizyonculuktan mı bilemedim. On bölüm izleyen, hayattan soğur... uy "Sorabilir miyim kitabıma, onu ben mi yazdım" diyor büyük şair. Tabii o vakitler "Karıştırdın birader, ben korsan baskıyım!" yanıtını alma ihtimali yoktu. Şiirleri, zamanları aşan güzellikte Şilili ustanın. Pablo Neruda, biz oradayız!!

vedatozdemiro@gmail.com





“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı



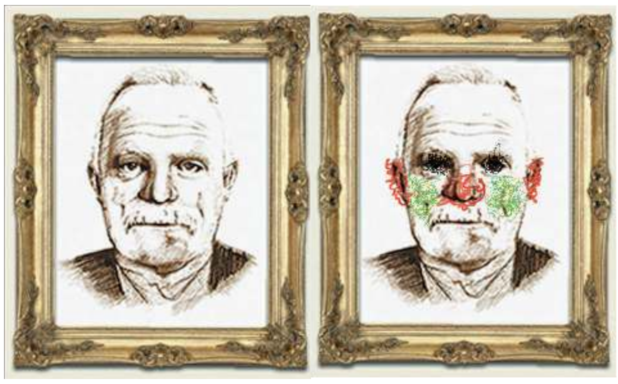
AŞIRI DUYARLI ADAM VE ONUN SEPYA DEDESİ

Ülkemizde dedelerinin açtığı lokantayı şube şube tüm yurda yayan torunlar var. Bu acar torunların ortak özelliği, son gelişmelerden artık haberi olmayan merhum dedelerinin sepya ya da siyah beyaz fotoğrafını nostaljik servis altlıklarına bastırmak ve dükkânın açıldığı tarihin başına “since” eklemek. Bizler bu sepya servis altlıklarına baka baka siparişimizi beklerken, acar torunlar ISO 9001 belgesinin peşinde koşuyor. Köfteci Hacıbekir’deyim. Hacıbekir, lokantasının başına “since” aldığından habersiz, servis altlığından bana bakıyor. Sepya Bekir’e sanki haberi ilk ben veriyormuşum gibi, “Torunlar işi büyütmüş, vallahi maşallah!” diyorum. Garson, boşalan bir masadaki lekeli Hacıbekirleri buruşturarak topluyor. Bu çok ayıp! İnsan dedesini buruşturtur mu? Deden o senin, velinimetin. Önümdeki Sepya Hacıbekir’e dönüp, “Gördün mü olanları Hacıbekir?” diyorum, “buruşturup attılar seni.” 30’lu yılların naifliğiyle bakıyor Hacıbekir. Ne yapsın Hacıbekir? 1930’da müşterilerin limon kasalarına oturduğu ufacık bir dükkân açtığında hiçbir şeyi yoktu. Aya ayak basıp insanlığa “ilerliyoruz galiba” duygusunu yaşatacak Neil Armstrong bile daha yeni doğmuştu. Hacıbekir, serbest piyasa, dalgalı kur, şubeleşme, markalaşma nedir bilmiyordu (Turgut Özal’ın 3 yaşında olduğu zamanlardan bahsediyoruz). Ama şimdi öyle mi? Ah be Hacıbekir Efendi, şu hale bak! Keşke ben senin torunun olsaydım, bunların hiçbirine izin vermezdim.

Köfteci Hacıbekir’in torunuyum. Fakat abime bakılırsa işletmenin büyümesinin önündeki tek engelim. Geçenlerde kendisine, “Dedemin fotoğrafını neden servis altlığına basıyoruz, bence çok ayıp, ben dedemin üzerinde yemek yedirtmem!” diye bağırdım. O da bana, “Ya sen hasta mısın oğlum, reklam bu, vizyonlu ol biraz,” diye karşılık verdi. Bu ilk kavgamız değil, abimle aramız uzun zamandır bozuk. Abimin şubeleşmek, markalaşmak gibi açılımlarına direndikçe kavgamızın şiddeti günden güne artıyor. Ailede herkes bana karşı. Akşamları evde bu konu açıldığında, karım, yorum bile yapmadan direkt “Salak!” deyip oda değiştiriyor. Ama ben kararlıyım. Sonuçta dedem de babam da bu işten (hem de onurlarından taviz vermeden) iyi para kazandılar. Abim ve karısının tek düşündüğü kolay yoldan daha çok para kazanmak. Fark etmedikleri şeyse şu: Şubeleşmek kalite kaybıdır. İnsan kaliteli hizmet veriyorsa, yeni piyasa düzeninin dayatmalarına direnerek de ayakta kalabilir. Bana kalırsa bir işletme için en gurur verici tablo, tam kasanın arkasına, “BAŞKA YERDE ŞUBEMİZ YOKTUR!” yazısı asabilmektir. Ben şunu diyorum: O yazı arkamızdan indiği gün, Köfteci Hacıbekir’in bittiği gündür.

Abim, “Dondurulmuş Hacıbekir Köfte” fikriyle geldiğinde bütün bağlarımız koptu. Sonunda yollarımızı ayırdık. O, kısa sürede “Hacıbekir Koşuyolu” ve “Hacıbekir Göztepe”yi açtı. Ben tek şubede devam edip dedemden kalma yöntemlerle direnmeye çalışıyorum. Belki de böylesi daha iyi. Abimin açtığı şubelere rağmen kasanın arkasındaki yazıyı indirmiyorum. Çünkü benim gerçekten başka yerde şubem yok. Abiminkiler, dedemin ruhundan tamamen arındırılmış sıradan birer köfteci. Asma tavanlı birer imitasyon! Tam olarak böyle düşünüyorum.

İşler çok kötü. Yaklaşık dört aydır tek başıma direnmeye çalışıyorum. Karımla ilişkim berbat. Sürekli kavga ediyoruz. Geçenlerde (sen geri zekalısın, diye bağırdığı sabah) dedemin büyük boy bir fotoğrafını alıp öfkeyle matbaaya gittim. Matbaacıya nasıl bir şey istediğimi tarif edince, “Emin misiniz?” diye sordu. Kararlı olduğumu görünce, bu işi önce grafikere yaptırması gerektiğini ve işin iki günden önce hazır olmayacağını söyledi.

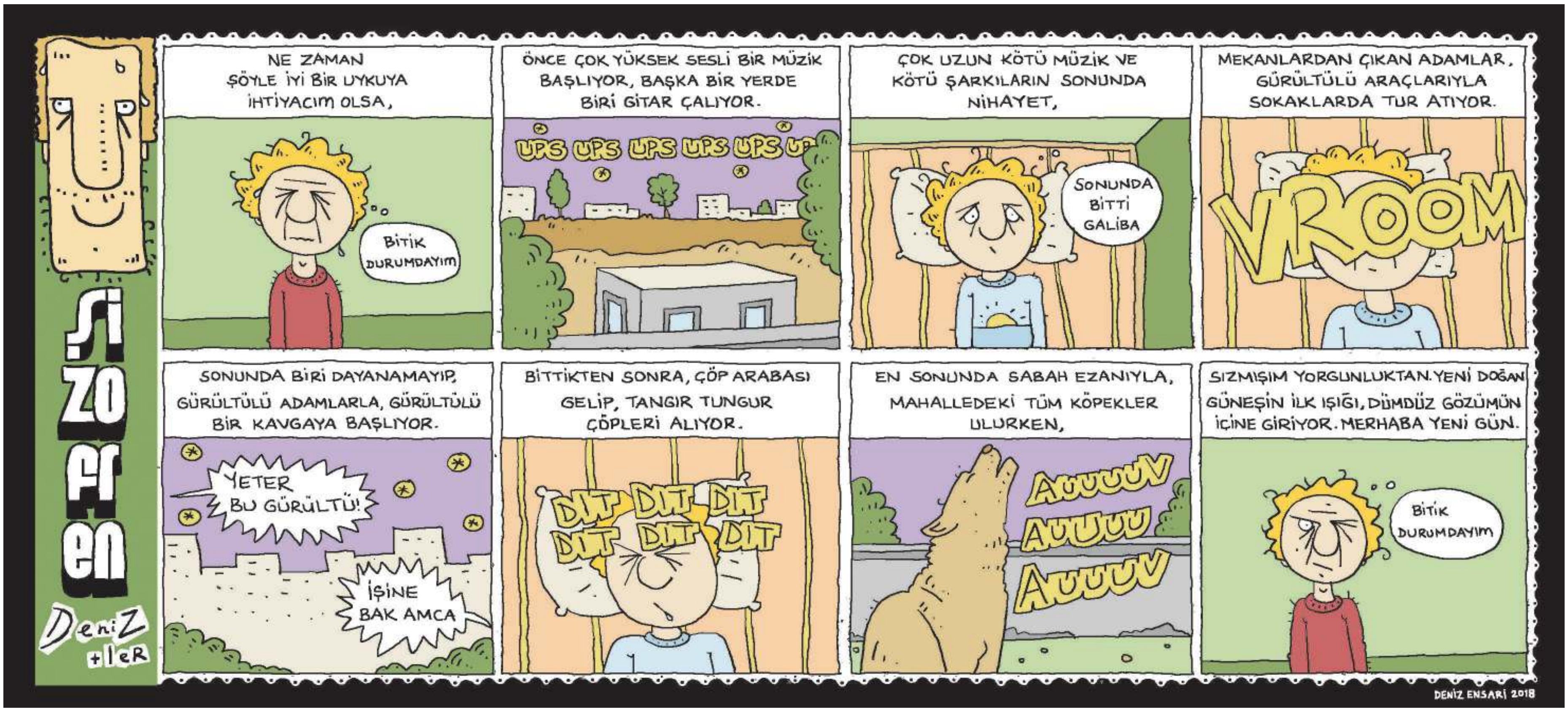


İki gün sonra, noktaları birleştirince dedemin ortaya çıktığı ve dedemin kuru kalemle boyanabileceği iki farklı servis altlığını matbaadan aldım. Akşam karıma birer örneğini gösterip, “Al işte, mutlu oldun mu şimdi?” diye bağırdım. Karım, önce altlıklara, sonra uzun uzun yüzüme bakıp, “Hastasın sen,” dedi, “bir an önce doktora git.” Nedense yüzünde öfke yerine büyük bir kaygı vardı.

Yaklaşık bir hafta sonra, saat gece 9 civarı son müşteriler çıkınca, çalışanları daha işleri bitmeden gönderdim. Masalardan birine oturup noktaları birleştirerek dedemi oluşturmaya başladım. Nokta birleştirme, son günlerde büyük bir tutkuya dönüşmüştü bende. Çalışanlar durumu garipsediğinden bu iş için sabahın erken saatlerini ya da paydostan sonraki saatleri tercih ediyordum. Üç tane Hacıbekir birleştirince kalkıp dükkânda dolaşmaya başladım. Kafam çok karışıktı. Çocuklu müşterilerin kalktığı bir masada, burnu ve kulakları kırmızı, yanakları yeşil ve gözleri delinmiş dedemi gördüm. Biraz bakıştık, sonra kırmızı kulaklı dedemin yeşil yanaklarını okşayarak, “Neden böyle oldu dede?” diye mırıldandım. Sesim titremeye yakındı, gözlerim ağlama baskısıyla hafif hafif sancıyordu. Sonunda koy verdim kendimi. Masaya (dedeme) kapanıp böğüre böğüre ağlamaya başladım. “Neden dede, neden?” diye ağlamaya devam ederken, “iyice cıvık çıktın sen,” dedi bir ses. Kafamı kaldırıp önümde duran dedeme baktım. Dedem, şaşkınlığıma aldırmadan devam etti: “Değiştir beni evladım, yüzünü göreyim, böyle garip oluyor?” Gözleri delik dedemi kaldırıp yeni bir servis altlığı getirdim. “Sağ ol,” dedi, sonra uzun uzun yüzümü inceleyip, “Ne yapıyorsun evladım sen, iyice abarttın bu hissiyat işlerini, kazansana adam gibi paranı,” diye konuşmaya devam etti. “Her şey para mı dede?” diye sordum. “Yav bırak bu işleri, bak abin aldı yürüdü, Göztepe’deki şubeye giren çıkanın haddi hesabı yok,” diye kestirip attı.

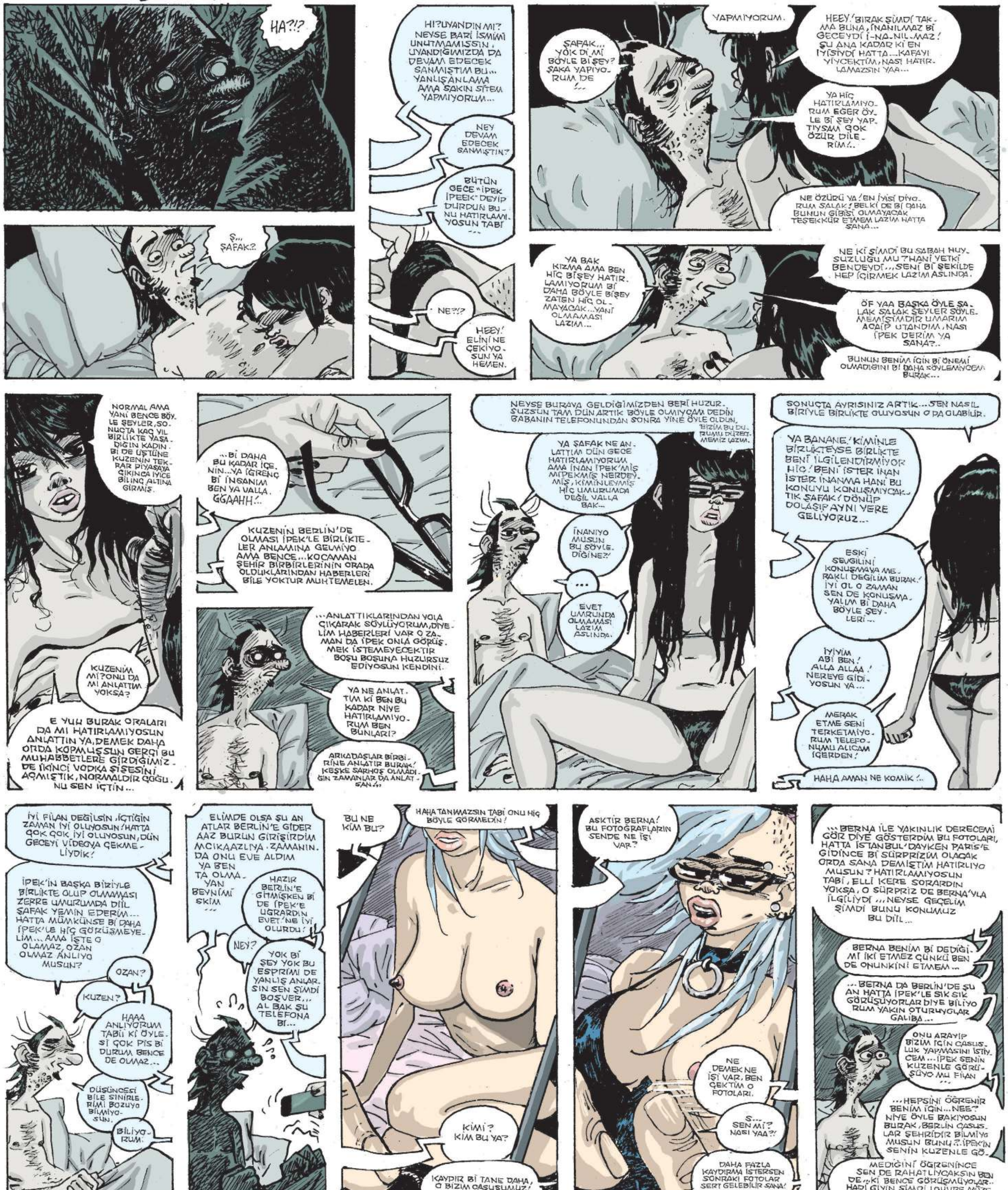
“Peki ne yapabilirim?” diye sordum. “Önce şu servis altlığı meselesine bir çeki düzen ver. Nenende benim hiç kullanılmamış fotoğraflarım var, git onları iste, fotoğrafların yanına benim güzel bir hayat hikâyemi bastır. Bir de yanılmıyorsam, 1952’de dükkâna Halikarnas Balıkçısı gelmişti, tatlı bir sohbet geçti aramızda, bu olayı da bastır servis altlığına,” diye cevap verdi. “Sence bu hoş bir şey mi dede?” diye sordum. Sorumu duymamış gibi devam etti: “Duvarları da donat, sadece benim fotoğraflarımla değil, buraya artist falan geldi mi hemen yanaş masasına, ses etmeyecek gibiyse elini omzuna at, fotoğraf çektir, bastır, as.” “Ama dede...” diye itiraz edecek oldum, lafımı kesip öfkeyle devam etti: “Dürzüleşme! Ben senin yerinde olucam var ya tozunu attırırdım ortamların, kahvaltıda bile köfte sokardım milletin ağzına.” O an, vay be dedeme bak, meğer ne biçim adammış, diye düşündüm, ama bir şey demedim. “Salla işte kafadan,” dedi, “ellili yıllarda yurt dışından köftenin sırrı için geldiklerini, benim adamları kovduğumu falan anlat sağda solda, millet aksi dedeleri sever.” “Yurtdışı da nerden çıktı dede?” dedim. Gözlerini kaçırarak, “Almanya falan de işte, salla bir şeyler,” diye cevap verdi. Dedem konuşmaya devam ettikçe yıkılıyordum. Ben bu adam için mi mücadele vermiştim? Bir an, servis altlığını ikiye katlayıp susturmayı düşündüm, ama cesaret edemedim. Durmadan konuşuyordu. “Bir çocuk vardı, ‘Hüküm Giymişim’ diye bir türkü söylüyor, o çocuğu seviyorum ben, kimdi o?” diye sordu. “Ferhat Güzel mi?” dedim. “Hah Ferhat! Çağır onu gelsin, fotoğraf çekinin, ama onu büyük bastır,” dedi. “O nerden çıktı dede, nerden bulayım Ferhat Güzel’i, hem gelmez o buraya,” diye karşılık verince, “Gelir gelir, yalnız onu köfte kesmez, ona dışardan kebap söylersin, ama fotoğraf çekinirken masada kebaplar gözükmesin, akıllı ol,” diye çıkıştı. Dedemden iyice soğumaya başlamıştım. Zaten bir süre sonra, bütün söylediklerine, “Tamam dede…”, “Bakarız dede…” gibi cevaplar vermeye başladım. Dedemin bu halini gördükten sonra, artık aklımda sadece bu dükkânı kapatmak vardı.

“Bakarız dede...” dediğim bir an, aniden durup gözlerime baktı. Gözlerimdeki manadan ne çıkardıysa artık, “Yok, senden adam olmaz,” dedi. Dedemin de karım ve abimle aynı saflara geçmesi beni delirtmişti. “Kusura bakma dede, ama ben seni böyle hayal etmemiştim!” diyerek öfkeyle masadan kalktım. Ceketimi alıp dükkânın kapısına ilerlerken arkamdan bağırmaya devam ediyordu: “Yap bu dediklerimi, bak abin aldı yürüdü, dürzülüğün âlemi yok!” “Tamam dede tamam! Sus artık!” diye karşılık verdim. Susmadı Hacıbekir. Kapıyı kapatırken içerden hâlâ sesi geliyordu: “Ketçap da koy masalara, gençler patates banıp yesin!”



Çarpışma — İpek & burak

Yazan çizen OKY



ÖMER GÖKSEL



ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

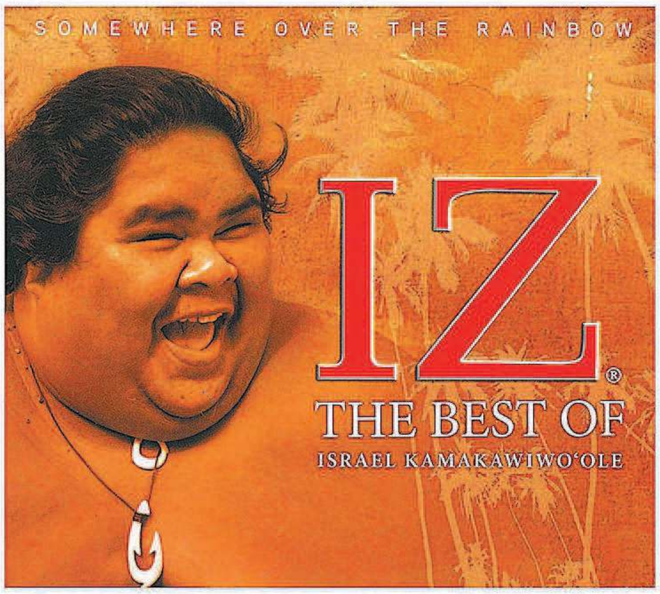
"Gittin güzel ammâ bu dil-efkârı unutma(…)/ Ağlatmayacaktın yola baktırmayacaktın/ Ol va'de-i tekrâr-be-tekrârı unutma"

Esrar dede

"ALOHA KA MANİNİ"

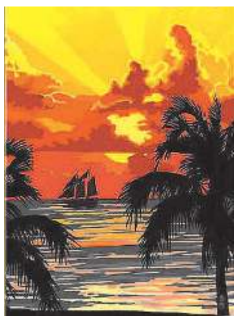
İşler birbirine düğüm düğüm dolanıp iyice içinden çıkılamaz bi hallere gelmiş gibi göründüğünde. *("çöz beni arapsaçı")* Ardarda birkaç kötü haber seyrettiğimde falan tv'de. İnsan oğlunun/kızının türlü türlü acımasızlıkları *(nobran/ kaba/ hodbin / bencil/ gaddar/ nadan… say say bitmez haller)* Akşam eve dönüp de. Bütün hepsini unuttuğumu sandığım o an. Onların hepsinden arda kalan o zehirli tortu, sebebini hatırlamadığım bir şekilde içimi ezdiğinde. O durumlarda dinlediğim şarkılar var. Kimi sesler. Adını yukarı, en başa yazdığım Hawai dilindeki o şarkı işte onlardan biri. "Aloha ka manini/ Redifte yüzen balığa selam" Hawai'nin ruhu İsrael Kamakawiwo›ole. Onun bir bebek masumiyetiyle sürekli gülümseyen "Gülen Budha Heykeli" ifadeli melek yüzü. Gelmiş geçmiş en huzur dolu, (insanoğluna hediye edilmiş) en teskin edici(en asûde-hâl), en sihirli ses. *(amman, Hintli Mohammed Raffi'ye haksızlık etmiş olmayayım burada, o da "en")* Kamakawiwo'ole yi dinlemediyseniz mutlaka dinleyin.(ilaç olarak kutulansa olur) Nazım Hikmet'in, Abidin Dino'dan talep ettiği "Mutluluğun resmi" Onu bilemiyorum, o zor iş. Ama, "Mutluğun sesi"? O var işte. İşittim. Memleketinin renk renk balıkları, o cam göbeği denizi, şeffaf suları, dalgaları, ufukları rengârenk boyaya boyaya batan güneşi, ılık rüzgârları, insanı sarhoş eden çiçek kokuları, o uykulu hava falan filan… hepsi, ama hepsi İsrael Kamakawiwo›ole nin sesinin, şarkılarının içine çok yoğun bir şekilde sinmiş. Hawai'nin ruhu, sizin ruhunuzun içinden süzülerek geçmiş gibi oluyor. Memleketinin gözlerinin içi gülen güzel insanları. O barışçı, iyiliksever, yüce gönüllü halk. Hawaililer. Dünyanın en güzel bölgesi. *(hava yıl boyu sürekli aynı ılık hoşlukta sabit olduğu için Hawai dilinde "hava durumu" diye kavram yokmuş)* Kamakawiwo'ole nin sesi başınızı okşayıp "aman boşver, --bu da geçer ya hu--" demiş gibi oluyor.







Tek sorun; size daha önce bilmediğiniz bir yüksek dozajda huzur, mutluluk zerk eden o şarkılar, aynı anda gözünüzü de doldurabilir. *(Ağlayan da olur)* Bu hem o koskoca (üçyüz kiloluk/bir doksan boy) dev bebeğin; büyümeden ölmüş bir çocuğun şarkılarını dinliyor olduğunuzu fark etmenizden. Hem de bütün o çok çok hoş şeylerin, mutluluk anlarının, aynı zamanda "geçicilik"in şiddetini de, alttan alta, gizlice hissettirmesinden. Kendisi 38'inde, abisi Skippy (o da müzisyendi) henüz 28 indeyken bir kalp krizi sebebiyle öldüler. (Kamakawiwo›ole gibi obez'di o da) İnsanlara o derece büyük mutluluklar dağıtan sanatçıların hayatlarının(kahir ekseriyetinin) arka yüzlerinde büyük dramların, acıların izleri oluyor. (*bu mizah işleri falan dahi başka türlü değil: "Çok komik bir kitap yazmak için, önce büyük eziyet çekmek gerekir" demişti Hemingway)* Uyuşturucu, alkol bağımlılıkları, erken kaybedilen aile fertleri. Sürekli taşınan oksijen tüpü. Zar zor alınabilen nefesler. Çok yaşamayacağının farkındaydı. Kamakawiwo'ole hiç eksilmeyen gülümsemesiyle: "Benim için ağlamayın" diyordu o video röportajında, "…biz Hawaililer zaten iki dünyada birden yaşarız" Külleri aynen vasiyet ettiği gibi denize döküldü. Yine de onbinlerce kişi ağlıyordu Honolulu'da. Kamakawiwo'ole kısacık ömrüne bir sürü şey sığdırdı. Kendi kültürünün unutulmuş şarkılarını yeniden söyledi, onları bütün dünyaya tanıttı. Hawai hareketi için söylediği protest şarkıları da var. Yüzyıllarca işgal edilmiş memleketinin eski Kral ve Kraliçelerinin bir günlüğüne bugünkü Hawai'ye döndüklerini hayal eden o şarkı: "Geri döndüklerini /ve trafik ışıklarını ve tren yollarını gördüklerini hayal edebiliyor musunuz? / Bu modern şehir hayatı hakkında ne hisseder?" Aynı şarkının devamında: "…Halkımızın büyük çok büyük bir tehlike içinde olduğunu idrak eder, önce gülümseseler de sonra ağlarlar" diyordu Kamakawiwo'ole. Şarkının adı: "Hawaii 78" Yine o müthiş " E Ala E" adlı politik şarkıyı da mutlaka dinleyin. Talihin cilvesi; Kamakawiwo'ole nin en fazla sevilen, bütün dünyada en çok bilinen iki şarkısı: iki eski ünlü Amerikan şarkısının yorumları. *(Onlar da müthiş ama: "Somewhere Over the Rainbow"* Büyüleyici--*belki de Kamakawiwo'ole yi dinlemeye ilk o şarkıyla başlamak gerek–)* Şarkının aslını 1939 tarihli ünlü "Oz büyücüsü filminde Judy Garland'ın söylemişti. (Lois Armstrong'un yine çok ünlü "What a Wonderful World" adlı şarkısının epey serbest bir yorumu da, diğeri)



Yazıyı, yaklaşık yirmi yıl önce yitirdiğimiz Kamakawiwo'ole ye, dünya durdukça insanları yatıştıracak, huzur verecek, mutlu edecek şarkıları için çok çok çok, teşekkürler ederek bitiriyorum…

Nur içinde yatsın…

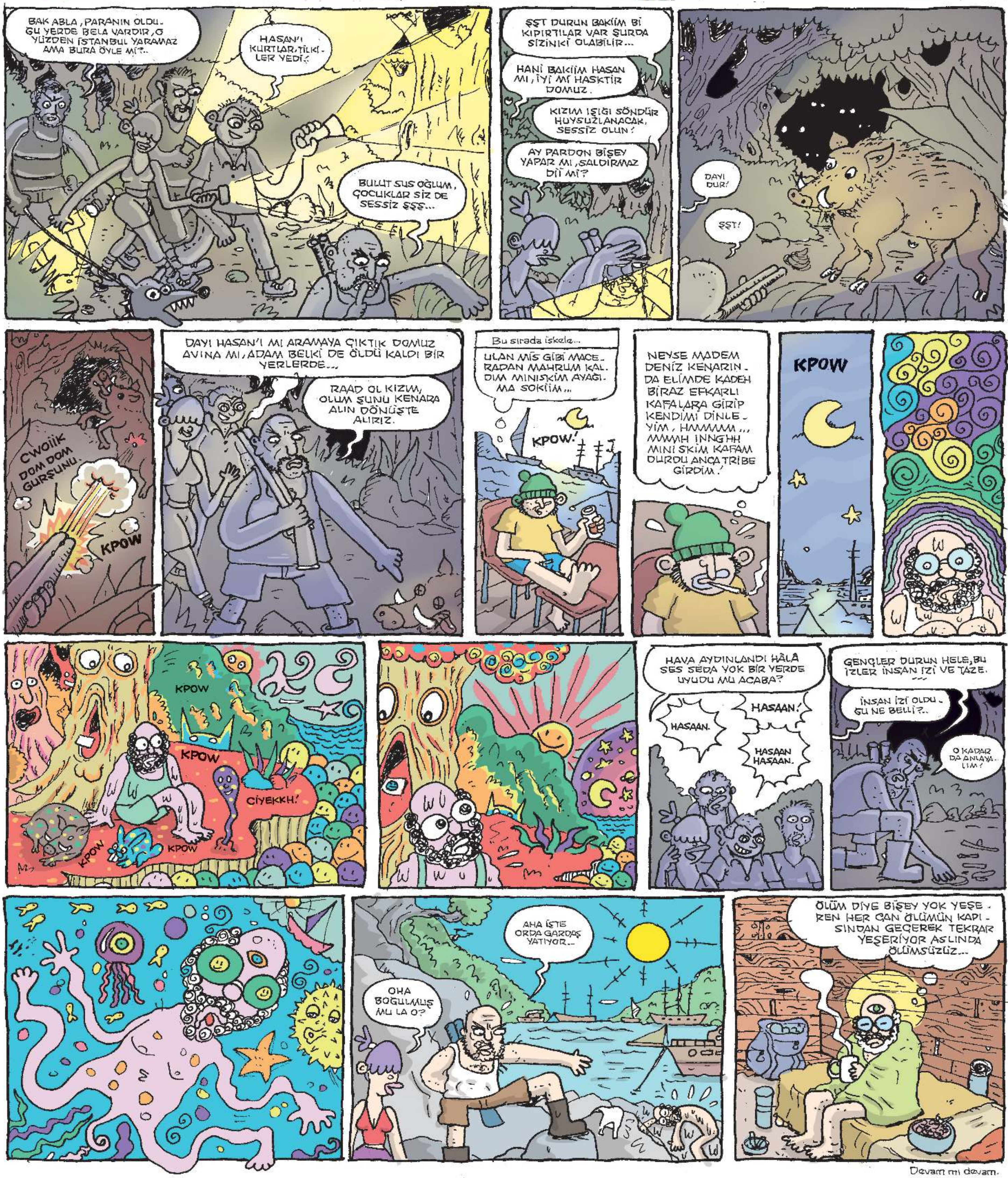
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com


cihan ceylan
BRAVEHEART
SAADET HOCA ETEK BOYUNDAN SENİ DİSİPLİNE VERMİŞ WİLYIM! MÜDÜR ÇAĞIRIYOR YÜRÜ!..
ÜFF ARGAYL AMCAM BUNDAN BAHSEDERDİ "DİSİPLİNE KARŞI KÖYLÜ GRUBU NAPABİLİR?.."
VUR KAÇ SAKLAN!.. İSKOÇ TARZI!..
Ulan az yedik ya neyse ama 20 dakika sonra beyin doydum mesajı gönderir!.. Öyle bişey vardı...
20 dakika sonra.
ABİ İSKENDER Mİ SÖYLESEK YA KESMEDİ!..
PÜH!
ONLARIN HEPSİ BENİM ÖZ EVLADIM!.. HAYLAZ DA OLSALAR, TEMBEL DE OLSALAR, SORUMSUZ DA OLSALAR... HNGG KALP S.O.S VERDİ...
Fakat ne gömdü çocukları lan bu nasıl koruma?
Ferhat ile Şirin...
YA BÖYLE HİÇ OLMADI HEPTEN GÜNEŞTE KALDIM HESAPLAYAMADIN YERİNİ!
DUR O ZAMAN HMMPHH!
Şart olsun dağ daha kolaydı!..
BEN DE SAKALDA BREZİLYANCIYIM HANFENDİ...
İLLA DİYOSUN ÇAĞIR TURİZM JANDARMAYI...
Annem
Bak denize sakın Böyle atlama
Bi gelgit olur Deniz çekiliverir kafa üstü Allah muhafaza... atlayacaksan Böyle atla
Baş aşşağı emojiyi en işlevsel şekilde kullanmış güzel anam!..

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen



Devam mı devam.



Sahile vuranlar

Evden çıktım yola. Asansörde kaldım. Bu aralar sık sık başıma geldiğinden artık hayatımdan asansörü çıkartma kararı da aldım ama yine asansörde kalmak hoş olmadı… Önce Moda sahilinde dolaştım, sonra Kurbağalıdere taraflarından ilerlemeye çalıştım. Şimdi oralarda "ıslah" çalışması olduğundan yaya yolu yaklaşık bir metre genişliğinde bir ortam. Hemen sağınızdan da dev iş makineleri dereye kazık çakıyor. Görünmez kaza, sakatlık ve benzeri tarzda buluşmalardan hoşlananlar için güzel ortam, öneririm. Kalamış'a geçtim… Kalamış parkında deniz üzerinde martılar mal mal uçmakta. Martılara biraz dikkat edince deniz ortasında yunusları da görebiliyorsunuz bu arada. Yunuslar kıyıya yakınlaştıkça yakınlaştı. "Hayatta toplamda kaç kere yunus göreceğim?" diyerek kıyıdan uzaklaşıp nokta olana kadar yunusları izledim. Oradan Fenerbahçe Parkı, Orduevi yokuşu filan derken sahil yoluna geldim. Caddebostan'dan, Bostancı'ya kadar sokakta gördüğüm gençlere neler istediklerini sordum… Öncelikle yalnız kalmak istiyorlar.

@kaansezyum



Gençler rahat olmak istiyor. Gençler sorumluluk sahibi olmak istemiyor. Gençler güneş altında aylaklık yapmayı seviyor. Keyfine göre bir yere uzanıp kitabını okumayı seviyor. Arkadaşıyla çimlerde oturup iki lafın belini kırmak istiyor. Bazısı yalnız kalmak için kalabalıkların içine çıkıyor. Bazısı çok üzgündü cevap veremedi, ağlamak istiyordu. Bazıları her gün köpeklerini gezdirdiğinden artık sahile ya da sokağa çıkmasa olmaz noktasına gelmiş. Bir nevi alışmışlar sokaklara çıkmaya.

Arkadaşlarıyla sahilde toplananlar var. Her hafta geliyorlarmış, belli yerleri var. Aynı yerde oturmayı seviyorlar. "Sahilin burası bizim" diyorlar.
Gençler politikayla ilgilenmiyor, çoğu bu konularda ya hiç konuşmuyor ya da çok karamsar. Ama sürekli bir umut var. Politikacılara laflar söylenirken herkes içten içe "kıhkıhkıh" diye gülüyor. Yasak, baskı, sansür zaten gençlere gelmiyor. Bunu kim yaparsa ondan uzaklaşıyorlar.

Gençler dünyayı internetten gördüklerinden ellerindekinin ya da onlara sunulanın kalitesinin ya da kalitesizliğinin gayet farkındalar. Kötü bir şey görmek istemiyorlar. Çoğu da aynı şeyden bahsediyor. "Bizim evin orada böyle bir yer yok, ondan geliyoruz"… Ya bir de şöyle davranış bozuklukları var. Sürekli ekranı aşağı kaydıran genç tipi. Geçen gün otobüste telefonuna bakmasa bile Instagram'ı tesbit gibi çeken kız gördüm.

Gençlerin sevgiye, arkadaşlığa bir arada olmaya ihtiyacı var. Birbirlerini tanımasalar da sahilin her noktasını bir festivale çevirmeye hazırlar. Haftasonları, hele de hava iyiyse yer bulmak büyük sıkıntı. Yazın da gölgelere koşuluyor ilk olarak.

Sahilde içen de var, içmeyen de. Bazısı her gün sezlonguyla gelip, kitabını okuyor. Bazısı manzaraya karşı içkisini açıyor. Bazısı daha çok genç Ailesi getirmiş onu sahile. Anne babalar da "AVM'den de daha iyi" olduğu için geliyorlar sahile. Genç anneler, genç babalar, kendi gençliklerindekinden daha iyi bir hayat sunmak istiyor evlatlarına. Olabiliyor mu bilemiyorum… Ama bir yandan da sürekli bir nostalji insanı ileri de götüremez.

Sahil herkesi birleştiriyor. Sürekli bisikletinde tekno müzik çalan çocuk, üstsüz bir biçimde yanımdan geçiyor. Zaten az güneş açsa üstünü çıkartıp dolaşan ekipler var. Kapkara, bıp bronz. Zamanla her şeye alışıyor insan. Kenarda kendi kendine dans eden amcaya da, kuyu suyuyla çay yapan abiye de, kendi kendine şarkı söyleyerek bisiklete binen kıza da, her sabah 8 gibi koşuya gelen ama hala kilo veremeyen abiye de…

Bir de sporcu tayfa var. Sabahın en erkeni, gecenin en geç saatleri hep oradalar. Üstsüz ve kaslı genelde. Onlar zaten "Sağlıklı olmak için en iyi fırsat" diyorlar sahile. "Barfiksler yenilendi, güzel oldu" diyor karın kası yerine baklava taşıyan bir abi. "Ama nedense gece sarhoşlar gelip bu aletleri de kırmaya, bozmaya çalışıyorlar" diye de ekliyor.

Sahil kendi faunasını, kendi eko sistemini yaratmış gibi. Bir yanda yeşilliklere yayılan ve gençliklerini değerlendiren gençler, bir yandan sağlıklarına kavuşma ya da kilo verme derdindekiler, bir yandan sırf benim gibi bisiklete binmek için gelenler, bir yanda sadece bisiklete binmek için üst baş ne kıyafet gerekiyorsa giyip, yanınızdan uçarak geçenler, bir yanda ilk kez sahil görenler, ilk kez bisiklet kiralayıp bisiklete binenler, gün batımına bakanlar, deniz kıyısında mangalını yakıp kavununu kesenler. Hepsi bir arada. Akıllısı, delisi, genci yaşlısı. Hepsi de sahilde olmak, hayattan keyif almak istiyor.

Siz de bir ara sahile çıkın, hayatınızda bir şeyler değişir belki. Belki de her şey o kadar da kötü, o kadar da umutsuz değildir.

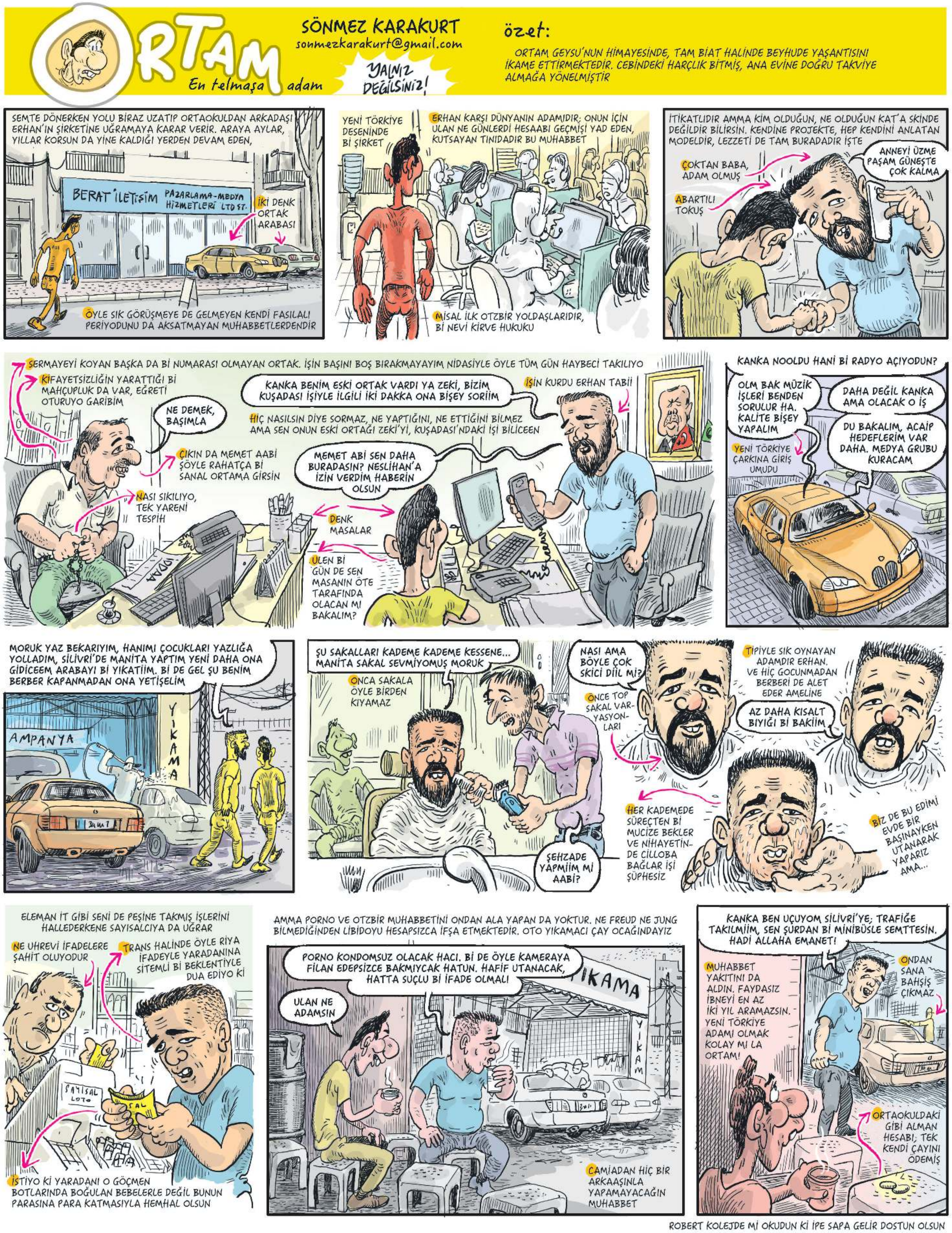


UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 26 TEMMUZ 2018 | Sayı: 569
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39



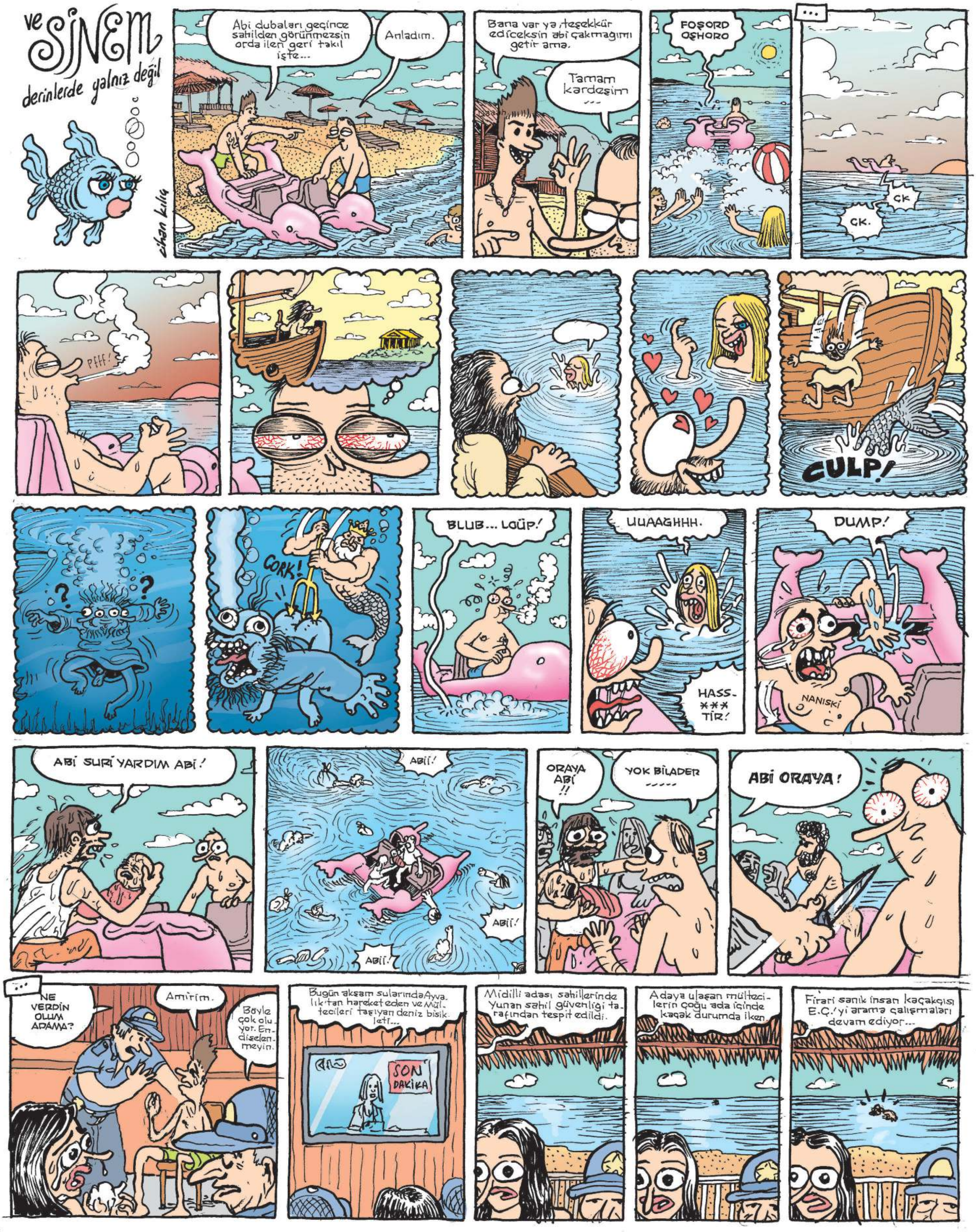
ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM GEYSU'NUN HİMAYESİNDE, TAM BİAT HALİNDE BEYHUDE YAŞANTISINI İKAME ETTİRMEKTEDİR. CEBİNDEKİ HARÇLIK BİTMİŞ, ANA EVİNE DOĞRU TAKVİYE ALMAĞA YÖNELMİŞTİR
SEMTE DÖNERKEN YOLU BİRAZ UZATIP ORTAOKULDAN ARKADAŞI ERHAN'IN ŞİRKETİNE UĞRAMAYA KARAR VERİR. ARAYA AYLAR, YILLAR KORSUN DA YİNE KALDIĞI YERDEN DEVAM EDEN,
BERAT İLETİŞİM PAZARLAMA-MEDYA HİZMETLERİ LTD. ŞT.
İKİ DENK ORTAK ARABASI
ÖYLE SIK GÖRÜŞMEYE DE GELMEYEN KENDİ FASILALI PERİYODUNU DA AKSATMAYAN MUHABBETLERDENDİR
YENİ TÜRKİYE DESENİNDE Bİ ŞİRKET
ERHAN KARŞI DÜNYANIN ADAMIDIR; ONUN İÇİN ULAN NE GÜNLERDİ HESABI GEÇMİŞİ YAD EDEN, KUTSAYAN TINIDADIR BU MUHABBET
MİSAL İLK OTZBİR YOLDAŞLARIDIR, Bİ NEVİ KİRVE HUKUKU
İTİKATLIDIR AMMA KİM OLDUĞUN, NE OLDUĞUN KAT'A SKİNDE DEĞİLDİR BİLİRSİN. KENDİNE PROJEKTE, HEP KENDİNİ ANLATAN MODELDİR, LEZZETİ DE TAM BURADADIR İŞTE
ÇOKTAN BABA, ADAM OLMUŞ
ABARTILI TOKUŞ
ANNEYİ ÜZME PAŞAM GÜNEŞTE ÇOK KALMA
SERMAYEYİ KOYAN BAŞKA DA Bİ NUMARASI OLMAYAN ORTAK. İŞİN BAŞINI BOŞ BIRAKMAYAYIM NİDASİYLE ÖYLE TÜM GÜN HAYBECİ TAKILIYO
KİFAYETSİZLİĞİN YARATTIĞI Bİ MAHCUPLUK DA VAR, EĞRETİ OTURUYO GARİBİM
NE DEMEK, BAŞIMLA
ÇIKIN DA MEMET AABİ ŞÖYLE RAHATÇA Bİ SANAL ORTAMA GİRSİN
NASI SIKILIYO, TEK YARENİ TESPİH
KANKA BENİM ESKİ ORTAK VARDI YA ZEKİ, BİZİM KUŞADASI İŞİYLE İLGİLİ İKİ DAKKA ONA BİŞEY SORİİM
İŞİN KURDU ERHAN TABİİ
HİÇ NASILSIN DİYE SORMAZ, NE YAPTIĞINI, NE ETTİĞİNİ BİLMEZ AMA SEN ONUN ESKİ ORTAĞI ZEKİ'Yİ, KUŞADASI'NDAKİ İŞİ BİLİCEEN
MEMET ABİ SEN DAHA BURADASIN? NESLİHAN'A İZİN VERDİM HABERİN OLSUN
DENK MASALAR
ULEN Bİ GÜN DE SEN MASANIN ÖTE TARAFINDA OLACAN MI BAKALIM?
KANKA NOOLDU HANİ Bİ RADYO AÇIYODUN?
OLM BAK MÜZİK İŞLERİ BENDEN SORULUR HA. KALİTE BİŞEY YAPALIM
DAHA DEĞİL KANKA AMA OLACAK O İŞ
DU BAKALIM, ACAİP HEDEFLERİM VAR DAHA. MEDYA GRUBU KURACAM
YENİ TÖRKİYE ÇARKINA GİRİŞ UMUDU
MORUK YAZ BEKARIYIM, HANIMI ÇOCUKLARI YAZLIĞA YOLLADIM, SİLİVRİ'DE MANİTA YAPTIM YENİ DAHA ONA GİDİCEEM ARABAYI Bİ YIKATIİM. Bİ DE GEL ŞU BENİM BERBER KAPANMADAN ONA YETİŞELİM
AMPANYA
YIKAMA
ŞU SAKALLARI KADEME KADEME KESSENE... MANİTA SAKAL SEVMİYOMUŞ MORUK
ONCA SAKALA ÖYLE BİRDEN KIYAMAZ
ŞEHZADE YAPMIİM Mİ AABİ?
NASI AMA BÖYLE ÇOK SKİCİ DİİL Mİ?
ÖNCE TOP SAKAL VARYASYONLARI
TİPİYLE SIK OYNAYAN ADAMDIR ERHAN. VE HİÇ GOCUNMADAN BERBERİ DE ALET EDER AMELİNE
AZ DAHA KISALT BIYIĞI Bİ BAKİİM
HER KADEMEDE SÜREÇTEN Bİ MUCİZE BEKLER VE NİHAYETİNDE CİLLOBA BAĞLAR İŞİ ŞÜPHESİZ
BİZ DE BU EDİMİ EVDE BİR BAŞINAYKEN UTANARAK YAPARIZ AMA...
ELEMAN İT GİBİ SENİ DE PEŞİNE TAKMIŞ İŞLERİNİ HALLEDERKENE SAYISALCIYA DA UĞRAR
NE UHREVİ İFADELERE ŞAHİT OLUYODUR
TRANS HALİNDE ÖYLE RİYA İFADEYLE YARADANINA SİTEMLİ Bİ BEKLENTİYLE DUA EDİYO Kİ
SAYISAL LOTO
İSTİYO Kİ YARADANI O GÖÇMEN BOTLARINDA BOĞULAN BEBELERLE DEĞİL BUNUN PARASINA PARA KATMASIYLA HEMHAL OLSUN
AMMA PORNO VE OTZBİR MUHABBETİNİ ONDAN ALA YAPAN DA YOKTUR. NE FREUD NE JUNG BİLMEDİĞİNDEN LİBİDOYU HESAPSIZCA İFŞA ETMEKTEDİR. OTO YIKAMACI ÇAY OCAĞINDAYIZ
PORNO KONDOMSUZ OLACAK HACI. Bİ DE ÖYLE KAMERAYA FİLAN EDEPSİZCE BAKMIYCAK HATUN. HAFİF UTANACAK, HATTA SUÇLU Bİ İFADE OLMALI
ULAN NE ADAMSIN
YIKAMA
CAMİADAN HİÇ BİR ARKAASINLA YAPAMAYACAĞIN MUHABBET
KANKA BEN UÇUYOM SİLİVRİ'YE; TRAFİĞE TAKILMIİM, SEN ŞURDAN Bİ MİNİBÜSLE SEMTTESİN. HADİ ALLAHA EMANET!
MUHABBET YAKITINI DA ALDIN. FAYDASIZ İBNEYİ EN AZ İKİ YIL ARAMAZSIN. YENİ TÖRKİYE ADAMI OLMAK KOLAY MI LA ORTAM!
ONDAN SANA BAHŞİŞ ÇIKMAZ
ORTAOKULDAKİ GİBİ ALMAN HESABI; TEK KENDİ ÇAYINI ÖDEMİŞ
ROBERT KOLEJDE Mİ OKUDUN Kİ İPE SAPA GELİR DOSTUN OLSUN

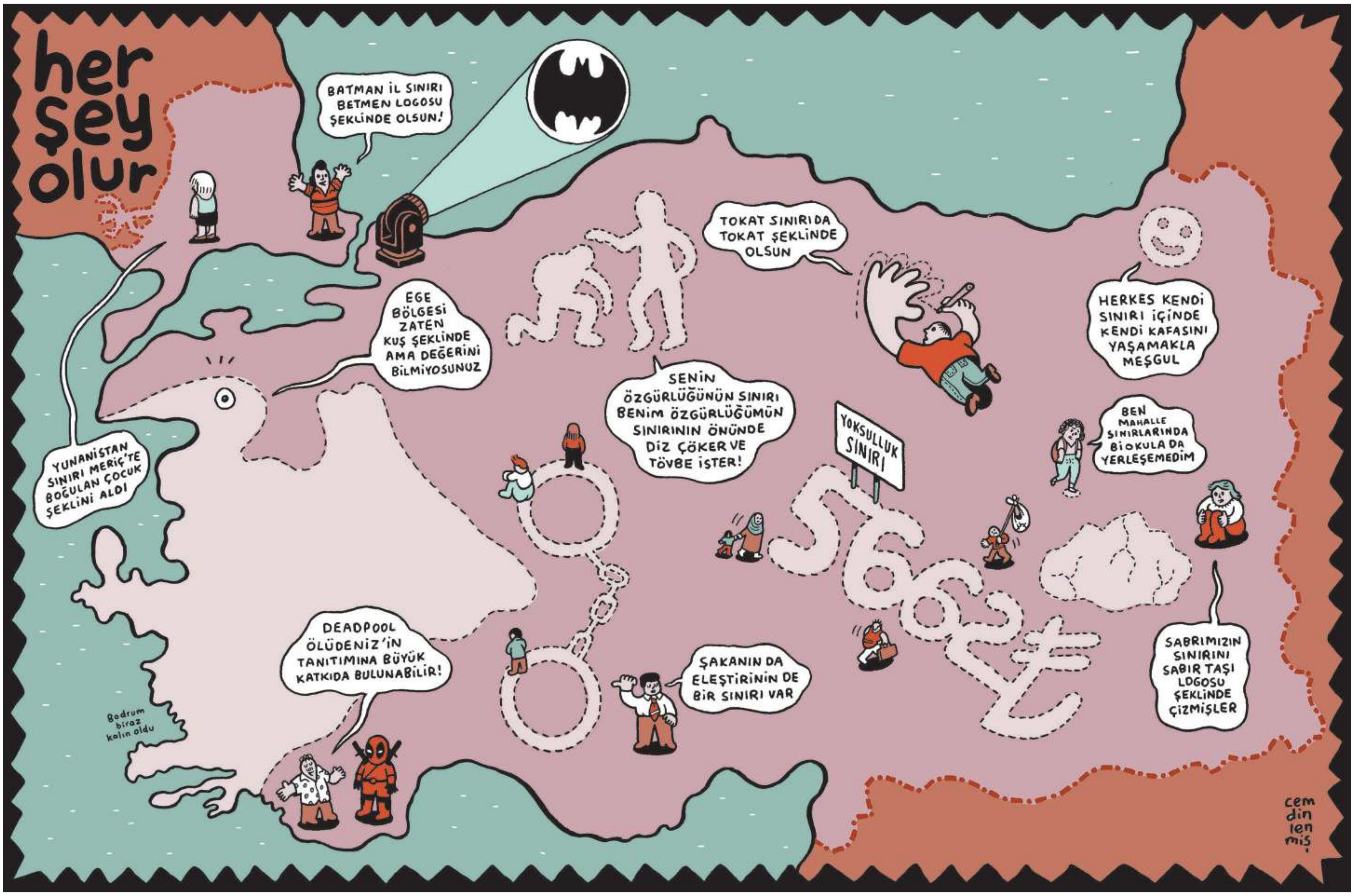
UYKUSUZ

2 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2018/31 No: 570
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Heybeliada'nın en değerli doğal sit ve kentsel bellek alanı Çam Limanı ve Sanatoryum, Diyanet Vakfı'na devrediliyor.




ve Sinem
derinlerde yalnız değil
cihan kılıç
Abi dubaları geçince sahilden görünmezsin orda ileri geri takıl işte...
Anladım.
Bana var ya, teşekkür edîceksin abi çakmağımı getir ama.
Tamam kardeşim ...
FOŞORD OŞHORO
...
ÇK
ÇK.
PFFF!
CULP!
CORK!
BLUB... LOÜP!
UUAAGHHH.
HASS- *** TİR!
DUMP!
NANISKİ
ABİ SURİ YARDIM ABİ!
ABİİ!
ABİİ!
ABİİ!
ORAYA ABİ !!
YOK BİLADER .....
ABİ ORAYA!
...
NE VERDİN OLUM ADAMA?
Amirim.
Böyle çok oluyor. Endişelenmeyin.
Bugün akşam sularında Ayvalık'tan hareket eden ve mültecileri taşıyan deniz bisikleti...
SON DAKİKA
Midilli adası sahillerinde Yunan sahil güvenliği tarafından tespit edildi.
Adaya ulaşan mültecilerin çoğu ada içinde kaçak durumda iken.
Firari sanık insan kaçakçısı E.Ç.'yi arama çalışmaları devam ediyor...





Gizem Günlükleri

Gizem, inanç, vatan sevgisi, paranormal aktiviteler, robotlar ve dünya dışı yaşam hakkında her şey…

Yakın gelecekte**, Türkiye dünya ekonomisini, bilimini ve kültürünü yönlendiren bir dünya devidir… Milli İstihbarat Teşkilatı'nın en gizli birimi **GİZEM'in** (Gizli-Emniyet) en gizli ajanları ise ülkede ve dünyada olan sıradışı / paranormal olayları araştırmaktadır.* ***Okuyacaklarınız ne gerçek, ne de kurgudur.

Bölüm 3

Ben Cemil Bartın

@kaansezyum

GİZEM'in bilinmez ve esrar dolu koridorlarının sonunda ajanlarımızın odasına gireriz. Ajanlar ülkenin en zeki bilim insanı Hacı **Bekir Tekir**'in ülkenin bekası ve geleceği için GİZEM'de geliştirdiği son teknoloji olan **Berbergram'ı** tanıtmaktadır. (Bekir Tekir, iki bölüm arasında Umre'ye gidip hacı olmuştur, kendisine ısrarla "Hacı" olarak hitap edilmesini ister. Okuldan arkadaşları İHL mezunu olup da Fizik Nobel'ini alıp, hala hacca gitmediği için ona psikolojik mahalle baskısı yapmıştır.)

***Berbergram'ı şöyle açıklayabiliriz:** Berbergram, berberlerde yapılan tüm muhabbeti deşifre eden, tape haline getirip, içinden milli güvenliğimiz için sakıncalı olabilme ihtimaline sahip kelimeleri ayırıp, raporlayan bir işitsel sistem ağıdır.*

Berbergram'dan gelen bilgiler çok ilginç bir eşleşme sağlamıştır. Ağ, Bartın'da bir börekten bahsetmektedir… Tam o sırada ajanlarımızdan biri gazetedeki haberi gösterir: **"Bartın'dan uzaya bir su böreği yollandı!"…** Evet, Bartınlı bir börekçi uzaya 10 kilo su böreği fırlatmıştır. Börek başarılı bir biçimde atmoster dışına çıkmış, iki hafta yörüngede durduktan sonra ilginç bir rastlantıyla yine Bartın'da uzaya çıktığı noktaya çok yakına düşmüştür… Sincapçılar Köyü sakinleri, haftasonu bu kutlu olayı taçlandırmak için bir şenlik yapacaktır. Şenlikte Sincapçılar Köyü'nde bu böreğin eşit olarak dağıtılacağı haberi vardır…

Tabii ki GİZEM'in deneyimli ve usta ajanları bu habere gülüp geçer… "Arda Turan mı yoksa Alişan mı daha itici?" diye gereksiz bir geyiğe girer.

Taa ki iki hafta sonra gazetelerde **"Bu böreği yiyenlere bir şeyler oluyor"** haberine kadar… Haberde Bartın Sincapçılar Köyü'nde uzaydan gelen böreği yiyenlerin kendilerini daha iyi ve daha genç hissettikleri yazmaktadır. Ajanlarımız bu habere inceden kıllanır ve Bartın'a gitmek için üst makamlara dilekçe verirler. Haliyle, Bartın yolculuğu için harcırahın çıkması bir haftayı bulur… Ekibimiz Sincapçılar Köyü'ne vardığında, ilk olarak 110 yaşında olduğunu iddia eden fakat nedense bir şekilde 35'den daha yaşlı görünmeyen bir köylüyle karşılaşırlar. Köylü **"Börekten bir lokma aldım ve hayatım değişti. Orhan Pamuk kitabında olsam ilk cümle olurdum"** der… Forevır Dede, bu lafı ettikten sonra kahkahalar içinde parendeler atarak ajanlarımızın yanından ayrılır. Bunun üzerine yerli ve milli bilim insanımız Bekir Tekir **"Bu börekler okunmuş olabilir"** der. Ortalık karışır…



Böreklerin okunmuş olup olmadığını araştırmak için özel **Adnanatör** adlı mekanizmayı devreye sokarlar. Adnanatör, bir zamanlar tüm ülkeyi "İnşallah, maaşallah"la kafalamış olan bir sistemin simülatörüdür. Adnanatör, börekte herhangi bir "Okunmuşluk" sezmez… Börek tamamen sadece uzaya gidip gelmiştir. Yalnız Adnanatör, böreğin üzerinde olması gerekenden fazla **telomer** görür. **Telomer, bildiğiniz gibi Sertab'ın gençliğe geri dönme formülüdür.** Azıcık Ayşe Arman okuyan herkes bunu bilirdi… *Börekler telomer yüklüdür.*

Fakat tüm Sincapçılar halkı börek gecesinde börekten birer porsiyon yemiş ve birdenbire tamamen kendini daha iyi ve daha genç hissetmeye başlamıştır. Bu arada ajanlarımız da açlıklarına yenik düşüp börekten birer çatal almıştır.

Sabah olur, bizimkiler üzerlerindeki giysilerin kendilerine biraz bol geldiğini fark eder. O gece böreğe nefessizcesine, adeta meydanda bedava künefe ikram edilmişcesine abanan köylüler ise tuhaf bir şekilde gençleşmeye başlamıştır. Tüm köydeki 50 yaş ve üstü herkes bir gün içinde 25 yaş gençleşir. *(Diğer yaş gruplarındaki gençleşme oranı buna bağıl olarak değişmektedir)* Ajanlarımız da inceden gençleşmeye başlamış fakat şu anda ergenliklerine geri döndükleri için hafiften asabileşmiştir…

Muhtarın çağrısı üzerine köy meydanında herkes toplanmıştır. Herkes daha genç görünmektedir, **bir tek Yeter Teyze olduğu yaştadır**. Yeter Teyze'nin durumu ise ilginçtir. Teyze, köyde servis edilen börekten yiyip gençleşmeyen tek metabolizmaya sahiptir. Bunu gençliklerinin de verdiği enerjiyle çözmeye çalışan ajanlarımız Yeter Teyze'nin uzaya giden böreği **yoğurtla yediğini** öğrenir.

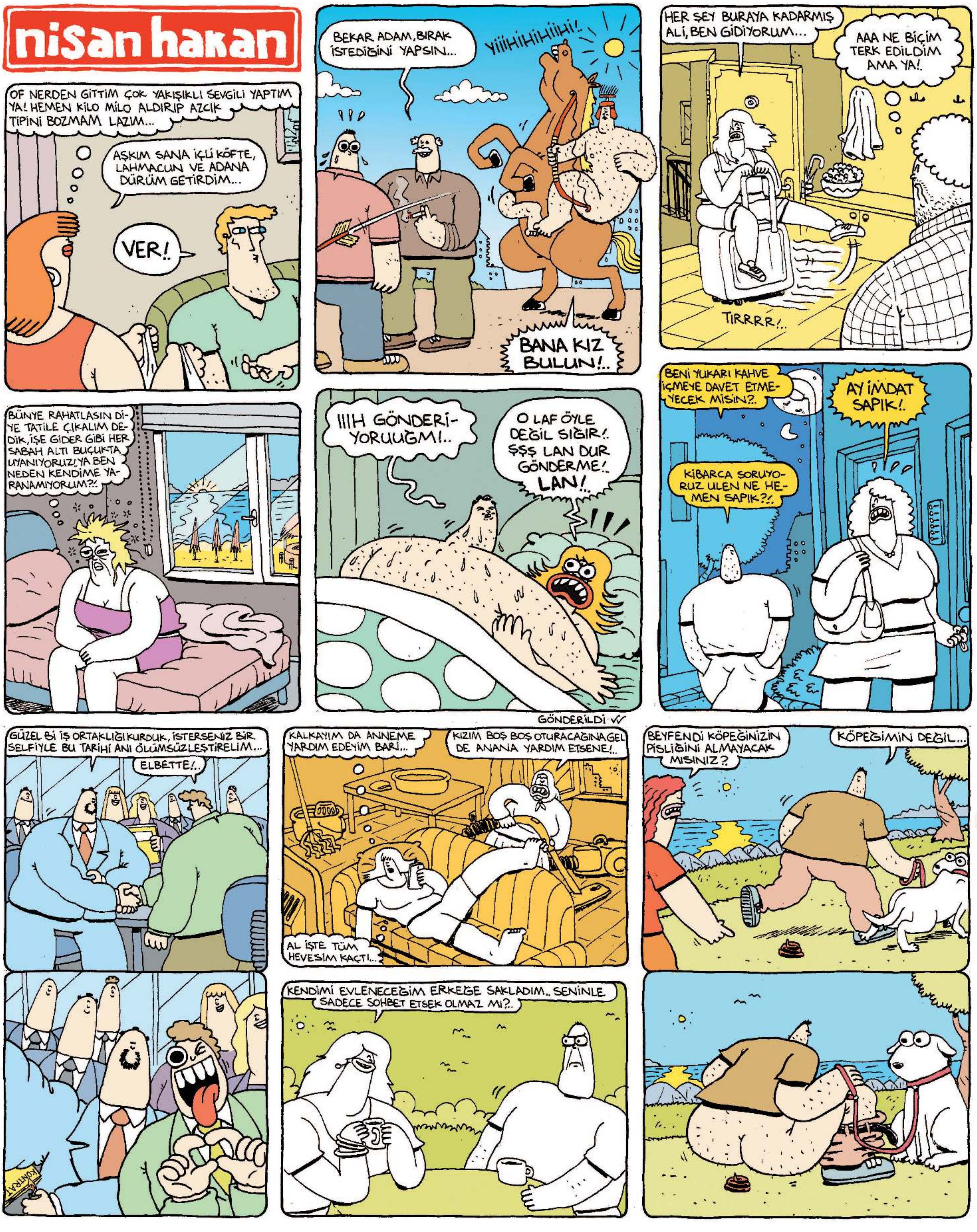
Yeter Teyze, köyde nesiller boyu kendi yoğurdunu kendi yapan tek insandır. Ninelerinin ninelerinden gelen yoğurt mayasıyla yoğurdunu yapan teyzenin yoğurdunu Bekir Tekir hemen inceler… Yoğurttaki maya büyük ihtimalle dünyadaki ilk yoğurt mayasının izlerini taşımaktadır. Yoğurdun mayasının, uzaydan gelen böreğin insanları gençleştiren etkisini "sıfırladığını" fark ederler.

Artık tek yapılması gereken tüm köye Yeter Teyze'nin yoğurdundan yedirmektir… Tüm köy daha bebekleşemekten –yani altlarına pisleyemez haldeyken- yoğurttan yer. Kimine "Uçak geliyor" derler, kimini **"Yemezsen gulyabaniye veririz"** diye korkururlar. Tüm köy ilk yoğurttan yer ve uzaydan gelen böreğin etkisi Sincapçılar Köyü'nden silinir. İlk etapta 3 kişi damar tıkanıklığı ve kalp krizinden **zart diye** ebediyete intikal eder ama, bunun dışında herkes kurtulmuştur. Ajanslarımız ve Bekir Tekir, şu anda oldukları yaşa geri döner. Dünya ve daha önemlisi tüm bir ülke bu musibetten kurtulmuştur.

Jenerikle birlikte **"Şimdi bana kaybolan yıllarımı verseler"** parçası çalar.

Son planda Bartınlı börek ustasını görürüz. Usta **"Bu sefer de kıymalı börek yollayalım, bakalım ne olacak"** der.

Bölüm sonu.
Selam ve şua ile…


nisan hakan
OF NERDEN GİTTİM ÇOK YAKIŞIKLI SEVGİLİ YAPTIM YA! HEMEN KİLO MİLO ALDIRIP AZCIK TİPİNİ BOZMAM LAZIM...
AŞKIM SANA İÇLİ KÖFTE, LAHMACUN VE ADANA DÜRÜM GETİRDİM...
VER!.
BEKAR ADAM, BIRAK İSTEDİĞİNİ YAPSIN...
YIIIHIHIHIIHI!.
BANA KIZ BULUN!..
HER ŞEY BURAYA KADARMIŞ ALİ, BEN GİDİYORUM...
AAA NE BİÇİM TERK EDİLDİM AMA YA!.
TIRRRR!..
BÜNYE RAHATLASIN DİYE TATİLE ÇIKALIM DEDİK, İŞE GİDER GİBİ HER SABAH ALTI BUÇUKTA UYANIYORUZ! YA BEN NEDEN KENDİME YARANAMIYORUM?!.
IIIH GÖNDERİYORUUUĞM!..
O LAF ÖYLE DEĞİL SIĞIR!. ŞŞŞ LAN DUR GÖNDERME!. LAN!..
BENİ YUKARI KAHVE İÇMEYE DAVET ETMEYECEK MİSİN?.
AY İMDAT SAPIK!.
KİBARCA SORUYORUZ ULEN NE HEMEN SAPIK?!.
GÖNDERİLDİ ✓✓
GÜZEL Bİ İŞ ORTAKLIĞI KURDUK, İSTERSENİZ BİR SELFİYLE BU TARİHİ ANI ÖLÜMSÜZLEŞTİRELİM...
ELBETTE!.
KALKAYIM DA ANNEME YARDIM EDEYİM BARİ...
KIZIM BOŞ BOŞ OTURACAĞINA GEL DE ANANA YARDIM ETSENE!..
AL İŞTE TÜM HEVESİM KAÇTI...
BEYFENDİ KÖPEĞİNİZİN PİSLİĞİNİ ALMAYACAK MISINIZ?
KÖPEĞİMİN DEĞİL...
KONTRAT
KENDİMİ EVLENECEĞİM ERKEĞE SAKLADIM.. SENİNLE SADECE SOHBET ETSEK OLMAZ MI?..

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Tatile çıkmadan yorulmak diye bir şey var. Tatilde yorulmasından geçtim. Tatile çıkmadan yorulmak. Hem ne yorulmak. Zihnen çok yorulmak. Şimdi mesela ailecek bir tatil yapalım diyoruz, vallahi şiştim. Haftaya çıkalım yola diyoruz, vallahi yandım. Özlem önce İzmir'e gidelim diyor. Ben önce Eskişehir olsun istiyorum. Çünkü oradan da Isparta'ya astronomi kampına katılıp gökyüzü izleyeceğiz dağda. Asıl olay bu yani asıl. Denize de gireceğiz ama önce Isparta. Çünkü yıldızlar çok önemli. Aslında bence o kadar da önemli değil ama Özlem çok seviyor. Kamplı mamplı, çadırlı madırlı bir olay. Bunun için de çadır lazım tabii. Ben genel olarak bu tarz şeyleri sevmem. Çadır istemem hayatımda. Yok yani çadır. E ama çadır lazım. Arkadaşımdan rica ettim, Marmaris'ten kargoya verdi. Emin olun, adresi verirken bile yoruldum. Bir de bu çadırın eve gelmesi, kapıdan alması var. Allah'ım nolur bana güç ver. Nerede bir angarya iş var, ciğerlerim sökülüyor adeta. Sonra hadi önce Eskişehir'e gitmeye karar verdik, kalacak yer ayarlaması var. Yol da gözümde büyüyor. Gerçi ertesi sabah Eskişehir'de güzel bir kahvaltıcı biliyorum, orada yapacağımız kahvaltının neşesi bana biraz da olsa güç veriyor, vermiyor değil. Veriyor mu veriyor. Yor. Or. Ror. Ha bu arada kuşları da ayarlamak lazım. Bir arkadaşım var, kuşçu. Ona bırakabilirim kuşları. Ama yine de kafesleri arkadaşa bırakacak şekilde yeniden düzenlemek lazım. Fazladan yemlik eklemek gibi. Çünkü ben günde iki kez tazeliyorum yemlerini. Arkadaşım bu kadarını yapamayabilir. Günde bir kez doldursa yemlikleri, yetecek şekilde ayarlamak lazım. Bak bunları yaparken yorulmuyorum pek ama. Sevdiğim işler çünkü. Sonra kediler. Kedileri evden çıkaramam. Moralleri bozuluyor düzenleri değiştiğinde. O yüzden başka bir arkadaşa anahtar bırakacağım. Tamam sularını mamalarını her gün gelip tazeler ama kumlarını da temizlemelerini isteyemem ki. Yani isterim ama biraz zor isterim. Gerçi kendiliğinden biz söylemesek de yapıyor ama olsun. Seviyor bir de Venüs'le Çiko'yu, gidiyor sonra. Ha bir de Isparta'da dağ çok soğuk oluyormuş. Konudan konuya atladığımı düşünmeyin bu arada, çünkü zihnim bu tatil konusunda tamamen bu şekil çalışıyor. Tam bir kakofoni. Korkunç bir şey tatil düşünmek. Hırka, eşofman ayarlamak lazım. Ağustos ayında. Ağlamak üzereyim sinirimden. Çanta ayarlamak, çorap, tişört, şort, ayakkabı, terlik, bunların hepsini ve çok daha fazlasını şimdiden hazırlamak, düşünmek gerekiyor. Hadi gittik Isparta'ya. Bu çadırı ben kuramam. Kurmam yani. Ben çadır madır kurmam arkadaşım. Sevmem ben böyle şeyleri. Şimdilik. İleride fikrim değişirse onu da bilemem. İleride bir bakmışsın, çadır manyağıyım. Olur mu olur, kendimi tanıyorum çünkü. Ama şimdi olmaz. Bu çadır tarafımdan kurulmaz, kurulamaz. Oradan artık birilerinden rica edeceğiz ki kursun bize çadırı. Kafamda o ricayı ederken şu anda derim nasıl tahriş oluyor anlatamam. Hadi çadır kuruldu, gökyüzü izlendi, ertesi gün bir de bu çadırı toplaması var. La bu nasıl bir çileymiş. Hadi çadır da toplandı, ayrıldık oradan. Büyük ihtimalle dağdan aşağı bisikletimle inerim. Bak bu çok güzel işte. Zaten bunları düşününce mutlu oluyorum. Özlem kullanır arabayı. Aşağıda bir yerde buluşuruz. Oradan da büyük ihtimalle Dalaman'a geçeriz. Amcamı yengemi halamı eniştemi ziyaret etmek istiyorum. Özledim çünkü. Hatta orada akşama doğru Sarıgerme'de Hazar'ı bir iki saat de denize sokarsak vallah tüm yorgunluğum biraz olsun diner gibi. Umarım olur o. Biz de yüzeriz tabii. Oradan da geze geze, Dalyan olur, Marmaris olur. Marmaris'e gitmişken çadırı arkadaşıma teslim eder, kurtulurum o çadırdan. Rahat bir nefes alırım böylelikle. Şu tatil fikri ortaya atıldığından beri o çadırdan nasıl kurtulmak istiyorum bilemezsiniz. Ertesi gün Selimiye, deniz. Büyük ihtimalle tüm gün. Sonra Muğla merkez yapılır. Bu arada da ben her gün en az kırk elli kilometre bisiklete binerim o olur. Bir de bisiklete binmezsem iyice kafayı yerim çünkü. Ben bisiklet kullandıkça dinleniyorum çünkü. Oradan da artık belki İzmir'e uğrarız, sonra da döneriz diye düşünüyorum. Dönelim çünkü artık. Çünkü gerçekten çok yıprandım. Daha eve dönüp kuşları geri alması, kedilerin arkalarını toplaması var. Çantalar kalsın öyle bir süre arabada. Valla hiç dokunamayacağım. Bir ara hallederiz onu da. Çünkü gerçekten çok yorgunum.

æ Geçen de Kadıköy'de sahnem vardı. Doluydu salon yine çok şükür. İzleyicilerin arasında bir arkadaş var, hiç gülmüyor. Tamam, olur, normaldir, çünkü zaman zaman gülmemesi, oyundan keyif almadığı anlamına gelmez. Komedyen bunu hisseder. Komedyen herkesi görür. Görmek istemezse o ayrı. Fakat bu arkadaşı her türlü görmek durumundayım çünkü, en önde. Genelde böyle olur zaten. En önde olurlar. Bu arkadaş çok belli ki, hiçbir şey anlamıyor oyundan. Tamam biz de uzaylı değiliz, uzaydan mevzular anlatmıyoruz ama yine de biraz da olsa donanımlı olmak iyidir. Neyse bir şaka yaptım, dayanamadı sordu şakayı. Anlamıyor çünkü. Açıklamak durumunda kaldım. Sanırım tüm stand-up tarihimde en absürt anlardan biriydi. Şimdi şakayı şeyapmıyim ama durumlar bu yani. "Dur gideyim de hiç anlamayayım, hem de tek başıma gideyim, sadece kedimden güç alayım"cılık resmen.

æ Hoşça kal.



İLKER ALTUNGÖK













akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Hani şu otel fıkrası var ya, adam bir gece otelde kalmış çıkarken önüne kol gibi bir fatura koymuşlar, bakmış faturada sauna var, masaj var, o var bu var, adamcağız "Yahu ben bunları kullanmadım ki?" demiş de otelci "Efendim fiyata dahildi, kullansaydınız," diye cevap vermiş ya aslını isterseniz devlet de biraz öyle bir şey. Tabii parayı öyle tek seferde değil adım attığınız her an alıyorlar, niye? Devletin hizmet vermesi gerek. Sen kullanmıyor olabilirsin ama adam millet kıraathanesi yapıyor, sen gitmeyeceğim diye yemin etmişsin ama adam sadece tek bir kuruma abuk subuk zibilyon tane bedava kurs verdiriyor. Tabii sana sene sonunda "Aha bu sene şu kadar vergi ödedin biz de o vergilerle şunları şunları yaptık," demiyor ama eğer öyle bir şey olsa da sen "Yuh ulan, bu kimsenin gitmediği abuk subuk kurslar için bu kadar para mı aldınız benden?" desen devlet abi de sana otelci gibi "Gitseydin kardeşim bana ne?" diyecek.

Var bu arada öyle bir şey. Hani şu belediyelerin falan verdiği ücretsiz meslek edindirme hoşça ve de boşça vakit geçirme kursları var ya. Tesisatçılıktan origamiye kadar geniş bir yelpazede, işte o kursları vermenin de bir ihalesi var, ihaleyi de her seferinde tek bir firma kazanıyor. Ha işte devlet o fıkradaki otelse, resepsiyoncu da siyasetçiye tekabül ediyor. Zira siyaset dediğimiz şey de çoğunlukla o faturadan alınan paranın nereye nasıl üleştirileceğiyle ilgili bir şey. Sen daha çok senin işine yarayan bir şey yapılsın isteyeceksin, öbürü başka bir şey isteyecek. İyi siyasetçi iki tarafı da az çok mutlu edecek, kötü siyasetçi senin istediğin hiçbir şeyi yapmayıp diğerinin istediğini fazla fazla yapacak, hayat böyle devam edecek. Evet siyaset bilimine giriş dersinden zar zor C- alabildim.

Küçükken her konuda otorite olduğunu düşündüğümüz insanlar vardır. Her konuda yazarlar, her konuda bilgileri vardır, gözümüzde adeta ilahlaşırlar. Sonra zamanla büyür ve o "her konunun" iki üç tanesi konusunda az çok bilgi sahibi oluruz ve o otorite gözümüzün önünde eriyiverir. Otoritenin yıllardır o konudaki en beylik, en yüzeysel en yarım yamalak ve kimi zaman da düpedüz yanlış şeyleri söylediğini anladığımız an, hakkında bilgi sahibi olmadığımız konularda da aynı şekilde tırt bir adam olduğunu düşünmeye başlarız. Belki o konuları daha iyi biliyordur ama artık ağzıyla kuş tutsa da ciddiye almayız. Gerçi zaten ağzıyla kuş tutan birini, kedi olmadığı takdirde niye ciddiye alalım orası da ayrı. Çirkin bir görüntü her şeyden önce. Her neyse misal bir zamanlar iki yazısından birinde eski İstanbul güzellemesi yapan, kendisine gerçek bir sokak çocuğu süsü veren dallama bir yazar vardı, sokakta Goralı sandviç satan bir büfe görmüş, hemen koşup "Cem Yılmaz'ın filminden sandviç yapmışlar," diye yazmıştı. Sen yıllarca sokak çocuğuyum edebiyatıyla ekmek ye ama 60'lardan beri İstanbul büfelerinin vazgeçilmezi, okul kantinlerinin demirbaşı Goralı'yı hiç duymamış ol. Ha yavrum ha. Sosisli sandviçle yıkılan otorite olmaz olsun zaten.

Oyun Teorisi diye bir şey olduğunu duyunca heyecanla kütüphaneye kapanıp bir hafta yemeden içmeden oyun teorisini hatmettim ama sonra kahvede üst üste üç oyun batakta adisyon bana girdi. Ya ben okuduğumu anlamadım, ya da oyun teorisi ihaleli batakta bir işe yaramıyor.

İhaleli bataktı, oheldi, pokerdi, elli birdi hatta ve hatta çocuklara renkleri ve sayıları öğretmek için tasarlanmış gibi duran okeydi hepsine tamamım ama üç-beş-sekiz oyunundaki hüznü başka hiçbir oyunda görmedim: Oyuna beklenen dördüncünün gelmediği, koskoca kahvede bir insan evladının o üçlünün yanına oturmaya yanaşmadığı bir dramdır adeta üç-beş-sekiz. Bir de nedendir bilmem, hep böyle bir eline kız eli değmemiş otuzbirci oyunu gibi gelmiştir bana. Tırtığı olmayan bir lego, üstteki bandı kopmuş işe yaramaz bir tuvalet terliği, içinde uç kırılmış bir 0,5 kalem, ağı terdeki asiditeden erimiş bir don gibidir üç-beş-sekiz. Üç-beş-sekiz, akşam ezanından sonra herkesin evine çekildiği ıssız Anadolu kasabalarında, ocağında teneke çaydanlıkta çay demlenen, kırık anteni TRT'den başka bir şeyi çekmeyen, TRT'yi de karlı çeken, imansız bozkırın rüzgarında pencereleri öten badanasız duvarlı bekar evlerindeki yeni atanmış memurların oyunudur. Hadi bu cümleyi öğelerine ayıralım, haftaya görüşürüz.



Neden bilmiyorum, bebeğime "ben her hafta giderim pazara, meyveyi sebzeyi pazardan alırım" diye söz verdim. Ev ekonomisine dair düşük yoğunluklu kavgalarımızdan birini yaşıyorduk. Ben bir yandan nektar yiyordum, çünkü belli bir sevgi seviyesinden sonra bir yandan kavga edip bir yandan meyve yiyebilirsiniz. Biz o seviyelerin çok üstünde bir sevgi yaşadığımız için nektarların iyilerini seçe seçe yemekte bir beis görmüyordum. Kavganın bir yerinde ağzımdan meyve suyu damlatarak "para biraz da kendi keyfine göre gelip gidiyor, ben geçen çalışma masasının çekmecesinde elli lira buldum, çok da kafaya takmamak lazım" gibi cahilce bir şey söyleyince sinirlendi, beni üzmek için ağzımdaki nektarın markette kilosunun kaça satıldığını söyledi. Ağzım dolu "OHA LAN O PARAYA NEKTAR MI OLUR?" diye bağırdım. İnanmadım, açtım marketin internet sitesinden baktım. Benim hatırladığım rakamlardan bambaşka bir yere gelinmiş. "Pazardan almak lazım aslında" dedim. Kullandığım ifade "her cumartesi pazara sabahtan kalkıp giderim" şeklinde anlaşıldı.

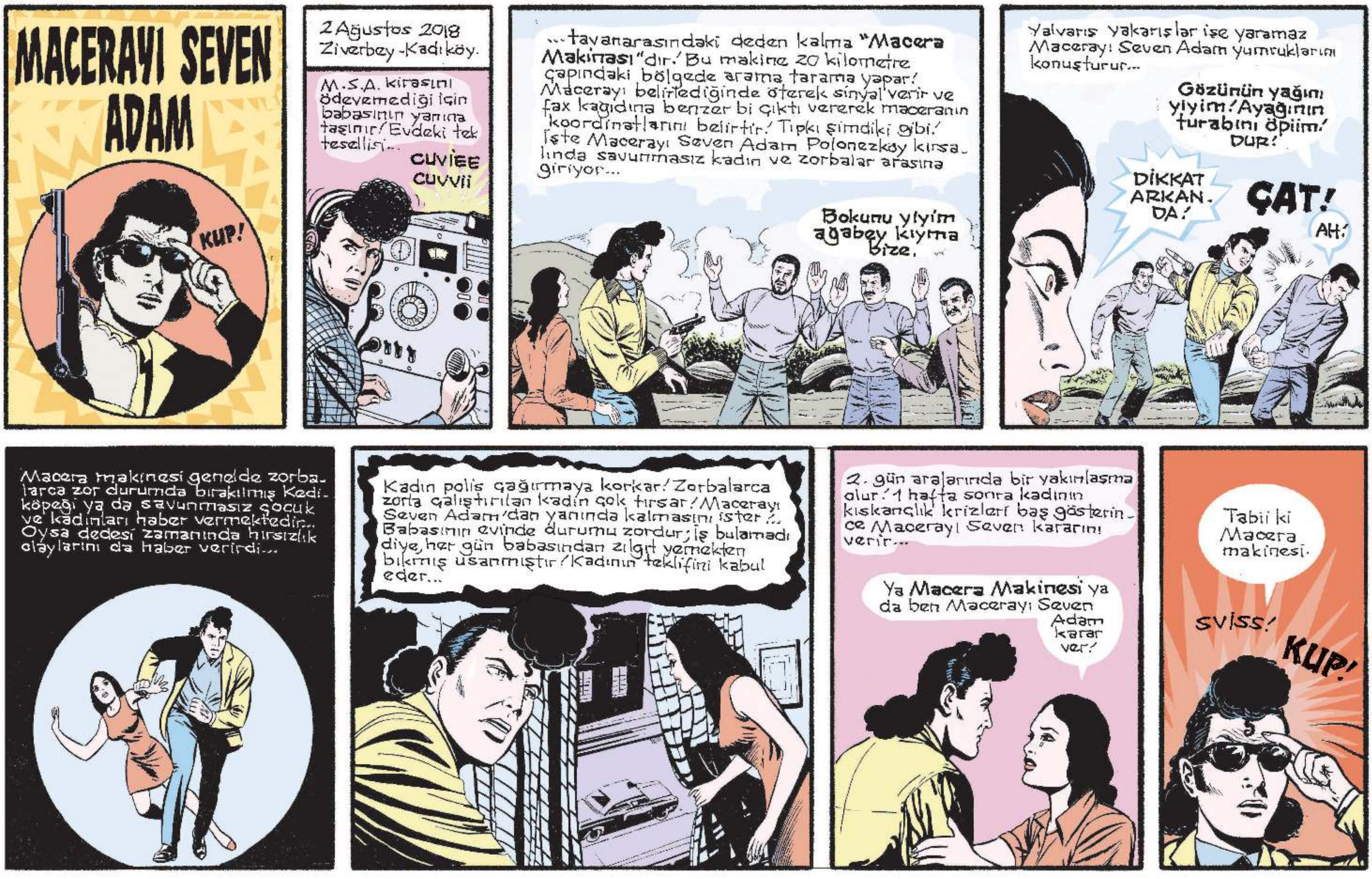


Pazar yeri yaşlı bir insanın ılık nefesi gibi kokuyordu ve nektarın iyisi marketle aynı paraya satılıyordu. En ufak bir kar etmeden kilolarca meyve sebze aldım, keyfim yerine gelsin diye plastik kısmını da gezdim, kendimi şımartmak adına kaliteli kırmızı bir leğen aldım. İnsan saatlerce pazarda dolaşabilir ve domatesi acaba oradan almasaydım da buradan mı alsaydım diye kendine eziyet edebilir, ama heyhat; bunun kime ne faydası var? Güneşin beş yaşında, şımarık, istediği yapılmadığı zaman ağlayan, anneye küfreden, cam tabak bardağı milletin kafasına fırlatmaya çalışan pislik bir çocuğa dönüştüğü saatlerde pazardan ayrıldım. Bir elimle pazar arabasını çekiyor, bir elimle de kırmızı leğeni taşıyordum. Bir an kırmızı leğeni kafama takıp yürümeyi düşündüm, ama bir şey engelledi beni. Belki asil duruşum, belki de gururum. Doktor endişelendirecek ölçüde terleyerek yokuş çıktığım bir anda yanımda bir mini cooper durdu. Bu daha önce tanıştığım, youtube'da izlenme rekorları kıran, çok sevilen bir youtuberdı. Bir toplantıda tanışmıştık, sonrasında atari oynamıştık. Gerçekten on numara bir çocuktu ve yanındakilerinin akrabaları değil korulamaları olduğunu çok sonra başkasından öğrenmiştim. Elimde leğenle yakalanınca "hay allah, ayıp oldu" diye düşündüm, ama neden ayıp olduğunu çıkartamadım. "Pazardan mı geliyorsun abi" dedi, söyleyecek komik bir şey



bulamadığım için "he" dedim. "Fiyatlar nasıl?" dedi, "marketle aynı, al nektar ye" dedim, nektar verdim. Teşekkür etti, karşılığında leğeni övdü, ben de arabasını övdüm. Arabayı mini cooper bir hafta kullanması için vermiş, video çekiyorlarmış, video bitince geri verecekmiş. "Benim de leğen öyle, bir hafta sonra pazara geri götüreceğim" dedim. Bu şakam tarihe inanılmaz ölçüde orta derece mizahlı bir şaka olarak geçti. Çocuk kibarlıktan gülüp kendi işine gidince leğeni direk kafama taktım, yola öyle devam ettim.

Leğen beklediğim üzere kafamın üzerinde bir şapka etkisi yaratmamıştı. Güneş ışınlarını topluyor, onları kırmızı plastikten geçirip daha da ısıtarak beynime veriyordu. Bizim sokaktaki özel otoparkın önüne geldiğimde çok terlediğim için muhabbete katılmadan bir iki saniye dinlenmeye karar verdim. "Ekmek denilince bir tane ekmek vardır, o da halk ekmeğin light tost ekmeği. başka ekmeğin yüzüne bakmam." Ekmek konusunda büyük sözler söyleniyor, büyük iddialar ortaya atılıyordu. Ben bir şey demeden pazar arabasından nektar çıkartıp ikram ettim. Teşekkür ettiler, "sen çok kötü olmuşsun, sıcak çarpmış gel içeride hortumla su tutalım yüzüne" dediler. İçeride iç dış araba yıkama istasyonu olduğu için bu öneriyi kabul ettim. Su basıncını arabadan insana ayarlayıp kafama bayağı bir su tuttular. On dakika içinde bu insanlara aslında kendi ekmeklerini yapmaları gerektiğini anlatacak hale gelecektim.



Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ona şiir oku!
Şiir kadını güzelleştirir,
erkeğe sabır verir."
Başak Buğday / Ihlamur Günlükleri'nden

ON KADINDAN DOKUZU BUNU BÖYLE YAPIYOR: E, o zaman da benim aklım son kadın da kalıyor? Ya o haklıysa? Şahane olsa, on kadının onu da beğenirdi, şahane değil. Olsa...

BU NASIL ANI: İki küçük kızkardeş, artık kafaları nasıl pür hale geldiyse, derede civcivleri tek tek yıkıyorlar, yetmezmiş gibi bir de tek kanatlarından mandalla asıp kurutuyorlar! Gayet iyi niyetli, net akılsızlar. Durumu gören ablaları, civcivlerin intikamını almak için, bakın ne yapıyor: Önce küçük kızları, güzelce yıkıyor, saçlarını kurutup özenle örüyor ve ördükten sonra da o saçları, şak şak, dibinden kesiyor. En sonra da anne gelip ablayı tokatlıyor. Orda tam n'oluyor?

RANA CABBAR: Aşk-ı Memnu tekrarlarını izliyorum, çünkü üstad Rana Cabbar'ı seyretmeğe doyamıyorum, "Ednan Bey" demesini çok seviyorum, üç bin kere dese de olur...

SEDA BAKAN: Kıl tüy problemli kadının yanında, "Değer mi hiç" diye müzikli, enstrümanlı beliren Seda Bakan, nasıl kalbine indirmez o kadınların? O kadar ani olur mu ya? "Tüyü mesele ederken ecinnilere karıştım, affet yarabbim" demez mi o kadın? Korkutacak kadar sevimli Seda Bakan. Korkunç güzel. Aniden beliren biri için fazla ışıltılı gülüyo. Daha belirmeyi idrak edemeden, ışıltıyı analiz edemem, korkarım ben...

TEK YAZAR SEVEN AMA ÇOK SEVEN: Büyük geçmiş olsun. İmkansız aşk gibi bi şey. Sadakat da öyle kolay değil...

JAPONLA SELAMLAŞMA: Japonya Konsolosluğu'nun sokağında oturdum bir vakit. Gide gele konsolosluk çalışanlarından bazılarıyla selamlaşmağa başladık zaman içinde. Yalnız Japon, seviyor biraz selamlaşmayı. Halis Doğu saygısı. Bazan kaptırıp karşılıklı, hafifçe eğile eğile uzun selamlaşmalarımız olurdu. İçimden "Ben Japon değilim bu arada" diye geçerdi. Hiçbir zaman, hiçbir Japon vazgeçmedi selam eğilmesinden, hep ben bi noktada ben yeterli görüp vedalaştım. "O kadar saygı duyuyorum ki, sevmesem de olur" değildi o, "Saygı gösteremediğimi nasıl sevebilirim ki" kafasıydı...

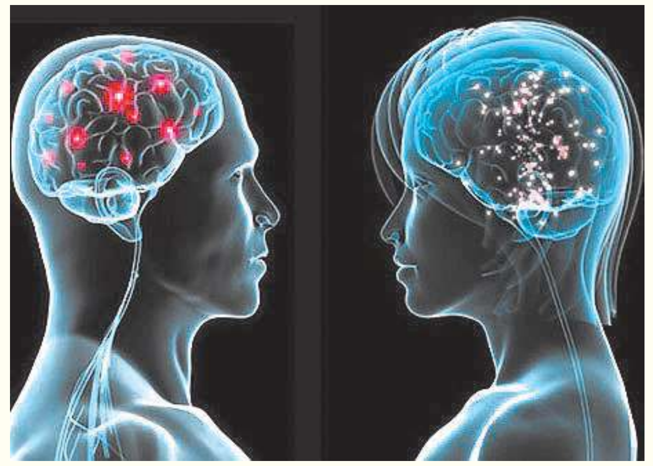
SANA NELER EDECEĞİM: Korkutan şarkı. N'edecek acaba? Ya bildiğin kolpacı ya da edecek vallahi, niye edeceğim dedi, kolpacı olsa yapacağım derdi, bu edeceğim diyor...

GÜLŞAH KOÇYİĞİT: Çocukken yaşıtım en ünlü kız, Gülşah Koçyiğit'ti. Aklımdan onunla büyüyünce evlenmek geçerdi ara ara. Kendi kendine falan, hır gibi. Bi de önemli Gülşah'tan ziyade Hülya Koçyiğit'in kızı olmasıydı. Hem kız, hem de Hülya Koçyiğit'in kızı. Hayal perdesine en yakın kız. Hayat planım işte bu yöndeydi...

TATİL: ETS ile tatile çıkan kız, tatilde gene ETS'nin dergisini okuyor. O niye? Tatil, tez konusu mudur, kafasında bir felsefi mefhum musur bu kızın, salın bi bıraksın artık yav...

AH BİR KEDİ OLSAM: Emre Arslan, müzisyen ve oyuncu. Mizah yazarlığı atölyesinden de öğrencim. Güzel bir şarkı yaptı, klibini de çekti, ilgilerinize takdim ederim...

İki Resim Arasındaki Yedi Fark
KADIN BEYNİ-----ERKEK BEYNİ



1. Hipotalamus'ta bulunan cinsellikle ilgili alan. **Erkeklerde kadınlara göre 2.5 kat daha büyüktür.** Erkeklerde ereksiyonun başlaması için gereklidir...
(Mediyal Preoptik Alan)

2. Çözüm arayıcı. Beynin bu "bilişsel empati" ağı, ilgili diğer kişi ya da kişilerin bakış açısını da hesaba kataraksıkıntı yaratan sorunları çözmek için beynin kaynaklarını seferber eder. **Erkek beyninde duygusal paylaşım esnasında daha aktiftir,** daha hızlı devreye girer ve hızla "derhal - sorunu - gider" şeklinde bir çözüme yönelir... (Tempero-Parietal Bağlantı)

3. Çöplüğünü - koru bölgesi. Hipotalamusun derinliklerinde yatar ve erkeğin içgüdüsel tek-adamcılık, bölgeyi koruma, korku ve saldırganlık devreleri sistemini içerir. **Erkeklerde kadınlara nazaran daha büyüktür** ve diğer erkeklerden gelebilecek sınır ihlallerini tespit edebilmek için özel devreler içerir, bu da erkekleri potansiyel işgal tehlikelerine karşı daha hassas yapar...
(Dorsal Premamiller Nükleus)

4.Tehdit, korku ve tehlike durumlarında devreye giren alarm sistemi. Duygusal dürtüleri yönetir. Testosteron, vazopressin ve kortizol tarafından dövüşmek için harekete geçirilir, oksitoksin tarafından sakinleştirilir. **Beynin bu bölgesi erkeklerde kadınlara göre daha büyüktür...**
(Amigdala)

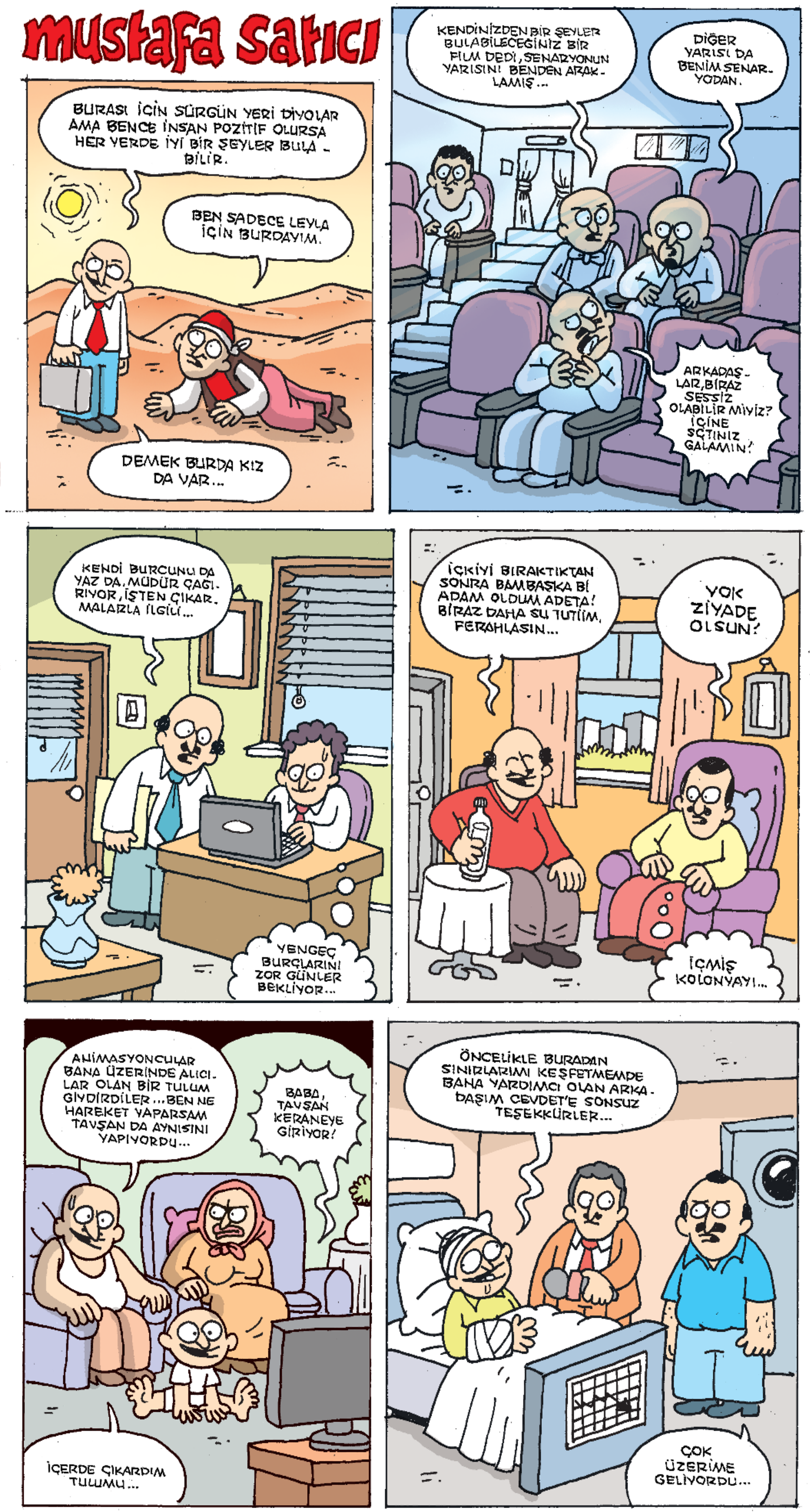
5. Beynin sosyal onaylanma veya reddi ölçen barometresi. Bu "kabul edildim ya da edilmedim" bölgesi insanları en temel sosyal hatayı yapmaktan alıkoyar: başkalarından çok farlı olma. RSB, beynin sosyal hataları değerlendirme merkezidir. İlişkimizde veya işimizde hedefi tutturamadığımızda bizi uyarrır. **Ergenlik çağında, erkeklerin duygularını saklamak için yüz ifadelerini ayarlamalarına yardımcı olabilir...**
(Rostral Singulat Bölge)

6. Motivasyon merkezi. Beynin merkezinin derinliklerinde bulunur ve hareketi, motivasyonu ve ödül hissini başlatmak için gerekli bir nörotransmitter olan dopamini üretir. **Erkek beyninde daha aktiftir...** (Ventral Tegmental Alan)

7. İstemsiz zevk ve acıyı kontrol etmeye yardımcı olan PAG, beynin acıya ilişkin devresinin bir parçasıdır. Beynin cinsel birleşme esnasında acıyı bastırma ve zevki yoğunlaştırma merkezidir. **Cinsel ilişki esnasında erkek beyninde daha aktiftir... (Periakuaduktal Gri Bölge)**

(Erkek Beyni... Prof.Dr. Louann Brizendine... Say Yayınları, 2015...)

vedatozdemiro@gmail.com







“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı



KAVGA DÜZENİ

Bağırma!
Bağırmıyorum!
Bağırıyorsun işte, bu ne!
Bağırmıyorum ya, asıl sen bağırıyorsun!

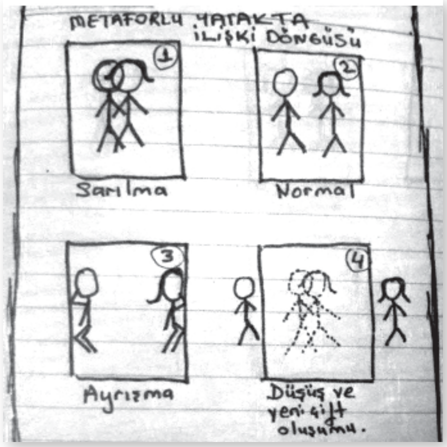
Bu tür diyaloglara alta doğru genişlediği için biçim olarak “merdiven kavga” diyoruz. En üstten başlayıp basamakları teker teker indiğinizde, bazı ek ve kelime ilavelerine rağmen hiçbir ilerleme kaydedilemediğini görürsünüz. Merdiven kavgalar, anlamdan yoksun, sonsuza gitmeye meyilli ve az sayıda kelime kullanımıyla oldukça ekonomik kavgalardır. Kavganın çıkış sebebinden tamamen bağımsız asıl kavganın içine yerleştirilebilirler. Taraflar, tek bir fiil (bağırmak) kullanarak zemindeki en kalitesiz öfkeye rahatlıkla ulaşabilirler. Baş döndürücü bir manasızlık. Bu şekilde ne kadar ilerlenebilir? “Bağırmak” fiili kendini sabit tutarak yanına daha ne kadar kelime alabilir? Gerçekten bağıran kim? O esnada, ortamda üçüncü bir kişi olsa ve mesela erkeğe, “Bağıran sensin abi,” dese, erkek öfkeden belermiş gözlerine şaşkınlık da ekleyerek, “Ben mi bağırıyorum? Oha ya!” ya da “Nasıl ben bağırıyorum ya? Yuh!” diye bağırmaya devam edecek ve işler daha da içinden çıkılmaz bir hal alacaktır. Neyse ki böyle kavgalar genelde iki kişi arasındadır. O evde neler olduğunu yalnızca bağıranlar bilir.

Başka bir merdiven diyalog örneği

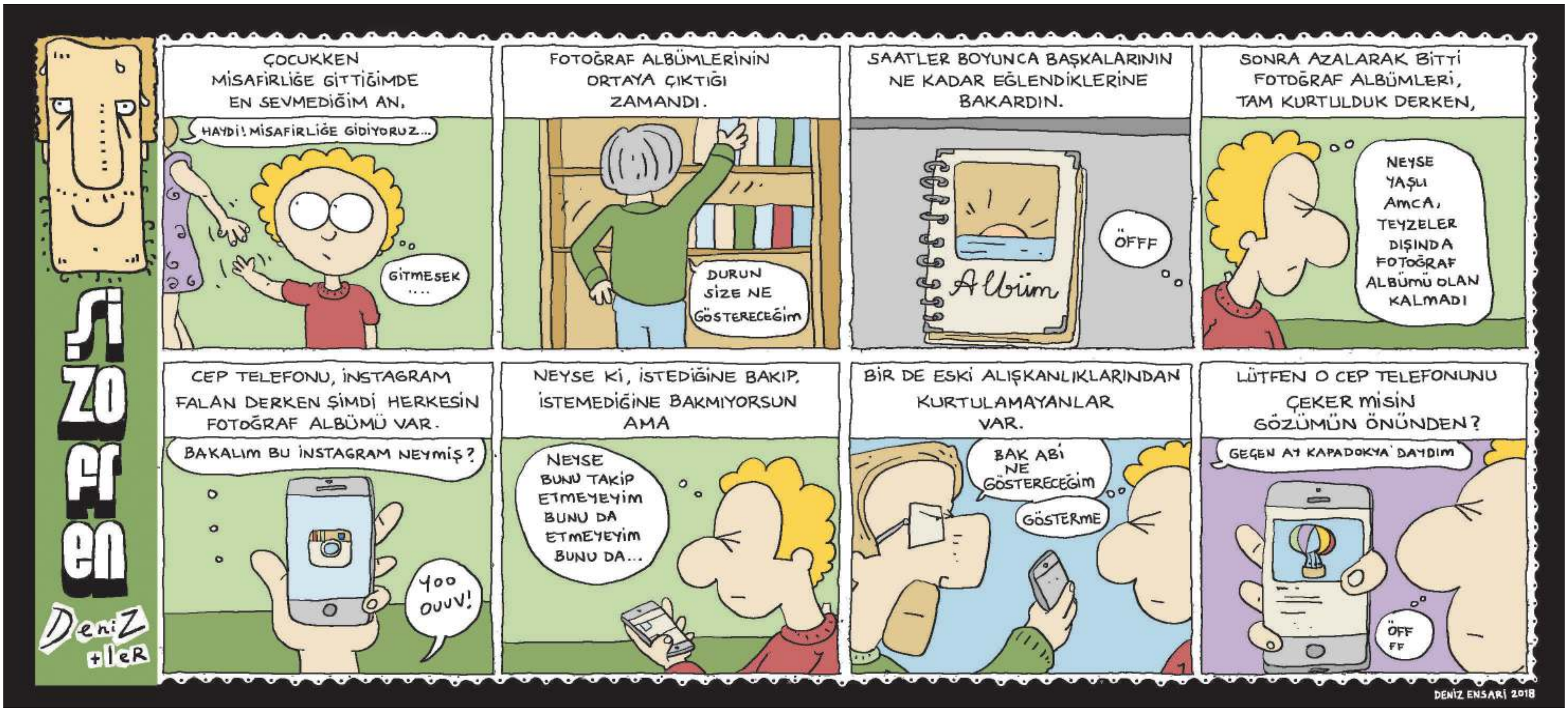
Kızma
Kızmıyorum
Ya kızıyorsun işte
Kızmıyorum alla alla ya

Bütün gece süren kavgaları barışmayla sonuçlanmayınca geceyi küs kapattılar. Kadın, salonu terk edip yattıktan yaklaşık yarım saat sonra, adam yatak odasına giriş yaptı. Asıl amacı, yatmak değil salonda kaldığı süre boyunca ürettiği oturaklı lafları dolaşıma sokmaktı, ama kadının uyuduğunu görünce hayal kırıklığına uğradı. Çünkü bilindiği gibi, olay sıcakken sarf edilemeyip ertesi güne devreden oturaklı laflar, sabahın ilk ışıklarıyla birlikte bütün görkemini kaybeder. Geri döndü. Mutfağı geçerek balkona çıktı. Soğuk havada ağzından çıkan buhar, sigarasının dumanını iki katına çıkararak yaşadığı sıkıntıyı daha da görünür hale getiriyordu. Kendi görüntüsünden etkilenerek iyice mağrurlaştı. Adam şimdi bu haldeyken, kadın gelse ve onun bu soğukta, düşünceli-yorgun-yıkkın halini görse iyi olurdu aslında. Bir ara şans yüzüne güler gibi oldu; içerden bir ses duyunca, düşünceli-yorgun-yıkkın halini bir fotoğraf karesi gibi sabitleyerek, kadının balkon kapısında belirmesini bekledi. Ayarcılık, bu adamın en dar zamanlarda bile hesaplayabildiği bir oyun çeşidiydi. Fakat ne yazık ki gelen giden olmadı. Ses, yıkkın bir adamı görmeye gelen pişman bir kadına değil, öfkesi yüzünden yatma hazırlıklarını es geçerek kendini direkt yatağa atan bir kadının sonradan bastıran tuvalet ihtiyacına aitti. İki kat duman üfleyip gecenin karanlığına dalmak da bir yere kadar. Balkondaki görüntüsüne şahit bulamayan adam soğuk havada daha fazla ısrar edemedi. Salona dönmek üzere içeri girdiğinde, bir an, “Ben niye salonda yatıyorum lan... S.kerler!” diye düşünerek hızlı adımlarla yatak odasına yöneldi. Bu sert kararda, tuvalete kalkan kadının henüz uyumamış olma ihtimalinin ve böylelikle adamın oturaklı laflarına şans doğmasının payı da vardı elbet. Ey düşünceli-yorgun-yıkkın adam, kadın henüz uyumamış olsun, dua et.

Görünüşe bakılırsa kadın uyuyor. “Duygusuz!” Biraz ses çıkararak yatıyor adam. Kısa süreli bir hareketsizliğin ardından hafifçe zıplayarak yana dönüyor, yan yatış yetmeyince yine hafif zıplayarak sırt üstü pozisyon alıyor, tavana bakarken sesli bir biçimde iç geçiriyor ve daha neler neler... Bu performansların hiçbiri kadını uykusundan uyandırmıyor. Kadının performansı da iyi aslında, çünkü bütün bu tepkisizliğine karşın aslında o da uyumuyor. İkisi de kavganın çıkış sebebini net olarak hatırlayamıyor, ama öfkeleri şiddetinden hiçbir şey kaybetmeden istikrarını koruyor. Aralarındaki gerilim onları yatağın kenarlarına itiyor. Yatağın sınırlarını belirleyen birer bariyere dönüşüyorlar. Yatağın ortası hiç bu kadar boş olmadı. Araya birbiriyle barışık başka bir evli çift alınabilecek kadar büyük bir boşluk bu. Belki de bu evliliğe onlar devam eder. Çiftlerin zamanla yatak kenarından düşerek yerlerini yeni evli çiftlere bıraktıkları pratik bir dizayn. Ekonomik ve yeterince ironik.

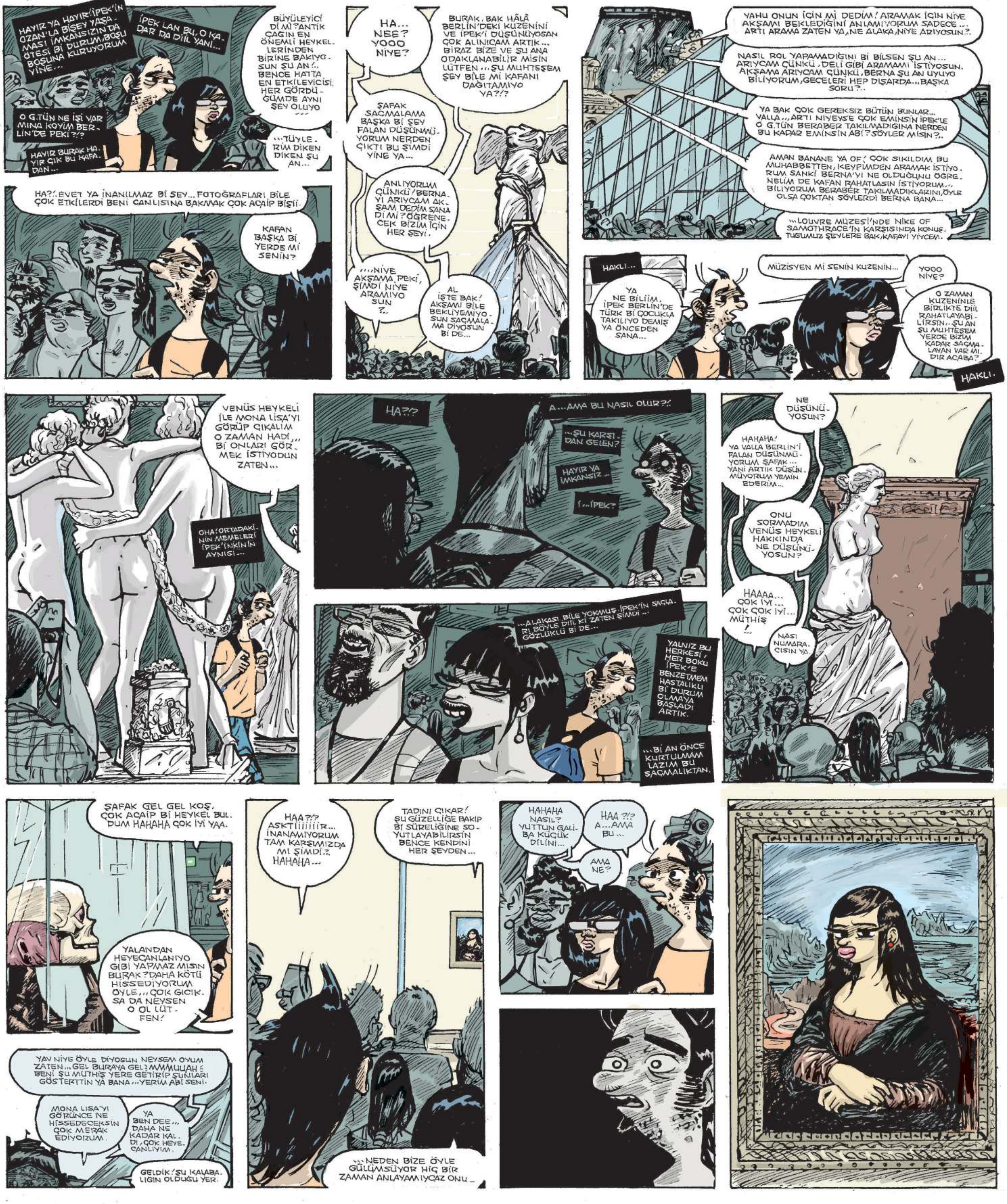


Saat iki oldu. Bastıran uykuyla birlikte adamın aklındaki oturaklı laflar, “Gizlice kameraya alıcaksın aslında, asıl kim bağırıyor seyrettiriceksin... ” gibi oldukça basit düşüncelere dönüşüyor. Kadın, “Bu ilişki çoktan bitmiş aslında...” gibi daha genel ama daha radikal düşüncelerle iyice yalnızlaşıyor. Bedenler, yaşanan bunca öfkeye rağmen, yatmış olmanın alışkanlığıyla kavga falan dinlemeden tarafları uykuya doğru çekiyor. Kadın, yatağın sol kenarında hareketsizleşirken, sağ çizgideki adam, sarf edemediği oturaklı laflarının can çekişmesinden olacak kıpırdanmaya devam ediyor. Uykuya geçtiği saniyelerde, o ana kadar yatağın sınırlarını kıpır kıpır zorlayan bedeni bir anda kendini bırakınca, ilk bilinçsiz hareketlenmesinde yataktan düşüyor. Düştüğü yerden on saniye kadar parkeye bakıyor. İyice tavırlı gibi geceye yerde mi devam etse acaba? Kadın fark etti mi düştüğünü? Bu kadar coşkudan sonra kalkıp yatağa yatmak hiç şık değil. “İyi misin?” diye soruyor kadın. Demek uyumamış. Bunca coşkusuna rağmen önce uyuyan meğer adammış. “İyiyim iyiyim, bir şey yok” diyor adam aşağıdan. Bedeni ortalarda yok ama sesi oldukça mağrur. Doğrulup oturma pozisyonuna geçiyor. Beklenmedik düşüşlerdeki komediyi savmak isteyen insanlar gibi, hemen ayağa kalkmak yerine oturma pozisyonunda bir süre kalarak dramı artırıyor. Sonra da sanki yerden değil de yataktan kalmış gibi ayaklanıp balkona sigara içmeye gidiyor. Hiç düşmemiş, kavganın öfkesi hiç kesintiye uğramamış gibi iki hatta üç kat duman üflüyor.



Çarpışma İpek & burak

Yazan çizen OKY

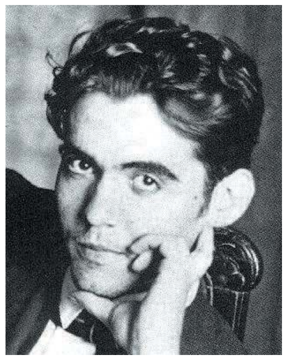


ÖMER GÖKSEL



ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir balık vardı kalbinde;/ Çin denizlerinden getirmiş;/ Ufacık, gelir geçerdi bazen/ Gözlerinin içinden."
Federico Garcia Lorca/ ("Su Kıyısında İki Gemici")


Federico Garcia Lorca 1898/1936

Palmiyeler kıpırtısız. Bir buhar bulamacının içinde yüzen belli belirsiz mavimsi/morlu karşı dağlar. Pencerede. Hayal meyal. An be an biraz daha siliniyorlar.*(nem oranı gitgide yükseliyor demek bu/kötü haber/Antalya)* Sıcak da artıyor bir yandan. Resmin bir türlü olmayan, olamayan kısımlarını örtüyorum ben de. Dışarıda olana bitene benzer şekilde. (Hızlı hızlı, telaşlı hareketlerle. Elimde en kalın fırça) Önümdeki resmin. Sürekli karar değiştiriyorum.*(iç bulandıran kesif "Titanium White" kokusu)* Gerçi beyhude bir çaba olabiliyor bu yaptığım. Bazen, örtmeye çalıştığınız, alttan alttan yavaşça beliriveriyor. Bir zaman sonra. Biraz ürkütücü. (bir imada bulunmaya çalışır gibi--"geçen yaz ne yaptığını biliyorum"--) Yağlı boya resimlerde olabiliyor bu işler. Olan biten şeyler. Eski filmlerde olurdu: evlenip çoluk çocuğa karışmış *(altın kalpli, hile ile kötü yola düşürülmüş)* eski "hayat kadını" çocuklarına dondurma alıyor. Geçmiş günlerini bilen biri aniden caddenin karşısında belirir. (bir kötü adam) İçimiz cız ederdi.(o huzursuz edici müzik) Resimde de öyle işte. Olmamış, becerememişim, hata yapmışım, örtmüşüm seni, sonradan alttan belirmek? Tam da yeni bir figürle/renkle yeni bir hayata başlamışken? Gibisinden bir duygu. "Pentimento" diyorlar; (Adı da var) Bu zamanla alttan belirme hadisesine. Yağlı boya resimlerde. Kavramı ilk kez o olağanüstü filmde duymuş, çağrışımlarından, hayatımızda diğer bir sürü durumlarla benzerliklerinden (örtbas edilmeye çalışılanın alttan alta belirmeye mütemayil olma durumları) falan pek etkilenmiştim .(henüz başıma gelmemişti--resimde olanı--) *Çok sevdiğim, büyük yönetmen Fred Zinnemann'ın ünlü yazar Lillian Hellman'ın "Pentimento" adlı anı kitabının bir bölümünden uyarladığı 1977 tarihli o müthiş antifaşist film:"Julia" Bir büyük klasik. Görünüz. (yazar Hellman, McCharty'nin Hollywood'u darmadağın eden o ünlü, zorba soruşturmalarında komünist arkadaşlarının adlarını vermeyi reddetmişti--komiteye verdiği cevap efsanedir:"Vicdanımı bu yılın modasına uygun kestiremem, kestirmiyeceğim")* Hele hele filmin o muazzam kadrosu:*(Jane Fonda, Vanessa Redgrave, Jason Robards ve Maximilian Schell--Meryl Streep'in de ilk filmi "Julia"--küçük bir rolde)* Herneyse, bir kat daha boya sürüyorum. *("Örtün, evet, ey felâket sahnesi..."/T. Fikret)* Yalnız bir şey daha var: Alttaki resmi iyice örttünüz hem de sonradan "pentimento" denilen şey falan filan olmadı; Yine de kurtulamıyorsunuz maalesef "modern dünya" nın ünlü yapışkan tecessüsünden. Lazerlerle, röntgenlerle falan bakıyorlar tabloların içine. Daha önce ne yapmış, neyi, nerelerini, becerememiş ya da beğenmemiş de sonradan örtmüş, değiştirmiş. Bak bak. Sana ne arkadaş. Töbe töbe. Rembrandt'ın ünlü "Gece Nöbeti" adlı tablosunun röntgenini çekmişler. Rastladım. Ayıptır söylemesi ben de bakmış bulundum. Herşey apaçık görünüyor. En öndeki o adamın kılıcı önce çok çok kısaymış. Biraz daha uzatmış. Beğenmemiş kapatmış. Biraz daha uzatmış. Tam üç kere. Hepsi ayan beyan görülüyor. İçiçe. Rezillik. Biraz utandım. Adamın kirli sepetindeki donlarını karıştırır gibi. Üstad bir diğer adamın da omuzunu değiştirip epey kısaltmış arkadaki adamın silahı daha iyi görünsün diye falan filan. Çıplak gösteren gözlük gibi. Adam sana o alttaki resmi göstermek isteseydi o şekil yapardı edepsiz. Keşke bu olacakları tahmin edip oraya "ne bakıyorsun lan" la başlayan bir küfür yazsaydı üstad. Çok severim kendisini. Gelmiş geçmiş en büyük ressam. Belki kimsenin görmesini istemediği müstehcen bir şey çizdi örttü o tuvale. (Ki çocukken yapardık. Sonra resim anlaşılmasın diye bozmak için bi sürü eklemelerle, karalamalarla iyice anlaşılamaz bir hale getirirdik--eskiden aynı o şekil çizilmiş müstehcen "tuvalet duvarı" resimleri de olurdu umumi tuvaletlerde--yalnız Mısır'da olağanüstü, basbayağı bir sanat eseri ayarında olanlarına rastlamıştım--)

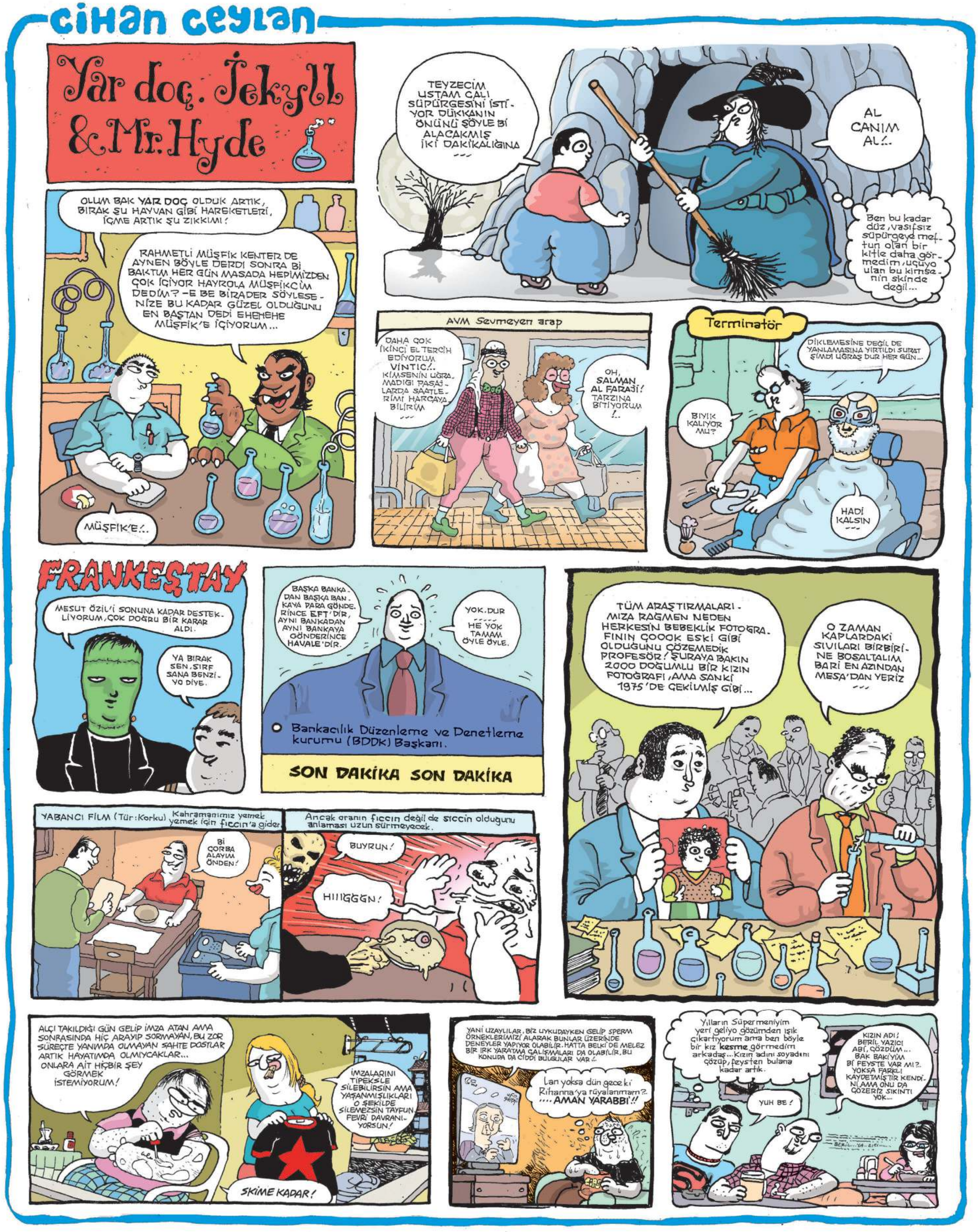

Rembrandt van Rijn 1605/1669

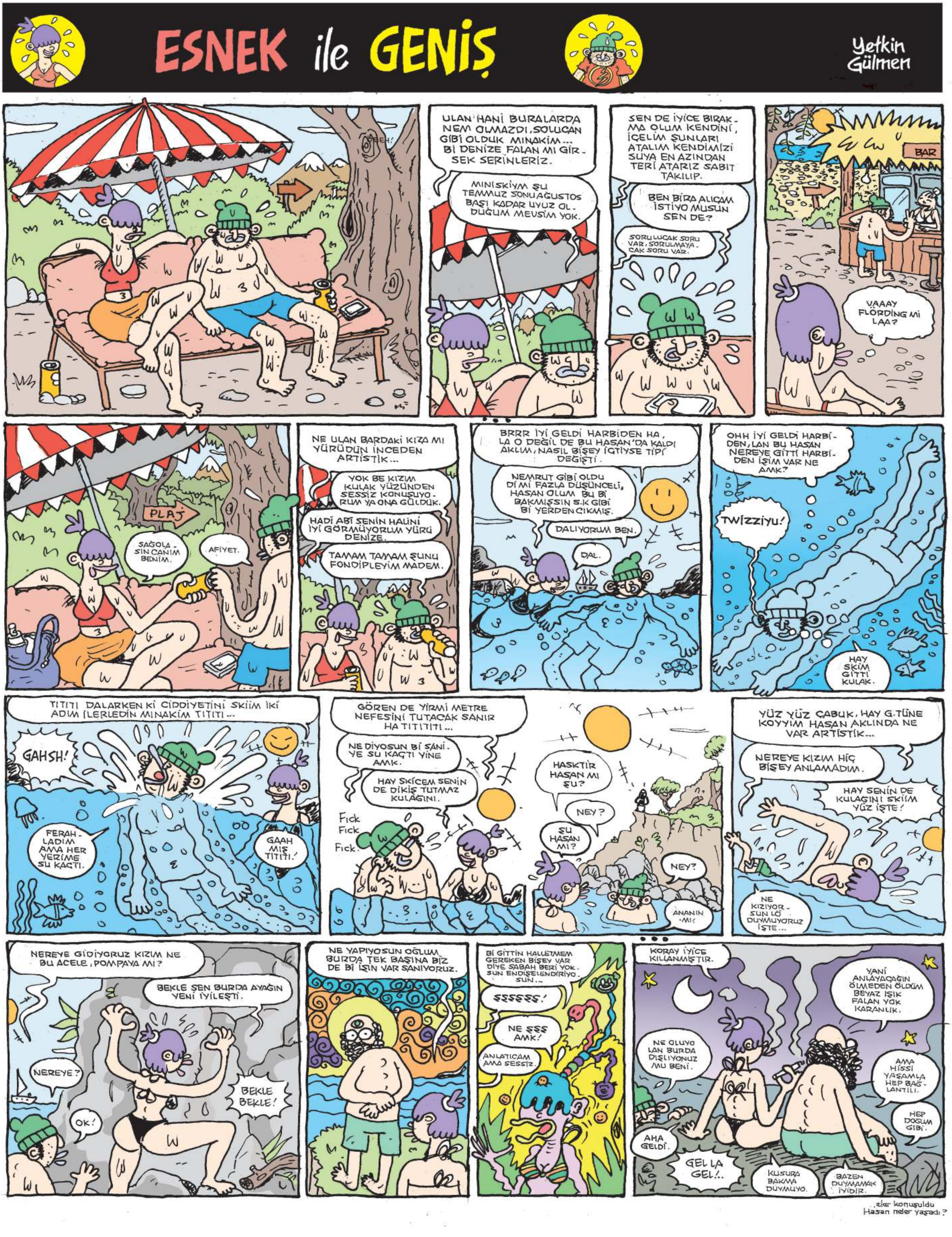

Rembrandt'ın Gece Devriyesi/ The Night Watch adlı tablosundan bir bölüm.

Herneyse... Yazıyı Bektaşi Baba'sı, Azbi Baba'(ölüm yılı/1835)nın bir nefesinden alınma bir nasihatle bitireyim: "Gördüğün ört, görmediğin söyleme"

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com


cihan ceylan
Yar doç. Jekyll & Mr. Hyde
OLUM BAK YAR DOÇ OLDUK ARTIK, BIRAK ŞU HAYVAN GİBİ HAREKETLERİ, İÇME ARTIK ŞU ZIKKIMI!
RAHMETLİ MÜŞFİK KENTER DE AYNEN BÖYLE DERDİ SONRA Bİ BAKTUM HER GÜN MASADA HEPİMİZDEN ÇOK İÇİYOR HAYROLA MÜŞFİKCİM DEDİM? -E BE BİRADER SÖYLESENİZE BU KADAR GÜZEL OLDUĞUNU EN BAŞTAN DEDİ EHEHEHE MÜŞFİK'E İÇİYORUM...
MÜŞFİK'E!..
TEYZECİM USTAM ÇALI SÜPÜRGESİNİ İSTİYOR DÜKKANIN ÖNÜNÜ ŞÖYLE Bİ ALACAKMIŞ İKİ DAKİKALIĞINA ...
AL CANIM AL!..
Ben bu kadar düz, vasıfsız süpürgeye meftun olan bir kitle daha görmedim, uçuyo ulan bu kimsenin skinde değil...
AVM Sevmeyen arap
DAHA ÇOK İKİNCİ EL TERCİH EDİYORUM VİNTIC!.. KİMSENİN UĞRAMADIĞI PASAJLARDA SAATLERİMİ HARCAYABİLİRİM ...
OH, SALMAN AL FARAJİ! TARZINA BİTİYORUM!..
Terminatör
DİKLEMESİNE DEĞİL DE YANLAMASINA YIRTILDI SURAT ŞİMDİ UĞRAŞ DUR HER GÜN...
BIYIK KALIYOR MU?
HADİ KALSIN ...
FRANKEŞTAY
MESUT ÖZİL'İ SONUNA KADAR DESTEKLİYORUM, ÇOK DOĞRU BİR KARAR ALDI.
YA BIRAK SEN, SIRF SANA BENZİYO DİYE.
BAŞKA BANKADAN BAŞKA BANKAYA PARA GÖNDERİNCE EFT'DİR, AYNI BANKADAN AYNI BANKAYA GÖNDERİNCE HAVALE'DİR.
YOK, DUR ... HE YOK TAMAM ÖYLE ÖYLE.
Bankacılık Düzenleme ve Denetleme kurumu (BDDK) Başkanı.
SON DAKİKA SON DAKİKA
TÜM ARAŞTIRMALARIMIZA RAĞMEN NEDEN HERKESİN BEBEKLİK FOTOĞRAFININ ÇOOOK ESKİ GİBİ OLDUĞUNU ÇÖZEMEDİK PROFESÖR! ŞURAYA BAKIN 2000 DOĞUMLU BİR KIZIN FOTOĞRAFI, AMA SANKİ 1975'DE ÇEKİLMİŞ GİBİ...
O ZAMAN KAPLARDAKİ SIVILARI BİRBİRİNE BOŞALTALIM BARİ EN AZINDAN MESA'DAN YERİZ ...
YABANCI FİLM (Tür: Korku) Kahramanımız yemek yemek için fıccın'a gider.
Bİ ÇORBA ALAYIM ÖNDEN!
Ancak oranın fıccın değil de sıccin olduğunu anlaması uzun sürmeyecek.
BUYRUN!
HIIIGGGN!
ALÇI TAKILDIĞI GÜN GELİP İMZA ATAN AMA SONRASINDA HİÇ ARAYIP SORMAYAN, BU ZOR SÜREÇTE YANIMDA OLMAYAN SAHTE DOSTLAR ARTIK HAYATIMDA OLMIYCAKLAR... ONLARA AİT HİÇBİR ŞEY GÖRMEK İSTEMİYORUM!
İMZALARINI TİPEKSLE SİLEBİLİRSİN AMA YAŞANMIŞLIKLARI O ŞEKİLDE SİLEMEZSİN TAYFUN, FEVRİ DAVRANIYORSUN!
SKİME KADAR!
YANİ UZAYLILAR, BİZ UYKUDAYKEN GELİP SPERM ÖRNEKLERİMİZİ ALARAK BUNLAR ÜZERİNDE DENEYLER YAPIYOR OLABİLİR. HATTA BELKİ DE MELEZ BİR IRK YARATMA ÇALIŞMALARI DA OLABİLİR. BU KONUDA DA CİDDİ BULGULAR VAR!..
Lan yoksa dün gece ki Rihanna'ya rüyalanmam?.. ....AMAN YARABBİ!!
Yılların Süpermeniyim yeri geliyo gözümden ışık çıkartıyorum ama ben böyle bir kız kesme görmedim arkadaş... Kızın adını soyadını çözüp, feysten bulana kadar artık.
YUH BE!
KIZIN ADI; BERİL YAZICI ABİ, ÇÖZDÜM... BAK BAKİYİM Bİ FEYSTE VAR MI?.. YOKSA FARKLI KAYDETMİŞTİR KENDİNİ, AMA ONU DA ÇÖZERİZ SIKINTI YOK...
BERİL... YA-ZICI...



ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
ULAN HANİ BURALARDA NEM OLMAZDI, SOLUCAN GİBİ OLDUK MINAKİM... Bİ DENİZE FALAN MI GİRSEK SERİNLERİZ.
MINISKİYM ŞU TEMMUZ SONU AĞUSTOS BAŞI KADAR UYUZ OLDUĞUM MEVSİM YOK.
SEN DE İYİCE BIRAKMA OLUM KENDİNİ, İÇELİM ŞUNLARI ATALIM KENDİMİZİ SUYA EN AZINDAN TERİ ATARIZ SABIT TAKILIP.
BEN BİRA ALICAM İSTİYO MUSUN SEN DE?
SORULUCAK SORU VAR, SORULMAYACAK SORU VAR.
BAR
VAAAY FLÖRDİNG Mİ LAA?
PLAJ
SAĞOLASIN CANIM BENİM.
AFİYET.
NE ULAN BARDAKİ KIZA MI YÜRÜDÜN İNCEDEN ARTİSTİK...
YOK BE KIZIM KULAK YÜZÜNDEN SESSİZ KONUŞUYORUM YA ONA GÜLDÜK.
HADİ ABİ SENİN HALİNİ İYİ GÖRMÜYORUM YÜRÜ DENİZE.
TAMAM TAMAM ŞUNU FONDİPLEYİM MADEM.
BRRR İYİ GELDİ HARBİDEN HA, LA O DEĞİL DE BU HASAN'DA KALDI AKLIM, NASIL BİŞEY İÇTİYSE TİPİ DEĞİŞTİ.
NEMRUT GİBİ OLDU Dİ Mİ FAZLA DÜŞÜNCELİ, HASAN OLUM BU Bİ BAKMIŞSIN S.K GİBİ Bİ YERDEN ÇIKMIŞ.
DALIYORUM BEN.
DAL.
OHH İYİ GELDİ HARBİDEN, LAN BU HASAN NEREYE GİTTİ HARBİDEN İŞİM VAR NE AMK?
TWİZZİYU!
HAY SKİM GİTTİ KULAK.
TITITI DALARKEN Kİ CİDDİYETİNİ SKİİM İKİ ADIM İLERLEDİN MINAKİM TITITI...
GAHSH!
FERAHLADIM AMA HER YERİME SU KAÇTI.
GAAH MIŞ TITITI!
GÖREN DE YİRMİ METRE NEFESİNİ TUTACAK SANIR HA TITITITI...
NE DİYOSUN Bİ SANİYE SU KAÇTI YİNE AMK.
HAY SKİCEM SENİN DE DİKİŞ TUTMAZ KULAĞINI.
Fıck Fıck Fıck
HASKTİR HASAN MI ŞU?
NEY?
ŞU HASAN MI?
NEY?
ANANIN AMI.
YÜZ YÜZ ÇABUK, HAY G.TÜNE KOYYIM HASAN AKLINDA NE VAR ARTİSTİK...
NEREYE KIZIM HİÇ BİŞEY ANLAMADIM.
HAY SENİN DE KULAĞINI SKİİM YÜZ İŞTE!
NE KIZIYORSUN LO DUYMUYORUZ İŞTE...
NEREYE GİDİYORUZ KIZIM NE BU ACELE, POMPAYA MI?
BEKLE SEN BURDA AYAĞIN YENİ İYİLEŞTİ.
NEREYE?
OK!
BEKLE BEKLE!
NE YAPIYOSUN OĞLUM BURDA TEK BAŞINA BİZ DE Bİ İŞİN VAR SANIYORUZ.
Bİ GİTTİN HALLETMEM GEREKEN BİŞEY VAR DİYE SABAH BERİ YOK. SUN ENDİŞELENDİRİYOSUN...
SSSSSS!
NE SSS AMK!
ANLATICAM AMA SESSİZ.
KORAY İYİCE KILLANMIŞTIR.
YANİ ANLAYACAĞIN ÖLMEDEN ÖLDÜM BEYAZ IŞIK FALAN YOK KARANLIK.
NE OLUYO LAN BURDA DIŞLIYONUZ MU BENİ.
AMA HİSSİ YAŞAMLA HEP BAĞLANTILI.
HEP DOSUM GİBİ.
AHA GELDİ.
GEL LA GEL!.
KUSURA BAKMA DUYMUYO.
BAZEN DUYMAMAK İYİDİR.
...eler konuşuldu Hasan neler yaşadı?





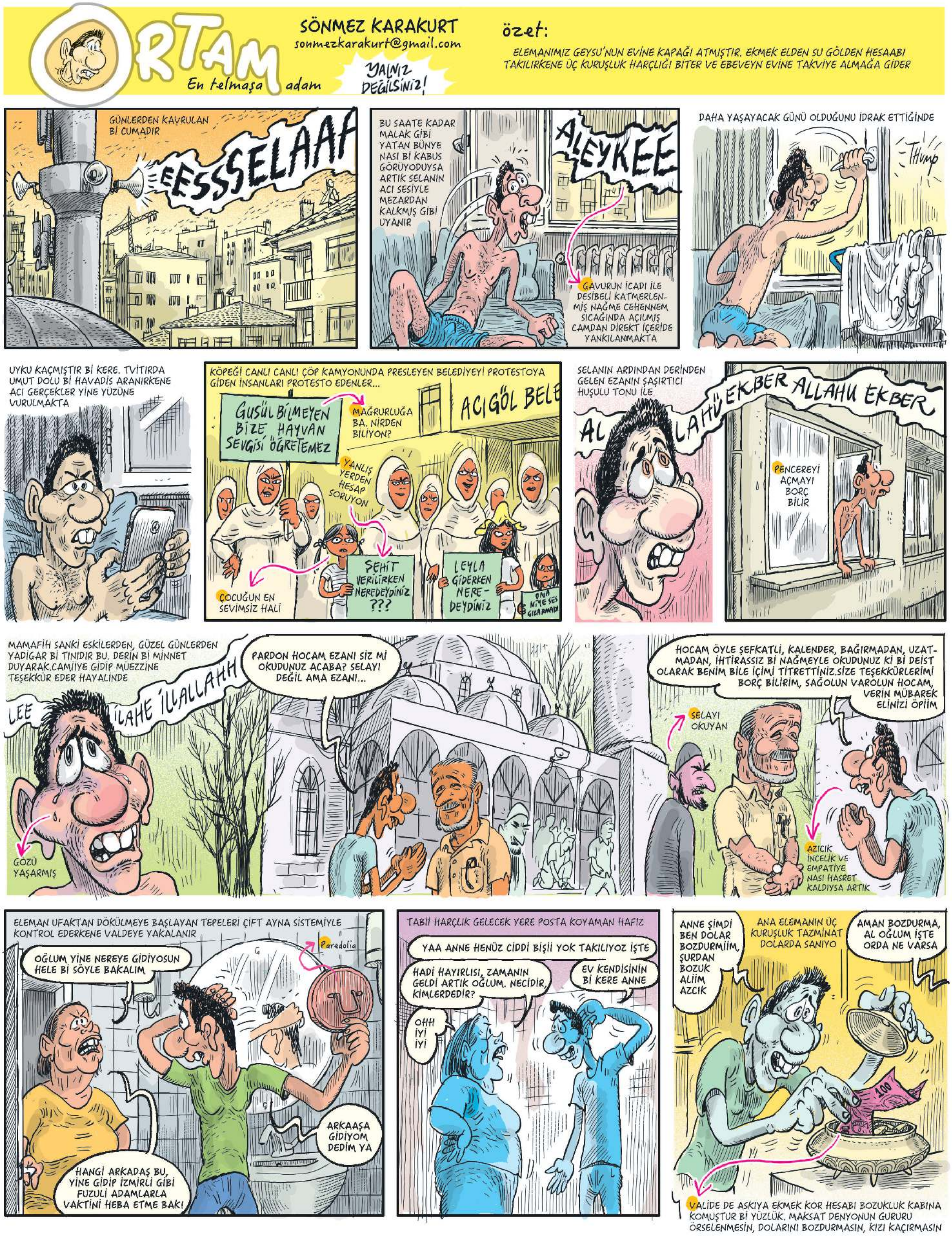
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 2 AĞUSTOS 2018 | Sayı: 570

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**


ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMANIMIZ GEYSU'NUN EVİNE KAPAĞI ATMIŞTIR. EKMEK ELDEN SU GÖLDEN HESAABI TAKILIRKENE ÜÇ KURUŞLUK HARÇLIĞI BİTER VE EBEVEYN EVİNE TAKVİYE ALMAĞA GİDER
GÜNLERDEN KAVRULAN Bİ CUMADIR
EESSSELAAA
BU SAATE KADAR MALAK GİBİ YATAN BÜNYE NASI Bİ KABUS GÖRÜYODUYSA ARTIK SELANIN ACI SESİYLE MEZARDAN KALKMIŞ GİBİ UYANIR
ALEYKEE
GAVURUN İCADI İLE DESİBELİ KATMERLENMİŞ NAĞME CEHENNEM SICAĞINDA AÇILMIŞ CAMDAN DİREKT İÇERİDE YANKILANMAKTA
DAHA YAŞAYACAK GÜNÜ OLDUĞUNU İDRAK ETTİĞİNDE
THUMP
UYKU KAÇMIŞTIR Bİ KERE. TVİTIRDA UMUT DOLU Bİ HAVADİS ARANIRKENE ACI GERÇEKLER YİNE YÜZÜNE VURULMAKTA
KÖPEĞİ CANLI CANLI ÇÖP KAMYONUNDA PRESLEYEN BELEDİYEYİ PROTESTOYA GİDEN İNSANLARI PROTESTO EDENLER...
GUSÜL BİLMEYEN BİZE HAYVAN SEVGİSİ ÖĞRETEMEZ
MAĞRURLUĞA BA. NIRDEN BİLİYON?
ACIGÖL BELE
YANLIŞ YERDEN HESAP SORUYON
ŞEHİT VERİLİRKEN NEREDEYDİNİZ ???
LEYLA GİDERKEN NEREDEYDİNİZ
ONA NİYE SES ÇIKARMADI
ÇOCUĞUN EN SEVİMSİZ HALİ
SELANIN ARDINDAN DERİNDEN GELEN EZANIN ŞAŞIRTICI HUŞULU TONU İLE
AL LAHU EKBER ALLAHU EKBER
PENCEREYİ AÇMAYI BORÇ BİLİR
MAMAFİH SANKİ ESKİLERDEN, GÜZEL GÜNLERDEN YADİGAR Bİ TINIDIR BU. DERİN Bİ MİNNET DUYARAK.CAMİYE GİDİP MÜEZZİNE TEŞEKKÜR EDER HAYALİNDE
LEE İLAHE İLLALLAHH
GÖZÜ YAŞARMIŞ
PARDON HOCAM EZANI SİZ Mİ OKUDUNUZ ACABA? SELAYI DEĞİL AMA EZANI...
HOCAM ÖYLE ŞEFKATLİ, KALENDER, BAĞIRMADAN, UZATMADAN, İHTİRASSIZ Bİ NAĞMEYLE OKUDUNUZ Kİ Bİ DEİST OLARAK BENİM BİLE İÇİMİ TİTRETTİNİZ.SİZE TEŞEKKÜRLERİMİ BORÇ BİLİRİM, SAĞOLUN VAROLUN HOCAM, VERİN MÜBAREK ELİNİZİ ÖPİM
SELAYI OKUYAN
AZICIK İNCELİK VE EMPATİYE NASI HASRET KALDIYSA ARTIK
ELEMAN UFAKTAN DÖKÜLMEYE BAŞLAYAN TEPELERİ ÇİFT AYNA SİSTEMİYLE KONTROL EDERKENE VALDEYE YAKALANIR
OĞLUM YİNE NEREYE GİDİYOSUN HELE Bİ SÖYLE BAKALIM
Paredolia
ARKAAŞA GİDİYOM DEDİM YA
HANGİ ARKADAŞ BU, YİNE GİDİP İZMİRLİ GİBİ FUZULİ ADAMLARLA VAKTİNİ HEBA ETME BAK!
TABİİ HARÇLIK GELECEK YERE POSTA KOYAMAN HAFIZ
YAA ANNE HENÜZ CİDDİ BİŞİİ YOK TAKILIYOZ İŞTE
HADİ HAYIRLISI, ZAMANIN GELDİ ARTIK OĞLUM. NECİDİR, KİMLERDEDİR?
EV KENDİSİNİN Bİ KERE ANNE
OHH İYİ İYİ
ANNE ŞİMDİ BEN DOLAR BOZDURMİİM, ŞURDAN BOZUK ALİİM AZCIK
ANA ELEMANIN ÜÇ KURUŞLUK TAZMİNAT DOLARDA SANIYO
AMAN BOZDURMA, AL OĞLUM İŞTE ORDA NE VARSA
100
VALİDE DE ASKIYA EKMEK KOR HESABI BOZUKLUK KABINA KOMUŞTUR Bİ YÜZLÜK. MAKSAT DENYONUN GURURU ÖRSELENMESİN, DOLARINI BOZDURMASIN, KIZI KAÇIRMASIN

UYKUSUZ

9 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2018/**32** No: **571**
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619



Emrah Ablak'la gündem

KARAOKE

Turizm Bakanı yasakladı



★ İkinci bi emre kadar, yurt genelinde tüm karaokeleri yasakladık.. Ve darbukaya da sınır getirdik.. Darbukanın alttaki açık kısmını, uygun bir kavanoz kapağıyla sıkıca kapadıktan sonra bi sıkıntı yok.. Aynı şekilde, diyeceksiniz ki "Bi kapak için koca kovanoz boşa gitti".. Değil, aynı şekilde, karoeke yapanlar da, koroekelerini bu kovonozların içine yapabilirler.. Nasıl mı?

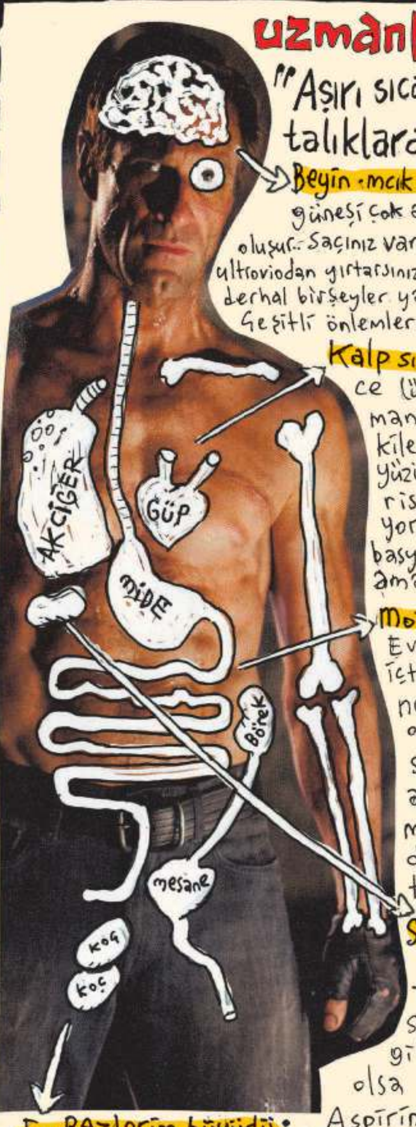
Ufak mp3 pileyırlar var... Çalıştır, at içine kavanazun... O oradan usul usul çalarken, sen de mırıl mırıl mırıldan keroyekeni..

★ Ayrıca işi biten kovonozları, tâbi oldukları depozito ücretiyle, ekiplerimiz geri toplayacaktır... kapaksız kavanozlar için depozito ücreti kesilecektir.. Çünkü kapaksız kavonazu toplasak n'olcak... Bizim de bi işimize yaramaz....

★ Kovonoz olayında asıl mühimlik, kovonozun hava almamasıdır.. Oksijenle teması kesilen bi kovonoz makbuldür, avrupa normu budur.. Açtığın zaman "IH-TIS" diye ses gelecek.. ıhtısssss

uzmanlar uyardı

"Aşırı sıcaklarda, bu hastalıklara dikkat!"



Beyin ·mıcıklaması: Kafanız güneşi çok aldığında tepepişmesi oluşur.. Saçınız varsa klima etkisiyle ultroviodan yırtarsınız.. Ama kellerin derhal birşeyler yapması gerekmektedir. Çeşitli önlemler..(şapka, yoga vb.)

Kalp sıkışması: Son derece lüzümsuz an ve zamanda, yok yere çekilen bir masturbasyon yüzünden hayatınızı riske attığınızı biliyor muydunuz? Masturbasyon kışın ısınmak amacıyla kullanılır..

Motoru bozmak: Evet... Soğuk soğuk içtiğimiz içecekler ne de serinlik verir oysa ki... Ama sinsi bir osurukla altımıza sıçtığımızda anlarız ki dümen kırılmış, motor bozulmuş...

Safra kesesi taşı: Zamanla oluşur.. Tıpkı mağaralardaki sarkıtlar dikitler gibi.. Ama safra da olsa kesendir.. İyi davran.. Aspirin... Ve üzerine fazla düşünmemek... Aspirin anal yolla..

Er Bezlerim büyüdü:

Kurbanlık nasıl seçilir..

KÖFTE YAĞMURU

★ İyi bir kurbanı anlamak için hayvanın arka yanına ayağımızın (ayakkabılı) içiyle, çok kuvvetli tekme atmalıyız... Hayvan inekse möleyecektir, koyunsa meleyecektir.. Bunu kafaya takmayın.. Çünkü asıl onuncu, onbirinci tekmeden sonra, kimi yerlerde bu 50-60 tekmeyi bulabiliyo... Tekmeyi bırakıp kafa göz gireni biliyorum.. Uzun lafın kısası, kurban en sonunda, eğer etinde bi kusuru varsa, gözlerini yana devirerek kusurlu yerini gösterecektir. Damak zevkinize göre, sizin zaten tüketmeyeceğiniz bir yer ise kusurlu yer, alırsınız.. Ha, asıl orayı seviyorsanız almazsınız... Ama dayak için ücret alırlar.. O hayvan iki aya anca kendine gelecek...



Trafik can yakıyor..

★ "Trafik kazası geçirdim, kolum acıdı" şeklinde dava açan ve mersedese karşı açtığı davayı süpriz bi şekilde Murat124'e karşı kazanan Ancela Merkel, yaşadığı köy olan Vücütcasuyu Köyünde coşkuyla karşılandı... Karşılama töreninde, bütün köy adına konuşan muhtar Tüfek Melepçi "Senin gibi bir evladı doğuran ananın, yani Figen ablanın toprağından, böyle bir medarı iftaharın, zaten benim de yeğenim olur, çıkması, iftaharın, gerçekten ne kadar gururlansak az" diyerek göz yaşlarına boğuldu.. İki koyun kesildi.. Foklör ekibi forklör oynadı.. Davul ve zurna Turizm bakanlığı tarafından yasaklandığı için, alkış ve ayakları yere vurarak, tepinerek sevinen köylüler, sonra evlerine dağıldılar.

Muhtar Melepçi "Biz zaten köylü olduğumuz için bu kadar eğlence fazla bile" diyerek uyumaya gittiler ve sabah çok erken kalktılar.



CANLI YAYIN

ÇEKMEYİ SEVİYORUM

✩ Yutub'a çocuk yaşta başladım.. Ananemin nokya 1110'unu verdiler.. İki sene onunla tecrübelerimi arttırdım... Sonra bana "Artık kameralı bi modele geç, böyle yutub olmaz" dediler.. İşte o zaman anladım ki iki senedir yutub diye konuştuğum babamdan başkası değildi.. Hasretle özlemle birbirimize sarıldık... Cebinden bi nokya 6600 çıkardı ve artık gururunla, hakkınla yutuba girebilirsin deyince, benim yutup maceram nihayet başlamış oldu.. İlk vidyom "Babam uyurken osuruyo" ile "Annemin ağdası" çok izlenme alınca annem ve babam da destek oldu ve "Babam uyurken sıçtı" "yla "Annemle çok özel" vidyolarını çektik.. Yutup yayınımızı engelledi, bizi örseledi..



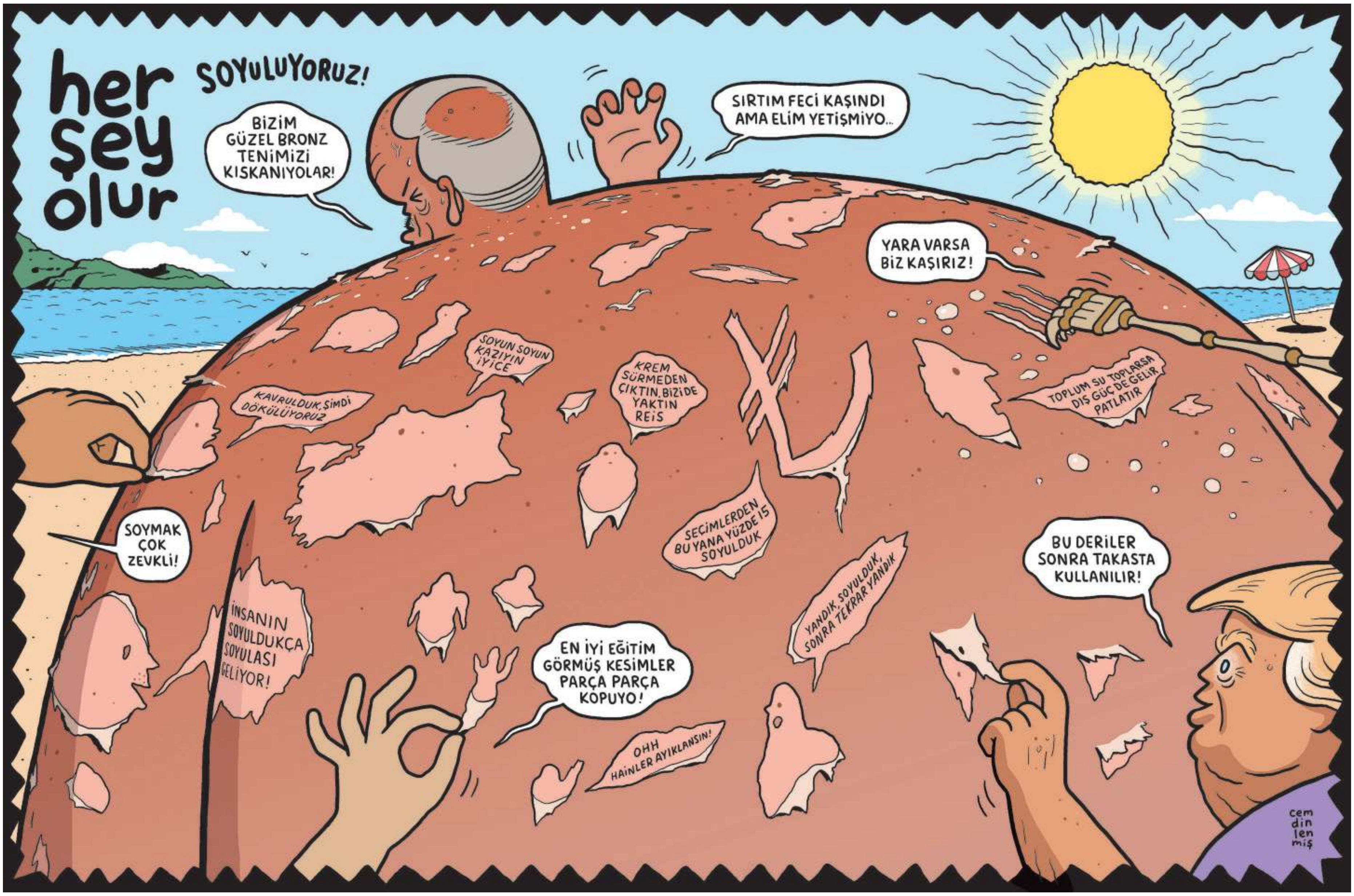
Ama yılmadık.. "Babam uyurken osuruyo 2"yi çektik.. Annem boşanma nedeniyle sonraki projelerde oynayamadı.. Ama yerine gelen Perrinsu teyze gayet iyi kotardı ve bu şekilde "Babam uyurken osuruyo 3"ü çektik..

✩ Bir perşembe günü, hiç unutmuyorum, annemin eski vidyosunu (Annemin ağdası) tbt yaptık.. Yeniden paylaştık,



24 saatte 54 bin görüntülenme ve tam yediyüz seksen dört beğeni aldı.. Bu bizim için rekordu.. Yorumlar ise almış başını gidiyordu.. Annemi ikna ettik.. Perrinsu teyzemle babam kavga etti.. Ama bütün olumsuzluklara rağmen "Babam perrinsu teyzemi, annemle beraber balkondan attılar" vidyosu 28 saatte 101 bin milyon kez izlendi, Ay LaykYu aldı.. Kalplerle beğenenler, latincelerle yorumlar yazdılar.. Polisler geldi "Ufaktefek çatışmalar" vidyosu tık aldı.. Layk etti.. Ancelina CuliveTrend Pit oldu..

KONT DEĞİL, MÜHENDİS



N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Evet arkadaşlar geçen haftaya göre yüzde on daha fakiriz. Belki maaşınız değil ama maaşınızla alabilecekleriniz bir haftada yüzde on azaldı. Bugün azalmadıysa yarın azalacak. Son bir aya göre ise %20 ve yılbaşına göre %45 fakirleştik. Yuvarlak hesap konuşalım, eğer yılın sonuna kadar işler daha da kötüye gitmezse, bu yıl iki ayda bir maaş aldınız demek bu. İki maaşınızdan biri köy sandığına gitti, geçmiş olsun. Valla ben faiz lobisi, döviz lobisi falan değil saray dobisi bilirim, eğer yürütmenin tek bir adımı saray dobisi'nin aklına uyularak yapıldıysa bu durumun sorumlusu da oldur. Evet, **sorun faiz lobisi değil, saray dobisi.**

Normal şartlar altında bir devletin uluslararası ilişkilerde mütekabiliyet esasına dayanarak kendisine yaptırım uygulayan bir devlete aynı yaptırımla karşılık vermesi doğaldır. Ama **Yeni Türkiye** içişleri ve adaletten sorumlu bakanlarına yönelik yaptırımların ardından ABD'nin bir nevi park ve bahçeler müdürüne aynı yaptırımı uygulayarak "monşerleri" diplomasiden silmenin en lezzetli meyvelerinden birini vermiştir.

Ve yine **normal şartlar altında** bir papazla zenginleşip fakirleşebileceğiniz tek yer kumar masasıdır ama **Yeni Türkiye** elindeki papaz kozu çıkmamak için elinden geleni yaparken parti üzerine kalan acemi bir kahve oyuncusu gibi, tek papaz yüzünden bir ülkeyi bir günde yüzde beş fakirleştirebilecek kudrettedir.

Normal şartlar altında demokratik ya da en azından demokratik olma iddiasındaki ülkelerde seçimler özgür bir şekilde yapılır, halk hiçbir baskı altında olmadan ya da en azından öyle olduğu iddia edilerek oyunu kullanır. Ama bu maskeli balo ve onun sahte yüzleri **Yeni Türkiye'nin** de canına tak etmiş olacak ki, **Yeni Türkiye** bu köhnemiş düzene son vermiş artık vatandaşlarından muhalefet partilerine verdikleri oyun hesabını sorabilecek, muhalefet partilerine oy verenleri öyle üstü kapalı değil açıktan tehdit edecek kıvama gelmiştir. **Yeni Türkiye'nin** bu dürüstlüğü, seçimlerde muhalefete oy vermenin teoride mümkün ama pratikte imkansız olduğu rejimlerin ikiyüzlülüğüne bir meydan okumadır adeta.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Endonezya'daki Wamena kabilesi üyeleri, kendilerini aşağılayan bir cep telefonu melodisi kullandıklarını öğrendikleri Yoka kabilesine bıçak ve oklarla saldıralı **8 yıl,**



Emrah BMW'sine tüp taktıralı **11 yıl,**

Edirne Belediye Başkanı Hamdi Sedefçi, "Bahçede havuzun bir köşesinde çıplak bayan heykeli var. Baktım, bana olağanüstü geldi bayan heykeli. Resmen seks aklına geliyor. Özür diliyorum, insan kaptırıyor kendisini, tahrik oluyorsunuz. Döndüm, öbür tarafına gittim heykelin. Aptallaştım, şok oldum. Bebek var kucağında kadının. Bebeğini emziriyor bir anne. Sanat bu işte! Allah kahretsin!" sözleriyle sanatın gücünü açıklayalı **13 yıl,**

İtalyan sanatçı Piero Manzoni'nin kendi dışkısıyla doldurduğu 30'ar gramlık konserveler 22 bin sterline satılalı **16 yıl,**

"Rize Merkez Küçükçayır Köyü Andon İçmeleri, Dereleri, Su Tesisleri, Camileri, Okulları, Ormanları, Yaylaları, Meraları Koruma, Kalkındırma, Güzelleştirme, Yaşatma ve Turizm Tanıtma Derneği" adıyla bir dernek kurulalı **8 yıl,**

Dönemin İstanbul Valisi Muammer Güler, yoğun kar yağışı karşısında, "Bizim planımız A, B, C planı değil, H planı. Yani 'Hepimizin Planı' " açıklamasıyla İstanbullulara duygusal anlar yaşatalı **14 yıl,**

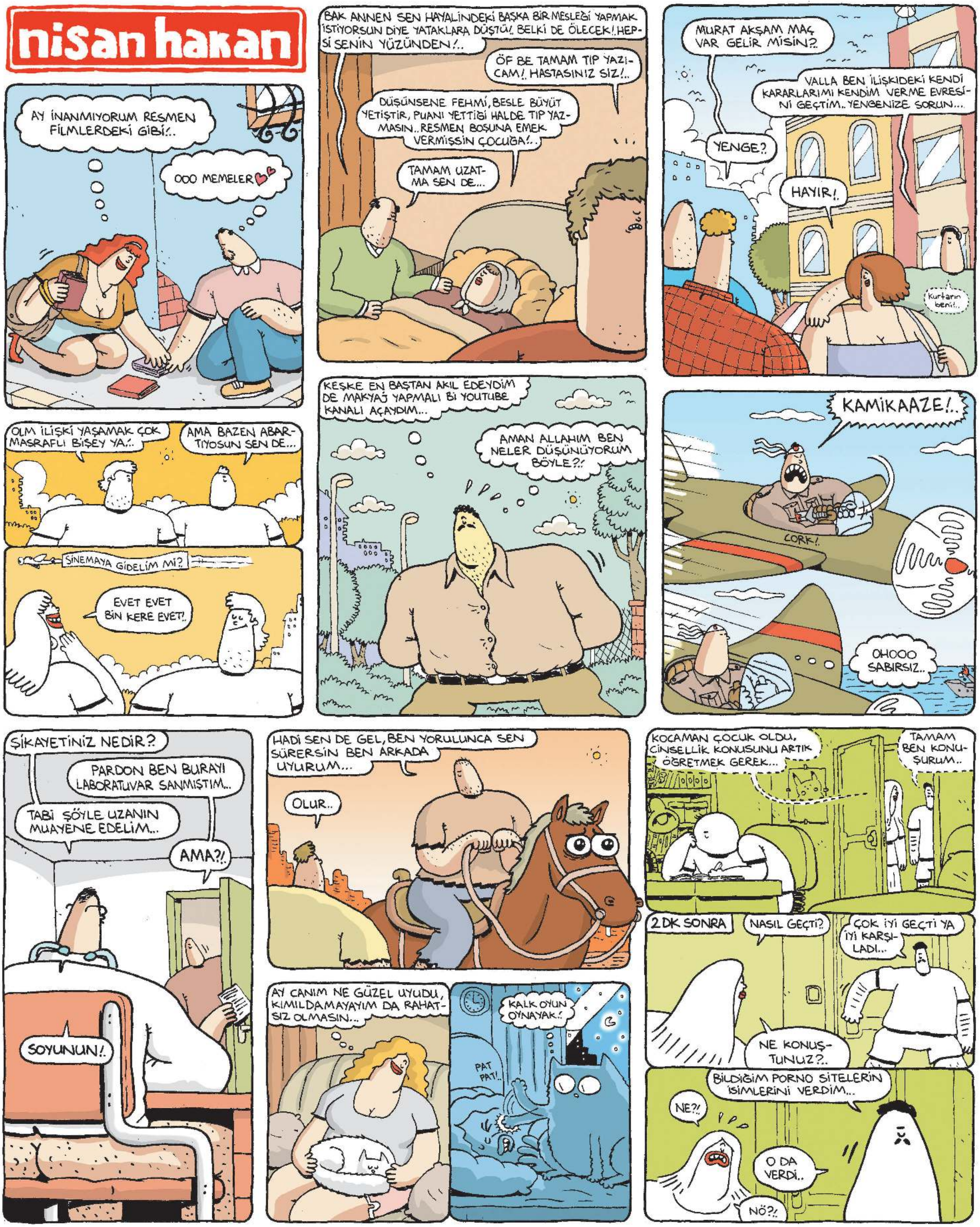
Helin Avşar, Mısır'da bir futbolcuyla aşk yaşadığı iddialarını soran Savaş Ay'a, "O çocuk, Roberto yani benim İsviçre'den arkadaşım. Zaten orada, Arap ülkelerinde otelde, odadan odaya gidemezsin. Aç Mısır'a sor," diyerek tüm Mısır'ı şahit göstereli **14 yıl,**



İbrahim Tatlıses, "Yorgun" filminde attığı gerçekçi tokatla Seda Sayan'ı bir hafta boyunlukla gezmeye mahkûm edeli **35 yıl,**

Türkiye'ye gelen Kirk Douglas'tan göğüs dekoltesine imza atmasını isteyen Fatma Girik, oyuncu tarafından reddedilince sağ koluyla yetineli **54 yıl olmuş.**

nisan hakan



AY İNANMIYORUM RESMEN FİLMLERDEKİ GİBİ!..
OOO MEMELER
BAK ANNEN SEN HAYALİNDEKİ BAŞKA BİR MESLEĞİ YAPMAK İSTİYORSUN DİYE YATAKLARA DÜŞTÜ! BELKİ DE ÖLECEK! HEPSİ SENİN YÜZÜNDEN!..
ÖF BE TAMAM TIP YAZICAM! HASTASINIZ SİZ!..
DÜŞÜNSENE FEHMİ, BESLE BÜYÜT YETİŞTİR, PUANI YETTİĞİ HALDE TIP YAZMASIN.. RESMEN BOŞUNA EMEK VERMİŞSİN ÇOCUĞA!..
TAMAM UZATMA SEN DE...
MURAT AKŞAM MAÇ VAR GELİR MİSİN?
VALLA BEN İLİŞKİDEKİ KENDİ KARARLARIMI KENDİM VERME EVRESİNİ GEÇTİM.. YENGENİZE SORUN...
YENGE?
HAYIR!
Kurtarın beni!..
OLM İLİŞKİ YAŞAMAK ÇOK MASRAFLI BİŞEY YA!..
AMA BAZEN ABARTIYOSUN SEN DE...
SİNEMAYA GİDELİM Mİ?
EVET EVET BİN KERE EVET!
KEŞKE EN BAŞTAN AKIL EDEYDİM DE MAKYAJ YAPMALI Bİ YOUTUBE KANALI AÇAYDIM...
AMAN ALLAHIM BEN NELER DÜŞÜNÜYORUM BÖYLE?!
KAMİKAAZE!..
CORK!
OHOOO SABIRSIZ..
ŞİKAYETİNİZ NEDİR?
PARDON BEN BURAYI LABORATUVAR SANMIŞTIM..
TABİ ŞÖYLE UZANIN MUAYENE EDELİM...
AMA?!
SOYUNUN!
HADİ SEN DE GEL, BEN YORULUNCA SEN SÜRERSİN BEN ARKADA UYURUM...
OLUR..
AY CANIM NE GÜZEL UYUDU, KIMILDAMAYAYIM DA RAHATSIZ OLMASIN...
KALK OYUN OYNAYAK!
PAT PAT!..
KOCAMAN ÇOCUK OLDU, CİNSELLİK KONUSUNU ARTIK ÖĞRETMEK GEREK...
TAMAM BEN KONUŞURUM..
2 DK SONRA
NASIL GEÇTİ?
ÇOK İYİ GEÇTİ YA İYİ KARŞILADI...
NE KONUŞTUNUZ?..
BİLDİĞİM PORNO SİTELERİN İSİMLERİNİ VERDİM...
NE?!
O DA VERDİ..
NÖ?!

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

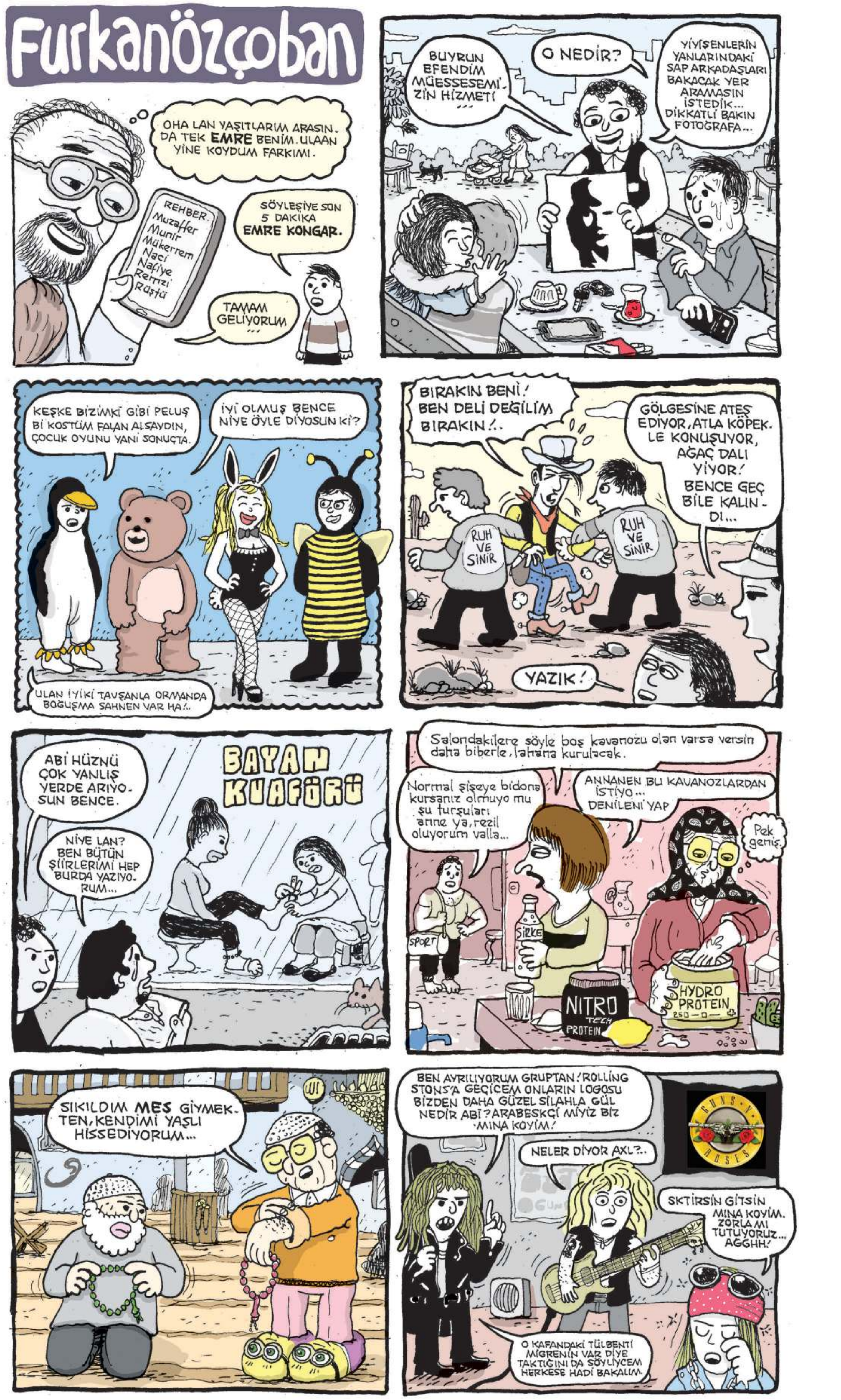
æ Biraz önce çok komik bir şey oldu. Yani bence komik. Bence komikse komiktir çünkü zaten. Benim gülmem dünyadaki her şeyden çok daha önemlidir. Önce ben güleceğim. Komikti çünkü zaten. Çalışma odamda genelde papağanlarım salınıktır. Serbesttirler öyle. Uçarlar konarlar yıkanırlar kafalarına göre. Takılırlar yani. Güzel takılırlar hem de. Mutludurlar. Kedi Çiko da kendilerine yakın olmak istiyor hep. Isırma saldırma yemek isteme gibi huyları yok, çünkü zaten papağanlar Çiko'yu döverler isteseler. Ama istemiyorlar işte. Ama isteseler döverler. Dövmedikleri için de Çiko hep bir yakın bunlara. E ama kuş da yukarıda olur genelde. Çiko da dikey bir kütüphane var odada, kütüphanenin tepesine çıkmış, oradan oraya uçuşan papağanları izliyordu öyle. Çok hoşuma gitti bu görüntü. Çiko'yu kalbime sokasım geldi. Dedim öpeyim madem Çiko'yu. Yanına kadar gittim. Çiko papağanlara odaklanmıştı. Tam öpeceğim yanağından Çiko'yu, bir an beni fark etti, ve göz göze geldik Çiko'yla. Sonra iki saniye kadar bakıştık, ve birdenbire Çiko aslında ne kadar korktuğunu fark etti ve Allah ne verdiyse atladı aşağıya. Aşağıda da üstü silme ıvır zıvır dolu sehpa var. Tam üzerine atladı. Ortalığı birbirine kattı. Benim özenle yerleştirdiğim ıvır zıvırlarım yerle bir oldu. Sonra da Çiko zaten odadan kaçtı. Çiko'yu anlamak gerçekten çok zor. E ben hep öpüyorum seni. Bazen de böyle habersiz geliyorum. Hiç böyle yapmıyordun a kızım benim. Gabari farkından dolayı mı böyle oldu acaba. Beni o irtifada beklemiyor muydun ki acaba. Ya da kuşlara çok mu dalmıştın. Ah be kızım benim be. Hani hıyar'dan korkan kedi videoları var ya, aynısının daha şiddetlisinin daha komiğini düşünün. Off, aklıma geldikçe gülüyorum. Aslında sürekli gülüyorum çünkü o ifade hep aklımda. Ben böyle bayağı bir gülerim artık bu hadiseye. Oh be, resmen uzun süre gülmelik olay yaşandı, o oldu. Çok da iyi oldu, çok da güzel oldu.

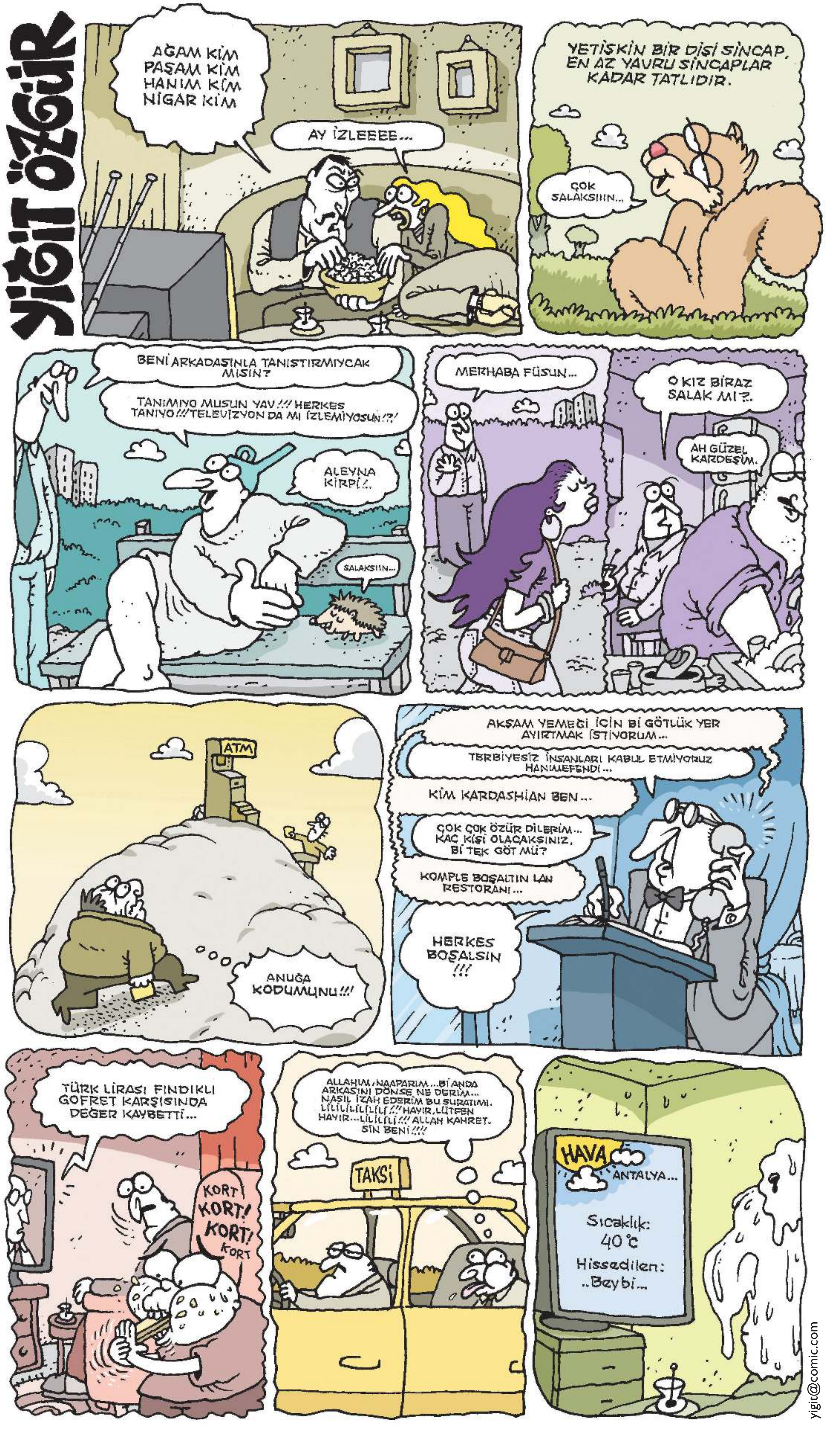
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Portakal g.tlü diye bir laf duydum, sen duymuş muydun daha önce portakal g.tlü diye bir laf" dedi. "Valla duymamıştım ama komikmiş ki portakal g.tlü" dedim. "Komik tabii" dedi, "kime diyorlar acaba portakal g.tlü" dedi. "Bilemiyorum ki, bazı laflar var, bileninin bildiği laflar, portakal g.tlü lafını kim kullanıyorsa o biliyordur mesela portakal g.tlü ne demek, o mutlaka biliyordur" dedim. "Belki de bilmiyordur, sadece portakal g.tlü demek istiyordur, olamaz mı" dedi. "O da olabilir ama yüksek ihtimal biliyordur portakal g.tlünün ne manaya geldiğini, nasıl biriydi ki portakal g.tlü'yü diyen" dedim. "Kesinlikle çok donanımlı biri, ama o bile bilmiyor bence portakal g.tlü ne demek" dedi, "emin olmamakla birlikte hissediyorum sadece" dedi. "Bazı insanlar gerçekten çok acayip, geçende de bir arkadaşım, kadın hem de, tekne partisine katılmıştım, kaptan bir türlü demir atacağı yeri belirleyemedi, dolaştırıyor bizi öyle boğazda, en sonunda arkadaşım patladı kaptana, ve **sen de tam bir s.kte durmaz Perihan**'mışsın deyiverdi kaptana" dedim. "Oha, çok acayipmiş" dedi. "Çok acayip tabii" dedim, "s.kte durmaz Perihan ne demek acaba" dedim. "O ne demekmiş öyle hakikaten" dedi. "Ne bilem" dedim, "teknede onca insan içinde de soramadım" dedim. "Noldu peki öyle deyince kaptana" dedi. "Kaptan da dahil herkes de güldü" dedim, "bazısının doğuştan kredisi oluyor, anana da küfretse o sana komik geliyor" dedim. "Vallahi öyle" dedi, "e gideyim öyleyse ben" dedi. "Git git" dedim, "yeterince kaçırdık evin betini bereketini" dedim. "İkinci ağızız, yine de olan bize oluyor" dedi. "Güzel laf söyledin" dedim. "Hambaleley yambaleyo" dedi, gitti. Sustum. İnternetten bir bakam dedim, neymiş portakal g.t, neymiş s.kte durmaz Perihan. Portakal g.tlü'yle ilgili bir şey bulamadım, s.kte durmaz Perihan manasına, tam da tahmin ettiğim gibi, yerinde duramayan, kurtlu kişi manasına geliyormuş, o oluyormuş.

æ Galiba yeryüzünde en çok kullandığımız, fakat eş dost arkadaş muhabbetlerinde bahsinin hiç geçmediği bir eşya varsa, o da galiba ketıl. Olamaz böyle bir şey. Ketıl'dan hiç kimse bahsetmiyor. Konu ketıl'a hiçbir şekilde gelmiyor. Konu ketıl olunca insanların ağzını bıçak açmıyor. Sanki bu ketıl hayatlarında hiç yok. Lan artık ketıl'sız ev yok. Çaydanlığın eline veren bir alet varsa o da aha da ketıl. Çaydanlık hiç bitmez gibiydi, ketıl bitirdi. Ketıl'ın girmediği köy kalmadı köy. Hane vardır o ayrı ama köye bir kez girdi mi gerisi de gelir. Çok net söylüyorum, üç sene içinde ülkemizde ketıl'sız tek bir ev bile kalmayacak. Fakat o zaman bile hiç kimse ketıl'dan bahsetmeyecek. Ketıl'ın da ne pis bir kaderi varmış be kardeşim. Sana karşı biz hep riyakarız ve bu hep böyle olacak. Seni tepe tepe kullanacağız, sen yokmuşsun gibi davranacağız. Seni asla içselleştirmeyeceğiz. Nedenini bilmiyorum ama bu böyle. Ben şahsen senin yanındayım ketıl, ama galiba ben de yıldım. Ben de artık bahsin açılsın diye beklemiyorum. Çünkü açılmıyor zaten. Ben de yıldım.

æ Gündüz saatlerinde söylenen "iyi akşamlar"ın akşam sevicilikle bir alakası var. Akşam seviyor bu insanlar. Akşam olsun istiyorlar. Gündüzün ortasında "iyi akşamlar" derken mutlular, gülüyor yüzleri. Akşam olacak diye seviniyorlar.

æ Hoşça kal.





akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Türk filmlerinde kahvenin rolü isimli bir akademik çalışma olmaması büyük eksiklik. Belki vardır gerçi vallahi üşendim şimdi araştırmaya ama bence yoktur. Ama olması da gerekir. Bu filmlerdeki kahveler aslında başka bir dünyaya ait. Zira bu kahvelerde sabahtan akşama kadar oturan bir figürasyon oluyor. Tam keriz figürasyonu. Filmdeki bütün rolleri kahvede oturmak. Düşünecek olursanız abiler önce sabahtan akşama kadar artisler kahvesinde oturuyor, sonra filmciler geliyor seçiyor aralarından yirmi otuz tanesini götürüyor başka bir kahveye bu sefer de çekimler boyunca kahvede oturmaya devam ediyorlar. Filmin başrolü arada bir kahveye uğruyor, ona bir tezahürat yapıyorlar zira filmin gerçekliğinde adamların tek eğlencesi filmin kahramanı. O gelince bir heyecan yapıyorlar, arkasından konuşuyorlar falan, başka mevzuları yok çünkü. Komedi filmiyse arkasından dalga geçiyorlar, dramaysa sevdiği kıza nasıl kavuşacak diye dertleniyorlar, hatta o kadar dertleniyorlar ki insan adamların emelleri konusunda şüpheye düşüyor. Ama hep kahvedeler. Bence dünyanın en beleş işi. Zaten bütün gün kahvede oturan adamları alıp sette de kahvede oturtuyorsun. Bence kahve figüranlığına yarım yevmiye verseler yeridir, filme gelmese yine oturacak zaten herif.

Ayrıca bu dizilerde hastaneye düşen, bir iki bölüm yattığı yerden oynayan aktörlere de inşallah tam yevmiye vermiyorlardır. Bakın o da beleş bir iş. İkinci bölümde kamyon çarpıyor, hastaneye düşüyorsun, sağını solunu alçıya alıyorlar, ondan sonra nereden baksan sezon sonuna kadar yatış. Diğer oyuncular etrafında dönüyor, ayılıyorlar, bayılıyorlar falan senin rolün hastane yatağında, yattığın yerden arada bir iki replik okumak ki zaten son dönem kazma oyuncusuysan onu da dublaj yapıyorlar, başka biri okuyor repliklerini. Resmen yattığınız yerden para kazanıyorsunuz. Valla ben yapımcı olsam yatışlı rolü olan oyuncuyla baştan konuşurum, ücretini ona göre saptarım. Haksızlık oluyor çünkü diğer oyunculara.

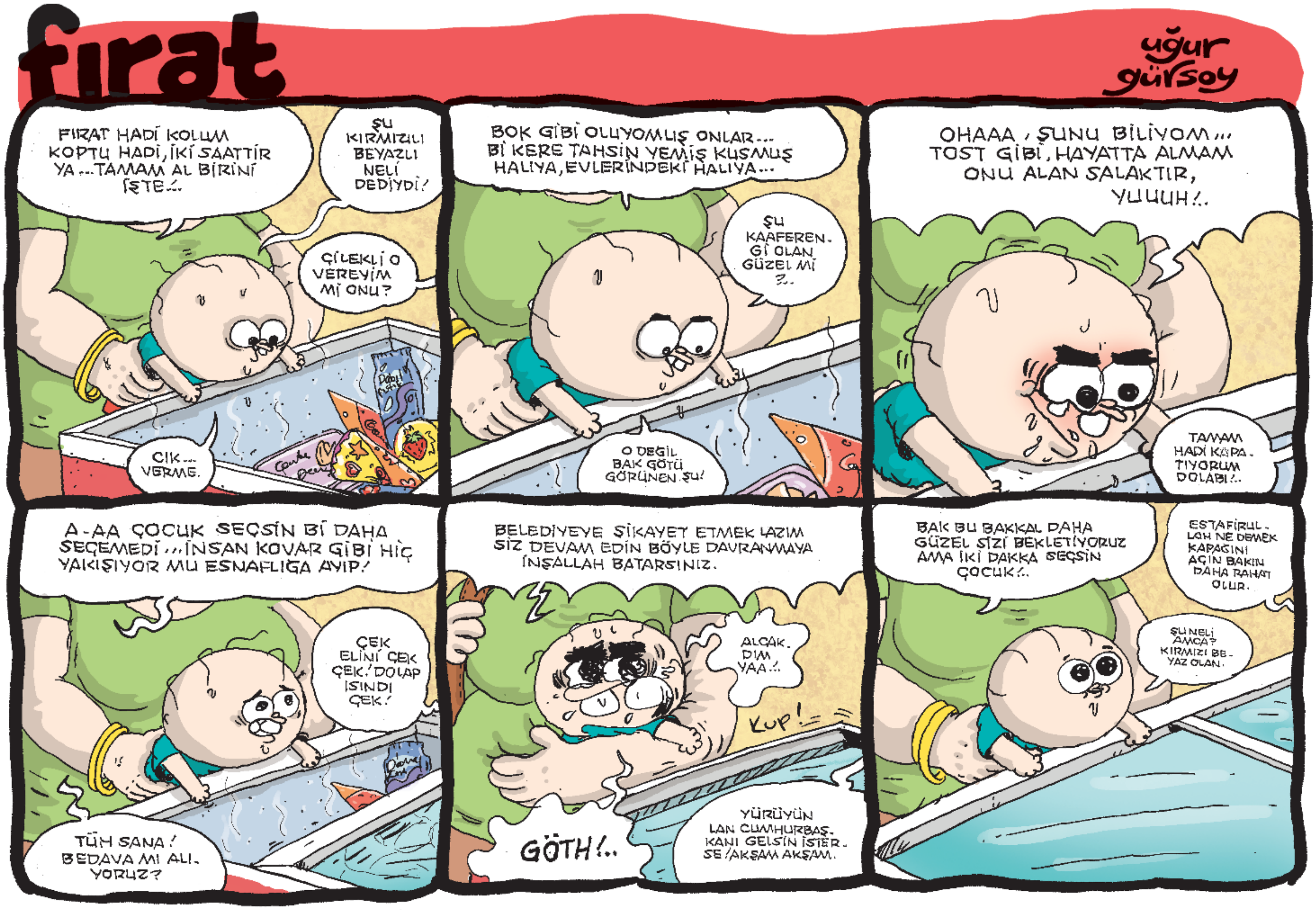
Yıllarca seçimlerde sadece muhtarı seçip gerisine yüz vermemiştim. Hatta siyasi partilere geçersiz oy attığım tüm seçimlerde sandıkları açılır açılmaz sayım sırasında hazır bulundum, sırf muhtarlık seçimlerinin heyecanına ortak olmak için. Mahalleden abiler, amcalar "Yumurtacıya bu sandıktan oy çıkmaz, bak göreceksin," "Yılmaz Ufuk bu sandıkta tulum çıkarır," gibi yorumlar yapar ben de konuya ilişkin gerçek anlamda bir Fransız olduğum hâlde sanki ömrüm muhtarlık seçimlerinin arka planında dönen siyasi ayak oyunlarını incelemekle geçmiş gibi ufak tefek yorumlar yapardım. "Bırak abi ya, yumurtacıya kim oy verecek?" derdim mesela ve orada bulunan Yumurtacı adayın taraftarları da hiç bozulmazdı.

Daha neşeli bir siyasi çekişmeydi anlayacağınız. Ciddi ciddi mahalledeki kahvede her gün aynı masada kağıt oynayan adamların farklı muhtar adayları için çalışmalarını, birbirlerine sandık başında laf sokmalarını izler eğlenirdim. Hani sizin daha çok ilgilendiğiniz seçim şampiyonlar ligi maçıysa benim peşinde koştuğum lezzet toprak sahada oynanan bölgesel amatör lig maçıydı. Kime mi oy verirdim? Mahallemizin otuz yıllık değişmeyen muhtarının karşısında kim varsa ona verirdim. Ha muhtara uyuz muydum? Yoo, hiç öyle bir şey yok. Zaten niye uyuz olayım adama? Her gittiğimde eğer oradaysa beni hiç tanımadığı hâlde "Hoşgeldiniz komşum," der işimi görürdü. Oğlu da bilgisayarcı açmıştı bir ara, muhtar her gelene oğlunun kartını veriyordu. Ha peki ben neden diğer adaylara veriyordum? Ne bileyim, herhâlde neyin değişeceğini merak ettiğimden. Ama gerçek bir sinsi gibi, hele seçim sırasında karşılaşırsam sanki hep ona oy veriyormuş gibi "Muhtarım inşallah yine bir seçim zaferi bekliyor sizi," falan der goy goy yapardım adama. Benim için seçim heyecanının tek manası muhtarlık seçimiydi ve muhtarlık seçimlerinin değişmez yüzer gezer seçmeniydim.



İsyankar Rap dünyasının sevilen beşlisi Kahr-ı İstanbul MCS'in yeni albümü çıkmış. Buradan duyuralım (En sağda grubun kurucusu Cinnet BabaV8)

Ama devir değişti. Bugün zannediyorum ki muhtarlık için eski tatlı yarışlar yoktur. Zira nedir, eskiden muhtar oluyordun, küçümen bir maaş, arada ikametgah ilmühaberi verirsen iki üç lira, Asgari ücretle çalışmak gibi bir şeydi ama şimdi bakıyorum günümüzün muhtarları ortalama bir şirketin CEO'su kadar yoğun. İki üç haftada bir kalk Ankara'ya git, arada İspanya gezisi, yurt gezisi falan derken ikametgah ilmühaberini kim veriyor kardeşim? Muhtarlarımız ve genel olarak muhtarlık müessesesi leyleği havada gördü, bugün Ankara'da yarın Avrupa'da öbür gün Uzak Asya'da. Valla bunca dış temasın üzerine muhtarlık konusunda çağ atlayarak muhtarlık sektöründe dünya lideri olur muyuz, dünyaya muhtar ithal eder miyiz bilmiyorum.



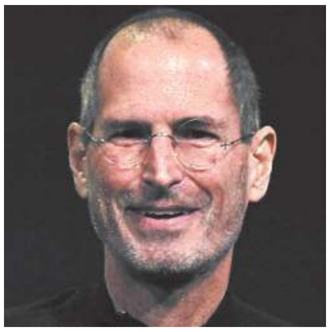
O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Haftalık dergi, aylık dergi, reklam ajansı, eşin dostun düğün davetiyesi... Elimdeki iş ne olursa olsun son dakikaya kadar avucumun içinde yoğururum onu. Terden ıslanmış ellerimin içinde bir ıslak peçete gibi hamur topağı ederim. İşin asıl sahibi gelip bana "ne yaptın, nasıl gidiyor, bitiyor mu? Artık almamız lazım, ne zaman alabiliriz?" diye sorarsa elimdeki sarı siyah topağı gösteririm, kahveden sararmış dişlerimi sergileyen bir gülüşle "iyi gidiyor ya, az kaldı, güzel oluyor" diye bağırırım. İnsanları ciddi anlamda korkutan ve üzen bir görüntüdür, o yüzden işin evsiz ve sapığa benzediğim kısımlarını evde hallederim. Düzenim bozulursa daha da çirkinleşirim, dünyanın doğal ve insan yapımı güzelliklerine küfür gibi bir şeye dönüşürüm. Elimdeki işi dışarıda bitirmem gerekirse güzel insanların durduğu insanlığın iftihar tablosu kahvecilere gitmem. Kendim gibi yamuk yumuk insanların yiyip içtiği, kimsenin kimseyi yargılamaya durumu olmadığı, herkesin eşit ölçüde birbirne mahcup olduğu işletmeleri bulurum, en arkada görünmeyen bir masaya otururum.



Elektrikler kesildiğinde zaten gecikmiş bir yazının henüz ilk paragraflarını yazmaya uğraşıyordum. Bazı fikirler var, bu halleriyle denizden çıkartılmış pürüzsüz duru bir taş gibiler. Şimdi onları önce soba boyasıyla altın rengine boyayacağım, sonra üzerine sıcak silikonla ufak deniz kabuğu gibi bir şey yapıştıracağım, sonra onun da üzerine yine silikonla nazar boncuğu yapıştıracağım, altına da simli kalemle ALTINOLUK HATIRASI, arkasına da CANIM ANNEM yazacağım. Elimden gelse renk değiştiren led ışık da takarım fikirlere. Güzel olacaklar, süslü olacaklar. Fikirler kamusal alan, ben belediyeyim, evim ise belediye binası. Ancak elektrik olmadan yazıyı yazmam imkansız. Bilgisayar eski, bilgisayarın pili hiçbir şeye yetmiyor. Dışarı çıkmam, yazıyı dışarıda elektrikli bir yerde bitirmem gerekiyor.



Çalıştığım ajansın üzerime zimmetlediği milyon dolarlık bilgisayarı koltuk altıma alıp dışarı çıktım. Bizim evin bir arka sokağında marka logo tasarımına onbeşbin lira harcanmış bir kahve dükkanı var. Önünden geçerken dükkanın camına vurdum, bilgisayarımı cama dayayıp içeride çalışanlara "bende de aynı bilgisayar var, makintoş bilgisayar, steve jobs'u falan biliyorum tam bir tasarım dehası gibi bir şeydi, sonra kanser oldu tedaviye gerek yok havuç yerim geçer dedi ama öldü. Takip ediyorum bu olayları, ben de sizin gibiyim. Ben de gelip burada çalışacağım!" diye bağırdım. Sonra şakayı uzatmamak ve insanların tadını kaçırmamak adına "şaka yapıyorum, rahat olun, börekçiye gidiyorum orada çalışacağım. Siz çalışmanıza bakın... Ne yapıyorsunuz? İnternet sitesi mi kuruyorsunuz? İyi çok güzel. Onedio gibi ama onedio'nun değişiği gibi mi olacak? Bu çok iyi fikir. Onedio da başka bir sitenin değişi gibi zaten. Her şey birbirinin aynısı ama değişiği gibi olana kadar işin ucunu bırakmayın, kolay gelsin" diye bağırıp yoluma devam ettim. Gözle görülür şekilde rahatladılar. Arkamdan biri "makintoşu herkese satmamaları lazım aslında, yani..." gibi bir şeyler mırıldandı. Çevresindeki inanlardan beklediği desteği göremeyince üzüldü, kendini sakinleştirmek için internetten "makintoş sahibi insanların on özelliği" listesini açtı, biraz kendi bacağını okşadı.

Börekçide dev jeneratör çalışıyordu ama kıymalı börek kalmamıştı. "Ya börek fırınını çalıştıracaktık ya da klimayı, jeneratör ikisini birden kaldırmıyor, biz de tercihimizi klimadan yana kullandık. Bu sıcakta insanların fırından daha da ısınmış, adeta cehennemin yedinci katına dönmüş dükkanda kıymalı börek yemek istemeyeceklerini düşündük. Yerseniz patatesli var" dediler. Benim için, beni düşünen bir işletmeye gelmiştim. Patatesli kol böreği yiyebileceğimi belirttim, bilgisayarı göstererek durumumu açıkladım. "Makintoşa o kadar para verene kadar oyun bilgisayarı kurardın abi, ya da aynı paraya daha özellikli bir şey alabilirdin, led tuşlu laptoplar var şimdi, 16 cigabayt remli, onlardan alırdın" dedi. Doğru.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ey küçük kuş!
Yuvadan uç ve uçmayı öğren.
Düşünme tuzak var mı yok mu?
Halkın gözüyle bakmayı öğren.
Gündüz su ve yem peşinde,
Geceleri uyumayı öğren."
- Pervin İtisami

YAŞA BE TÜRKİYE: Bir memleketin yokuşuna, ırmağına ölmek niye? Sevgi ölçüsünün birimi niçin ölüm? Yokuş dursun, ırmak aksın, biz de yaşayalım. Biz varız diye memleket buralar. "Buzlarının eriyişine ölürüm Finlandiyam" diye şarkı olsa, zor çevirtirsin finceye...

DÜNYANIN EN SAÇMA SAVAŞI: Türkiye Cumhuriyeti, Amerikan Doları'na karşı...

SON DAKİKA: İyi Parti'den ayrılan iki grubun "Kötü Parti" ve "Çirkin Parti"yi kuracakları öğrenildi!

BATI CHP'SİNDE YENİ BİR ŞEY YOK: Dersim'i almış ta ediyor ezber, sahilli seçmenim seçimi neyler...

SAĞDAN ESEN RÜZGAR, SOLDAN ESEN RÜZGAR: "Yerden toz kalkar / Yerdeki kağıtlar kalkar / Yapraklı küçük ağaçlar sallanır / Sularda hafif dalgalanmalar olur..." Japon şiiri gibi di mi? Ama değil. "Askerin Bilgi Defteri" adlı kitapta, G-3 Piyade Tüfeği'nin rüzgar düzeltme cetvelinde yazıyor bunlar. Gene de sanata dahil, adam öldürme sanatına! Yukardaki laflar 25-35 km/s şartları. 35 üstü için 'dizeler' değişiyor: "Ağaçların kalın dalları sallanır / Telefon telleri sallanır / Rüzgarın çıkardığı sesler duyulur..." Hayır, biraz daha devam etse, "Ne güzel şey lan yaşamak, bırak tüfeği müfeği, rüzgarı dinleyip sulara bak" falan diyecek gibi...

EVRENİN KISA TARİHİ: Her ne olduysa, şimdi oldu...

PROFESYONELLİK: "Her ikisiyle de özel, gizli, mahrem ilişki kurarsın. Her ikisine de içini boşaltır ve para ödersin. Ve her ikisini de dışarıda rastladığında tanımazdan gelirsin." Psikiyatr ile fahişe arasındaki benzerlikleri, yine bir psikiyatr, bu cümlelerle anlatmıştı bana. "Galiba diğer meslek, daha eski" dedim, "Doğrudur" dediydi...

ROMANLAR ZAMANI: Peki oldu mu şimdi? Böyle mi olsun güzelim Çingeneler Zamanı filminin ismi? Bütün kafası uçup gidiyor bir anda...

5 OCAK 1941: Parası olmayan bir seyyar satıcı, yılbaşı gecesi eğlenmek için çaldığı radyo yüzünden tutuklanmış bu tarihte. Olsun, bari yeni yıla radyo dinleyerek girmeyi başarmış. Aynı gün de yakalanabilirdi...

HACI İLE PAŞA: Taksi şoförü, Moda'da bir adama yol sorarken 'hacı' diye hitabetti, adam "Hacı dersen tarif etmem" dedi. "Tamam paşam, yeter ki tarif et" dedi şoför, adam o zaman tarif etti...



BİR GARİP MADAM KROMOZOF: "Beni bu güzel havalar mahvetti" demeyip de "Hava mava asla beni bağlamaz, işime gücüme bakarım, duyguya ter yok" dese tarihe dahi şair olarak değil, herhangi biri olarak geçecekti Kanık... Paris hayallerine kapılmayan ve savurgan olmayan, eşine bağlı bir Madam Bovary asla klasik haline gelmeyecekti... Evlat sevgisine sahip babanın, herbiri Alyoşa azizliğindeki üç oğlunun sevgi ve merhamet dolu ilişkilerinden Kromozof Kardeşler adlı roman çıkmayacaktı... Rüzgarlı, hikaye denen nesne. Genellikle de ters eser rüzgar...

KREM DÖ LA KREM: N'olursa olsun, "Ala nur ala"nın yerini asla tutamaz...

ASANSÖR: Bastım asansörde sıfıra, durmadı, eksilere indi, eksiler bitti, asansör devam etti,
indi ha indi, korktum fakat belli etmedim, asansör hızlanarak indi, tarihin dibine geldi, korktum ama kaçamadım, kaçsam nereye kaçacaktım, asansör yavaşladı, durdu, kapıyı açtım, mağarada hayvan kürkleri içinde sekiz insan, durdular baktılar, ben de baktım, çakmağımı çıkarıp uzattım, bi kere yaktım, hafif gerilediler, tek hecelik korkulu sesler, attım çakmağı ortaya, girdim geri asansöre, bastım sıfıra, çıktım kendi dünyama. Ben inandım anlattım. Anlatsam inanmazlar...

GÖZLÜKLÜ AYI: Bir ayı türünün adı bu. Gözleri siyah yuvarlak çerçeve olduğu için almış bu adı. Kendime en yakın hissettiğim hayvan gözlüklü ayı. Nispeten aynıyız kendisiyle. Gözlüksüz tüm ayılara nazaran, daha yakın hissediyorum kendimi ona...



HİÇ GİRME: Risk analistine tevekkül nedir anlatamazsın...

ZEKAİ TUNCA: "Öldükten sonraki bir hafta içinde ünlü oldun oldun bu ülkede" demiş üstad. Selamlarımı, saygılarımı sunarım. Ne okursa güzel okuyan bir ulusal değerimiz...

AĞZINDA GÜLLE PENCEREDEN GİREN AŞIK: Yalnız, bir ömür bu kadar mı vakfedilir sekse yahu! Vay arkadaş! Ne arzulandın, n'aaptın sen, gündüzden mi hazır ettin gülü?

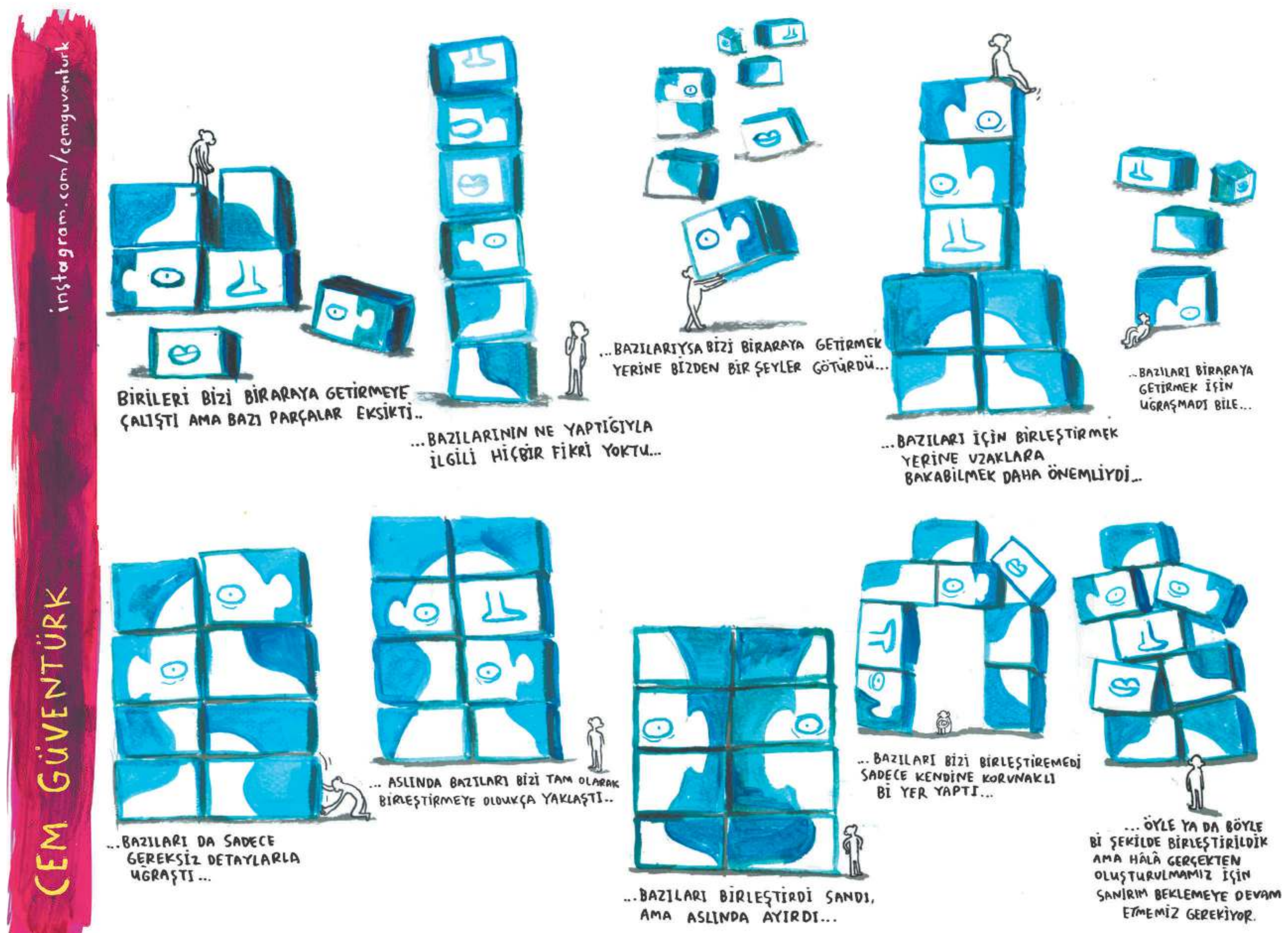
KARAYAZAR: Yusuf Atılgan'ın bütün öykülerini okuyunuz. Yusuf Atılgan ne yazdıysa okuyunuz. Bilhassa, 1955'te düzenlenen yarışmada, "Nevzat Çorum" adıyla birincilik kazandığı "Evdeki" adlı hikaye, o kız, o kızı darlayan annesi, o dayısının ergen oğlu Necati, o "Uyyy koca çarıklı Allah, uy!" diye bağırarak geçen sarhoş, çıkmıyorlar katiyen aklımdan, çıkmasınlar da!

TÜRKÜN AŞK'LA İMTİHANI: "Seviyor özlüyorum seni can pahasına / Bir fırsat ver n'olursun, n'olursun, n'olursun, beni bir daha sına!"

SABAHLAMA: Uyumadım, doğru. Çalıştım. Uyku yoktu. Gün ağarırken çok pembe, fazla beyaz bulutlar gördüm. O bulutlar vardı...

vedatozdemiro@gmail.com







“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı



NE NEREDE

Demiiir, hani nerde gözlerin? Kulakların nerde? Afferin sana Demir! Hani burnun nerde? İşte burda! Teyze nerde teyze? Hani nerde teyze? Afferin! Dede nerde Demir? Aaa yok mu dede? Dedesiiii nerdesin dedesi? Demiiir! Hanimiş dede? Demir göster bakayım dedeyi... Demiiir... Noldu aşkım? Uykusu geldi bunun.

Demir ne yapsın? Demir'in altı kaka dolu, ağlıyor Demir. Ağlama Demir! Bak deden orda. Yetmiş yaşındaki adam senin için dudaklarını Japon balığı gibi açıp kapatıyor, sırf ilgini çekmek için havaya seri öpücükler atıyor. Zamanında encümen üyeliği yapan adamı ne hallere koydun? Neden tanımıyorsun dedeni? Hikmet Bey'i Denizli'de herkes tanır oysa. Demiiiir, hanimiş "Denizli Belediyesi Encümen Üyesi ve İmar Komisyonu Başkanı Hikmet Değirmenci?" İşte burda! Sadece o mu, herkes burada Demir. Siz geniş bir ailesiniz. Toplu halde yemeğe geldiğiniz bu restoranda sizden başka kimse yokmuş gibi davranacak kadar da rahatsınız. Maşallah tüm restoran "Demir" diye inliyor. Senin ne çok adın var Demir? Annenin aşkısın, teyzen sana "kuşum" diyor, anneannen "kuzum" diye sesleniyor, dedenin tercihi ise "fındık". Bu yaşta bu kadar unvanı nasıl edindin? Aslan Demir! Dünyadaki tek çocuksun sen. Ağlamayı bırak artık, bak gözlerin, kulakların, burnun ve deden burada; bütün restoran ne nerede iyice öğrendik sayende. Hani nerde Fırat? İşte burada; hemen iki masa ötenizde dikkatle sizi izliyor. İşi gücü olmadığından ne nerede iyice anlamaya çalışıyor. Sana aileni tanıtmayı ve seni şimdiden uyarmayı bir görev biliyor.



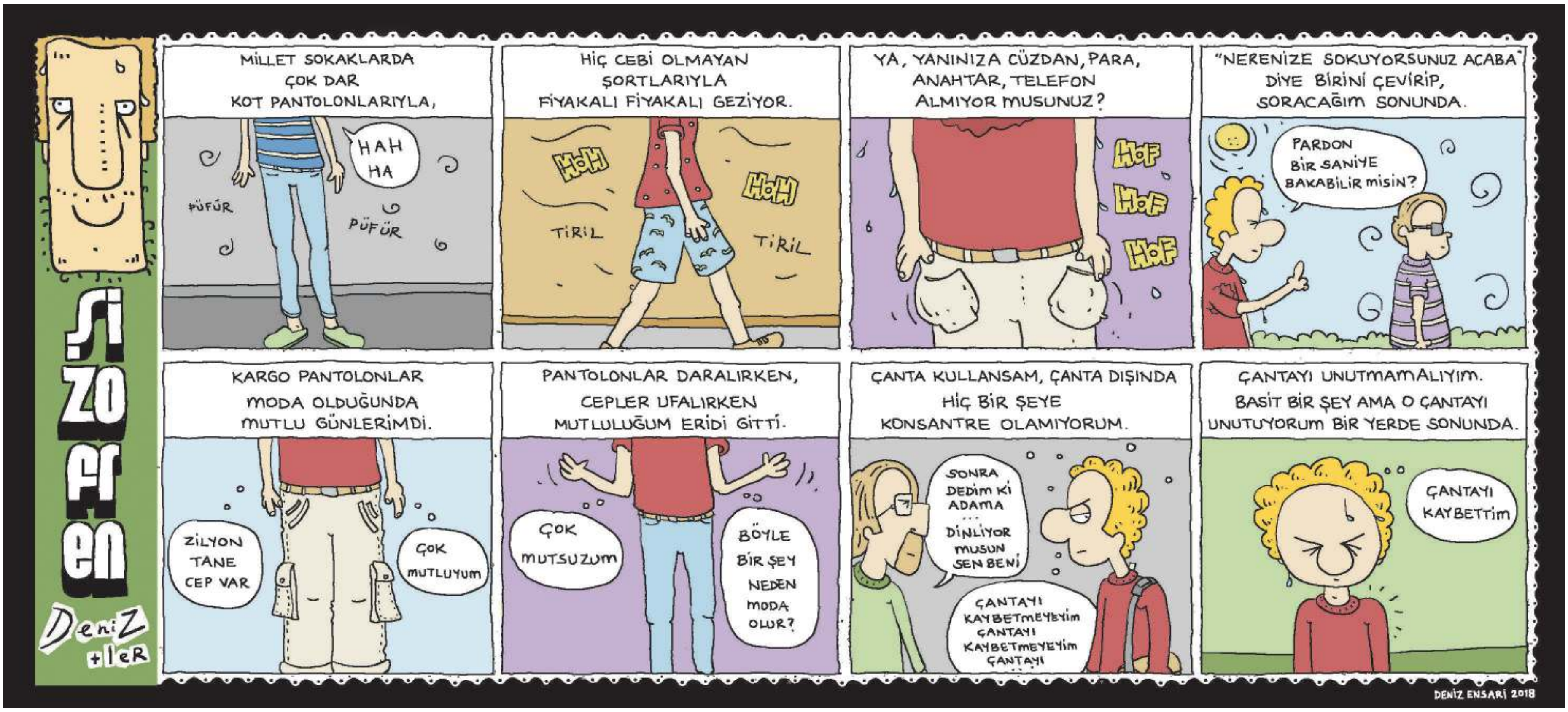
Bak bu teyzen: Teyze normalde anne yarısıdır Demir, ama görünüşe göre senin teyzen, çağdaş çocuk yetiştirme sanatında annenin iki katına denk geliyor. Teyzen senin bir dünya vatandaşı olman için yoğun çaba sarf ediyor. Bunu, seni teskin etmek için kucağına alıp restoranın akvaryumuna götürmesi ve balıklarla İngilizce konuşmasından anlıyoruz. Bulunduğum açıdan iletişim kurulan hangi balık göremiyorum ama teyzen akvaryumun camını işaret parmağıyla okşayarak, "Hi little fish!" diyor. Elbette İngilizce balıklar için değil, senin için; daha bu yaşta İngilizceye karşı kulak dolgunluğu geliştirmen ve günün birinde birisi sana, "İron man, where is your nose?" diye sorduğunda rahatça burnunu gösterebilmen için.



Bak bu anneannen: Anneannen belli ki seni çok farklı bir yere koyuyor Demir. Dünyada 5 yaşın altındaki yaklaşık 700 milyon torun bir yana sen bir yana. Elma suratlı, normal bir çocuksun aslında, ama bana kalırsa, anneannen babandan çekinmese "Bebeğim ve Biz" dergisine fotoğrafını göndermeyi ve seni "kapak yıldızı" olarak görmeyi çok arzu ediyor. Bu beğeni dozu gittikçe artacak Demir. Önümüzdeki yıllarda, her hareketini minik bir dehanın şaşırtıcı davranışları olarak yorumlamaya başlayacak anneannen. Seni izlerken, "Bu çocuk bişi olucak ama du bakalım!" diye mırıldanacak kendi kendine. "Bişi" olacaksan aslında en iyisi doktor olman Demir; doktor olman ve anneannenin bir sürü doktorun psikosomatik diye geçiştirdiği baş ağrılarını şak diye kesivermen. Zaten başka da bir sağlık sorunu yok anneannenin, tahminim dedenin vefatından sonra bir 20 yıl daha yaşayacak. Onu sık sık göreceksin. Ailecek gittiğiniz restoranlarda, "Benim canım pek bişey istemiyor..." deyip bütün masayı süpürecek. Annen, baban ve sen nereye gitseniz arabada yerini alacak. "Demiiir, hani nerde anane?" sorusunun cevabı daima "arka koltukta" olacak.

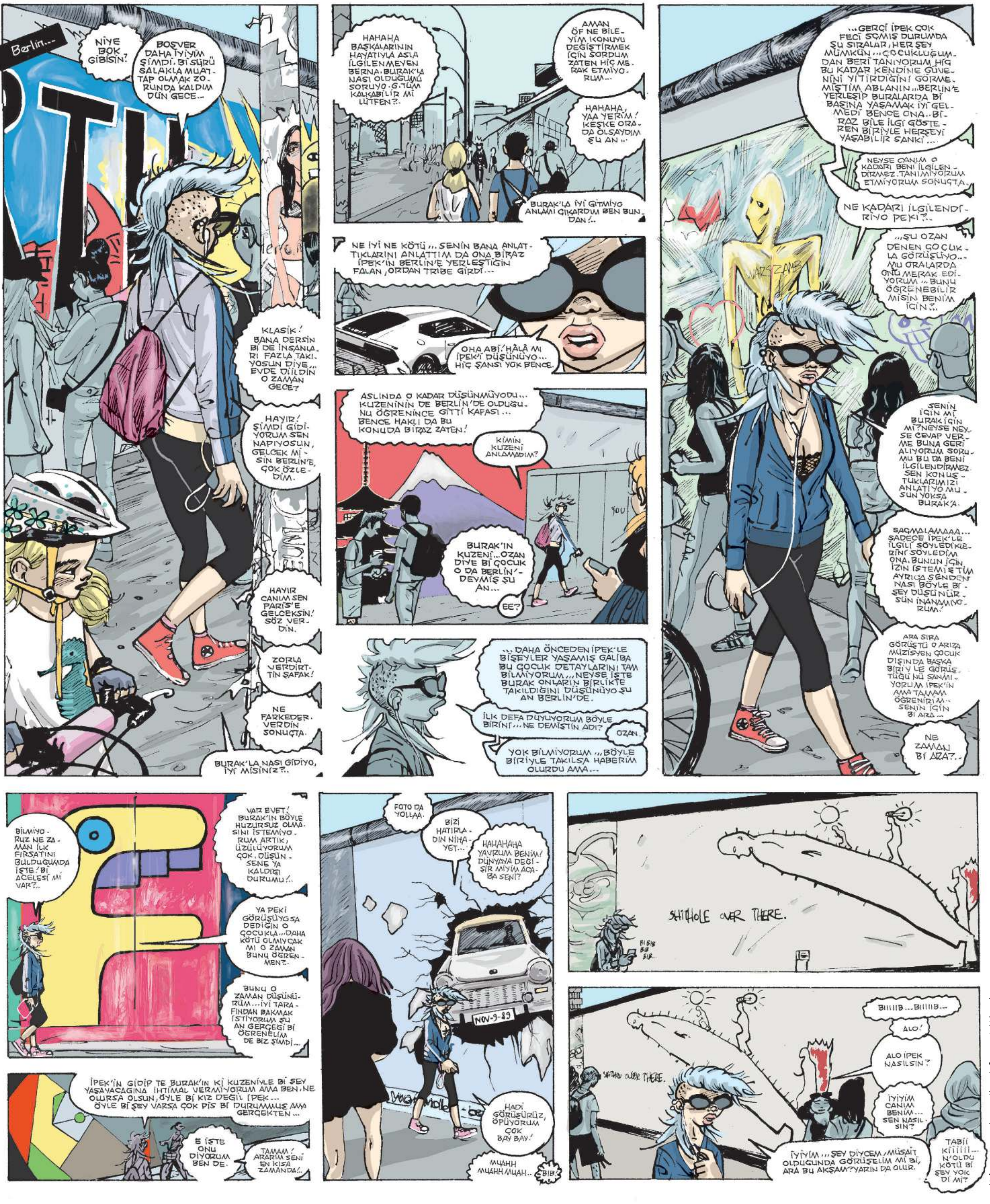
Bak bu annen: Teyzen gibi uluslararası düzeyde olmasa da annen de çocuk yetiştirme konusunda çağdaş bir insan Demir. Yalnız onun çağdaşlığı İngilizce değil. Şimdilik seni kolluyor, gözetiyor ama ilerde direkt müdahale edecek. Hem de işin içinden kolay kolay çıkamayacağın bir Türkçe ile: *"Demircim şu an televizyon seyretmeye devam etmeyi tercih ediyorsan, yarın televizyon hakkını kullanmamayı tercih ediyorsun demektir."* Gördüğün gibi annen yok aslında Demir, günümüzde çocuklar kendi tercihleriyle yetiştiriliyor. Eğer bu cümleyi çözebilirsen tercihlerinle baş başasın. Anneannenin öngördüğü gibi dahiliğin sınırlarındaysan çözersin mutlaka. Zorluk derecesini artıralım istersen, şuna ne dersin: *"Demircim, süren bitmesine rağmen şu anda iPad'le oynamaya devam etmeyi tercih ediyorsan, önümüzdeki hafta sonu iPad hakkını bu gün aştığın süre kadar daha az kullanmayı tercih ediyorsun demektir; eğer aştığın süre yarım saati doldurursa da önümüzdeki hafta sonu İpad oynamamayı tercih ediyorsun demektir."* Durum böyle Demir, fark ettiysen tercihlerinde olumsuzluk eki yok, ama totalde boku yiyorsun. Allah'tan annen Türkçeyi tercih ediyor. Teyzenin annen olmadığına şükretmelisin. Annen iyi tercih Demir.

Bak bu baban: Baban biraz sıkıntılı Demir. Sıkıntılı olmasının sebebi, masadaki diğer bütün büyüklerinin anne tarafından olması. Bu normal aslında, bu yemek için şartlar böyle gelişmiş olabilir, ama bir yandan babanın ailesinin annen tarafından pek sevilmediği de bir gerçek. Üzülme Demir, bu sık rastlanan bir durum; genelde anneanneler babaanneleri, teyzeler halaları, dayılar amcaları ezip geçer. Kucağa alınma ve öpülme oranın düşünüldüğünde annenin ailesi her zaman galip gelir. Normalde baban seni çok seviyor, ama bu gün anne tarafının coşkusu karşısında sana ilgi göstermektense arabasının anahtarıyla oynamayı tercih ediyor. Senin doğumundan itibaren her gün görmeye başladığı anneannenin ilerleyen yıllarda da peşinizi bırakmayacağını, dedenin vefatından sonra dozu artıracağını ve arabadaki arka koltuğun demirbaşı olacağını şimdiden hissediyor. Anahtarı sinirli sinirli çevirirken, bir yandan da içinden küfrediyor: "Where is your nose ne mnakoyim!" Sorun yok Demir, baban ilerleyen yıllarda seninle daha çok ilgilenecek. Hatta kısa bir süre sonra sana arkasında Gomis yazan bir Galatasaray forması giydirecek. Kuş, kuzu, fındık derken bir isim daha yüklenecek sırtına. Telaş etme, hepsini taşıyacak güç var sende Demir. Hadi artık ağlamayı bırakıp şu dedeni göster de bu işi bitirelim.



Çarpışma *İpek & burak*

Yazan çizen OKY



Haftaya yokum, ondan sonraki sayıda Çarpışma kaldığı yerden devam edecek.

ÖMER GÖKSEL











ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Binlerce Acem tayı hep birden uykuya yattı/ Alnının ay vurmuş meydanında "

Federico Garcia Lorca

"AÇ VE KISIR"

Köşedeki birkaç katlı o koca mağazanın kapısının önünde üç tane koca köpek serilmiş yatıyor.(Antalya) Otomatik cam kapı her açıldığında üstlerine vuran klima rüzgârı. Yatma sebepleri o işte. O yüzden. Bir hava durumu ikonu gibi; Hava çok çok nemli ve sıcaksa aynen şimdiki gibi üç tane oluyorlar. (yanıyor şehir)Hep bakıyorum geçerken. Biraz daha iyiyse: iki, epeyce düştüyse eğer nem ve ısı: sadece tek bir tane. Daha da düzeldiyse boş oluyor kapı önü. Bomboş. Köpeksiz. Bugün epey kötü vaziyet demek ki. O kapı önünden de belli işte. (İnsan evden çıkar çıkmaz tam anlayamayabiliyor durumu) Ortalıkta sarhoş gibi, yarı baygın dolanan (kaburgaları iyice belli) başka köpekler de var. Sıska, kocaman. Yanan caddelerde. Diller dışarda. Kesik kesik, sık sık nefes alıyorlar. Açlar. Düpedüz aç. O bayıltıcı sıcakta ağır ağır,(düştü düşecek bir sarsak yürüyüşle) umutsuzca, dolana dolana. Arıyolar. Aynı yerlerden bir daha geçiyorlar. Gözler yarı aralık. Alev alev yanan kızgın kaldırımların kenarlarını, köşelerini kokluyorlar. Güneş tepede. Durup bir karar vermeye çalışıyor. (durduğu yerde hafif hafif sallanıyor) O tarafa mı gitsin bu tarafa mı? Çare yok. Her taraf aynı. Bir şeyler yiyenine daha hiç rastlamadım. Hep arıyorlar. Arıyorlar, arıyorlar…



Şehir değişiyor. Yazmıştım çöpler yer altında artık. Bu zavallılar aç. Gerçek aç. Sadece çöpler de değil. Kasap dükkânı da yok gibi bir şey. Kalmadı. (Ciğerci çoktan tarihe karıştı) Önünde beklesinler. *(Marketlerin* içlerinde kasap reyonları. *Balık reyonları da orada)* Ünlü Dönerciler çarşısında neredeyse hiç dönerci kalmadı. Tek tük. Onların önünde, et kokuları arasında yatar uyurlardı yakın zamanlara kadar. Çoğu henüz dönerciyken. Belki biri bir şeyler verir, uyandırır. Artık orada köpek yok. Telefoncular, gözlükçüler, kuyumcular… Çakmakçı, gümüşçü, tekel büfesi falan oldu bütün o dükkânlar.



Kayıtsız kalamayız. On bin yıllık bir geçmişimiz var onlarla. On bin yıl. O zavallıları bize boğaz tokluğuna çobanlık, bekçilik (av işlerinde yardımcılık) yapsınlar diye biz ehlileştirdik. Bize arkadaş olsunlar. Doğal yaşamlarından koparttık. Doğal yapılarını değiştirdik. Kendimize muhtaç bir hale getirdik. Onlar bunun için bize başvurmadı. Şimdi işler değişince, sadece kendi açımızdan düşünüp "aman bize kuduz bulaştırmasınlar" diye yakalayıp aşılıyoruz, çoğalmasınlar diye de kısırlaştırıyoruz. Hepsi o. Sadece, sadece bizim açımızdan. Kulağında bir plastik küpeyle, artık tamamen değişmiş taştan, asfalttan betondan ibaret çıplak şehrin ortasına öylece bırakmak. Aç ve kısır. O küpe karın doyurmaz. Ayıp şey. Aynı bizler gibi acıkıyorlar. Aynı. Bizlerin istikrarsız, lakayt, rastlantısal merhametimize bırakılacak iş değil. Artık değil. Düzenli yemeleri gerekiyor. Aynı bizler gibi. Devlet, belediyeler acil önlem almalı. Geleneğimizde "Allah insanı açlıkla imtihan etmesin" diye bir temenni vardır. İşte orada adı geçen "açlık" Ondan söz ediyorum. Köpekler için bir başka, daha hafif; "köpek açlığı" diye bir şey yok. Ciddiye almamız gerek. Aynı açlık. Kediler gibi caddeye çıkartılmış masaların dibinde bir parça yiyecek beklemelerine de izin verilmiyor. Kovalıyorlar. (bizim apartman önü kedimiz, yiyeceği az bir şey gecikince kıyameti kopartıyor. Köpekler yapamaz. Onlar öylece bakarlar. Sen anlayacaksın. --O mazlum/ mahzun bakışlar--) Şehirler değişti. Eski iki katlı, bahçeli evlerden olma o şehirler yok. Kalmadı. Benim çocukluğumda (peşinde kedi köpek sürüsü), sadece sokak hayvanları için ("Kedilere Manca" diye bağırırlardı) akciğer satan seyyar satıcılar geçerdi sokaklardan *.(alır kedilere, köpeklere verirdiniz, şimdikiyle kıyaslanamayacak derecede fakir kenar mahallelerden söz ediyorum)* Önü kedi köpek dolu bir sürü ciğerci kasap dükkânı da ayrı. Durmadan bir şeyler atarlardı bekleşen hayvanlara. İnsanlar henüz çok yüksek apartmanlarda değil, sokağa yakın. Yemek artıklarını kapı önüne koymak da kolay.

Kimi forumlarda falan, sitelerde "Sokak köpekleri meselesi" tartışılıyor, okuyorum. "Medeni" ülkelerde sürekli yapılageldiği gibi onları, 'uyutalım' biz de" diyen bir sürü genç insan. ("uyutmak" mı? "Öldürme" ye "öldürme" de, bari ne öneriyorsun anlayalım, kelimeleri yamultmayalım)

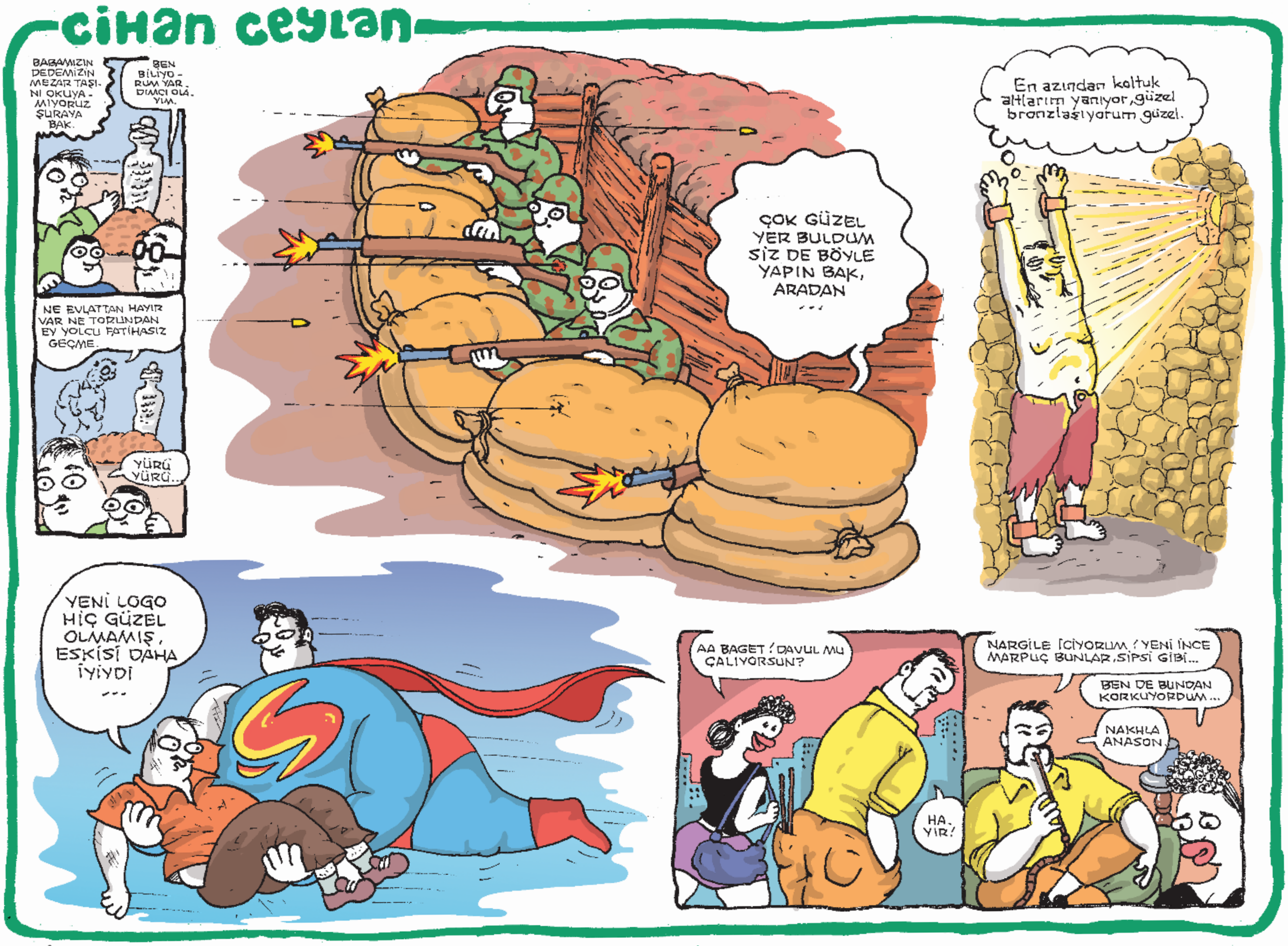
Doğru, oralarda sokak köpeği, sokak kedisi falan yok.

Peyami Sefa'nın "Fatih Harbiye" romanında karakterlerine dedirttiği gibi "Doğu kediyi, batı köpeği sever" önermesi pek de doğru değil. Biz böyle değil idik. Geçmiş zamanlarda ülkemizi gezen batılı seyyahlar halkın sokak köpeklerine gösterdiği büyük teveccühü şaşkınlıkla karşılıyorlardı.*(1909 yılı/ Fransız Dergisi L'Illustration :"…Köpeklerin en çok sevildiği ülke hangisidir? Türkiye. Orada onların hepsine uygun olup olmadığına bakmaksızın yemek veriliyor. Hamile dişi sokak köpeklerine doğum yapmaları için evlerin önünde ot veya samandan yatacak yer hazırlanıyor. Camiden çıkıldığında, onlara özel olarak yapılmış peksimet dağıtılıyor. İstanbul'da kendilerini barındırma hakları meşhurdur."*

Ben kendi adıma sokak kedisi, köpeği olmayan, hepsini "uyutmuş" "medeni" bir şehirde yaşamak istemem. O derece "medeni" değilim. *(hepsinin aç biilaç dolanıp durduğu bir şehir; o da olmaz)* Sokak köpeklerinden; o mahzun bakışlı ıslak gözlerden; o sallanan kuyruklardan; o oturuşlardan, o serilip yatmalardan kalkmalardan, gerinmelerden… uzatılan patilerden, o sarkan dillerden falan çok şeyler öğrendim. Kendimi onlara borçlu hissediyorum.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com



Kedili Ev



@kaansezyum

Karanlıktan gelen bir mivlemeyle başladı her şey…

Mivleme birkaç gün sürdü. Tam olarak üç gün üç gece. Dördüncü günün gecesi de sürer gibi oldu, evde hanım **"Kaan kalk, çıkıyoruz bu sesin kaynağını bulacağız"** dedi… "Hanım baltamı getir" diyerek koltuğumdan kalktım. O sırada İntikamcılar – Ultron Çağı daha yeni internete düşmüştü. Onu izliyorduk. Tam Ultron insanlara "Adam olmak" ile ilgili ders verecekti ki, durdurup sokağa çıktık…

12 yıldır Kadıköy – Moda'da oturuyorum. Mahallede ilk başlarda yaşlı teyzeler, amcalar vardı. Sokaklarımızdan sıcak havalarda ambulans eksik olmazdı –hala da olmuyor-, misal bizim apartmana yerleştiğimden beri dört komşum sizlere ömür oldu. Haliyle vefat eden komşunun evi hemen satılıyor, sonra başlasın tadilatlar… Hılti sesinde çoğunuzun bulamadığı değerler buldum bu süre içerisinde. Neyse, olayımız bu değil. Semt olarak kedici bir semtiz çok şükür. Dünyanın çoğu yerinde sokak hayvanı yok, bizde ise gani gani. Köpeğimiz, kedimiz ünlüdür, mahalleli tanır, selamımız vardır. Hatta bazılarıyla aramız nanemsidir. Geceleri bana kıl olan bi eleman var mesela bizim sokakta. son iki yıldır aramız düzeldi. Kendisine sosis ve salam verdim tabii. Bir kedimizi ve bir köpeğimizi araç ezdi. Neyse ki köşede şimdi Tarçın'ın heykeli de var. Arada onu hatırlıyoruz heykele bakarken.

Kedilerimiz besili, kışlarımız bol kedili geçer sokaktan. Günün belli saatlerinde iki uzman kedici teyzemizin önderliğinde mama saati başlar. Mama saatinde kediler, burundaki o büyük ağacın orada, setin üzerinde toplanmaya başlar. Saat 16-17 gibi burun tam bir kedi meclisi olur. Yalnız bu mecliste kimse birbiriyle kavga etmez. Kimse birbirinin mamasına yan gözle bakmaz. Her patiye yetecek kadar mama ve su vardır.

Yine konudan dağılıyorum. Ama ortamı da bilin istiyorum. Bizim iki kedimiz vardı, son olarak bunlar 16 küsur yaşlarında kedi cennetine intikal edince, biz de artık bu sevdiğimiz dostların ölümüne katlanamayacağımızı düşünüp, evde hayvan besleme konusunda bazı kısıtlamalara gitmiştik. Bu sefer havyanlara evladiyelik bakmıyor, hasta olana tedivisini yapıp, aç açıkta olana yuva bulup, karnını doyurup, eşe dosta kilitliyorduk. Bu vesileyle hem hayvanlarla arkadaşlığımız devam ediyor, hem de onlarla gerektiğinden fazla bir bağ kurmayayıp, içimizdeki ölüm korkusundan bir şekilde kaçmış olabiliyorduk… Bu vesileyle çok güzel kediler ve kuşlar tanıdık.



"Kaan kalk, çıkıyoruz bu sesin kaynağını bulacağız…"

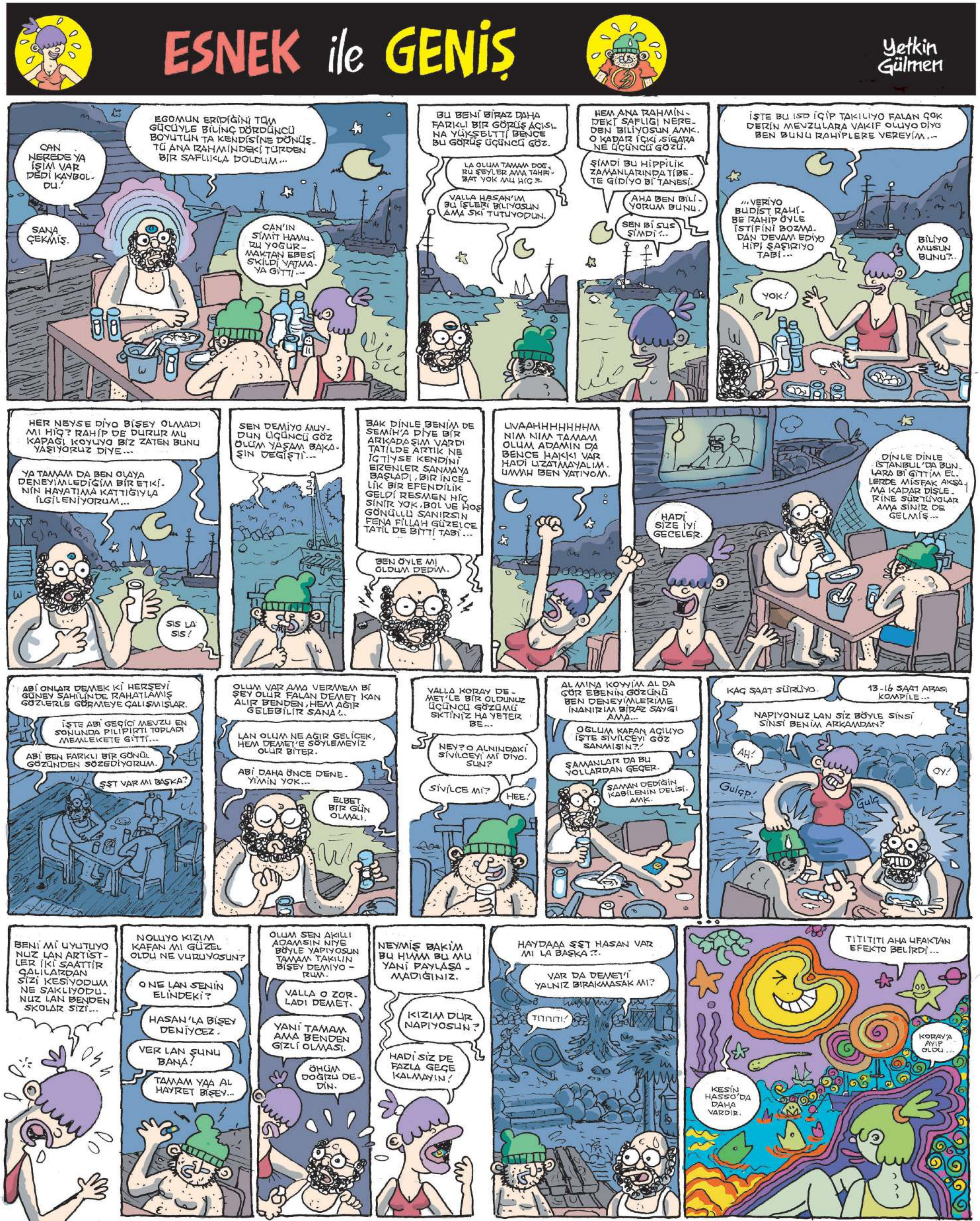
Çıktık dışarı, iğrenç bir mivleme geliyor sokaktan. Benim tek kulak duyduğundan ***monoyum***. Belki bilmezsiniz, insanın bir sesin geldiği yeri anlaması için ses kaynağından gelen dalgaların iki kulak arasındaki varış zamanı farkını hesaplaması gerekiyor. Bana bütün sesler soldan geliyor haliyle. Yani sokakta falan bana bağırsanız mal gibi sola döne döne duruyorum. O yüzden beni görürseniz bağırmayın. Bağırırsanız da el kol sallayın ya da bir yön belirtin ki nerede olduğunuzu anlayayım.

Neyse bulduk bunu. Bir komşumuz da sağ olsun **ton balığı** veriyor. Ya çocuklar, insanlar aç; ton balığı yiyemiyor, işgüzar komşular da sağ olsun bebek kediye yağlı yağlı ton balığı basıyor…

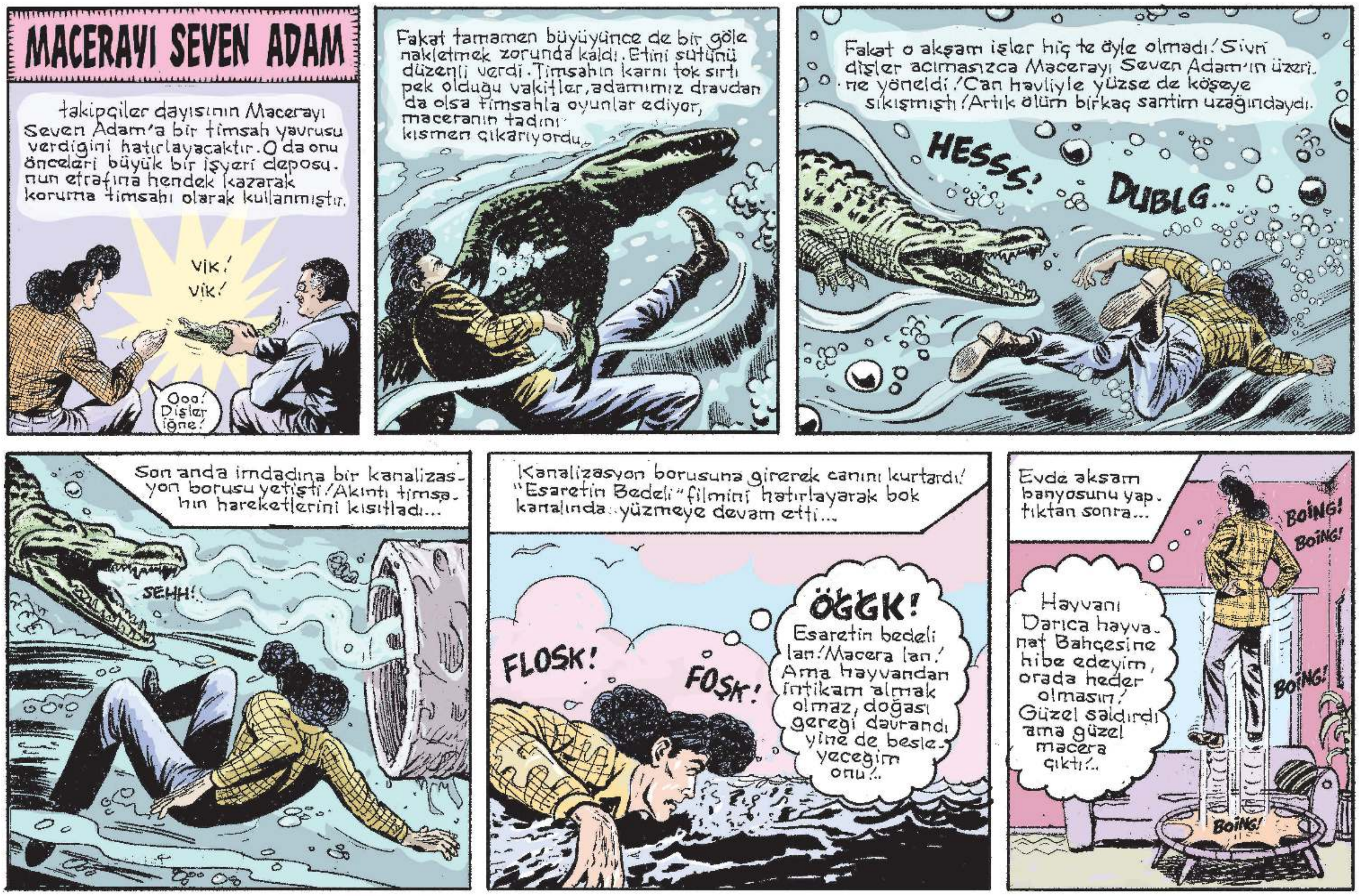
Bir de şöyle bir detay var sizi uyarayım, sokağa sakın "Kedi içer" diyerek süt koymayın. Birincisi o süt sulandırılmamışsa kedi onu içerse *fullü ishal* olur. İkincisi o süt -eğer hava biraz da sıcaksa- deli gibi bakteri oluşturur, bozulur vb. ve onu içen keko kediyi de hasta yapar… Neyse, ton balığı da yağlı yapısıyla çok kedi dostu sayılmazdı.

Aldık mı bu minik simsiyah tipsiz elemanı eve. Deli gibi bağırıyor. Ben korktum "Kedi herhalde gidici" dedim. Hanım sağ olsun sakin ses tonuyla kediyi sakinleştirdi. Kedi feci ishal. Her yere bombalıyor. Kumuna gidene kadar salonun ortasına neredeyse adını yazacak sızdıra sızdıra. Neyse, öyle oldu böyle oldu, bu elemanın ishali geçti… Bir de oyuncu çıktı bu tipsiz sana! Kapak atıyorsun, getiriyor, oyuncakları var. Benim odama topluyor hepsini. Annemin yaptığı bir yün yılan var, ona kolye takmaya çalışıyor, sürekli bir aksiyon, sürekli bir hareket. Geceleri 11'den sonra sinek ve kelebek saati var mesela. Kelebek kovalamaz, bir iki sineği havada kapmazsa kendine gelemiyor.

Gitgide kendisini bize alıştırdı. Şimdi evde terliklerimizi, ayakkabılarımızı yiyiyor. **Kedi değil, köpek** çıktı adeta. Laftan anlıyor, Deniz'in omuzunda durmaya başladı. Ben çalışırken sırtıma çöküyor. Yalnız kalamıyor, dediler ki "Annesi bu yavruyken yanında hayatını kaybetmiş, o yüzden yalnızlık çekemiyormuş"… Hiçbir şeyden korkmuyor, elektrik süpürgesini çok seviyor, suyunu elini sokup içiyor, antibiyotiğini – vitaminini elden yiyiyor (tam bir hapçı), koşmayı, pusu kurmayı ve avlanmayı çok seviyor. Sabahları çenenizi incecik ısırıp gereksiz bir saatte uyandırıyor, kuyruğunun ucundaki beyaz noktadan lazer atıyor. Daha ne olsun, hayatımızı kaydıracaksın Ultron…
Yuvana hoş geldin Ultron, seni çok seviyoruz.



Devam edecek...



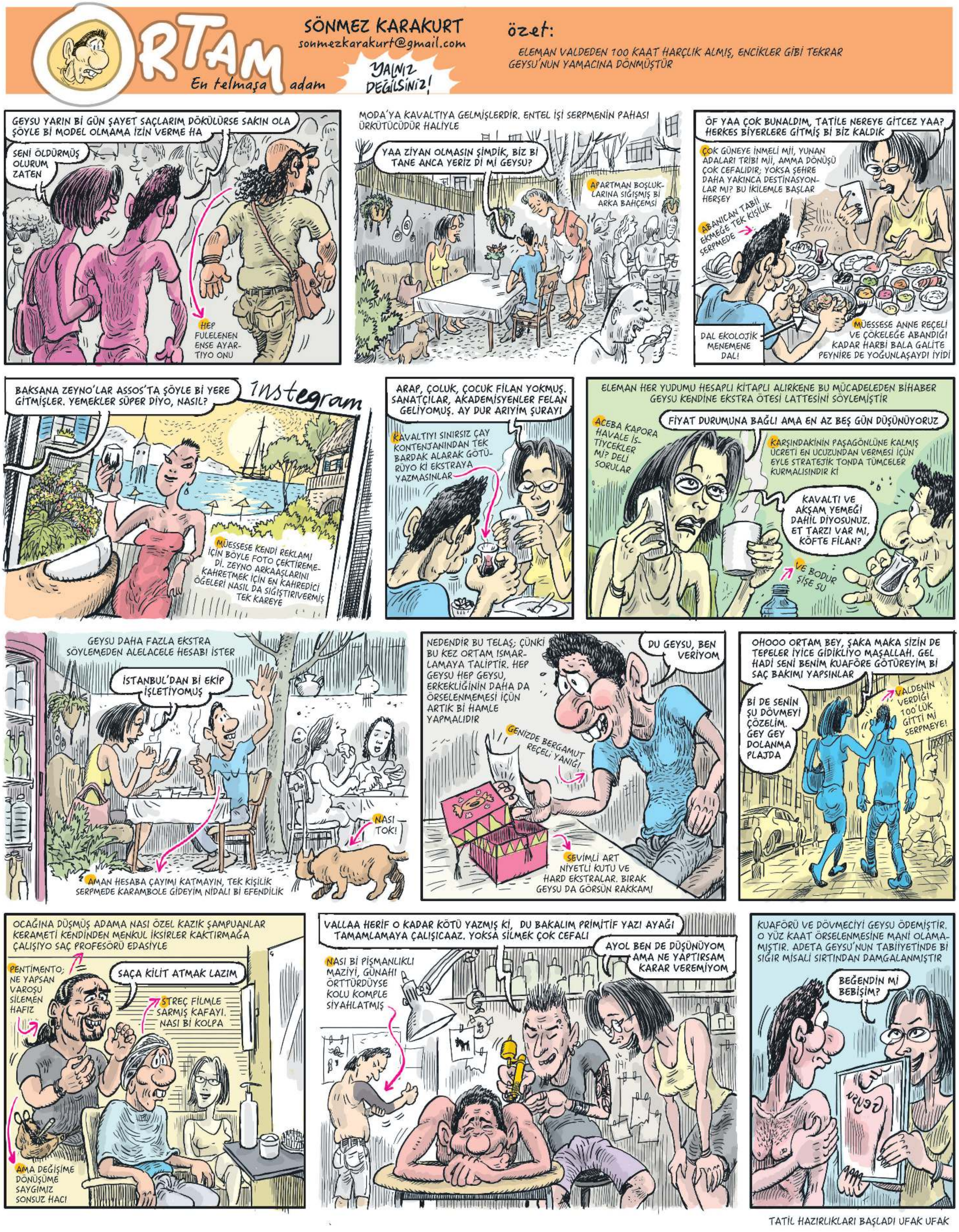
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 9 AĞUSTOS 2018 | Sayı: 571

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**


ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMAN VALDEDEN 100 KAAT HARÇLIK ALMIŞ, ENCİKLER GİBİ TEKRAR GEYSU'NUN YAMACINA DÖNMÜŞTÜR
GEYSU YARIN Bİ GÜN ŞAYET SAÇLARIM DÖKÜLÜRSE SAKIN OLA ŞÖYLE Bİ MODEL OLMAMA İZİN VERME HA
SENİ ÖLDÜRMÜŞ OLURUM ZATEN
HEP FULELENEN ENSE AYARTIYO ONU
MODA'YA KAVALTIYA GELMİŞLERDİR. ENTEL İŞİ SERPMENİN PAHASI ÜRKÜTÜCÜDÜR HALİYLE
YAA ZİYAN OLMASIN ŞİMDİK, BİZ Bİ TANE ANCA YERİZ Dİ Mİ GEYSU?
APARTMAN BOŞLUKLARINA SIĞIŞMIŞ Bİ ARKA BAHÇEMSİ
ÖF YAA ÇOK BUNALDIM, TATİLE NEREYE GİTCEZ YAA? HERKES BİYERLERE GİTMİŞ Bİ BİZ KALDIK
ÇOK GÜNEYE İNMELİ Mİ, YUNAN ADALARI TRİBİ Mİ, AMMA DÖNÜŞÜ ÇOK CEFALIDIR; YOKSA ŞEHRE DAHA YAKINCA DESTİNASYONLAR MI? BU İKİLEMLE BAŞLAR HERŞEY
ABANICAN TABİİ EKMEĞE TEK KİŞİLİK SERPMEDE
DAL EKOLOJİK MENEMENE DAL!
MÜESSESE ANNE REÇELİ VE ÇÖKELEĞE ABANDIĞI KADAR HARBİ BALA GALİTE PEYNİRE DE YOĞUNLAŞAYDI İYİDİ
BAKSANA ZEYNO'LAR ASSOS'TA ŞÖYLE Bİ YERE GİTMİŞLER. YEMEKLER SÜPER DİYO, NASIL?
instegram
MÜESSESE KENDİ REKLAMI İÇİN BÖYLE FOTO ÇEKTİREMEDİ. ZEYNO ARKAAŞLARINI KAHRETMEK İÇİN EN KAHREDİCİ ÖGELERİ NASIL DA SIĞIŞTIRIVERMİŞ TEK KAREYE
ARAP, ÇOLUK, ÇOCUK FİLAN YOKMUŞ. SANATÇILAR, AKADEMİSYENLER FELAN GELİYOMUŞ. AY DUR ARIYIM ŞURAYI
KAVALTIYI SINIRSIZ ÇAY KONTENJANINDAN TEK BARDAK ALARAK GÖTÜRÜYO Kİ EKSTRAYA YAZMASINLAR
ELEMAN HER YUDUMU HESAPLI KİTAPLI ALIRKENE BU MÜCADELEDEN BİHABER GEYSU KENDİNE EKSTRA ÖTESİ LATTESİNİ SÖYLEMİŞTİR
FİYAT DURUMUNA BAĞLI AMA EN AZ BEŞ GÜN DÜŞÜNÜYORUZ
ACEBA KAPORA HAVALE İSTİYCEKLER Mİ? DELİ SORULAR
KARŞINDAKİNİN PAŞAGÖNLÜNE KALMIŞ ÜCRETİ EN UCUZUNDAN VERMESİ İÇİN EYLE STRATEJİK TONDA TÜMCELER KURMALISINDIR Kİ
KAVALTI VE AKŞAM YEMEĞİ DAHİL DİYOSUNUZ. ET TARZI VAR MI, KÖFTE FİLAN?
VE BODUR ŞİŞE SU
GEYSU DAHA FAZLA EKSTRA SÖYLEMEDEN ALELACELE HESABI İSTER
İSTANBUL'DAN Bİ EKİP İŞLETİYOMUŞ
NASI TOK!
AMAN HESABA ÇAYIMI KATMAYIN, TEK KİŞİLİK SERPMEDE KARAMBOLE GİDEYİM NİDALI Bİ EFENDİLİK
NEDENDİR BU TELAŞ; ÇÜNKİ BU KEZ ORTAM ISMARLAMAYA TALİPTİR. HEP GEYSU HEP GEYSU, ERKEKLİĞİNİN DAHA DA ÖRSELENMEMESİ İÇİN ARTIK Bİ HAMLE YAPMALIDIR
DU GEYSU, BEN VERİYOM
GENİZDE BERGAMUT REÇELİ YANIĞI
SEVİMLİ ART NİYETLİ KUTU VE HARD EKSTRALAR. BIRAK GEYSU DA GÖRSÜN RAKKAMI
OHOOO ORTAM BEY, ŞAKA MAKA SİZİN DE TEPELER İYİCE GIDIKLIYO MAŞALLAH. GEL HADİ SENİ BENİM KUAFÖRE GÖTÜREYİM Bİ SAÇ BAKIMI YAPSINLAR
Bİ DE SENİN ŞU DÖVMEYİ ÇÖZELİM. GEY GEY DOLANMA PLAJDA
VALDENİN VERDİĞİ 100'LÜK GİTTİ Mİ SERPMEYE!
OCAĞINA DÜŞMÜŞ ADAMA NASI ÖZEL KAZIK ŞAMPUANLAR KERAMETİ KENDİNDEN MENKUL İKSİRLER KAKTIRMAĞA ÇALIŞIYO SAÇ PROFESÖRÜ EDASIYLE
PENTİMENTO; NE YAPSAN VAROŞU SİLEMEN HAFIZ
SAÇA KİLİT ATMAK LAZIM
STREÇ FİLMLE SARMIŞ KAFAYI. NASI Bİ KOLPA
AMA DEĞİŞİME DÖNÜŞÜME SAYGIMIZ SONSUZ HACI
VALLAA HERİF O KADAR KÖTÜ YAZMIŞ Kİ, DU BAKALIM PRİMİTİF YAZI AYAĞI TAMAMLAMAYA ÇALIŞICAAZ. YOKSA SİLMEK ÇOK CEFALI
AYOL BEN DE DÜŞÜNÜYOM AMA NE YAPTIRSAM KARAR VEREMİYOM
NASI Bİ PİŞMANLIKLI MAZİYİ, GÜNAHI ÖRTTÜRDÜYSE KOLU KOMPLE SİYAHLATMIŞ
KUAFÖRÜ VE DÖVMECİYİ GEYSU ÖDEMİŞTİR. O YÜZ KAAT ÖRSELENMESİNE MANİ OLAMAMIŞTIR. ADETA GEYSU'NUN TABİİYETİNDE Bİ SIĞIR MİSALİ SIRTINDAN DAMGALANMIŞTIR
BEĞENDİN Mİ BEBİŞİM?
TATİL HAZIRLIKLARI BAŞLADI UFAK UFAK

UYKUSUZ

16 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2018/33 No: 572
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619



Emrah Ablak'la GÜNDEM

BİR EĞLENCE TRENİ

Doğu ekspiresi durulmuyor



★ Ulaştırma bakanı doğu ekspiresinin karantina altına alındığını duyurdu.. Yolcuların taşıdıkları peynirlerin bakterilenmeye neden olduğunu belirten ulaştırma bakanı "Zaten eski kaşar, uzun yolda iyice eskiyor ve ayaklarımızda oluşan mantara benzer küfümsü sporlar salgılıyor... Burnumuzdan çektiğimizde ayak gibi kokan bu küfsü mantar sporları, akciğerimize yapışıp kayniyor ve bi hafta filan gitmiyor o koku... O yüzden karantinaya soktuk... Her yerini cifliyorlar, güzelce ovalıyorlar... Basınçlı H_2O suyuyla duruluyorlar ve dev fırınlara alınan vagonlar oda sıcaklığında ısıtılıp kurutuluyor... oda deodorantı "Lavanta Bahar Cümbüşü" ile kokulandırılan kompartımanlar güvenle vatandaşlarımıza sunuluyor.... Rayları bile yıkadık..." diyen ulaştırma bakanı, vatandaşların tepkisi üzerine gitti.. Halbuki vatandaşlar dolar artışı için televizyona tepki göstermişlerdi.. Bakan da "Yoo, benim konuşmam zaten bitmişti" dedi...

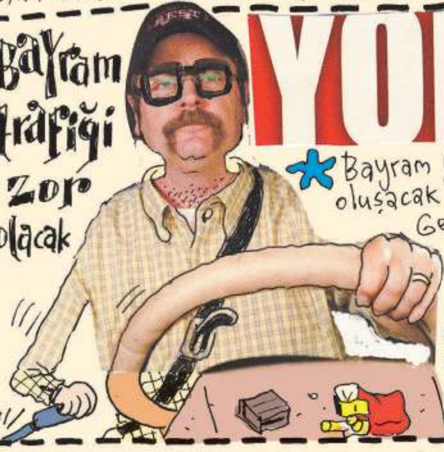
uzay bakanı sert konuştu...

teknoloji harikası yataklar [uzay 2023 Projesi]



★ "4. Türkiye'de niye astronot yetişmiyor" kongresi bakanlık katılımıyla gerçekleşti... Yer çekimsiz ortamın zorluklarından bahseden uzay ve yıldızlar bakanı "Düşünün ki havada uçuyorsunuz ve osursanız hızlanıyorsunuz... Kıpırdamadan durmak neredeyse imkansız... Ayrıca hava yok... Oksijen, yani bildiğimiz hava tüpleri gerekiyor" dedi.. Muhalefetin itirazları üzerine mikrofona gelen Mustafa Sandal, sevilen şarkılarını seslendirdi... Şarkılara dansla eşlik eden katılımcılar ↗ doyasıya ayran içip eğlendiler... Ayranın dozunu kaçıran bazı katılımcıların uyuduğu gözlendi... Bunun üzerine salon görevlileri, ayranın uyku yaptığıyla ilgili sayısız anons yapsa da, mustaphanın şarkıları yüzünden duyulmadı... Biz de bi arkadaşı yolladık... "Git söyle, az sessiz söylesin şarkıları, anons duyulmuyo de" dedik... Ama arkadaş gürültüden dediğimizi "Aya benzer yüreğimi söylesin" diye anlamış.. Mustafa parçayı başta söylemişti zaten... O yüzden söylemiyo.. Arkadaş da mustafanın, uyarma amacıyla, ağzına doğru, yangın tüpüyle hızla savurunca, olay yanlış anlaşıldı ve diğer arkadaşlar da taburelerle, küllüklerle ve dolu damacanalarla olaya iştirak etti.. Dedim ki "İştiraki, "ishtiROCK" diye yazalım.. Güzel festival ismi olur" dedim.. Herkes beğendi bunu...

Bayram trafiği zor olacak — YOLLAR — BUNLARA DİKKAT



★ Bayram yaklaşırken, uzmanlar yolculukta oluşacak virajlara karşı sürücüleri uyarıyor... Gerek sağa, gerekse sola dönelen keskin virajların kimi zamansa hiç dönelmediği ve düz devam ettiğini ama bunu farketmeyen sürücülerin çaresizce dönmeye çalıştıkları ve neyse ki şans eseri meğerse orada dinlenme tesisi varmış.. O yüzden dönmüş.. Ben virajı alıyo sandım..

tutmak istedim



★ Siirt ve Kütahya Bakanı Osman Münir Gümüşturunç fakirlik özürlüler için yapılan bağış gecesinde konuştu.. "Fakirlerin hiç parasının olmadığını söyleyen Gümüşturunç "Keşke biraz paraları olsa... Ama hiç yok... Zaten bu yüzden onlara 'fakir' diyoruz, 'Terso' diyoruz, 'Kaç yaşında adamsın' diyoruz ve öteliyoruz.. Ama ne kadar ötelersek öteleyelim bütün fakirlikleriyle, orada duruyorlar... Üstelik bu sıcak yaz aylarında, koku almaya paraları olmadığı için, acı acı ter kokuyorlar.... "Pastırma yazı" lafı zaten buradan geliyor... Allah göstermesin.." diyerek tahtaya vuran bakan, belediye görevlilerinin seçtiği 100 fakire limon kolonyağlı mendil dağıttı... Dağıtım sırasında izdiham oluşunca, limon kolonyağılı mendil dağıtımı önümüzdeki günlerdeki bi tarihe ertelendi... Bağış gecesi bitince fakirler evlerine dağıldı.. Ama evleri olmadığı için çok dağılamadılar...

Rahip Bronson ne ajanı? (Araştırdık)

★ 1958'de Newhempşayr'da doğan rahip bıronson, çocuk yaşta CİA tarafından yetiştirildi... İlk eğitimini kurum çaycılığı üzerine alan bronson, performansıyla kısa zamanda kurum çaycısı oldu... Lipton örli girey ve rize çayı üzerine uzmanlaşan rahip daha sonra İstanbul'da Seynt Cozef İngiliz-Rum klisesinde çaycı kisvesi altında ülkeyi yıkmak üzere göreve başladı... Demlediği mükemmel çaylarla kısa zamanda esnafın gözdesi olan bronson "Papaz" lakabıyla sosyal çevreye girdi.. Birgün "Papaz! Bi kave pişir de içelim" deninde foyası meydana çıktı o***çocuunun.. Ama Trump'a bunu anlatamazsın.. Niye? Çünkü İngilizcemiz yok... Papazdan rica ettik "Sen bizim dediklerimizi çevir" diye, kim bilir nasıl çevirdi pe***k. Egemen Bağış'ın İngilizce iyiydi... O gidince çok bozuldu...



DÜŞÜNCE

Dolar 5 olur..



★ Uzmanlar asıl önemli olanın, doların, yuronun kaç lira olacağı değil dediler... Dolara yuroya niye bu kadar takınılındığını anlamadıklarını söyleyen uzmanlar dolara yuroya bu kadar takılınmamızın dış ülkelerden komik gözüktüğünü ve rezil olduğumuzu söylediler.. Ayrıca matriksi daha yeni izlediklerini söyleyen uzmanlar, sözlerine şöyle devam etti "Makinalar dünyayı ele geçirecek diye ödleri b**klarına karışıyor... E icat etme... Rahatın bozulmasın diye herşeyi icat etin, sonra da "ya bu icat ettiklerim beni sgerse" diye korkuyosun... Kapattır vibratör fabrikalarını... Senede, dünya genelinde 25 ton vibratör üretiliyor.. Toplam uzunluğu dünyanın çevresini iki kere dolanıyor... O vibratörü sokup çıkarana kadar, kendin hareket etsen, genel kültürün ve görgün artar.. İnsanlık bilincin oluşur... Ama "Hayır, ben oturduğum yerden dünyayı gezmek istiyorum" dersen, al buyur... 2000 kere sokup çıkardığında beşiktaştan bakırköy'e kadar gitmiş gibi oluyosun... İşte buna "YAPAY ZEKİ" deniyor.. pardon zeka..



N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA
Barış UYGUR

Normal şartlar, normal şartlar... Neymiş bu normal şartlar? Mesela normal şartlar ülkeyi yönetme iddiasında olup da ama kayınpeder torpiliyle ama gerçekten seçilerek ülkenin ekonomi yönetiminin başına oturan adamların lise ikinci sınıf ev ekonomisi dersinden azıcık da olsa daha ciddi bir ekonomi bilgisine sahip olmalarıdır. Ama **Yeni Türkiye'de** değil iktisat, iletişim fakültesindeki iktisada giriş dersinde bile yapılsa, öğrenciyi sınıfta bırakacak saçma sapan bir power point sunumunu en azından ünvanı koskoca bir bakandan dinleyebilirsiniz.

Normal şartlar, normal şartlar... Neymiş bu normal şartlar? Mesela normal şartlar, bir ülkedeki en önemli sermaye grubunun, normalde bırakın orta kademe yönetici, kat görevlisi olarak bile şirketine yaklaştırmayacağı zavallıların abuk subuk, ipe sapa gelmez konuşmalarına tepki göstermesini gerektirir. Ama **Yeni Türkiye'de** nesillerce azınlıkların, halkın ve devletin kanını emerek büyümüş, dünyanın başka hiçbir ülkesinde bırakın zengin olmayı, belki de beş kuruş bile kazanamayacak, trilyonlar kazanırken asgari ücretle çalışanlar kadar bile vergi vermeyen ve zenginliğinin kaynağı girişimcilik, zeka, çalışkanlık falan değil düpedüz yağmacılık, dolandırıcılık ve yolsuzluk olan sahtekar sermayedarların; evine kahya yapmayacakları adamları, sırf soygunlarına devam edebilmek için yere göğe sığdıramadıklarını görebilirsiniz.

Normal şartlar, normal şartlar... Neymiş bu normal şartlar? Mesela normal şartlar, bir ülkedeki gazetecilerin basbayağı "Benim oyum çobanın oyuyla bir olamaz, olmamalı," diyen ama bunu zenginlik üzerinden savunan bir iş kadınına "Vay ne güzel söyledi," derken aynı şeyi söyleyen bir mankene saldırmamasını gerektirir. Ama **Yeni Türkiye'de** gazeteciler kendi çıkardıkları gazetelerin ne kadar boktan olduğunu herkesten daha iyi bildiklerinden olacak, zahmet edip okumaz ve daha önce resmen fakirlerin oy kullanmaması gerektiğini ileri süren sahtekar sermayedarları demokrasinin direği sivil toplum liderleri gibi parlatmaya devam ederler.

Normal şartlar, normal şartlar... Neymiş bu normal şartlar? Mesela normal şartlarda, basın özgürlüğü olan bir ülkedeki bir gazete, o ülkeyle sorun yaşayan bir başka ülkenin liderinin yazdığı bir makaleyi, yalan yanlış da olsa yayınlayabilir. Ama **Yeni Türkiye** kendi liderinin makaleleri şu an kavga ettiği ABD'nin gazetelerinde yayınlanırken; kendisinin kavga ettiği örneğin Suriye, Amerika veya İsrail liderlerinin makaleleri Türkiye'deki herhangi bir gazetede yayınlansa tüm kurumlarıyla o gazeteye karşı topyekûn taarruza geçecek bir ülkedir.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?
FIRAT BUDACI

Merkez Bankası Başkanı Durmuş Yılmaz, ekonomik kriz sürecini değerlendirirken, "Tünelin içine girdik. Tünel karanlıktı. Öbür tarafa doğru bir ışık göründü. Işık, öbür tarafa çıkışı mı gösteriyor yoksa üzerimize gelen araba mıdır?" diyerek metaforun dibine vuralı **9 yıl,**



Nadide Sultan, "Fotoğrafı bir dergi için çektirdim. Ama dergide görünce ağlamaya başladım. Ağlamaktan bayılınca bana kolonyalı su içirmişler. Üstelik kolonya kaçakmış galiba. Doktorum 'Nasıl böyle hata yaptın. Kör olacaktın,' deyince aklımız başımıza geldi…" açıklamasında bulunalı **10 yıl,**

Can Ataklı, Star Ana Haber Bülteni'ni "Bugün çok şey oldu sayın seyirciler," anonsuyla açalı **15 yıl,**

Hürriyet gazetesi, "Milli takımımızın dünya üçüncüsü olduğu Güney Kore'nin Daegu kentinde, 40-50 yaşlarında bir kişi, içi yanıcı madde dolu bir süt kutusunu tutuşturup metro trenine attı," başlığını kullanarak, 140 kişinin öldüğü olayda milli gururu ihmal etmeyeli **15 yıl,**

Keje adlı dizinin çekimlerinde rol gereği bıçaklanan oyuncuyu gören Adil Çalışkan, "Güçsüz birine saldırmak olur mu lan!" diyerek kameramanı kalçasından bıçaklayalı **16 yıl,**



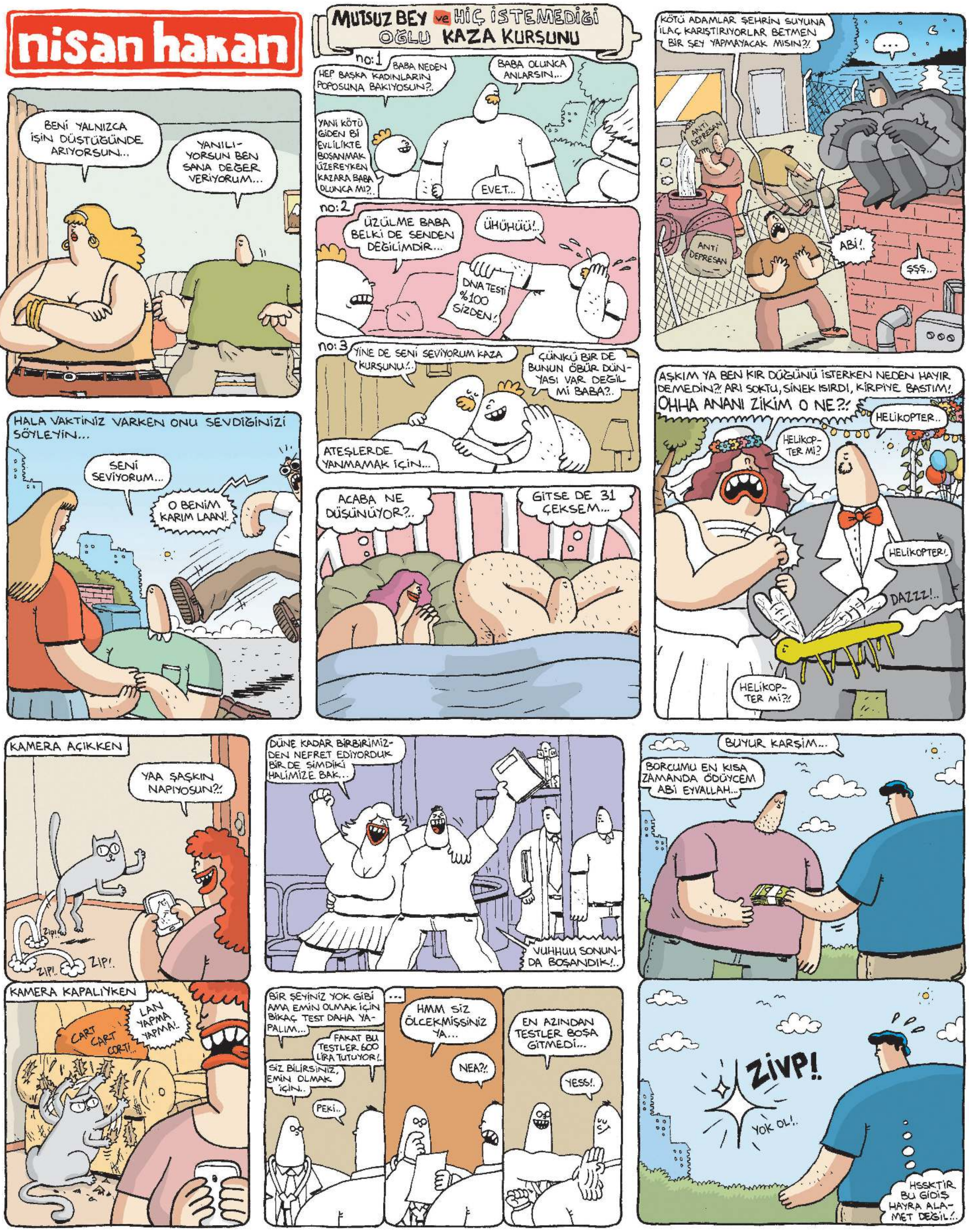
Fenerbahçe'nin şampiyonluk kutlamaları sırasında Başkan Ali Şen, ikinci Başkan Vefa Küçük'ün kafasına rakı bardağı koyalı **20 yıl,**

Turgut Özal, Semra Özal'ın assolist, Dışişleri Bakanı'nın geri vokal, 2 bakan ve 8 milletvekilinin koroyu oluşturduğu bir topluluğu şef gibi yöneterek Yeni Zelanda yerlilerine "Üsküdar'a Giderken" şarkısını öğreteli **27 yıl,**



Hakkı Bulut, "Ben Köylüyüm" filminde, gözlerine minare şeklinde kolonya şişeleri sokup gözlerinden kanlar akarken sevgilisine, "Köyümüzde mutlu olucaz…" diyeli **43 yıl,**

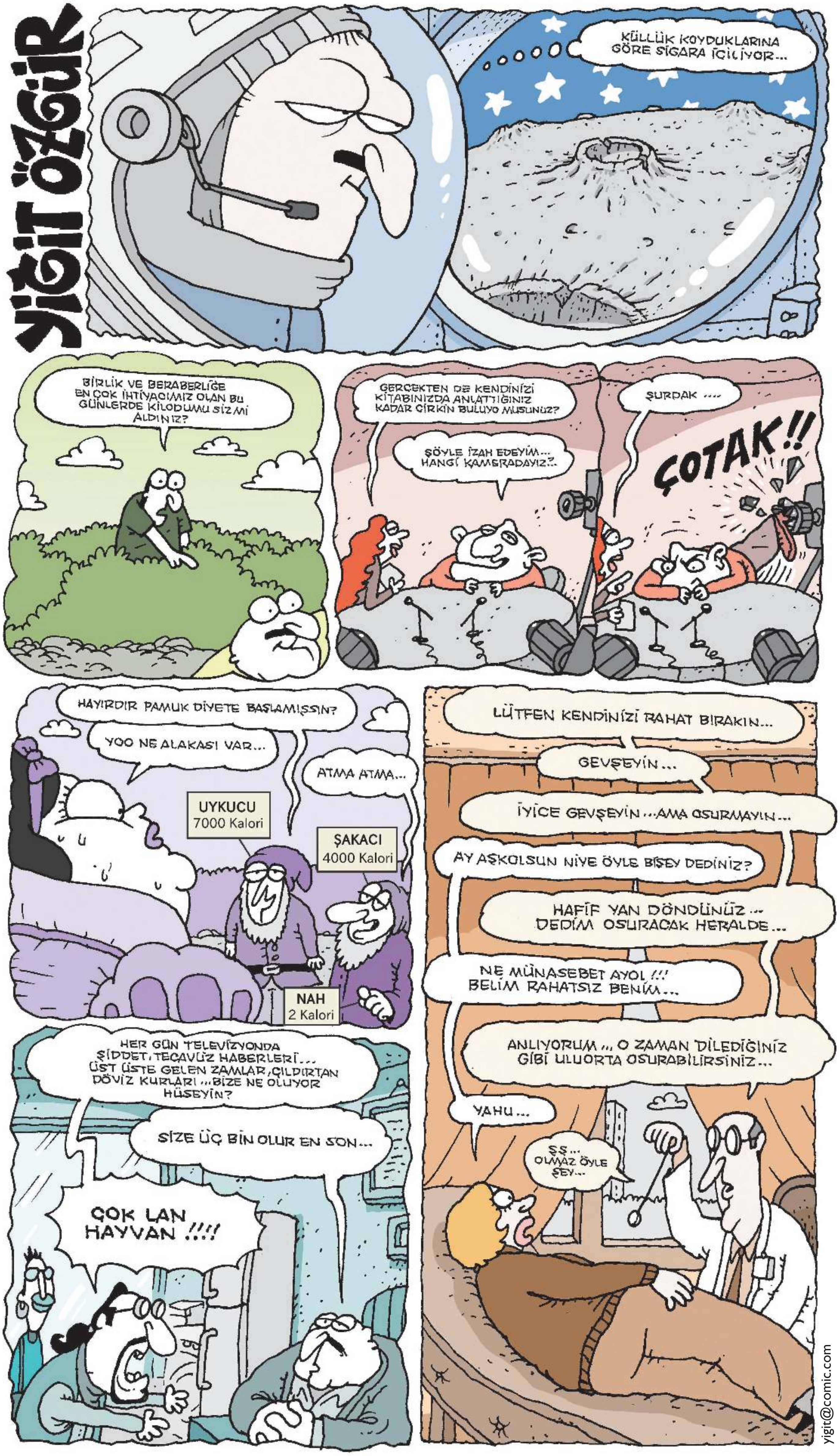
BBC radyoda 18.30 haberlerini sunan spiker, "Bugün hiç haber yok," anonsunu yapalı **88 yıl olmuş.**


nisan hakan
BENİ YALNIZCA İŞİN DÜŞTÜĞÜNDE ARIYORSUN...
YANILIYORSUN BEN SANA DEĞER VERİYORUM...
HALA VAKTİNİZ VARKEN ONU SEVDİĞİNİZİ SÖYLEYİN...
SENİ SEVİYORUM...
O BENİM KARIM LAAN!.
MUTSUZ BEY ve HİÇ İSTEMEDİĞİ OĞLU KAZA KURŞUNU
no:1
HEP BAŞKA KADINLARIN POPOSUNA BAKIYOSUN?..
BABA NEDEN
BABA OLUNCA ANLARSIN...
YANİ KÖTÜ GİDEN Bİ EVLİLİKTE BOŞANMAK ÜZEREYKEN KAZARA BABA OLUNCA MI?..
EVET...
no:2
ÜZÜLME BABA BELKİ DE SENDEN DEĞİLİMDİR...
ÜHÜHÜÜ!..
DNA TESTİ %100 SİZDEN!.
no:3
YİNE DE SENİ SEVİYORUM KAZA KURŞUNU!..
ÇÜNKÜ BİR DE BUNUN ÖBÜR DÜNYASI VAR DEĞİL Mİ BABA?..
ATEŞLERDE YANMAMAK İÇİN...
ACABA NE DÜŞÜNÜYOR?..
GİTSE DE 31 ÇEKSEM...
KÖTÜ ADAMLAR ŞEHRİN SUYUNA İLAÇ KARIŞTIRIYORLAR BETMEN BİR ŞEY YAPMAYACAK MISIN?!.
...
ANTİ DEPRESAN
ANTİ DEPRESAN
ABİ!.
ŞŞŞ..
AŞKIM YA BEN KIR DÜĞÜNÜ İSTERKEN NEDEN HAYIR DEMEDİN?! ARI SOKTU, SİNEK ISIRDI, KİRPİYE BASTIM!.
OHHA ANANI ZİKİM O NE?!
HELİKOPTER..
HELİKOPTER Mİ?
HELİKOPTER!.
DAZZZ!..
HELİKOPTER Mİ?!.
KAMERA AÇIKKEN
YAA ŞAŞKIN NAPIYOSUN?!
ZİP!
ZİP!.
ZİP!.
KAMERA KAPALIYKEN
LAN YAPMA YAPMA!.
CART CART CORT!..
DÜNE KADAR BİRBİRİMİZDEN NEFRET EDİYORDUK BİR DE ŞİMDİKİ HALİMİZE BAK...
VUHHUU SONUNDA BOŞANDIK!..
BİR ŞEYİNİZ YOK GİBİ AMA EMİN OLMAK İÇİN BİKAÇ TEST DAHA YAPALIM...
FAKAT BU TESTLER 600 LİRA TUTUYOR!..
SİZ BİLİRSİNİZ, EMİN OLMAK İÇİN..
PEKİ..
...
HMM SİZ ÖLCEKMİŞSİNİZ YA...
NEA?!.
EN AZINDAN TESTLER BOŞA GİTMEDİ...
YESS!.
BUYUR KARŞIM...
BORCUMU EN KISA ZAMANDA ÖDÜYCEM ABİ EYVALLAH...
ZİVP!
YOK OL!.
HSSKTİR BU GİDİŞ HAYRA ALAMET DEĞİL!.

BEN — ALPAY ERDEM

Merhaba. Tatile çıktık biz ya ailecek. Çekirdek aile. Ben, Özlem'im, Hazar beyefendi olarak. Rak. Ak. Kak. Atladık arabaya, gide gide gittik Muğla'ya. Öğle bir gibi çıktık yola, akşam on bir gibi oteldeydik vallaha. Aka aka gittik, gide gide gittik. Sonra odaya yerleşince "ben şöyle bir turlayam" diyerek çıktım öyle dışarıya, yarım saat sonra geri döndüm. Turlamam bitti çünkü. Şehir bitince turlama da bitiyor. Şehir küçük anam, ne yapabilirsin. Midyecim vardı, bir ona uğradım işte, eskiden tezgahtı şimdi dükkan oldu, dükkan olduğundan mıdır bilmiyorum, ne bileyim, bilemedim de bir yandan yani. Öyle işte. Döndüm odaya. Nasıl bir yorgunuz ama. Göçmüşüz. Ertesi sabah önce kahvaltıya gittik maaile. Maaile de ne güzel bir kelimeymiş. Kullansam kullanırım her yerde. Sonra otele döndük yine. Hazar'ın öğle uykusu saati çünkü. O uyurken ve Özlem'im başındayken, "ben de bisiklete binem biraz öyleyse" diyerekten atladığım gibi bisikletime, düştüm yine öyle yollara. Arabanın tepesinde de bisiklet taşıma aparatı olduğu için. Zaten önce o aparatı aldım, sonra arabayı aldım. Dım. Im. Mım. Muğla bir bisiklet için muhteşem bir şehir. Yatağan'a kadar gittim geri döndüm. Döndüğümde Hazar beyefendi hazretleri henüz uyanmışlardı. Atladık arabaya, Marmaris İçmeler'e doğru yola koyulduk. Giderken de önce Ula'ya uğradık. Ula dondurması yemeden olmazdı. On liralık dondurma istedim, öğün gibi dondurma geldi. Ye Allah ye bitmiyor. Ama bence çok lezzetli. Hiç sevmeyen de var. Ama çoğu insanlar sevdiği için meşhur olmuş zaten. Ben de sevdim, hem de çok sevdim. Sonra oradan vara vara vardık İçmeler sahiline. Hazar gerçekten çok komik bir çocuk. Umarım büyüyünce mizahçı olur. Ne diyordum. Hazar'ı hazırlıyoruz işte sahilde. Mayosu kıçında. Şişme yatağını şişiriyorum öyle Hazar'ın, derken Hazar kalktı ayağa, ve yumurtadan çıkan deniz kaplumbağaları gibi denize doğru yürümeye başladı. Ben böyle bir kararlı yürüyüş görmedim. Girdi denize, birkaç adım attı, tam dengesini kaybedip yüz üstü düşüyordu suya ki, tabii ki babası geldi, kavrayıverdi çocuğu. Babalık refleksi diye bir şey var. Baba kişiyi bile şaşırtan bir refleks bu. "Nasıl ya, nasıl" diyorsun. Hazar suyu denizi çok seviyor. Çok üşüyene kadar asla çıkmak istemiyor sudan. Artık güneş battı, son anlar suda, Özlem Hazar'ı yüzdürürken, ben de "biraz açılayım" dedim, dubalara kadar açıldım. Dubalara kadar açılmak diye bir şey var şu hayatta. Dubalarda dinlenmek diye de bir şey var. Tutundum dubaya, dinleniyorum öyle. Deniz de tenha artık. Derken iki metre önümde timsah kafası gibi bir kafa belirdi. Battı sonra. Önce oyuncak zannettim. Şöyle etrafıma baktım, "oyuncak olamaz". Çünkü bu oyuncakla oynayan birilerinin de olması lazım madem oyuncaksa bu. Aklım çıktı. Şaşırmış bir şekilde kıyıya doğru yüzmeye başladım. Resmen bir deniz canavarı tarafından harcanmak üzereyim. Yeterli hızla yüzemediğim için kıyıya dikey dubalara doğru yöneldim. Dubaların ipini tutunca da kendimi çektire çektire kıyıya doğru yol almaya başladım. İmdat çığlığı da atmıyorum çünkü canavar iyice dellenir, bulaşmayacağı varsa da bulaşır diye düşünüyorum. İnsan panikle neler de düşünüyor. Sonra Özlem'in kıyıdan şaşkınlıkla bana baktığını gördüm. Sahilde bir de çift vardı, oturmuşlar öyle, bana bakıp gülüyorlar öyle. Gerçi ben bile baksam bana o halde, ben de gülerim valla. Sonra baktım ayaklarım yere değiyor artık, sıçraya sıçraya nasıl çıktım o denizden, vallahi onu bir de gelin bana sorun. Gerçi sormadığınız halde anlattım bile zaten. Çıktım kıyıya, Özlem merak ediyor tabii, Hazar oralı değil. Dedim "ya timsah vardı galiba denizde, timsah gibiydi yani" dedim. Sonra denize bir baktık, kafa yine belirdi. Size yemin ediyorum belki iki yüz kiloluk bir deniz kaplumbağasıymış. Yeryüzünün en büyük deniz kaplumbağası tarafından yenmek üzereydim. Ben ömrümde öyle devasa kocaman bir kafa görmedim çünkü. Ondan sonra çocuğa açıkla dur, "baban nasıl öldü biliyor musun yavrum, kendisini deniz kaplumbağası yedi, öyle gitti babacık". Hadi açıkla açıklayabilirsen. Sonradan araştırdım, bayağı çok pis saldırıyorlarmış insanlara. Olamaz böyle bir şey yemin ediyorum. Gel de çıldırma. Ayrıldık sonra oradan, Marmaris'teki arkadaşlarımız Kemal ve Tülay'ı ziyaret ettik. Yeni bebekleri oldu, tabii ki çeyrek altın takmadık. Nasıl takalım ağabey, uçtu fiyatlar. Onu geçeceksin. Artık çeyrek altın beklemeyeceksin. Unut o çeyrek altınları. Çeyrek altın bitti. Artık hepimiz çok fakiriz. Neyse, evleri de dördüncü katta. Bir ara Hazar vitrinden taş aldı. Taş ama yani kocaman taş. Denizden bulmuş Kemal. Denizden her bulduğunu eve getiren bir tip. Manyak mıdır nedir acaba. Derken öyle sohbet muhabbet derken, Hazar'ı, elindeki dev taşı balkondan aşağı atarken gördüm. Babalık refleksim bu noktada zortladı artık. Yoruldum aga, bir yerden sonra da yetişemiyorsun. Aklımız çıktı ev ahalisi olarak. Aşağı eğilip baktığımızda taş iki parçaya ayrılmıştı. Neyse ki kimse geçmiyormuş o anlarda kaldırımdan. Çocuğumuz diye demiyorum, tam iki yaş bir aylıkken cinayet işliyordu az kaldı o oluyordu. Hayır ihmal suçundan mapislerde çürüyeceğidim resmen. Tatilde ilk günümüz böyle geçti. Sanırım haftaya ben bu konuya devam edeceğim. Pek saçma şeyler oldu çünkü tatilde. Hoşça kal.





akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Şimdi burada kimseyi kandıracak hâlim yok, futboldan pek de anlamam. Ha tamam, topu görse bomba sanıp karakola götürecek adamlardan değilim, çocukluğumdan beri maça gitme fırsatı olduğunda kalkar giderim, bir yerde maç izleniyorsa ben de izlerim. Üstelik Eskişehirspor'u tuttuğum hâlde İstanbul takımlarının maçlarına da onlarca kez gitmişliğim, tribünde sanki Beşiktaşlı, Galatasaraylı ve bir keresinde de Trabzonsporlu gibi tezahüratlara katılır, taraftarla beraber ben de coşar, ben de üzülürüm. Havaalanında taraftarların yeni transferleri karşılamasına denk gelmek benim için tadından yenmez. Karşılayan grubun arasına karışır, takıma yeni katılan ve havaalanından çıkar çıkmaz omuzlara alınan oyuncuya tezahürata ben de katılırım. Senelerce Taksim meydanında şampiyonluk kutlayan hangi takımın taraftarı olursa olsun aralarına karıştım, onlarla beraber omuz omuza hopladım zıpladım, bedavadan sevinçlerine ortak oldum, bana sorarsanız kârlıyım. Yani kısacası futbolla ilişkim işin goygoy kısmından ibaret.

Ama arkadaş kimse kusura bakmasın, şu adına VAR dedikleri, video hakem uygulaması bildiğimiz anlamda futbolun sonunu getirecek. Valla hiç öyle "Abi futbolun tadı tartışmalarla çıkıyor, hatalı kararlar da futbolun parçası," yaklaşımıyla (Cihan Ceylan Yaklaşımı) ilgisi yok bu söylediğimin. Zaten bu video hakem uygulamasının amacı da hatalı kararları önlemek falan değil. Milletçe komplo teorileri konusunda dünyada sektör lideri olduğumuz hâlde bu kadar basit bir gerçeği kimsenin şimdiye kadar görememiş olması çok şaşırtıcı.

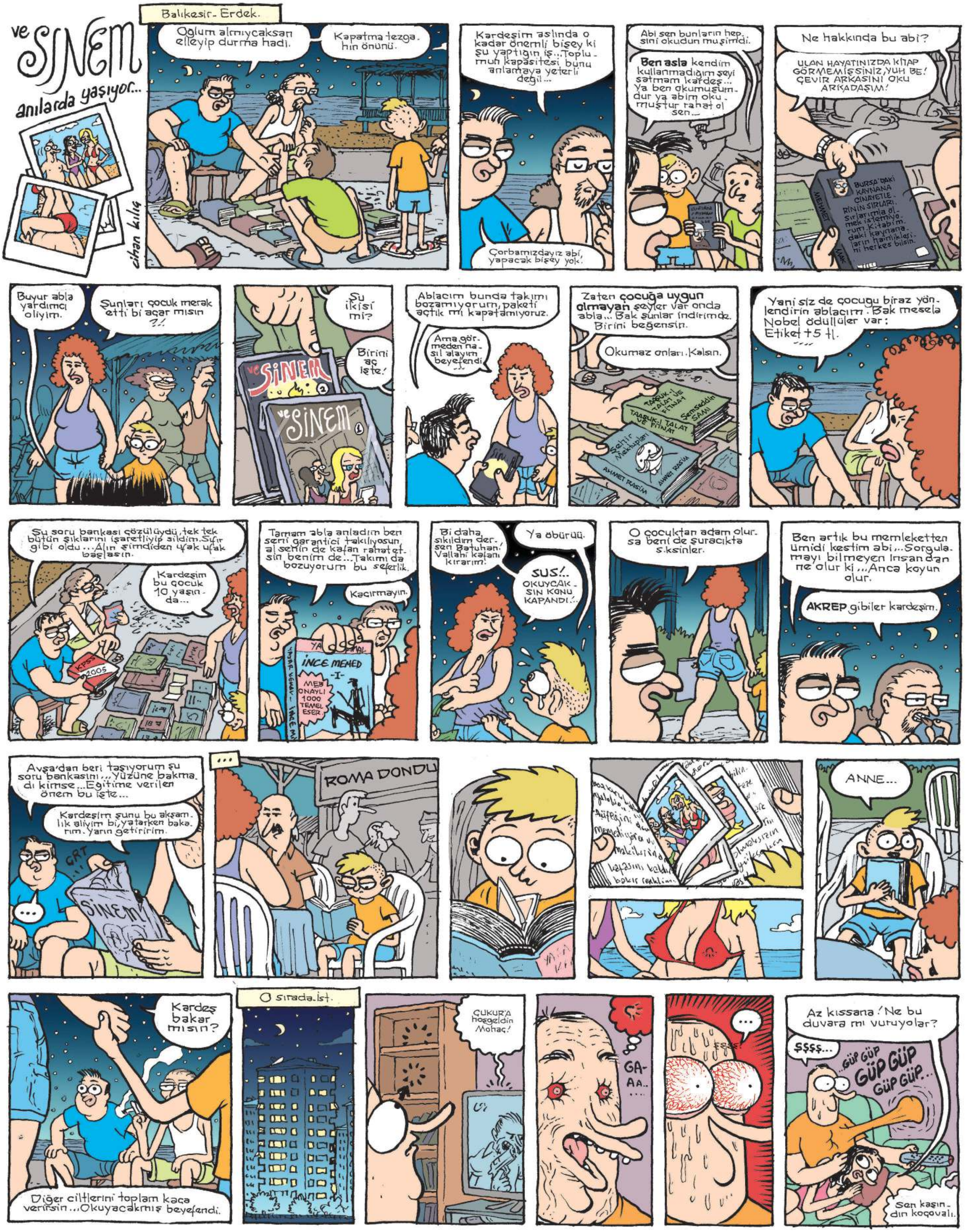
Efendim mesele biraz ABD biraz da para meselesi. Şimdi durum şu: ABD, 330 milyonluk nüfusu ama daha çok ekonomisiyle futbol için ağız sulandıran bir pazar. Bütün bir dünya futbolunun cirosu ABD'nin de eklemlenmesiyle ansızın ikiye katlanacak. Ama bir sorun var, futbol ABD'de bir türlü izlenmiyor ve televizyonlar da futbol maçı yayınlamaya istekli değil.

Sebeplerini anlamak için Amerika'da popüler olan sporlara bakalım isterseniz. Bakınız bir beysbol maçında sahaya odaklanarak izlemeniz gereken oyun parçası yarım dakikayı geçmez. Atıcı topu vurucuya atar, vurucu topa vurur, top geri gelene kadar da koşarak bir tur atmaya çalışır. Adamın koştuğu mesafe, hani şu başa kadar dönüp "home-run" yaptığı zaman 100 metre yahu. O yüzden beysbol oyuncularının kimisinin göbekli adamlar olması şaşırtıcı değildir. Fiziksel çaba olarak futboldan çok satranca yakın bir spor. Ha ama nedir, beysbol maçında ortaya şöyle bir şey çıkıyor: Oturup bir, hadi iki dakika oyun seyrediyorsunuz sonra isterseniz gidip sosisli sandviç alıyorsunuz, isterseniz bira. Televizyon yayınında da direk sokuyorlar reklamı.

E Amerikan futbolu farklı mı? Hayır. Takımlar karşılıklı boğuşuyor, topu atıyorlar, biri aradan sıyrılıp öne çıkıyor ve topu alıp sahanın öbür yanından çıkmaya çalışıyor, çıkarsa "touch down" oluyor ve bu en iyi ihtimalle yarım dakika sürüyor. Zaten genelde o topu tutan adamı indiriyorlar, oyun duruyor, takımlar tekrar karşılıklı diziliyor. E oyun durunca ne oluyor? Gelsin sosisli, gelsin reklam. Resmen bir dakika oynayıp iki dakika duruyor adamlar. Ama futbol öyle mi? Maç bir başlıyor, 45 dakika dana gibi koşuyorlar. Tamam oyun arada duruyor falan ama öyle sahaya taraftar atlamadıkça ya da kavga çıkmadıkça araya reklam girecek kadar bir duraklama olmuyor.

Bakın basketbol mesela, bizim çocukluğumuzda bizde iki devre oynanırdı, ABD'de dört devre. Bizde bir maçın arasına bir reklam kuşağı girebilirdi ABD'de üç. Resmen zorla bizde de dört devre yaptılar basketbolu, şimdi sıra futbolun ABD'lileştirilmesinde, bunun yolu da video hakem uygulamasından geçiyor. Her VAR'a başvurulduğunda oyun kafadan iki dakika duruyor, iki dakika temiz dört televizyon reklamı demek, elini çabuk tutan için gidip iki sosisli alıp gelmek demek. Her maç beş kere VAR'a başvurulsa, yayıncı kuruluş temiz yirmi tane otuz saniyelik reklam sokuşturur araya. Ekran başından ayrılamazsın da, çat diye maç başlayacak.

Hayır bir yandan VAR'a başvurmaya ya da başvurmamaya neye göre karar veriyorsun? İleride bu soru da gündeme gelecek ve her itirazda VAR'a başvurulacak, hatta takımlara beşer, onar VAR'a baktırma hakkı falan tanınacak. Resmen otuz yıldır "hızlandırmaya çalışıyoruz, hızlandırmaya çalışıyoruz" diye kurallarını değiştirip durdukları oyunu beysbol gibi ikide bir duran bir oyun hâline getirip soğutmak bu. Hiç kimse de FIFA'nın UEFA'nın kodamanlarının asıl derdinin bu oyunu ABD'lileştirmek olmadığına inandıramaz beni. Hayır ben dediğim gibi işin goygoyundayım daha çok, ben yine taraftarla şampiyonluk turuna çıkarım da, beş dakikada bir iki dakika duran oyunu da kimse izletemez bana.


ve SİNEM anılarda yaşıyor...
cihan kılıç
Balıkesir- Erdek.
Oğlum almıycaksan elleyip durma hadi.
Kapatma tezgahın önünü.
Kardeşim aslında o kadar önemli bişey ki şu yaptığın iş... Toplumun kapasitesi bunu anlamaya yeterli değil...
Çorbamızdayız abi, yapacak bişey yok.
Abi sen bunların hepsini okudun muşimdi.
Ben asla kendim kullanmadığım şeyi satmam kardeş... Ya ben okumuşumdur ya abim okumuştur rahat ol sen...
Ne hakkında bu abi?
ULAN HAYATINIZDA KİTAP GÖRMEMİŞSİNİZ, YUH BE! ÇEVİR ARKASINI OKU ARKADAŞIM!
BURSA'DAKİ KAYNANA CİNAYETLERİNİN SIRLARI. Sırlarımla ölmek istemiyorum. Kitabım daki kaynana-ların hainlikleri-ni herkes bilsin.
MEHMET
Buyur abla yardımcı oliyim.
Şunları çocuk merak etti bi açar mısın ?!
Şu ikisi mi?
Birini aç işte!
ve SİNEM 2
ve SİNEM 1
Ablacım bunda takımı bozamıyorum, paketi açtık mı kapatamıyoruz.
Ama görmeden nasıl alayım beyefendi.
Zaten **çocuğa uygun olmayan** şeyler var onda abla... Bak şunlar indirimde. Birini beğensin.
Okumaz onları. Kalsın.
TAAŞUK-I TALAT VE FITNAT
Şemseddin SAMİ
Şehir Mektupları
AHMET RASİM
Yani siz de çocuğu biraz yönlendirin ablacım. Bak mesela Nobel ödüllüler var: Etiket +5 tl.
Şu soru bankası çözülüydü, tek tek bütün şıklarını işaretliyip sildim. Sıfır gibi oldu... Alın şimdiden ufak ufak başlasın.
Kardeşim bu çocuk 10 yaşında...
KPSS 2005
Tamam abla anladım ben seni garantici takılıyosun, al senin de kafan rahat etsin benim de... Takımı da bozuyorum bu seferlik.
Kaçırmayın.
İNCE MEMED -I-
MEB ONAYLI 1000 TEMEL ESER
Bi daha sıkıldım dersen Batuhan! Vallahi kafanı kırarım!
Ya öbürüü.
SUS!.. OKUYCAKSIN KONU KAPANDI!..
O çocuktan adam olursa beni de şuracıkta s.ksinler.
Ben artık bu memleketten ümidi kestim abi... Sorgulamayı bilmeyen insandan ne olur ki... Anca koyun olur.
AKREP gibiler kardeşim.
Avşa'dan beri taşıyorum şu soru bankasını... Yüzüne bakmadı kimse... Eğitime verilen önem bu işte...
Kardeşim şunu bu akşamlık alıyim bi, yatarken bakarım. Yarın getiririm.
GRT
...
SİNEM
...
ROMA DONDU
ANNE...
Kardeş bakar mısın?
Diğer ciltlerini toplam kaça verirsin... Okuyacakmış beyefendi.
O sırada. İst.
ÇUKUR'A hoşgeldin Mohaç!
GA-AA...
...
$$$$...
Az kıssana! Ne bu duvara mı vuruyolar?
...GÜP GÜP GÜP GÜP GÜP GÜP...
Sen kaşındın koçovalı.

BeBek KaFası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

*"Vasiyetimdir:
Dalgınlığınıza gelmek
istiyorum
Ve kaybolmak o
dalgınlıkta."*
Didem Madak - 'Ah'lar Ağacı Şiiri'nden

ZAMANIN RUHU: Ülkeler, haritada durdukları gibi durmuyorlar...

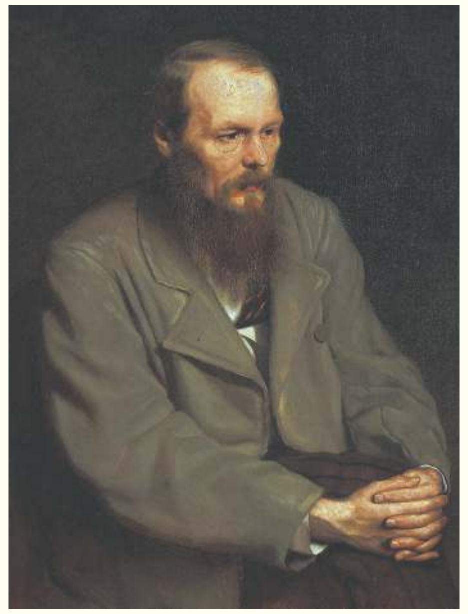
DONALD TRUMP: Birazcık sevsen, sevgiye yazık. Azıcık saysan, saygıya ayıp. Hangi kabilenin dumanısın lan sen?

EN BÜYÜK ASYA, KÜÇÜK ASYA: Te Asya'nın öbür ucundan Eski Yunan toprağına gel, Arap'ın dinini benimse, dilini de asla kaybetmeden Latin Harfleri'ne geç nihayetinde. Şen olası Türk seni! Onların hepsi oldun artık sen, sensiz olmaz...

İDAM: Çözülmemiş onca mesele dururken, nerdeyse uzlaşılıp çözülmüş tek problem olan idamın tekrar ve tekrar gündeme getirilmesi nasıl bir psikoloji? Durum sevmeyip, sorun olunca ilgileniyoruz...

KUSHNER: Trump'ın damadı. Filistin halkını ebedi sürgün etmeye çalışıyor. "Eşşek Herifin Damadı" derler ya hep, o damat bu damat işte...

1980: 24 Ocak'ta ekonomik bağımsızlığımızı kaybettik. 12 Eylül'de de siyasal bağımsızlığımızı. Tek güzel şey, Müjde Ar'lı Fuar Kolonyaları reklamıydı...



YAPAY ZEKA: Kalsın baboş. Ben daha doğal zekaya doymuş değilim, dönüp dönüp Sait Faik Abasıyanık okuyorum. Organik oluyor...

GLOBAL KÖY: Serbest piyasa ekonomisinin mucitleriyle ekonomik ambargo uygulayanlar aynı insanlar. İlahi kapitalizm, makyajı akan faşizmsin. Liberalizm desen, iyice, gelin başı...

"DOĞA, İNSANDAN İNTİKAMINI ALIYOR!" : Doğal afetler için böyle diyorlar. Doğayı da insan gibi intikamcı sanıyorlar. Doğa, doğasını yaşıyor; yabancılaşan, insan...

TAPINAK ŞÖVALYELERİ: Dindarlar mı şekiller mi, tam anlaşılamamıştır. Bizdeki "Tekkeyi bekleyen, çorbayı içer" benzeri, onlarda da "Tapınağı bekleyen, domuzu yutar" tipli bir cümle var mıdır? Tapınağa mapınağa yüz vermeyen, laik şövalye de mevcuttur kesin o dönem...

MUŞAMBA: Akdeniz içki örtüsü...

ŞEHİR VE ÖTEKİ: Günlüklerinde "İstanbul'u geri almayı" arzuladığını belirtiyor, rahmetli Dostoyevski. Kızıp köpürmeğe gerek yok, aidiyetinin uzantısı olabilir bu düşünce. Lakin tümden sakin kalmak da olmaz: Moskova nasıl hep rus olacaksa, İstanbul da hep türk kalacak. Cevap hakkı vardı o da yazdım. İslam'a da davet ederdim, aynı çağda yaşayıp tanışsak...

GECE ALEMİ: Mekanın hası, "star oynatan" mekandır...

23 DERECE: Arkadaşımın babası, 23 derece meftunuymuş. Her yerde, her an 23 dereceyi arzuluyormuş. Nasıl bir vücud iklimine sahipse, girdiği yerdeki dereceyi anlıyormuş, '2Burası 26 derece, 23 dereceye getirmeniz mümkün mü'' diyormuş. Mevzubahis beyefendi, geçirdiği ameliyat sonrası konuşamayacak durumdayken, önündeki kağıda "Odayı 23 dereceye getirin" yazmış. "Ha hu" demişler, oda ısısını gene 21 derecede bırakmışlar, tekrar yazmış, "Olmadı, yapmadınız, az bu, 23 yapın" diye. Pes etmişler, saygı duyup 23'e başlamışlar...

YORUM YOK: Türkün 1985-1995 arası aşk yaşadığı laf...

ALİ ŞEN YAKLAŞIYOR: Toplum olarak, Yeşilçam filmlerinde kiraları toplamaya gelen zalım tüccar Ali Şen'in kahvehane bahçesine yaklaşışını kederle izleyen semt halkı gibiyiz...

İSKO: Yazar olan benim, iskeletim serbest meslek...

KOMUTANIM: Askerde yazıcıydım. Odadaki komutanım, bir sınava hazırlanıyordu. "Türkçe çalışır mıyız" dedi, "Elimden geleni yaparım" dedim. Haftalarca çalıştık, sınava girdi, ertesi pazartesi "Sınavı geçemedim ama Türlçe'yle ilgisi yok, meslek sorularında takıldım" dedi. Yalnız onca soru çözdük, tek bir soruya takıldım, "Valla bilemedim" dedim. Komutan "Vay, senin de bilmediğin oluyormuş" dedi, inceden sevindiğini hissettim. Sanki doçentim, dershanede hocayım dediydim...

HİTTİTLER: Geçmişe dönük ikili ilşkiler olsaydı ya keşke...



SEZEN AKSU'NUN SIFAT'A DOYDUĞU AN: "Elimde yalandan, kocaman, rengarenk, geçici, oyuncak zaferler..."

HUSUSİ KENTMEN: Şahsi eşyasına aşırı önem veren fabrikatör...

vedatozdemiro@gmail.com



CEM GÜVENTÜRK
instagram.com/cemguventurk



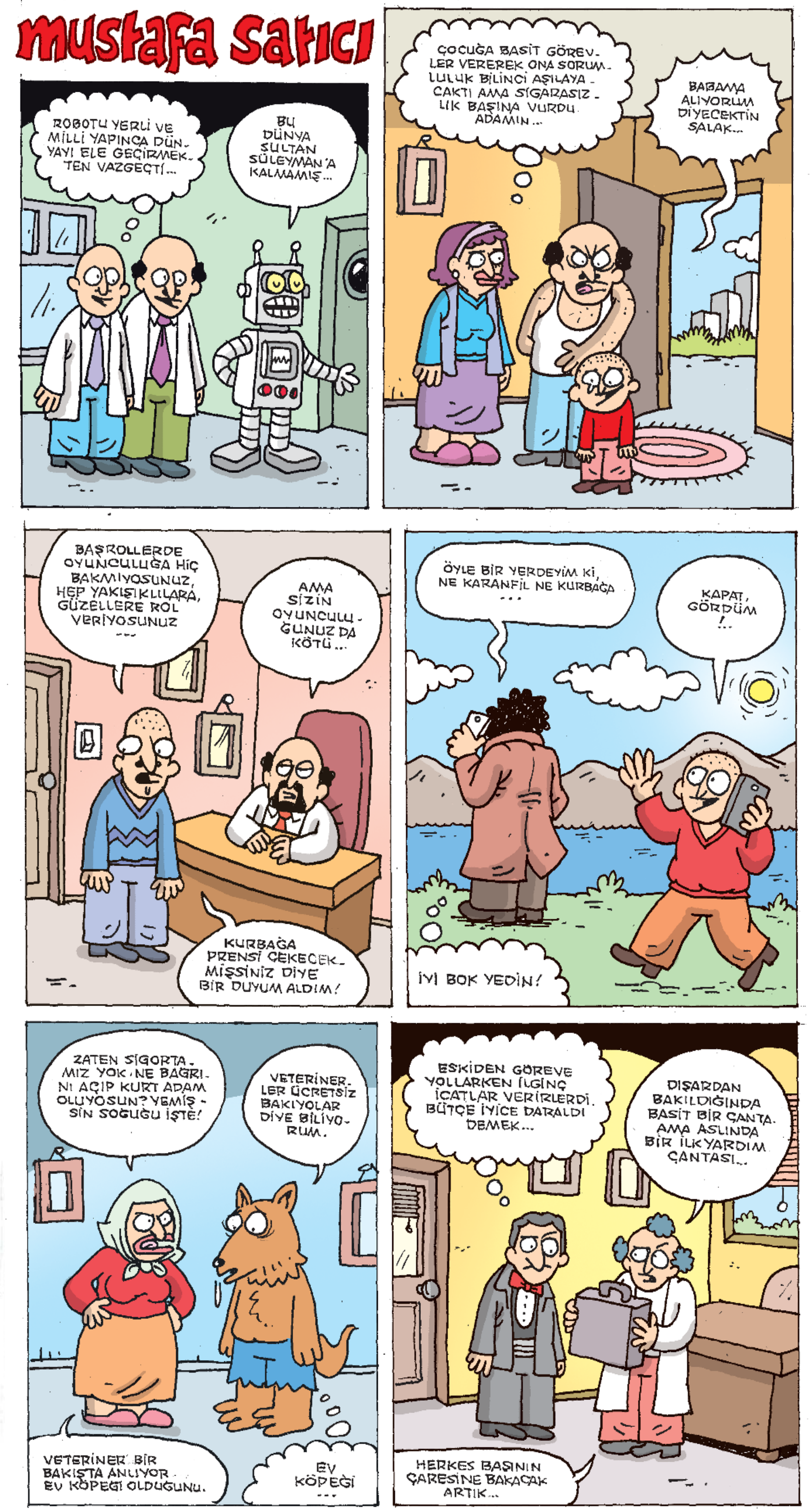












“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı



FORTUNA

Sürekli gittiğim çay bahçesinde, Galata Kulesi’nin girişine en yakın masaya oturmaya başlayınca bir tür danışmaya dönüştüm. Oturduğum yerden yurttaşlarım dışında yabancı turistleri de kuleye giriş şartlarıyla ilgili bilgilendiriyorum. Danışılması kolay temiz bir yüze ve İngilizce bildiğimi ima eden gözlüklere sahip olmam, Galata Kulesi’ne çıkmak isteyenleri bana doğru çekiyor. Yurttaşlarımla herhangi bir sorun yaşamıyorum, ama İngilizcemin kötü olduğunu ifade ederken çok iyi İngilizce kullanıyor olmam turistlerin kafasını karıştırıyor. Minicik bir bilgiyle olaya hâkim havası yaratmak yıllardır vazgeçemediğim bir hastalık. İngilizcemin kötü olduğunu mükemmel bir telaffuzdan öğrenen turistin önce gözleri kısılıyor, yaşadığı minik şüphenin ardından, sanki bana değil de telaffuzuma sorarmış gibi konuşmaya devam ediyor. Kalıpların dışına çıkınca, Londra’dan Fatih Terim’e göç eden İngilizceme rağmen bir şekilde anlaşıyoruz. Teşekkür ede ede, çok memnun ayrılıyorlar yanımdan. Fakat aslında asıl sorun, yıllardır dibinde oturmama, sarhoş sarhoş etrafında dolanmama rağmen hiç çıkmadığım Galata Kulesi’yle ilgili bilgilerimin İngilizcemden daha kötü olması. “Giriş ne kadar?” diyenlere genelde 10-15 lira, eğer kendimi iyi hissettiğim bir günümdeysem direkt 10 lira diyorum. “Yukarı asansörle çıkılıyor mu?” diye soranları hiçbir fikrim olmamasına rağmen asla kırmıyorum: “Evet.”

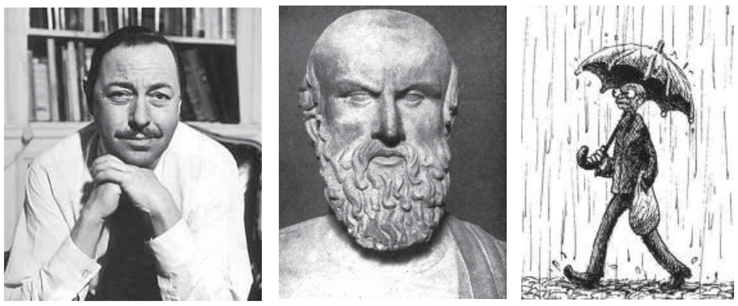
Geçen hafta, bir yandan dergiye yazıp bir yandan kule danışmanlığı yaparken, hal ve hareketlerinden Alamancı olduğunu tahmin bir genç, mevcut görevlerime bir yenisini daha ekledi: Emanetçilik. Kendisi, bozuk Türkçesiyle çantasının çok ağır olduğunu, eğer oturmaya devam edeceksem yükünü bana bırakıp bırakamayacağını sordu. Benim için sorun yoktu, çantasını karşımdaki sandalyeye yerleştirip gittikten sonra yazmaya geri döndüm. O masada bir diş hekimi, bir yazar, bir danışman, bir yalancı ve bir emanetçi olarak oturmaya devam ederken yaklaşık bir saat sonra yeni bir unvan daha edineceğimi hiç bilmiyordum: Paranoyak.

Bir saat sonra

Adam dönmedi. Kuleye inip çıkmak ne kadar sürer? Yukarıda takılı kalan bir manzara manyağı için bile uzun bir süre geçti. Vakit geçtikçe, başlarda hiç ilgilenmediğim çantayla bakışmaya başladım. Paranoyamın başlaması ise, adamın çantayı bırakıp bırakamayacağını sorarken kurduğu o cümleyi hatırladığım ana denk düşüyor: “İsterseniz içini açıp bakabilirsiniz...” Bu cümle, polisiye filmlerde kahramana olayı çözdürten, bulmacayı tamamlatan eksik parça gibi yankılandı kafamda. O an, “Yok canım ne gerek var,” deyip gülmüştüm. Artist! Kimin ne olduğu belli olmayan şu dünyada, hiç tanımadığım birine güven şovu yapmamın gereği var mıydı gerçekten? Yardımsever ve üstelik rahat bir insan gibi görünmenin gururunu yaşarken, bir saat içinde iflah olmaz bir paranoyağa dönüştüm. “Yok canım ne gerek var...” öyle mi? Bir de gülüyor geri zekalı!

Adam yok! Yazımı yazamaz oldum. Vakit geçtikçe, “İstersen içine bakabilirsin” cümlesinin, adamın güven tesis etmek için göze aldığı bir risk olabileceğine daha çok

KADERSİZLER



Tennessee Williams — Aeschylus — Fırat Budacı

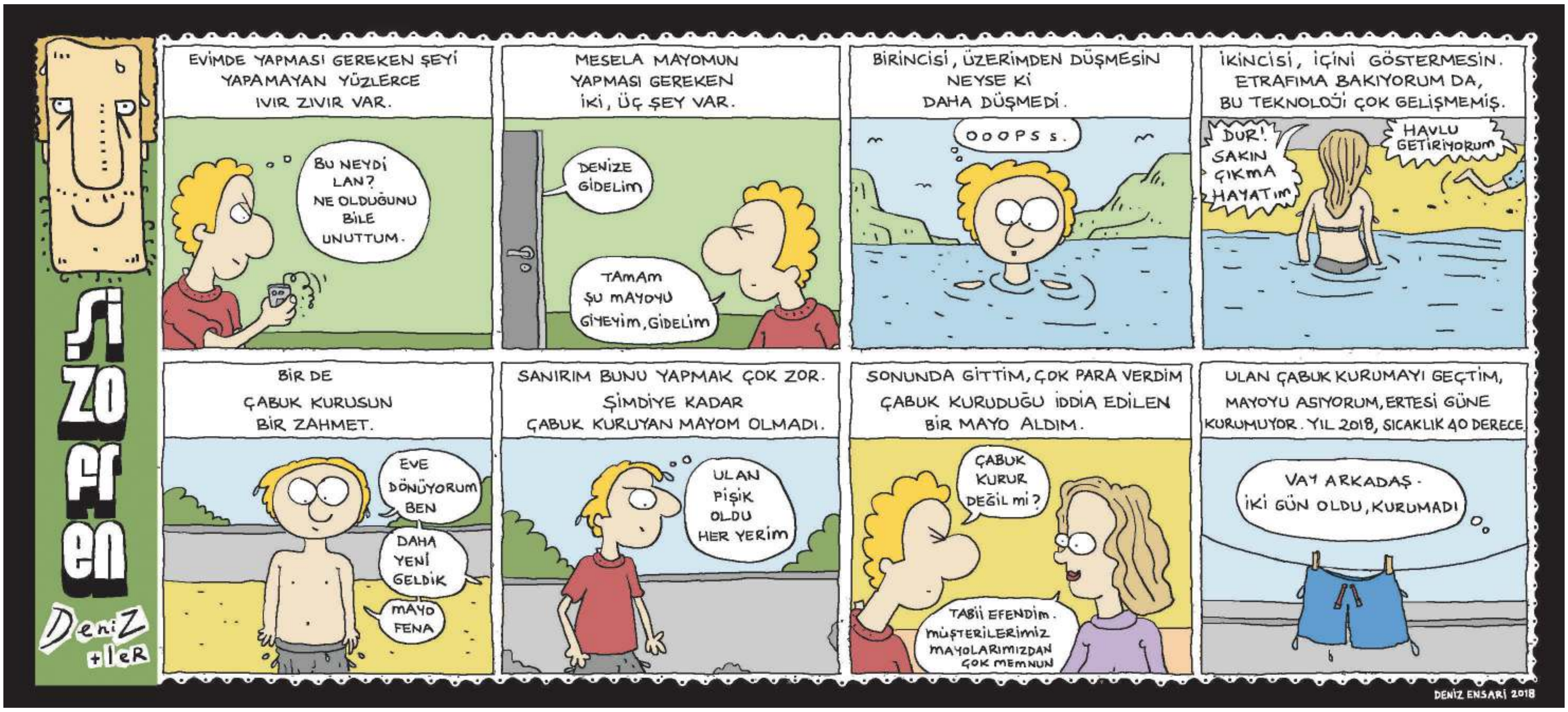
inanmaya başladım. Yüzlerce filmde kullanıldı bu numara. Bu numaraya ihtiyaç bile duymayan terör dünyasında on binlerce çanta patladı. Karşımda oturan bu çantanın patlama olasılığı gerçekten düşükse, ben gerçekten paranoya yapıyorsam, insanlık tarihinde patlayan çantalar ne? “Benim başıma gelmez” öyle mi? Herkes kendine “ben” dediğine göre, patlama haberlerini televizyonda izleyen, ama asla kendi başına geleceğini düşünmeyen “ben”lerden biri, günün birinde patladığına göre, bugün patlayan neden “ben” olmayayım? Yaşanan son patlamada, geçmiş patlamaları haber sanan “ben”lerden biri ölmüyor mu? Bütün felaketler ani ve beklenmedik değil mi? Oyun yazarı Tennessee Williams, göz damlasını kullanmak için başını arkaya yatırdığında, ağzında tuttuğu kapağın boğazına kaçmasıyla ölmedi mi? Tragedya yazarı Aeschylus, bir kartalın pençesinden kel kafasına düşen kaplumbağa yüzünden ölmedi mi? Tenessee ve kapak, Aeschylus ve kaplumbağa, Fırat ve Alamancı çantası… Neden olmasın?

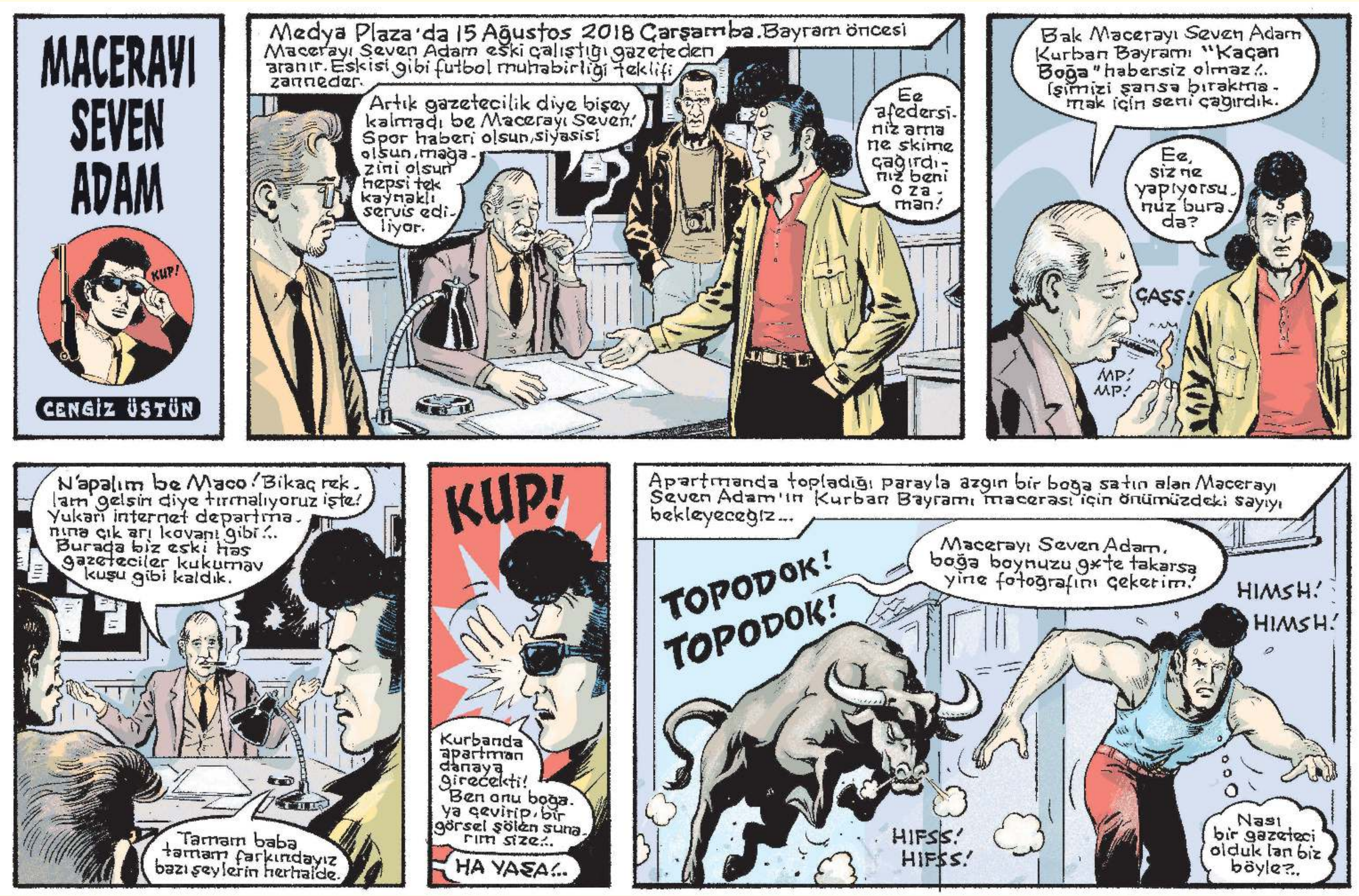
Adam yok! Etrafıma baktım. Hararetle muhabbet edenlerin, telefonuna bakanların, çay hüpletenlerin, gazete okuyanların şu hali, birazdan yok olacak bir topluluğun son haline çok benziyormuş gibi hissettim. Çantayla aynı masada oturduğuma göre bu listenin bir numarası ben olacaktım. Beklenmedik, mucizevi ölümlerin hüküm sürdüğü dünyada, hayatın boşunalığı gelip masama oturmuştu. Etrafa döne döne bakarken beni izleyen garsonla göz göze gelince, garip hareketlerimi örtbas etmek için çay söylemek zorunda kaldım. Bu son çayım mıydı? Kontrolüm dışında babasız kalmış oğlumu, arkadaşlarımı, o güzel kadını, saçları bir gecede beyazlayan zavallı anamı hayal ettim. Aslında kalkıp gitmek en iyi çözümdü, ama içinde bulunduğum ruh halinin, emanete hıyanet düzeyine varacak kadar hastalıklı olduğunu kabullenmek istemiyordum. Çok güzel bir kadın masama yanaşarak kulede asansör olup olmadığını sordu.

İçinde bulunduğum şartlar ne olursa olsun danışmanlık görevimi ihmal etmedim. Bir an önce yanımdan uzaklaşıp kurtulması için kısa kestim: “Yes.” Bu gördüğüm son güzel kadın mıydı?

Adam hâlâ yok! Artık kaygım mantıktan sıdkını tamamen sıyırdı. Bilinçsizce ayağa kalktım. Ayağa kalkıp yeniden oturmak garip olacağından dönüp yürümeye başladım. Geriye aniden dönmek garip olacağından tuvalete girdim. Çişim olduğundan değil de bilincim olmadığından tuvalete girmem fena olmadı aslında. Patlama ben tuvaletteyken gerçekleşirse bir ihtimal ağır yaralı kurtulabilirdim. Ama patlayıcı kuvvetliyse hiç şansım yoktu. Belki de yalan söylediğim için cezalandırılıyordum. Belki içerde asansör var diyerek kuleye gönderdiğim çok yaşlı bir turist giriş parasını ödedikten sonra asansörün olmadığını görmüş, dik merdivenlerde nefes nefese ölüme yaklaşırken beni de beddualarıyla ölüme çağırmıştı. Ya da belki, girişin 10 lira olduğunu söylediğim Pakistanlı bir baba, dört çocuğu, karısı, kayınvalidesi, baldızı falan derken kafa başı 15 liradan giriş yapınca, beni beddualarla Allah’a havale etmiş, Allah da bana bomba göndermişti. Aynada kendime baktım. Bu kendime son bakışım mıydı?

“Yav kusura bakma çok geciktim, inşallah sorun olmamıştır, çok sağ ol,” dedi Alamancı. Kötülüklerle dolu şu dünyada, yaptığı iyiliği “olması gereken”den sayan insanlar gibi, “Nolcak canım,” diye karşılık verdim. Oysa içimden, patlamamış olmanın sevinciyle şükranlarımı sunuyordum: Yaşamama izin verdiğin için ben teşekkür ederim. Kulede asansör yoksa tüm dünya halklarından özür dilerim.







Arabada beş kişiyiz. Ben sürücü koltuğundayım, yanımda Almanya'da yakışıklı biri olarak görev yapan çok eski arkadaşım, arkada bebeğim, Amerika'da antropoloji doktoru olarak görev yapan çok eski arkadaşım ve onun yine aynı üniversitede antropoloji doktoru olarak görev yapan Kolombiya'lı eşi oturuyorlar. Geceleri annemin Altınoluk'taki yazlığında kalıyoruz, gündüzleri kiralık arabamızla çevre ilçe ve köyleri geziyoruz, tostlarını, gözlemelerini, patates kızartmalarını, zeytinyağı yemeklerini yiyoruz, çaylarını, ayranlarını, biralarını içiyoruz. Bulunduğumuz beldede geriye sulu yemekten ve akmek arası bir şeylerden başka hiçbir şey kalmayana kadar durmuyoruz. Yerliler devamlı güzel şeyler yiyip kaliteli denize girmekten yarı tanrı gibi olmuş esmer çocukları kucaklarında ağlayarak geliyorlar; "kalamarları yemişsiniz, soslı patlıcanları bitirmişsiniz, patates kızartmasının hepsini yemeyin, lütfen! Çocuğum öğle atıştırması olarak ne yer? Elma mı verelim? İnsaf edin..." diye ağlıyorlar. Çocuğun ağzına ketçaba şensoy marka ketçaba bulanmış yanık bir patates kızartması verip "biz günahlarınızın bedeliyiz, zamanında Mısır'ın üstüne salınan çekirge felaketi gibi bir şeyiz, yediğimiz patates kızartması değil sizlerin kefaretidir. O yüzden çok şeyapmayın, çocuk da bir gün idare etsin kusura bakmasın... Bir de kabak çiçeği dolması gibi bir şey var diyordunuz, ondan getirir misiniz? Beş tane de bira. Çok teşekkürler" diyor, kadını geri yolluyorum. Kuzey ege boyunca arkamızda açlık ve gözyaşından bir iz bırakarak dolaşıyoruz.



Kilim. Bu kelime tatile geldiğimizden beri her fırsatta tekrar ediliyor. Annem ingilizce bilmiyor, arkadaşımın eşinin türkçesi yok gibi, annem kıza kendi evindeki gurur tablosu şampiyon kilimlerini gösteriyor, kız internetten kendi hayalindeki kilimleri açıp anneme gösteriyor ve şöyle diyorlar: Kilim! Çok güzel! Her şeyden daha güzel. Bu üstündeki atlar... Gerçek atlardan daha güzel. Gerçek at yamuk yumuk ama bak bu ne güzel cetvelle çizilmiş gibi. Kurt güzel, tilki güzel. Annem evdeki kilimleri dürüp arkadaşımın eşine vermeye çalışıyor. Kız anneme "siz yollara düşmüş, araşmış ve kendinize ait bir kilim bulmuşsunuz. Bu kilim siz olmadan, sizin evinizde olmadan aynı kilim olmaz. Bu kilimi ne kadar beğensem de alamam. Kendime ait yolculuğu yapmam, kendi kilimimi bulmam gerekir." anlamına gelen el kol bir şeyler anlatıyor. Annem çok duygulandığı için kıza "sen de artık benim kızımsın, o çocuk seni üzerse onu sığ mezarlara gömerim, parçasını bulamazlar bir daha. Erman çevirsene dediklerimi. I KILL HIM. I LOVE YOU." diyor. Kilime sarılı cesetler üzerinden ölümsüz bir dostluk doğuyor.



Annemin referansıyla yol üstündeki bir kilimciye doğru yol alıyoruz. Öncesinde denize girmiştik, sonrasında yemek yiyeceğiz. Yaptığımız hiçbir şeyin gerçek bir sonucu olmaması iki yıldır ilk kez tatile çıkabilmiş beynimi çıldırma noktasına getiriyor. Kilimciye vardığımızda benim içeri girmeyeceğimi, klimalı kiralık aracın içinde yatacağımı ve iki yıldır düşünmeye fırsat bulamadığım şeyleri düşüneceğimi belirtiyorum. Bebeğim "ben bir kilim beğenirsem seni çağırırım ama sen de bakarsın" diyor. Kilim işini benden daha az anlayanını zor bulursun. Kilimciye girdikleri gibi önemli şeyler düşünmeye çalışırken uyuya kalıyorum. Rüyamda kilimci dükkanının içindeyim, içerisi yıllarca sandıkta saklanmış halı gibi kokuyor. Desenli kilimleri bana gösterip "bu güzel mi, bu at mı, bu tavuk mu?" diye bana soruyorlar. Halı kokusu üzerime çöktüğü için "ya ben arkada kilimlerin üzerinde yatabilir miyim biraz?" diye rica ediyorum, dükkan sahibi "hay hay" diyor. Kafayı koyduğum gibi uyuyorum.

ÖMER GÖKSEL



ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"adımı unuttum/
adı olmayan yerlerde/
geçip gidenlere bakarak"

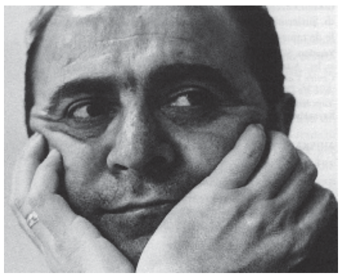
Asaf Halet Çelebi

"YAT SAT TAT KSANİKAM".
"Sakın bak yazının içinde, bir kere bile; tek bir kere dahi; 'o her an yükselen para birimi'nin, o'nun adını geçirme bak, anlıyor musun beni, sakın ha" diyor, içimdeki aşırı "feraset" yüklü, çok bilmiş, çakma bilge kılıklı o ses. O kılçıklı ses. İki öksürüyor." Anladın mı?" "Anladım" diyorum. "Yüzün hiç anlamış gibi görünmüyor ama" diyor. Allaalla.
"Dört bir yan, dağ taş, bütün yazılar zaten o "para birimi"yle dolu, onsuz tek cümle yok ortalıkta, sen daha neyini anlatıcan da, hangi sadra şifa akıllar vericen, yapma bak ha" diyor. "…Salak olma, başka başka şeylerden bahset, zaten herkes gerilimden bitap düşmüş bi halde, çok sıkıcı olur"

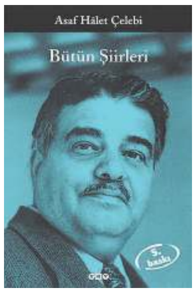


Bilemiyorum "bilge" ses. Hiç olmamış gibi yapmak ? Bir fotoğraf görmüştüm, (siyah/beyaz--karşıdan çekilmiş, bir Hitit duvar kabartması gibi, çok net---) kanım donmuştu: Bir büyükbaş hayvan. İki sırtlan arkadan saldırmış buna. İkisi birden kalçasını ısırmış yiyorlar. O hiçbir şey olmamış gibi yere eğilmiş önündeki otları yiyordu. O sırada. Brr. Sanki öyle bir şey hiç olmamış. (Çok korkmuştum; bir yanıyla buna benzer ruhsal/ maddi kimi durumlar içinde olabileceğimiz iması-- *bilemiyorum hayvanın belki bir bildiği,olayın bir mantığı vardır,;konuşabilse belki haklıdır, belki eğer bir hareket çeker,çırpınırsa falan direk boynuna, şah damarına saldıracak sırtlanlar–)* Yazıyı yazarken ara ara kalkıp ateşi yavaş yavaş yükselen bir bebeğin alnını yoklar gibi endişeli bir surat ifadesiyle ekrana bakıyorum. Yükseliyor evet. Yediyi geçmiş. *(Bir de haber; İtalyan yetkililer:"Biz de Türkiye gibi saldırıya uğrayabiliriz")* Ne denilebilir? "Bu da geçer yahu" denilebilir. "Yat sat tat ksanikam" da… *(emir kipinde Türkçe gibi gelen o ilk üç hece, "Ye, Sev, bilmemne yap gibisinden bir kitap vardı onu hatırlatsa da bambaşka bi şey)* Sanskritçe bu cümle. Hint felsefesinden: Budizm'den. "Olan biten her şey bir göz kırpma süresince geçip gider" demek. Bütün olan biten:





Ahmed Arif 1927-1991



Asaf Halet Çelebi 1907-1958

Evrenin 14 milyar yıllık tarihini kastediyor--sadece onları da değil bütün olacak olanları falan, hepsini--) Bir göz kırpma. Ha. Bilemiyorum bu cümle ne kadar yardımcı olabilir. Elinde 108 taneli tesbihini çekerek "Yat sat tat ksanikam" diyen bir Budist rahip. İçiniz ferahlar mı bir nebze olsun? Göz kırparcasına geçip giden şeyler… Sadece sıkıntılar, dertler mertler filan değil ama; herşey; hepimiz yani… Geleneğimizdeki "Bu da geçer yahu" ya dönmek daha teskin edici gibi.

Laflar ne yapabilir?
Bazen de işi dalgaya vurmak gerekir. Bir oranda. Gerekebilir.
Direnmenin, direnebilmenin en önemli yollarından biri; Mizah. İşler sarpa sarıp, karmakarışık, düğüm düğüm olduğunda, iyice içinden çıkılmaz çözülmez koca bir yumak haline geldiğinde; kedilerin yaptığı gibi o yumağa sağından solundan hafif hafif pati darbeleriyle, pat pat… Bazen… Biraz oynamaktan zarar gelmez. Gerim gerim gerilmekten iyi. İyi gelir.

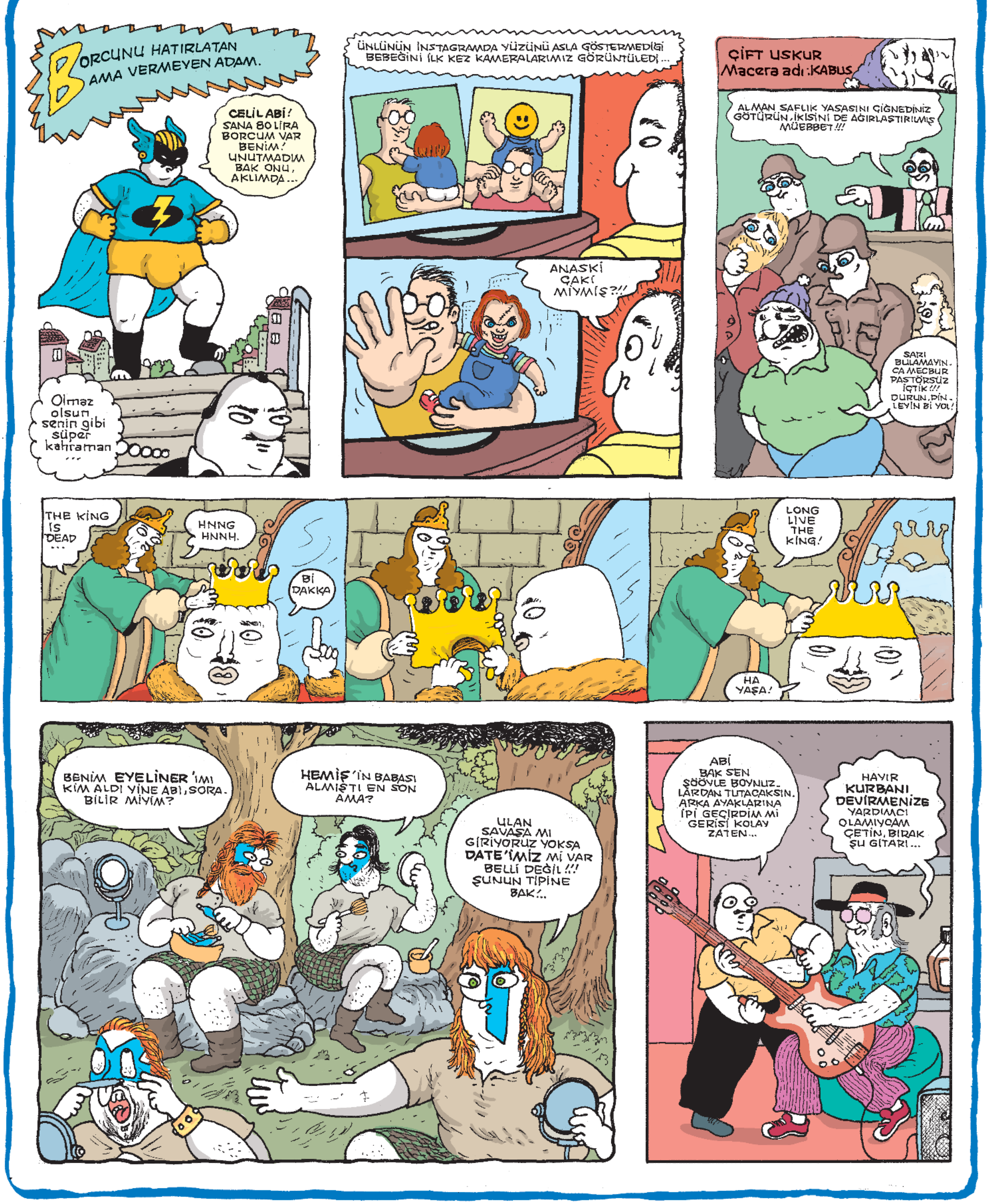
Ara verip balkona çıkıyorum. Karşı kaldırımın kenarında o adam oturmuş hazırlanıyor. O "Canlı Heykel" adam. Elinde Bakır rengi yaldızlı o metalik boya. Bir küçük kutudan parmağını daldırıp daldırıp. Yüzünü boyuyor. Burnunu. Pırıl pırıl parmağıyla yayıyor boyayı. Herkesin içinde. Üstünde aynı o bakırımsı renge boyalı yaldızlı ceket, pantolon. Bu boğucu sıcakta. Melon şapka da başında. Bir kısmına güneş de vuruyor.(Antalya) Niye herkesin içinde? Niye güneşin altında. Bir kenarda yapsana. İllüzyon bozulsun mu istiyor? Ona rağmen inandırsın? O mu? İnadına?

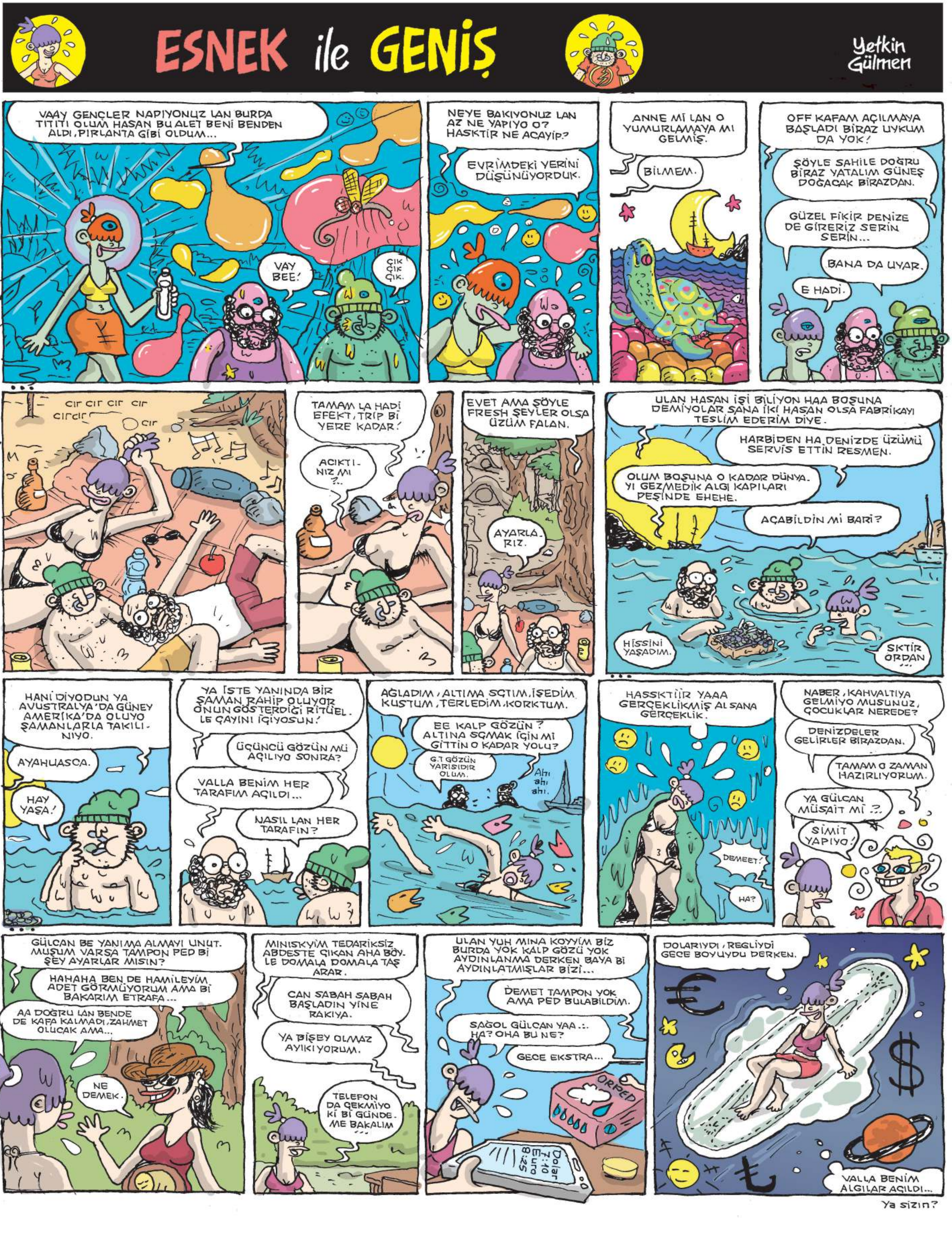
Herneyse,
"Mizah" tamam, onu söyledik,
şiir de iyi gelebilir;
"Vurun ulan, /Vurun, /Ben kolay ölmem." Mesela o dize. (A. Arif)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…
(Rosa Passos/ İnsensatez; *yazı biterken odada çalan* şarkı)

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan




ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
VAAY GENÇLER NAPIYONUZ LAN BURDA TITITI OLUM HASAN BU ALET BENİ BENDEN ALDI, PIRLANTA GİBİ OLDUM...
VAY BEE!
ÇIK ÇIK ÇIK.
NEYE BAKIYONUZ LAN AZ NE YAPIYO O? HASKTİR NE ACAYİP?
EVRİMDEKİ YERİNİ DÜŞÜNÜYORDUK.
ANNE Mİ LAN O YUMURLAMAYA MI GELMİŞ.
BİLMEM.
OFF KAFAM AÇILMAYA BAŞLADI BİRAZ UYKUM DA YOK!
ŞÖYLE SAHİLE DOĞRU BİRAZ YATALIM GÜNEŞ DOĞACAK BİRAZDAN.
GÜZEL FİKİR DENİZE DE GİRERİZ SERİN SERİN...
BANA DA UYAR.
E HADİ.
cır cır cır cır cırcır cır
TAMAM LA HADİ EFEKT, TRİP Bİ YERE KADAR!
ACIKTINIZ MI ?..
EVET AMA ŞÖYLE FRESH ŞEYLER OLSA ÜZÜM FALAN.
AYARLARIZ.
ULAN HASAN İŞİ BİLİYON HAA BOŞUNA DEMİYOLAR SANA İKİ HASAN OLSA FABRİKAYI TESLİM EDERİM DİYE.
HARBİDEN HA, DENİZDE ÜZÜMÜ SERVİS ETTİN RESMEN.
OLUM BOŞUNA O KADAR DÜNYAYI GEZMEDİK ALGI KAPILARI PEŞİNDE EHEHE.
AÇABİLDİN Mİ BARİ?
HİSSİNİ YAŞADIM.
SKTİR ORDAN...
HANİ DİYODUN YA AVUSTRALYA'DA GÜNEY AMERİKA'DA OLUYO ŞAMANLARLA TAKILINIYO.
AYAHUASCA.
HAY YAŞA!
YA İŞTE YANINDA BİR ŞAMAN RAHİP OLUYOR ONUN GÖSTERDİĞİ RİTÜELLE ÇAYINI İÇİYOSUN!
ÜÇÜNCÜ GÖZÜN MÜ AÇILIYO SONRA?
VALLA BENİM HER TARAFIM AÇILDI...
NASIL LAN HER TARAFIN?
AĞLADIM, ALTIMA SÇTIM, İŞEDİM, KUSTUM, TERLEDİM, KORKTUM.
EE KALP GÖZÜN? ALTINA SÇMAK İÇİN Mİ GİTTİN O KADAR YOLU?
G.T GÖZÜN YARISIDIR OLUM.
Ahı ahı ahı.
HASSKTİİR YAAA GERÇEKLİKMİŞ AL SANA GERÇEKLİK.
DEMEET!
HA?
NABER, KAHVALTIYA GELMİYO MUSUNUZ, ÇOCUKLAR NEREDE?
DENİZDELER GELİRLER BİRAZDAN.
TAMAM O ZAMAN HAZIRLIYORUM.
YA GÜLCAN MÜSAİT Mİ ?..
SİMİT YAPIYO!
GÜLCAN BE YANIMA ALMAYI UNUT. MUŞUM VARSA TAMPON PED Bİ ŞEY AYARLAR MISIN?
HAHAHA BEN DE HAMİLEYİM ADET GÖRMÜYORUM AMA Bİ BAKARIM ETRAFA...
AA DOĞRU LAN BENDE DE KAFA KALMADI, ZAHMET OLUCAK AMA...
NE DEMEK.
MINISKYİM TEDARİKSİZ ABDESTE ÇIKAN AHA BÖYLE DOMALA DOMALA TAŞ ARAR.
CAN SABAH SABAH BAŞLADIN YİNE RAKIYA.
YA BİŞEY OLMAZ AYIKIYORUM.
TELEFON DA ÇEKMİYO Kİ Bİ GÜNDEME BAKALIM...
ULAN YUH MINA KOYYİM BİZ BURDA YOK KALP GÖZÜ YOK AYDINLANMA DERKEN BAYA Bİ AYDINLATMIŞLAR BİZİ...
DEMET TAMPON YOK AMA PED BULABİLDİM.
SAĞOL GÜLCAN YAA... HA? OHA BU NE?
GECE EKSTRA...
ORPED
Dolar 7:10 Euro 8:25
DOLARIYDI, REGLİYDİ GECE BOYUYDU DERKEN.
VALLA BENİM ALGILAR AÇILDI...
Ya sizin?

Delilerle yaşama rehberi



Tüm insanlık içinde herhangi bir deliliği olmayan tek bir kişi bulunabileceğini sanmıyorum. Aradaki tek fark, derece farkıdır. Bir kabak görüp de onu karısı sanan adama deli denmesinin nedeni, böyle bir şeyin çok az insanın başına gelmesidir'
–Erasmus

@kaansezyum

* Delilik gerçeklikten kaçmanın en eğlenceli yoludur. Yaratıcı düşüncede deliliğe yer vardır. Bir problem oluştuğu gerçeklik içinde çözülemiyorsa, gerçekliği değiştirmekte fayda vardır.

* Deliyi çok da ciddiye almayın. Deli işte, deli deli konuşur. Ciddiye almanız sonucunda siz boşuna emek harcarsınız, daha kötüsü yıpranırsınız.

* Deliye sinirlenmek anlamsızdır. Deli işte, deliliğinden dolayı ne dediğinin farkında değildir.

* Deliye gülmek de doğru olmaz. Deli kendisinin dışında deliliğini yaşıyordur. Gerçekliği deliliğinde kısıtlıdır.

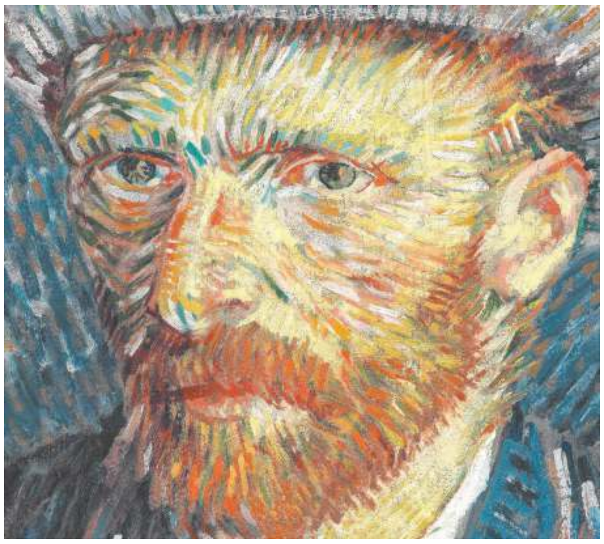
* Deli kendi aklının içinde hapis kalmıştır. Delice düşünceler, anlamsız kararlar, saçma sapan laflar edebilir. Delidir, olabilir.

* Delinin aklına uyup onunla tartışmaya girmeyin. Delidir, anlamaz. Zaman kaybedersiniz, bir de üzerine tadınız kaçar.

* Deliyi hayatınıza sokacaksanız, bu sizin kararınızdır. Akıllanmasını beklemek de delilik olabilir.

* Deli herkesi kendisi gibi zanneder. Delinin gerçekliği delilik olduğu için akıl, mantık, muhakeme gibi sistemler ve araçları kullanarak deliyi anlayamazsınız. Bunların hepsi zaman kaybıdır. Delinin dilinin kemiği yoktur, bunu da unutmayın.

* Deli deliliğinden ötürü kimseye güvenmez. Herkese kurulur, herkesin kendi arkasından iş çevireceğini düşünür. Çünkü kendisi böyle yapar, böyle de düşünür.



* Deli, deliliğini bir araç olarak kullanmak isteyebilir, hatta bazen kullanır da. Fakat sonrasını tahmin edemez. Deliler anlık yaşar.

* Delinin bir gün dediği diğer günü tutmazsa şaşırmayın. Delinin inandığı, aklını, mantığını, vicdanını bağladığı tek dayanak deliliğin oynak kayasıdır. Her gün yeni bir delilikle karşınıza çıkabilir.

* Delinin deli olduğunu kabullenmek zaman alabilir. Belki de siz de delisinizdir. İnsanın kendi deliliğiyle yüzleşmesi, iyileşmeye giden ilk adımdır. Deliliğinizin ne kadar farkındaysanız o kadar hızlı toparlanırsınız.

* Delilik bulaşıcıdır. Hem iyi hem de kötü anlamda. Deliliğin kabul gördüğünü fark edenler, buna isyan olarak deli gibi davranabilir, şaşırmayın. Ya bir şeylerden korkuyorlar ya da kural düzen olmadığına uyanmış, insanları istismar ediyorlardır.

* Deli başka delilerle görüşür, konuşur ama anlaşmaz. Deli için en değerli delilik kendi deliliğidir.

* Ender de olsa kendi kendine deliler vardır. Bunlar deliliklerini gizli gizli yaşamayı sever. Kimseye zararları dokunmaz kendilerinden başka. Kendi içlerinde sürekli hüzünlü, kırgın ve çaresiz kalırlar. Deliliğini fark ettiği için, kendini deli olarak görmelerinden çekinir. İnsanlara, hayvanlara karşı naziktir, kimseyi kırmamaya çalışır. Her yaşta, her kiloda, her ten renginde delilik gözlemlenebilir.

* 'Delirmek bazen gerçekliğe verilebilecek en güzel tepkidir' –Philip K. Dick

* Bazı deliler mutluluk saçar. Çizgi film gibi de düşünebilirsiniz. İzlemek çok güzel olabilir ama çizginin içine girerseniz işler değişir, kafalar karışır. Gerçeklik beklemek boşunadır.

* Bazı deliler tatsızlık saçar. Onları sakinleştirmek, uysallaştırmak zordur. Zaman ve iyi niyet her zaman yardımcı olmayabilir. Bilmediğiniz bir çok derdi vardır belki.

* *'Tam anlamıyla deli olduğum söylenemez çünkü aralarda aklım tamamen, hatta öncesinden de normal oluyor. Ama ataklar sırasında durum iyice kötülüyor ve her şeyin bilincini yitiriyorum. Ne var ki tehlikede olan bir madencinin işini hızlandırması gibi, bu da beni çalışmaya ve ciddiyete itiyor'. – Van Gogh*

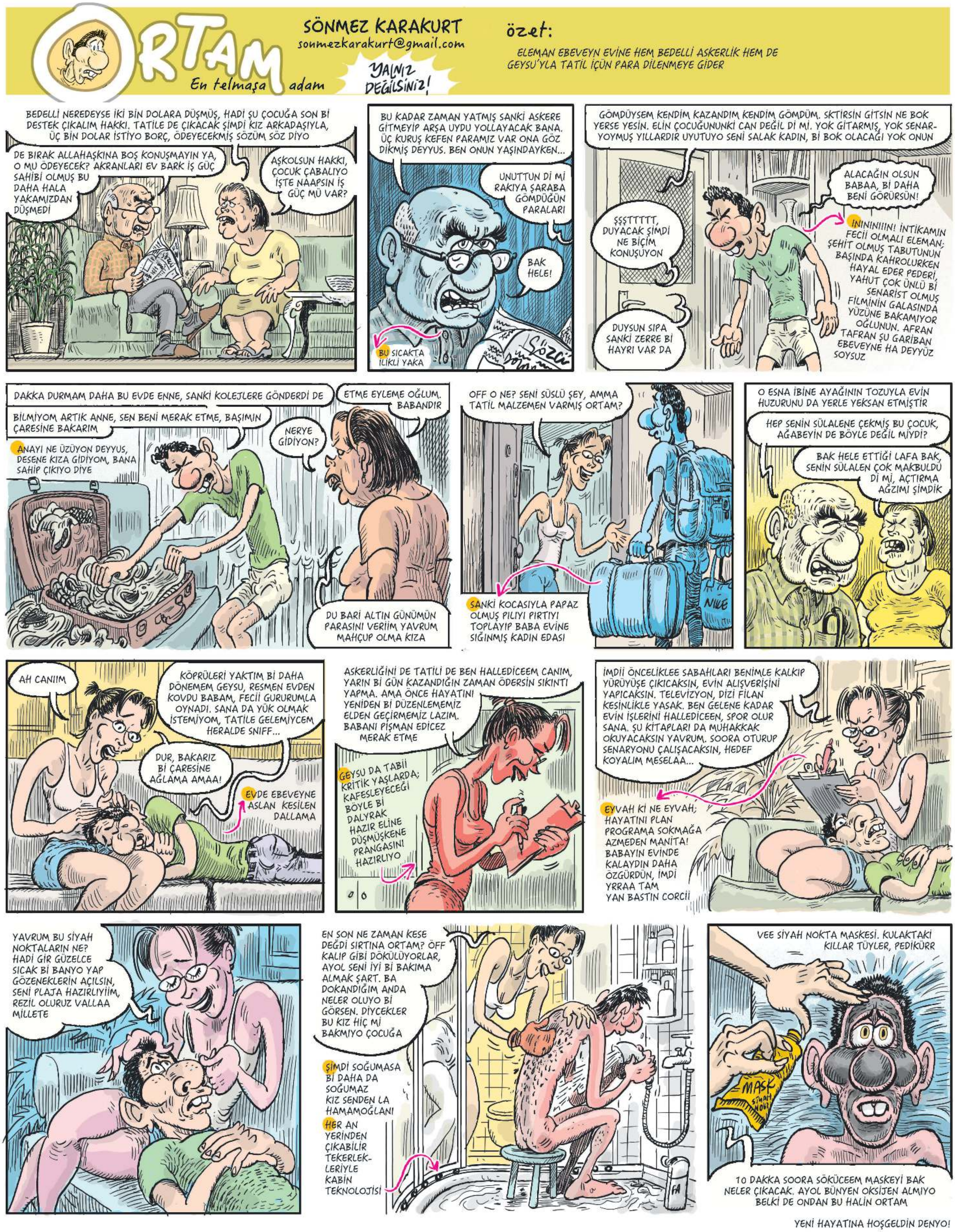
* Deliye değil, delirtene bak.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 16 AĞUSTOS 2018 | Sayı: 572
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**



ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMAN EBEVEYN EVİNE HEM BEDELLİ ASKERLİK HEM DE GEYSU'YLA TATİL İÇÜN PARA DİLENMEYE GİDER
BEDELLİ NEREDEYSE İKİ BİN DOLARA DÜŞMÜŞ, HADİ ŞU ÇOCUĞA SON Bİ DESTEK ÇIKALIM HAKKI. TATİLE DE ÇIKACAK ŞİMDİ KIZ ARKADAŞIYLA, ÜÇ BİN DOLAR İSTİYO BORÇ, ÖDEYECEKMİŞ SÖZÜM SÖZ DİYO
DE BIRAK ALLAHAŞKINA BOŞ KONUŞMAYIN YA, O MU ÖDEYECEK? AKRANLARI EV BARK İŞ GÜÇ SAHİBİ OLMUŞ BU DAHA HALA YAKAMIZDAN DÜŞMEDİ
AŞKOLSUN HAKKI, ÇOCUK ÇABALIYO İŞTE NAAPSIN İŞ GÜÇ MÜ VAR?
BU KADAR ZAMAN YATMIŞ SANKİ ASKERE GİTMEYİP ARŞA UYDU YOLLAYACAK BANA. ÜÇ KURUŞ KEFEN PARAMIZ VAR ONA GÖZ DİKMİŞ DEYYUS. BEN ONUN YAŞINDAYKEN...
UNUTTUN Dİ Mİ RAKIYA ŞARABA GÖMDÜĞÜN PARALARI
BAK HELE!
BU SICAKTA İLİKLİ YAKA
GÖMDÜYSEM KENDİM KAZANDIM KENDİM GÖMDÜM. SKTİRSİN GİTSİN NE BOK YERSE YESİN. ELİN ÇOCUĞUNUNKİ CAN DEĞİL Dİ Mİ. YOK GİTARMIŞ, YOK SENARYOYMUŞ YILLARDIR UYUTUYO SENİ SALAK KADIN, Bİ BOK OLACAĞI YOK ONUN
ŞŞŞTTTTT, DUYACAK ŞİMDİ NE BİÇİM KONUŞUYON
DUYSUN SIPA SANKİ ZERRE Bİ HAYRI VAR DA
ALACAĞIN OLSUN BABAA, Bİ DAHA BENİ GÖRÜRSÜN!
INININIIIN! İNTİKAMIN FECİ OLMALI ELEMAN; ŞEHİT OLMUŞ TABUTUNUN BAŞINDA KAHROLURKEN HAYAL EDER PEDERİ, YAHUT ÇOK ÜNLÜ Bİ SENARİST OLMUŞ FİLMİNİN GALASINDA YÜZÜNE BAKAMIYOR OĞLUNUN. AFRAN TAFRAN ŞU GARİBAN EBEVEYNE HA DEYYÜZ SOYSUZ
DAKKA DURMAM DAHA BU EVDE ENNE, SANKİ KOLEJLERE GÖNDERDİ DE
BİLMİYOM ARTIK ANNE, SEN BENİ MERAK ETME, BAŞIMIN ÇARESİNE BAKARIM
ANAYI NE ÜZÜYON DEYYUS, DESENE KIZA GİDİYOM, BANA SAHİP ÇIKIYO DİYE
NERYE GİDİYON?
ETME EYLEME OĞLUM. BABANDIR
DU BARİ ALTIN GÜNÜMÜN PARASINI VERİM YAVRUM MAHÇUP OLMA KIZA
OFF O NE? SENİ SÜSLÜ ŞEY, AMMA TATİL MALZEMEN VARMIŞ ORTAM?
SANKİ KOCASIYLA PAPAZ OLMUŞ PILIYI PIRTIYI TOPLAYIP BABA EVİNE SIĞINMIŞ KADIN EDASI
NIKE
O ESNA İBİNE AYAĞININ TOZUYLA EVİN HUZURUNU DA YERLE YEKSAN ETMİŞTİR
HEP SENİN SÜLALENE ÇEKMİŞ BU ÇOCUK, AĞABEYİN DE BÖYLE DEĞİL MİYDİ?
BAK HELE ETTİĞİ LAFA BAK, SENİN SÜLALEN ÇOK MAKBULDÜ Dİ Mİ, AÇTIRMA AĞZIMI ŞİMDİK
AH CANIM
KÖPRÜLERİ YAKTIM Bİ DAHA DÖNEMEM GEYSU, RESMEN EVDEN KOVDU BABAM, FECİ GURURUMLA OYNADI. SANA DA YÜK OLMAK İSTEMİYOM, TATİLE GELEMİYCEM HERALDE SNIFF...
DUR, BAKARIZ Bİ ÇARESİNE AĞLAMA AMAA!
EVDE EBEVEYNE ASLAN KESİLEN DALLAMA
ASKERLİĞİNİ DE TATİLİ DE BEN HALLEDİCEEM CANIM, YARIN Bİ GÜN KAZANDIĞIN ZAMAN ÖDERSİN SIKINTI YAPMA. AMA ÖNCE HAYATINI YENİDEN Bİ DÜZENLEMEMİZ ELDEN GEÇİRMEMİZ LAZIM. BABANI PİŞMAN EDİCEZ MERAK ETME
GEYSU DA TABİİ KRİTİK YAŞLARDA; KAFESLEYECEĞİ BÖYLE Bİ DALYRAK HAZIR ELİNE DÜŞMÜŞKENE PRANGASINI HAZIRLIYO
İMDİİ ÖNCELİKLEE SABAHLARI BENİMLE KALKIP YÜRÜYÜŞE ÇIKICAKSIN, EVİN ALIŞVERİŞİNİ YAPICAKSIN. TELEVİZYON, DİZİ FİLAN KESİNLİKLE YASAK. BEN GELENE KADAR EVİN İŞLERİNİ HALLEDİCEEN, SPOR OLUR SANA. ŞU KİTAPLARI DA MUHAKKAK OKUYACAKSIN YAVRUM. SOORA OTURUP SENARYONU ÇALIŞACAKSIN, HEDEF KOYALIM MESELAA...
EYVAH Kİ NE EYVAH; HAYATINI PLAN PROGRAMA SOKMAĞA AZMEDEN MANİTA! BABAYIN EVİNDE KALAYDIN DAHA ÖZGÜRDÜN, İMDİ YRRAA TAM YAN BASTIN CORCİİ
YAVRUM BU SİYAH NOKTALARIN NE? HADİ GİR GÜZELCE SICAK Bİ BANYO YAP GÖZENEKLERİN AÇILSIN, SENİ PLAJA HAZIRLIYIIM, REZİL OLURUZ VALLAA MİLLETE
EN SON NE ZAMAN KESE DEĞDİ SIRTINA ORTAM? ÖFF KALIP GİBİ DÖKÜLÜYORLAR, AYOL SENİ İYİ Bİ BAKIMA ALMAK ŞART. BA DOKANDIĞIM ANDA NELER OLUYO Bİ GÖRSEN. DİYCEKLER BU KIZ HİÇ Mİ BAKMIYO ÇOCUĞA
ŞİMDİ SOĞUMASA Bİ DAHA DA SOĞUMAZ KIZ SENDEN LA HAMAMOĞLAN!
HER AN YERİNDEN ÇIKABİLİR TEKERLEKLERİYLE KABİN TEKNOLOJİSİ
VEE SİYAH NOKTA MASKESİ. KULAKTAKİ KILLAR TÜYLER, PEDİKÜRR
MASK
10 DAKKA SOORA SÖKÜCEEM MASKEYİ BAK NELER ÇIKACAK. AYOL BÜNYEN OKSİJEN ALMIYO BELKİ DE ONDAN BU HALİN ORTAM
YENİ HAYATINA HOŞGELDİN DENYO!